

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SAIYER LIBRARY,
BESANT NAGAR, MADRAS-90.
எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய

புறநானூறு முல்லை உரையம்.

இவை

கும்பகோணம் காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமநானபரம்

வே. சாமிநாதயரால்

பல பிரதிருபங்களாகக்கொண்டு

பரிசேசாதித்து,

சென்னை :

வே. நா. ஜூபில் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1894.

Copyright Registered.

விலை—ரூபா ௪. (4/5).

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

-
- க. முகவுரை.
- உ. இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.
- ங. பாடினோர் வரலாறு.
- ச. பாடினோர் நாமபேதங்கள்.
- ரு. பாடப்பட்டோர் வரலாறு.
- சு. பாடப்பட்டோர் நாமபேதங்கள்.
- எ. விஷய சூசிகை.
- டி. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
- சு. பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.
- கீ. திணைவிளக்கம்.
- கக. துறைவிளக்கம்.
- சஉ. துறைக்குறிப்பு.
- கங. அரும்பதவகராதி.
- கச. இலக்கணக்குறிப்பகராதி.
- கரு. பிரயோகவிளக்கம்.
- கக. பிழைத்திருத்தம்.
- கள. வி வெங்கையரவர்களேழதிய விசேடக்குறிப்பு.
- கடி. வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களேழதிய விசேடக்குறிப்பு.
-

கணபதி துணை.

மு க வு ன் னா .

புறநானூற்றுன்பது, அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன் பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை *முச்சங் குற்றுள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று; எட்டுத்தொகையாவன: நற்றிணை குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு புறநானூறு என் பன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க.

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லங் கலியோ டகமபுறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.”

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலராத்செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு பாட்டு பொருளுண்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப்பட்டமை யின், இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,—

க. நற்றிணை:—இது, கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪௦௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மற்றை நானூறுபாக்களும் கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்களுரிதுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற் றப்பட்டன; பொருளறின்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டினுள் அநத்தின்பகுதியையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்க ள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தோன், பன்னாத்தேந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

உ. குறுந்தொகை:— இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪௦௨ - அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள்

* முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாகப்பொருளுணாயிலும் சிலப்பதிகாரவுணாயிலும் காண்க.

மு க வு ளா.

வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும் மற்றை ௪௦௧ - பாக்கி திப்புத்தோளார்முதல் அம்முவனாறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்- நாவ்ராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளா யுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாவடிச் சிற்றெல்லையும் எ டடிப் பே ரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகைமுடித்தான் பூரிக்சே இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் ப: ளுள் இருபதுபாக்களொழிந்த மற்றைப்பாக்களுக்கும் பேராசிரியர் பொ ளெழுதினொன்றும் அவரெழுதாதொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும் நஃ னுர்க்கினியர் பொருளெழுதினொன்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உன ட்துகின்றன: “பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியு, மா குறுந்தொகையு னைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத், திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந், மணியும், விருத்திநச்சி னுர்க்கினிய மே,” “நல்லறிவுடைய தொல் ாசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகே பிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு னென்றவ நெழுதா தொழிய, விதுபொ ளென்றதற் கேற்ப வுடைத்தும்”; இவை நச்சினுர்க்கினியருநாச்சிறப் பாயிரம். ‘பேராசிரியருந் யானே யிண்டை யோனே என்னங் கு தொகைச் செய்யுளில் மீனெறிதூண்டென்பதனை ஏனையுவுடமென் னன்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் ௩௬ - ம ருத்திரவுநா டச்சினுர்க்கினியர் எழுதியிருந்தலாலும் இத்தொகைக்குப் பேராசிரி பொருளெழுதினொன்றது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வரை கிடை சிலது.

௩. ஐங்குறுநூறு.—இஃது அகத்தின்பகுதியாகிய மருதமுத லீந்திணைகளையும் நூறுநூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது; கட வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௫௦௧ - அகவற்பாக்கையுடையது; இப்ப ளுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மருதத்தி யைக்குறித்த முகலநூறு ஓரம்போகியராலும், நெய்தற்றிணையைக், த்த இரண்டாநூறு அம்முவனாலும், குறிஞ்சித்திணையாகுந் மூன்றுநூறு கபிலராலும், பாலைத்திணையாகுறித்த நான்காநூறு லாந்தையராலும், முல்லைத்திணையாகுறித்த ஐந்தாநூறு பேயு ளும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலு

“மருதமோ ரம்போகி செய்தலம் மூவன்
கருதங் குறிஞ்சி யேவர் - கருதிய
பாலையோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே
நாலையோ தைக்குற நூறு.”

இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை வெ ளில்லை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்க்

தொகுப்பித்தான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

சு. பதிற்பத்து :—இது சேரர்குலத்தானாயே பாடியது ; இத் தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வண்ணமையும் வீழ்மும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனை லேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் இப்பொழுது பலவிடத்துப்பிரதிகளிலுங் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும். எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் னெஞ்சேரலாதனைக் கும்புர்க்க கண்ணொர்பாடி உம்பற்காட்டு ஐந்துநூறு பரிமதாயம்பெற்று முப்பத் தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும்பெற்றது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டு வனைப் பாலைக்களதமனார்பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி னார்முடிச்சோலைக்காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்பாடி நாற்பதுநூறுபரிமதாயம்பெற்று பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற் பாகமும் பெற்றது.

ஐந்தாம்பத்து, கோச்செங்குட்டுவனைப் பரணார்பாடி உம்பற்காட்டு வாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலையும் பரிசில்பெற்றது.

ஆறாம்பத்து, னாகோட்பாசேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச் சென்னையார்பாடி ஒன்பதுநூறு பொன்னும் நூறுபரிமதாயம்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கயிலார்பாடி நூறுபரிமதாயம்பெற்று அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசில்பெற்றது.

எட்டாம்பத்து, தசரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில் கிழார்பாடி ஒன்பதுநூறுபரிமதாயம்பெற்று பரிசில்பெற்றது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங் குன்றார்கிழார்பாடி முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்

வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும் பற்றை ௪௦௧ - பாக்கள் திப்புத்தோளார்முதல் அம்மாவனாறுதிபாகவுள்ள புலவர் இருதூற்று நால்வராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாக அடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாஷுச் சிற்றெல்லையும் எட்டியுப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகைமுடித்தான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பக்க ஞள் இருபதுபாக்களொழிந்த மற்றைப்பாக்களுக்குப் பேராசிரியர் பொரு ளெழுதினொன்றும் அவரெழுதாநொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும் நச்சி னார்க்கினியர் பொருளெழுதினொன்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர் த்தாகின்றன: “பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் நெகலியு, மாரக் குறுந்தொகையு னைஞ்ஞாங்குஞ் - சாரத், திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும், விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே,” “நல்லறிவுடைய தொலையே ராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்”; இவை நச்சினார்க்கினியருநாச்சிறப்புப் பாயிரம். ‘பேராசிரியரும் யானே யீண்டை யோனே என்னுங் குறுங் தொகைச் செய்யுளில் மீனெறிதுண்டிலென்பதனை ஏனையுடையமென்றார்’ என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் ௩௬ - ம குறுந்திசுவரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதிவிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினொன்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கூடைத் திவது.

௩. ஐங்குறுநூறு — இஃது அகத்தின்பகுதியாகிய பருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் தூறுதூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது; கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௩௦௧ - அகவற்பாக்களாயினாயது; இப்பாக்க ளுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், பருதத்திணை யைக்குறித்த முகலூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தற்றிணையைக்குறி த்த இரண்டாறூறு அம்மாவனாலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றுதூறு கபிலராலும், பாலைத்திணையைக்குறித்த நான்காறூறு ஓத லாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தாறூறு பேயனாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க.

“மருதமோ ரம்போகி செய்தலம் மூவன்

சுருதங் குறிஞ்சி கபிலர் - சுருதிய

பாலையோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே

தாலையோ தைக்குற தூறு.”

இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை தெரிய வில்லை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்:

தொகுப்பித்தான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொன்றி. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

ச. பதிற்றுப்பத்து :—இது சேரர்குலத்தானாயே பாடியது ; இத் தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் இப்பொழுது பல்விடத்துப்பிரதிகளிலுங் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும். எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் னெஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுக் கண்ணொர்பாடி உப்பற்காட்டு ஐஞ்ஞாநர் பிமதாயம்பெற்று முப்பத் தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகமுட்பெற்றது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டு வனைப் பாலைக்களதமனார்பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சோலைக்காப்பியாற்றக் காப்பியனார்பாடி நாற்பது நூறயிரிப்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற் பாகமும் பெற்றது.

ஐந்தாம்பத்து, கோச்சேங்குட்டுவனைப் பரணர்பாடி உப்பற்காட்டு வாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலையும் பரிசில்பெற்றது.

ஆறாம்பத்து, நான்கோட்பாடுசேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்பாடி ஒன்பதுநாப் பொன்னும் நூறயிரங்காணமுட்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்பாடி நூறயிரங் காணமும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசில்பெற்றது.

எட்டாம்பத்து, தசரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில் கிழார்பாடி ஒன்பதுநூறயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது.

ஒன்பதாம்பத்து, சூடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங் குன்றார்கிழார்பாடி முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்

இன்னுள்ளொன்றும் தெரியவில்லை. இதற்கு அரும்பதவுரை ஒன்றுண்டு.

டு. பரிபாடல் :—ஒருவுகைப் பாவின்பெயராகிய பரிபாடலென்னு அப்பாவழலாகிய தூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களையுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ - பாட்டுத் திருமாலுக்கும் ந.க - குமரவேளுக்கும் க - கடலுக்கும் உக - வையையாற்றிற்கும் ச - மதுகைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியில்வரும் வெண்பாவிளக்குகின்றது.

“திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் கார்கோளுக் கொறை - மருவியிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் திறம்.”

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுதுகிடைத்தவை இருபதே; மற்றவை பிரதிகளிற்காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயர் அவ்வப்பாட்டுக்களினிப்பின்னர் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளங்கவில்லை. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னுள்ளொன்றும் புலப்படவில்லை. இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழையவுரை ஒன்றுள்ளது.

க. கலித்தொகை :— இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களையுடையது; அகத்தின்பாருதியாகிய பாலைகுறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்றும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்குவது; சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் பல புலவராற்செய்யப்பட்டனவென்று பழையவுரைகளைக்கொண்டு ஊகித்தறியப்படுமாயினும் கிடைத்தபிரதிகளில் அவ்வச்செய்யுளினிப்பின்னர் இயற்றிய ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் மற்றைத்தொகைகளிற் போல எழுதப்படாமையின் இயற்றியவர் இன்னுள்ளொன்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு நச்சிலுக்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது.

எ. அகநானூறு :—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய சரக - அகவற்பாக்களையுடையது; இவற்றுள், பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரால் முகற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும் மாமூலனாழ்தல் உலோச்சு

ரிதுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன ; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற் பாக்கள் பதினமூன்றடிச்சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறுபாக்களில் முன்புள்ள ௧௨௦ - பாக்கள் களிற்றியானைநிளையெனவும் அவற்றின்பின்புள்ள ௧௮௦ - பாக்கள் மணிமிடைபவளமெனவும் மற்றையநூறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், மதுரை உப்புரிமுடிசிறார் மகனாவான் உருத்திரசன்மன். தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இத்தொகை அகமெனவும் அகப்பாட்டெனவும் நெடுந்தொகையெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாக நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையிற் கூறப்பட்டன.

அ. புறநானூறு :—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௦௦ - அகவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும் மற்றை ௩௯௯ - பாக்களும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதல் கோவர்கிழாரிதுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னுரின்றென்று விளங்கவில்லை. இந்துலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் தெரியவில்லை. இது புறப்பாட்டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிரண்டனும் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனுந்தலைவியும் தம்முட்குடுகின்றகாலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்ததுணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம் - உள். புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக்கூறப்படும்பொருள்; அஃது அறனும் பொருளும்; அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தேநிகழ்மொழுகதத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி. இந்துல், மேற்கூறிய புறத்தின்பகுதியாகிய வெட்சிமுதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪௦௦ - பாக்களையுடையின், புறநானூறென்று பெயர்பெற்றது. வெட்சிமுதலிய திணைகளா

வன :—வெட்சி, கார்த்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாழை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்களை, பெருந்திணைபென்பன. திணை - ஒழுக்கம். துறை - மக்களும் விலங்குகள்முதலியனவும்சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்ட இயங்குதற்குரியவழி. ஈண்டுக்கூறிய திணை துறைகளின் விவரணங்களைப் பின்னர்ச்சேர்க்கப்பட்டுள்ள திணைவிளக்கத்திலும் துறைவிளக்கத்திலும் முறையே காண்க.

இந்தூலால், பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த சேரசோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர், சேனைத் தலைவர், வீரரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுமுவள்ளல்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலருடையசரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் இன்னும்பற்பலவும் நன்கு புலப்படும். இந்தூற்செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாரல்லர்; ஒருகுலத்தாரல்லர்; ஒருசாதியாரல்லர்; ஓரிடத்தாருடல்லர். பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே. இவர்களில் அந்தணர் சிலர்; அரசர் பலர்; வணிகர் பலர்; வேளாளர் பலர். பாடியவர்களுள் பெண்பாலாருமுளர்.

முன்னு ளிடையே யிந்தா டாண்ட, காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல்லோர், மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச், சொற்சுவை பொருட்சுவை துளன்றியெஞ் ஞான்று, மொப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத், திறப் பாடமைந்தவிப் புறப்பாட் டிக்கள், தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென்பவும், அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும், பாவ வழியை நீவனன் றென்பவும், இம்மைப் பயனெடு மறுமைப் பயனைச், செம்மையின் வகுத்துத் தெரிவிப் பனவும், அந்தண ரியல்பைத் தந்துரைப் பனவும், அரச நீதியை யுரைசெய் வனவுர், வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும், வேளாண் மாக்களின் ஞானான் மையினை, யியம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு, முந்துறு மரசனாச் சந்துசெய் வனவும், ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும், வீரச் சிறப்பை யாரத் தெரிப்பவுர், இல்லற மாகிய நல்லற முறைப்பவுர், துறவற மதனைத் திறவிதிற் றெரிப்பவு, மிடித்துன் பத்தை யெடுத்தரைப் பனவும், வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு, மென்னு மிவற்றைப் பன்னு வனவும், அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவுந், தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்ந் திடவே, புலவர்கள் புலம்பி யலமர றெரிப்பவு, நட்பின் பயனை நன்கியம் புரவுந், கல்விப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும், நீந்தலை பெருங்கென நிகழ்த்து வனவு, மானந் தன்னைத் தானந் குரைப்பவும், இளமையுந் பாக்கையும் வளமையு நிலையா, வென்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும், அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்ப

வுந், தரமநிற் தொழுதென் றுரனுற விதிப்பவும், அவாவின் கேடே தவா
ளின் பொன்பவும், இனியவை கூற ளனிநல னென்பவும், உழவின் பெரு
மையை யழகுற வுரைப்பவு, நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுங், கொடுங்
கோன் மையினை விடுங்கோ ளென்பவுந், தவத்தின் பொருமையைத் தவப்
புர் வனவு, மடியெனும் பிணியைக் கடிமி னென்பவுங், கொலையெனும்
பசையைத் தொலைமி னென்பவு, நல்லோர்ப் புணர்ந்து புல்லோர்த் தண
ந்து, தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவுஞ், சுற்றம் புரக்கு நற்றிற
முரைப்பவுங், கற்பின் றிறத்தைக் கற்பிப்பனவு, மக்கட் பேற்றின் மாண்
புரைப் பனவுங், கணவனையிழந்த மனமலி கூந்த, தீப்பாய் செய்தி தெரி
விப் பனவுங், கைம்மை விரத வெயமை விரிப்பவும், இன்னும் பற்பல
பன்னு வனவுமாய்ச், செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய், அருந்
பெறன் மரபிற் பொருப்பயன் றருமே., என்று ஒருவாறு பொதுப்படத்
தொகுத்துக்கூறுவதன்றி இன்னபாடல் இத்தன்மையது இன்னபாடல் இத்
தன்மையதென்று தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை
பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒருசிறிதும் வல்லேனல்லேன்.

இவை தூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரியர் பல
ருடைய உள்ளத்தையும் தம்வசமாக்கி அவற்றைத் தமக்கு முழுமணிப்
பீடிகையாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனவென்பதை, அவரவரருளிச்செய்த
தூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளை இடை
யிடையே பெருட்டாலுந்தழுவிருத்தலே நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்தூற்குக்கிடைத்தவுரை, பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய
இடங்களிற் சொற்களோழுத்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும் திணை
துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்
னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது; இதில் இக்காலத்து
வழங்காதசொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே
சிறுசிலவாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதனவாகக்
காணப்பட்டன. அவற்றைச் செவ்வைசெய்துகொள்ளாதற்கு இப்பொ
ழுது தக்கசாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின்
அவற்றைக்கொண்டு செவ்வைசெய்துகொள்ளலாமென்றும் அவற்றை
மாற்றாது பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். இவ்வுரை, இந்தூரின்
முதல் இருதூற்றறுபத்தாறு பாடல்களுக்குமட்டுமே கிடைத்தது; மே
லுள்ளபாடல்களுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத்திலது; ௨௪௨-ம் பாடலு
க்கு மேற்பட்டுள்ளவற்றினுரை இடையிடையே சிதைத்து மாறியிருக்
கிறது. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவர் சில
பாடல்களின் விசேடவுரையில் எழுதும் மறுப்புக்கள், இந்தூற்குப்

பழையவுரை ஒன்றிருந்ததென்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன. அவ்வாறு இடபொழுது கிடைக்கவில்லை.

உரையில்லாதமூலங்கள் எழுத்துஞ்சொல்லும் மிகுந்தும் குறைவும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள் சிலபாடல்களின்பின் திணையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டுமெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோர்பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோர்பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவார்பெயருமே சிதைந்து சிலபாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண்டெண்களையேற்று வேறுவேறிடத்தில் இருந்தற்குரிய இரண்டுபாடல்கள் ஒருங்கெழுதப்பட்டு ஒரெண்ணையேற்றும் சில முதற்பாகங்குறைந்தும் சில இடைபாகங்குறைந்தும் சில கடைப்பாகங்குறைந்தும் சில முற்றுமின்றியு ஒருபாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறுபாடல்களின் அடிகளோடுகலந்தும் ஓரடியே ஒருபாட்டுட் சிலவிடத்துவார்ப்பெற்றும் பொருளுண்மைகாணாதவண்ணம் இன்னும் பலவகைப்படமாறியும் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்துவருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறுநூல்களிலுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடை உரையாசிரியர்களால் பூர்த்தியாகவும் சிறிதுசிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்த உதாரணங்கள், சிற்சிலபாடல்களிலுள்ள வழுக்கனார்க்கிசெய்வைசெய்துகொண்டு பொருளுண்மைகாணாதற்கும், சிற்சிலபாடல்களிற் குறைந்தபாகங்களை நீர்ப்பிடுகொள்ளாதற்கும், பிறழ்ந்துகிடக்கு சிலபாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறைசெய்துகொள்ளாதற்கும் பொருத்துணையாகவிரந்தன.

தொல்காப்பியப் பொருளாதிசாரத்தில், “மாற்றருங்கூற்றம்” என்னுஞ்ஞாபியில், ‘மீனுண்கோக்கின் என்னும் புறப்பாட்டுமது’ என்றச் சிறுநாக்கினியரெடுத்துக்காட்டிய முதற்குறிப்புச்செய்யுள் ஒருபிரதிலும் கிடைத்திலது.

பாடல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணைதுறையையும் பாடப்பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியேதெரிவிக்கும் வாக்கியங்களும், உராகளிலும், பிரதிகளிற் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு (.....) இவ்வொற்றைப்புள்ளிநிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பாடபேதங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரைகிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள்காணாதவித சிதைவுற்றிருந்தமூலங்கள் எட்டேப்பிரதியிலிருந்தபடியே புள்ளியிடுதமுதலியனவின்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூற்குஇலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமேயென்பதும் இதில் ஒவ்வொருபாட்டின்பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றனவல்லவென்பதும் ஈச்சினூர்க்கினியர் கருத்து; அவர்கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புதுதூல்வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினானே' அகத்தியமும் தொல்காப்பிய முமே தொகைகளுக்கு தூலாகவின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறை கூறவேண்டுமென்றறி' என்று தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலில் "கொ ட்ப்போ ரேத்தி" என்னும் சூத்திரவுரையில் அவரொழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட்சிலவற்றை வேறு திணைதுறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

பாடினோரும் பாடப்பட்டோருமாகிய இருவகையார் பெயர்களுட் சிலபெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பலவகைப்பட்ட விசேடணத் தோடுகூடியும் கூடாமலும் வேறுவேறிடத்து வேறுவேறுவிதமாக எழு தப்பட்டுமிருந்தன; அவை இன்னபெயரின் பரியாயங்களெனத்தெரிந் தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்திவிடாமல் ஏனைத்தொகைகளி லும் மற்றைதூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழையவழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

- க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- ங. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- ச. கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக்குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப்புலப்படவில்லை.

இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத்தெரிந்துகொள்ளுதலி லும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்துவரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்வார்களாயின் இதனால் பலர் வரலாறுகள்முதலியன தெரிந்துகொள்ளுதல்கூடும்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்:—

இலக்கணம்		தொல்காப்பியம்.
இலக்கியம்		{ க. கலித்தொகை.
		{ உ. சீவகசிந்தாமணி.
		{ ஈ. பெரும்பாணாற்றுப்படை.

இவ்வனையைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம்விளங்காமேற்கோள்களுள் பின்பு இடம்விளங்கியது:—

புறப்பாட்டின்

நூல்.

நூல்.

உரு. “அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் மெழுகரு பல்கதிர்ப் பரிதி”}

பெரும்பாணற்றுப்
படை; க-உ.

இடம்விளங்காத மேற்கோள்கள்:—

சு.க. }
எ.அ. } “ஏவ வினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப”
கரு.க. }

கரு.அ. “பண்டுகொடுமன்”

கசு.எ. “பெண்கொலை புரிந்த னன்னன் போல
வனையா நிரயத்துச் செலியரோ வென்னை”

உனையாசிரியரெடுத்துக்காட்டிய வழக்குக்கள்:—

கரு.க. “கொண்டைமேற் காற்றடிக்க”

கரு.அ. “கிளியீவொய்த்தாற்போல்வன்”

இந்நூலிலும் உனையிலுங்கண்ட அரியசொற்கள்:—

(எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடார், கரு.

அடிக்கீழ், கசு.எ.

அணுமை, உரு.க, உரு.0.

அதரிதிரித்தல், கரு.0, கரு.க, கரு.க.

அதற்பட, உரு.க.

அருப்புத்தொழில், ச.

அல்லிப்பாவை, கரு.

ஆவுதி, உ.

ஆனபொருந்தம், கரு.

இட்டிய, கசு.எ.

இடைகழி, கரு.

ஒப்பமிட்ட நீலமணி, கசு.எ.

ஒருதலை, கரு.

ஒருவீர், கரு.

ஒரிபாய்தல், கரு.

ஒரியர், கசு.

கட்டிலெய்தினுனை, கசு.

கடாவழித்தல், கரு.

கண்ணுறை, கரு.

கதுவாய், கசு.

கந்தாரம், உரு.அ.

காவிய, கரு.

காளாம்பி, கசு.ச.

குறித்துமாதெதிர்ப்பை, கரு.

கூப்பீடு, சச.

கைநீட்டு, கரு.

கொளுத்துச்செறிந்த, கரு.0.

கோசர், கசு.க, கரு.க.

சாணகம், உசு.க.

செண்டுவெளி, கசு.ச, உரு.0.

தலையாட்டம், உ, ச.

தறிகை, உரு.

தாளியடிக்கப்பட்ட, கரு.0.

துஞ்சிய, கசு, சசு, கரு, கரு.அ, கசு,

கரு, கசு.எ, கரு.க, கரு.அ.

நெருதற்று, கசு.க, கசு.எ.

பல்லியாடிய, கரு.0.

பவணழிந்து, கரு.

பவரழிந்து, கரு.

பனைதூகும்பு, உசு.க.

பார்ப்பார்ப்புக்க, கரு.

பாறுமயிர், உசு.

பிசிர, உரு.

பெண்டாட்டி, கரு.

பையாப்பு, உசு.

மட்டையாகியதலை, உசு.க.

முகுத்தம், உரு.

முட்டுக்கள், கரு.

முதமக்கட்டாழி, ௨௫௬.
முழுத்தம், ௨௦௪.
முழுநெறி, ௧௧௬.
மூரிகிர்தல், ௫௨.

வடக்கிருத்தல்,
வண்டற்பாவை,
வணையமலை, ௭௬.
வேணவியோர், ௪௩.

இந்நூலை அச்சிட்டுவருகையில், சிலாசாதனமுதலியவற்றால் அரி தற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளாதற்பொருட்டு ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. வெங்கையசுவரர்களையும், ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களையும் எழுதிவினாவினேன். அதற்கு அவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பிய விடைகள், பின்பு அவர்கள்பொருடன் பதிப்பிக்கப்படும்.

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பேருதவிகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமத். வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியருடைய அன்புடைமை ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூற்பரிசோதனைக்கும் எனக்கும் எத்தனையோதூரமென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஆதலின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் விவேகிகள் தயையசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அவற்றை அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு அந்நன்றியை எழுமையும் பாராட்டுவேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

புறநானூற்று மூலப்பிரதிகள்.

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	பாடல் வளையறை.
திருவாவடுதலை ஆதீனத்து ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧- ௪௦௦.
திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமானையரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்.	௧- ௪௦௦.
யாழ்ப்பாணத்து கல்லூர், சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள். திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	சென்னை, பா. வாசுதேவமூலையாரவர்கள்.	௨௬௭-௩௬௬.
யாழ்ப்பாணம், வி.கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௩௬௬.
திருமயிலை, சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்.	திருவனந்தபுரம், பி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	௩௬-௩௬௬.

புறநானூற்று உரைப்பிரதிகள்.

திருவாவதேறையாதீனத்த ஸ்ரீலஸ்ரீ	{	பிரதிக்குரியவர்களே.	க- உசு0.
சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.			
ஷை ஆதினத்த ஸ்ரீலஸ்ரீ	{	பிரதிக்குரியவர்களே.	க- ௧0௪.
அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்.			
ஆழ்வார்திருநகரி, தாயவலத்தீர்த்தகவிராயரவர்கள்.	{	ஸ்ரீ வைகுண்டம், ந. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்.	க- ௨௬௧.
மிதிலைப்பட்டி, அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராய ரவர்கள்.		பிரதிக்குரியவர்களது பரம்ப ரையோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	க- ௨௬௬.
” திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த வண்ணார்பேட்டை, திருப்பாங்குடனாகவிராயரவர்கள்.	{	” யாழ்ப்பாணம், சி. வை. தாமோதரரெட்டி யவர்கள்.	க- ௧௩௧. க- ௨௬௦.
தென்காசி, சுப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்		மேலகரம், திருவிடைராஜப்பாண்டியரவர்கள்.	க- ௨௬௩.
” [பதவுரை சிறிலம்]	{	”	க- ௧௩௩.
” ”		”	௪- ௨௬௩.
தூற்றக்குடி, துமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	{	ஆறமுகமங்கலம், ஏ. சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள்.	க- ௨௬௬. க- ௧௩௬.
”		”	

ஆக மூலப்பிரதிகள் - ௧௦ ; உரைப்பிரதிகள் - ௧௧.

இந்நூலை எழுதுங்காலத்தும் ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிக்குங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து அன்புடன் உதவிசெய்தோர்:—

திருமாணார், ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணையர்.
மணலார், ” இராமானுஜாசாரியர்.
ஸ்ரீ சோக்கலிங்கத்தம்பிரானவர்கள்.
திருப்பெருந்துறை, பொன்னுச்சாமிபிள்ளை.

இந்நூலை அச்சிற்பதிப்பித்தற்குப் போருளுதவிசெய்தோர்:—

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமஜயரவர்கள்.

சிறுவயல் ஜயந்தாரவர்களாகிய

” முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள்.

” அ. இராமநாதசெட்டியார்.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல எம்பிரானது திருவருளை அனவாதமும் சிந்தித்துவந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
உ. வே. சாமிநாதையன்.

இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன்.

(க.—நாடுகள்.)

கோண்டு—இது சோழநாட்டி உண்ணுமி
களுளொன்று. ரூசு, சுசு, கசுசு,
கஅ0, ககசு, ககசு.
சோண்டு—கசுசு, கஅசு.
பறம்புநாடு—இது வேள்பாரியினுடைய
து; முந்துறு ஊர்களை யுடையது. கச0.

மாறோக்கம்—இது கொற்கையைச் சூழ்
ந்தநாடு என்பர்; மாறோகமெனவும்
வழங்கும். கசு, ககசு, கஉசு, கசுசு,
உஉசு, உஅ0, கஅக.
முக்காவாண்டு—அ0.

*(உ.—கூற்றங்கள்.)

மீழலைக்கூற்றம்—இது வேள் எவ்வியு
டையது; கடற்கரையிலுள்ளது. உசு.
முத்தூற்றக்கூற்றம்—இது பழையவே

ளிரால் ஆளப்பட்டது; மருதநிலத்
துள்ளது; முத்தூர்க்கூற்றமெனவும்
வழங்கும். உசு.

(கூ.—ஊர்கள்.)

அம்பர்—கஅரு.
அனாயம்—இது பெரியதொருநகரம்;
சிறையாய் பேரையமென்னும் இ
ரண்டுகூற்றினையுடையது. உ0உ.
அள்ளூர்—க0சு.
ஆடுதறை—உஉஎ.
ஆமூர்—இது முக்காவாண்டுள்ளது. அ0.
ஆய்குடி—இஃது ஆயென்னும் வள்ள
லின் ஊர்; பொதியின்மலைச் சாரலி
லுள்ளது. ககஉ.
ஆலங்கானம் — இது தலையாலங்கான
மென்னும் பெயரையுடையது; இப்
பொழுது தலையாலங்காடு என்று வழ
ங்கப்படுகின்றது. உக.
ஆலங்குடி—ககக.
ஆலத்தூர்—கசு, ககசு, சுசு, உஉரு,
கஉசு.
ஆலூர்—கஅசு, ச0, சசு, கசுசு, கஎஎ,
ககசு, உசுசு, க0க, கஉஉ.
இடைக்காடு—சஉ.
இடைக்குன்றுர்—எசு.
இலங்கை, ககசு.
ஈரத்தூர் — இஃது ஈரத்தையென்றும்
வழங்கப்படும்; இதனை “ஈரத்தை
யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்”
என்பதனுணர்ச்சு. கஅ0.
உறையூர்—இது சோழர்களுடைய
பழையநகரம். இஃது உறத்தையெ
ன்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்படும்.

மீம். கக, உஎ, கக, சரு, சஎ,
ருஅ, சு0, சுசு, எஅ, கஉஎ, கஎ0,
உஉ0, உசுசு, கஉக, கஉரு, ககக.
உறையூர்—சேரி—கக, கஉஎ, உசுசு,
கசுசு.
எக்கூர்—(ஒக்கூர்) உசுஅ.
எயில்—பாண்டிநாட்டுள்ள ஊர்களுள்
ஒன்று எசு.
எறிச்சிஊர்—இது கோளுட்குள்ள ஊர்
களுளொன்று. ரூசு, சுசு, கசுசு, கஅ0,
ககசு, ககசு.
ஐயூர்—உக, ரூசு, உஉஅ, ககசு, ககக.
ஒக்கூர்—உசுஅ, உஎக.
ஒல்லையூர்—எசு, உசுஉ.
கரும்புனூர்—கஅசு, கஅசு.
கருவூர்—இது சோளுடைய இராசநா
னி. இதற்கு வஞ்சியென்றும் பெய
ருண்டு. கக, கக, கஉ, கசு, எஅ,
கசுஅ, உகக, கஎக, கஅ0.
காவிரிப்பூம்பட்டினம்—ருஎ, ருஅ, கஎக,
கருக.
காணப்பேர்—இது சிறந்தபேரான்; பல
சிறந்தார்களை யுடையது; இதின் தலை
வன் வேங்கைமார்பன்; இவனை வெ
ன்று இதனைக் கைக்கொண்டான்
உக்கிரப்பெருவழுதி; இஃது இக்கா
லத்தக் காவிரியார்கோயிலென்று வழ
ங்கப்படுகின்றது; காணப்பெயர் என்
றுங் கூறுவர். உக, ககசு.

குடவாயில் உ 'குடவாயிற்கோட்டம்'

எசு, உசஉ

குறங்கோழியூர்—கௌ, உ௦, உஉ.

குன்றார்—ககஅ.

கூடலூர்—உஉக..

கோவலூர்—இஃது அநியமான் கெடு
மான் அஞ்சியால் ஒருகாலத்த எறிய
ப்பட்டது; இது கோவல் எனவும்
வழங்கும். கக.

கோவூர்—கக, சச, சச, சரு, சசு,
சௌ, சுஅ, எ௦, கூ௦அ, கௌக, கூஅஉ,
கூஅசு, ச௦௦.

சிறைமையம்—இஃது அரையமென்னும்
நகரத்தின் ஒரு கூற்றின் பெயர்.
உ௦உ.

சிறகுடி—இதுபண்ணனுடையவூர். எ௦,
கௌக, கூஅஅ

செங்கில்—திருச்செந்தூர். ருரு.

தகடூர்—ரு௦, உக௦.

தங்கால்—இது பாண்டிநாட்டுள்ள ஊர்
களுளொன்றென்று சிலப்பதிகாரத்
தால் தெரிகின்றது. கஉசு.

தலையாலங்கானம் — இது கெடுஞ்செழி
யன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம்பெ
ருவேளரியையும் பொருதுவென்றவூர்;
இஃது ஆலங்கானம் எனவும் தலை
யாலங்காடு எனவும் வழங்கும். கௌ,
கக, உக, எஉ, எசு, கௌக.

தமும்பலூர்—கசஅ.

துவராபதி—உ௦க.

துறைமூர்—ககசு.

தொண்டி—இது கடற்கரையிலுள்ளதா
கிய ஒருநகரம். கஅ, சஅ.

தெய்தலங்கானல்—இஃது இளஞ்சேட்
சென்னியின் நகரம்; தெய்தலங்காலை
யென்றும் வழங்கப்படும். க௦, உ௦க.

பா முருநர் — இது சேரநாட்டுள்ளது.
உ௦க.

பிசிர—இது பாண்டிநாட்டுள்ளதோரூர்.

சௌ, ககக, உகஉ, உகரு, உகசு.

பிடலூர் — இது சோழநாட்டுள்ளது.

ககரு.

புல்லாற்றூர்—உகக.

பூஞ்சாற்றூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது.

கசுசு.

பெருங்குன்றார்—கசௌ, உக௦, உகசு,

ககஅ.

பேரையம்—இஃது அரையநகரத்தின்
ஒருபாகமாக உள்ளது. உ௦உ.

பொருந்தில்—ருக.

பொறையாறு. ககக.

மதுரை—ருசு, ருஅ, கசௌ, கஅ௦,

கஅக, ககௌ, உசௌ, உசுஉ, கூ௦ரு,

கூ௦க, கூஉக, கூக௦, கூகசு, கூசுசு,

கூரு௦, கூருக.

மாங்குடி—உசு, உசு, எஉ, ககக, கூகரு,

கௌஉ.

மாவிலங்கை — இஃது ஓய்மானல்லியக்
கோடலூர். கௌசு.

முகையலூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது.

கஅக, உசுரு.

முஞ்சியூர்—உ.

முள்ளூர்—கசசு.

மையல்—இது பாண்டிநாட்டுள்ளதோ
ரூர்; இது மாவலனுடையது. எக.

வஞ்சி—கக.

வல்லூர்—ஒருர். கஅக.

வாட்டாறு—ககௌ.

விரிச்சியூர்—உகஉ.

விரியூர்—ககஉ.

விளங்கில். ருக.

வெண்ணி — கரிகாற் பெருவளத்தான்
சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனை வென்
ற ஊர். சுசு.

வெண்ணைக்குடி—கரு.

வேம்பற்றூர்—ககௌ.

(சு.—மலைகள்.)

இமயம்—உ, கசுசு.

குடகமலை—கசுசு.

குதினாமலை—இஃது, எழினி அநியமா
ன்மலையென்று கருஅ - ம் பாட்டாலு
ம் பிட்டங்கொற்றனுடையதென்று
கசுஅ - ம் பாட்டாலும் தெரிகின்றது.

கொண்கானம் — ஒருமலை. (கொங்க
ணம்) கருசு.

கொல்லி—இது வல்விலோரியின் மலை.

உஉ, கருஉ.

கோடை—இது கடியகெடுவேட்டுவன்
மலை. உ௦ரு.

தோட்டிமலை — இது கண்டிரக்கோப்
பெருநள்ளியுடையது. கரு௦.

தோன்றிமலை—ககக.

நாஞ்சின்மலை—கௌ, கூஅ௦.

இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.

பறம்பு—இத வேள்பாரியின்மலை* ௧௧௦,
க௭௬.
பூங்குன்றம்—௧௧௨.
பொதியின்மலை—௨, ௩௩.
முதிரம்—குமணன்மலை. ௧௫௮, ௧௬௦,
௧௬௧.

முன்றூர்மலை—இத மலையீமான் திருமு
டிக்காரியுடையது; இதில் ஒருகால
த்துப் பனைவர்க்கஞ்சிச் சோழனொ
ருவன் ஒளித்திருந்தான். ௧௭௪.
வேங்கடம்—௩௮௫, ௩௮௬.

(௩.—ஆறுகள்.)

ஆன்பொருந்தம்—இது கருவூரைச்சார்
ந்த ஓராறு; ஆன்பொருளையென்
றும் பொருளையென்றும் வழங்கப்
படும். ௧௧, ௩௬, ௩௮௭.
கங்கை—௧௬௧.
காரியாறு—௪௭.

காவிரி—௧௬௬.
குமரி—௬, ௧௭.
பஹ்ளி—இது வடம்பலம்பநின்ற பா
ண்டியனலுண்டாக்கப்பட்டது. ௬.
பெண்ணை—௧௨௬.
வையை—௭௧.

(௪.—இன்னவென்று விளங்காதவைகள்.)

அரிசில்—௧௪௬, ௨௩௦, ௨௮௧, ௨௮௫,
௩௦௪, ௩௪௨.
இலவந்திகைப்பள்ளி—௫௫, ௬௧, ௧௬௬,
௧௬௮.
ஏறமைவெளி—௩௦௩.
ஏறை—௧௫௭.
கன்மரம்—௧௪௮.
கள்ளில்—௧௭௫.
காரி—௬.
குராப்பள்ளி—௫௮, ௬௦, ௧௬௭, ௩௭௩,
௨௨௬, ௩௮௬, ௩௯௩, ௩௯௭.
குளமுற்றம்—௩௪, ௪௬, ௬௧, ௧௭௩.

கூடகாரம்—௫௧.
கோட்டம்பலம்—௨௪௫
சிக்கற்பள்ளி—௩௮௭.
சித்திரமாடம்—௫௧,
நச்சென்னை—௨௭௮.
நாலை—௧௭௬.
கொச்சிநியமம்—௨௬௩.
மல்வி—௧௭௭.
விச்சி—௨௦௦.
வீணாவெளி—௩௨௦.
வேண்மாடம்—௧௩.

பாடினோர் வரலாறு.

எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடைநெடுங்கல்லியார்: — இவராற்பாடப்பட்டவர்கன்பெயரும், இவர்காலத்தவர்
இன்றொரென்பதும் வினங்கவில்லை. ௩௪௪, ௩௪௫.
அண்டர்மகன் குறுவழுதி: — இவராற்பாடப்பட்டவர் பெயர்முதலியன வினங்க
வில்லை; ௩௪௬.

அடைநெடுங்க.....யார்: — ௨௮௩.

அரிசில்கிழார்: — இவருடனிருந்தபுலவர் பொன்முடியார்; பேகனென்னும்வன்
ால் துறக்கப்பட்டகண்ணகியை அவனோடுசேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடி-
னர்; அதியமான் தகடோபொருதுவீழ்ந்த எழினியின் பிரிவாற்றாதுவருந்திப்
புலம்பினர்; பதிற்புப்பத்தில் எட்டாம்பத்தைப்பாடித் தகடோறறிந்தபெருஞ்
சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பதுநூறுயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றனர். தக-
டோர்த்திடையென்னும் நூலில் இவராற்பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உள்-
ளனவென்பது, தொல்காப்பியப்புறத்தீணையியலில் ௮-௧௨-ம் சூத்திரமுதலிய
வற்றிற்கு நச்சினுர்க்கினியரொழுதிய உரையால்விளங்குகின்றது. இவராற்
பாடப்பட்ட மற்றையோர்பெயர் தெரியவில்லை; கிழார் - உரியவர். ௧௪௬,
௨௩௦, ௨௮௩, ௨௮௫, ௩௦௦, ௩௦௪, ௩௪௨.

அக்ஷர் நன்முல்லையார்: — ௩௦௬.

ஆடுதுறைமாடாத்தனர்: — இவர், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்
இறந்தபொழுது அவன்பிரிவாற்றாது புலம்பிப் பாடினர். ௨௨௭.

ஆலங்குடிவங்கனர்: — ௩௧௩.

ஆலத்தூர்கிழார்: — இவர் மிக்க நன்றியறிவுடையோர்; இவராற்பாடப்பட்டோர்
சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், சோழன் கலங்கிள்ளி. ௩௪,
௩௬, ௬௩, ௨௨௫, ௩௨௪.

ஆலியார்: — இப்பெயர் சிலபிரதிகளில் ஆனியாரென்றும் காணப்படுகின்றது.
௨௬௮.

ஆலூர்கிழார்: — இப்பெயர் ஆலூரழகியாரெனவும் சில பிரதியிலுள்ளது. ௩௨௨.

ஆலூர்முலங்கிழார்: — இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய
கிள்ளிவளவன், சோனாட்டுப்பூஞ்சாற்றார்ப்பார்ப்பான், கௌணியன்விண்ணச்
தாயன், மல்லிகிழான் காரியாதி, பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன், பாண்டியன்
இலவங்கிதைப்பள்ளித்துஞ்சியகன்முறன்; மற்றையோர்பெயர்வினங்கவில்லை.
௩௮, ௪௦, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௬௬, ௨௬௬, ௩௦௧.

இடைக்காடனர்: — இவர், இடைக்காடென்னும் ஊரிலுள்ளாராதலின் இப்பெயர்
பெற்றார்; இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளி
வளவன். ௪௨.

இடைக்குன்றுக்கிழார்: — இவர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற
கெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தனாயும் ஐம்பெருவேளினாயும் வென்றபொ

முது அவன்போர்த்திறத்தை வியந்துபாடினர்; இவராற்பாடப்பட்டவன் அவனே. எசு, எவ, எஅ, எக.

இருப்பிடீர்த்தலையார்:—இவர் சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான்; அவனுக்குப் பெருந்தணையாயிருந்தவர்; இதனை, “சுடம்பட் பெருந்த சோழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேராணைப் பெற்றே - கடைக்காற், செயிரற செங்கேழல் செலியினான்” என்னும் பழமொழி கரு - ம் வெண்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலு முணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கருந் கையொன்வாட்பெரும்பெயர்கழுதி. கூ.

உலோக்சனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருந் தின்னி. உருஅ, உஎச, கூஎவ.

உறையூர் இளம்பொன்வாண்துரை:—இவர் வணிகரென்றுதெரிகிறது. உசுச.

உறையூர் ஏண்சீசேரி முடமோசியார்:—இவர் அத்தனர்; இதனைத் தோல்காப் பியம் மரபியல், எசு - ம் சூத்திரத்திற் குந்சீனூர்க்கினியரெழுதிய வ்சேட வுரையானுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெரு நற்கின்னி, ஆய்வன்னும் வன்னல். இவர் ஆய் இறத்தயின்பும் இருத்தனர்; இவர்பெயர் மோசியெனவும் வழங்கும்; “மோசியாடிய வாயும்” என இந்நூல் கருஅ - ம்பாட்டிற் கூறியிருத்தல் காண்க. கக, கடஎ, கடஅ, கடக, கக0, ககக, ககஉ, ககக, ககச, ககரு, கருஅ, உசக, கூஎச, கூஎரு.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப் பள்ளிததுஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பிட்டங்கொற்றன். சு0, கஎ0, கூஉக.

உறையூர் முதுகண்ணைக்காத்தனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சேழன்நலங் தின்னி. உஎ, உஅ, உக, கூ0, கூஉரு.

உறையூர் முதுகந்தனார்:—இப்பெயர் உறையூர்முதுக ந்நறொனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. கூகக.

ஊன்போதி பகங்குடையார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் கெய்தலங் காணல் இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழியெறித்த இளஞ்சேட்செ ன்னி. சு0, உபக, கூஎ0, கூஎஅ.

எருக்காட்டீர்த்தாயங்கண்ணனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற் றத்துத்தஞ்சியகின்னிவளவன். கூகஎ.

எருமை வேளியனார்:—உஎக, கூ0க.

ஐயாநீச சிறுவெண்டேளையார்:—இப்பெயர் சிறுவெண்டேளையாரெனவும் வழ வ்கும். கூகக.

ஐயூர் முடவனார்:—இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரெனவும் உறையூர்முடவனாரெனவும் சில பிரதியிலுள்ளது. இவராற் பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் கூடகாரத்தத்துஞ் சிய மாறன்வழுதி, சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கின்னிவளவன், தாமான் தோன்றிக்கோன். ருசு, உஉஅ, கூகச, கூகக.

ஐயூர் முலங்கிழார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் காணப்பேரெயில்கடந்த உக்திரப் பெருவழுதி. உச.

ஒக்கூர் மாசாத்தனார்:—இப்பெயர், எக்கூர்மாசாத்தனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. உசஅ.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார்:—உஎக.

ஒருசிறப்பெயரியனார்:—இவரால் பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில்வள்ளுவன். ௧௬௭.
ஒருஉத்தரர்:—௨௭௫.

ஒல்லையூர்த்த பூதப்பாண்டியன்:—இவன் பாண்டியர்களுள் ஒருவன்; பேரில் வல்லவன்; செய்யுள் செய்தலிலும் திறமையுடையோன்; இதனை இவன்பாடிய பாடல் புலப்படுத்தும்; இவன்பெயர் பூதப்பாண்டியனெனவும் வழங்கும்; இவன் நாட்பினர் மையலென்னும் ஊரிலுள்ள மாவன், எயிலென்னும் ஊரிலுள்ளா னாகிய ஆந்தை, அந்துவஞ்சாத்தன், ஆதனழிசி, இயக்கன் என்னுமிவர்கள். இவன் மனைவி, இவன் இறந்தவுடனே தீயிற்பாய்த்து இறந்தான். ௭௧, ௨௪௬, ௨௪௭.

ஓரம்போகியார்:—இப்பெயர் ஒன்றொருமூவரென்றும் சிலபிரதியிலுள்ளது. இவர் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்தைப் பொருளாகவு டைய முதலாம் நூறு இயற்றிய ஆசிரியர்; இதனை, “மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன், கருதுங் குறிஞ்சி கபிலர் - கருதிய, பாலையோ தல்லாந்தை பன்மூலல் பேயனே, நூலையோ தைங்குறு நூறு” என்னும் வெண்பாவா லுணர்க. ௨௮௪.

ஓரேருழவர்:—இப்பெயர் ஒன்றொருமூவரெனவும் வழங்கும். ௧௬௬.

ஔவையார்:—இவர் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெல்லி க்கனிபெற்று அவனைப்புகழ்ந்தார். இவர் அத்தன்மையதாகிய நெல்லிக்கனி யுண்டது, இந்தூலில் ௬௧ - ம் பாட்டினாலும் ௧00 - ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமே லழகரொழுதிய விசேடவுரையாலும் வெளியாகின்றது. இவரால் பாடப்பட் டோர் அதியமான்நெடுமொனஞ்சி, தொண்டைமான், அதியமான்மகன் பொரு ட்டெழினி, நாஞ்சில்வள்ளுவன், சேரமான் மாவெண்கோ, பாண்டியன் காண ப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற் கின்னி. ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯0, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧00, ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩, ௧0௪, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧10, ௧11, ௧1௨, ௧1௩, ௧1௪, ௧1௫, ௧1௬, ௧1௭, ௧1௮, ௧1௯, ௧20, ௧21, ௧22, ௧23, ௧24, ௧25, ௧26, ௧27, ௧28, ௧29, ௧30, ௧31, ௧32, ௧33, ௧34, ௧35, ௧36, ௧37, ௧38, ௧39, ௧40, ௧41, ௧42, ௧43, ௧44, ௧45, ௧46, ௧47, ௧48, ௧49, ௧50, ௧51, ௧52, ௧53, ௧54, ௧55, ௧56, ௧57, ௧58, ௧59, ௧60, ௧61, ௧62, ௧63, ௧64, ௧65, ௧66, ௧67, ௧68, ௧69, ௧70, ௧71, ௧72, ௧73, ௧74, ௧75, ௧76, ௧77, ௧78, ௧79, ௧80, ௧81, ௧82, ௧83, ௧84, ௧85, ௧86, ௧87, ௧88, ௧89, ௧90, ௧91, ௧92, ௧93, ௧94, ௧95, ௧96, ௧97, ௧98, ௧99, ௨00, ௨01, ௨02, ௨03, ௨04, ௨05, ௨06, ௨07, ௨08, ௨09, ௨10, ௨11, ௨12, ௨13, ௨14, ௨15, ௨16, ௨17, ௨18, ௨19, ௨20, ௨21, ௨22, ௨23, ௨24, ௨25, ௨26, ௨27, ௨28, ௨29, ௨30, ௨31, ௨32, ௨33, ௨34, ௨35, ௨36, ௨37, ௨38, ௨39, ௨40, ௨41, ௨42, ௨43, ௨44, ௨45, ௨46, ௨47, ௨48, ௨49, ௨50, ௨51, ௨52, ௨53, ௨54, ௨55, ௨56, ௨57, ௨58, ௨59, ௨60, ௨61, ௨62, ௨63, ௨64, ௨65, ௨66, ௨67, ௨68, ௨69, ௨70, ௨71, ௨72, ௨73, ௨74, ௨75, ௨76, ௨77, ௨78, ௨79, ௨80, ௨81, ௨82, ௨83, ௨84, ௨85, ௨86, ௨87, ௨88, ௨89, ௨90, ௨91, ௨92, ௨93, ௨94, ௨95, ௨96, ௨97, ௨98, ௨99, ௩00, ௩01, ௩02, ௩03, ௩04, ௩05, ௩06, ௩07, ௩08, ௩09, ௩10, ௩11, ௩12, ௩13, ௩14, ௩15, ௩16, ௩17, ௩18, ௩19, ௩20, ௩21, ௩22, ௩23, ௩24, ௩25, ௩26, ௩27, ௩28, ௩29, ௩30, ௩31, ௩32, ௩33, ௩34, ௩35, ௩36, ௩37, ௩38, ௩39, ௩40, ௩41, ௩42, ௩43, ௩44, ௩45, ௩46, ௩47, ௩48, ௩49, ௩50, ௩51, ௩52, ௩53, ௩54, ௩55, ௩56, ௩57, ௩58, ௩59, ௩60, ௩61, ௩62, ௩63, ௩64, ௩65, ௩66, ௩67, ௩68, ௩69, ௩70, ௩71, ௩72, ௩73, ௩74, ௩75, ௩76, ௩77, ௩78, ௩79, ௩80, ௩81, ௩82, ௩83, ௩84, ௩85, ௩86, ௩87, ௩88, ௩89, ௩90, ௩91, ௩92, ௩93, ௩94, ௩95, ௩96, ௩97, ௩98, ௩99, ௪00, ௪01, ௪02, ௪03, ௪04, ௪05, ௪06, ௪07, ௪08, ௪09, ௪10, ௪11, ௪12, ௪13, ௪14, ௪15, ௪16, ௪17, ௪18, ௪19, ௪20, ௪21, ௪22, ௪23, ௪24, ௪25, ௪26, ௪27, ௪28, ௪29, ௪30, ௪31, ௪32, ௪33, ௪34, ௪35, ௪36, ௪37, ௪38, ௪39, ௪40, ௪41, ௪42, ௪43, ௪44, ௪45, ௪46, ௪47, ௪48, ௪49, ௪50, ௪51, ௪52, ௪53, ௪54, ௪55, ௪56, ௪57, ௪58, ௪59, ௪60, ௪61, ௪62, ௪63, ௪64, ௪65, ௪66, ௪67, ௪68, ௪69, ௪70, ௪71, ௪72, ௪73, ௪74, ௪75, ௪76, ௪77, ௪78, ௪79, ௪80, ௪81, ௪82, ௪83, ௪84, ௪85, ௪86, ௪87, ௪88, ௪89, ௪90, ௪91, ௪92, ௪93, ௪94, ௪95, ௪96, ௪97, ௪98, ௪99, ௫00, ௫01, ௫02, ௫03, ௫04, ௫05, ௫06, ௫07, ௫08, ௫09, ௫10, ௫11, ௫12, ௫13, ௫14, ௫15, ௫16, ௫17, ௫18, ௫19, ௫20, ௫21, ௫22, ௫23, ௫24, ௫25, ௫26, ௫27, ௫28, ௫29, ௫30, ௫31, ௫32, ௫33, ௫34, ௫35, ௫36, ௫37, ௫38, ௫39, ௫40, ௫41, ௫42, ௫43, ௫44, ௫45, ௫46, ௫47, ௫48, ௫49, ௫50, ௫51, ௫52, ௫53, ௫54, ௫55, ௫56, ௫57, ௫58, ௫59, ௫60, ௫61, ௫62, ௫63, ௫64, ௫65, ௫66, ௫67, ௫68, ௫69, ௫70, ௫71, ௫72, ௫73, ௫74, ௫75, ௫76, ௫77, ௫78, ௫79, ௫80, ௫81, ௫82, ௫83, ௫84, ௫85, ௫86, ௫87, ௫88, ௫89, ௫90, ௫91, ௫92, ௫93, ௫94, ௫95, ௫96, ௫97, ௫98, ௫99, ௬00, ௬01, ௬02, ௬03, ௬04, ௬05, ௬06, ௬07, ௬08, ௬09, ௬10, ௬11, ௬12, ௬13, ௬14, ௬15, ௬16, ௬17, ௬18, ௬19, ௬20, ௬21, ௬22, ௬23, ௬24, ௬25, ௬26, ௬27, ௬28, ௬29, ௬30, ௬31, ௬32, ௬33, ௬34, ௬35, ௬36, ௬37, ௬38, ௬39, ௬40, ௬41, ௬42, ௬43, ௬44, ௬45, ௬46, ௬47, ௬48, ௬49, ௬50, ௬51, ௬52, ௬53, ௬54, ௬55, ௬56, ௬57, ௬58, ௬59, ௬60, ௬61, ௬62, ௬63, ௬64, ௬65, ௬66, ௬67, ௬68, ௬69, ௬70, ௬71, ௬72, ௬73, ௬74, ௬75, ௬76, ௬77, ௬78, ௬79, ௬80, ௬81, ௬82, ௬83, ௬84, ௬85, ௬86, ௬87, ௬88, ௬89, ௬90, ௬91, ௬92, ௬93, ௬94, ௬95, ௬96, ௬97, ௬98, ௬99, ௭00, ௭01, ௭02, ௭03, ௭04, ௭05, ௭06, ௭07, ௭08, ௭09, ௭10, ௭11, ௭12, ௭13, ௭14, ௭15, ௭16, ௭17, ௭18, ௭19, ௭20, ௭21, ௭22, ௭23, ௭24, ௭25, ௭26, ௭27, ௭28, ௭29, ௭30, ௭31, ௭32, ௭33, ௭34, ௭35, ௭36, ௭37, ௭38, ௭39, ௭40, ௭41, ௭42, ௭43, ௭44, ௭45, ௭46, ௭47, ௭48, ௭49, ௭50, ௭51, ௭52, ௭53, ௭54, ௭55, ௭56, ௭57, ௭58, ௭59, ௭60, ௭61, ௭62, ௭63, ௭64, ௭65, ௭66, ௭67, ௭68, ௭69, ௭70, ௭71, ௭72, ௭73, ௭74, ௭75, ௭76, ௭77, ௭78, ௭79, ௭80, ௭81, ௭82, ௭83, ௭84, ௭85, ௭86, ௭87, ௭88, ௭89, ௭90, ௭91, ௭92, ௭93, ௭94, ௭95, ௭96, ௭97, ௭98, ௭99, ௮00, ௮01, ௮02, ௮03, ௮04, ௮05, ௮06, ௮07, ௮08, ௮09, ௮10, ௮11, ௮12, ௮13, ௮14, ௮15, ௮16, ௮17, ௮18, ௮19, ௮20, ௮21, ௮22, ௮23, ௮24, ௮25, ௮26, ௮27, ௮28, ௮29, ௮30, ௮31, ௮32, ௮33, ௮34, ௮35, ௮36, ௮37, ௮38, ௮39, ௮40, ௮41, ௮42, ௮43, ௮44, ௮45, ௮46, ௮47, ௮48, ௮49, ௮50, ௮51, ௮52, ௮53, ௮54, ௮55, ௮56, ௮57, ௮58, ௮59, ௮60, ௮61, ௮62, ௮63, ௮64, ௮65, ௮66, ௮67, ௮68, ௮69, ௮70, ௮71, ௮72, ௮73, ௮74, ௮75, ௮76, ௮77, ௮78, ௮79, ௮80, ௮81, ௮82, ௮83, ௮84, ௮85, ௮86, ௮87, ௮88, ௮89, ௮90, ௮91, ௮92, ௮93, ௮94, ௮95, ௮96, ௮97, ௮98, ௮99, ௯00, ௯01, ௯02, ௯03, ௯04, ௯05, ௯06, ௯07, ௯08, ௯09, ௯10, ௯11, ௯12, ௯13, ௯14, ௯15, ௯16, ௯17, ௯18, ௯19, ௯20, ௯21, ௯22, ௯23, ௯24, ௯25, ௯26, ௯27, ௯28, ௯29, ௯30, ௯31, ௯32, ௯33, ௯34, ௯35, ௯36, ௯37, ௯38, ௯39, ௯40, ௯41, ௯42, ௯43, ௯44, ௯45, ௯46, ௯47, ௯48, ௯49, ௯50, ௯51, ௯52, ௯53, ௯54, ௯55, ௯56, ௯57, ௯58, ௯59, ௯60, ௯61, ௯62, ௯63, ௯64, ௯65, ௯66, ௯67, ௯68, ௯69, ௯70, ௯71, ௯72, ௯73, ௯74, ௯75, ௯76, ௯77, ௯78, ௯79, ௯80, ௯81, ௯82, ௯83, ௯84, ௯85, ௯86, ௯87, ௯88, ௯89, ௯90, ௯91, ௯92, ௯93, ௯94, ௯95, ௯96, ௯97, ௯98, ௯99, ௧000.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழி:—இவன் அரசன். ௧௮௨.

கண்ணகனார்:—இவர் காலத்தவா கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்முதலி யோர். ௨௧௮.

கணியன் பூங்குறார்:—௧௯௨.

கதையங்கண்ணனார்:—௧௯௬.

கபிலர்:—இவர் அந்தணர்; வேள்பாரியின் நண்பர்; அவன் இறந்தபின்பு அவன் மகளினை அழைத்துச்சென்று மணம்செய்துகொள்ளும்படி. விச்சிக்கோன், இருங்கோவேள் என்பவர்களை வேண்டி அவர்கள் மறுத்ததுகண்டு வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளினைப் பாப்பார்ப்படுத்துத் தம்கடனைக்கழித்தனர். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றிற் குறிஞ்சியைப் பொருளாகவுடைய மூன்றாம்நூறு இயற்றியவர் இவரே; இதனை, ‘மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன் - கருதுங் குறிஞ்சி கபிலர்’ என்னும் வெண்பாவாலுணர்க. பதிற்றுப் பத்தில் எழும்பத்தையபாடிச் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோலுரியாதனிடம் நூறுயிரக்காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசிலா கப்பெற்றனர்; இதனைப் பதிற்ப்பத்துரையாலுணர்க. பத்துப்பாட்டினுள்

ஒன்றாகிய பெருங்குறிஞ்சி யென்றவழங்கும் குறிஞ்சிப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னுநாற்பதும் இவராளிச்செய்தனவே. இவரார் பாடப்பட்டோர் (சேரமான்செங்கோவாழியாதன்) சேரமான் செல்வக்கங்கோவாழியாதன், வேன்பாரி, அஞ்சை, மலையமான் திருமுடிக்காரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேசன், விச்சிக்கோன், இருங்கோவேன்; இவர் அஞ்சைச் சமயத்திற் கூறியபாடல்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை. (௫௩ - ம் பாடல்). “வெறுத்த கேள்வி வினங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனவும், (௧௨௬ - ம் பாடல்). “புலனழக் கற்ற வந்த னான” எனவும் (௧௪௪ - ம் பாடல்) “பெரியா நாவிற்கபிலன்” எனவும் பொருத்திவிளக்கோரானாலும், மாறோக்கத்து நப்பசலையாராலும் இந்நூலில் இவர் புகழப்பட்டிருத்தல்காண்க. அ, கசு, ௫௩, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௪, ௧௫௬, ௧௫௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௧௭௧, ௧௭௨, ௧௭௩, ௧௭௪, ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௦, ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௪, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௨௦௯, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩, ௨௨௪, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩௦, ௨௩௧, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௪௨, ௨௪௩, ௨௪௪, ௨௪௬, ௨௪௭, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨, ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௫௬, ௨௫௭, ௨௫௮, ௨௫௯, ௨௬௦, ௨௬௧, ௨௬௨, ௨௬௩, ௨௬௪, ௨௬௬, ௨௬௭, ௨௬௮, ௨௬௯, ௨௭௦, ௨௭௧, ௨௭௨, ௨௭௩, ௨௭௪, ௨௭௬, ௨௭௭, ௨௭௮, ௨௭௯, ௨௮௦, ௨௮௧, ௨௮௨, ௨௮௩, ௨௮௪, ௨௮௬, ௨௮௭, ௨௮௮, ௨௮௯, ௨௯௦, ௨௯௧, ௨௯௨, ௨௯௩, ௨௯௪, ௨௯௬, ௨௯௭, ௨௯௮, ௨௯௯, ௩௦௦, ௩௦௧, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪, ௩௦௬, ௩௦௭, ௩௦௮, ௩௦௯, ௩௧௦, ௩௧௧, ௩௧௨, ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௬, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨௦, ௩௨௧, ௩௨௨, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௨௯, ௩௩௦, ௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪, ௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮, ௩௩௯, ௩௪௦, ௩௪௧, ௩௪௨, ௩௪௩, ௩௪௪, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௪௮, ௩௪௯, ௩௫௦, ௩௫௧, ௩௫௨, ௩௫௩, ௩௫௪, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫௮, ௩௫௯, ௩௬௦, ௩௬௧, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௬, ௩௬௭, ௩௬௮, ௩௬௯, ௩௭௦, ௩௭௧, ௩௭௨, ௩௭௩, ௩௭௪, ௩௭௬, ௩௭௭, ௩௭௮, ௩௭௯, ௩௮௦, ௩௮௧, ௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௪, ௩௮௬, ௩௮௭, ௩௮௮, ௩௮௯, ௩௯௦, ௩௯௧, ௩௯௨, ௩௯௩, ௩௯௪, ௩௯௬, ௩௯௭, ௩௯௮, ௩௯௯, ௪௦௦, ௪௦௧, ௪௦௨, ௪௦௩, ௪௦௪, ௪௦௬, ௪௦௭, ௪௦௮, ௪௦௯, ௪௧௦, ௪௧௧, ௪௧௨, ௪௧௩, ௪௧௪, ௪௧௬, ௪௧௭, ௪௧௮, ௪௧௯, ௪௨௦, ௪௨௧, ௪௨௨, ௪௨௩, ௪௨௪, ௪௨௬, ௪௨௭, ௪௨௮, ௪௨௯, ௪௩௦, ௪௩௧, ௪௩௨, ௪௩௩, ௪௩௪, ௪௩௬, ௪௩௭, ௪௩௮, ௪௩௯, ௪௪௦, ௪௪௧, ௪௪௨, ௪௪௩, ௪௪௪, ௪௪௬, ௪௪௭, ௪௪௮, ௪௪௯, ௪௫௦, ௪௫௧, ௪௫௨, ௪௫௩, ௪௫௪, ௪௫௬, ௪௫௭, ௪௫௮, ௪௫௯, ௪௬௦, ௪௬௧, ௪௬௨, ௪௬௩, ௪௬௪, ௪௬௬, ௪௬௭, ௪௬௮, ௪௬௯, ௪௭௦, ௪௭௧, ௪௭௨, ௪௭௩, ௪௭௪, ௪௭௬, ௪௭௭, ௪௭௮, ௪௭௯, ௪௮௦, ௪௮௧, ௪௮௨, ௪௮௩, ௪௮௪, ௪௮௬, ௪௮௭, ௪௮௮, ௪௮௯, ௪௯௦, ௪௯௧, ௪௯௨, ௪௯௩, ௪௯௪, ௪௯௬, ௪௯௭, ௪௯௮, ௪௯௯, ௫௦௦, ௫௦௧, ௫௦௨, ௫௦௩, ௫௦௪, ௫௦௬, ௫௦௭, ௫௦௮, ௫௦௯, ௫௧௦, ௫௧௧, ௫௧௨, ௫௧௩, ௫௧௪, ௫௧௬, ௫௧௭, ௫௧௮, ௫௧௯, ௫௨௦, ௫௨௧, ௫௨௨, ௫௨௩, ௫௨௪, ௫௨௬, ௫௨௭, ௫௨௮, ௫௨௯, ௫௩௦, ௫௩௧, ௫௩௨, ௫௩௩, ௫௩௪, ௫௩௬, ௫௩௭, ௫௩௮, ௫௩௯, ௫௪௦, ௫௪௧, ௫௪௨, ௫௪௩, ௫௪௪, ௫௪௬, ௫௪௭, ௫௪௮, ௫௪௯, ௫௫௦, ௫௫௧, ௫௫௨, ௫௫௩, ௫௫௪, ௫௫௬, ௫௫௭, ௫௫௮, ௫௫௯, ௫௬௦, ௫௬௧, ௫௬௨, ௫௬௩, ௫௬௪, ௫௬௬, ௫௬௭, ௫௬௮, ௫௬௯, ௫௭௦, ௫௭௧, ௫௭௨, ௫௭௩, ௫௭௪, ௫௭௬, ௫௭௭, ௫௭௮, ௫௭௯, ௫௮௦, ௫௮௧, ௫௮௨, ௫௮௩, ௫௮௪, ௫௮௬, ௫௮௭, ௫௮௮, ௫௮௯, ௫௯௦, ௫௯௧, ௫௯௨, ௫௯௩, ௫௯௪, ௫௯௬, ௫௯௭, ௫௯௮, ௫௯௯, ௬௦௦, ௬௦௧, ௬௦௨, ௬௦௩, ௬௦௪, ௬௦௬, ௬௦௭, ௬௦௮, ௬௦௯, ௬௧௦, ௬௧௧, ௬௧௨, ௬௧௩, ௬௧௪, ௬௧௬, ௬௧௭, ௬௧௮, ௬௧௯, ௬௨௦, ௬௨௧, ௬௨௨, ௬௨௩,

கயமஞர் :—2௫௪.

கருங்குதலாதனார்:—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் இவர் அவன் இறந்தபின்பும் இருந்தார். ஏ, உஉஉ.

சுருபூர்க்கதப்பிள்ளை :—இவரால் பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில்வள்ளுவன். ருஅ0.

சதுரங்க கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் :—இவரால் பாடப்பட்டோன் பிட்டங்கொற்றன்.
கௌ. ௮.

சுருஷரீப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் புத்தநாதரீ :—இப்பெயர், கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதனானவன் பிரதிகளிறு காணப்படுகின்றது. இவர், கோப்பெருஞ்சோழன் வறன்றையுத்தமந்து வடக்கிருத்தகண்டு மனமுருகிப் பாடினர். ௨-௧௩.

கல்லாடநீர் :—இவா செய்ததால் கல்லாடமென்பது; தொல்காப்பியத்திற்கு இவர் ஒருரை செய்தாரென்று கூறுவர்; இதனை, “ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்திற், குரையிடை யிட்ட விரகரக் கல் லாடா” என்னும் ஆன்றோர் திருவாக் காலுணர்க. இவரார்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், அம்பர்கிழான் அருவத்தை, பொறையாற்று கிழான், உரு, உரு, கருக, கூரு, கருக.

சுபாத்திலையார்:--இவர், சேரமான்ருடக்கோடுருஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற் பண்டைக்கைப்பெருநற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்து இறந்தது கண்டு மனம்வருத்திப் பாடினர்; இருங்கோளேளின் முன்னேரில் ஒருவன் இவரை இசுழ்ந்தமையால் அவன்துக்கரமாகிய அனையமென்பது அழிவுற்றது. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் மேற்கூறிய அரசரும் சேரமான்பெருஞ்சேரலாத னும். சுஉ, சுரு, உ௦௨, உ௭௦, உ௮௮, உ௮௯, ௩௬௮.

கனமதிந்யானையாள் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் வல்விலோரி. ௨௦௪.

கள்ளில்லுத்திரையனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் சூதனுங்கன். களடு, கவுக.

காக்கைபாடினியார் நடுசென்னைபார் :—(இப்பெயர், காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையாரெனவும்வழங்கும்.) இவர், பதினாறுப்பத்தீல் ஆரம்பத்துப்பாடி காடுசோட்பாடு சேரலாதனிடம் ஒன்பதுகாப்பொன்னும் தூறாயிரம் காணும்

பெற்ற அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டனர். இதனைப் பதீற்றுப்பதின் உரையானுணர்க. ௨௭௮.

காரிகிழார்:—இப்பெயர் காண்டடனாரென்றும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

இவரார் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுமிற்ப்பெரு வழுதி. ௬.

காவட்டினர்:—இப்பெயர் காண்டடனாரெனவும் வழங்கும். இவரார்பாடப்பட்டோன் அர்தவக்கீரன். ௩௫௬.

காவற்பெண்ணு:—௮௬.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்:—இப்பெயர் காரிக்கண்ணனாரெனவும் வழங்கும். இவர் வணிகர்; இதனைத் தொல்காப்பியமரபியலில் ௨௪-ம் குத்திரத்தின் நச்சினுக்கினியருளையாலுணர்க. இவரார் பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் இலங்கைப்பள்ளித்துஞ்சிய கன்மாதன், சோழன்ருராப்பன் ளித்தஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டல்கொற்றன். ௫௭, ௫௮, ௭௬௬, ௭௭௭, ௭௭௭௬.

தட்டேவன்கீரனார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வன்வல். ௨௪௦.

தட்டையலியனார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன்வெடுஞ்செழியன். ௭௮, ௭௭௭.

தடவாயில்நல்லாதனார்:—இவர் ஒல்லையூர்சொழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப்பாடினர். ௨௪௨.

தன்னுட்பாலியாதன்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன். ௩௮௭.

தளம்பாதையனார்:—இப்பெயர் குளம்பாதையனாரென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. ௨௫௬.

தறமகன் இளவையினர்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் ஏறலக்கோன். ௩௫௭.

தறுங்கோழியூர்கிழார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை. இவர் பெயர் குறங்கோளியூர்சொழாரெனவும் வழங்கும். ௭௭, ௨௦, ௨௨.

தன்னுர்கிழாரிமதனார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் வெடுவேனாதன். ௩௭௮.

கடகைக்கோழியார்:—௩௭௯.

கடலூர்கிழார்:—எட்டுநீநோகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநாறு தொகுத்தோர் இவரே. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய முதுமொழிக்கார்த்தி இவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதே. 'புலத்தறைமுற்றிய கடலூர்கிழார்' எனவும் ஆன்றோரார் சிறப்பித்துக்கூறப்படுவர். இவர், கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இறந்தபொழுது வருந்திப் பாடினர். ௨௨௬.

கோடைபாடியபெரும்பூதனார்:—௨௫௬.

கோதையனார்:—இவர் பெயர் கௌதமனாரெனவும் பாலைக்கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தனர். இவர் எட்டுநீநோகையினுள் ஒன்றாகிய பதீற்றுப்பதின் ஆன்றும்பத்துப்பாடி இமயவரம்பன்தம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவனார் சுவர்க்கம்பெற்றார் இதனை, பதிற்றுப்பத்துகளையாலும், தொல்காப்பியப்புறத்தினையியல் ௨௫-ம் குத்திரத்திக்கு நச்சினுக்கினியருளிய

பாடினோர் வரலாறு.

விசேடவுரையாலும், “தொடுத்தபெரும்புலவன்” என்னும் பழமொழி கூசும் செய்யுளின் பழைய உரையாலும் உணர்க. இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் தரும் புத்திரன். ௩௬௬.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவன்வசலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் றண்டுகொள்க; இவன் பாடியபாடல்கள் ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬.

கோபுரீசிழார்:—இவர்பெயர் கோலுரமுடியாரெனவும் வழங்கும்; இவரார்ப்பாடப் பட்டோரும் இவர்காலத்தவரும்: சோழன்நலங்கிள்ளி, சோழன்ருளமுற்றத் தத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன் குரார்ப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சிறகுடிசுழான் பண்ணன். இவர் சோழன்நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர்புருத்த இளந்தத்தனைக் காரியாற மத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புருத்தவிடத்து அவ ணைப்பாடி இளந்தத்தனைப் பிழைப்பித்தார். ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

கோனாட்டு எறிச்சிழார் பாடலன்மதுரைக்குமாரன்:—இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் சேரமான்குடிலென்கோதை, சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய கலங் கிள்ளிசேட்சென்னி, ஏனதிகுருச்சென்னி, கார்தூர்திழான், தோயன்மாறன், சோழன் குரார்ப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழிய ஏனத்திருக் குடிலென். ௫௪, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்:—இவர்பாடல், யாக்கைநிலையாமைமுதலியவற் றை உற்புத்தக்கூறும்; இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் தந்துமாறன். ௩௬௦.

சாத்தீதையார்:—இவர், பதினெண்ணீழ்க்கணக்கினுமொன்றாகிய திணைமொழி வையப்பென்னும் தூலாசிரியரான கண்ணீர்நீதலுருடைய தந்தையார். இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சோழன் போரவைக்கோப்பெருநங்கிள்ளி. ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

சிறுவெண்டேரையார்:—௩௬௨.

சேரமான்கணைந்தாரைநீட்டோரை:—இவன் சோழன் செங்குணைநோடுபோர்செ ய்து பிடிக்கப்பட்டிக் குடவாயிற்கோட்டத்துச்சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்தா வென்றபுகட்டு உடனேபெறுது பின்புபெற்று அதனை மாணத்தால் உண்ணாது கைக்கொண்டிருந்து “சூழவியிறப்பினும்” என்னும் பாடலைப்பாடித் தன் கருத்தைப்புலப்படுத்தி அப்பால் தஞ்சினான். ௨௪.

சேரமான்கோட்டப்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை:—இவன், தன்மனைவியிறந்த பொழுது பிரிவாற்றாது “உங்குப்பெரிதாயினும்” என்னும் பாடலைப்பாடி னன். ௨௪௫.

சோனாட்டுமுகையனாரீச்சிறுகருத்தும்பியார்:—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் கல்லார் சிழானபண்ணன். ௧௮௧, ௨௧௫.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்:—இவன், பாடப்பட்டவர்களி லொருவன்; இவன்வசலாற்றை அவர்கரிசையிற் காண்க. இவனார்ப்பாடப் பட்டோன், சிறகுடிசுழான் பண்ணன். ௧௮௧.

சோழன் நல்லுருத்திரன்:—இப்பெயர், சோழன் கல்லுத்தானைகளும் பிரதி களில் உள்ளது. இவன் முயற்சியுடையோரிடத்து மிக்கவிரும்பும் முயற்சி

யில்லாரிடத்து மிக்கவெறுப்புமுடையானென்று இவன் பாடியபாடல் தெரிவிக்கின்றது. ௧௯௦.

சோழன் நலங்கிள்ளி :—இவன், பாடப்பட்டோர்களில் ஒருவன் ; இவன்வரலாற்றை அவர் பெயர்வரிசையிற்பாண்க. இன்னும், இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளினாச் சிறிதும் விரும்பாதவனென்றும் இரப்போர்க்கு வலுநிறையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலை உடையவனென்றும் இவன் பாடியபாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ௭௯, ௭௮.

தங்கால் பூட்கோவலனார் :— இப்பெயர் தங்கால்தாட்கோவலனாரெனவும் வழங்கும். ௯௨௬.

தாமப்பல் கண்ணனார் :—இவர் அந்தணர் ; இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழன் கலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தான். ௯௩௬.

தாயங்கண்ணியார் :—௨௮௦.

திருத்தாமனார் :— இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன். ௯௯௮.

தும்பிசேர்க்கரனார் :—௨௪௯.

துறையூர் ஓடைகிழார் :—இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளிலுள்ளது. இவரார்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல். ௧௧௬௪.

தொடித்தலைவிழ்த்துண்டினார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன. ௨௪௯.

தொண்டைமான் இளந்தீனையன் :—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன் ; பாடுதலில்வல்லவன் ; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே ; இவன்பெயர்க்காரணத்தைப் பத்துப்பாட்டு ௧௧௧-ம் பக்கத்திற்காண்க. இவன்காலத்துப் புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரங்கண்ணனார். ௧௮௮.

நிர்வெருத்தலையார் :—இவர், யாதுகாரணத்தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட்டிருந்து சேரமான் கருவூரெறிய ஒன்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டோளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம்முடம்புபெற்றனர். இதனை, புறநானூற்றின் ௮ - ம் பாட்டின் பின்புள்ள வாக்கியத்தாலும், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலில் “புதுமை பெருமை” என்னும் ௭ - ம் சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய விசேடவுணாயானுமுணர்க. இவரார்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய சேரமான் கருவூரெறிய ஒன்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை. ௮, ௧௧௮.

நல்லியையனார் :— இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன். ௯௯௯.

நன்னகனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். ௯௮௧.

நெட்டிமையார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்லாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி. ௯, ௧௨, ௧௮.

நெடுங்கழுத்துப்பரணர் :—௨௧௧.

நெடும்பல்லியத்தனார் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்லாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதி. ௯௪.

நோக்கி நியமங்கிழார் : ௨௧௯.

பாரிமகளிர் :—இவா, பாரியென்னும்வள்ளுடைய மகளிர் ; இவர்களுள் ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்சிகாலத்தில் இரந்துவந்த ஒருபாணனுக்குச் சோறபெறுமையால் பொன்னை உலையிற்பெய்து சோறுக்கிக்கொடுத்தாளென்று (பழமொழி, ௧௭௧) “மாரியொன் றின்றி வறந்திருந்த காலத்துப், பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு - நீருலையுட், பொன்றந்து கொண்டு புகர்வாக நல்கினு, னொன் றுறு முன்றிலோ வில்” என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது. இவர், தமதந்தையிறந்தபின்பு அவன்பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பிப்பாடினார்;

பாடினார் வரலாறு.

பின்பு, தமது தந்தையின் தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்து கொடுக்கப்பட்டார். ௧௯௨, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨.

பாலைபாடியபெருங்கிங்கோ :—இவன் சேரமான் ஒருவன் ; பாடப்பட்டாரான் ஒருவன் ; இப்பெயர் சேரமான் பாலைபாடியபெருங்கிங்கோவெனவும் வழங்கும். ௨௮௨.

பிதிராந்தையார் :—இவர் பாண்டிகாட்டுள்ள பிசிரென்னுமரிலுள்ளார் ; கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர் ; அவன்துறந்து உயிர்த்தோழருக்கேடிக் தாலும் உடன் உயிர்த்தோழர் ; இவர்பெயர் இரும்பிராந்தையாரெனவும் வழங்கும் ; இவரார்பாடப்பட்டோர் கோப்பெருஞ்சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைமையி. ௬௭, ௧௮௪, ௧௯௧, ௨௧௨.

பிரமணி :—௬௫௭.

புல்லாற்றார் எயிற்றியுனர் :—இவர், கோப்பெருஞ்சோழன் தன்மக்களோடு போர் செய்தற்கு எழுந்தபொழுது பாடித் தடுத்தனர் ; புல்லாற்றார் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவரார்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன். ௨௧௬.

புறத்திணைநன்னுரை :—இவர்பெயர் கன்னகனாரெனவும் வழங்கும். இவரார்பாடப்பட்டோர் ஓய்மான்கல்லியக்கோடன், ஓய்மான்கல்லியாதன், ஓய்மான்கல்லியாதன், கரும்புனார்கிழான். ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௮௧, ௧௮௪.

பூங்கனாத்தியாயர் :—௨௭௭.

பூதப்பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு :—இவன் தன்கணவனாகிய பூதப்பாண்டியன் இறந்தபொழுது அவன்பிரிவாற்றாது வருக்தி, மற்றைமகளிராபோல் யான் இனி உயிரோடினேன் என்று, “பல்சான் றீரே” என்னும் பாலைப் பாடித் தீயிற்பாய்ந்தான். இவன்காலத்துப்புவவர் மதுரைப் பேராலையார். ௨௪௬, ௨௪௭.

பெருங்குன்றுர்கிழார் :—இவர், எட்டுத்தொகையின் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஒன்பதாம் பத்துப்பாடிச் சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றனர். இதனை, பதிற்றுப்பத்துளையாலுணர்க. வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனாற்றறத்தப்பட்ட கண்ணகியென்பவனை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடினர். இவரார்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை, சோழன் உருவப்பிறேரினஞ்சேட்சென்னி. ௧௪௭, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௬௬, ௩௧௮.

பெருங்கோழநாயக்காமகன் கண்ணனர் :—இப்பெயர், பெருங்கோழநாயக்காமகன் கக்கண்ணையாரெனவும் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது. இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருகற்கின்னி. [‘பெருங்கோழநாயக்கனொருவன் ஒத்த அன்பினுக்காமமுருதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காழற்றக்கூறியது’ என்பது, தேவல்காப்பியம் புறத்திணையியல் ௨௮ - ம் சூத்திரம் நச்சினர்க்கினியருரை.] ௮௬, ௮௭, ௮௮.

பெருந்திணைநன்னுரை :—இவர்பாடல்களில் வறுமைத்துன்பம் கன்குபுலப்படும் ; இவர் பாடிய “முரககடிப் பிருப்பவும்” என்னும் ௧௮௮ - ம் பாட்டிற் கையெழு வள்ளல்களின் புகழ்கள் மிகவும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவரார்

பாடி ஹர் வர்லாறு.

பாடப்பட்டோர் குமணன், இளவெளிமான், அதியமான்செழிமான
ளிமான். கருடி, கருக, கசு0, கசுக, கசு2, கசுக, 20௭, 20௮, 2௦௯, 2௧௦, 2௧1.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்:—இவர், இளங்கண்டரங்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந்திருந்தபொழுதுதென்று இளவிச்சிக்கோவை மதியாது இளங்கண்டரங்கோவைத்தழுவி அதற்குக்காரணமும் கூறினார்; தம்பியால்காடுகொள்ளப்பட்டிருக்காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு அவன்தன் தலைதுணித்தற்கு வான்கொடுப்ப அதனைக்கொணர்ந்து இளங்குமணற்குக்காட்டி அவன்மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினார்; இவரார்பாடப்பட்டோரும் இவர்காலத்தோரும்: இளங்கண்டரங்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியகெடுவேட்டுவன், மூவன். கருக, கசு௪, கசுரு, 20௫, 20௬, 2௦௭.

பெரும்பதுமனார்:—கசுக.

பேய்மகள் இளவெயின்:—இப்பெயர் பேய்மகளிளவியென்றும் சிலப்பாதி களிற் காணப்படுகின்றது. இவளார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ. கசு.

பேரெயின்முறுவலார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் நம்பிகெடுஞ்செழியன். 2௧௧.

பொத்தியார்:—இவர் கோப்பெருஞ்சோழன் உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச்செல்லும்பொழுது உடன்சென்று, “நீர் பின்னையப்பெற்றபின்பு ஈக்குவாரும்” என்று அவன்சொல்லக்கேட்டு மீண்டு வந்து உறையூர்புகுந்து அவன்பிரிவாற்றாதுவருந்திச் சிலநாளிருந்து புதல்வன் பிறந்தபின்பு சென்று அவன்நகர்க்கண்டுவருந்தி ‘எனக்கு இடந்தா’ என்று கேட்டு அவன் இடங்கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப்பாடித் தாரும் வடக்கிருந்து உயிர்த்தனர். இவரார்பாடப்பட்டோர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார். 2௧௭, 2௨0, 2௨௧, 2௨2, 2௨௩.

பொய்கையார்:—சோழன்செங்கணனும் சேரமான்கணக்காலிரும்பொறையும் போர்புறத்துப்பொருதுழிச் சேரமான்கணக்காலிரும்பொறையைப்பற்றிக் கொண்டு சோழன்செங்கணன் சிறைவைத்துழி இவர் களவழிநாற்பது பாடி அவனை வீடுகொண்டார். இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்கோக்கோதை மார்பன். ௪௮, ௪௯.

பெருந்திலைங்கீரனார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் சேரமான்மாரத்தாஞ்சேரலிரும்பொறை. ௫௧.

பொன்முடியார்:—இவர், சேரமான்மாரத்தாஞ்சேரலிரும்பொறையின் நண்பர்; தகடீயாத்தீனாயென்னும் நூலில் இவரார்பெய்யப்பட்ட பாடல் களுமுள்ளனவென்பது தோல்காப்பியப்பொருளதிகாரநச்சினர்க்கினியருளாயால் விளங்குகின்றது; இவருடனிருந்தோர் அரிசில்கிழார். இவரார்பாடப்பட்டோன் அதியமான்செழிமானஞ்சி. 2௧௧, ௧௧0, ௧௧2.

மதுரை அனாக்கிராழார்மகனார் மன்னனார்:—இவரார்பாடப்பட்டோன் சிறுகுடி கிழான்பண்ணன். ௧௮௮.

மதுரை அழவைவாணிகன் இளவேட்டனார்:—இவர் வணிகர்; இதை, தோல் காப்பியம் மரபியல் ௭௪ - ம் குத்திரத்திற்கு நீச்சினர்க்கினியரொழுதியுணர்யானுணர்க. ௧௨௬.

மதுரை இளங்கண்ணிக்கொள்கிறார் :—கூடு.

மதுரை ஒலக்கடைக் கண்ணம்புத்தாராயத்தார் :—கூடு,

மதுரைக்கணக்காயனார் :—கூடு.

மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் :—இவர், கீரவிகோற்றனார் தந்தை; ஆலவாயம்பெருமானடிகளருளிச்செய்த களவியலுக்கு உரைகண்டோர்; இதனை, இறையனாரகப்பொருளுரையாலுணர்க. பத்துப்பாட்டுள் திருமுருகாற்றுப்படையும் நெடுநல்வாடையும் இயற்றியவர் இவரே; இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன். ௫௬, ௧௮௬.

மதுரைக் கள்ளிக்கடையத்தன்வேண்ணுகனார் :—கூடு.

மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் :—இவர் வணிகர்; இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன். ஐந்துகாப்பியத்தன் ஒன்றாகிய மணிமேகலை நூலாசிரியர் இவரே. ௫௬.

மதுரைத் தமிழ்க்கடத்தனார் :—கூடு.

மதுரை நக்கீரர் :—இவரார்பாடப்பட்டோன் சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன். ௬௬.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார் :—கூடு.

மதுரைப்புத்தளிநாகனார் :—உள.

மதுரைப் பேராலவாயார் :—இவர் பூதப்பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பென்று தன் கணவனிறந்தவுடன் தானும் இறத்தற்குத் தீப்பாய்தல்கண்டு வியந்துபாடினார். ௨௪௭, ௨௬௨.

மதுரை மருதனிளநாகனார் :—இவர்பெயர் மருதனிளநாகனாரெனவும் வழங்கும்; இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்; இவருடையபாடலில் முருகக்கடவுளெழுந்தருளிய திருச்செந்தூர்புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது. ௫௫, ௬௬.

மதுவெளாசான் :—கூடு.

மருதனிளநாகனார் :—மதுரை மருதனிள நாகனாரென்பவர் இவரே. இவரார்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழுது, நாஞ்சில்வள்ளுவன். இவர்பெயர், மருதனிள நாகனாரென்றும் சில பிரதிகளிலுள்ளது. ௫௨, ௬௮, ௬௯, ௭௦.

மாங்குடிகிழார் :—இவரார்பாடப்பட்டோர், தலையாலங்கோண்டித்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்று எழினியாதன். ௨௬, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯.

மார்க்கண்டேயனார் :—இவர் செய்துலைத் தலையாய ஒத்தென்பர் நக்கீரனார்க்குரியார்; மார்க்கண்டேயனார்காஞ்சியென்று இவர்பெயரால் ஒருநூல் வழங்குகின்றது. ௬௭.

மாதிமாதிரத்தனார் :—௧௮௬.

மாற்பித்தியார் :—௨௫௬, ௨௭௨.

மாறேக்கத்து நப்பசலையார் :—இவரார்பாடப்பட்டோர் சோழன்குளமுற்றத்து, துஞ்சியகின்னிவளவன், மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையமான் சோழியனே னாகி திருக்கண்ணன்; இவர்பெயர் மாறேக்கத்து நப்பசலையாரெனவும் மாறேக்கத்து நப்பாஸையார் எனவும் வழங்கும். [மாறேக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்தோர்நாடு.] ௬௭, ௬௯, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯.

முதையலார்ச்சிவநூத்தும்பியார் :—உசுரு.

முரசியூர்முடிநாகராயர் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ்சேரற்
உதியன்சேரலாதன். உ.

மோசிகீரனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோர் சேரமான் தகரோறித்த பெருஞ்சேரலி
ரும்பொறை, கொண்கானக்கிழான். இவர்பெயர் மோசுகீரனாரெனவும் ஷா
ங்கும். ரு0, கருசு, கருடு, கருசு, கசிசு.

மோசிகாத்தனார் :—உஎஉ.

வடநெடுந்தீர்த்தனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் காலிகழவன்நாகன். இவர்பெயர்
வடமநெடுந்தீர்த்தனாரெனவும் வடமநெடுத் தச்சுனாரெனவும் சிலபிரதியிற் காண
ப்படுகின்றது. கஎசு.

வடமவண்ணக்கிண்தாமோதரனார் :—இவர்பாடப்பெற்றோன் பிட்டக்கொற்றன்.
கஎஉ.

வடமவண்ணக்கிண்பெரியசாத்தனார் :—இப்பெயர், வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்
தனாரெனவும், வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனெனவும் சில பிரதிகளிற்கா
ணப்படுகின்றது, இவர் பாடப்பெற்றோர் தேர்வண்மலையன், பாண்டியன்
இலவந்திகைகப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாதன். கஉரு, ககஅ.

வடமோதங்கிழார் :—உசு0.

வடவண்ணக்கிண்பெருஞ்சாத்தனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் தேர்வண்மலையன்,
கஉரு.

வான்பரனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், கண்
மரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்லிலோரி. கசசு, கசரு, கசஅ, கசக, கரு0,
கருஉ, கருக, உருடு.

வான்பிகியார் :—முதற்சங்கத்து வான்மிகனாரென்று ஒருவருளர். அவர் செய்த
நூல்த் தலையாய ஒத்தென்பர் நச்சிநூல்க்கியார்; இவர் அவரல்லர். கருஅ.

வரிச்சியூர் நன்னுனார் :—உகஉ.

விரியூர் நக்கனார் :—விரியூர் அங்கனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. ககஉ.

வீணாவேளியனார் :—கஉ0.

வெண்ணிகுயந்தியார் :—இவர்பாடப்பெற்றோன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்
தான்; வெண்ணிற்குயத்தியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு. வெண்ணியென்
பது ஒருவர். கசு.

வெள்ளோருக்கிலையார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் வேள் எவ்வி; இவர் அவன்
இறந்தபின்பும் இருந்தனர். உகக, உகச.

வெள்ளைக்குடி நாகனார் :—இவர் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை
ப்பாடிப் பழஞ்செய்க் கடன்வீடு கொண்டார். கரு.

வெள்ளைமாளர் :—உகசு.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் :—இப்பெயர், வெறியாடிய காமக்கண்ணியாரெ
னவும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. உஎக, க0உ.

வேம்பற்றார்கீதுமரனார் :—ககஎ.

ஆசிரியர்பெயர் இல்லாத பாட்டுக்கள் :—உசசு, உருசு, உருஎ, உசக, உசஎ,
உசஅ, உசஎ, க0எ, கஉக, கஉஎ, கஉஅ, ககக, ககக, கச0, கசக.

பாடினோருடைய நாமபேதங்கள்.

ஆலியார்.
ஆனியார்.

ஆவர்கிழார்.
ஆராமுகியார்.

உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார்.
.....ன்சாத்தங்கொற்றனார்.

உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.
ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.
மோசி.....

உறையூர் முதுகூத்தனார்.
உறையூர் முதுகூற்றனார்.

ஐயாதிச்சிறுவெண்டேனாயார்.
சிறுவெண்டேனாயார்.

ஐயர்முடவனார்.
ஐயர்கிழார்.
உறையூர்முடவனார்.

ஒக்கூர்மாசாத்தனார்.
எக்கூர்மாசாத்தனார்.

ஒரேருழவர்.
ஒன்னருழவர்.

கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார்
கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதனாதனார்

காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்.
காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்.

காவட்டனார்.
காண்டட்டனார்.

[னார்.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ண
காரிக்கண்ணனார்.

குளம்பாதையனார்.
குளம்பாதையனார்.

குறங்கோழியூர்கிழார்.
குறங்கோளியூர்கிழார்.

கோதமனார்.
கௌதமனார்.

கோவர்கிழார்.
கோவாமுகியார்.

[யார்.
சோனாட்டுமுனையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பி
முனையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்.

சோழன்நல்லுருத்திரன்.
சோழன்நல்லுத்தரன்.

தங்கால் பூட்கோவலனார்.
தங்கால் தாட்கோவலனார்.

துறையூர் ஒடைகிழார்.
துறையூர் அரிசில்கிழார்.

பாணையாடியபெருங்கடுங்கோ.
சேரமான் பாணையாடியபெருங்கடுங்கோ.
பிராந்தையார்.
இரும்பிராந்தையார்.

புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்.
புல்லாற்றூர் எயிற்றியார்.

புறத்திணைநன்னகனார்.
கன்னகனார்.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் கண்ணனார்
பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் நக்கண்ணை
[யார்.

பேய்மகன் இளவெயினி.
பேய்மகன் இளவெயினி.

மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கிரர்.
மதுரைக்கிரர்.

மதுரைமருதனினாகனார்.
மருதனினாகனார்.
மருதனினாகனார்.

மாரோக்கத்துநப்பசலையார்.
மாரோக்கத்துநப்பாலையார்.
மாரோக்கத்துநப்பசலையார்.

மோசிகிரனார்.
மோசிகிரனார்.

வடநெடுந்தத்தனார்.
வடமநெடுந்தத்தனார்.
வடமநெடுந்தச்சனார்.

வடமவண்ணக்கன்பெரியசாத்தனார்.
வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார்.
வடமவண்ணத்தன்பெரியசாத்தன்.

விரியூர்நக்கனார்.
விரியூர்அக்கன.

பெண்ணிக்குயத்தியார்.
வெண்ணிக்குயத்தியார்.

வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்.
வெறியாடியகாமக்கண்ணியார்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அததை :—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; போர்செய்தலில் வல்லவன்; இவன் ஊர் மதுரை; இவற்றை “பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்கெழு கோன்றா ளருதை”, “மணநாறு மார்பின் மறப் போ ரருதை, குண்டீர் வரைப்பிற் கூடல்” என்பவற்றாலுணர்க. இவனைப் புகழ்ந்தபுலவர் சபிலர். உகக, கசஎ.

அதியமான் தகடீர்போருதுவீழ்ந்த எழினி :—இவன் ஓரசன்; போரில் வல்லவன்; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; செங்கோலையுடையவன்; இவன் யுத்தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றுவருந்தி யமனைநோக்கி, “நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகளனி, நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வன னறியான், வீழ்குடி யுழவன் வித்துன் டாகு, கொருவ றையி ருண்ண யாயி, நேரார் பல்லயிர் பருகி, யார்குவை மன்னோவை மை ரடு கனத்தே” என்று அரிசில்கிழார் கூறியபாட்டே இவன் இத்தன்மைய னாதலை கன்குபுலப்படுத்தும் : அதியமான் தகடேறிந்துவீழ்ந்த எழினியென்றும் பிரகிபேதமுண்டு. உக௦.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி :—இவன் கடையெழுமவள்ளலொருவன்; யுத்தத்தில் பேர்பெற்றவீரன்; ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன்; ஒரு காலத்தில், உண்டோர்க்கு கெடுக்காலம்சீவித்திருத்தலைச்செய்யும் கருநெல் விப்பழத்தைப்பெற்று அதனை ஓளவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன்; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஓளவையைத் தூது விடுத்தோன்; சேரமானுடைய உறவினன்; பீனமாலையையுடையவன்; வெட் சிப்புவையும் வேங்கைப்புவையுமணியோன்; சேரன், சோழன், திதியன், எருமையூன், இருங்கோவேண்மான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரச ரொழுவர்க்குரிய ஏழிலாஞ்சனையுநாடும் அரசவுரிமையையுடையோன்; மேற் கூறிய அரசர் எழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென் றோன்; பரணர்புகழ்ந்துபாடும்படி கோவலரையும்வென்றான். இவனுடைய ஞர் தகடீர்; இவன்மலை குதினாமலை; இவன்மகன் பொகுட்டெழினி; இவன் முன்னோர், தேவர்களைப்போற்றி வழிபட்டு வீண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தனர். இவன்பெயர் அதிகமான் நெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும். இவன் சேரமான் பெருஞ் சேரவிரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதிறியுப்பத்துள் எட்டாம் பத்தினால் விளங்குகின்றது. ‘ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல் லாது தன்மதிற்புறத்துவருந்தினையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையினடங்கும்; அது சேரமான்செல்வுழித் தகடீரிடை அதிகமானிருந்ததாம்’ என்பது நோல் தாப்பியம், புறத்தினையியல், எ - ம் சூத்திரம் நச்சினுர்க்கினியருரை. இவனைப் பாடியவர்கள் : ஓளவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் அஎ, அஅ, அக, க௦, கக, கூஉ, கூக, கூச, கூடு, கூஎ, கூஅ, கூக, க௦௦, க௦க, க௦க, க௦ச, கடுஅ, உ௦சு, உ௦அ, உகக, உகஉ, உகடு, கக௦, ககடு, கக௦.

அதியமான் நேடுமானஞ்சிமகன் பொதுட்டெழினி:—இவன் கொடையம் இன்பச் சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன்; இவன்பெயர் அதியமான்மகன் பொதுட்டெழினியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் ஒளவையார். ௧௬, ௧௦௨, ௧௬௨.

அந்நவஞ்சாத்தன்:—இவன் ஒல்லையூர்த்த பூசப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; “உரைசா லந்துவஞ் சாத்தனும்” எக.

அந்நவன்கீரன்:—இவனுக்குக் கொடையைச்செவியறிவுறத்திப் பாடியபுலவர் காவட்டனார். ௧௬௧.

அம்பர்கிழாஅன் அருவந்தை:—இவனைப் பாடியபுலவர் கல்லாடனார்; [அம்பரென் பது சோழகாட்டின் கண்ணதோரார். கிழான்=கிழவன் - உரியவன்] ‘செறி குணத் தம்பர் கிழவோன் சேத்தன்’ எனவும், ‘கற்ற நாவின்ன கேட்ட செவியன், முற்ற வுணர்ந்த மூதறி வாளன், நாகரிக நாட்டத் தாரிய நருவந்தை, தேருங் காட்சிச் சேத்தன்’ எனவும் நிவாகர்த்துள்ள தொகுதியிறுதிக்கட்டுரைகளிற் கூறப்பட்டிருப்பவன் இவனே. ௧௬௩.

ஆதனழிசி:—ஒல்லையூர்த்த பூசப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; ‘ஆதனழிசியும்’ எக.

ஆதறுங்கன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வேங்கடத்தின் கீழைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன் அருமைபெருமையை இப்புலவர்பாடிய அடியிற்குறித்தஎண்ணுள்ளபாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்தும். ௧௬௩, ௧௬௧.

ஆந்தை:—இவன் ஒல்லையூர்த்த பூசப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய உணர் எயிலென்பது; ‘மன்னையி லாந்தையும்’ எக.

ஆய்:—இவன், இருவகையேளாளரில் உழவித்துண்போர்வகையினன்; அரசரார் கொடுக்கப்படும் வேனென்னும் உரிமையடைந்தோன்; கடையெழுவள்ளல் களில் ஒருவன்; சிறந்தவீரன்; பொதியின்மலைத்தலைவன்; அதனருகேயுள்ள ஆய்குடியென்பது இவனுடைய உணர்; ஆய் அண்டிரனென்றும், அண்டிரனென்றும் இவன்பெயர் வழங்கும்; பாணர்க்கும் இரவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதியாகக்கொடுத்தோன்; சுரபுனைப்பூமாஸையை உடையவன்; கொங்குநாட்டாரோடு போர்செய்த அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்; யாதொருபயனையுங்கருதாது இரவலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தலையே கடனாகவுடையோன், இவனுடைய நற்குணநட்செய்கைகளையாவும் மனமுருகிப் புலவர்கள் இவனைப்பாடியபாட்டுக்களால் நன்குபுலப்படும்; அப்பாட்டுக்களின் எண்கள் அடியிற்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; இன்னும், பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த லீலவுடையினை ஆலின் கீழெழுந்தருளியதலைவனுக்கு [ப்ரம சிவனுக்கு] இவன்கொடுத்தான்; இதனை [அடி - ௧௬ - ௧௬] “நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வந் கமர்ந்தனை கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணினோ, னார்வ நன்மொழி யாயும்” என்னும் சிறுபாணற்றுப் படையாலுணர்க. இவனைப்பாடியபுலவர்கள் உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார், துறையூர் ஒடைகிழார், குட்டுவன் கீசனார். இவர்களுள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தோர் துறையூர் ஒடைகிழாரொழிந்த மற்றையோர். ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩.

இயக்கன் :—இவன் ஒல்லையூர்த்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பரின் ஒருவன் ; “வெஞ்சினவியக்கனும்” எக.

இருங்கோவேள் :—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய மூகுண்டத்திற்கோன்றித் துவராபதியை [துவாரசமுத்திரம்] ஆண்டு நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்தவேளிகளுள் ஒருவன் ; ஒருபெரியோர்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் அவர்க்கு இடைபூறு செய்யவந்த புலியொன்றை அவர்கட்டையின்படி கொன்றமையால் இவனுக்குப் புலிகழமாமென்று ஒருபெயருண்டாயிற்றென்பர் ; இவற்றை “நீயே, வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றிச், செம்புபூனத் தியற்றிய சேனெடும் புரிசை, யுவரா வீசைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே”, “ஒலியற் கண்ணிப் புலிகழ மாஅல்” என்பவற்றாலுணர்க. வேன்பாரி இறந்தபின்பு அவன்புதல்வியரை யழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அதற்கு உடம்படாது மறுத்தமையால் இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான். ௨௦௧, ௨௦௨.

இளங்கணமரக்கோ :—இவன் கண்மரக்கோவின் தம்பி ; இவனும் இளவச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அங்குவந்த பெருந்தலைச்சாத்தனார் இவனைமட்டும் தழுவு அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்தும் பாடினர். கடுக.

இளங்குமணன் :—இவன் குமணன் தம்பி ; இவன், தன் தமையனும் சிறந்தகொடையாளியுமாகிய குமணன்பார் பகைமையுற்று அவன் நாட்டைக்கைக்கொண்டு காட்டி ந்புகுந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்ல நினைந்து பின்பு பெருந்தலைச்சாத்தனரால் அப்பகைமையொழிந்தான். கடுக.

இளந்தீர்த்தன் :—இவன் ஒருபுலவன் ; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர் புகுந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானென்று காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுக்கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு, அவன்கொல்லப்புகுந்தவிடத்துக் கோலூர்கிழாரார் பாடிவிடுவிக்கப்பட்டான். சஎ.

இளவச்சிக்கோ :—இவன் விச்சிக்கோவின் தம்பி ; இவனாப்பற்றியவரானற்றை ‘இளங்கண்மரக்கோ’ என்பதிற்கான்க. இவன்பெயர் இளவச்சிக்கோவெனவும் வழங்கும் ; இவன்காலத்துப்புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார். கடுக.

இளவெளிமான் :—இவன் வெளிமானுடைய தம்பி ; அவனிறந்தபின்பு பெருஞ்சித்திரனார்வந்து, ‘பரிசில்கொடு’ என்றுகேட்ப, சிறிதுகொடுத்தமையின் அவரால் அவமதித்துப்பாடப்பெற்றான் ; இவன்காலத்துப்புலவர் பெருஞ்சித்திரனார். ௨௦௭, ௨௦௭.

ஈரந்தூர்கிழான் தோயன்மாறன் :—இவன் சிறிதுசெல்வமுடையனானும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்னுதுகொடுப்போன் ; தன் அரசனுக்குவந்த துன்பங்களைத்தாங்கிப் பகைவனாவெல்லும் வீரமுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமாரனார். க௮௦.

எழினி அதியமான் :—இவன் கடையெழுவள்ளவிலொருவன் ; கடவள்ளக்கண்ணியையுடையோன் ; குதிமைலை இவனுடையது. கடு௮.

ஈறைக்கோன் :—இவன் குறவர்க்குதலைவன் ; காந்தப்பூமாலையை அணிவோன் ; மலைநாட்டையானவோன் ; நற்குணநட்செய்கையை உடையவன் ; இவனைப் பாடியவார் குறமகன் இளவெயினி. கடு௮.

ஏறுதி திருக்கீளி:—இவன் கொடையும் வீரமுமுடையோன்; இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு ஏறிச்சிறார் மாடலன்மதுரைக்குமரனார்; ஏறுதியென்பது அரசனாகொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர். இதனைத் தோல்காப்பியப்புறநீ தினையியல் அ - ம் சூத்திரம் நீச்சிறுக்கினியருளையிற்காண்க. ௧௬௭.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விறலியர்க்கும் பேருதவிபுரித்தோன்; வலியவீரன்; இவன் இறத்தபின்பு பிரிவாற்றாதுபாடிய புலவர் குடவாயில்கல்லாதனார், தொழ்த்தலைவீழுத்தன்மனார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும்வழங்கும். ௨௪௨, ௨௪௩.

ஓய்மானில்லியக்கோடன்:—இவன் ஓர் சிற்றரசன். மாவிலங்கையென்னுமூர்க்குத் தலைவன்; இடைக்கழிநாட்டுகல்லூர் நத்தத்தனார்பாடிய சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே. அந்நூலால், இவனுக்கு எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூர்முதலிய ஊர்களிருந்தனவென்பதும், இவன் கடையெழுவன்னல்களின் பின் இருந்தவெனப்பதும் விளக்குகின்றன. இவன்பெயர் ஏறுமானாட்டு நல்லியக்கோடெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் புறத்திணைநன்குரை, ௧௭௬.

ஓய்மானில்லியாதன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் புறத்திணைநன்குரை. ௧௭௬.

ஓய்மானில்லியாதன்:—இவன் இலங்கையென்னுமூர்க்குத்தலைவன்; இவ்விலங்கை மேற்கூறிய மாவிலங்கையென்னுமூரென்பதும், இவன் மேற்கூறிய ஓய்மானில்லியக்கோடன் பரம்பலாயைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊகித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப்பாடியபுலவர் புறத்திணைநன்குரை, ௧௭௬.

கடியநெடுவேட்டுவன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன்; வேடர்கள் தலைவன்; தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவர்களை அழிக்கும் வன்மையுடையவன்; கோடையென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் பெருத்தலைச்சாத்தனார். ௨௦௫.

கண்டிரக்கோப்பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழுவன்னல்களிலொருவன்; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச்சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் காட்டுநாட்டிற்கும் தலைவன்; (அடி - ௧௦௧ - ௧௦௭.) “கரவாது, நட்போ ருலப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவினங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு செடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னன்னியும்” எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்துகூறினர்; இவன்பெயர் கண்டிற்கோப்பெருநள்ளியெனவும் நள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியபுலவர் வன்பரணர், பெருத்தலைச்சாத்தனார். ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௮.

கண்ணகி:—இவன், வையாலிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவன்; ஒருகாலத்து அவனாற்றாக்கப்பட்டபு பிரிவாற்றாதுவருந்திக் கபிலர், பரணர், அரிசில்சிறார், பெருங்குன்றார்கிழார் என்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்தவைத்தற்கு அவனைப் பாடியேவண்டும்படி பெருமையுற்றவன். இதனைத் தோல்காப்பியம், புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் *நீச்சிறுக்கினியருளையாலு முணர்க.

* ‘கண்ணகிகாரணமாக வையாலிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிணைவகைப் பாடாண்பாட்டு’ என்பது, தோல், புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் நீச்சிறுக்கினியருளா.

இவன், சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கண்ணகியல்லன். ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௫௨.

9௭ :—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர்வரிசையிற் காண்க. ௫௩, ௧௨௬, ௧௪௪. 1௧௮ல்வளவன் :—௫௪.

98புனார்கிழான் :—இவன் வேங்கடத்தைச்சார்ந்த நாட்டையுடையவன்; இவனைப் பாடியவர் புறத்திணைநன்னகரை. ௩௮௧, ௩௮௪.

1௦1யாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிளை :—இவன் சோழபரம்பரையைச்சார்ந்தோன்; உறையூரிலிருந்தோன்; சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப் பகைவன்; இவன்பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் கோவார்கிழார்; ‘இளந்தத்தன்’ என்பவரும் இவன்காலத்தவரே. ௪௪, ௪௫, ௪௭.

1௦௩பேரேயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி :—இவன், சேரமான்மாவென்கோ, சோழன் இராசசூயமேட்டபெருநற்கிள்ளி இவர்களுடையகண்பன்; கடைச்சங்கமிரீதிய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவன்; இதனை இறையனாரகப்பொருளுளையாலும் சிலப்பதிகாரவுளையாலுமுணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருத்தறள் அரக்கேற்றப்பட்டது; அக்குறளுக்கு இவன்கொடுத்த “நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை” என்னும் வெண்பாவே இதற்குத்தக்க சான்றாகும்; எட்டுத்தொகையுள் அகநானூறு தொகுப்பித்தான் இவனே. “புலவராயிறந்த” என்னும் புறப்பாட்டால், வேங்கடமார்பென்னும் பகைவனைவென்று அவன் ஆட்சியிலிருந்த பலசிற்றரண்களையுடைய காணப்பேரரணைக் கைக்கொண்டானென்று விளங்குகின்றது. இவன்பெயர், பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், பாண்டியன் காணப்பேர்த்த உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர் ஐயர்மூலங்கிழார், ஒளவையார். ௨௧, ௩௬௭.

9௮மணன் :—இவன் மிக்ககொடையாளி; முதுமென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவன்காலம் கடையெழுவன்னல்களின் பிற்காலம். தன்தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது பெருந்தலைச்சாத்தனாரிரப்பத் தன் தலைகொடுத்தற்கு வாளைக்கொடுத்தோன். இவன் கொடைவிசேடமுதலியவற்றை அடியிற்குறித்த எண்களுள்ளபாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்தும். இவனைப் பாடிய புலவர் பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச்சாத்தனார். ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫.

1௦௪கொண்கானங்கிழான் :—இவன், கொடை, வெற்றி இரண்டுமுடையோன்; கொண்கானமென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; [கொண்கானம் - கொங்கணம்.] இவனைப் பாடியபுலவர் மோசிகிரனார். ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬.

1௦௬சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவன் சென்கோலையுடையவன்; யானையினதுபார்வைபோலும் பார்வையையுடையவன்; கொல்லிமலைக்குத்தலைவன்; விளங்கிலென்னுமுருக்குப் பகைவரான்வந்ததுன்பத்தைத்தீர்த்தோன்; கபிலருடைய நண்பன்; கடற்களையிலுள்ள தொண்டியென்னுநகரத்தை ஆண்டோன்; ஒருகாலத்து, பாண்டியன் தலையாலங்காணத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற்கட்டப்பட்டுப் பின்பு அதனை நீக்கிக் கொண்டு புகழ்பெற்றோன்; சோழன் இராசசூயமேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர்செய்தான்; இவன்பெயர் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்

பொன்றையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத்
தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப்
பாடியபுலவர் குறங்கோழியர்கிழார், பொருந்தில் இளங்கோனார், கூடலூர்
கிழார்; இவருள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கூடலூர்கிழார். ௧௭, ௨௦,
௨௨, ௩௧, ௧௨௩, ௨௨௬.

கோப்பெருஞ்சோழன் :—இவனுடைய ராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தையார்க்கும்
பொத்தியார்க்கும் உயிர்நண்பன்; இவன் தன்பிள்ளைகளிருவரோடு பகை
மைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது புல்லாற்றார் வயிற்றியனரால்
சமாதானம்செய்யப்பட்டான். செய்யுள்செய்தவிலும் வல்லவன்; இவன், பின்பு
எல்லாவற்றையுந்தறந்த வடக்கிருந்து, உடனையிரீத்தற்குவந்த பொத்தி
யாரை ‘மகன்பிறந்தபின்பவருக’ எனக்கூறித் தான் உயிரீத்தாக் கல்லாகியும்
அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவிலங்கினான்; இவன்
வடக்கிருந்ததைக்கேட்டு வந்த பிசிராந்தையாரும் உடனையிரீத்தனர்; இத்
னைத் தீருக்துள்ள ௭௧ - ம் அதிகாரம் நட்பு ௩ - ம் பாட்டிற்குப் பரிமேலழக
ரொழுகிய விசேடவுரையானும், தோல்காப்பியம் புறத்தினையியல் நச்சினர்க்
கினியருரையானுமுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் பிசிராந்தையார், புல்
லாற்றாரெயிற்றியனார், பொத்தியார், கருவுர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்புகநாதனார்;
இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ்வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புத
மானவை. அதனை அடியிற்குறித்த எண்களமைந்தசெய்யுட்களாலுணர்க.
௬௭, ௧௧௧, ௨௧௨, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௧௭, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧,
௨௨௨, ௨௨௩.

சிறுகுழிகிழான்பண்ணன் :—இவன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவனவ
னுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; “தனக்கென வாழாப்
பிறர்க்குரி யாளன், பண்ணன் சிறுகுழிப் படப்பை நுண்ணிலைப், புன்காழ்
செல்லிப் பைங்காய்” என அகநானூறு - ௩௪ - ம் பாட்டிலும் இவன் பாராட்
டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ணனெனவும் வழங்கும். இவ
னைப்பாடியவர்கள் கோவூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி
வனவன், மதுரை அனக்கர் ஞானார்மகனார் மன்னனார். ௭௦, ௧௭௧, ௧௮௮.

சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவன் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெ
ருநற்கிள்ளியின் பகைவன்; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாருடைய நண்
பன். ௧௩.

சேரமான் கூடலோட்டிய வேல்கெழுதுட்டுவன் :—இவன் போரில்வல்லவன்; இவ
னைப்பாடிய புலவர் பரணர். ௧௬௬.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தவீரன்; இவன்பெயர், சேரமான்
செல்வக்கடுங்கோவாழியாத நெனவும், சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய
செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர்
பாடிய ஏழாம்பத்துக்கேட்டு, அவர்க்கு நூறாயிரம்காணமும், ஒரு மலைமீதேறி
க்கண்டதாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப்பத்தினுரை
யாலுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் கபிலர், குண்டுகட்பாலியாதன். ௮, ௧௪,
௧௮௭.

ரமான் கருவூரேயிய ஒன்வாட் கோப்பெருஞ்சேரலிநம்பொறை:—இவனைக் கண்டபொழுது கரிவெருஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்புகிடைத்தது; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே. ௫.

ரமான் துட்டுவன்கோதை :—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன்; ஸ்ரீரன்; குட்டிவன் - குட்டநாட்டரசன்; [குட்டநாடு - மலைநாட்டின் ஒரு பகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிணூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். ௫௪.

ரமான் துடக்கோச் சேரலிநம்பொறை :—இவன்பெயர் சேரமான்குடக்கோ இளஞ்சேரலிநம்பொறை யெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடிய ஒன்பதாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. இதனைப் பதிற்றுப்பத்துணையாலுணர்க. இவனைப்பாடியவர் பெருங்குன்றூர்கிழார். ௨௧0, ௨௧௧.

ரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் :—இவன் சோழன் வேற்புறட்டக்கைப் பெருநற்கிள்ளியோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து அக்களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், பரணர். ௩௨, ௬௩, ௬௪அ.

ரமான் கோக்கோதைமார்பன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி; இவன்ககரம் தொண்டியென்பது; இவனைப்பாடியபுலவர் பொய்கையார். ௪௮, ௪௯.

ரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வங்கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி. இவனைப்பாடியபுலவன் குண்டுகப்பாலியாதன். ௬௮௭.

ரமான் செல்வங் கடுங்கோவாழியாதன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர். ௧௪.

ரமான் தருநெறிநீத பெருஞ்சேரலிநம்பொறை :—இவன், தன் முரசுகட்டிவிட்டுன்மேல் அறியாமல் ஏறித்தயின்ற மோசிகோனாைத் துன்பஞ்செய்யாமல் அவர் எழுமளவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவராய்க்கழந்த பாடப்பெற்றான். பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. அது பாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பதுநூறுயிரங்காணம்பொன் பரிசில் கொடுத்தான். அதியமானுடைய தகனோ வென்றான். தகனையாத்தினாயென்பது இவன் காலத்துச் செய்யப்பட்டதுபோலும். இவனைப்பாடியபுலவர் மோசிகோனார், அரிசில்கிழார். ௫0.

சேரமான் பாழூரேறிநீத நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்கேனினி :—இவன், அரசர்களுக்கு இன்றிமையாத குணங்கன்பலவும் நிறைந்தவன், ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாழுநாைவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர்வந்தது; இரப்போணாப்பாதுகாத்தலையே வீரதமாகவுடையவன்; இவன்பெயர் சோழன் மெய்தலங்கான வளஞ்சேட்சென்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாழுநாைபதற்குச் சேரமானுடைய பாழுநாைன்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார். ௧0, ௨0௩.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ :—இவன், கொடையும், வீரமும் உடையோன்; பாடுதலிவ்வல்லவன். இவன்பெயர் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ வெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவன்கீப்பம்மகன் இளவெயினி. ௧௧, ௨௮௨.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் :—இவன், சோழன் கரிசார் பெருவனத்தானோடு

பொன்றையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய்மார்தாஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும், சேரன் மாந்தாஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப் பாடியபுலவர் குறங்கோழியூர்கிழார், பொருங்கில் இளங்கோனார், கூடலூர் கிழார்; இவருள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கூடலூர்கிழார். ௧௪, ௨௦, ௨௨, ௫௩, ௧௨௫, ௨௨௬.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவனுடைய ராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தையார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர்நண்பன்; இவன் தன்பின்னாகளிருவரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது புல்லாற்றுர் வயிற்றியனரால் சமாதானம்செய்யப்பட்டான். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந்துறந்த வடக்கிருந்து, உடன்உயிர்த்தற்குவந்த பொத்தியாரை ‘மகன்பிறந்தபின்வருக’ எனக்கூறித் தான் உயிர்த்துக் கல்லாகியும் அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவியல்கினான்; இவன் வடக்கிருந்ததைக்கேட்டு வந்த பிசிராந்தையாரும் உடன்உயிர்த்தனர்; இதனைத் திருக்குறள் ௪௬ - ம் அதிகாரம் ஈட்டி ௫ - ம் பாட்டிற்குப் பரிமேலழக ரொழுதிய விசேடவுரையானும், நோல்காப்பியம் புறத்தினையியல் நச்சினூர்க் கினியருரையானுமுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் பிசிராந்தையார், புல்லாற்றையுற்றியனார், பொத்தியார், கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூசகாதனார்; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ்வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை. அதனை அடியிற்குறித்த எண்களமைந்தசெய்யுட்களாலுணர்க. ௬௪, ௧௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩.

சிறுதுழிகிழான் பண்ணன்:—இவன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவனவனுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யானன், பண்ணன் சிறுதுழிப் படப்பை துண்ணிலைப், புன்காழ் செல்லிப் பைங்காய்” என அகநானூறு - ௫௪ - ம் பாட்டிலும் இவன் பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ணனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள் கோவூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவனவன், மதுரை அனக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். ௪௦, ௧௧௩, ௧௮௮.

சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளியின் பகைவன்; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாருடைய நண்பன். ௧௩.

சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழுதுட்டுவன்:—இவன் போரில்வல்லவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் பரணர். ௧௬௬.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன்:—இவன் சிறந்தவீரன்; இவன்பெயர், சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும், சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்தஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர் பாடிய ஏழாம்பத்துக்கேட்டு, அவர்க்கு ஞாநியாம்காணமும், ஒரு மலையீதேறிக்கண்டநாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப்பத்தினுரையாலுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் கபிலர், குண்டுகட்பாலியாதன். ௮, ௧௪, ௧௮௪.

ரமான் கருவுரேறிய ஒள்வாட் கோப்பெருஞ்சேரலிநம்போறை:—இவனைக் கண்டபொழுது ஈரிவெருஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்புகிடைத்தது; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே. ௫.

ரமான் துட்டுவன்கோதை :—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன்; ஸ்ரீரன்; குட்டிவன் - குட்டநாட்டரசன்; [குட்டநாடு - மலைநாட்டின் ஒரு பகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். ௫௪.

ரமான் துடக்கோச் சேரலிநம்போறை:—இவன்பெயர் சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிநம்போறை யெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், பெருங்குன்றார்க்கிழார் பாடிய ஒன்பதாம்பத்திற்குத் தலையன் இவனே. இவனைப் பதிற்றுப்பத்துவாயாலுணர்க. இவனைப்பாடியவர் பெருங்குன்றார்க்கிழார். ௨௧௦, ௨௧௧.

ரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் :—இவன் சோழன் வேற்புறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளியோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து அக்களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், பரணர். ௩௨, ௪௩, ௩௪௮.

சரமான் கோக்கோதைமார்பன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி; இவன்கரம் தொண்டியென்பது; இவனைப்பாடியபுலவர் பொய்கையார். ௪௮, ௪௯.

சரமான் சிங்கப்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி. இவனைப்பாடியபுலவன் குணகடப்பாலியாதன். ௩௮௭.

சரமான் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர். ௧௪.

சரமான் தருரெறிந்த பெருஞ்சேரலிநம்போறை:—இவன், தன் முரசுகட்டிலின்மேல் அறியாமல் எறித்துயின்ற மோசிகோனாைத் துன்பஞ்செய்யாமல் அவர் எழுமனவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவராய்க்குந்த பாடப்பெற்றான். பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலையன் இவனே. அது பாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பது நூறு யாக்காணம்பொன் பரிசில் கொடுத்தான். அதியமானுடைய தகனோ வென்றான். தகனேயாத்தினையென்பது இவன் காலத்துச் செய்யப்பட்டதுபோலும். இவனைப்பாடியபுலவர் மோசிகோனார், அரிசில் கிழார். ௫௦.

சரமான் பாழூரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்கேனன் :—இவன், அரசர்களுக்கு இன்றிமையாத குணங்கள் பலவும் நிறைந்தவன், ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாழூரனாவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர்வந்தது; இரப்போரைப்பாதுகாத்தலையே வீரதமாகவுடையவன்; இவன்பெயர் சோழன் நெய்தலங்கான வளஞ்சேட்சென்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாழூரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாழூரென்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுக்குடையார். ௧௦, ௨௦௩.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ :—இவன், கொடையும், வீரமும் உடையோன்; பாடுதலில்வல்லவன். இவன்பெயர் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ வெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவன் கிபய்மகன் இளவெயினி. ௧௧, ௨௮௨.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் :—இவன், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானோடு

போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று, நாணி வடக்கிருந்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், வெண்ணிக்குயத்தியார். ௬௫, ௬௬.

சேரமான் பெருஞ்சேரற்று உதியன்சேரலாதன்:—இவன், பாரதப்போரில் பாண்டவர் துரியோதனதுகிரகரன்னும் இருவகையார் சேனைக்கும் உணவளித்தான். இக்கருத்தினை, “ஓவா வீணாம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலையன் றிறம்பாடிச், கார்செய் குழலாட வாடாமோ ளுசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ளுசல்” என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்காதைச் செய்யுளும் நன்குபலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இப்பெயர்பெற்றான். இவனைப்பாடியபுலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர். ௨.

சேரமான் மாந்தரஞ் சேரலரும்பொறை:—இவன் சோழன் இராசசூயம்பேட்ட பெருநற்கிள்ளியோடு போர்செய்தான்; இவன்காலத்துப்புலவர் பொருந்தி விளங்கோனார், வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார். ௫௩, ௧௨௫.

சேரமான்மாவென்கோ:—இவன்காலத்தரசர் பாண்டியன் காணப்பேர்த்தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம்பேட்ட பெருநற்கிள்ளியும். இவனைப்பாடியபுலவர் ஒளவையார். ௩௬௭.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறை:—இவனைப் பாடியபுலவர் குறங்கோழியர்கிழார். ௨௦, ௨௨.

சேரமான் வஞ்சன்:—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பான். இவனைப்பாடியபுலவர் திருத்தாமனார். ௩௬௮.

சோனுட்பே பூஞ்சாற்றுப்பாரிப்பான் கேணியன்விண்ணந்தாயன்:—இவன், அந்தணர்திலகன். ஒதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலிலும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன்; மிக்க கொடையாளி; இவனைப்பாடியபுலவர் ஆவூர் மூலங்கிழார். ௧௬௬.

சோழன் இராசசூயம்பேட்ட பெருநர்கிள்ளி:—இவன், யுத்தத்தில்வல்லவன். தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையோடுபொருது அவனைவென்றான். சேரமான் மாவென்கோவோடும், பாண்டியன் காணப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியோடும் நட்புடையான். இவனைப்பாடியபுலவர் பாண்டரங்கண்ணனார், ஒளவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன்காலத்துப்புலவர் வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார். ௧௬, ௧௨௫, ௩௬௭, ௩௭௭.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி:—இவன் சிறந்தவீரன். இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிணார் மாடலன் மதுரைக் குமரனார். ௬௧.

சோழன் உருவப்பட்டுநேரிளஞ்சேட்சென்னி:—இவன், சோழன் சரிகாற்பெருவனத்தான்தந்தை; அழுந்தூர் வேளிரைமகட்கொண்டோன். இதனைத் தொல்காப்பிய அகத்திலையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரத்திற்கு நீச்சினர்க்கினியரெழுகிய உணயாலுணர்க. [அடி - ௧௩௦] “உருவப் பட்டுநே ரினையோன் சிறுவன்” என்றார் பொருநராற்றுப்படையிலும், வீரத்திலும் கொடையிலும் சிறந்தோன். இவன்பெயர் இனையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் பரணர், பெருங்குன்றங்கிழார். ௪, ௨௬௬.

சோழன்களிகாற்பெருவளத்தான் :—இவன், சோழன் உருவப்பட்டுமேறினஞ்சேட் சென்னிபுதல்வன். நான்குர் வேளிடையகட்கொண்டோன். இதனை, தொல் காப்பியம், அகத்தினையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரம் நச்சிணுக்கினியநுலையாலுணர்க. தம்முன்மாறுபட்டுவந்து தன்னை இனையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத் தான் முதியனாய்வந்து அவர்கள்வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான் கருவூரிலிருக்கையில், கழுமலமென்னு முரிவிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சிக்குரியனையினென்றும், இளமையில் நெருப்பாற்சுடப்பட்டு உயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையானா அம்மானாக உடையனென்றும் பழமொழி, உசு, சுஉ, சு௦௩ - ம் வெண்பாவாலும் அவற்றின் உடையாலும் விளங்குகின்றன. முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடிய பொருநராற்றுப்படைக்கும், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கும் தலைவன் இவனே. பட்டினப்பாலைகேட்டுக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனருக்குப் பதினாறுநூறுயிரம்பொன் பரிசளித்தானென்று கலிங்கத்துப்பராணி, இராசபாரம்பரியம் - உஉ - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்திற் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்து அவனைவென்றான். இவனோடு அக்களத்தில் ஒரு பாண்டியனையும் இவன் வென்றனென்பது [அடி ௧௪௩ - ௧௪௮] “இரும்பனம் போர்தைத்தோடுக் கருஞ்சினையாவாய் வேம்பி னங்குழைத்தேரியலு, மோங்கிருஞ்சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விரபெரு வேந்தரு மொருகளத்தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு னோன்றூட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” என்னும் பொருநராற்றுப்படையால் விளங்குகின்றது. இவன் காலிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒருகாலத்து இமயமலை வளாயிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றனென்பதும் சிலப்பதிகாரத்தாற் றெரிகின்றன. இவன் வீரருட்சிறந்த வீரன். இவன்பெயர் சோழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய வர்கள் கருங்குழலாதனார், வெண்ணிக்குயத்தியார். இவருள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தோர் கருங்குழலாதனார். ஏ, சுரு, சுசு, உஉசு.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் :—இவன், ஒரு சேரனோடுபகைத்துக் கருவூரையழித்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் கோலூர்கிழார். ௩௪௩.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீருமாவளவன் :—இவன் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலததுத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு ஈட்புடையன். அவனைப்பாடியபுலவர் காலிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், உறையூர்முருத்துவனருமோதனார், கோனாட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுரைக்குமாரார். ௩௮, சு௦, ௧௯௭.

சோழன் தூழற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் :—இவனது இராசதானி உறையூர்; மிக்ககொடையும் வீரமும் உடையோன். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன். கருவூரை முற்றுகைசெய்து சேரனைவென்றவன். இவனைப்பாடிய புலவர் ஆலத்தூர்கிழார், வெண்கைக்குடிநாகனார், மாறேக்கத்துப்பாப்பலையார், ஆலூர்மூலங்கிழார், கோலூர்கிழார், இடைக்காடனார், ஆடுதனைமராசாத்தனார், ஐயர்முடவனார், கல்வீறையனார், எருக்கூட்டீர்த்தாயக்கண்ணனார். இவருள், இவன் இறந்தபின்புமிருந்து பிரிவாற்றாது வருந்திடவர்கள் மாறேக்கத்துநப

சோழன்வேற்பெற்றடக்கைப் பெருங்கிள்ளி :—இவன் சேரமான் குடக்கோடுமெஞ் சேரலாதனோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து இவனைப்பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், பாணர்; இவன்பெயர் சோழன் வேற்பெற்றடக்கைப் பெருவிற்றகிள்ளியெனவும் வழங்கும். சுஉ, சுந, கசுஅ.

சோழன் வேற்பிறைக்கைப் பெருவிறங்கினி :—இவன்காலத்துப் புலவர் கழாத் தலையார், ௩௬௮.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன் :—இவன் வேளாளரில் உழுவீ த்துண்போன் ; முடியுடைவேந்தற்கு மகக்கொடைநேர்த்தற்கு உரியோன் ; இதினைத் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல் ௩௦ - ம் குத்திரத்துக்கு நச்சினுத் தினியர் எழுதிய உரையானுணர்க. இவனைப்பாடியபுலவர் மதுரைக்கேரர், ௩௬௯.

சோழியவேளுதி திருக்குடீவன் :—இவன் மிக்ககொடையாளி ; இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மடலன் மதுரைக்குமரனார், ௩௭௦.

நந்துமாரன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர், ௩௭௦.

நருமபுத்திரன் :—இவன் ஓரசன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோதமனார், ௩௭௧.

நலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் :—இவன் இளமைப்பருவத் தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மார்தராஞ் சேரலி ரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்திய தன்றிச் சேரன் சோழன் திதியன் எழினி ஒருமையூரன் இருங்கோவேண்மான் பொருநன் என்பவனாயும் வென்றான் ; வேன் எவ்வியின் மிழலைக்கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான் ; மறக்களவேன் வியும் அறக்களவேன்வியும் செய்தான் ; செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன். புல வர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன். உத்தமகுணங்கள் பலவுமுடையோன். மாங் குடியிருநதனாரியற்றிய மதுரைக்காஞ்சிக்குத் தலைவன் இவனே. இவன் பெருமை கள் விரிப்பிறப்பருகும். இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியனெனவும், நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் குடபுலவியனார், கல்லாடனார், மாங்குடி கிழார், இடைக் குன்றூர்கிழார். ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨.

தாமான் தோன்றிக்கோள் :—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் தலைவன் ; இவ னைப்பாடியபுலவர் ஐயூர்முடவனார், ௩௭௧.

தித்தன் :—இவன் உறைபூரிலிருந்த ஒருசோழன் ; சோழன்போர்வைக்கோப்பெரு நற்கிள்ளியின்தந்தை. அவனோடு மிக்கபகைமைகொண்டிருந்தான். “கொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என அந்நாளூற்றிற்கூறப்பட்டவன் இவனே. ௮௦, ௩௭௮.

தேர்வண்மலையன் :—இவன் சிறந்தவீரன் ; சோழன் இராசசூயம்பேட்டபெருநற் கிள்ளிக்குத்துணையாயின்று சேரமான்மார்தராஞ்சேரலிரும்பொறையைவென் றான் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார், ௧௭௯.

தொண்டைமான் :—இவன் காஞ்சிகரத்திருந்த ஓரசன் ; அதியமான்நெடுமா னஞ்சிகரலமும் இவன்காலமும் ஒன்றே ; இவன்காலத்தவர் ஓளவையார், ௩௮௦.

நம்பிநெடுஞ்செழியன் :—இவன் அரசர்களுக்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் அனு பவித்ததன்றி எல்லாநன்மைகளையுமுடையன். இவனைப்பாடியபுலவர் பே ரெயின்முதுவலார், ௨௭௧.

நள்ளி :—இவன் கடையெழுநவ்னல்களில் ஒருவன். ௩௭௮.

நன்னன் : —‘இவன் விச்சிக்கோவின்பரம்பரையில்முன்னுள்ளேன் ; பல்குன்றக் கோட்டமுடையவன் ; இவன்மகன் நன்னன்மீது இரணியமுட்டத்துப்பெருங் குன்றார்ப்பெருங்கெளசிகனார் மனைபுகேடாம்பாடினார் ; “பெண்கொலைபுரிந்த நன்னன்போல” என்று கூறியிருத்தலால், இவன் பெண்கொலைபுரிந்தவனென்றதெரிகிறது. ஆயினும் “நறவுமகிழிருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலை வேலி வியலா ரன்ன” எனவும், “சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன், பாழி யன்ன” எனவும் அந்நாணாற்றிற் கூறியிருத்தலால் புகழுடையவனென்றே நினைக்கப்படுகிறது. கருக.

நாஞ்சில்வள்ளுவன் : —இவன் நாஞ்சில்மலையையுடையவன் ; சேரனிடத்தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய்நின்றோன் ; பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் ஒருசிறைப்பெரியனார், மருதன் இள நாகனார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை. கருக, கருஅ, கருக, கசு0, கசு0.

நால்கிழவன் நாகன் : —இவன் பாண்டியனுடையவீரன் ; மிக்ககொடையை யுடையவன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடநெடுந்தத்தனார். கருக.

நேடுங்கிள்ளி : —இவன் சோழர்பரம்பரையைச்சார்ந்தோன் ; ஆவூரும் உறையூரும் இவனுடையவை ; சோழன்நலங்கிள்ளி இவற்றை முற்றியிருந்தபொழுது கோட்டைவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோவூர் கிழாரால் தேற்றப்பட்டான் ; காரியாற்றத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப்பெயருண்டு ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோவூர்கிழார். சசு, சரு, சஎ.

நேடுவேளாதன் : —இவனைப்பாடியவர் குன்றாகிழார்மகனார். கருஅ.

பரதவர் : —தென்றிசைக்கட்குறுநிலமன்னன் ; “தென்பரதவர் மிடல்சாய” என இந்நூலிலும், “தென்பரதவர் போரேறே” என மதுரைக்காஞ்சியிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. கருஅ.

பழையன் : —இவன் பாண்டிநாட்டிலுள்ள மோகூரிலிருந்த குறுநிலமன்னன் ; இதனை மதுரைக்காஞ்சியாலுணர்க. இவன் காவல்மரமாக ஒரு வேம்பினை வளர்த்துவந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகிறது.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி : —இவன் சிறந்த அறிவுடையோன் ; இவன்காலத்துப் புலவர் பிராந்தையார். கசுச, கசுஅ.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் : —இவன் தமிழ்நாட்டரசர் மூவரிலும் மேம்பட்டுவினங்கினான். இவனைப்பாடியபுலவர் மதுரை மருதனினதாகனார், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், ஆவூர்மூலங்கிழார், வடமவண்ணக்கன் பெரியசாத்தனார். கரு, கரு, கரு, கருக, கருஅ.

பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழி : —இவன் மிக்கவீரமுங் கொடையுமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் இரும்பிடர்த்தலையார். க.

பாண்டியன் கானப்பேர்த்தீத் உக்கிரப்பெருவழி : —இவனைப்பாடியவர் ஒளவை யார். கருக.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் : —இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்போன் ; சிறந்தவீரன் ; இவன்பெயர் பாண்டிக்குகிணாச்சாக்கையவனெனவும் கையெ

முத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவன் துஞ்சுமூலன் கிழார். கஎஅ.

பாண்டியன் கடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழி :—இவன் மிக்கவீரச்செல்வமுடையோன் ; வடநாட்டரசனாவென்று அடிப்படுத்தினான். இவனைப்பாடிய புலவர் ஐயுர்முடவனார், மருதனிளநாகனார். ருக, ருஉ.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சியநன்மாறன் :—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோர்க்கு மிக்கநன்மையும் பகைவர்க்கு மிக்கதுன்பமும்புரிபவன் ; இவனைப்பாடியவர் மதுரைக்கடலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார். ருக.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் : — இவன்வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் என்பதற்காண்க. கஎ, கஅ, கக, உக, உச, உரு, உசு, எஉ, எசு, எஎ, எஅ, எக, கக, கஎஉ.

பாண்டியன் பலயாகசாலை முதுகுமீப்பெருவழி :—இவன் அனேகயாகங்களைச் செய்தவன். பல பகைவர்களையும் அறப்போரால்வென்று மறக்களவேன்விபுரிந்தோன் ; பெரியவள்ளல் ; சிவபெருமானிடத்து மிக்க பத்தியுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் காரிகிழார், நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனார். சு, க, கஉ, கரு, சுச.

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழி :—இவன் சோழன்ருரப் பள்ளித்துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு நட்புடையன் ; இவன்காலத்துப்புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார். ருஅ.

பாரி :—இவன், கடையெழுவள்ளலில் ஒருவன் ; முந்தாறு ஊளையுடைய பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் ; முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன் ; இவற்றை [அடி - அக - கக] “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையானுணர்க. தன்னுடைய முந்தாறு ஊளையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன். மிக்க பராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன்நண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோளையும், இருங்கோவேளையும் வேண்டி, அவர் மறுப்ப, அப்பால் அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புணர்வித்தனர். இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவ்வச்சமயங்களில் கபிலர்பாடியசெய்யுட்களை ஊன்றிப்படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார். சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார் “கொடுக்கி லாதனைப் பாரி யேயென்று கூறினுங் கொடுப் பாரிலை” என்று அருளிச்செய்திருத்தலின் இவன்காலம் அவர்காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும். இவன்மலைச்சீனை, புலவர் பலரடலும்புகழப் பட்டுள்ளது. இவன்பெயர் வேன்பாரி எனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர் கபிலர், இவன்மகளிர் முதலியோர். இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தபுலவர் புறத்திணைகன்குறார். க0ரு, க0சு, க0எ, க0அ, க0க, கக0, ககக, ககஉ, ககக, ககச, ககரு, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ0, கருஅ, கஎசு, உ00, உ0க, உ0உ, உகசு.

பிட்டங்கோற்றன் :—இவன், குதிராமலைத்தலைவன். சேரனுடைய சேனாதிபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன்பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் கருவூர் கந்தப்பின்னசாத்தனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக் கன் தாமோதரனார். கசுஅ, கசுக, கஸ, ககக, ககஉ.

பேகன் :—இவன் கடையெழுவன்னலில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை கையாலிக் கோப்பெரும்பேக நென்பதிற்காண்க. கருஅ.

பொறையாற்றுக்கிழான் :—இவன் பொறையாறென்னு முருக்குரியவன். மிக்க கொடையையுடையோன். இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார். கசுக.

மல்லிகிழாங்காரியாதி :—இவன் குடநாட்டையுடையவன். வருவோர்க்கு மிக்க அன்புடன்கொடுக்கும் கொடையையுடையான். இவனைப்பாடியவர் ஆவூர் மூலங்கிழார். கஎ.

மலையமான் திருமுடிக்காரி :—இவன், பெண்ணையாற்றங்கரையின்கணுள்ள மலாடென்றுவழங்கும் மலையமானாட்டின் அரசன். கோவலூர் இவனது இராசதானி. தமிழ்காட்டரசர் மூவர்க்கும் ஒவ்வொருசமய்த்து யுத்தததிலுதலிபுரிந்தவன். புலவர்க்குப் பரமோபகாரி; முன்னர்மலையையுடையான்; அந்தணர்க்கு நிவ் கொடுத்தோன்; கடையெழுவன்னலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிலை. இவன்குதிரைக்குக் காரியென்று பெயர். இவன்புகழ்முதலியன அடியிற்குறித்த எண்ணமைந்த பாடல்களால் இனிது புலப்படும். கடையெழுவன்னலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன்; இதனை [அட. கக௦-ககக] “காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்” என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. இன்னும் “துஞ்சா முழுவீற் கோவற் கோமான், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கா முன்றுறைப். பெண்ணையம் போயாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதப்பி னின்பே தைக்கு” எனவும், “முரண்கொடுப்பிற் செகுவேன் மலையன், முன்னாக்கானம்” எனவும், “ஒடா மலையன் வேலிற, கடி.கின் மின்னுமிக்காரி” எனவும், “ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முன்னர்ப், பலருடன கழித்தவான் மலையன் தொருவேற், கோடியாங்கு” எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோ இவனைப்பாராட்டியிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் மலையமானெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர், மாறோக்கத்து நப்பசலையார். கஉக, கஉஉ, கஉங், கஉச, கஉசு, கருஅ.

மலையமான் சோழியவேலாதி திருக்கண்ணன் :—இவன் மலையமானாட்டுள்ள கோவலூர்க்கரசன்; முன்னர் மலையையுடையவன். சோழராசனுக்குப் பேருதலிபுரித்தோன். இரவலர்க்கு வைபுத்திரவியம்போன்றவன். இவன்பெயர் மலையமான் சோழியவேலாதி திருக்கின்ளரியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார். கஎச.

மலையமான் மக்கன் :—இவர்கள், தம்குலப்பகைவனாகிய சோழன் குளமுற்றத்தத் தஞ்சியகின்ளியவளவன் தம்மை யாணக்கு இடத்தொடங்கியபொழுது கோவர்கிழாராற் பாடி உடவிக்கப்பட்டார்கள். கசு.

ஈங்குடிமருதனார்:—இவர் பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி ஆசிரியர்; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் நன்குமதித்துப் பாடப்பட்டார். ௭௨.

வளநாள்:—இவன் சோழன்மகன்கள்ளி தம்பி; தாமப்பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர்கைகரப்பத் தான் வெருண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்து, அவர் ‘நீ சோழன்மகனல்ல’ என்றுசொல்ல, நாணமுற்று, பின்பு அவராற்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய தாமப்பல்கண்ணனார். ௪௩.

காவல்நாட்டு ஆழிமல்லன்:—இவன் மற்போரிற் சிறந்தவன்; உறையூரிலிருந்த சோழனாகிய தித்தன்மகன்; சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கள்ளியாற் பொருது கொல்லப்பட்டவன். இவன் காலத்தவர் சாத்தந்தையார். ௮௦, ௮௧, ௮௨.

வன்:—இவன் சிற்றரசன். வினாந்து பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச்சாத்தனாரா விகழ்ந்து பாடப்பட்டான். இவன்காலத்தவர் அவரே. ௨௦௬.

நான்குட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறை:—இவன் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் கட்டுண்டான்; இவனைப்பாடியவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். ௧௭, ௨௦, ௨௨.

டிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன்:—இவன் கடற்றெய்வத்திற்குப் பெரியதோர் விழவுசெய்தான்; பஃறுளியாற்றையுண்டாக்கினான். இன்னும் இவன்பெருமையை மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலுமுணர்க. ௬.

ல்லார்கிழார்ப்பாணன்:—இவன் வல்லாரென்னு முரிவள்ளவன்; பண்ணென்னு மியற்பெயரையுடையான்; சிற்றரசன். இவனைப்பாடியபுலவர் சோண்டி முகையலூர்ச்சிறுகருந்தம்பியார். ௧௮௧.

ல்லிலோர்:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; கொல்லிமலைக்கும் அடைச்சாரந்த நாட்டிற்கும் தலைவன்; “காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, ஓரிக் குதிரை யோரியும்” எனச்சிறுபாணாற்றப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்து கூறினர். இவன்பெயர் ஆதனேரியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் வன்பரணர், கழுதினியாணையார். ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௮, ௨௦௪.

பாட்டாற்றெழியாதன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி. வாட்டாறு என்னு முரிவள்ளவன். இவனைப்பாடியபுலவர் மாங்குடிக்கிழார். ௩௯௬.

பிச்சிக்கோள்:—இவன் சிற்றரசருளொருவன். பாரிமகளிரை மணஞ்செய்தகொள்ளும்படி கபிலரால் வேண்டிப்பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய கபிலரே. ௨௦௦.

வளிமான்:—இவன் சிற்றரசன்; மிக்ககொடையாளி; இவன்காலத்தவரும், இவனிந்தபின்பு பிரிவாற்றுவருந்திப்பாடியவரும் பெருஞ்சித்திரனார். ௧௯௨, ௨௦௭, ௨௧௭, ௨௩௮.

வங்ககமார்பன்:—இவன் காணப்பேரெயிலின்தலைவன்; பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழகியால் வெல்லப்பட்டான். இவன்காலத்துப்புலவர் ஐயர்மூலங்கிழார். ௨௧.

வேள் எவ்வ :—இவன், *வேளாளருள் உழுவித்துண்போர்வகையினன். மிழலைக் கூற்றத்துத்தலைவன். மிருந்தகொடையாளர். தலையாலங்காணத்துச்செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்டோன். பாரி என்னும் எள்ளலை இவன்குலத்தோனென்பர். “ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி”, “எவ்வி தொல்குடி”, “போரடு தானே யெவ்வி” என இப்புறநானூற்றிலும், “எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர், பூவில் வறுந்தலை போல” என வேறுநூலிலும் சான்றோர் இவனைப்புதழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. இவனைப்பாடியவர்கள் மாங்குடி கிழார், கபிலர், வெள்ளெருக்கிலையார். இவருள், இவன் இறந்தபின் வருந்திப்புலம்பியவர் வெள்ளெருக்கிலையார். ௨௪, ௨௦௨, ௨௩௩, ௨௩௪.

வேள்பாரி :—இவன் கடையெழுவள்ளல்களரி லொருவன் ; இவன்வரலாற்றை ‘பாரி’ என்பதிற்காண்க. ௧௦௩, ௧௨௦, ௨௩௩.

வையாவிக்கோப்பெரும் பேகன் :—இவன், கடைமெழுவள்ளலில் ஒருவன். மலை நாட்டையுடையவன். மயிற்பறவைக்குப் போர்வைகொடுத்தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது. ஆவியர்குடியிற் பிறந்தவன். இதனை இவன்பெயராலும், சிறுபாணற்றுப்படையாலுமுணர்க. தனக்குரியவளாகிய கண்ணகியென்பவளைத்துறத்ததனால், ‘இவனை யங்கீகரித்துக்கொள்க’ என்ற கபிலர்முதலிய புலவர்களால் இரந்துபாடப்பெற்றான். ‘கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப்பாடாண்பாட்டு’ என்பது தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரம் நீச்சினுக்கீனியருநா. (அடி - அடு - அஎ), “காண மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற் லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க ளுடன் பேசனும்” என்றார் சிறுபாணற்றுப்படையிலும். இவன்பெயர் பேகனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர்கள், பாணர், கபிலர், வன்பாணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றார்கிழார். ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௫௮.

* வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென இருவகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களும், தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழ நாட்டுப்பிடவுரும், அழந்தாரும், நாங்கூரும், நாலூரும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்ஸமும், கிழாருமுதலியபதியிற்றோன்றி வேளெனவும், அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் காலிதிப்பட்டமெய்தினோரும், குறமுடி குடிப்பிறந்தோர்முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராய் என்பது, தொல்காப்பிய அகத்தினையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரம் நீச்சினுக்கீனியருநா.

பாடப்பட்டோருடைய நாமபேதங்கள்.

அதியமான் தகடீர் பொருதுவீழ்ந்த எழினி.
அதியமான் தகடீர் எறிந்துவீழ்ந்த எழினி.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி.
அதிகமான் நெடுமானஞ்சி.
நெடுமானஞ்சி.
அஞ்சி.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொருட்டெழினி.
அதியமான்மகன் பொருட்டெழினி.

ஆய்.
ஆய் அண்டிரன்.
அண்டிரன்.

இளவிச்சிக்கோ.
இளவச்சிரக்கோ.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்.
சாத்தன்.

ஒய்மான் நல்லியக்கோடன்.
ஏறுமானாட்டு நல்லியக்கோடன்.

கண்டிரக்கோப்பெருநள்ளி.
கண்டிற்கோப்பெருநள்ளி.
நள்ளி.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.
நெடுங்கிள்ளி.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.
பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி.
உக்கிரப்பெருவழுதி.
சுானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.

சிறுருடி கிழான்பண்ணன்.
பண்ணன்.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன்.
சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்.
சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்.

சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை.
சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை.

சேரமரீன் பாழுந்ரொறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.
சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.
பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி.
இளையோன்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்.
சோழன் கரிகால்வளவன்.
கரிகாலன்.

சோழன் நல்லுருத்திரன்.
சோழன் நல்லுத்தரன்.

சோழன் நலங்கிள்ளி.
சேட்சென்னி.
புட்பகை.
தேர்வன்கிள்ளி.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளி.
சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளி.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன்.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.
நெடுஞ்செழியன்.

நெடுங்கிள்ளி.
காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்.
பாண்டிக்குதிரைச் சாக்கையவன்.

பாரி.
வேன்பாரி.

பிட்டங்கொற்றன்.
பிட்டன்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி.
மலையமான்.
காரி.
மலையன்.

மலையமான் சோழியவேனாதிதிருக்கண்ணன்.
மலையமான் சோழியவேனாதிதிருக்கிள்ளி.

வல்விலோரி.
ஆதனோரி.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன்.
பேகன்.

புறநானூற்றின் விஷயஞ்சினைக.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அ.

அகநாடு, உஅ.
அகல், உசுசு.
அகழி, கசு, கஅ, உக, கவு, கரு0.
அகழிதோண்டதல், கசு.
அகிற்புனை, கருவு.
அகுதை (=ஒருவன்), உகரு, ரசுவு.
அவகுசம், கசு.
அசகமரம், க0, க0உ, உருசு.
அஞ்சி, கக, கஉ, க0க, உ0சு, கக0,
ககரு.
அடக்கமுடைமை, க0.
அடிசில, கசு0
அடியுறை (=ஒருவனைகவணக்கமொழி),
கவு, ககஅ.
அடிப்பு, கசுசு, கவுஉ.
அண்டரன் (= ஆயென்னும்வன்வன்),
ககக, உசுசு.
அண்ணாத்தல், ருசு.
அணில, உசுசு, க0வு.
ல், கவு0, கவுக, கவுக.
அதியமாண்நெடுமானஞ்சி ஏழரசரோடு
போர்செய்தது, ககக.
அதியமாண்நெடுமானஞ்சிபனைமாலையை
யுடையனென்பதும், சேரருடைய உ
றவினனென்பதும், ககக
அதியமாண்நெடுமானஞ்சியின் முன்னோ
ர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குத் தேவர்கள்
வந்திருந்ததோர்சோலை, ககக.
அதியமாண்நெடுமானஞ்சியின்முன்னோர்
களும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தது,
ககக, ககஉஉ.
அதியா, கக, ககஉஉ.
அதிரல், உசுசு.
அந்தணர், க, உ, க, க, உசு, கசு,
கக, கஉஉ, உஉசு, கசுக, கசுஉ,
கசுவு.

அந்தணர்க்கு அரசன் நாடுகொடுத்தல்,
கஉஉ.
அந்தணருடைய அக்கினிகாரியம், கஉஉ.
அந்தணருடைய ஆசி, கசு.
அந்தியக்கிரியை, ரசுசு.
அந்துவஞ்சாத்தன், கக.
அம்பா, ரஅரு.
அம்பலம், ருஉ.
அம்பருத்தூணி, கஅ.
அம்பு, க, கரு, கக, உக, சக, கருஉ,
கசுஅ, உஅவு.
அம்புத்தொடை, கருஉ.
அம்புலிகாட்டல், கசு0.
அயிர்தம், கஅஉ.
அயிராமீன், கவு.
அர்த்தநூல், கசுசு.
அரசர் (=அரசன்), கஅ, ருசு, ககக,
ககக, கஉவு, கருசு, கருசு, கவுவு,
கஅசு, கஅக, உசுரு.
அரசாஅடி, வ.
அரசர் அறிவு அன்பு கண்ணோட்டமு
டையராதலவேண்டுமென்பது, உ0
அரசர் இம்மையிற் செய்யவேண்டிய
வை, உகக.
அரசர் இராப்பொழுது போர்க்குத் தல்,
கசுசு.
அரசர் இறைகொள்ளுமுறை, கஅசு.
அரசர் இன்சொல்லும் எளியசெவ்வியும்
உடையராதலவேண்டுமென்றல், கரு,
ச0.
அரசர் உலகத்தைவலமாகவந்து பகை
வரைவெல்லாதல், கக, உஉரு.
அரசர் ஒருபக்கம்சார்தலாகாதென்பது,
கசு.
அரசர்களில் யுத்தத்திலிறவாமல் நோயா
லிறந்தவர்கள் சுவர்க்கம்புகுதற்கு அவ
ர்களுடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்தி
வாளாப்பினத்தல், ககக.

அரசர்களினியல்பு, ௩௫, ௫௫, ௭௪.
 அரசர்களுடைய குடைகள் செல்லுமு
 றை, ௩௧.
 அரசர்குதிரை, ௨௯௧.
 அரசர்கை, ௭.
 அரசர்கைச்செயல், ௧௪.
 அரசர்கோயில், ௧௭௭.
 அரசர் சிவாலயத்தை வலம்வருகையில்
 அவர்குடை தாழவேண்டுமென்பது,
 ௬.
 அரசர் சினந்தணியவேண்டுகாலம், ௬.
 அரசர்செல்வம், ௧௧௭.
 அரசர் தம்வலியை அடக்கிக்கொள்ளு
 தல், ௩௦.
 அரசர் தமக்குரிய அடையாளமாலையுட
 னே புறத்திணைமாலையையுஞ்சுதிதல்,
 ௨௨.
 அரசர்தலைவணங்குமிடம், ௬.
 அரசர் துறந்து தவஞ்செய்தல், ௨௧௭,
 ௨௫௧, ௨௫௨.
 அரசா நாடுகாதல், ௫.
 அரசர் கெறியறிந்து இறைகொள்ளவே
 ண்டுமென்றல், ௧௮௪.
 அரசர் பகற்பொழுதுபோக்கல், ௬௬,
 ௩௬௫.
 அரசர் பகைவர்ஊரைக் கொளுத்தலும்
 அவர்காவன்மரத்தை வெட்டுதலும்,
 ௭, ௨௩.
 அரசர் பகைவர் பிழையைப் பொறுத்த
 லும் அவரையழித்தற்கு உசாவுதலும்,
 ௨.
 அரசர் பாணர்க்குப் பொற்றாமரைகொ
 டுத்தல், ௬௬.
 அரசர் பாவிகளோடு சேரலாகாதென்
 றல், ௫.
 அரசர் பொதுச்சொற்பொருமை, ௮.
 அரசர் போரிற்சபதஞ்செய்தல், ௨௫,
 ௭௧, ௭௨, ௭௯.
 அரசர்மாப்பு, ௩, ௭, ௨௬.
 அரசர் யாகஞ்செய்தல், ௨௬.
 அரசர்வலி, ௨, ௭.
 அரசர்வில், ௭.
 அரசாவீரத்தைப் பாடினியாடுதல், ௧௧.
 அரசர்வீரம், ௩௧.
 அரசாருள், ௨.
 அரசருடைய அக்கினிகாரியம், ௨௫௧.
 அரசருடைய அரண்மனைவாயிலிற்புள்ளி
 யெழுச்சிக்காலத்திற் சங்கமூதப்படுத
 ல், ௨௨௫.

அரசருடையகாலையோலக்கம், ௨௬.
 அரசாட்சி, ௬, ௭௩, ௧௮௫.
 அரசரிமை, ௭௫.
 அரண், ௧௭, ௨௦, ௬௭.
 அரம், ௩௬.
 அரிசி, ௧௪௦, ௩௭௧, ௩௯௬.
 அரிவான், ௩௪௮.
 அருஞ்சுரம், ௨௩.
 அருந்ததி, ௧௨௨.
 அருவந்தை, ௩௮௫.
 அருவி, ௧௫, ௧௧௫, ௧௨௪, ௧௨௬, ௧௩௭,
 ௧௪௩, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௫௦, ௧௫௨,
 ௧௫௪, ௧௫௮, ௧௬௮, ௧௯௮, ௨௨௬,
 ௨௫௧, ௨௫௨, ௩௬௬, ௩௯௮.
 அரையமென்னும்நகரம் கழாஅத்தலையா
 ரால் அழிந்ததற்குக்காரணம், ௨௦௨.
 அல்லிப்பாவை, ௩௩.
 அல்லியக்கூத்தி, ௩௩.
 அல்லியரிசியுணவு, ௨௫௦.
 அலை, ௨.
 அவரை, ௧௨௦, ௨௧௫, ௩௩௫, ௩௭௫.
 அவலை வாயிலடக்கிக்கொண்டு மடுவிற
 பாய்தல், ௬௩.
 அவிழ், ௧௫௬, ௧௬௦.
 அழகை, ௧௪௪.
 அளவர், ௩௦.
 அறச்சபை, ௭௧
 அறஞ்செய்யவேண்டுமென்றல், ௨௮.
 அறப்போர், ௬, ௬௨.
 அறம்பொருளிற்பம், ௨௮, ௩௧.
 அறிவில்லார, ௧௦௬.
 அறிவுடையோன் இனையறையினும் அரச
 ண் அவன்வழிச் செல்வானென்பது,
 ௧௮௩.
 அறிவுடையோன் வறுமை பயன்படுத
 லும் அறிவில்லாதோன்செல்வம் பய
 ன்படாமையும், ௧௬௭.
 அறிவையுடைய அரசனாண்டாகும் ந
 ன்மையும் அஃதில்லாதோனால் உண்
 டாகும் தீமையும், ௧௮௪.
 அன்பில்லாதபார்வை, ௨௧௦.
 அன்னச்சேவல், ௬௭, ௧௨௮.
 அன்னம் மீனை உண்ணுதல், ௬௭.
 அனுடநாள், ௨௨௧.

ஆ.

ஆகாயத்தின் மேற்பாகத்திற் காற்றிச்
 செல்லாதென்பது, ௩௫.
 ஆகாயம், ௨, ௩௦, ௩௫, ௨௨௮, ௨௭௦.

[illegible]

ஆயுதப்பயன்வெவ்வுற்ற உடம்பு, க௮0.
ஆயுதம், சுக, க௮௫.
ஆரக்கால், ௨௫௬.
ஆரம், க௮௨, ௩௬௨, ௩௬௮, ௩௭௨.
ஆரல்மீன், ௨௧௨, ௨௪௬.
ஆரல்மீன்குட்டி ஹற்சி, ௨௧௨.
ஆரல்மீனமுட்டை, ௩௬௨.
ஆலங்காணம், ௨௩.
ஆலத்தூர், ௩௬௬.
ஆலம்பழம், ௧௯௯.
ஆலம்பொந்து, ௩௬௪.
ஆலம்வீழ், ௫௮.
ஆலமரத்தில்தெய்வயிருத்தல், ௧௯௬.
ஆலமரம், ௫௮, ௨௫௪, ௩௬௪, ௩௭0.
ஆலிலையின்கண் திருமால்மேவுதல்,
௧௯௮.
ஆற்றிடைக்குறை, ௨௧௬.
ஆற்றின்கூடல், ௨௭௩.
ஆற்றநீனா மலைகுறுக்கேதடுத்திற்தல்,
௧௯௬.
ஆற்றமணலினும் ஆயுள் சிறக்கவென்
றல், ௧, ௪௩.
ஆறங்கம், ௧௯௬.
ஆறு, ௪௨, ௧௯௬, ௧௯௨, ௨௭௩.
ஆள்பொருத்தம் (=ஒருநதி), ௧௧, ௩௬,
௩௮௭.
ஆனேறு, ௧.

2.

இசைக்கேட்போர் தலையசைத்துக்கேட்டல், கசுநு.
இட்டியவாயில், கஎஎ.
இடபக்கொழி, க, நுசு.
இடி, கஎ, கஎ, நுஅ, அக, கஉசு, கசு0, உகக, கசுநு.
இடி வெள்ளியதென்பது, நுஅ.
இடைகழி, கஎநு.
இடைச்சி, கநு.
இடையர் வேனிலில் வேங்கைமரத்தின் கொம்பைக்கழித்தல், உஉசு.
இடையன், நுசு, உஉசு, உசுநு, கஉசு, கநக, கநக, கசு0.
இந்திரவில், உ0.
இந்திரன்கோயில், உசுக.
இப்பி, நுநு.
இப்பிறப்பு, உநசு.
இம்மூம மறுமை, உகசு.
இம்மையிற்செய்தவிலீனப்பயன் மறுமையில் அனுபவிக்கப்படுமென்றல், கஎசு.

வி ழ ய கு சி கை.

மைவீன்பம், ககக.
யம், உ, சு, கச, கக, சுஎ, ககஉ,
கசு, உகச, கசுசு.
ககன் (=ஒருவன்), எக.
ப்போர்க்கு ஆபரணங்களைக்கொடுத்
தல், கசு.
ப்போரியல்பு, சுஎ.
வலர், சுஅ, எ0, ககக, கசுசு,
கசுஉ.
வலர்ஊர்ப்பொதுவில்தங்கல், கஉஅ.
வணனை கொண்டுபோகப்பட்ட
பொழுது சீதை ஆபரணங்களைக்கழ
றிப்போகட்டது, கசுஎ.
ங்கோவேள், உ0க, உ0உ.
சுடர், சுசு.
ப்பைப்பு, கசுஅ.
ம்பு, கஎ0.
ம்புண்டரீர், உக.
மருத்து, எ0.
மல, உசக.
வாட்சி, கசுஉ.
வீணை, உகச.
வீணப்பயன் இல்லையென்பாரோடு
சரலாகாதென்பது, உக.
ர், க0, க0உ, கசசு.
கம் (=லகவியம்), சு.
கை, கசுக.
கைதமரம், கஉசு.
கைதமன்றம், கசு.
ககரி, கச0, கசுசு, ககஎ.
ககரியில் அரிசிமாவைத் தூவுதல்,
எ0.
கென், உஅஎ, உஅசு.
ககளிறு, கசுசு.
பல்கோசர், கசுசு.
பச்சோலை, உகசு.
எம், சுசு.
பபெண், கசுசு.
தபின்பு செய்யுங்கிரியை, கசு0
தவருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்
தல், கக.
தவீரன்பெயரை நடுகல்லில் எழுது
தது அதிற் பீலியைச்சுட்டி அவ்வி
துப் புடைவையார் சிறியபந்தர்
படுவதில், உக0.
தோர்க்குப் பல்கொடுக்கு மிடம்,
கசு.
தோருடம்பைச் சுடுதல், உகசு,
எ0.

இறந்தோனுக்கு மெழுகப்பட்ட சிறிய
இடத்தில் தருப்பையின்மேல் அவன்
மனைவி பிண்டம்வைத்தல், உகசு.
இறமீன் (இஃது இறலெனவும் வழங்
கும்), கசுஉ.
இறைச்சி, கசு.
இன்சொல், சு0

ஈ.

ஈந்து (=ஒருமரம்), ககஎ.
ஈயல், கசு, ககசு.
ஈர், கசுசு.
ஈரந்தூர், கஅ0.

இ.

உட்பகை, சுஅ.
உடன்கட்டையேறுதல், உசசு.
உடுக்கை, எ0.
உடுப்பின்நிணம், கஉசு.
உடுப்பு, சுஅ, கசுஉ, கஉசு, கஉசு,
கசுசு.
உடை, கசுசு.
உடைந்தவளை, க0
உடைப்புக்களை அடைத்தல், எ.
உடைமரம், கசுசு.
உடைமுள், கஉசு.
உண்கலம், கசு0, உகசு.
உண் ணுதல், சுசு, உகஉ.
உண்பன நாயி உடுப்பன இரண்டென்
றல், கஅக.
உண்போர் சபதஞ்செய்துகொண்டுண்
ணுதல், கசுஅ.
உணவின்சிறப்பு, கஅ.
உணவு, கஉஎ, கசுஅ.
உணவு ஆக்கல், கசு.
உணவுகொடுத்தோர்பெருமை, கசு.
உத்தரநாள், உஉக.
உப்பு, சு0, கசுசு, கசுசு.
உப்புவண்ம, சு0
உப்புவாணிகர், அசு, க0உ, ககசு, ககசு.
உரல், கசுசு.
உருளி, உஉஅ.
உருளை, கஅசு.
உலக்கை, உஉ, கசுசு.
உலகத்திற்கு அரசன் உயிரென்றல்,
கசுசு.
உலகம், கசுசு.
உலகங்காக்குந்தேவர், கசு.
உலகியற்கை, எசு, ககசு.
உலை, கசுசு, கஎஉ.

ிடத்து அடைகல், க௭௦
பருடைய நட்பு ஆகாதென்றல்,
௦௦.
கூவல், க௭௭.

, க௭௭.

வில் சூரியனுமச்சந்திரனும் தம்முட்
தித்தல், க௭௭.

௭, க௭, ௭௨, க௭௭, ௭௦௭, ௨௦௭,
௭௦, ௨௭௭, ௭௭௭, ௭௭௭

ர்தொழில், க௭.

மர்மவிரி, க௭.

பெருமை, க௭௭.

௭ ஏருமைக்கடா, க௭௭.

௭ருக்கொடி, ௭௭, ௭௭.

௭ருக்கொடியைச் சூடுதல், ௭௭,

௭

௭சில், க௭௦

தல், க௭௦

த்து, ௨௭௭.

௭டி, க௭௭

௭டி, க௭௭

௭டி, க௭௭, ௭௭, ௭௭, ௨௨௭,

௭டி, க௭௭.

௭டி, க௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭௨, ௭௭௨, ௭௭௭

௭டி, ௭௭, ௭௭

௭டி, ௭௭.

௭௭.

ம்புல், ௭௦௭, ௭௨௭

௭, ௨௭௭.

, ௭௭, ௭௭௭, ௭௭௭.

காப்பவர் இடையாமத்தில் விளக்

கொண்டுசெல்லுதல், ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭.

டாடாட்பிறை, க௭௭.

த்துவிட்டுச்செல்லுதல், ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭.

௭டி (= ஒருவாத்தியம்), ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭௭.

௭டி (= ஒருவேள்), ௭௭, ௭௭, ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭.

௭டி (= ஏற்றம்), ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭.

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி (= ஒருவள்ளல்), ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

௭டி, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭, ௭௭,

கடல், உ, உ0, கூ0, கூக, கூடு, கூஉ, கூகூ,
கூடு, கூடி, கூகூ, கூஉஉ, கூகூ, கூடுசு,
கூ00, கூகூ, உ0சு, கூகூசு.

கடல்நீர், கூகூ.

கடல்முள்ளிப்பூமலை, உச
கடலை, கூஉ0.

கடற்கூர், கூஉசு, கூடி, கூகூ, கூ0, கூகூசு
கடற்றுளி, கூகூ.

கடற்றெய்வவிழா, கூ.

கடன்மணல், கூகூ.

கடாவழித்தல், கூகூ.

கடுவன், கூகூ, உ00.

கடைக்கொள்ளி, கூ0.

கடைத்துகெடுப்பெடுத்தல், கூடு, உசு.

கடைமடை, கூஉ.

கண்கள்பசுத்தல், கூசு.

கண்டரக்கோ, கூகூ.

கண்ணன், கூடி.

கண்ணி, கூகூ, கூசு, கூசு, கூசு.

கண்ணறை, கூடு, கூகூ.

கண்ணேணி, கூ0.

கணவனிறந்தபின் மனைவி கூந்தலைநீக்
கிக்கொள்ளுதல், உடு, உகூ, உடு0,
உசு.

கணவனையிழந்தமனைவி ஆபரணங்களை
நீக்கிவிடுத்தல், உஉசு.

கணவனையிழந்த மனைவியின் புலம்பல்,
உடு, உடுசு.

கணவனோடுசேர்ந்திருக்குமகளிர், கூசு.

கணிச்சிப்படை, கூஉ, கூகூ.

கணையமரத்தாற்கதவைத்தடுத்தல், கூகூ.

கணையமரம், கூசு, கூகூ, கூகூ, கூ0, கூகூ.

கதவு, கூசு, கூசு.

கதிர், கூகூ, கூ0.

கந்தன், கூ0.

கந்தாரமென்னுமது, உடு.

கப்பல், கூகூ, உசு, கூ0, கூகூ, கூஉசு,
உகூ, கூகூ, கூ00.

கப்பற்பாய், கூ0.

கபிலர், கூகூ, கூசு.

கபிலர் அந்தணரென்பது, உ00.

கபிலர் பாரியின் கண்பரென்பதும் அந்
தணரென்பதும், உ0கூ.

கம்பியை நூலென்றல், உகூ.

கம்பியன், கூடு.

கயன்மீன், உசு.

கயன்முள், கூகூ.

கரந்தை, உகூ, உகூ, கூசு0.

கரம்பை, உகூ, கூ0உ.

கராம, கூகூ.

கரிகாற்பெருகனவன் யாகஞ்செய்தது,
உஉசு.

கரியமுருகி, உசு.

கருங்கல், கூடு.

கருடக்கொடி, கூடு.

கருநெய்தல், கூசு.

கரும்பறுப்பார், கூஉ.

கரும்பனூரன், கூகூ.

கரும்பின்பூ, கூடு, கூகூ.

கரும்பு, கூசு, உஉ, உசு, உசு, கூடு, கூஉ,
கூகூ, கூஉஉ, கூகூ.

கருவூர், கூகூ, கூஉ, கூகூ, கூகூ, கூகூ.

கருணை, கூகூ, கூகூ.

கல், கூ0.

கல்லியல்லாதவனைத் தாயுர்கொறுப்பா
ளென்பது, கூகூ.

கல்லியுடையோன் கீழ்க்குலத்தோனயி
னும் அவன்கல்லியன்பொருட்டி மி
ற்குலத்தோனும் அவனுக்கு வழிபாடு
செய்வானென்பது, கூகூ.

கல்லியையுடையார் வறுமையால் அக்

கல்லியை வெறுத்தல், கூகூ.

கல்லிவிளக்கமுடையோர், கூடு.

கல்படை, கூகூ, உ0, கூடு.

கலாவம், கூகூ, கூசு.

கவர்த்தவழி, கூசு.

கவரிமா, கூஉ.

கவைத்தவேலமுள், கூகூ.

கழஞ்சு, கூகூ.

கழல்முள்வேலி, கூ0.

கழல்வடிவாகவும் கண்ணிவடிவாகவும்
செய்து செறிக்கப்பட்ட உருககளை
யுடைய கேடகம், கூகூ.

கழல், வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்ட
ப்படுவதென்றல், கூ0.

கழி, கூகூ, உசு, கூகூ, கூகூ, கூகூ.

கழுஞ்செவல், உகூ.

கழுஞ்சு, கூ0.

கழுதை, கூசு, கூகூ.

கன், உகூ, கூகூ, கூ0, கூகூ, கூஉ, கூஉ,
உகூ, உகூ.

கள்ளி, உஉ, உசு, கூஉ, கூ0,
கூகூ.

கள்ளிநீழற்கடவுள், உகூ.

கள்ளின்கலங்கல், உகூ.

கள்ளின்செவிவு, கூகூ, கூகூ, கூ0,
கூ0, கூ0, கூகூ, கூகூ.

கள்ளிந்தெளிவைப் பாணர்க்குக்கொடுத்தல், க௭௦.

கள்ளிந்தெளிவைப் பொற்கலத்துண்ணல், உசு, ஐசு.

கள்ளையுண்டோர் விடாய்மிகுத்துப் புளிச்சுவையை விரும்புவரென்றல், க௭௭.

களங்கொள்ளுதல், கூஉ.

களமர், உகஉ.

களாநிலக்கின்று, நகக.

களாநிலம், க௭உ, ககக, உஉடு, உசுடு, உசு௦, நகஉஉ.

களவேள்வி, உசு, அஅ, க௭உ.

களவேள்விமுதலியன போருக்குரிய விழாவென்றல், அஅ.

களாப்பழம், கஉ௭, கசுடு, க௭௭.

களி (=மண்), உசுசு.

களைகளைதல், கஉ௦

கற்பகச்சோலை, நஅ.

கற்பு, கசுஅ

கற்றல்நன்றெனல், கஅக.

கறி, கசு.

கறையான், ஐக.

கண்முழை, அசு.

கண்ணிப்போர், க௭.

கா.

காக்கை, உகஅ, கசுஉ, நகஉ.

காஞ்சி, நகநு.

காஞ்சிப்பூ, கஅ.

காஞ்சிபாடல், அஅக, உசுசு.

காஞ்சிமலை, நசுசு.

காட்டாறு, க௭௭.

காட்டுக்கோழி, ஐஉ, நஉ௦.

காட்டுநாடு, கடு௦.

காட்டுப்பசு, க௭௭.

காட்டுப்பசுவிற்குழவி, நகக, நஉக.

காட்டுவழி, கடு௦.

காட்டுவாயில், கஅ.

காழி, நகக.

காடு, ஐ, ஐஉ, கூ௦, கசுசு, கடு௭, கசு௦,

க௭௭, உ௦சு, உடு௭, உடுக, நஅக.

காந்தட்கிழங்கு, கசுஅ.

காந்தட்டாமலை, கடு௭.

காந்தண்மொட்டு, கசுசு.

காந்தன், கூ௦, கசுசு.

காய்த்தெனல், கஅசு.

கார்காலத்துமழை, ககக, கஉ௦, கசு௭.

கார்த்திகைநாளின் முதற்கால், உஉக.

காரிக்குதிரை, கடுஅ.

காரிநாடு, கஉஉ.

காரியாறு, ச௭

காணாப்பழம், உடுஅ.

காலன், உக, சக, உசு௦

காலைப்பொழுது, கசுக, உகஉ.

காலைமண்டியாகச்செய்துகொள்ளல், அ௦.

காலைமுரசம், கசுக.

காலையந்தி, நசு.

காலையில் மதுவையுண்ணுதல், கஉக.

காவற்குத்தீயிதல், க௭உ.

காவற்காடு, உக.

காவன்மரம், உக, ஐ௭, கசுஉ, நகசு.

காவிரிநதி, நடு, சந, ஐஅ, கூஅ, கசுசு,

க௭சு, நகந, நகக.

காவுதல் (=தோளாற்சுமத்தல்), கநக.

காளாம்பி, கசுசு.

காளா, க௭க

காற்று, உ, ந௦, சக, ஐக.

காற்றுணவு, சக.

காணப்பேரரண், உக.

கி.

கிண்கிணி, க௭, ககஅ.

கிணை (=ஒருவகைப்பறை), க௦, கஅ,

க௭, ககக, ந௦சு, நகக, நடுசு, ந௭சு,

ந௭சு, ந௭அ, நஅஉ, நஅக, நஅ௭,

நகந, நகசு, நக௭, ச௦௦.

கிணைமகன், நகக.

கிணைமகன், ந௭க, நஅஅ

கிணையின்கோல், நஅஉ.

கிளி, ககஅ, நகந.

கிளிகழகருவி, சக.

கீ.

கீழ்கடல் சகரரால் தோண்டப்பட்டதெ

ன்பது, கூ.

கீழ்காற்று, நசு.

கீழ்மடை, சஉ.

கு.

குதை, ஐஉ, கடுஉ, கடு௭, கடுஅ, க௭சு,

நகஅ.

குச்சுப்புல், உடு௭.

குடகமலை, கசுசு.

குடநாடு, க௭, க௭௭.

குடம், நடுசு.

குடர், கசு௦, உ௭டு.

குடவாயிற்கோட்டம், கசு.

குடிசுள், நடு, கஉ௦, க௭௦.

குடிதாங்கல், ஐஅ.

கைம்மைநோன்பு, உரு, கூஉ, உசுசு,
உரு0, உசு0, உசுசு
கைவளைமுறி, உசுஎ.

கொ.

கொக்கு, கூசுஉ, கூசுரு, கூசுஅ.
கொங்கர், கூசு0
கொங்கு, கூசுஎ.
கொடாமையாலுண்டாகும்சீங்கு, உஎ.
கொடி, கூஅ, கூசுஉ.
கொடியோரைத்தண்டித்தலிலும் செவ்
வியோரைப்பாதுகாததலிலும் அரசர்
க்குச் சோம்பலாகாது, உக.
கொடுங்கோல், உஉ, எக.
கொடுவான், உஉசு.
கொடைப்பெருமை, உஎ, உசு, கூசு,
சுஉ, ருரு. கூ0க, கூ0உ, கூ0க, கூசு,
கசுக, கசுக, கருக, கஎக, கஅ0,
கஅக, உ0க, கூசுசு
கொடைமடம், கசுஉ.
கொடையாலுண்டாகும்பயன், உஎ.
கொடையாளிகள்செல்வம் இரப்போர்
க்கே உரித்தென்பது, கசுக.
கொடையின்பெருமையும் கொடாமை
யின் சிறுமையும், உ0சு.
கொடையையுடையோர் பகையைவெ
ல்வாரென்றல், உஎ.
கொண்கானமென்னுமலை, கருசு, கருஉ,
கருசு.
கொண்டை, கூசு
கொண்டைமேற் காற்றடிக்கவென்னும்
வழங்கு, கூசு.
கொண்கானங்கிழான், கருரு.
கொல்லன், கூசு, கஎ0, கஅ0, கூகஉ.
கொல்லன் கூடம், கஎ0.
கொல்லன்பணிக்களரி, கூரு.
கொல்லன் வேலைவடித்தல், கஅ0.
கொல்லிப்பாவை, உருக.
கொல்லிமலை, உஉ, கருஉ, கருஅ.
கொல்லை, கருக.
கொள், கூ0ரு, கூசுரு, கூசுஉ.
கொள்ளென்னப்பதன் உயர்வும் கொள்
வேனென்பதன் தாழ்வும், உ0சு.
கொள்ளி, கூஉரு.
கொள்ளை, எஅ.
கொன்றை, க.

கோ.

கோங்கு, கூகஉ.
கோசர், கூசுக, கூசுக.

கோட்டான், உகஅ.
கோட்டிக்கதெங்கு, கஎ.
கோடாலி, உசு
கோடாலியிண்கை, கூசு.
கோடைக்காலம், கஎஎ, கூசுக, கஎசு,
உஉசு, உசுஎ, கூஅக, கூஅக, கூசுரு
கோடைமலை, உ0ரு.
கோண்பீன், கூசுஉ.
கோப்பெருஞ்சோழன், உகஉ.
கோபம், ருசு, எஉ.
கோயில் (=அரண்மனை), கூஎ.
கோலோகம், கூ.
கோவதைமுதலியவற்றை வாங்
காற்சொல்லலும் ஆகாதென்ப
து, கூசு
கோவலூர், கூக.
கோவூர், கூஎ.
கேரழி, உஅ, ருரு, கூசுசு, கூஅக.
கோனாடு, ருசு, கூக, கூசுஎ, கஅ0, கூகஎ,
கூசுசு.

ச.

சக்கரம், உசுசு
சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், கஎரு.
சககமனம், கூஉ
சகடம், கூ0உ, கூஅரு.
சகடை, கூ0.
சங்கிலி, எசு.
சங்கு, ருசு, உஉரு, உசுசு, கூசுஎ.
சடங்கு, உஉசு
சடை, க, ருசு, கூசுசு, உருக, உருஉ.
சந்தனம், ருஅ, கூ0அ, கூசுக, உசுக.
சந்தனவிறகு, கூசுஅ.
சந்திரன், கூ, அ, கூக, உஉ, உரு, உஎ,
கூக, கூஅ, ருரு, ருசு, ருசு, கூ0, கூஎ,
கூ0உ, கூகஉ, கூசு0, உசுக, உசு0, கூசு,
கூசுக, கூ00.
சந்து, எஅ.
சந்துசெய்தல், கூசு.
சபை, அக.
சமைக்கப்பட்டபாணை, உசுஎ.
சல்லி, (=பறைவிசேடம்), கருஉ.
சனிமீன், கஎஎ.

சா.

சாக்காட்டுப்பறை, கசுசு.
சாகாடு, உருசு.
சாடி, உசுஎ, கூகக.
சாத்தன், கூசுரு.
சாமரம், ரு0.

சாரல், க௦அ.

சான்றோர், க௦, க௦க.

சான்றோர் சான்றோர்பால் நட்புடைய
ராவார்; சால்பில்லோர் சால்பில்லோ
ர்பால் நட்புடையராவா ரென்பது,
௦௨கஅ.

சி.

சிகரம், க௦ரு.

சிங்கம், க௦.

சித்திரம், உருக.

சிப்பி, ரு௦.

சிலம்பு, க௦, அரு.

சிவபெருமான், க, கூ, ருரு, ரு௦, கூக,
க௦க, க௦அ.

சிவபெருமான் அணிந்தருளிய பிறை
நெற்றிபோல் விளங்குகின்றதென்ப
து, க௦.

சிவபெருமான் திருக்கோயில், கூ.

சிவபெருமான் நெற்றிக்கண், ருரு.

சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்தது,
ருரு.

சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் கொ
டி குண்டுகை நீலகண்டம் பிறை
மாலை வாசனம், க.

சிற்றரண், உக, கூ.

சிற்றூறு, உ௦௦.

சிற்றூர், க௦க, க௦௦, உஅரு, ரு௦௨,
ரு௨அ, ரு௦௦.

சிற்றூரசர், க௦க.

சிற்றூரசன் குதிரை, உக௦.

சிறந்த அரசன் அரசாட்சிசெய்யுந்தன்
மை, எரு.

சிறந்தகுடி, கருக.

சிறியயாழ், க௦க, க௨௭, க௦ரு, க௦அ,
க௦ச, க௦ரு, க௦க, க௦௭, கருரு,
உஅரு, ரு௦அ.

சிறியோன் அரசாட்சிசெய்தல், எரு.

சிறுகடுகு, உஅக, ருருஅ.

சிறுகாடு, க௨க.

சிறுகுடி (=ஒருர்), எ௦.

சிறுகுடில், அக, க௦க, க௨௦, க௨க,
ரு௨அ, ரு௦௨.

சிறுகுவடு, க௦அ.

சிறுகுளம், க௦அ.

சிறுசோற்றுவீழா, ரு௦.

சிறுசோறு, உருரு.

சிறுதுறு, க௦௭.

சிறுபறை, கூச, கரு௨.

சிறுபின்னைகள், ச௦, கூக, கூச, க௦ச,
க௦க, ரு௦க.

சிறுபின்னைகள் சோற்றை யேந்திச்செல்
லுதல், க௦க.

சிறுபின்னைகள் யானையைநீராட்டல், கூச.

சிறுமுழா, க௦க.

சிறுவெண்கடுகு, உக௦.

சிறுவெண் கடுகைப் பாதுகாவலாகப்
புகைத்தல், கூஅ.

சீ.

சீப்பு, ரு௦ரு.

சீலைப்பேன், க௦க.

சு.

சுக்கிரன், க௦௭.

சுக்கிரோதயம், ருஅரு, ரு௦௭.

சுகிரந்தபஞ்சு, க௨ரு.

சுகாட்டில் தெய்வமிருத்தல், உ௦௭.

சுகாட்டிப்பறவை, உ௦அ.

சுகாடு, உ௨ரு, உ௦அ, உ௦௦, உ௦ரு,

உ௦௭, உரு௦, ருரு௦, ருரு௦, ரு௦க.

சுரபுன்னை, கருஅ.

சுரபுன்னைப்பூமாலி, க௦க.

சுரம், ச௦, க௦க, க௦க, க௦௦, க௦ச,

க௦க, கரு௨, க௦க, உ௦ரு.

சுளாக்கொடி, க௦க.

சுவர்க்கத்திற்குமேற்பட்டது கோலோக
மென்றல், கூ.

சுவர்க்கம்புகுதல், உ௦க.

சுளகு, உ௦க.

சுற்றம், ச௦, கூக.

சுறாபீன், க௦

சுனை, க௦க, க௦க, க௦௨.

சூ.

சூட்டினைச்சி, ரு௦௭.

சூடு, உ௦௨.

சூதாடுகருவி, ரு௨.

சூரபன்மா, உ௦.

சூரியன், உ, ச, கூ, அ, உரு, ருச, ருரு,

ருஅ, ச௦, ச௦, ருரு, ரு௦, ரு௦, அ௨,

ரு௦, க௦க, க௦௦, உ௨அ, ரு௦௦, ரு௦௦.

சூரியனதுகதி, ரு௦.

சூரியனதுவீதி, ரு௦.

சூரியனதுவெண்மையைத் தாங்கிச்செல்
லுமுனிவர், ச௦.

சூரியனை அசுரர் ஒருகாலத்தமறைத்த
பொழுது திருமால் வெளிப்படுத்தி
யது, க௦ச.

சூளை, உ௨அ.

20778

விஷயஞ்சிஞக.

கக

செ.

செங்கழுநீர், ககசு.
செங்கழுநீரின் முழுப்பூவாற் செய்யப்
பட்ட தழையென்பதை மகளிர் அறா
யிலணிதல், ககசு.
செங்கோல், உ0, நடு, கூசு, சஉ, நடு,
ககசு, உஉசு, உகூ0.
செம்மறியாட்டுத்தசை, கூசு.
செய்யுள், நடு.
செருந்தி, கூசு0.
செல்வத்தின்பயன் கொடுத்தலென்றல்
முதலியன, கஅசு.
செல்வர், கஅசு.
செல்வழிப்பண், கசுசு, கசுசு, கசுசு,
கசுசு.
செல்வாய்மீன், கூசு0.
செல்வானம், ச, கசு.
செல்வியெளிமை, கூசு, ச0, நடுசு.

சே.

சேமவச்சு, க0உ.
சேரன், கூசு, கஉசு, கஎஉ.
சேரன் இமயமலையில் விற்பொறியை
எழுதுவித்தது, கூசு.
சேரன் பனந்தோட்டை அணிதல், உஉ,
சடு.
சேரனொருவன் மேல்கடலிற் கப்பல்
செலுத்தியவிடத்து மற்றையோகப்
பல செல்லாமை, கஉசு.
சேறு, கஎடு, உசுக.
சேறுகுத்தி, கூசு.
சேனை, கஎ, கூசு, கூசு, சக, சஉ, கூஉ,
கக, எஉ, கூசு, கூசு, கக0, ககசு, கஉஉ,
ககசு, ககசு, கஅசு, ககசு, உ0க,
உ0நடு, உகக, உஉசு, உஉசு, ந0சு,
ககசு, நடுசு, நகஉ, கஎக.

சொ.

சொற்பிறழ்ச்சியாகாது, கூசு.

சோ.

சோலை, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு.
சோழகுலத்தின்பெருமை, நடு, கூசு.
சோழகாடி, கூசு, கூசு, கூசு, ச0, கூசு,
கஎ, கூசு, ககசு, கஎசு, உகஉ, கூசு.
சோழர்களிலொருவன் கப்பலைச் செலு
த்தற்குக் காற்றை எவல்கொண்டது,
ககசு.
சோழன், நடுசு, கூசு.
சோழன் தூங்கெயிலெறிந்தது, கூசு.

சோழன் பகைமேற்செல்லு, சக.

சோழனொருவன் முன்னர்மலையிற் பகை
வர்க்கஞ்சி ஒளித்திருந்தபொழுது
மலையுமான் சோழியவேனாதி திருக்க
ண்ணன் அவனைப்பாதுகாத்தானென்
பது, கஎசு.

சோற்றுக்கட்டிக்கொடுத்தல், கஎஎ.

சோற்றுத்திரை, கூசு.

சோறு, கஎஉ, உகக.

ஞா.

ஞாயில், உக, கூசு0.

த.

தகரமார், கூசுஉ.

தச்சன், கூசு, உகூ0.

தச்சன்சிறுவர், உ0சு.

தசை, உருசு.

தடாரி (=பறைவிசேடம்), கூசு, கூசு, கூசு,
கூசு, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு,
கூசு, கூசு0.

தடி, கூசு0.

தண்ணுமை, கூசு, உஎ0, உசுக, உகக,
கசுசு.

தமர்பிழைசெய்யிற் பொறுக்கவேண்டு
மென்றல், கூசு.

தமிழ்நாட்டரசர், கூசு, க0சு, கக0, உ0சு,
கூசு.

தயிர், உகசு.

தயிர்கடைதல், உருசு.

தயிர்மிடா, கூசு.

தரமறிதலரிதென்றல், கஉக.

தருப்பை, கூசு, உகசு, கூசு0.

தருமத்தின்பெருமை, நடு.

தருமதூல், கூசு, கூசு.

தலைகுவிதநெற்போர், கூசு.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றகெ
ட்டுச்செழியனால் வெல்லப்பட்ட எழு
வா, கக, கூசு.

தலம், உருசு, உருஉ, கூசு.

தழும்புணர், கூசு.

தழை (=உடைவிசேடம்), கூசு, ககசு,
உசு, கூசு0.

தழைப்பந்தர், உகஉ.

தழைமலை, நடுசு, உகசு.

தளிர், கூசு.

தனக்குள்ளதுன்பத்தைக் குறிப்பித்தற்கு
இரங்கற்பண்ணைவாசித்தல், கசுசு,
கசுசு, கசுசு.

தா.

தாகம், கருசு.

தாடி, அக, உருள, உருஅ.

தாமனா, உசசு, ககக.

தாமரைப்பு, உள, உஅ.

தாமரையிலை, உள.

தாலம், கட௦.

தாழி, உஉஅ, உகஅ, உருசு, ககசு.

தான்வாழ்கவென்றல், க௦க, க௦க, ககக.

தாளி, உருஉ, கஉஅ.

தாளிப்பு, கடள, கக௦, உரு௦, கக௦.

தி.

திசை, க௦, சக.

தித்தன் (=ஒருசோழன்), அ௦, கருஉ, ககரு.

தியில், உச.

தியில்விளக்கு, க௦.

திருச்செந்தூர், ருரு.

திருமால், ருசு, ருள, ருஅ, ககசு.

தினா, ககரு.

தில்லந்தளிர், உருஉ.

தில்லைமரம், உருஉ.

திறை, உஉ, கக, கருசு.

திறைப்பொருளைச் சுற்றத்தார்க்குக்கொடுத்தல், உஉ.

தினை, உஅ, ககசு, கட௦, கசக, கருசு, ககஅ, ககசு, கஉஅ, ககக, ககரு.

தினைச்சோறு, கசக, ககஅ, கஉ௦.

தி.

தி, ருசு.

திக்கடைகோல், ககரு.

தியகனா, சக.

தியிலமாயினும் நல்லோரால் நல்லதாதலும் நல்ல நிலமாயினும் தீயோரால் தீதாதலும், கஅள.

து.

துக்கக்குறிப்பு, கசசு, கருசு.

துகிக்கொடி, க, ககள.

துடரிப்பழம் புளிப்புடையதென்பது, கள.

துடி (=பறைவிசேடம்), கள௦.

துடியர், உகக, ககரு.

துடுப்பு, உசு, ககள.

தும்பை, உ, கக, கசள.

தும்பைமலை, கக.

தும்பைமலை பொன்னுற்செய்யப்படுதல், உ.

துரியோதனன்முதலியதூற்றுவர், உ.

துலாக்கோல் யானைத்தந்தத்தாற்செய்யப்படுதல், கக.

துலாக்கோற்றட்டு, சக.

துலாம், கக.

துவராபதி (=துவாரஸமுத்திரம்), உ௦க.

துவை, கசு, ககக, கக௦, உரு௦, கக௦, கக௦.

துறுகல், உ௦உ.

துறைமுகம், க௦.

துறைபூர், ககசு.

தூ.

தூக்கணங்குருவியின்குடு, உஉரு.

தூங்கெயில், கக.

தூண், அசு.

தூண்டில், ககக.

தூணில் தெய்வங்களிருத்தல், ருஉ.

தூது, உஅசு.

தூமக்கோள், ககள.

தே.

தெங்கு, கள, உச, உக, கக.

தெப்பம், ககஉ.

தெய்வத்திற்குரியவோசை, ருஉ.

தெய்வம், க௦சு, கசக, கருஅ.

தெய்வம் உடம்பிலேறப்பட்டபுலைகள், உருக.

தெய்வம் ஒருவன்கொடுக்கும் எல்லாப் பூக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமென்றல், க௦சு.

தெய்வலோகம், ககசு.

தெரு, கசரு.

தெளிவில்லாதோர், உகசு.

தெறழ்க்கொடியின்பூ, ககக.

தே.

தேமல், கரு௦, கருஉ, கருசு.

தேர், ச, கக, கக, சரு, ருரு, அள, க௦க, க௦க, கடக, கசக, கசசு, கசரு, கசசு, ககள, உ௦௦, கசரு, கருக, கருக, ககஅ.

தேர்க்கால், அள.

தேர்க்கொடிஞ்சி, அள.

தேர்கொடுத்தல், கசசு, கடக.

தேரில் மணிகட்டுதல், உ௦௦.

தேவர், கஅ, ருரு, கஉ, கக.

தேவருலகத்தினளகுறைவு, கஅ.

தேவருலகம், உஉ.

தேள், ககஉ.

தேனீ, கக.

தை.

தைமாதத்திற் குளங்குளிர்த்திருத்தல்,
எ0.

தையல், ௧௩௬.

தொ.

தொண்டிநகரம், ௧௪, ௪௮.

தொழுவர், ௨௪, ௩௪௬.

தோ.

தோட்டிமலை, ௧௫0.

தோணி, ௨௯௬, ௩௪௩.

தோல், ௩௧௪.

தோள், ௬௧.

தோன்றிக்கோ, ௩௬௬.

நு.

நகர், ௧௪௮.

நட்டி, ௧௯0, ௨௧௬, ௨௧௪.

நடுகல், ௨௨௧, ௨௨௩, ௨௩௨, ௨௪0, ௨௬௧, ௨௬௩, ௩0௬, ௩௧௪.

நடுகல்லாயினொன்றல், ௨௨௧.

நடுகல்லிற் சிவந்தபூமாலையையும் பீலியையும்சூட்டி அதில் வீரன்பெயரையுமெழுதி அவ்விடத்துக் கல்லால்திட்டைசெய்தல், ௨௬௪.

நடுகல்லிற்குப் பீலிசூட்டல்முதலியன, ௩௨௬.

நடுகல்லிற்குப்பீலிசூட்டி மதுவைநிவேதித்தல், ௨௩௨.

நடுகல்லிற் பெயர்பொறித்தல், ௨௬௪.

நடுகல்லைத்தொழுதல், ௨௬௩.

நத்தை, ௨௬௬.

நரகம், ௫.

நரந்தப்பூ, ௨௩௫.

நரந்தை, ௧௩௨.

நரி, ௨௯௧, ௩௫௬, ௩௬௬, ௩௪௩.

நரா, ௧௯௫, ௨௪0.

நராக்கூந்தல், ௨௪௬.

நராயின்மைக்குக்காரணம், ௧௯0.

நல்லியக்கோடன், ௧௪௬.

நல்வினை, ௨௧௪.

நல்வினைசெய்தற்கு வலியில்லையாயினும் தீவினைசெய்தலையொழியவேண்டுமென்பது, ௧௯௫.

நலங்கிள்ளி, ௩௮௨.

நள்ளி, ௧௪௮, ௧௪௬, ௧௫0, ௧௫௮.

நற்குணமில்லோர், ௧0௬.

நறுசெய், ௧௨0, ௨௪௬.

நறும்புல், ௧௩௨.

நறைக்கொடியின்நாரால கேங்கைப் பூவைத்தொடுத்தல், ௧௬௮.

நறைப்புடை, ௨௮௧.

நன்றியுறித்தல், ௩௪, ௧௪௫.

நன்னன், ௧௫௧.

நன்னெறிக்கண்ணையொழுகுதற்கு இவ்வாழ்க்கை தடையாமென்றல், ௧௯௬.

நனவிந்காணப்படும் உற்பாதம், ௪௧.

நா.

நா, ௪௪.

நாஞ்சில்மலை, ௧௩௪, ௧௩௬, ௧௪0, ௩௮0.

நாடு, ௨, ௮௬, ௨௪0.

நாத்திகரோடு கூடலாகாதென்றல், ௨௬.

நாய், ௩௩, ௪௪, ௨0௫.

நார், ௧௧, ௧௪0.

நாராசம், ௪0.

நாரா, ௨௪, ௨0௬, ௩௫௧, ௩௫௪, ௩௮௪.

நால்வேதம், ௬, ௧௫.

நாலையென்னுமார், ௧௪௬.

நாவற்பழம், ௧௪௪.

நாளோலக்கம், ௫௪, ௧௨௩.

நாற்றிசை, ௧௨௧.

நி.

நிணம், ௧0௩, ௧௨௫, ௧௪௪, ௨௫௮, ௩௮௪, ௩௯௬.

நிலத்திற்குமுன் நீர் உள்ளதென்பது, ௬.

நிலா, ௧௧௨.

நிலை, ௪௪.

நிலையாமை, ௨௬.

நிழல், ௨௧௬.

நிழலில்லாதஇடத்துள்ள தனிமாம் பயன்பிதல், ௧௯௬.

நின் நான்மீன் நிலைத்திடிகவென்றல், ௨௪.

நீ.

நீர், ௨, ௫௧, ௧௩௪, ௧௫0.

நீரணை, ௨௬௬.

நீரடல், ௨௪௩.

நீரில்லாத ஆறு, ௨௬௧.

நீர்க்கோழி, ௩௯௫.

நீர்ச்சண்டை, ௪௨.

நீர்ச்சோறு, ௨௪௬.

நீர்த்துளி, ௧௪௪, ௧௬0.

நீர்த்துறை, ௮௪, ௯௪, ௯௬, ௧௩௮, ௨0௪, ௨௪௩.

நீர்நிலை, ௨௬௬.

நீர்நிலையைப் பெருக்கவேண்டுமென்றல்,

கஅ.

நீர்நிறைந்தபன்ளம், ககங.

நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை, உச.

நீலக்கச்சை, உஎச.

நீலகண்டம், க, கக,

நீலமணி, ருச, கசஎ, கரு.

நீலமணியையுச்சியிற்றரித்தல், கரு.

ரு.

நுகம், க௦௨, ககக.

நுளையர்தொழில், உச.

ருா.

நூலரிமாலை, உஅச.

நூலிழை, ககச.

நெ.

நெடுஞ்செழியன் இளமைப்பருவத்துப்

போர்செய்தது, எஎ.

நெடுமானஞ்சி, க௨.

நெய், கரு, கஅச.

நெய்க்கடலை, க௨௦.

நெய்தல், சஅ, கக, உ௦க, ககக.

நெய்தலங்கானலென்னுமார், க௦.

நெய்தற்பறை, கஅக.

நெய்யால் மிதித்துத்திரட்டியகவளம், சச.

நெய்யுலை, உசக.

நெருஞ்சிப்பூச் சூரியனைநோக்குதல், கரு.

நெருப்பு, உ, சக, க௨ரு.

நெல், உச, கக, கரு, கஎ, கஅ, கஅச, உ௦க, கஅச, ககக.

நெல்லறுப்பார, ச௨, கசஅ

நெல்லி, கக, கஎ, ககச, கஅச.

நெல்லிக்கனி, கக.

நெல்லிலிதை, கஎ௦.

நெல்லின்குப்பை, கஎக.

நெல்லினரிசி, ககஅ

நெல்லுத்துப்பரவுக்கடவுள், ககரு.

நெற்கதிர், சக, ககஅ.

நெற்கதிரையேய்தல், உ௨.

நெற்கவளம், சச, ககஎ.

நெற்களம், கஎக.

நெற்கூடு, கசஅ, உஅஎ, கஎச, ககக.

நெற்கூடு, கக.

நெற்பொலி, உக௦.

நெற்போர், உச, கக, உ௦ச, கக௦.

நொ.

நொச்சித்தழை, உஎக, உஎ௨.

நொச்சித்தழையை மகளிரிடையிலணிதல், உஎ௨.

நொச்சியை வீர்த்தலையிலணிதல், உஎ௨.

நோ.

நோய், உசரு.

ப.

பஹ்ளியாறு, க.

பகடு, சு௦, க௦, க௦எ.

பகன்றை, கச.

பகன்றைப்பூ, ககக.

பகைமேறசெல்லைப்பாடினிபாடுதல், கரு.

பகையரசர்கொடுத்திதைகளை அரசர் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், உ௨.

பகைவர், சு, எச, க௨, ககக.

பகைவர்காட்டைச்செய்யுடையகால் அரசன்மலை வாடுகவென்றல், சு.

பகைவர்காண்மீன் நில்லாமற் பட்டுப் போவதாகவென்றல், உச.

பகைவருடையஅரணிற் கொண்டபொருள்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், சு, க௦க.

பகைவருடைய இடங்கள் அவரிடத்தேயிருப்பவும் அவற்றைப் பாணர்க்குக் கொடுத்தல், உ௦க.

பகைவருடையகாவன்மரத்தில் தமது யானையைக்கட்டுதல், ருஎ.

பகைவருடையகாவன்மரத்தை வெட்டுவீத்தல், உக, கக, ருஎ.

பகைவருடையநாட்டின்கணுள்ள ஊர்களைச்சுடுதல், சு, எ, கச, உக, ருஎ, க௦க.

பகைவருடையநாட்டுவயலில் தமது குதிரை முதலியவற்றைச் செலுத்ததல், கரு.

பகைவருடையநாட்டுவயலைக் கொள்ளையுட்டுதல், எ, கச, ருஎ.

பகைவருடையநாட்டையும் அரசன்களையுமுறித்துக் கழுதையேரால்உழுது, வரகு கொள்முதலியவற்றைவிதைத்தல், கரு, கக௨.

பகைவர்காட்டைக்கைக்கொண்டு பரிசிலர்க்கு இனியதைச்செய்தல், க௨.

பகைவருடையபொருள்களில் தாம் கொள்வனவற்றைக்கொண்டு பிறவற்றைச்சித்தறிவித்தல், உக.

பகவருடையபொருள்களைத் தம்வீர
ராற்கொள்வித்தல், உக.
பகவருடையமனையுடையவர்களை விறகாக்
கொள்ளுதல், கசு.
பகவருடையமுடிப்பொன்னால் கழல்
செய்வித்துப்பினைதல், சு0.
பகவருடையமுரசத்தை வெளவுதல்,
உரு, உசு, எஉ, கசு.
பகவருடைய யானையின்மேற்றிப்பட்
டப்பொன்னால்தாமரைசெய்வித்துப்
பாணர்க்குக்குட்டிதல், உசு.
பகவருடைய அழிக்கத்தொடங்குங்கால்
பசுமுதலியவற்றைநோக்கி நீர்விலகு
மினெனறல், க.
பங்குனிமாதம், உஉசு.
பசப்பு, அசு.
பசி, அசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு0, கசு0, உசு0, சு00.
பசு, கசு, கசு, கசு, உசு.
பசுக்கன்று, உசு.
பசுத்தொழு, கசு.
பசுநிறை, உசு, உசு, உசு, உசு.
பசுப்பால், கசு.
பட்டினி, கசு.
படாம், கசு, கசு.
படுமலைப்பாலைப்பணை, கசு.
படை, கசு, கசு.
படைக்கலக்கொட்டி, கசு.
படைக்கலம்பயில்வோர் முருக்கமரத்தா
ற்செய்ததுணத்தை இலக்காகக்கொ
ண்டி அதில் ஆபுதங்களைச்செலுத்து
தல், கசு.
படைமடம், கசு.
படைவீரந்தபின்பு தலைவரிற்றத்தல் அற
ப்போரென்பது, சுஉ.
படைவான், சுஉ.
பண்டங்களேற்றியவண்டி, சு0.
பண்டம், சு0.
பண்ணன், சு0, கசு, கசு, கசு, கசு.
பதலை, கசு.
பதினெண்கணம், க.
பந்தர், கசு, கசு.
பயறு, உசு.
பயன்கருதாது கொடுக்கவேண்டுமென்ப
து, கசு.
பயிர் (= விலங்கின் ஒசைக்குறிப்பு),
கசு.
பரணர், கசு.
பரதவர், உசு, சு0, கசு.

பரிசில், சு0, கசு, கசு, கசு.
பரிசில்வாழ்க்கை, சுஎ.
பரிசிலர், கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு.
பரிசிலர்க்குத்தேர்கொடுத்தல், கசு.
பரிசிலர்க்கு யானைகொடுத்தல், கசு0.
பரிசிலர்வாழ்க்கை, உசு.
பரிசிலருடையதரமறிந்துகொடுத்தல்
சிறந்ததென்பது, உசு.
பரிசை, கசு, கசு, கசு.
பருக்கைக்கல், உசு, உசு, உசு, உசு.
பருத்தி, உசு, கசு, கசு, கசு.
பருத்திதூறும்பெணை, கசு.
பருந்தின்சிறகு, கசு.
பருந்து, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
உசு, உசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு.
பல்லி, உசு.
பலராமன், கசு, கசு.
பலாச்சுனை, கசு.
பலாப்பழத்தைக் குருங்களுண்டல்,
உசு.
பலாப்பழம், சு0, உசு, உசு.
பலாமரம், கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு.
பலி, கசு, கசு, கசு.
பலுதல், உசு.
பழுஞ்சோறு, கசு, கசு.
பழுந்தணி, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு, கசு, கசு, கசு,
கசு, சு0.
பழித்ததுபோலப்புகழ்தல், கசு.
பழுத்தமரத்தில் பறவைகொலித்தல்,
கசு.
பழைய ஊர், கசு.
பழையசுவர், உசு.
பள்ளம், சு0.
பறந்தலை, உசு, கசு, கசு.
பறம்பில் உண்டாகும் நான்குபொருள்
கள், சு0.
பறம்புநாடு, கசு, கசு.
பறம்புநாடு முந்தாறு ஊர்களுடையதெ
ன்பது, கசு.
பறம்புமலை, சு0, சு0, கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு.
பறம்புமலைச்சரி, கசு.
பறவைக்கூடு, கசு.
பறவையிமித்தம், கசு, கசு, உசு.
பறை, கசு.
பறையன், கசு.

பன்றி, கரு. ௨.
 பன்றிஉழுதல், கசுஅ.
 பன்னாடையாற்கண்ணாவழித்தல், கஎ௦.
 பனங்கருக்கு, உக.
 பனங்கிழங்கைக்கட்டெண்ணுதல், உஉரு.
 புனந்துண்டம், கரு.
 பனந்தோட்டையும் வெட்சிப்பூவையும்
 வேங்கைப்பூவோடுசேர்த்துத் தலையி
 லணிந்துகொள்ளுதல், க௦௦.
 பனந்தோடு, க௦௦.
 பனம்பழம், உஉரு.
 பனம்பிளிர், உஉரு.
 பனை, உசு, கரு, சரு, சுசு, அரு, க௦௦,
 கசுசு, உஉரு, உகஎ, கசுஅ, கசு௦.
 பனைக்கொடி, ருசு.
 பனைதூகும்பு, உசுசு.
 பனைதூக்கு, உஉரு, கசுஅ.
 பனையோலையாலலக்கரித்தல், உசுரு.
 பனையோலையாற்செய்யப்பட்ட குடை
 யிலேயுண்ணுதல், கஎஎ.

பா.

பாகல், கசு, கசுசு.
 பாசறை, கசு, கஉ, சுசு, சுசு, உஅரு,
 உகசு, க௦க, க௦சு, க௦க, கசுஉ,
 கசுசு, கஎஉ, கஎசு.
 பாசறையியல்பு, உஉ.
 பாசறையிற் பாண்சுற்றத்திற்கு ஊண்
 சோற்றுத்திரானையைக் கொடுத்தல்,
 கசு.
 பாசி, கசுஉ.
 பாடற்றறை இருபத்தொன்று, கருஉ.
 பாடுவோர், உஉசு.
 பாடை, கசு௦, கசுசு.
 பாண்டவர், உ.
 பாண்டிகாட்டில் ஏழரண்களிருந்தன
 என்பது, கசு.
 பாண்டியர் மன்றத்திலுள்ள வேம்பின்
 தளினா அணிதல், எசு, எஎ, எசு.
 பாண்டியன் (=பாண்டியர்), கசு, கசு,
 ருரு, ருஅ, ருசு, கஎசு.
 பாண்டியன் வேப்பந்தளிர்ரோடு உழி
 னைக்கொடியைச்சூடுதல், எசு, எஎ.
 பாணர் (=பாணனுக்குப் பொற்றாமரை
 பூக்கொடுத்தல், கசு, கஉ, உசு, கசு,
 கசுசு, கசுசு.
 பாணர்க்கு மதுக்கொடுத்தல், உஉசு.
 பாணர்களை உண்பித்தல், கசு, கசு.
 பாணன் (பாணர்), கசு, உசு, கசு, கசு,

எ௦, கசுரு, கஉசு, கஉஎ, கசுரு, கசுசு,
 கஎசு, உகஉ, உகரு, உசுஉ, உசுசு,
 உஅரு, கசுரு.
 பாத்தி, கசுசு.
 பாத்தகங்கள், கசு.
 பாதியிரவு, உஉசு.
 பாதிரிமரம், எ௦.
 பாதிரியரும்பு, கசுசு.
 பாம்படிக்குங்கோல், அசு.
 பாம்பின் தலைகெடும்படி இழியொலித்
 தல், உகசு.
 பாம்பின்பல், கஎ, கஉசு.
 பாம்பின்புற்று, க௦சு.
 பாம்பு, கஎ, ருஅ, அசு, கஉசு, உகசு,
 கசுரு, கசுஉ, கசுசு, கசுஎ.
 பாம்புதோலுரித்தல், உசு௦.
 பாய், உசுசு, கசுஎ.
 பாய்மரம், க௦.
 பார், கசுரு.
 பார்ப்பாரா, கசு, சசு.
 பார்ப்பார்க்குப் பொண்ணைத் தாரைவார்
 த்துக்கொடுத்தல், கசுஎ.
 பார்வைமான், கஉ௦.
 பாரதப்போரில் ஒருசேரன் இருவகைப்
 படையையுமுண்பித்தது, உ.
 பாரி (=ஒருவள்ளல்), கருரு, க௦சு, க௦எ,
 க௦அ, க௦சு, க௦சு, கசுசு, கருஅ,
 உ௦௦, உ௦க, உ௦உ, உசுசு.
 பாரி எவ்விதமுலத்தானென்பது, உ௦உ.
 பாரிமகளிர், உ௦௦, உ௦க, உ௦உ.
 பாரி முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்
 தது, உ௦௦, உ௦க.
 பால், கசு, கசுஅ.
 பாலு உலையாகவைத்தல், கசுஅ.
 பாவை, கசு.
 பாவ், உசு, உஉரு, கசுஅ.
 பாலூர், கருரு.
 பாலூர்க்கிணறு, கசுஉ.
 பாறபாணை, கரு.
 பாறை, கசுஅ.
 பாணை, கசுஅ, உருஎ, கஎசு.

பி.

பிசிராந்தையார், கஎ.
 பிசிரென்னுமூர், கஎ, உகரு.
 பிட்டங்கொற்றன் வேங்கைப்பூமாலு
 யைச்சூடிக்கொள்வனென்பது, கசுஅ.
 பிட்டங்கொற்றனுடையதலைவன் சேர
 னென்பது, கஎஉ.

பிட்டன், க௭0, க௭௨.

பிடலூர், ௩௯௫.

பிண்டம், ௨௩௪, ௩௬0.

பிண்டோதகத்திரியை, ௩.

பிணஞ்சுடுதற்கடுக்கும் விறகடுக்கு, ௨௩௧, ௨௪௫.

பிணத்தைத் தாழியாற்கலித்துப்புதைத் தல், ௨௨௮, ௨௩௮, ௨௫௬.

பிணப்படுகளை, ௨௪௫, ௨௪௬.

பிதிரர், ௬.

பிரமதேவன், ௧௯௪.

பிரித்தமகளிர், ௧௯௪.

பிள்ளை (பிள்ளைகள்), ௧௬0, ௧௮௮, ௧௯௮, ௨௧௧, ௨௫0, ௨௭௩.

பிள்ளைகளில்லோர் பயனடையாரென் பது, ௧௮௮.

பிள்ளைகளின்துயரத்தைத் தாய்போக்கு தல், ௧௬0.

பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல், ௬௨.

பிள்ளைப்பேறு, ௮௨.

பிறர்க்காகமுயல்வோர்தன்மை, ௧௮௨.

பிறருடையகுற்றஞ்சொல்வோரைத் தேறலாகாதென்பது, ௧0.

பிறருடையவறுமையைக் கண்டவிடத் துத் தாம் நாணவேண்டுமென்பது, ௧௫௭.

பிறை, ௧, ௫௫, ௬௧.

பிறைமுடி, ௬௧.

பின்படை, ௮௮.

பீ.

பீர்க்கு, ௧௧௬.

பீலிக்கண்ணி, ௨௭௪.

பு.

புகழ், ௧௧, ௨௭, ௨௯, ௩௧, ௫0, ௫௩, ௫௬, ௬௨௩, ௬௩௩, ௬௩௫, ௬௪௫, ௬௪௮, ௬௫௬, ௬௬0, ௬௬௫, ௬௬௮, ௨0௨, ௨௧௩, ௨௨௮, ௬௫௬.

புகழ்மாலை, ௧௭௬.

புகார், ௩0.

புகை, ௧0௩, ௧0௮, ௨௨௮.

புண்ணியம், ௩௧, ௩௬, ௫௫, ௬0௮, ௬௬௬.

புண்வழலை, ௨0௨.

புதல், ௧௧௭, ௩௫௨.

புதிதுண்ணுதல், ௬௬௮.

புதைக்குங்கலம், ௨௨௮, ௨௩௮, ௨௫௬.

புல், ௧௧௬, ௧௧௭, ௬௬0, ௨௪௮.

புல்லரிசி, ௨௪௮.

புல்லால்வேயப்பட்ட சிறியமனை, ௬௨0.

புல்வாய்மான், ௧௧௩.

புலம்பல், ௨௩௨, ௨௩௪, ௨௩௫, ௨௪௨.

புலவர், ௧௨, ௪௨, ௭௨, ௧0௭, ௧௩௫, ௨௩௫, ௨௪0.

புலவர்க்கு யானையுந்தேருங்கொடுத்தல், ௬௨.

புலவருடைய தகுதியையறிந்துகொடுக்க வேண்டுமென்பது, ௧௨௧.

புலி, ௨௩, ௩௩, ௪௨, ௫௨, ௫௪, ௭௩, ௭௮, ௮௬, ௯0, ௧00, ௧௩௫, ௧௫௨, ௧௭0, ௧௯0, ௨0௨, ௨௩௭, ௨௫௫, ௩௨௩.

புலி இடம்வீழ்த்தணவை உண்ணுதென்பது, ௧௯0.

புலிக்கண், ௨௬௬.

புலிக்குறளை, ௪௨.

புலிகழிமால், ௨0௧, ௨0௨.

புலித்தோல், ௩௭௪.

புலித்தோலாற்செய்யப்பட்ட கவசம், ௧௩.

புலிப்பற்றூலி, ௩௭௪.

புலிப்பொறி, ௩௩, ௫௮, ௭௭௪.

புலி பன்றித்தசையையும் யானையிறைச் சியையும் உண்டல், ௧௯0.

புலியின் இரை, ௫௨.

புலியேறு, ௧௫௭.

புலியைஅகப்படுத்தும் எந்திரம், ௧௯.

புலித்தி, ௨௫௬, ௩௧௧.

புலைகண், ௮௨, ௧௭0, ௨௮௭.

புலையன்துடிக்கொட்டிதல், ௧௭0.

புழுதி, ௧௨0.

புன், ௪௭, ௪௯.

புள்ளிமாண்கலை, ௧௫௨.

புள்ளினங்கள் ஆலம் பழத்தைபுண்ணுதல், ௧௯௬.

புள்ளினங்களினியல்பு, ௨0௬.

புளி, ௨௪௬, ௩௬௬.

புளிங்கறி, ௧௧௬.

புளிங்கூழ், ௨௧௫, ௩௬௬.

புளிச்சுவை, ௧௭௭.

புற்றை, ௬௪, ௮௪.

புற்று, ௫௧, ௧௧௬, ௧௫௨, ௩௨௬, ௩௩௩.

புறச்சமயத்தோர், ௧௬௬.

புறப்படும்முகூர்த்தம், ௨0௪.

புறப்புண், ௬௫, ௬௬.

புறவின்துயரத்தை ஓரசரசன் மாற்றிய கதை, ௩௭, ௩௬, ௬௬, ௬௪, ௬௬.

புறலின்முட்டை, ௩௪.

புறவு, ௪௩, ௩௨௭.

புள்புலம் (=புன்செய்), ௧௮, ௩௪, ௧௧௭.

புண்ணை, உசு, கூஅசு.
 புண்ணைப்பூமாலை, உசு.
 புனங்காப்போர், சகூ.
 புனம், ககூஅ, கசகூ, கடுகூ, உகூசு.
 புனர்பூசம், உஉகூ.

பூ.

பூங்குன்றம், ககூகூ.
 பூஞ்சோலை, ககூ, ககூசு.
 பூணூல், ககூசு.
 பூண்கட்டியதண்டி, உசகூ.
 பூதம், ககூகூ.
 பூமி, உ, கூ, கஉ, உ0, நுஅ, ககூஎ, உ0க,
 உ0கூ, உககூ, ககூகூ.
 பூமிக்குக்கீழே நீரினிலையுண்டென்பது, கூ.
 பூவடிவமமைந்தஆடை, உ.எசு.
 பூழின்சேவல், கஉக.
 பூனை, உகூ.

பெ.

பெண்கள் மதுவைப் பொற்கலத்தேந்தி
 யுண்ணுதல், உசு.
 பெண்யானை, ச0, சச, ககூ0, கடுக,
 உகூசு, ககூகூ.
 பெண்ணையாறு, கஉகூ.
 பெரியகல்லையுடைய ஆடார், ககூ.
 பெரியயாழ், கடுஉ.
 பெருங்கண்ணுறை, கடு.
 பெருங்கொடை, ககூ0.
 பெருங்கோக்கிள்ளி, கூஎ.
 பெருஞ்சோறு, உ, உககூ.
 பெருவங்கியம், கடுஉ.

பே.

பேகன் (ஈடுருவள்ளல்), கசக, கசஉ,
 கசகூ, கசச, கசநூ, கசகூ, கடுஅ.
 பேகன் மயிலுக்குப்படாங்கொடுத்தது,
 கசக, கசநூ.
 பேய், உகூஅ.
 பேய்ப்பெண்டிர், கூஉ.
 பேய்மகள், ககூகூ, ககூ0, ககூஎ.
 பேய்மகளிர், கூஉ, கடுகூ.
 பேராந்தை, ககூ0, உச0, உசக, கடுகூ,
 ககூஉ, ககூசு, ககூ0.
 பேராந்தை சுட்டிக்குவியென்றுகூவுதல்,
 உச0.

பொ.

பொருவற்பறவை, உகூஅ.
 பொத்தியார் (=ஒருபுலவர்), உகஉ.
 பொதியமலை, உ, ககூ, கஉஅ, உககூ.

பொதியமலைச்சந்தனம், நுஅ.
 பொதுமகளிர், எகூ.
 பொந்து, உச0.
 பொய், நுகூ.
 பொய்கை, உசகூ, உசகூ, உஅஎ, கடுக,
 ககூசு.
 பொரியல், உசகூ.
 பொருந்தில், நுகூ.
 பொருள், உ0உ.
 பொற்கம்பி, ககூநூ.
 பொற்கலத்தில் உண்ணுதல், ககூ0.
 பொற்படையால் அலங்கரித்தகுதிரை,
 ககூநூ.
 பொற்படையால் அலங்கரித்ததேர்,
 கஉகூ.
 பொற்படையால் அலங்கரித்தயானை,
 ககூஎ.
 பொற்றளிர் உழிஞை, நூ0.
 பொற்றாமரை, கஉகூ, கசக.
 பொற்றாமரைமலை, உகூ, கககூ.
 பொற்றும்பை, உ, உஉ, ககூ.
 பொன், கடுஉ, உகஅ, கடுகூ.
 பொன்னரிமலை, ககூ, ககூ, கசக, கடுகூ,
 உஉ0, உஉகூ, கடுஉ.
 பொன்னாடு, ககூ.
 பொன்னாபரணம், கூஎ, உஉஎ.

போ.

போர்க்களக்காட்சி, ககூ.
 போர்க்களத்தைத் தனதாகிக்கொள்ளு
 தல், நுகூ.
 போர்க்களம், உகூ, கடு, கூஉ, கசச,
 அஎ, கூஅ, உஉஎ, உககூ, ககூகூ,
 ககூஉ.
 போர்செய்தற்கு விழாவெடுத்தல், அசு.
 போர்ப்பறை, எகூ, எஅ, உஎகூ.
 போர்வீரர் பகைவரைப்பார்த்திருத்தல்,
 ககூ.
 போர்வீரரிருப்பு, ககூ.
 போர்வீரரும் யானையும் போர்ப்பறை
 முன்னர்ச் செல்லவேண்டிமென்றல்,
 எகூ.
 போர்வை, ககூகூ.
 போரில் பகைவரை முரசத்தோடுகைக்
 கொள்ளுதல், எஉ.

ம.

மகளிர், கசு, சஉ, சச, நுகூ, கூஅ, ககூ,
 ககூ, ககூ, கஉ0, ககூகூ, ககூகூ, ககூகூ,
 உ0கூ, உஉகூ, உச0, உசகூ, உககூ.

மகளிர் ஆம்பற்றண்டாற்செய்த வளை
யையுணிந்துகொள்ளுதல், கூக.
மகளிர் கண்கள், ககச, கசா, கசௌ.
மகளிர் கணவருடனிறத்தல், கூஉ.
மகளிர் கடத்தல், கூ௭.
மகளிர் கை, உருக.
மகளிர் கடை, ககக.
மகளிர் மார்பிலைறந்துகொள்ளுதல்,
உக௭.
மகளிர் முன்னை, கக.
மகளிர் விரல், கசா.
மகளிர் விளையாட்டு, க௭௭.
மங்கலியுத்திரம், கஉ௭.
மட்டையாகியதலை, உக௭.
மடல், க௭௭, க௭௭.
மடு, க௭, உசக.
மடுவில் இளைஞர்பாய்ந்து முழுதி மண்
ணெடுத்துவருதல், உசக.
மண்டை (ஈபாணர் கைப்பாத்திரம்),
க௭௭, ககரு, கஉரு, கருரு, க௭௭, உகரு,
உக௭, உக௭, கருரு, க௭௭, க௭௭.
மணப்பறை, கக௭.
மணல், க௭, கரு, க௭, க௭௭, க௭௭,
உசக, உக௭, க௭௭.
மணலினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெ
ன்றல், கரு.
மணற்குன்று, க௭௭.
மணி, கரு, கருரு, உக௭, கரு௭.
மணிக்கோவையாகிய ஆபரணம், க௭.
மணிகளெருங்குப்பதித்த குவளைப்பூவை
வெள்ளிகாராற்றொடுத்த பொன்னி
மாலே, கரு.
மத்தளம், கஉ௭, க௭௭.
மதில், க௭, க௭, உக, க௭, க௭, ச௭,
ச௭, க௭, க௭, உக, உச௭, உ௭௭,
க௭௭, கரு௭, கருரு, க௭௭.
மதிர்கூட்டு, உக.
மதிப்படை, உச௭.
மது, உச, க௭, கரு, க௭, க௭, க௭௭,
க௭௭, கருரு, க௭௭, உக௭, உச௭,
உக௭, உரு௭, உக௭.
மதுக்குடம், உச௭, உக௭.
மதுரை, க௭, கரு, க௭௭.
மதுவை நிலத்திற்புதைத்துவைத்து முற்
ற்செய்தல், கஉ௭.
மதுவை மூங்கிற்குழாயில்வார்த்து முதி
ரவைத்தல், கஉ௭.
மந்தி, க௭௭, கரு௭, உ௭௭, உச௭.
மந்திரிச்சுற்றத்தினிலக்கணம், உ.

மயில், க௭, க௭, க௭௭, கஉ௭, க௭௭, க௭௭,
க௭௭, க௭௭, உருரு, க௭௭, க௭௭.
மயில்வாகணம், கரு.
மயிற்சொடி முருகக்கடவுளுக்கு உரித்
தென்பது, கரு.
மயிற்சிலவால் மாலைதொடுத்தல், கரு,
உ௭௭.
மயிற்செடை, கஉ௭.
மரத்துண்டம், உக௭.
மரநிலம், உக௭.
மரம், க௭௭, க௭௭, க௭௭, உ௭௭, உ௭௭,
க௭௭.
மரல், க௭௭.
மரல்கார், உச௭.
மருதநிலம், க௭.
மருதப்பண, க௭௭.
மருதமரம், கரு, உச௭, க௭௭, கருரு.
மருதுகொள்ளுமரம், க௭௭.
மருப்பு (ஈயாறுறுப்புள்ளி), உச௭.
மனாயா, 'க௭௭, க௭௭, உக௭.
மனாயாவியால், க௭௭.
மலங்குயின், க௭.
மலை, உ௭, ச௭, கரு, க௭, க௭௭, க௭௭,
க௭௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭,
க௭௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭,
உக௭, உருரு.
மலைக்குகை, க௭.
மலைச்சாரல், க௭, கரு௭.
மலைச்சிகரம், கரு.
மலைநாடு, க௭.
மலைப்பக்கம், க௭௭, உ௭௭.
மலைமல்லினை, க௭௭, க௭௭.
மலையன், க௭௭, க௭௭, க௭௭, கரு௭.
மலையிடத்துப் பொன்னுண்டாதல்,
கருரு, உ௭௭.
மலையில் தெய்வநிருத்தல், கரு.
மலையில்வாழ்வோருளவு, க௭௭.
மலையுச்சி, க௭௭, க௭௭.
மலைவழி, கரு.
மழவர், க௭௭, க௭.
மழ, கரு, உ௭௭.
மழை, க௭, க௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭,
க௭௭, க௭௭, கரு௭, க௭௭, க௭௭, க௭௭.
மழைத்தளிர், க௭௭, க௭௭, க௭௭.
மழைத்தளியினும் பலகாலம்வாழ்வெ
ன்றல், க௭.
மழை வேண்டுகொலத்துப்பெய்வித்தற்
கும் வேண்டுகொலத்துழித்தற்கும்

குறவர் தெய்வத்திற்குப் பலிநிவுதல்,
கசக.

மற்போர், அ௦.

மறக்குடிமகளிர், கக, உஎஎ, உஎஅ,
உஎக.

மதச்சி, கஅக.

மறவர், சக, கஎஎ, உருஅ, உஎ௦, உஎச.

மறவர்தொழில், சஅஅ.

மறுபிறப்பு, உகக.

மன்றத்தில் பரிசிலர்தங்குதல், ககரு.

மன்றத்தில் முழவுதூக்கப்படுதல், அக.

மன்றம் (=மன்ற), சக, எக, ஏக,
கஉஅ, கஅக, உஉ௦, உஎ௦, க௦க,
கஉரு, ககக, கஎக, கஎக, கஎச,
கஅஎ, கஅக, கக௦.

மன்றவிளவு, கஅக.

மன்றவேம்பு, எக.

மனைவி, உஉஉ.

மனைவி, இறந்தகணவனுக்கு உணவுகொ
டுத்தற்பொருட்டுச் சிறியவிடத்தை
மெழுகுதல், உசக.

மா.

மாங்கனி, ககக.

மாங்குடிமருதனார், எஉ.

மாட்டம், ருக, சஎ, சக, கஎஅ, கக௦.

மாணிக்கம், கஎஉ, உகஅ.

மாதம், அஎ.

மாயோன், ருக.

மார்ச்சினை, கருஉ, கசக.

மார்பிற்செம்பொறியிருத்தல் உத்தமவி
லக்கணமென்றல், சஅ.

மார்பு, க௦, ருக, கருரு, கருஎ, ககக,
ககஅ, உ௦க, உகக, ககச.

மாரிலை, சஅ, சக, கரு, கசக, கஎஉ,
உஉஎ, உசக.

மாரிலைக்காலம், சஎ, சசச, கசக, உசஉ.

மாரிலைப்பந்து, கக.

மாரிலைச்சி, கச.

மாரிலையில் இலையைச்சேர்த்துக்கட்டிதல்,
உக

மாவன், ஏக.

மாவிலன்கையென்னுமார், கஎக.

மாறோக்கம்=மாறோகம் (ஒருகாடு), கஎ,
கக, கஉக, உஅ௦.

மான், உ, கக, க௦, ககஅ, கரு௦, உசஎ,
கஎச.

மான்சிலை, உக, கருஉ, கருஎ, ககக, கஉ௦.
மாங்குட்டி, உ.

மான்பிணை, உக, கருஎ.
மான்றசைப்புமுக்கல், கரு.
மான்றிறைச்சி, கசஅ.

மி.

மிருகசிரிடநான், உஉக.

மிழலைக்கூற்றம், உச.

மினாகுகொடி, கசஅ.

மினாகுமுடை

மின், சஉ.

மீ.

மீன், எ, கக, உக, ககஅ, ககக.

மீனக்கொடி, ருஅ.

மீனைச்சுரிதல், ருஉ.

மு.

முக்காவனுதி, அ௦.

முக்குதல் (=மொக்குதல்), சக.

முசுகலை, ககக, உசக.

முசுண்டை, கஉ௦.

முசுறி, கசக.

முஞ்ஞை, ககஎ, கஉ௦, கஉஅ.

முஞ்ஞையிலை, ககஎ.

முட்டுக்கள், உ௦க.

முத்தாரம், கக, கரு௦

முத்தியின்பத்தைத்தரும் நற்செய்கை
களை அறிந்து செய்துகொள்கவென்
றல், ககச.

முத்தி, உ, கசஎ.

முத்து, ருக, ருஅ, உகஅ, கருக, கரு௦.

முத்துற்றுக்கூற்றம், உச.

முதலை, கஎ, க௦ச.

முதற்போககுச்செல்லுகையில் வீரர் நீ
ராடிச்செல்லவேண்டுமென்றல், ஏக.

முதியவன் கூத்தல், கருக.

முதிராமலை, கருஅ, கச௦, கசக.

முதுமக்கட்டாழி, உருக.

முதுமை, கருக.

முநீரென்பதற்குப்பொருள், க.

மும்முராமம், ருஅ.

முயல், கச, கஉஅ, ககக, ககச, ககக,
கஅச, ககரு, ககக.

முயலின்குட்டிதைச்சி, கச, ககக.

முயற்சி, க௦க, கசஅ, உகக.

முயற்சியாலீட்டியபொருளில் கல்லன
வற்றைப் பரிசிலர்க்குமழங்கி எஞ்சி
யதை ஒருவனுண்ணவேண்டுமென்
றல், கஉரு.

முயற்சியில்லாதவனுடம்பு அழகிழந்திரு
த்தல், சக.

யாளி, உ௦௭.

யாணை, கூ, ச, கூ, கக, கச, கரு, கசு, கவ, கக, உஉ, உச, உசு, கூ௦, கூக, கூரு, கூவ, கூஅ, கூக, சஉ, சசு, சசு, ருக, ருரு, கூக, கூச, கூஅ, கூக, எஉ, எக, எக, அ௦, அக, கூக, கூச, கூசு, கூவ, கூஅ, கூ௦, கூக, கூச, கூக, ககச, ககரு, கஉரு, கஉசு, ககக, ககவ, கச௦, கசக, கசஉ, கசரு, கசஅ, கருஉ, கருக, கருக, கூக, கசஉ, கசரு, கஎ௦, கவ, கவ, கவஅ, கஅச, ககவ, உ௦௦, உஉ௦, உஉஅ, உஉக, உகக, உகவ, உகஅ, உசவ, உஎ௦, உஎரு, உஅவ, கூ௦க, கூக௦, கூகரு, கூகசு, கூகக, கூசரு, கூருக, கூருக, கூசஅ, கூசக, கூ௦, கூக, கூஅ, கூகச.

யாணை ஏறிகல்லைக் கவுளில் அடக்கிக் கொள்ளுதல், கூ௦.

யாணைக்கம்பம், உக, சச, கஉ, கவஅ, உஉ௦.

யாணைக்கவனம், சச, கூ௦க, ககச, கஅச.

யாணைக்கழுத்தி, உஉ.

யாணைக்கன்று, கூகக.

யாணைக்கன்று விளவ் கனி யெடுத்தல், கஅக.

யாணைக்கூடம், உஉ௦.

யாணைக்கை, கூ, உஉ, ககக.

யாணை கொம்பால்மதிலைக்குத்துதல், கூக.

யாணைக்கொம்பிலுண்டாகியமுத்தத்தை விறலியர்க்குக்கொடுத்தல், க௦.

யாணைக்கொம்பு, உஉ, கூக, கூச, கூ௦க, கருக, கசக, க௦, உஅவ.

யாணைக்கொம்புமுற்றினால் முத்துண்டா மென்பது, ககக.

யாணைக்குல், கூ௦.

யாணைத்தலை, உஉ.

யாணைத்திறை, கூரு.

யாணைத்தொழில், கச.

யாணைகடை, உஉ.

யாணைநிறல், உஉ.

யாணை கெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளல், உகக.

யாணைகெற்றி, கூ.

யாணை கெற்றிப்பட்டம், கூ, கஉசு, ககக, கூஉசு.

யாணைகோக்கு, உஉ.

யாணைப்பாகன், உஉ௦.

யாணைப்பிணம், உஅச.

யாணைப்போர், கூ, கக, கூக.

யாணைமணி, கூ, உஉ, ககக, ககரு, உ௦௨.

யாணைமத்தகம், உஉ.

யாணைமதம், கூ, உஉ, கூக, கூச.

யாணைமுகத்துப்புள்ளி, ககக.

யாணை முழாவொலியைக்கேட்டல், கூஅ.

யாணை மூங்கிலத்தினிறல், அ௦.

யாணைமேற்கொடி, கூ, கூஅ.

யாணையார் கணையமரத்தைமுறிப்பித்தல், கச.

யாணையார் பகைவருடைய காவற்பொய்கையைக் கலக்குவித்துப்படிவித்தல், கரு, உக.

யாணையார் பகைவருடைய மதிலரண் கொள்ளுதல், கூ, கூ.

யாணையின் அடி, உஉ.

யாணையின் ஆபரணம், கருக.

யாணையின் தந்தப்பூன், கூவ.

யாணையின் போர்த்தொழில், கூ, உசு.

யாணையும் கன்றுக் கொடுத்தல், ககரு.

யாணையைப்பிடிக்கும் குழி, கவ.

யாணைவடிவு, உஉ.

யாணைவேட்டுவன், உகச.

யு.

யுத்தத்தில் இறந்தோருடைய உடம்பை மூடியகற்குவை, கூ.

யுத்தத்திலுண்டோர் சுவர்க்கம்புகுதல், கூஉ.

யுத்தத்திற் கொல்லப்பட்டார் இவரென்பது, கூ.

யுத்தம், ச, கூஉ, கூக, அஅ, கூக, ககக, கவஅ, உஉச.

யூ.

யூபத்தம்பம், கரு, உஉச, ச௦௦.

வ.

வஞ்சன், கூகஅ.

வஞ்சி (=கருவூர்), கக, கூஉ, கூக, கூக, கூஅ.

வஞ்சிக்கிணை, கூஅச.

வஞ்சிபாடுதல், கூஅ, கூகச.

வடக்கிருத்தல், கூரு, கூச, உ௦க, உகச, உகச.

வடகாட்டரசர், கூக, ருஉ.

வடிம்பலம்பலின்ற பாண்டியனார் பஃறுளியாறு உண்டாக்கப்பட்டதென்பது, கூ.

வடுகர், கூஅ.

வண்டற்பாணை, கக, உசக.

வண்டி, கூ௦.

வண்டிப்பார், கூ௦.

வண்டு, சுரு, எ0, க0ரு.
வயல், கச, உசு, சசு, ரு2, ரு3, சுசு,
சுஅ, கசு, கசு2, உசுசு, கூசுஅ,
கூசுசு, கூசுசு, கூசுசு.
வயலெக்கொடி, க0ரு.
வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், உ0.
வயிற்றுத்தி, எசு.
வரகரிசியைப் பாலுலையிற் பெய்து சமை
த்த அண்ணத்தைத் தேடுகெலந்து
உண்ணல், கூசு.
வரகின்குல், க20.
வரகின்சோறு, கூசு, கசு, உசுரு.
வரகு, கூசு, க20, உசுரு, கூசு, கூ22,
கூ2, கூசுரு, கூசுசு.
வரால், கஅ, உசுசு, கூசுசு.
வராலிறைச்சி, கூசுசு.
வரிசை, சஎ, க2சு, கசு0.
வரிப்பொருண்மைப்பாட்டு, கூசுரு.
வலி, ருசு.
வலைஞர், உசுசு.
வழிப்பறி, கசுசு.
வழிப்பறிப்பறிப்போர், கூசு, கசுசு.
வள்ளிக்கிழங்கு, க0சு.
வள்ளைக்கொடி, கசு, கூசுசு.
வளர்ந்தது தேய்த்தற்கும் தேய்ந்தது வளர்
தற்கும், பிறந்தது இறத்தற்கும் இறந்
தது பிறத்தற்கும் சந்திரன் உவமை
யாமென்றல், உஎ.
வளை, கூசு, ருசு, எஎ, அசு, க0சு, கசுசு,
கசுரு, உசுசு.
வளைகளின்முறி, உசுஎ.
வளையமாலே, எசு.
வற்றல், சசு.
வற்றியகுளம், கசு2.
வறுமை, சுஅ, கசுசு, கசுசு, கசு0,
கருசு, கசு0, கசுசு, கசுசு, உசு,
உசு, உசுசு, கூசுரு, கூசு, கூசுசு.
வறுமையையே அனுபவித்தோர், பொ
ருள்கண்டவிடத்து அடையும்மயக்க
ம், கூசுஅ.
வறு, கூசுசு.
வன்புலம், ச2, கசுசு.

வா.

வாட்டாறு (=ஓரூர்), கூசுசு.
வாட்போர், கசுசு.
வாணிகன், கூசுசு.
வாத்தியங்களைப் பரிசிலர் காவிற்றுக்கி
வருதல், க0சு.

வாத்தியம், கருசு, உசுசு.
வாத்தியவதை, கரு2.
வாய்த்தலை, கசுசு.
வார், ரு0.
வாழைப்பூ, உசுஎ.
வாழையிலையிலுண்டல், கசுஅ.
வான், கூ, ச, ரு0, கசு, கூசு, கூஎ, க0சு,
உசுசு, உசுசு, கூசுரு, கூசுசு.
வான்வடு, கசுஎ.
வான்வீரர், கசு.
வாணமீன், கஅ, ச2, கசு, கூஎ, உசுசு,
உசுஎ, கூ22, கூசுசு, கூசுரு.
வாணமீன்தடி, கூசு.
வானம்பாடிப்புள் நீர்த்துளியைவிரும்பு
தலுடைத்தென்பது, கசுஅ.

வி.

விச்சிக்கோ, உ00.
விடியற்காலம், கூசு, கூசுரு, கூசு2,
கூசு, கூசுஅ, ச00.
விண்மீன், க0சு, க2சு, கசு0, உஎ0,
கூசுஎ.
விண்வீழ்கொள்ளி, சசு.
விதவை, கூ2சு.
விதி, கசுசு, உசுசு.
விதை, உ2எ, உசு0.
விமானம், உஎ.
விரகு, உ2எ, உசுசு.
விரிச்சிபார்த்தல், உஅ0.
விருத்து, சசு.
வில், உசு, சசு, எஎ, கரு2, கூ22,
வில்லாட்கன், கசுஅ.
விலாவென்பு, கூசுஅ.
விழவு, உ2, கூசு, கூசு, கூசு, அ2, அசு,
கூசு, உசு2.
விழுப்புண், உசுசு.
விளக்கம், உசுஎ.
விளக்கில் (=ஓரூர்), ருசு.
வினரிப்பண், உசு0.
வினாம்பழம், கஅசு.
விளைத்தன், கசு.
விற்பொறி, கூசு.
விறகுவெட்டுவோர், எ0.
விறலியர் (விறலி), கூ2, கூ0, கூசு, எ0,
அசு, க0சு, க0ரு, க0சு, கசுசு, கூசுசு,
கூசுரு, கூசுசு, கசு0, கசுசு, கரு2,
கூ2, உசு2, உசுசு, உசுஎ.
விறலியர்க்கு ஆபரணங்கொடுத்தல், கசு,
க0ரு.

விறலியர்க்குப் பூவிலைகொடுத்தல், கூஉ.
விறலியர்க்கு மாலைகொடுத்தல், கூசுச.

வீ.

வீட்டியல்பை அறியவேண்டுமென்றல்,
ககச.

வீட்டின் இறப்பு, கஉக, கூகரு.

வீட்டின்பக்கத்தள்ள கோரையப்பறித்
தல், கச௦.

வீட்டுக்கோழி, கூகரு.

வீட்டெலி, உகக.

வீடு, சச, கச௦, கூகஅ.

வீதி, கூகஅ.

வீரக்கழல், கூ, ச, கூச, ச௦, எசு, எஎ, அக,
கக, க௦௦, கஉக, கஉஉ, கஉரு, கசஉ.

வீரச்செல்வம், கக.

வீரபாணம், கஎஅ, உகஅ.

வீரம், கூக.

வீரமுரசம், கூ, ரு௦, உகக.

வீரமுரசம் நீராடல், ரு௦.

வீரமேம்பட்டவார்த்தை, கஎஅ.

வீரர் (வீரன்), கூ, உச, கூக, சக, ருரு,
ருஎ, கூஉ, கூஅ, எஅ, அச, அஎ, அக,
கக, கூஅ, உஉஎ, உச௦, உசக, கூருக.

வீரர் சுவர்க்கம்புகுதல், உச௦.
வீரர், தம்மிலும் மேம்பட்டவர்களுட
போர்செய்தற்குப்போகையிற் செய்
துகொன்றதல், சக.

வீரர், தம்மிலும் மேம்பட்டவர்களுட
போர்செய்தற்குப்போகையிற் செய்
துகொன்றதல், சக.

வீரர் தேன், கூக.

வீரர் முல்லைப்பூவைச்சூடுதல், உசஉ.

வீரர் வஞ்சினங்கூறல், உரு, கக, எஉ,
எக.

வீரவனை, உச, கூக, கஉஅ.

வீரனொருவன் இறந்தபொழுது அவன்
வீட்டைகோக்கிப்புலவரொருவர் இர
ங்கிக்கூறியது.

வெ.

வெட்சிப்பு, க௦௦, உ௦௨.

வெண்கார்த்தன், கூ௦.

வெண்கொற்றக்கூடை, கூ, உஉ, கூக,
கரு, கூ௦, கூஉ, எரு, கஎரு, ககஎ,
உகக, உஉக, உகக, உசக, கூகஎ.

வெண்ணி (=தெருர்), கூச.

வெண்ணெட்டி, எரு.

வெண்புடைவை, உஅச, உகக,

வெயிலாள்வாடியகாடு, கச௦.

வெருக்குவிடை, கூஉச.

வெருகு, ககஎ, கூஉச.

வென்னரிக்காய், உசச.

வென்னரிவிதை, உசச.

வென்னாடு, உஅச.

வென்னாம்பல், உசஅ.

வென்னி, கக.

வென்னிக்கலம், கூஅச.

வென்னிகார், கக.

வென்னென், உசச, கூஉக.

வென்னைவரு, கூஉ.

வே.

வேங்கடமலை, கூஅச, கூஅரு, கூஅக, கூகச.

வேங்கைப்பூ, க௦௦, ககஎ, உ௦௨, உசரு.

வேங்கைப்பூமாலை, கசஅ.

வேங்கைப்பூவைப் பணையோலையால்
அலங்கரித்துத்தொடுத்தல், உசரு.

வேங்கைமரம், க௦அ, கஉ௦, கஉக, ககஎ,
உ௦௨, உஉச, கூகச, கூருஉ, கூக௦.

வேங்கைமார்பன், உக.

வேட்டை, கருஉ.

வேடர் (வேடன்), கூக, கருஉ, கருக,
கஅக, உ௦௨, உ௦ரு, உசஎ, கூஉச.

வேணுவியேரர், சக.

வேதம், உ, கூ, கரு, ககச, கூகஉ.

வேதினை, ருக.

வேப்பமாலை, சரு.

வேம்பின்காய், கூஅக.

வேம்பு, சரு, எசு, எஎ, எக, உஅக,
உசக, கூகஅ, கூகக.

வேயங்குமூல், கசக, உஅக.

வேர்வு, க௦௦, ககக, கச௦, கூஅச.

வேல், கரு, உக, உரு, உச, சஉ, ருஎ,
ருஅ, கூக, அஅ, கூரு, கூஎ, கூஅ, கூக,
ககக, ககச, ககஅ, கக௦, கருஎ, கஎஉ,
கஎரு, உ௦௦, உசக, உஎரு, உஅரு,
உஅஎ, கூ௦அ, கூகஉ, கூசரு, கூருச,
க௦.

வேலின் உட்டுளை, கூஎ.

வேலின் உறை, கூஅ.

வேலைவடித்தல், கஅ௦.

வேல்வித்துறை இருபத்தொன்று, கசக.
வேளிர் ஒருமுனிவன் ஒருகூடைத்தில்
தோன்றியது, உ௦க.

வேளை, உக, உசக.

வேளைப்பு, உகரு.

வேளையில வேலை, உசக.

வை.

வையையாறு, எக.

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

- (க.) நண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றூருங் கொன்றை
பூர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சோகெழு கொடியு மவ்வே நென்ப
ரு கறைமிட மணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தனர் றுவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்
பிறைதுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
க0 பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரற வறியாக கரகத்துத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வநுந்தவத் தோற்கே.

கடவுள்வாழ்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனுர் பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் சூடப்படுங்கண்ணி, கார்சாலத்தமலரும் நறிய
கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின்மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ;
ஏறப்பவேது, தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ்
வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினதுகறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும்
செய்தது; அக்கறுப்பு, தான் மறவாயும், வானோரை உய்யக்கொண்டமையின்,
வேதத்தைப்பயிலும் அந்தணரார் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று;
ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

*திருநதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் ருடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டுகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன்கடற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர். அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு துவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடுமுடிக்க. ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனென்க; ஏமமாகிய நீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன் றென்பது, † “உண்ணலு முண்ணேன்” என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னாரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதாரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமெனலிவர்; பிறவாறுமுறைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களானவணங்க, அறமுதல்காண்கும் பயக்குமென்பது சுருத்தாகக்கொள்க.

(க)

(உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்

நிலனேந்திய விசும்பும்

விசும்புதைவரு வளியும்

வளித்தலைஇய தீயுந்

ரு தீமுரணிய நீரும், என்றாங்

கைம்பெரும் பூதத் தியறகை போலப்

போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்

வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்

நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்

கரு வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்

யாணர் வைப்பி னன்னொட்டிப் பொருந்

வான வரம்பனை நீயோ பெரும

வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ

நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை

கரு யீனாம் பதினமரும் பொருதுகளத் தொழியப்

* திருநதலதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, உஉ:—“உண்ணலு முண்ணேன் வாழ லும் வாழேன், தோணல முண்டு திறக்கப் பட்டோர், வேணி ருண்ட குடையோ ன்னர்.”

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
 பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
 நாஅல்வேத நெறிகிரியினுந்
 திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேனை விளங்கி
 ௨௦ நடுக்கின்றி *சிலையரோ வத்தை யடுக்கத்துச
 சுறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
 யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு
 முத்தி விளக்கிற் றஞ்சும்
 பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - +சேவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான்பெருஞ்சோற்று உத்யன்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ள்.—அணுச்செறிந்தநிலனும், அந்நிலத்தின் ஒங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகா யத்தைத்தடவியறும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்டதீயும், அத்தீயோடு மாறு பட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்ல வாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற் கேற்ற மனவலியும் சதரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப் பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய், நினைது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினைது வெளிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற் கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய நல்ல காட்டிற்கு வேந்தே, வானவரம்ப, பெரும், நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்பிடத்தேகொண்ட பொற்பூந் தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத் தின்கட் படுத்துணையும் பெருஞ்சோறுகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரை யாதுவழங்கினோய், பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன்விளக்க மொழிந்து இருளினும், நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில் லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம்விளங்கித் துளக்கமின்றிரிப்பாயாக; அனாமலையின்கட் சிறியதலையையுடைய மறிகளையுடைய வாகிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அங்கிக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற் கரிய கடனாகிய ஆவுதியைப்பண்ணும் முத்தியாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று.—எ - று,

குளக்குநாடென இயையும்; குளக்குநாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொ ழில் இடத்துமேல் ஏறியின்றது. நீயோ, ஒ - அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினா

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டிணை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஒம்படைவாழ்த் திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நக்சினூர்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், “தாவி னைல்லிசை” என்னும் ஈசும் குத்திர வுராயிற் காண்க.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வீனாவிற்குப் பொருளாக்கி உணர்ப்பாருமுனர். முத்தியாவன : ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் - அசைநிலை, வானவரம்பனை, ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்டுடிய வெனிணுமமையும்.

போற்றர்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களை யுடையோய், பொருந, வனாயாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

போற்றர்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவார் கூறுகின்ற ஶாதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினார்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்தனாயிற்று தன்கடற்குளிக்குநாடாது லாற் செல்வமுடையாயாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்க வென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (உ.)

(ரு.) உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை

நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற

வேம முரசு மிழுமென முழங்க

நேமி யுய்த்த நேள நெஞ்சிற்

ரு றவிரா விகைக் கவுரியர் மருக

செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ

†பொன்னோடைப் புகரணிநுதற்

றுன்னருந்திற் கமழ்கடாஅத்

தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅக்

கரு கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்

பெருங்கை யானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து

மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் ‡சாயாக்

கருங்கை யொள்வாட் பெருமபெயர் வழதி

நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

கரு பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்

விலங்ககன்ற வியன்மார்ப

ஒரில்ல வுயவரிய

நீரில்ல நீளிடைய

பார்வ விருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற்

* வானவரம்பனாலாற்செல்வமுடையாயாகவென்றுவாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னினோடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவாவென்றும் பாடம்.

உ௦ செந்தொடை பிழையா வன்க ணுடவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை

உரு முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—உவாநாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவியுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமூராய் இழுமெனமுழங்கும் ஒசையையுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெடுகிலையும் ஒழியாத வன்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுன்னாய், குற்றமற்ற கற்பியுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ, பொண்ணியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணநாறும் மத்தகினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவர் மதிலின்கட் கதவைக்குத்திக் கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தேயிருந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இனாயாத வலிய கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, நிலம்பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழியல்வேண்டும்; பொண்ணுச்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககண் பரந்த மார்பினையுமுடையோய், ஊரில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழிஉனவுமாகிய, வம்பலநாவலியச் சேய்மைக்கண்ணே பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது உடன்கூடிய புதிய கற்குவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்துவருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின் கண்ணே நிற்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர்; அவர்மனக்குறிப்பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மையான்.—எ - று.

துதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில் சாயப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலதெல் கையாணுக்குதலன்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவெடுக்கவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்

துரைப்பினுமமையும்; எயிற்கதவிட்டுக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப் பாருமுனர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையெனவும், பருத்திருந்துயவும் துன்னருக்கவலையெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுகி, மாப்ப, இரவலர்வருவது, அவர் இன்மைதீர்த்தல் வன்னியான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி. வீண முடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல்விளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. (௧)

(சு.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன

செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன

தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன

கொல்ல லேற்றின் மருப்புப் போன்றன

ரு தோல், துவைத்தம்பிற் றுணைதோன்றவ

நிலைக்கொராஅ விலக்கமபோன்றன

மாவே, யெறிபுத்தா லிடங்காட்டக்

*கறுழ்பொருத செவ்வாயா

னெருததுவல்லிய புலிபோன்றன

க0 களிதே, கதவெறியாச சிவந்துராயுய்

றுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா

னுயிருணனுங் கூற்றுப்போன்றன

நியே, யலங்குளைப் பரிஇயிவுளிப்

பொலந்தேர்மிசைப் பொலிவுதோன்றி

கரு மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்

செஞ்ஞா பிற்றுக் கவினை மாதோ

வீனையை யாகன் மாதே

தாயி றாவாக் குழவி போல

வோவாது கூஉரின் னுடற்றியோர் நாடே.

தீணை - வஞ்சி; துறை - கோய்வளவீணை.

கோழன் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ - ன்.—வாள் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத் தினது¹ அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக் கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல்² அருப்புத்தொழில் பறைந்தவை, கொல்லும் ஆனேற்றினது கொட்டையொத்தன; பரிசைக்கன் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கறுழ்பொருதவென்றும் பாடம்.

† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.

‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துண்தோன்றுவன, நிலையிற்ப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின்கழுத்தைக்கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிற்றுதன், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி துண்தேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதிரையுடைய குதிரையிற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொல்வொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஒங்கியெழுதின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடைய; அத்தன்மையையாசலால், தாயில்லாத உண்ணாக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நினைச் சினைப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

நாடென்றது, நாட்டுள்வாழ்வானா. மாறென்பது, ஏதுப்பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். சழல்பறித்தனவென்றோதி, அதற்கு வீரக்கழனிங்கிய அவையென்று உரைப்பாருமுளர். வாளாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், கழலாகிய பறைத்தவையெனவும், தோலாகிய துண்தோன்றுவனவெனவும் கொள்க. துவைத்துத் தோன்றுவவென இயையும். எறிபதத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுளர்.

பெஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையும் மன்னவன்புகழும், ஓவாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்றாகாட்டிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவன்னை யாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்கல் விடைதோ

முனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்

கானக நாடனை நீயோ பெரும

நீயோ ராகவி னினனென்று மொழிவ

ரு லருளு மன்பு நீககி நீககா

நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்

குறவி கொள்பவரி னோம்புமதி

யவிகோ டானையது பெறலருங் குறைத்தே.

துணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறாஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

* இப்பாட்டிணை, மகட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாது காவலெம்பென வேம்பும் கடுவர்போல வெய்தாக்கூறி அவற்கு உறுதியுத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவறாஉவன்றென்றும் கூறினர் நச்சிணைக்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியர், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், “கொடுப்போரேத்திய” என்னும் கூறு - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் “எருமையன்ன கருங்கல் விடைதோ, முனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நீயோ பெரும” என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், எ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருவூரேறியஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நின் உடம்புபெறுவாயாகென அவனைச்சேன்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று நின்ற நரிவேருதத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—ஏறமைபோலும், வடிவையுடைய கரிய கற்பொருத்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பாக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற் றுள்ளாகிய காட்டினையுடையாய், பெரும், நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரா நீங்காத நாகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப் படும் தேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பானாப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத் தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, ஆகுபெயர். நாடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஒவும், ஒரும் - அஞ்சநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஒருகாரத்தைப்பிரித்து வினாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோ வென வினாவினாக்கியுரைப்பாருமுள்.

காவல் குழவிகொள்பவரினும்பென்றமையாற் செவியறிவுறாஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண் மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (இ)

(கா.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்

தெனாஅ துருகெழு குமரியின் நெற்குங்

குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்

குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்

நு சிறுது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கடட

னீர்நிலை நிவப்பின் கிழு மேல

தானிலை யுலகத் தானு மாணு

துருவும் புகழு மாசி விரிசீர்த்

*தெரிகோன் ஞமன்ன போல வொருதிறம்

க0 †பற்ற விவியரோ நிற்நிறஞ் சிறக்க

செய்வினைக் கெதிர்த் தெவ்வர் தேஎத்துக்

கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்

சிறுகண் யானை செவ்விதி ‡னேவிப்

பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதற்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.

† பற்றிலியரோவென்றும் பாடும்.

‡ ஏவென்றும் பாடம்.

கடு தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாககட்டு வரிசையி னல்கிப்

*பணியிய ரத்தைசின் குடையே முனிவா
மூக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த

உரு நான்மறை முனிவ ரேந்து கையெதிரே
வாடுக டீவிறைவநின் கண்ணி யொன்றார்
நாடுசுமி கமழ்புகை யெறித்த லானே

§செய்ய ரத்தைநின் வெருளி வாவிழை
மங்கையர் துளித்த வாண்முகத் தெநிரே

உரு ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுகட
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னுக பெருமீ நிஹ்சை யானே.

நீணை - பாடாண்டிணை; நுறை - || செவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன்பல்யாகசாஸிமதுகுமீப்பெருவருதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின்வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந்திரம்பொருந்திய கன்னியாற்றின்தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது கரையப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப்பட்ட சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைய முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமுமென் மூன்றுக்கடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின் கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக்கண் ஒங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பரந்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் தூலக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடா தொழிக, நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பணகவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழுந்து உள்புக மிக்குச்சென்று அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி நேரேயேவிப் பசிய வினைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற்றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த நல்ல அணி கலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவரார் பரவப்படும் மூன்றுதிருநயனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

* பணியியரத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வரென்றும் பாடம்.

‡ இயவுணினென்றும் பாடம்.

§ சொல்கவத்தையென்றும் பாடம்.

|| ஒருவுதலை ஒருஉதலெனவும் ஒருஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறவும் உறுஉதலெனவும் உறுஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௩௪ - ம் சூத்திரவுரை].

தாழ்க; பெரும், நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை நீவொழ்கவென்றெடுத்த சையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்ணி, நிற்பகைவரது நாட்டைச்சுடும் பலமனநாறும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நினது சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய துளித்த ஒளியையுடைய மூத்தின்முன்னர் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடமி, குளிர்ந்த சுடரையுடைய திங்கனையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஒள்ளிய கதியையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல்.—எ -று,

வடாதென்னும் முற்றவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பணிபடுகெவனா யொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமென்ன. மேலது துறக் கத்தின்மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆளிலையுலகத்தானுமென்றார். உரு வென்பது, இவனானையார் பிறரஞ்சும் உட்குடைமை. அத்தையும், ஆங்கவும் - அசைநிலை.

குடமி, பெரும், உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுகொழிக; நின்றிறஞ்சிறக்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு நல்கி மதியம் போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

தேளத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயர் கடற்படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். ருமன் - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச் சிறுகண்யானையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புரளையுடைய யானையெனினுமமையும். ஆகி - ஆகவெனத்திரிந்துகின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரியாது, நின்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனோடு இயைத்துரைப்பாருமுளர். நின்றிறம் - நின்றிறமென வலித்துகின்றது.

ககர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீடும், ஏந்துகையெதிர் இறைஞ்சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறாவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (ஈ)

(எ.) *கனிநு கடைஇயதாட்

கழுலுரீஇய திருந்தடிக்

†கனைபொருது கவிவண்கையாற்

கண்ணொளிர் வருஉங் கவிஞ்சா பத்து

ரு மாமறுத்த மலர்மார்பிற்

ரோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய வரிபாந்தெடுத்தெல்லென்றுறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினுக்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், அ - ம் குத்திரவுகா].

† கனைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

னெல்லையு மிரவு *மெண்ணுப் பகைவ
ஞர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகவி னல்ல

க0 வில்லவா குபவா விமறேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன்மண் மறுத்து
மினிற் செறுக்கும் யாணாப்
பயன்றிகழ் வைப்பிற்சிற ரசன்றலை நாடே.

நீணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தானையும், வீரக்கழலரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு †பொருது இடக்கவிந்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார் பை மறுத்தற்கு எதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணுது பகைவாது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியினகண்ணே சஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடைய; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் மீளுடைக்கும் புது வருவாயினையுடைய பயன்விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றாது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று,

கிருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கீண்பொரு தென்றது, அதனொடுமருவதலை.

தானையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையு முடையவளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யானையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துறிகழ்பொருளின்ருழில், இடத்துமே லேறிநின்றது. இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாகவினென ஆவருபுவிரித்துணாப்பினுமையும்.

இது, பிறரகன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(அ.) ‡வைவங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்

போகம் வேண்டிப் பொதுசசொற் பொருஅ

* என்னையென்றும் பாடம்.

† பொருதவென்றும் பிரதிபேசமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், “ஹேபட வந்த” என்னும் கூஉ - ம் குத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு விளங்க விரித்துப் பொருள்குறினர் நச்சினூக்கினியர்.

தீட்டுஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் தூர்ப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்

௫ கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை
யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வளைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு விசும்பி னானும்

க0 பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேர
மாண்கடுங்கோவாழியாதுணைக் கட்டிலி பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தைக்காக்குமரசர் வழிபாடுசொல்லிநடக்க துகரும் இன்பத்
தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொழுது
தன்னாடு இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொ
ருளைப் பாதுகாவாதுவழங்கும் வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிரின்னுகொல்லும்
படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறோப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்
டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; திங்கள்மண்டிலத்திற்கு
முதுகிட்டிப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருவை, மலை
யின்கண்ணே வெளிப்படாதுகரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும்
பகற்பொழுதுவிளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி.—எ - று,

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வளைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசும்பினு
னும் பகல்விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன
மொத்தியோவெனக்கட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், துகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுகட்டி
முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகதுகரவுமேவெண்டியெனினுமமையும். வேண்டி,
பொழுது, தூர்ப்ப எனின்ற வினையெச்சங்கள், ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்ச
மறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் திங்
கண்மண்டிலமாகி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியென
வும் பிறவும் அதற்கேற்பவுமுரைப்ப.

(அ)

(கூ.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருஅ தீரு

௫ மெம்மம்பு கடவிடுது நும்மரண் சேர்மினென
வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்

செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
க0 முந்நீர் விழவி னெடியோ
னன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுதழிம்பு பேருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆவும், ஆனினதில்லைபயுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண்வாழ்வோராகிய துங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறுதிரும், எம்முடைய அம்பை விரையச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் துமக்கராணுகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய *நெடியோனானுள தாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி விசம்பு நிழற்றுமென்பது, சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசம்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினுமமையும்; மீயிசைக்கொடி விசம்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொனென்பாருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடி ப் பலம்பநின்றானென்ற வியப்பால், நெடியோனென்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடையமையால், கடற்கு முந்நீரென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரெனறோதி, நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெறுதீருமென்னும் முன்னிலப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும் பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, தும்மரன்சேர்மினென்னும் முன்னிலவினையான்முடிதல், “†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்” என்னும் அதிகாரப்புறனையாற் கொள்ளப்படும்.

(க)

(க0.) வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே

பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே தலையே

நீமெய் கண்ட திமை காணி

னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி

* உயர்ந்தோனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௭.

- டு வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
மண்டமுந் தணிதிரீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டானுக் கமழ்குய் யடிசில
வருநர்க்கு வனாயா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
க0 மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
நெய்தலங் கான நெடியோ
யெய்தவந் தனம்பா மேத்துகம் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இராஞ்சேட்சேன்னியை ஊன்பொதி பசங்
நடையார் பாடியது.

இ - ள்.—நினை வழிபட்டொழுதுவோரை விரையவறிவை; பிறருடைய
குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானாராய்
ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், அதனை நீதிநூற்றுக்
தக ஆராய்ந்து அத்திமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நிற்பாதத்தையடை
ந்து முன்னேறிப்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமுளினும்
அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்த்தைத் தன்சுவை
யால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடி
சிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிசுறையடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையை
யுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்த
லொழிந்த இத்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்பு, ஒருதொழிலைச்செய்து பின்
பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் செய்மைக்கண்ணேவிளங்கும்
புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடையநெடியோய், அணுக
வத்தேய்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை
யென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகவின், ஆகவேன ஒருசொல்
வருவித்துணைக்கப்பட்டது. பண்டையின்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டிசெய்த கோ
பத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுணாப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையாத
அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுணாப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக.

(க0)

- (கக.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

ரு தண்பொருளைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே

கடு புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்

கடு குரல்புணர்சோக் கொள்வல்பாண் மகனுமமே, எனவாங்
கொள்ளழற் புரந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் *பேய்மகள் இாவையிள் பாடியது.

இ - ன்.—ஐய மயினாயுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத் தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்குச்செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆண்பொருந்தத்துநீரின்கட் பாய்ந்துவிளையாடும் வாணமுட்டிய புகழினையும் வென்றியைமுடைய கருவூரின் கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைதெறும் வெம்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான் ; அப்புறக் கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தையாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றான் ; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றானமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய தழுவின் கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற் றெழுதித் தழுவப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றான் ; பாணன் பூப்பெற்றான் ; யான் அதுபெறுகின்றிலே நெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவன் பேயாயிருக்கக் கட்டிலுறையதோர் வடிவுகொண்டபாடி. இவ்வொருத்தியெனவும், ' இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள் ; ஈண்டு நீண்டு இவ்விந்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தணை பெற்றிலென்' எனத் தான்பேய்மகளானமேதோன்றப் பரிசில்கடாயினுள்ளெனவுக்கூறுவாருமுளர். ' பாடினிக்கு... பாண்மகள்' என்பது, அதுவெனுகுபுகேட்கு குகரம்வந்தது ; உயர்திணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொள்வல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அறையிலே. பெற்றிசின் மூன்றாம், படர்க்கைக்கண்வந்தன.

(கக)

* பேய்மகள் இளவினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூதுதல் யானையொடு புணேதேர் பண்ணவு
மறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
யின்னா வாகப் பீற்றர்மண்கொண்
டு டினிய செய்துநின் னூர்வலர் முகத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடும்ப்பெருவழுதியை நேட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனோ? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற் றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்றனவாகக்கொண்டு நின்றுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச் செய்வை.—எ - று.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க.

(கஉ)

(கரு.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
வெய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
டு களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம

க0 பழன மஞ்ஞை யுருத்த பீலி

கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமின் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூர்டஞ்செல்வானைக்கண்டு சேர மானத்துவஞ்சேரலிநம்பொறையோடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணி ச்சேரிழுடமொசியார் பாடியது.

இ - ள்.—இவன்யாரொன்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியினதுதோ லாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபொலிந்த கொளுத்தற எய்த அம்புகள் போழ்ப்

பட்ட பார்த்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன் ; இக் களிற்றுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது ஈடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வான்மறவர்குழத் தன்னைமருவியபாகையறியாது மதம்பட்டது ; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வானாக ; வயலிடத்து மயிலுதிர்ந்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்குட்டிடனே திரட்டிம் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கன்னையுமுடைய மிக்கநீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றுகிணையோனாகிய இவன், யாரென்குலவையாயின், நாடுகிழுவோன் ; இவன்களிற்று மதம்பட்டது ; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்குவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்க னோடு உவமை வாளோர்குழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க. தில் - விழைவின் கண் நின்றது.

பெருநற்கிள்ளிகளிறு கையிகந்து புகையகத்துப் புருந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று ; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத்தீங்குறமென்னுங்கருத்தால் நோயிலனாகிப் பெயர்குவென்ற ராயின், வாழ்த்தியலாகாது ; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (௧௩)

(௧௪.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புணைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்

௫ பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்

௧௦ பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாருகின் றுடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளிஇ பூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

௧௫ பிறிதுதொழி லறியா வாகவி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேஎய்நிற் பாடுநர் கையே.

தீண - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லியவா வாழ்நூல்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கணைய மரத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த கிடங்கின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழ மாகிய உயர்ச்சியைக் கருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதினையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பரூத்துணிபொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது வலியகாணற்பிறந்த வுடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணி கலங்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழுந்தானைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலாணற்றந்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் பூநாற்றந்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின; பெரும, பெண்டிற்கட்கு ஆற்றத்தற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் துளக்கப்படாமையிற் பெரியநிலம்போன்ற வலியினையுமுடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வுனை ஒருசுட்டுவருவித்து அத னெடுமுடிப்பினும் அமையும். உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும் கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

சூரிசில், பெரும, சேஎய், வலியவாகும், நின்கை; கிற்பாடுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாக்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதினாக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாடுநரெனத் தம்மைப் படர்க்கையாகக்கூறினார்.

தம்மையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கச)

(கடு.) *கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்

பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நலலொழில்

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைஞ்சூரிய துறையாய் மன்னையிலழித்த மன்னுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினி வீரர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், ௩௬ - ம குத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிமும் புகழ்சால் வினாவயல்
 ௫ வெள்ளுளைக் கவிமான் கவிதுளம புகளத்
 தேர்வழங் கினைநின் றெவ்வர் தேளத்துத்
 னுளங்கியலாற் பனையெருத்திற்
 பாவடியாற் செறனோக்கி
 னொளிஅமருப்பிற் களிற்றவர

க௦ காப்புடைய கயம்படியினே
 யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
 விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
 நிழல்படி நெடுவே லேந்தி யொன்னார்
 ரொண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்

கரு நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
 வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புனாயி
 னற்பனுவ னால்வேதத்
 தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை
 நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்

உ௦ வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
 யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
 யாபல கொல்லோ பெரும வாரும்று
 விசிறிணிக் கொண்ட மண்களை முழுவீற்
 பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு.

உரு நாடல் சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே.

தினையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாககரலை முதுகுமீப்பெருவழதியை நெட்டிமையார் பாடி யது.

இ - ன்.—வினாந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய றினாயைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினே, அவருடைய அகலிய இடத்தைசுயுடைய கல்ல அரண்களை; புள்ளினங்கொலிக்கும் புகழமைந்த வினாகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையி னுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேளாச் செலுத்தினே, நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைந்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பாரந்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கியகோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாலிக்கட் படிவித்தனே; அப்பெற் றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்கையையுடைய; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே கிழலுண்டாகிய செடிய வேலை எடுத்துப்பகைவர் ஒன்றிய படைக்கலங்களை யுடைய கினது வினாந்ததுசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசை

கொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமதூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமீதையும் பொரியும்முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிகக் புகை மேன்மேற்கிளரப் பலமாட்சிமைப் பட்ட கொடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்டப்பட்ட அகன்ற வேன்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார்பொருத்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமையையுடைய விறல்பாரும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய், நினக்கு.—எ - று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துணக்கப்பட்டது. நற்பணுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுளர். நற்பணுவல்லால்வேதத்து வேன்வியென இயையும்.

பெரும, மைந்தினேய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படியினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? பூபங்கட்ட வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லோவெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

விளக்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணுழைதத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்படுவெனினும் அமையும். புறையுநற்பணுவென்பது உம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கரு)

(கக.) வினைமாட்சிய வினாபுரவியொடு

மழையுருவின தோல்பரப்பி

முனைமுருங்கத் தலைசென்றவா

வினாவயல் கவர் பூட்டி

ரு மனைமரம் விறகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிற்றுபடஇ

யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதி விளக்கஞ்

செல்கடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்

புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

க௦ துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்

புலவுவாட் புலர்சாந்தின்

முருகற் சிற்றத் துருகெழு குரிசின்

மயங்குவள்ளை மலரார்பற்

பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்

கரு கரும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

வேம நன்ன டொள்ளெரி யூட்டினை

நாம நல்லமர் செய்ய

வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிநே.

தினை - வஞ்சி; துறை - *மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசதயம்பேட்ட பெருநீக்கினியைப் பாண்டாங்கண்ணனுர் பாடியது.

இ - ன்.—போரிந்த நன்மையையுடையவாகிய வினாந்த குதிரையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்துமரமே விற்காகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாடுசுடுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலான்றும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ, ஒன்றோடொன்றுகலந்த வன்னையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைய நல்ல நாட்டை ஒளளிய தீனைய ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போராச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதனை, பெரும, நின்னுடைய களிறுகள்.—எ - று.

தோல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றன்பினையென இயையும். எல்லுப்படவிட்ட சுடுதீயென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு நாடழியவெனவும், புலவுவானென்பதற்குப் புலாலுடையவானெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

* குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராங்குமலைந்தனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

எமகன்னடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(க௭.) தென்குமரி வடபெருங்கற்

குணகுடகட லாவெல்லை

குன்றுமலை காடுநா

டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

* இப்பாட்டினை, எரிபாத்தெடுத்தென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், அ - ம் குத்திரவுரை].

- ௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் லழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
- க௦ யகல்வயன் மலேவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
- கரு நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொலகளிது
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு
- உ௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலாதாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுரு
- உரு சென்றுபட்ட விழுக்கலனும
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேருதுகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருபப
மிழுநதுவைகுது மினிராமிவ
- ௩௦ னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
ஞற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃரோன் மலையெனத்
- ௬ரு தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பனிப்ப
விடியென முழங்கு மூரசின்
- ௪௦ வரையா வீணைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனுற் பணியிருந்த யானைக்கட்சேயிமாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதற்போய்க்கட்டிலெய்தினைக் *குறுங்கொழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தென்றிசைக்கட் கண்ணியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுப்பட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலிப்போக்கிக் கோலைச் செய்வதாங்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழுவியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிரந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந், யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின் பாவைத் தன்மனைச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் கெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பண்கையாகியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிற்தொருகுழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பார்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்குற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழிபுறப்பணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னொழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவெளவிய பணகவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய் காவலையுடைய அகலிய அரசனினையும் நாம் இனி இழந்துதற்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்போர்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பணகவேந்தர் எவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும, திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பலபரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருகி மேகம் நீர்முசுக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுசுரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வளையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடகாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல, பொருந், பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை ; அன்றி, மணற்குன்றென்று கெய்தனிமலாக்கி
எனை மூன்றோடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அடு
பொருகுவென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன்
பின் நீங்குவென ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற் பிறிதுசென்ற'
என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமை
யும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர்.
ஆனது முழங்கும் முரசென்க. (கஎ)

(கடி.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்

பாந்து பட்ட வியன்ஞாலம்

தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ

யொருதா மாகியு வரவோ ரும்ப

ரு லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகுடை யிரீஇய

பெருமைத் தாக நின் னாயு டானே

நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்

பூக்கது உ மினவானே

துண்ணூற் பருவாரம்

க0 *குருஉக்கெடிற்ற குண்டகழி

வானுட்கும் வடிநீண்மதின

மல்லன்முதூர் வயவேந்தே

செல்லு மூலகத்துச் செஷ்வம் வேண்டினு

ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி

கரு யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த

நல்விசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்

றகுதி கேளினி மிகுதி யாள

நீரின் றமையா யாக்ளைக் கெல்லா

முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே

உ0 யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்ட

முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே

நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்

மடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே

வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

உரு வைப்பிற் றுயினு நண்ணி யாளு

மிறைவன் றுட்குத வாதே யதனா

லடுபோர்ச் செழிய ஷிகழாது வல்லே

நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்

* குருஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரோ
ஈ0 தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரோ.

தீணை - பொதுவியல் ; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பாந்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமையாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றினோம், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அமிக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக்கடையெண்ணாக இருந்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணின் உடைத்தாக, நினைது வாழ்நான்; நீரின்கண்ணே உறத் தாழ்ந்த குறிய காஞ்சியினது பூவைக்கவரும் இனமாகிய வானையினையும் துண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெடற்றினையுமுடைத்தாகிய குழிந்த கிடங்கினையும் வானமஞ்சம் திருந்திய நெடிய மதிலையுமுடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் துகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாக விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது, பெரியோய், நீனா இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயிரைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாலுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்றுசொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல்முதலாயவற்றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து வினாந்து நிலங்குழிந்தவிடத்தே நீர்நிலைமிகும்பரிசு தனைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடுதனைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தனையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தனையாதோர்.—எ - று.

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின்பிண்டம் உண்டிமுதற்றதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துணைப்பாருமுள். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தனைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானைக்கும்புன்புலம் இறைவன்றாக்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானைக்கவண்டாத நல்புலம் இறைவன்றாக்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலுமீ, நிலனெளமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தக்கவே அறன்முதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமை
யான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

(கக.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையும் கூற்றத் தொருமையு
நின்றோடு தூக்கிய வெண்வேற் செழிய

ரு விரும்புவி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய
பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி
மூயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக்
குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
வம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்

க0 தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள
வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்த
ரெந்தையொடு கிடந்தோரெம புன்றலைப் புதல்வ
ரின்ன விறலு முளகொ னமக்கென

கரு மூதிற்ப் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக்
கூற்றுக் கண்ணேடிய வெருவரு பறந்தலை
யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்சின்
கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்குங் கடலாற் குழப்பிட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக்
கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலபெற்ற உயிரது பன்
மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர்
தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய, பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டு
வன் எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கலையுடைய அடாணையும்போலுமென்று
விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ? யான்; கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம்
போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துணை
யையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத்
தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணேவீழ்த்த ஏந்திய வாள்வெற்றி
யையுடையோராய் எந்தலைவனென்கிடந்தார், எம்முடைய புல்லியதலையையுடைய
மைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்றுசொல்லி முதிய
மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக்

* “இமிழ்கடல் தலையாலங்கானத்து” எனத் தலையா
லங்கானமென்றவழி ஆசிரிய அடியின் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது என்பர்
நச்சினூக்கினயர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௯0 - ம் குத்திரவுணர்].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம் பெருவேளிருமாகிய *எழுவரது நல்லவலியை வென்றோம், நினைது கழுவிவின்கினை முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—எ - று.

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலையன்றி நின் பகைவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென எச்சவும் மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம். மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணோடியெனவும் நிரணிறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போயினகூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போலக் கூறியது, ஓராணி கருகிநின்றது. இனி, அம்புகைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்குழிபென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதவின், கூற்றக் கண்டு நாணிக் கண்ணோடியவென்று உணர்ப்பாருமுளர்.

(கக)

(உ௦.) †இருமுந்நீர்க் குட்டமும்

வியன்ஞாலத் தகலமும்

வளிவழங்கு திசையும்

வறிதுநிலைய காயமும், என்றாங்

௫ கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை

யறிவு மீரமும் பெருங்க ணேட்ட முஞ்

சோறுபடுக்குந் தீயோடு

செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது

பிறிதுதெற வறியாரின் னிழல்வாழ் வோரே

க௭ திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்

நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்

திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்

பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு

வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

* எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமைபூரன், இருங்கோவேன், மான்பொருண் என்பவர்; இதனை, பத்துப்பாட்டு கஅக - ம பக்கத்திற்காண்க. “காலென்னக் கடிதராஅய், நாடுகெட வெரிபரப்பி, யாலங் கானத் தஞ்சுவரவிறுத்தரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்பேட்ட, வடுதிற லுயர் புகழ்வேந்தே” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி ௧௨௫ - ௧௩௦].

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரியதுறைகளுள் நானும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம் படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சிஞாநீகினியி; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், “தாவி னல்லிசை” என்னும் ௩௬ - ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

கடு பண்கவ ருண்ண வுருமண் ணினையே

யம்புதுஞ்சங் கடியாண

லறந்துஞ்சுரு செங்கோலையே

புதுப்புள வரினும் பழம்புட் போகினும்

விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை

உ௦ யனையை யாகன் மாறே

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிநம்பொறையைக் துறுங்கோழியூர் கீழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடவினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குற் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்படமகற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிச்சு கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்நிரவிலல்லது பகைவரது கொலைவிலையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின் கண் வேட்கைகளோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப்படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடைய; அம்புதங்குந் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடைய; புதுப்புள் வரினும் பழையுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடைய; அத்தன்மையையுடையயாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமும் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ௦)

(உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்ற

லிலவரை யிறந்த குணடுகண் ணகழி

வான்றோய் வன்ன புரிசை விசுமபின்

மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயிற்

ரு கதிராதுழை கல்லா மரம்பயில் கடியினே

யருங்குறும் புடித்த கானப்பே ரொயில்

கருங்கைக் கொல்லன் செத்தி மாட்டிய

விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென

வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக்கூறுவர்.

க0 மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கரின் வேலே.

தினையும் துறையும் அவை.

காணப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னைப்பாவோரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ, நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற அழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வாளைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதியையும் அவ்வானிடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்ககிர்ந்துழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணைதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப்பட்ட காணப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தியின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்டரீரின் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கை மார்பன் வருந்த காடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர் பாடப்படுந் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே, நின்னைமதியாத பகைவர் தம்முடையபுகழுடனேபொன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக, நின்வேல்.—எ - று.

காணப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற்றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைத்தவென மெலிந்துநின்றது. (உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னோங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனோக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின

௫ தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞ்ஞார்க்குங் கமழ்கடாத்
தய,றுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்

க0 பாஅனின்னு கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலெவண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
கரு வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றத்

குற்றான வுலககையாற்

கவிச்சும்மை வியலாங்கட்

௨0 பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை

மிசையலெ குளைய பனைப்போழ் றொீஇச்

சினமாந்தர் வெறிக்குாவை

யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க

வாய்கா வாது பரந்து பட்ட

௨௫ வியன்பாசறைக் காப்பான

வேந்துதந்த பணிதிறையாற்

சேர்ந்தவர் *கடும்பார்த்து

மோங்குகொல்லியோ டுபொருந

வேழ நோககின் விறல்வெஞ் சேஎய்

௩0 வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே

நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்

பிறரிசை நுவலாமை

யோம்பா தியு மாற்ற லெங்கோ

மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை யோம்பிய நாடே

௩௫ புத்தே னுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்

தினிது கண்டிசிற் பெரும முனிவினே

வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு

சோறுபட நடத்தினீ துஞ்சாய் மாறே.

நீணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

சேரமான்யானைக்கட்சோய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் தறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநடக்கும் உயர்ந்த நடையையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டொலிக்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத்துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பார்த்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாரும் மதத்துடனே புண்வழிலைவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிறு கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பக்கத்தே நின்று இரணத்தைவிடுகின்ற வானத்தின்கண்ணேதங்கும் திங்கள்போலும் முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினது நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செந்நெற்கதிரால் வேயப்

*கடும்புந்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்டகூடா விழாவிடுத்துக்கொள்
 னப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறுகப் பொவிவுதோன்றக் குற்று அமையாத உலக்
 கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்னுற்
 செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினை
 யுடைய பனந்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடும் குரணுவக்
 கூத்தொலி ஒத்தையுடைய கடலொலிபோலக் கிளர்ந்துபொங்கப் படைப்பெரு
 மையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பரந்துகிடக்கின்ற
 அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள, மாற்றரசர் பணிந்துதந்ததிறையால் தம்மை
 அடைந்தவருடைய சுற்றத்ததிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்விமலையோருடைய அடி
 பொருந, யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கியையுடைய வெற்றியைவிரும்பும்
 சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நினது எல்லையில்லாதசெல்வம்; நினைப்பாடிய
 விளங்கிய செவ்வியநாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழைச்சொல்லாமற் பாதுகாவாது
 கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சோலிரும்பொறை பாதுகாத்த
 நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து கட்கினிதாகக்
 கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட்சென்று
 விடும் படையுடனே சோறுண்டாகநடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ -று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதியென்
 னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பிணுமையும். பாய்
 நின்றென்று பாடமோதுவாருமுனர். கூடா பொவிவுதோன்றவென இடத்து
 நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. செரிஇயென்னும் வினையெச்
 சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைவழங்கக் காட்
 புறங்கப் பொவிவுதோன்றப் பெயர்ப்பொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும்.
 வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பரந்துபட்டவென்னும் பெரு
 ரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பான, பொருந, சேய்ம், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற்
 சோறுபடநடத்தி; அதனால், இரும்பொறை ஒம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனக்
 கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நின்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினமுடிவு
 செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு
 புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அளங்குசெந்நாப் பிர
 ரிசைநுவலாதபடிவந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென
 இயைப்பிணுமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்ச
 மாகவுணர்ப்பிணுமையும். உயர்மருப்பினென்பது உம்,செறனோக்கினென்பது உம்
 பணையெருத்தினென்பது உம் பாடம். (௨௨

(௨௩.) வெளிறி னோன்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇக்
 களிநுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையுங்
 கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்
 சூர்நலை முருகன் சுற்றத் தன்னரின்
 று கூர்நல் லம்பிற் கொடுவீற் கூளியர்

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொ றுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்

௧௦ வீணைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக்
கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
நின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணிவி னேனென

௧௫ ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவ
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை

௨௦ பூனை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

நீணையும் துறையும் அவை ; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியந்தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாட
ஞர் பாடியது.

இ - ன்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில்
நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையை
யும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய
ஞாபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூனிச்சற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய
கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவிலலினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலா
வதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார்முகந்துகொள்ளப்படும்
உணவாகாமற்சிதறிய நிலங்கனையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிவெட்டுதலான்
ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின் கண் தொழில்
புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அநிதிகைபக்கெடுக்க மிக்க தீமுழங்கிய பக்
கத்தையும்பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடொறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்னமும்
இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்துவன், யாவரும் தன்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித்
தெளிவின்னையுடையோனெனக்கருதி உலகம்பொறையாற்றாதுநெளியத் திரண்ட
பரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போனா எதிரின்றுகொன்ற
காலன்போலும் வலியையுடையோய், நின்னைக் கண்டேனாய்வந்தேன் ; அற்ற
கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை
யினைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமான்பிணை பூனையோங்
கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினதுவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற்ற அருஞ்
சுரமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்பு, துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குவன் துணிவினோனென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வருவென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவனைக்காணுமுன்னே கண்டிவந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமுமையின். பாசிலைத்தெரியன் முருகனென இயையும். நவியம்பாய்தலென்பது, கருவிகருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பணைகவனாக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வனா ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனித் துணிவினோனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென வருவென்பதனைக் காலமயக்கமாகித் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பணைவர் காட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைந்து காட்டிடத்தே நின்னைக்காணியவந்தேனெனவும் உணாப்பாருமுளர்.

(௨௩)

(௨௪.) நெல்லரிபு மிருந்தொழுவர்

செஞ்ஞாபிற்று வெயின்முனையிற்

நெண்கடற்றினா மிசைப்பாபுந்து

திண்டிபில் வன்பரதவர்

நெ வெப்புடைய மட்டுண்டு

தண்குரவைச சீர்தூங்குந்து

ஃதூவற் கலித்த தேம்பாய் புள்ளை

மெல்லினார் கண்ணி மிலைந்த மைந்த

ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து

௧௦ வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்

முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி

நிரும்பனையின் குருமபைநீரும்

பூங்கரும்பின் நீஞ்சாறு

மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்

௧௧ திரீரோ மிடன்விராய்

முந்நீருண்டு முந்நீர்ப் பாபுந்

தாங்கா வுறையு ணல்லார் கெழீஇய

வோம்பா விகை மாலை னெவ்வி

புனலம் புதவின மிழையொடு கழனித்

௨௦ கயலார் நானா போரிற் சேகரும்

பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்

குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த

- கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தோர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னுண்மீ னில்லாது
- ௨-௩ படாஅச செலியர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாடின் வாழ்நர் தான்வலம வாழ்த்த
- ௩-௦ விரலன் மாக்க ளீகை மூவல
வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுதமுதி பெரும வாங்குது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொலிசை
- ௩-௩ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலாசெலச செலலாது நின்றவிளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை மாங்குடிக்காரர் பாடியது.

இ - ள்.—நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்
பின் தெளிந்த கடற்றினாயின்மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய துளை
யர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்
தையாடும் கடற்றுலையாலே தழைத்த தேன்பாந்த புன்னையினது மெலவிய பூங்
கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மக
ளர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய காணவிடத்
துக் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையை
யணிந்தமகளிர் பெரிய பணையினது துங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பி
னது இனியசாரும் உயர்ந்த மணவிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீரு
டனே கடக்கலந்து இம்மூன்றுநீராயுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணே
பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கன்பொருந்திய
பொருளைப்பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்
வழங்கும் வாய்த்தலைகனையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலேமே
யும் நாரா போரின்கண்ணேயுறங்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய
முதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட நெல்லினையுடைய முத்துற்றுக்கூற்றத்தைக்கொ
ண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலிந்த தேரி
னையுமுடைய செழிய, நின்றுநிலைப்பதாக, நினது காணாகியமீன்; நில்லாது பட்டுப்
போவதாக, நிற்பகைவருடைய காணாகியமீன்; நின்னொடு பழைதாய்முதிர்ந்த
உயிரினும் உயிருடனே நின்றமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு
மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலேவாழ்வார் நினது முயற்சிவலி
யைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வண்மையைச்சொல்ல ஒன்றிய வளையையுடைய
மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுநாற்றந்தையுடைய மதுவையெடு

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாஐ், பெரும, அவ்
வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய
புகழ்தான் பார்த்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பாக்க ஒழுகாது
நின்றமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்பீடாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமுன்றும் மிழலெயன்னும் பெயர்கெண்
டன; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. முந்நீர்ப்பாயும் கல்லூரென்க. உயிரினும்
சிறந்த ஆக்கையென்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும்
யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாது இரண்டொமாயிருக்கின்ற வாளின்
வாழ்நரென்க. நின்றகுடியொடுமூத்த நின்யாக்கையென்ன விழுத்திணைக்கண் உள
ராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய, நின் நான்மீன் நின்றநிலையார்; நிற்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇ
யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ்
ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த துவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
இனிது ஒழுகு; அதுவல்லநரா வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி வினமுடிவு
செய்க.

தாங்காவினையுளென்பதா஁ம் பாடீம். ஆங்கது - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசை
நிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்
பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பாக்கவொழுகாது நின்றவிளிந்தோர் பலரென உரைப்
பாருமுளர்.

இது, நிலையாமையி னினிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்
காஞ்சி. (உச)

(உரு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரந ளகல
வீண்டுசெலன் மர!஁ற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சினந் திருஞ்ஞ யருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்

ரு குடலருந் துப்பி னென்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கடும் பறந்தலை புணங்கப் பண்ணிப்
பினியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச்
சிறைதலுயர் தன்றோ நின்வேற் செழிய

க0 மூலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வளையாப் பூச
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருந் கூந்தல் கரையதல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—பின்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருநீர்ந்த ஒங்கிச்செல்லு தன்முறைமையையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மைமுறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்தைப்பொருந்தி னாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வஞ்சினங்கூறிய *இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் தின்னிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய, முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அமுலைஆரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மகளிர் கைம்மனோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவித்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—எ - று.

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்த்ததெனக் கூட்டுக.

ாண்டுசெலன்மாபெனவும், ஐம்பாற் குவையிருக்கந்தலெனவும் பாடமோது வாருமுளர். உய்த்தன்றோ, ஒ - அசைநிலை. (உரு)

(உசு.) நனிகட லிருங்குட்டத்து

வளிபுடைத்த கலம்போலக்

களிறுசென்று களனகற்றவுங்

களனகற்றிய வியலாங்க

ரு னொளிறிலைய வெஃகேந்தி

யரசுபட. வமருமுக்கி

புனாசெல முரசுவெளவி

முடித்தலை யடுப்பாகப்

புனற்குருதி யுலைக்கொளிஇத்

க0 தொடித்தோட் டிடுப்பிற றுழந்த வல்கிழி

னடுகளம் வேட்ட வடுபோச் செழிய

வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொளகை

நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக

மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய

கரு வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே

நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு

மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்

றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குழிகிழார் பாடியது.

* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.

இ - ன்.—பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றாற்புடைக்கப் பட்ட மரக்கலம் நீளாக்கிழித்து ஒடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போனாகிலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்முரசைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புணலாகிய உலையின் கண் தசையும்மூனையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவலையையுடைய சோளாகிய துடுப்பால் துழாவியடப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்வியேட்ட கொல்லும்போனையுடைய செழிய, அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய வீரதங்கனையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே, தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்தற்கக்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்வொழுவோராகிய நிற்பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றாரெனக்கூட்டுக. (உச)

(உ௭.) சேற்றுவுளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழு

நூற்றித முலரி னிரைகண் டன்ன

வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து

வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை

௫ யுளையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே

மறையிலே போலமாய்ந் திசினோர் பலரே

புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசுமயின

வலவ னேவா வான லூர்கி

யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்

௧௦ கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி

தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு

மாய்த லுண்மையும் பிறதத லுண்மையு

மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்

திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து

௧௫ வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்

வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி

யருள வல்லை யாகுமதி யருளிவர்

கொடாமை வல்ல ராகுக

கெடாத துப்பினின் பகைபெய்திந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழந்நலங்களினைய உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் பாடியது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

1. ன். சேற்றின்கண்ணேவனரும் தாமனாபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத் தாகிய தூளுகிய இதழையுடைய மலரினது நிராயைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து வீற்றிருந்தவேந்தரை எண்ணுங்காலத் துப் புகழும் பாட்டும் உடையோந் சிலர்; தாமனாயினது இலையையொப்பப் பயன் படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவராற்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின் கண் பாகறாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லு வார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட் பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கின்னி, வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொ ன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்ததொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோனாயும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமை யான் வருத்தமுற்றுவந்தோரது உண்ணாதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லயாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியை யுடைய நிகைக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—எ -று.

தூற்றிதழலரின் நிராகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இனையும். நிராகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுணர்ப்பினுமமையும். அருளிலர் கொடாமவல்லராகுகவென்றதனற்பயன்; அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலால், பகையெதிர்த்தோர் அவையிலராகுவென்பதாம்.

செவ்வினமுடித்து வானவூர்தி எய்துபவென இனையும். (உஎ)

(உ௮.) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்

கூணுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு

மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்

கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்

௫ பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென

முன்னு மறிந்தோர் கூறின ரின்னு

மதன்றிற மத்தையா னுணாக்க வந்தது

வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவ

லேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்

௧0 கானத் தோர்தின் நெவ்வர் நீயே

புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்

புயத்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்

பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்த

ராடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே

௧௫ அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று

மாற்றும் பெருமநின் செல்வ

மாற்றா மைந்நிற் போற்றா மையே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குறும், வடிவில்லாத தசைத்திர னும், கூனும், குறளும், ஊழும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய - பிறப்பாவதல்லாத இவற்றும் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர் சொன்னார், இன்னமும் அவ்வுகியத்தின் பாருபாட்டோட யான் சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் தினைப்புணங்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவா; நீதான், வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டியமாக்கட்கு அறத்தைக்கருதி அகத்தன் ளோர்தாம் பிடுங்கியெறியும் கறும் பாகிய போகடப்பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொலிந்தபூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளைத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை; ஆதலான், அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற் குதவும் பெரும, நினைதுசெல்வம் உதவாதொழிதல் நின்னைப் பாதுகாவாமை.—
எ - று.

பின்டமென்பது, மனைபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவாகப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. ஊதிய மென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர். கிற்போற்ற முமென்றகருத்து, சிதழமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகூடாதவாறுபோல நின் செல்வமும் அறமுதலியனசெய்தற்கேற்றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்களையாக்கையிற் பிறந்தும் பயனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால் நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றாமையென்பதாம். கானத்தோர்நின்பகைவ ரென்றவதனைப் பகையின்மைதோற்றிநின்றது. மாவும் மருளுமுளப்படச் சிதழமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுணர்ப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதானை அறஞ்செய்கவேனக் கூறியவாறு. அதன் றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டானால் வரும்பொல் லாங்கும், அதுபோனால்வருநன்மையுமென்றுணர்ப்பாருமுளர். (உஅ.)

(உக.) அழல்புரந்த வடாதாமரை

யைதடர்ந்த தூற்பெய்து

புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்

பாறுமயி நிருந்தலை பொலியச சூழிப்

௫ பாண்முற் துகறின் னுண்மகி ழிருககை

பாண்முற் றொழிந்த பிளறை மகளிரா

தோண்முற் துகறின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க

முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியமபக

கொடியோர்த தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு

௧௦ மொடியா முறையின் மடிவிலை யாகி

நல்லத நலனுந் தீயதன் றீமையு

மில்லை பெண்போர்க் கினனு கிசியர்

கெல்வினை கழுனிப் படுபுள் ளோப்புந்

சொழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
கரு வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக
கூவை ஆற்ற நாற்காற் பந்தர்சு

உ.0 சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
பூழிற் றாகதின் செயகை விழுவிற
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாடுநர் கழியுமில் வுலகத்துக் கூடிய

உ.ரு நகைப்புற னாகதின் சுற்ற
மிசைப்புற னாகநீ யோமபிய பொருளே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமணாப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த நூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னுனியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயினாயுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூழிப் பாண்குற்றம் சூழ்வதாக, நினை நூட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக் கம் ; பாண்குற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினை உரிமைமகளிருடையதோன் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம் ; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத் தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசுஒலிப்பத் தியோணாத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலையையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையயல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினதுதீமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக ; நெல்வினைந்தவயலிடத்துளதாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்கா கின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத் தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீனாயுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றும்கிடும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்தமார்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் போல இரக்கத்தைமுன்னிட்டிக்கொண்டு கூடையிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண்வாரும் வாழ்க்கையினின்றிரீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும்நட்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையை யுடைத்தாக, நினைதொழில் ; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தாது வேறுபட்ட கோலம் போல அடைவடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்தபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை ; புகழிடத்ததாக, நீபாதுகாத்த பொருள்.—எ - று.

நின் நான்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக ; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக ; நீ மடிவிலையாய் இனனுகாதொழிவாயாக ; நின்பற்றமாக்களைப்போல முற்காலத்

தச் சிறுமனைவாழும்வாழ்க்கையினிங்கி இப்பொழுது நின்னடிபெற்றவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நன்போடுகடிய பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக, நின்செய்கை; நன்கப்புறனாக, நின்சுற்றம்; இசைப்புறனாக நீ ஒம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

ஒரீஇயென்பதனை ஒருவனெனத் திரிப்பினுமமையும். நறுமை-பொன்னிற்கு இன்மெனினும் தெரியற்கு அடையாநின்றது; நன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை. நசைப்புறனாகவென்று உணர்ப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது: படைகொண்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (உக)

(நா.) செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவுமஞ்ஞாயிற்றுப்

பரிப்பும் பரிப்புச சூழ்நதமண் டிலும

வளிதிரிதரு திசையும்

வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை

நு சென்றஎந் தறிந்தோர போல வென்று

மினைத்தென் போரு முளரே யனைத்து

மறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்

‘களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல

வொளித்த னுப்டினை யாதலில் வெளிப்பட

க0 யாங்கனம் பாடுவா புலவா கூம்பொடு

மிசைப்பாய கலையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது

புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅ

ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுக

கடற்பஃ றுரத்த நாடுகிழ வோயே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - இயர்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ் வியக்கத்தாற்குழப்பம் பாரவட்டமும், காற்றியங்குமிக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நாளும் இத்துலையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்லியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறிந்த அடக்கத்தையுடையயாகி யானை தன்கதுப்பின் கண் அடக்கிய எறியுக்கலைப்போல மறைத்தவலியையுடையயாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர், கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுகத்ததுப்புகுந்த பெரிய மாக்கலத்தைப் பாதவரும் அவைருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டை யுடையோய்.—எ - று.

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழி
கைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாது பரந்
தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாரும். பெருங்கலத்தினின்றென
ஐந்தாவதாக உணர்ப்பினுமமைபும்.

தப்பிணையாதலிற் புலவர் யாங்கனம் பாடுவரெனக்கூட்டுக.

(௯௦)

(௯௧.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு

மறத்து வழிப்பயிஉந தோற்றம் போல

விருகுடை பின்பட வோங்கிய பொருகுடை

யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க

நு நல்விசை வேட்டம வேண்டி வெவபோர்ப்

பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே

துதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்

கடிமதில் பாயுநின் களிநடங் கலவே

போரெனிற புகலும புனைகழன் மறவா

௧௦ நாடிடைக கிடந்த நாடுநனி சேனய

செல்லே மல்லே மென்னார் கல்லென்

யிழவுடை யாககண் ணேறறுப்புலத் திறத்துக்

குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்

வெண்டலைப புணரிதின் மான்குளம் பலைப்ப

௧௧ வலமுறை வருகலு முண்டென் றலமவந்து

நெஞ்சநடுங் கவலம பாயத்

துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை, மழுபுலவஞ்சியுமாம்.

அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே
தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகூடையும் பின்னாக
வோங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த
திங்கள்போல ஒங்கிச் சேய்மைக்கண்ணேவிளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி
வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்
கண் இருத்தலை உடம்படாய், நீ; கோட்டினது துணைமுகந்தேய மடுத்துப் பகைவ
ரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று
கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த காடு
மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லெமென்றாகருதார்; ஆதலான், ஒசை

* இப்பாட்டினை, வஞ்சிக்கிணக்குரிய இயற்குப்படையரவமென்னும் துறை
க்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சிறுக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணை
யியல், அ - ம் குத்திரவுரை].

உண்டான விழாவின்மையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டுக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய தினா நினது குகினாயினது குணம்பையலைப் பலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று கழன்ற நெஞ்சமாடுக்கும் அவலம்பரப்பத் தியிலாந் கண்ணையுடையவாயின, வட நாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம்பாயவென்பது உமாம்.

(கக)

(நஉ.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்

பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னென்றோ

வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ

ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகெல

ந மாட மதாரையுந் தருகுவ நெல்லாம்

பாடுகம் வம்மினோ பரிசின மாக்க

டொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி

வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்கால் வைத்த

பசுமட் குறூஉத்திரள் போலவவன்

க0 கொண்ட குடுமித்தித தண்பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர்பாடியது.

இ - ள். நமதுசுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும்பொருட்டு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவைபூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியதுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்குவிலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதாரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவுரிமையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்தினையோர் கலம்வனைதற்குத் திகிரிக்கண்ணைவைத்த பச்சை மண்ணாகிய கனத்திரன்போல அவன்கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்த்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கஉ)

(நரு.) காணுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்

மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மக

* நிறைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

- டயூர்கொடு வந்த தசம்பு நிறைய
வேரின் வாழநர் பேரி லரிவையர்
- நு குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணென்
முகந்தனர் கொடீப்ப வுவந்தனா பெயருந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டிள்ளு
மேழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டிதின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை
- க0 பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியப
புலராப் பச்சிலை டிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலேப் பந்துகண் டன்ன
வூன்சோற் றமலை பாண்கடும பருந்துளு
- கரு செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் னைஇய வரிவனப் புறற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக
காம வீருவ ரல்லதி யாமத்துத
தனிமகன் வழங்காப் பரிமலாக் காவி
- உ0 னெதுக்கின் றினிமணற் புதுப்புழம் பள்ளி
வூயின்மா டந்தொறு மைவிடை விழுப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும பலவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காட்டின்கண்ணேதங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய
நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகள்
தயீர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏரானுமுது உண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனை
யின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெ
ல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமிளும் தென்றிசைக்கட் பொதியிணமலையையுடைய
பாண்டியனது கல்லாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்
கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் உலியை; ஆதலான்,
நின்னைப் பாடும்புலவர் நினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடை
யோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவு
பெறப் புலராத பசியிலிவைய இடையிட்டித்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையினை
யுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற சசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்
றுத்திரணியைப் பாண்சுற்றத்தையுட்டும் சலையையையுடைத்து, நினது வெய்ய
முணையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புணைந்துசெய்யப்பட்ட எழுகிய அழகு
பொருந்திய அல்லிப்பாவை அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப

அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லது துணையாமத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்த்த மலையுடைய காவின் கண் இயங்குதற்கினிய செறித்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடச் சோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - று.

கன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாடுவனபிபென்றது, ஆன்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாகூடத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெறவென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில் வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது. முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர் பெயருமென்பன - வினையெச்சமுற்று.

உழவைபொறிக்கு மாற்றலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்முனையிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றவிழவினை; வேள்வியென்றாப்பினுமமையும். (1)

(ஈசு.) ஆன்முலை யறுத்த வறணி லோர்க்கு

மாணிழை மகளிரா கருசகிதைத் தோர்க்கும்

பார்ப்பாரத் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்

வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென

(நி) நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்

செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யிலலென

* வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ

காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்

புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரசின்

கடு பார்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கிக்

குறுமுயற் கொழுஞ்சூழி கிழித்த வொக்கலொ

டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்

கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி

யமலைக் கொழுஞ்சோ றுர்ந்த பாணர்க்

கரு ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ

னென்கோன் வளவன் வாழுக வென்றுநின்

பிடுகெழு நோன்றான் பாடே னாயிற்

படுபறி யலனே பல்கதிர்ச செல்வன்

யானே தஞ்சம் பெருமனில் வுலகத்துச

உடு சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி

னிமயத் திண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
துன்பஃ றுளியினும வாழிய பல்வே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் துளமுற்றத்துத் துஞ்சியக்கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்க்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாணாப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நரகம்நீக்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று ; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள்தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய மூட்டை போன்ற புல்லிய நிலத்து வாகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேறேடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டினைச் சிதைத்தின்ற என்சுற்றத்தோடுகூட இலந்தைமாமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றினையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீங்காதசெல்லமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாகியவனவன் வாழ்வானாகவென்றுசொல்லி நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப் பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்காட்டு அலகாகிய பலகதியையுடையசெல்வன் தோன்றுதலறியான் ; யானே எளியேன் ; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்லினையுண்டாயின், இம்மயமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றான்வரும் பெரிய முகிற்சொரிந்த துண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீக்குதலின், அக்காலத்தும் செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்தன்னாரியாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உணர்ப்பாருமுனர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுணாப்பினுமமையும். மன்றத்துச் சூடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழியியற்றி ஆரந்தபாணர்க்கெனக்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று ; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றான்பாடேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் பறியறியான் ; பெரும, யானே தஞ்சம் ; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், துண்டுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்தவெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானே நீ எம்மை நினைத்துவருவாயோவென்ற
ற்கு இவ்வாறுசெய்த நினை வளவன்வாழ்கவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிட
த்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படுதலறியான் ; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனென
வும், செய்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நாகம்புகு
வேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (கச)

(கரு.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடகதைத் தண்டமிழ்க கிழவா
முரசுமுழங்கு தானே மூவ ருள்ளு

நு மரசெனப் படுவது நினதே பெரும
வலங்குகுதூர்க் கனளி நால்வயிற் றேன்றினு
மில்ங்குகதூ வெள்ளி தென்புலம படரினு
மந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத
தோடுகொள் வேலின் றேறறம் போல

க0 *வாடுகீட் கரும்பின் வெண்பூ துடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யாதை, ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பிடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ வெனவ கேண்மதி
யறமபுரிந தன்ன செங்கோ ணட்டத்து

கரு முறைவேண்டு பொழுதிற் பசுனெளி யோரீண்
மிறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றேரே
ஞாயிறு சுமந்த கோமுகிள் கொண்ட
மாக விசும்பி னடுவின் றுங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை

2-0 வெயின்மறைக் கொண்டன்றே வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவிற்றுக் கிடப்பக
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்

2-நு பொருபடை தருஉந் கொற்றமு முழுபடை
பூன்றுசான் மருங்கி னின்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும வாரி குன்றினு
†மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றேன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால

* ஆடுகழைக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

௩௦ மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு

கொதும லாளா பொதுமொழி கொள்ளாது

பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்

குடிபுறந் தருஞவை யாயினின்

னடிபுறந் தருஞவ ரடங்கா தோரே.

தீனை - அது; துறை - செவியறிவுறுஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடிநாகனாபாடிப் பழஞ்செய்க்கடர் வீடுகொண்டது.

இ - ள்.—தீர்ச்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வானத் தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்தினகட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய முரசொலிக்கும் படைவீனையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, இன்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய கடனாயுடைய ஞாயிறு நான் குதிக்வினுந் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளியின் தென்றிசைக்கட் செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரிவந்து பலகாலாயோடியுட்டத் தொகுதி கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொல்லப்படுவது, இன்னுடையநாடே; அந்நாடு பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, இன்னுடையன சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கடவுள் மேவி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலாந்ராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டுகாலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிவேண்டுகாலத்து மழைபெற்றவரே; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட முகில் மாகமாகிய உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்போலக் கண்ணொளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வாணமுட்டிய பரந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக்கொண்டதோவெனின், அன்று; வருத்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினையுடைய வளவ, இனைய பனையினது துண்டம்போல வேறுவேறுகிடப்பக் களிற்றுத் திரைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிரின்று பொறுத்து அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின்றோர் செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்துண்ணே ஊன்றுசாவிடத்து வினைந்த செல்லினதுபயன்; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும், வினைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்தனாகும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந்தனயாயின், நீயும் குறனைகூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக் குடினையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நிற்பகைவர்.—

எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டினி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, வாயுபதத் துக்கு மேலான வானமெனக் கிடந்தவாரே உணர்ப்பினுமமையும். அரசென்றது, அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பத்தெனியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றாரென்றகருத்து; நீயும் பத்தெனியையாதல்வேண்

ம்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாரும். அன்றி, இதற்குமுறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேரோ டொப்பென்று உணர்ப்பாருமுனர். அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை. நின்வ எனவவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யீன்றோக்கிவிரிக்கப்பட்டன.

நாகுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நின்வகூறுவல்; எனவகேண்மீதி; குடை வருந்தியகுடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பதனெளியோர் உறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்க ண்ணகன்ஞாலமென்றுகொண்டு நொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பார மோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடிபுறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமை யால், செவியறிவுறுஉவாயிற்று. (௩௫)

(௩௬.) அமிநை யாயினும் விடுநை யாயினு

நீயளந் தறிதிரின் புரைமை வாகோற்

செறியரிச சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்

பொலஞ்செய் கழங்கிற்*றெற்றி யாடுந்

௫ தண்ணுன் பொருளை வெண்மணற் சிதையக்

கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்

நெடுங்கை நவியம் பாய்தவி னிலையழிந்து

வீகமழ நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்

கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்

௬0 நெடுமதிஸ் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப

வாங்கிவி திருந்த வேந்தனோ டங்குநின்

சிலைத்தார் முரசங் கறங்க

மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

தினை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்கருவுமுற்றியிருந்தானே ஆலத்தூர்க்குழார் பாடியது.

இ - ள்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள் ளிடுபருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வனையினையுமுடைய மகளிர் பொண்ணுற்செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணையிருந்து வினையாடும் அணுமையையுடைய குளிரந்த ஆன்பொருத்தத்தினது வெளிய மணற்சிதற வலியகையையுடையகொல்லன் அரத் தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு டைய கோடாலிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள்தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களைவெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமதிவெல்லையில் தனதுகாங்கிலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென் றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

கினது இங்கிரலிற் போலும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நானும் தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப் போகா ஒழியத்தரும்.—
எ - று.

வார்கோற் குறந்தொடியென மாறியுணாக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமாரந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனோடு மலைத்தனை யென்பது நானுத்தகவுடைத்து; அதனால், அடுகையாயினும் விடுகையாயினும் நின் புணாமை நீ அனந்தறிதியென மாறிக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருளையென்றகருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங் காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோற்றிநின்றது. தெற்றியாடும் தன்னாரென இயைப்பினுமமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(௩௭.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த

வேக வெந்திற னாகம் புக்கென

விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்

பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்

௩ புள்ளுறு புன்கண் டர்த்த வெள்வேற்

சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக

கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி

யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றெருக் கோடி.

யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்

௧0 கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்

செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்

வம்பணி யானே வேந்தகத் துண்மையி

னல்லவென் னாது சிதைத்தல்

வல்லையா னெடுத்தகை செருவத் தானே.

* திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; ழுதல்வஞ்சியுமாம்.

அவனை † மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண் ணே இடியேறெறிந்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வென்வேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராமச்செருக்கிய

* திணை - உழிஞை; துறை - குன்றுழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† மாறேக்கமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குமிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மலையினையும், செம்புபொருவும் மதியையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரின்னுள்ளே கச்சணிந்த யானையை யுடைய அரசன்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையா யிருந்தாய்; பெருந்தகாய், போரின்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்டுக் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, நெடுந்தகாய், விடாகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக் கூட்டுக.

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளிஞேன் மருகறையும் செருவன்கண் இவற் றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்குட்ட மென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையரக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றாை ப்பாருமுளர். இடங்கரீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩௭)

(௩௮.) *வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை

வான்றுடைக்குந் தகையபோல

விரவுருவின கொடிநடங்கும்

வியன்றானே விறல்வேந்தே

௩ நீ, உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ

நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் டூப்பச்

செஞ்ஞா யிற்று நிலவு வேண்டினும்

வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்

வேண்டியது வினைக்கு மாற்றலை யாகவி

௧௦ னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த

வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்

பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்

செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை

யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்

௧௩ கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென

வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடவி

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடான் பாட்டென்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௨௭ - ம் குத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழகளிற்று' என்பதை, முதற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௬ - ம் குத்திரவுரை], கூறுவர் நக்சிணுக்கினியர்.

னிஷ்னா ஸ்ருவர்பரிசில

ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - இயல்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளி எந்நாட்டி' என்றித ஆவூர்மலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறு பாட்டையுடையனபோல வீரவின் பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையயாகவின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்தமெது நினைவெல்லே சொல்லவேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நலவினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துநுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும்கூடுதலான், நின்னுட்டைநினைப்பா பரிசிலர்; ஆதலால், பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்றுகருதி.—எ - று.

மற்று - அசை.

வேந்தே, நீ வேண்டியதுவினைக்கும் ஆற்றலையாகவின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி எண்டுக்கூடலின், ஒன்றாதேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்று நின்னுட்டையுள்ளவர், ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மனவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக.

(௩௮)

(௩௯.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி.

யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்

கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக

வீதனின் புகழு மன்றே சார்த

௫ லொன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்

மாங்கெயி லெறிந்தநின் னாங்கனோர் நினைப்பி

னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று

மறங்கெழு சோழ நறந்தை யவைபத்

தறவின்று நிலையிற் றுகளி னதனான்

௧௦ முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்

கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்

கண்ணா கண்ணிக் கலிமான் வளவ

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய

வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

கடு டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாணவினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றான் பாடுங் காலே.

கிணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கத்துப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—புறவினது வருத்தத்தைக் கணியவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைநதுசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே தலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரங்கோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகியதேவர்கள் கிட்டெற்குவெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், எண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழமல்லவே; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக் களத்து அறம் நின்றநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போனாவென்ற கிணையமரத்தோடு மாறுபடும் தகைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ் செருக்கிய குகினாயையுமுடைய வளவ, எவ்வாறுகூறுவேளேயான்; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்கையுடைய இமயமலையின்கட்கூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடியதேனாயுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவுரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப்பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தான்பாடுங்காலென்றார்; தானே முயற்சியெனினுமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகளுதலால், ஈதல் நிற்புகழமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கணைநினைப்பின், அநிதல் நிற்புகழமன்று; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்றநிலையிற்றாதலின், முறைமை நிற்புகழமன்று; அதனால், கலிமாண்வளவ, நின்தான்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க. கறையடிமென்பதற்கு உரல்போலும் அடிமென்பாருமுள். (௩௯)

(சு௦.) நீயே பிறரோம் புற்ற மன்னெயி

லோம்பாது கடந்தட் டவர்முடி புனைந்த

பசும்பொன்னி னடிபொலியக்

கழறையு வல்லாளனை

௫ வயவேந்தே யாமேநின்

னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
வின்றுகண் டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தன யாகுமதி பெரும
க0 வொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிது புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

நீணை - அது ; துறை - சேவியறிவுறாஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிர்ப்பின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மருடமாகச் செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடைய ; வயவேந்தே, யாங்கன், நின்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம் ; எந்நாளும் இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக ; பெரும, ஒருபிடிக்கிடக்கும் சிறியவிடம் ஏழுகளிறுறுயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் என்பதத்தை ஆகுமதி ; அதனால், நின் இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமென்க்கூட்டுக.

வல்லானையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிின்றது ; அசைநிலையுமாம். மதி - முன்னிலையைச்சொல். 'கழறையி வல்லாளன்' என்றதனற் பகையின்மையும், 'ஒருபிடிபடியுஞ்சீறிடம் ஏழுகளிறுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (சு0)

(சுக.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது

வேலீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய

வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேந்தே

*திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெருமரத்

நு திலையி நெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்

வெங்கதீர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு

மஞ்சவரத தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவு

மெயிறுநிலத்து விழவு மெண்ணெ யாடவுங்

களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்

க0 வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்

கனவி னரியன காணு நனவிற

செருச்செய் முன்பநின் வருதிற னோக்கி

மையல் கொண்ட வேமமி விருக்கையர்

புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

* திசையிருநான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.

கடு செவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றூற் றுளே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

அவனைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போரையுடையவேந்தே, எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடையனாய்வு பல்விடத்தும் செறிந்ததோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தருவனவாகிய புட்கன் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணேவீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணேவார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களைவவும், வெளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கருவினும், மெய்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய காவலில்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனை வியர்க்குத் சமது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவனவ, நின்னைச் சினைப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று,

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியநாள்கும் உற்பாதமாய் நனவிற்காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்துவீழ்தல்முதலாயின கனவிற்காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனை இடவழுவுமையாய்நின்றது. ‘மனையோட்கெவ்வங் கரக்கும்’ என்பது, “ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிபட” என்றற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும். இலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு நெடுங்கோட்டின்கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்பு, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற் சினைஇயோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக்கூட்டுக.

காற்றோ டெரிநிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினைஇயோர்நாடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றாநாடிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவன்னையாயிற்று. (சுக)

(சஉ). * ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்

யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சிஞர்க்கினியர், உழிஞைத்திணைக்குரிய ‘கொள்ளார் தேஎன் குறித்த கொற்றம்’ என்னுத்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கட - ம் குத்திரவுரை].

- ருனையுங் *கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு †மின்னின் விளங்கு மூலகத்
- ௫ தாசுதலை பவிகு மாற்றலை யாதவிற்
புனாதீர் தன்றது புதுவதோ வன்றே
றண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
- ௧௦ புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளைபு முழுவர்
படையிளர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
- ௧௫ கருமபிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு ‡வருவிருந் தமரு
மென்புல வைப்பி னன்னுட்டுப பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
- ௨௦ நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்றோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிசசி வருந்தவட் டித்துக்
கூற்று வெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

நீனை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

இ - ன்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ, நினைதுயானையும் மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும, நிற்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய துனையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடைய யாதலால், குற்றம் தீர்த்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிரந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, நினைது முந்துற்றுச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கன வின் கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவிலலாத செவ் வியகோலால நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் நெல்லுறப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வானையும், உழு

* கடலினொலிக்கும் வைந்துதியென்றும் பாடம்.

† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.

‡ வருவிருந்தயருமென்றும் பாடம்.

வார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் தரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராமுகத்துகொள்ளும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருத்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்கனையுலிடய நல்ல நாட்டுக்குவேந்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலேநோக்கி நிலவெல்லையினின்றிழியும் பல யாறுகனையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னேநோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மறதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினும்.—௭ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், மூலையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் ஊனாடென்க.

பொருந, புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினர்; நீ அரசதலைபனிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மன்னோக்கினே; அதனால், இச்செய்தி புராதீர்த்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகவினெனக்கூட்டுக.

புராதீர்த்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்த்ததெனப் பொருளாக்கி, பொருந, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மன்னோக்கினே; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்த்ததென்றுணர்ப்பினுமமையும். (சஉ)

(சாந.) *நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நிரத்

தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்

காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்டு

மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்

ரு கூருகிர்ப் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇத்

தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்

மபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வாயா வீகை யூவோன் மருக

நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்

க0 நேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்

கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்

கைவண் டோன்ற லைய முடையே

ஔர்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்

பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது

கரு நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி

நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு

* இப்பாட்டினை, நச்சினுர்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், உஎ - ம் குந்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைநீடி நன்குரைத்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
20 காண்டகு மொய்ப்ப காட்டினை யாகலின்
யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுண்
மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி
யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழிக் கைகாப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டேறிநீதானைச் சோழன்மகனல் லையேன நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனுர் பாடியது.

இ - ன்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி கீங்கச் சடுகின்ற கதினாயுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே குழவரும் விளங்கிய சடையை யுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க, வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையு முடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருதி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய கடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு அஞ்சாது துலா த்தலையுட்புக்க வளையாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபினுள்ளாய், பகை வனாவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வன்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ, விரைந்தகுதிரையையுடைய கைவள்ளிய தோன்றல், நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தானாயுடைய நினக்கு முன்னுள்ளார்யாவரும் பார்ப்பார்வெறுக்கத்தருவன செய்யார்; மற்ற இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையையுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெறுபென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிகநரணினாய்; இவ்வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித் தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன்; பெருகுவரும் இனிய நீனாயுடைய காவிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நான் சிறப்பதாக.—எ - று.

முனிவரென்றது, வேணுவியோரை; அன்றி, சுடர்கிரிந்தவழித்திரிந்து தவஞ் செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சீரை - துலாக்கோற்றட்டு. 'மற்றிது நீர்த் தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, குதுபொருவுழிக் கையாற்கவறுபுதைப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டேறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின்பெருமைக்குப் பொருத்துமோ அதனால் நின்பிறப்பிலே ஓளையமுடையேன்' என்றசொல்லை.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று.

(சக)

(சசு.) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு செய்யமிதி பெறுஅ

திருந்தனா நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
 நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
 ௫ தலமால் யானை யுருமென முழங்கவும்
 பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
 பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
 விளைபுனை நல்லி விளைகூடக் கேட்பவு
 மின்னா தம்ம *வீங்கினி திருத்த
 ௧௦ றுன்னருந் துப்பின் வயமான் றேன்ற
 லறவை யாயி னினதெனத் திறத்தன்
 மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
 லறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
 திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி
 ௧௫ னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத
 னுணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்கிளியைக் கோ
 லூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கரிய படியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய்
 நெல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும்
 பெறவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம்வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின்
 மேலேபுரளும் கையையுடையவாய் வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும்யானை உருமேறு
 போலமுழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை
 முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துன்னார் வருந்திக்கப்பி
 டும் கூப்பிட்டைக்கேட்கவும், இவற்றிற்குநாணுது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்
 தல் இன்னாது; நண்ணுதற்கரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்
 றால், அறத்தை உடையையாயின், இது நினைதன்றோவென்று சொல்லித் திறத்தல்
 செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்
 வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையயல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்
 பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதினுள் ஒருபக்
 கத்தே ஒதுங்குதல் நானுந்தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.—
 ஏ - று.

செய்யென ஒருசொல்வருவித்து உரைக்கப்பட்டது; திறத்தலென்பதனை இது
 திறக்கவென வியங்கோளீராகவுணாப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்பித்தற்கண்வந்
 தது. 'அறவியு மறவியு மல்லையாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா,
 பெரு என்பன - எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று. கையவென்பது, வினையெச்ச
 வினைக்குறிப்புமுற்று. (சஉ)

(சரு.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் மெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
நு யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்றுதுஞ் செய்தி கொடித்தோர்
தும்மோ ளன்ன வேந்தாக்கு
மெய்ம்மலி யுலகை செய்யுமில் விகலே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூழ்ஞானல்லன்; கரிய கோட்டியையுடைய வேம்பினது தானையுடையோனல்லன்; நின்னுடையகண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், துமமுன், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது தங்குடியன்றோ? இருவீரும்வெல்லாதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், துங்குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, துமதுசெய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தோையுடைய தும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கும் உலகையைச்செய்யும், இம்மாறு பாடு; ஆதலான், இதுதவிர்தலே துமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நினகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்தசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சரு)

(சக.) *நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிரவும்
பலவும் விடுத்தோன் மருகனை யிலவே
புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் லாழநர்
நு களிறு கண்டமுஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கணை வுடையர்
'கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்யம்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்துளமுற்றத்துநீசிய கிள்ளிவளவன் மலயமான்மக்களை யானைக் கீடுவுழிக் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் “வள்ளியோர்ப்பட்டர்ந்த” என்னும் செய்யுளும் துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினூர்க்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், “இயங்குபடைபாவம்” என்னும் அ - ம் ருத்திரவுரையிற்காண்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சூக்த

இ - ன்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலவற்றையும்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுகற்றோரதுவறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்த்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபிலுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுகின்ற அழகையைமறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்கர் சிறுஅரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டிக. நீ புறமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்கர் மரபிலுள்ளாராதலானும், இவர், நினைல் அருளத்தகின்லலது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.()

(சுஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி

நெடியவென னாது சுரம்பல கடந்து

வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்

பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி

ரு யோம்பா துண்டு கூம்பாது விசி

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை

பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட

சண்ணா நாண வண்ணாந் தேகி

யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்

கர மண்ணாள் செலவ மெய்திய

நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரழன்நலங்கிளையிழைநின்று உறையுர்புதந்த இளந்தந்தனைக் காரியாற்றத்துஞ்சிய நெடுங்கிளரி ஒன்றுவந்தாளென்று கொல்லப்புக்குழிக் கோலுர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ன்.—வண்ணமையையுடையோனானினைத்துப் *பழமரத்தேறும் பறவை போலப்போகி நெடியவென்றாகருதாது அரியவழிபலவற்றையும்கழிந்து திருந்தாத காவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையுட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உன்னமலர்த்து வழங்கித் தம்மைப்புரப் போராற்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருத்தம் இப்பரிசிலான்வாரும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறபடக் கல்விமுகத்தால்

* “பழமரத் தேறும் பறவை போல்” என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - ௨௦].

தம்மொடு மலைந்தோர்நாணத் தமதுகல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்தி அவ்
விடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளும் திருப்பொ
ருந்திய தம்மையொக்கும் தலைமையுமுடைத்து.—எ - று.

ஒங்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகட
ந்து, புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, நண்ணாநாண இனிதொழுகினல்லது, தம்மோர்ன்னசெம்
மலுமுடைத்து; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ? இன்றெனக்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாரும்பரிசில்வாழ்கருள் ஒருவராதலான், 'வடியாநாவின்
வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணிந்துகூறினானென்க. (சஎ)

(சுறு). *கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்

கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு

மாக்கழி மலாந்த நெய்த லானுங்

கண்ணா றும்மே கானலந் தொண்டி.

நு யெஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ

னன்னோற் படர்தி யாயி நீயு

†மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல

வமர்மேம் படுஉங் காலைநின்,

புகழ்மேம படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவராற்றுப்படை.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பினப் பொய்கையார் பாடியது.

இ - ன்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதை
யைப்புணர்ந்த மகளிர்குடியகோதையானும், கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற்
பூவானும் தேன்நாறுகிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி; அஃது எம்முடையவூர்;
அவன், எம்முடையதலைவன்; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றயாயின், நீயும்
எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண்
மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேயா
மெனச்சொல்லி.—எ - று.

கண்டனமென எம்முமுன்னென்றாரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொ
லென்பது கருத்தாகக்கொன்க.

இரவல, நீயும் அன்றோற்படாருவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுநனைக் கண்
டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்முமென்பதூஉம்
எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக்
காட்டினர் நச்சினூரீக்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கூஉ-ம் குத்திரவுரை].

† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

தலைவனதில்பையும் ஊராய்கூறி, முதுவாயிரவல், எம்முமுன்னெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவராற்றப்படுதையாயிற்று. (சஅ)

(சக.) நாடெனன்கோ ஐரெனன்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பெனன்கோ
யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல

நு திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புன்னொருந கெழுமே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடெனன்றுசொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால், ஊரெனன்றுசொல்லுவேனோ? தெய்தனிநிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்த் கடலையுடைய சேர்ப்பெனன்றுசொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வாணையுடையகோதையை; புனங்காப்போர் கிளிகடி கருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்சுழ லும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

‘புனவர்தட்டைபுடைப்பின்’ எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறின மையான், நாடெனன்பதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுமுடையனென்றவாறும்.

புனவர்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பிலும் புன்னொழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையதாவற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றுப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்த்தமையான், இயன் மொழியுமாயிற்று. (சக)

(ரு.) மாசற விசித்த வார்புது *வன்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞ
யொலிநெடும் பீவி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக

நு குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
துரைமுகத் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவா
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை

க0 யதூஉஞ் சாலுநற் நமிழ்முழு தறித்

லதடுனும் மமையா தனுக் வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியவிடக் கமழ
விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
கரு துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
வினக்கக கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினி யீங்கிது செயலே.

நீனை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்தகரேறிந்தபெருஞ்சேரலிளம்பொறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய
*மோககிரைத்தவறுசெய்யாது அவன்துயிலெழுந்துணையும் கவர்கோண்டுவீச
யானை மோககிரைர் பாடியது.

இ - ன்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வானையுடைய கருமரத்
தாற்செய்தலான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம்பொலிவுபெற மயலினது தழைத்த
கொடிய பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிபு பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி
போலும் நிறத்தையுடையதாபப் பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே பொலி
யச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய
வீரமுரசும் நீராடிவருவதன்முன்னே எண்ணெயினது துளையைமுகந்தாற்போன்ற
மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற் கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறித்
கிடந்த என்னை வெகுட்சிதோன்ற இருகூறுக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயைமாற்
றியதாகிய அதுவும் அமையும், கல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு ; அவ்வெகுட்சி
யொழிந்து அதனாலும் அமையாதே குறுகவந்த நினது வலியையுடைய முழவு
போலும் தோனையெடுத்துச் சாமரத்தாற்குளிரவீசினாய் ; இவ்வகன்ற உலகத்தின்
கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்த
தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத்
தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலாவா, நீ இவ்விடத்து
இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்றுநிரப்பினுமையும். உழிஞை - கொற்
றன் ; அது குடகாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோ ளோச்சியெனவும், தண்ணென
வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமரையென்பதுபெற்றும். கமழ்தல் - ஈண்டுப்
பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்காடெனினுமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட
மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியெ
ன்க. (இ0)

(ருக.) நீர்மிகற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

வளியினை வளியு மில்லை யொளியிக்
 கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி
 ௫ தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொழுதுன் போரெதிர்து
 கொண்டி வேண்டிவ னாயிற் கொள்கெனக்
 கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
 யளியரோ வளியரவ னனியிழந் தோரே
 றுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
 ௧௦ செம்புற் றீயல் போல
 வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்கூடகார்த்துத்தஞ்சியமாறன்வழதியை *ஐயூரிழுவனாபாடியது.

இ - ன்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போரையுடையவழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொதுவென்றகூறப் பொழுதுய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டிவனாயின், கொள்கவென்றசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீர்த்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; துண்ணிய பலகறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்டாயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாரும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—௭ - ௮.

வழுதி தமிழ்பொதுவெனப்பொழுதுய்க் கொண்டிவேண்டிவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக்கூட்டியுணாப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கின்றது. (௫௧)

(௫௨.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டனாயக முனைஇ
 முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்த
 லானசை யுள்ளந் துரப்ப வினாகுறித்துத்
 தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
 ௫ வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
 தின்னா வெம்போ ரியறேர் வழுதி
 யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
 தியார்கொ ளளியர் தாமே யூர்தொறு

மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
 ௧௦ வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
 பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
 கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
 பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
 னனாமு தாளர் நாயிடக் குழிந்த
 ௧௧ வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
 கான வாரண மீனும்
 காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை *மருதனினநாகனார் பாடியது.

இ - ன்.—தெய்வங்கனையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்கனையுடைய மனையின்கண்
 னே முழையின்கண் துயிலவெறுத்து மூரிநிமிர்ந்த புலியாகிய நிரம்பியவலியை
 யுடைய ஏற்றை ஊனைவிரும்பிய உள்ளம்செலுத்துதலான் அவ்வினையெக்கருதித்
 தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவ
 னைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னதை வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட
 தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண்
 யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால்
 நூறும் நெடியஒழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய
 நல்ல புதுவருவாயினீங்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்
 வங்கள் தூண்தைக்கைவிடும்பரிசு பலி இடத்தின்மாதிரிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்
 கண் முற்காலத்து நாளையையுடையமுதியோர் குதாடுங்கருவியை இதைலாற்
 குழிந்த அச்சுதுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியை
 யுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கவி - புகழமுரவமுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம்
 யார்தொல் அளியரெனக்கூட்டுக. (௫௨)

(௫௩.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
 கதிர்விடு மணியிற கண்பொரு மாடத்
 திலங்குவனை மகளிர் தெற்றி யாடும்
 விளங்குசீர் விளங்கில் வீழுமங் கொன்ற
 ௫ களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
 விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
 மம்மர் நெஞ்சத் த்தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதினினநாகனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† எமக்கோவொருநிலையென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று

மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து

௧௦ வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது,

செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்

வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில

வின்னாள் னாயி னன்றும் நென்றநின்

ஹுகொள் வரிசைக் கொப்பப்

௧௫ பாடுவன் மன்றூற் பகைவரைக் கடப்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரன்மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையைப் பொருந்திலங்கிரார் பாடியது.

இ - ன்.—முற்றிரீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதினைக்கண்ணேவினையாடும் விளங்கியசீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான்வந்த இடம்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும் ; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும் ; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும் ; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது ; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியையுமி விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெற்றின், நன்று ; அது பெற்றிலேனென்றுதொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவராவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண்ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுனாயின், நன்றமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன் ; நின்புகழ் விரிப்பின் அகலும் ; தொகுப்பின் எஞ்சும் ; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றலு ; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும். 'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோர். வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடாதிருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாரும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பதாஉம் பாடம். நன்றமனென்பது, கழிவின்கண்வந்தது. பாடுவன்மன்றாலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அஞ்சநிலை. [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன் ; அதனால், விரிப்பின் அகலும் ; தொகுப்பின்

எஞ்சும் ; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின்றபுகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை
மேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மனை
ன்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.] செய்யுட்செய்தசென்றாவென்றும் பாடம். (௫௬)

(௫௭.) எங்கோ னிருந்த கமபலை மூது

ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச

செம்ம னுளவை யண்ணந்து புகுத

லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே

௫ யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்த்து

வான நாண வரையாது சென்றோர்க்

காணு தியுக் கவிகை வண்மைக்

கடுமான் கோதை துப்பெதிர்த் தெழுந்த

நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்

௧௦ பாசிலைத் தொடுத்த வுவுலைக் கண்ணி

மாசு னுடுக்கை மடிவா யிடையன்

சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்ச வியன்புலத் தற்றே

வலிதுஞ்ச தடக்கை யவனுடை நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துட்டுவன்கோதையைக் கோளுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுநாத்
துமரன் பாடியது.

இ - ன்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து
அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நா
னோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப்
போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு
எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி எப்பொருளை
யும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாதுகொடுக்க
வும் வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த
வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக்
கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவரையையுமுடைய இடையன் சிறிய
தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற
நிலத்தையொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதார்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது ; அவனுடையநாடு, மன்
னர்நினைக்குங்காலை, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்ச
வியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதையாட்
டிற்குப் புலிதுஞ்சவியன்புலமும் உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றத
னைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (௫௭)

(நூ.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளி இ

யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்

பெருவிற லமர்ர்க்கு வென்றி தந்த

கறைமிடற் தண்ணல் காமர் சென்னிப்

நு பிறைதுதல் விளங்கு மொருகண் போல

வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற

கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்

கதற்பரிய கவிமாவு

நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு

க0 நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென

நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட

வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்

அதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது

பிறரெனக் குணங்கொல்லாது

கரு ஞாயிற் தன்ன வெந்திற் லாண்மையுந்

திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்

வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று

முடையை யாகி யில்லோர கையற

நீ, நடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்

உ0 வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி

னெடுவே ணிலையு காமர் வியன்றுறைக்

கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய

வடுவா மெக்கர் மணவினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறுஉ.

பாண்டியன் இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதனிளநாக னார் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக்கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றாமதிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய தே வர்க்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவ னை அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒருதிருநயன்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடைய வாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போராவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடை த்து, வேந்தரதுவெற்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்தகொடுத் தொழிலைப்பொறுத்துக் கோல்வனயாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்

சற்குணங்களைக்கொடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையயாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ கொடுக்காலம் வாழ்வாயாக, கொடுத்தாய், தாழ்ந்த நீளாயுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் *செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேன் நிலபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

‘குணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யா தெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, கொடுத்தாய், நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையயாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவோழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௫)

(௫௬.) ஏற்றுவுல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை

மாற்றருங் கணிச்சி மணியிடற் றோனுங்

கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி

யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு

ரு †மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி

விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு

மணிமயி லுயரிய மாற வென்றிப்

பிணிமுக லூர்தி யொன்செய் யோனுமென

ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்

க0 றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்

கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்

வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்

புகழொத் தீயே யிகழந ரடுநனை

முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி

கரு னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு

மரியவு முளவோ நினக்கே யதன

விரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா

யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்

பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு

உ0 மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்

தாங்கினி தொழுகுமகி யோங்குவாண் மாற

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி காட்டுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கண் விசும்பி னுரிநு ளகற்றும்

வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்

தன்கதிர் மதியம் போலவு

'உரு நின்று நிலைஇய ருலகமோ டெனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல்போலும் விளங்கியசடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலும் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணேவனரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர் தினையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதியதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடுவரப்பட்ட குளிர்த் நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்றாச்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வனையையுடைய மகளிருட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்த்த வானையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலெத்திக்கற்றோன்றும் குளிர்த் கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறுவாயாக.—எ - று.

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென்றது, தம்மையெதிர்த்தேரீர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைய யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிராணை. இகழுக்காடுகென்றது, மாயோனை. ஆகியுள்ளதும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுதின்ற ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று.

(ரு௭)

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப்படை] “ஒடாப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” என்பதன் உரையாலும், [பரிபாடல்] “சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்தம் ருழக்கி” என்பதனுரையாலும் உணர்க.

(௫௭.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்

புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன

வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற

நின்று னென்று கூறுவ துடையே னென்னென்றிற்

௫ பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்

டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னினையருங் கவர்க்

நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க

மின்னுநிமிர்க் தன்னநின் னொளிநிலங்கு நெடுவே

லொன்றார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉங்

க0 சுடிமரந் தடித லோம்புநின்

னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - *துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற, நினைது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது யாதெனின், நிற்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளைந்தகதிரையுடையவயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளுகொள்க; அகலிய இடத்தை யுடைய பெரிய ஊரைத் தியுஞ்சுக; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினைது பாட்டுச் செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானை கட்டு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—எ - று.

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறை யாற்றுவென்று உரைப்பாருமுனர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்த்து முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூற்றிறெனினுமையும்

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலார் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவார் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. ()

(௫௮.) நியே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே

†முழுமுத றெலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவள்ளையென்பர் நச்சினுக்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௪ - ம் குத்திரவுரை].

† இப்படியே “தூங்குகிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்கு ருல னையவத னுட்பிறந்த வீரர், தூங்கல்கட னாகும்” என்ற சீவகசிந்தாமணியிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - ௬], “சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை,

- கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது
- ௫ நல்விசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யினைய தாயினுங் கினையரா வெறியு
மருநரை யுருயிற் பொருநரைப் பொருச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே
- ௧௦ நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு
மிமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னானர்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
பானிற வருவிற் பனைக்கொடி யோனு
- ௧௫ நீனிற வருவி னேமி யோனுமென்
யிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றுஅங்
குருகெழு தோற்றமோ டெடுவர விளங்கி
யின்னீ ராகவி னினியவு முளவோ
வின்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே
- ௨௦ யொருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
பெளவ முடித்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
- ௨௫ தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கதும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கதும் வேலே கொடுவரித்
- ௩௦ கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தானாக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்ற பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.” என்று நாலடியாரிலும் [தாளான்மை, ௭] கூறியிருத்தல்காண்க.

* எளியவெனவென்றும் பாடம்.

இ - ன்.-4-நீ, குளிர்ந்தநீளையுடைய காவிரிக்குதலைவன்; இவன், பரிய அடிமாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவியநிழலையுடைய நெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்குமுன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராத கல்புகழையுடைய பழையகுடியைத் தடுமாற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினார் கிளையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவனாக் காணப்பொறாது போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோல்வான்; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின் கண் அரசன்; இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருகி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்த மூத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றுடனையாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடையவேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தையுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்றுசொல்லப்படும் இரண்டு பெரியதெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இதசன்மையிராகுதலின், இதனினும் இளியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; தும் முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக; தும்மூள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராக; நீங்களிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடராயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்கூழ்ந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், கல்லனபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய தும் இடையேபுகுந்து தும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, துமது கூட்டம்; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, தும்முடைவேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண்வளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சணையைப் பெரியநீரின்கண்வாரும் கயலுடனேபொறித்த சிகரங்கையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்.-௭ - து.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர்நாட்டுக்குன்றகளைன்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமாம். தழீஇப் பொருவென இளையயும். முரசமூன்றாவன: வீரமுரசும், நியாயமுரசும், தியாகமுரசும். நெல்லும் நீரும் கல்லார்க்குமெளியவென முற்றுகவுணாப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர் மாத்நிரையாய்நின்றது.

இருவரசர் ஒருங்கிருந்தாராப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. * ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையிராய நீங்கள் இருவீருமென்பாருமுளர். மணமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (ருஅ)

(ருக.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்

றூடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி

வல்லை மன்ற நீநயந் தனித்த

றேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்

ரு காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு

ஞாயிற் றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆர்த்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழிதி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எந்நாளும், சுடும்வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே கிளர்ந்தெழுதின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நிற்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களை யொப்பை.—எ -று.

தேற்றுவென்றது, தேற்றுவெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றுவென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படா யெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று. (ருக)

(கூ0.) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்

செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி

னுச்சி நின்ற வுவுவுமநி கண்டு

கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த

ரு சில்வனோ விறலியும் யானும் வல்வினாந்து

தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்

கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு

மாரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு

முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்

க0 வலனிரங்கு முரசின் வாய்வான் வளவன்

வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்

மாலே வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது; துறை - துடைமங்கலம்.

சோழன் துராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர்மருத்துவர் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப் போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாழும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் வினாந்து தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்களாயிடத்துக் கழியினீரான்வினைந்த உப்பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைகோக்கிச்செல்கின்ற ஆராயுடைய சகடையினது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

ணையுடைய லுளவனது வெயிலைமறைத்தற்கெடுத்த உட்கூப்பொருந்திய தலைமையையுடைய தாமப்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கருகி.—
எ - று.

செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சிவின்மறமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப் பெயலுவமையாய்வின்றது. கானல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவரானும் கொடியோரானும்வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து கடத்துமாறுநோக்கி நோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு லுளவன்வெண்குடையையொக்குமென விநவியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

லுளவன்வெண்குடையைக்கூட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்டால் தொழுதல் சொல்லவெண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம்.

(சு0)

(சுக.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்

சிறுமா ணையத லாம்பலொடு கட்டு

மலங்குயிரிர் செலுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட

பழன வாளைப் பளுஉக்கட் டெணியல்

டு புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக

விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி

நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்

வன்கை விளைஞர் புன்றலைச் சிறுஅர்

தெற்குபடு வியன்பழ *முனையிற் றந்தையர்

க0 குறைக்க ணெடும்போ ரேறி வீசைத்தெழுந்து

செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்

வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந்

னெஃகுவிளங்கு தடக்கை மியமேர்ச் சென்னி

சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற்

கரு ருமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ

னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின் று மலைந்தோர்

வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது

திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்

வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

கோழன் †இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைக் கோலுட்டு எறிச்சிலார் மாடலனிமதுகைத்துமரூர் பாடியது.

* முணையினன்றும் பாடம்.

† காலேகப்பள்ளியென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—கொண்டையாகியமயினாயும் குளிர்த்தழையையுமுடையகடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடையநெய்தலை ஆம்பலுடனேகனையும் மலங்குபிறழ்கின்ற செய்கின்றனனே தனம்புதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்துவானினது பரிய இடத்தையுடையதடியைப் புதியநெல்லினது கெள்ளியசோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம்விம்மவுண்டு நெடியகதிரையுடைய கழனியினிடத்துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தடுமாறும் வலிய கையையுடைய உழவார்புல்லிய தலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தலைகுவி யாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய நெடியபோரின்கண்ணே யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பணியினதுபழத்தைத் தொடுத்தற்கு முயலும் நாடோறும் புதுவருவாயையுடைய நல்லநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய வேல் விளங்கும்பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்டதேரின்னையுமுடைய சென்னியது இந் திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறி குவர், தமக்குற்றகாரியம்; யாங்கன், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் திணிந்ததோனைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமில்மே; விரைய அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல் அவ்வாழக்கண்டதனினுமில்ம்.—எ - று.

தனம்பென்றது, சேறுகுத்தியை. வழுவின்றும்லைதலாவது, வெளிப்படலின்ற மலைதல். (சுக)

(கூஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது

பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்

குருதிச் செங்கைக் கூந்த லீட்டி

நிறங்கிள ருருவிற் பேளய்ப் பெண்டி

௫ ரெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்

பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிற்

தறத்தின் மண்டிய *மறப்போர் வேந்தர்

தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே

யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே

க௦ பன்னா நடுக்கிய வேறுபடு பளில

மிடநகெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்

களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர

வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்

பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்

க௫ மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே

வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து

நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற

வரும்பெற லுலக நிறைய

விருந்துபெற் றனராற் பொலிகதும் புகழே.

திணை - துடிப்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன்வேற்புறடக்கைப்பெரு விறற்கிள்ளியும் போரிப்புறத்துப் பொருதுவீழ்ந்தானாக் கழாத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—வருகின்ற தூசிப்படையைத்தடுத்தப் போரின்கண் ஒருவர் ஒரு வரை வெல்வேமெனமிருதல் எவ்வனமாவது. பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமதுமயினைக் கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மந்த மான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்தியபடையானே போரின்கண்வெருண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; புகழ்மைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலதூறாக அடுக்கப்பட்ட பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக்கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலினின்றராய்க் குளிரந்தநீரின்கண்மூழ்காராய் அவர்மார்பத் தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின் தாரிணையும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடையதேவர்களும் மிகப் பெறுதற்கரிய உலகநிரம்பவிருந்துபெற்றார்; அதனற்பொலிக் துங்கன்புகழ்.—
எ - று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவாரைகடிப்பதெவின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்தின்மண்டதலாவது, படைப்பட்டின்பெயராதசென்று இருவேந்தரும்பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மனத்தோடு கொந்துகூறுகின்றாராதலான், நும்புகழென முன்னிலையாக்கிக்கூறினார்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும், விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல் வேமென்று தார்தாமினைந்தரினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு கூறிப் பின் பொலிகதும்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுனர். வருதார்தாங்கி அமர் மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கள்செய்தபடிக்கண்டு இனிச் சிலர்பொருது வேறல் எங்கேயுனதென வியந்துகூறியதாக உணப்பாருமுனர். (சுஉ)

(சுரு.) எனைப்பல் யானையு மம்பொடுதுளங்கி

வினைக்குமவினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே

சிறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா

மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட்டனவே

ரு தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்

தொல்கண் மறைப்ப லொருங்குமாய்ந் தனரே

விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குந ரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென

க0 வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே

யென்ன வதுகொ றுனே கழனி

யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்

பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்

யாண ருறாஅ வைப்பிற்

கரு காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்களத்திற் பரணர் பாடியது.

இ - ன்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுண் டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதியையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாட்க ளுடனே அக்களத்தேபட்டன; தேர்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல் லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாரால்விசிக்கப் பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசுமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வனையணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்த்தபுனற் கண்ணேபாயும் புதுவருவாயுறாத ஊர்கனையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவ ரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்றோவென்னவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுனர்.

நாடுதான் என்னவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப் பட்டது. (கூக)

(கூசு.) நல்யாழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்

செல்லா மோதில் சில்வனா விறவி

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை

*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்

ரு பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்

குடுமிக கோமாற் கண்டு

நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலேழுத்துமீப்பெருவழதியை நேடும்பல்லியத்தனார் பாடியது.

* விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—சல்லயானையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கிணையுடனேகட்டிப் போவேமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில வணையையுடையவிறவி, யானையணி பொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணேபறக்கும் எருவையைப் பசிய ஊன்றிதகைப்ப மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணேமருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக்கண்டு மிக்கீரான் அட்ப பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருதற்கு.—எ - று.

எருவை - தலைவெருத்து உடல்செவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினுமமையும்.
விறவி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைநீத்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ
வெனக்கட்டி வின்முடிவுசெய்க. (சுசு)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பது உம் பாடம்.

(சுரு.) மண்முழா மறப்பப் பண்பாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு
ரு மகலு ளாங்கட் சீறார் மறப்ப
வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
திருசுடர் தம்மு ணைக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலே மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
க0 புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருந்தேரலாதன் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானோடுபொருது புறப்புண்ணுணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—முழா மார்ச்சணையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பாணை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து செய்கடைதலையொழிய, தம் முடையகின் வண்டார்த்த மதுவையுண்ணதொழிய, உழுவார் தொழில்செய்யுமோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறார் விழாவின்யொழிய, உவாவந்துகடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முன் எதிரின்றுபார்த்து அவற்றன் ஒருசுடர் புல்லிய மாலைப்பொழுதின் கண் மலையுன்னையொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்னாகக் கருதியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்குநாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வானோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாரும் ஞாயிற்றையுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகுறித்த நான்போலக் கழியா.—எ - று.

* பெருந்தோளாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மண்முழா மறப்ப' என்பது முதலாகிய செயவெனெச்சங்குளெல்லாம், வாள் வடக்கிருந்தனென்னும் வினையோடு முடிந்தன. ஏறிந்தபுண் - ஏறிதல் ஏதுவாக உற்றபுண். 'முன்புருதித் தெறிந்த புறப்புண்ணுணி' என்றது, மார்பில்தைத்திரு வினப்புண்ணும் புறப்புண்ணுதலையொக்குமென 'நாணியென்றதாகக்கொள்க. (கூகூ)

(கூகூ.) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி.

வளிகொழி லாண்ட வுரவோன் மருக

களியியல் யானை கரிகால் வளவ

சென்றமர்க கடந்தநின் னுற்ற றோன்ற

நு வென்றோய் நின்னிணு நல்ல னன்றே

கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை

மிகப்புக மூலக மெய்திப்

புறப்புண் னுணி வடக்கிருந் தோனே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன்கரிகாற்பெருவாத்தானை வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடியது.

இ - ள், - நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து எவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போனா எதிரின்றுகொன்ற நினைதுவலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னிணும் நல்லனல்லவே? தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயை யுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப்புண்ணிற்குநாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்த லான். - எ - று.

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்ணுதறன்னே. ஒட்டியென்பதனை ஒட்ட வெனத்திரிக்க. எய்தி - எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்; எய்தவென்றுபாடமோது வாருமுளா.

உரவோன்மருக, கரிகால்வளவ, வென்றோய், வெண்ணிப்பறந்தலைப்பட்ட புறப்புண்ணுணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின்னிணு நல்ல னன்றையெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகவின்

(கூகூ)

(கூகூ.) அன்னச் சேவ லன்னச சேவ

லாகுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண

முதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்

* வெண்ணிப்பறந்தலையென்றும் பாடம்; "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருந் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தவிய, வெண்ணிற் றுக்கிய வெருவரு கோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" என்றார் பொருநராற்றுப்படை யிலும் [அடி. ௧௪௩ - ௧௪௮].

† வெண்ணிற்குயத்தியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
 நு மையன் மாலையாக் கையறு பிணையக்
 குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
 வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடுயது
 சோழநன் னூட்டுப் படினே கோழி
 யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
 ௧௦ வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
 பெருங்கோக் கின்ளி கேட்க விரும்பிசி
 ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநி
 லின்புறு பேடை யணியத்த
 னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

நீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருநீச்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

இ - ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபங்கும்வந்துபொருந்தியமதியம் அரும்புநிலாவிலங்கும் தமிழோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினதுபெரியதுறைக்கண்ணே அயிரையைமேய்ந்து வடதிசைக் கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின் கண் உயர்த்திலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கின்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின் கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறம் பேடைபூணத் தனது விருப்ப முறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

‘ஆடுகொன்வென்றி’ என்பதற்கு வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதெனினுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிலங்குமென முதல்வினைகொண்டது ; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்க ணுறைவானென்றாப்பாருமூளர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பத னாற்பயன் : மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (சுஎ)

(சுஅ.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
 கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது
 சிவ்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
 தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்குமந்
 நு தம்பகட் டெழிவிய டுசம்பொறி யாகத்து

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையின்
ஓடவர்ப் பிணிக்கும் பிடுகெழு நெடுந்தகை
புனிற்றுநீர் குழவிக் கிலிறுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்

க0 மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னுகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழிக்

க10 கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
நறுஞ்சே முடிய வறுந்தலை யானே
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குரிசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினோ.

தீணை - அது; துறை - பாணுற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—உடம்புரித்தாற்போன்ற ஏழும்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய
சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பானாக்காணுதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய்
அறிவார் சிலராதலின் சிற்செவிக்கண்ணதாகிய யாழை இப்பாண்சாகியது உண்
விற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ
பாண, பூண்த்தாங்கி அழகியபெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொரு
ந்திய மாற்பிணையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை
அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருந்தி அதுநீர்
ந்தகுழவிகுச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கலாமரத்தைச்சாய்க்கும்
மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதாகாக்கும் கல்ல சோழநாட்டை
யுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்
யும்பகையிடத்து எவாணுகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று
நீங்காதமறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய
மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக்
கண் வெய்யகண்ணப்பருகுவார் தம் நடுங்கு கையான் உகுக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற்
றின்கண் ஆடிய பாகரோதயானை நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும் பறையினது ஒசை
யைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன்
வாயிலைநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்வையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, *‘வரையகன் மாற்பிடை வரையுமுன்றன்’ என்னும்
குணத்தை; திருமகனென்னுமமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு
முற்று. பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவியையும்.

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், 10க :—“வரையகன் மாற்பிடை
வரையு முன்றன், புறாதபு பொன்புரை நாவு முன்னடைத், தருவனாத் தோள்களு
மமரர் கோன்களிற், துருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே.”

பாண, நீசெலின், நெடுந்தகை, பொருநன், குரிசில், உறந்தையோன்; அவன் பிறன்கடைமறப்பீரல்குவன்; நீ ஈங்கு வவன்செய்தியோவெனக்கூட்டுக.

‘உட்பகையொருதிறம்பட்டென’ என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தாகிய ஒரு கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உணர்ப்பினுமமையும். ‘புட்பகையேவானாகலின்’ என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்குடிகற்றாக, புள்ளிமித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவானாகலிற் சாவேமயாமென மறவர் தோன்புடைப்பவென்று உணர்ப்பாருமுள்; புட்பகையென்று இவ்னுக்கு ஒர்பெயர். பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெற வென்பாருமுள். (சுஅ)

(சுஅ.) கையது கடனிறை யாழே மெய்யது

புரவல் நின்மையிற் பசியே யரையது

வேற்றிறை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ

ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண

டு பூட்கை யிலலோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை

வையக முழுதுடன் வளைஇப், பையென

வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன

ரடுகளி நுயவுங் கொடி. கொள் பாசறைத்

க0 குருதிப் பரப்பிற் கோட்மொ தொலைச்சிப்

புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்

பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனே

பொருநர்க் கோக்கிய வேல னொருநிலைப்

பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா

கரு ரொள்ளெரி புரையு முருகெழு பசும்பூட்

கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாபி

னெடுங்கடை நின்றலு மிலையே கடுமபகற்

தேர்வி சிருக்கை யார நோக்கி

நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி

உ0 குழிமவண் டிமிராத் தாமரை

சூடா யாத லதனினு மிலையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துழைந்ததுதஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கீழார் பாடியது.

இ - ள்.—நினைக்கையகத்தது, இலக்கணமுறைமைநிரம்பிய யாழ்; உடம்பின் கண்ணது, ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அரையதாகிய வேற்றிறை ஊடு போன வேர்ப்பானினைந்த சீனையை அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையயாய் ஓலகமெல்லாவற்றையுஞ்சூழ்வந்து பின்னை என்னை மெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றாயின், கேளாய்; வேந்த

ரது கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குறுகிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொன்று புலாயுடைய போர்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்திலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டுடெக் கப்பட்ட வேலையுடையனும் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பான் னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநின்றலும் உடையையல்லே; விளங் கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவிற்களும் வண்டு ஊதாத பொற் றுமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அந்நெடுங்கடைநின்றவினுமுடையையல்லே; அத னால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வானை வினவுகியாயின், தானையையுடையவன், உற் றையோன்; அவன்பாற்பட்டருவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநின்றலுமில்லை; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடா யாதல் அதனினுமில்லையென மாறிக்கூட்டுக

பூவாகியதாமரையெனினுமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை புகழ்த் தகையிலலோனென்பது உம் பாடம். ஒருநாளான் முதலன்பத்துநாழிகையும் அற த்தின்வழியொழுகிப் பின்பத்துநாழிகையும் இறையின்முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால், கடம்பகற்றேர்வீசிருக்கை யென்றார்.

(சுக)

(எடு.) தேளந் தீந்தொடைச் சீறியாழப் பாண

கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன

நுண்கோற் றகைத்த தென்கண் மாக்கினை

யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூழி

ரு வினவ லானு முதுவா யிரவல

தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்

கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக்

ரமீதி யல்லது சுமீதி யறியா

திரும்புந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்

கடு கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி

நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை

சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ருதுங்

கைவள் ளீகைப் பாணன் சிறுகுடிப்

பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத

கரு வின்னகை விழியொடு மென்மெல வியலிச்

செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

விறுகுகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

தீனையும் துறையும் அவை.

* அவனைக் *கோவூர்கீழார் பாடியது.

இ - ள்.—‘தேன்போல இனிய கரப்புத்தொடைபொருத்திய சிறிய யாழை யுடையபாண, கயத்தின்கண்வாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணேகோத்தாற் போன்ற துண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக’ என்று சொல்லிப் பலவும் என்னைவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவ லனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமாதத்தின்கட் குளிர்த் பொய் கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றகரி டத்து அடுகொருப்பல்லது சுடுகொருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்வினைக் கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதுங் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைப பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாகிரிநாறும் மயி ரினையும் ஒள்ளியதுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய விறவியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையயாவை; விறகைக் காட்டி னின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேன்கொ லென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

‘பாண தனிக’ எனக்கூறி வினவலான இரவல, விறவியொடு மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்வையாயினெனவுமையும். நகரையுடையநாடென இயைப்பாருமுள்.

‘விறுகுகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று’ என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர் தலைப்பாடன்றென்று பொரு ளுரைப்பாருமுள்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (60)

(எக.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானே வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரோ

டு டவர்ப்புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் பிரிக
வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே னுகு மலிபுகழ்

க0 வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முணாசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாத னழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
கரு கண்போ னன்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழநகை யிழுக்கியா னென்றோ
மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப்பிறர்
வன்புலங் காவன் மாறியான் பிறக்கே.

தீண - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூதிந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ள்.—சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னொடுபொருவேமென்றுசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபோரின்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாக; மிக்கபுழையுடைய வையையாறுசூழப் பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மைய லென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழ்மைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனதுகண்போலும் நன் பினையுடைய நடாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பி யவனாகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும் காவலினிங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிற ப்பிலிங்கி யான்பிறப்பேனாக.—எ - று.

‘மெலிகோல்செய்தேனாக’ என்பதனுள் ஆகுவென்பது, எங்குந்தந்துரைக் கப்பட்டது. ஒன்றோவென்பது, எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. (எக)

(எஉ.) நகுதக் கனரே நாடுமிக் கூறுந்
நிளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தா
னெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
ரு படையமை மறவரு முடையடி யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தனா
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
டொருங்ககப் பட்டேன னாயிற் பொருந்திய
க0 வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம மிறையெனக் கண்ணீர் பார்ப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கரு வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பா டாது வனாகவென் னிலவனா
புரப்போர் புன்கண் கூட
விரப்போர்க் கியா வினமையா னுறவே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

இ - ன்.—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ
ரெனவும் இவன்றான் இனையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இரு
மருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகாலினையு
முடைய உயர்ந்த நல்லயானியினையும் தேனாயும் குதிரையையும் படைக்கலத்
தொழிலமைந்த வீரனாயும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே
மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரச
ரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின் கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடுகூட அவ
ரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண்வாழ்வார்,
தாங்கள்சென்றடையுநிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடையவேந்தனென்றாகருதித்
கண்ணீரைப்பாரப்பிச் குடிமக்கள் பழிதுற்றும் கொடுங்கோலையுடையனாகுக;
உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்டகேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன்முதல்வ
னாக உலகத்தோடுநிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது
நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்னாற்புரக்கப்படுங்கேளிர் துயரம்மிக இரக்கு
மவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ - று.

என்னிழல்வாழ்நராகிய குடியென்க. உனையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து
கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய
தாகவுக்கொன்க. இவனென்றார், தங்கருத்துக்கண் அனுமையான். அகப்பேடே
னாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினமேல் நின்றது.

வேந்தனாத் தாக்கி அகப்பேடேனாயின், கோலேனாகுக; இன்மை யானுற;
என் நிலவனா புலவர்பாடாது வனாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்’ என்பதனை, நாட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட
மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினரென நகுதக்கனரெனப் பிரித்துணர்ப்பினுமையும். நில
வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம்.

- (எஃ.) மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சு
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
டு தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதுதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் நெள்ளிதிற்
றுஞ்சபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
க0 வன்றிணி நீண்முனை போலச் சென்றவன்
வருந்தப் பொரேள னாயிற் பொருந்திய
திதி நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருந் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவெண் றுரே.
தீணையும் துறையும் அவை.
சோழன் *நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ன்.—மெல்லவந்து எனது லீல்ல அடியையடைந்து மெக்கு ஈயவேண்டு
மென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய
பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ எளி
யது; இனிய உயிரேயாயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படை
த்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாவாது என்னுள்ள
த்தையிகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்வினங்கத் துயில்கின்ற புலியை இட
றிய குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியை
யுடைய யானையினது காலின்கணகப்பட்ட வலிய திணியமூங்கிலது நீண்ட முனை
யையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி. பொருதிலேனாயின், கூடிய
தீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொன்னாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய
பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மலை துவள்வதாக.—
எ - று.

‘இரக்குவிராயின்’ என்று பாடமோதுவாருமுனர். தீதில்காதல்கொள்ளாவென
இயைப்பினுமமையும், உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற்றுகும் சூழ்ச்சியை. தன்மேல்
பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமா
காது. (எஃ)

- (எசு.) குழவி யிறப்பினு முன்றடி பிறப்பினு
மாளன் நென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலையி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளான் சிறுபத்

டு மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தித் தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
யின்ம ரோவீவ் லுலகத் தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமாரீர்கணக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்குணனோடுபோர்ப்புறத்துப்
பொருது பற்றுக்கோட்டிக்கு நடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்
தாவென்று பெறுது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கோண்டிருந்து உண்ணான் சொல்
லித் துஞ்சியபாட்டு.

இ - ஈ.—பின்னை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மனை பிறப்பினும்
அவற்றையும் ஆளல்லவென்றுகருதாது வாளோக்குதலில் தவிரார் அரசராயிருக்க,
பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் துன்
பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய உபகாரத்தான்வந்த தண்
ணீரை இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட்டையை
மாற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரா அவ்வரசர்பெறுவார்
களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரா அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சாக்குழவியும் ஊன்
பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல் வைத்துக்
கூறியவாறு. கேளல்கேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவளுண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்
ப்படுமென்போல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேளல்கேளிர் வேளாண்சிறுபத்தனை
மதுகையின்றி வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி
செத்துப் பிறப்பினும் ஊன்தடிபிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோ
வென உணர்ப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுயின்மையின், இது
முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எசு)

(எடு.) மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெபை

பாறா வந்த பழுவிறற் றுய

மெய்தின மாயி நெய்தினஞ் சிறப்பெனக

குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்

டு சிறியோன் பெற்றினது சிறந்தன்று மன்னே

மண்டமாப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றாள்

விழுமியோன் பெறுகுவ னாயி னுழந்

ரறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை

யென்றாழ் வாடுவறல் போல நன்று

க0 நொய்தா லம்ம தானே மையற்று

விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை

முரசுகெழு வேந்த ரரசுகெழு திருவே.

தீணை - அது; துறை - *பொதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ன்.—தங்குடியின்முகியோனா முதியோனாக் கூற்றம் கொண்டு போயிற் றாக, விதிதரப்பட்டுத் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசரிமையைப் பெற்றேமானால் இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடிமக்களை இறை வேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெ றின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடித் துப்பொருள் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சி யையுடைய சரியோன்பெறுவனவின், தாழ்ந்தநீனாயுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போ லப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணேபொருந்தவுயர்ந்த வெண் குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசரது அரசாட்சியைப்பொருந்திய சென் வம்.—எ - டு

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக்கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத்தர வே ண்டுமென்று இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிரு விழுமியோன்பெறுகுவனவின், நன்றுநொய்தாலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அசைநிலை.

(௭௫)

(௭௬.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்

புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியறகை

யின்றி லூங்கோ கேளலந் திரளனா

மன்ற வேம்பின் மாசுசிறை யொண்டளிர்

௫ நெடுங்கொடி யுழினைப் பவரொடு மிடைந்து

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய கண்ணி

யொலியன் மாலையொடு பொலியச சூடிப்

பாடிந் நெண்கிணை கறங்கக காண்டக

நாடுகெழு திருவிற பசும்பூட் செழியன்

௧௦ பிடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்

பொருது மென்று தனறலை வந்த

புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க

வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை இடைக் குன்றுக்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு; இன்றையின்முன்கேட்

* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறியேம் ; திரண்ட தானையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின் கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளினை நீண்டகொடியாகிய உழினைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப்பச்சூடி ஒசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச் காட்சிதக நாடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னுற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்துவந்த புணந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய ஏழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.—எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுத்தும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற்கை ; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த ஏழுவர்நல்லமடங்க ஒருவனாகித் தெரியலை மாலையொடு காண்டகச்சூடிக்கீண்கறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்றின் ஊங்கோ கேளமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எஃ)

(எஃ.) *கிண்கிணி களைந்தகா லொண்குழ ரெட்டுக்

குடுமி களைந்தறுதல் வேம்பி னெண்டளிர்

நெடுங்கொடி யுழினைப் பவரொடு மிலைந்து

சூறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி

நு நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்

யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூண்டு

தாவி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்

டயினியு மின்றயின் தனனே வயின்வாசி

னுடன்றுமேல வந்த வம்ப மள்ளனா

க0 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவனா

யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்

கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை

மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச்செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளினை நெடிய கொடியாகிய உழினைக்கொடியோடுசூடிக் குறியவனைகையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே விஸைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெற்றநின்ற வன் யாரோதான் ? யாரேயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக ; தாயையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமின் ; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான் ;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாடெட்டினுள் வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் சூத்திரவுரை].

முறைமுறையாகவெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்தது மிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒவியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணேபொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தன்னைமிருத்ததும் அதன்னுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன்மென மெலிந்துநின்றது. (என)

(எடி.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு நோன்று

ளணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்

தனைச்செறி யுழுவை யிராக்குவந் தன்ன

மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து

ரு விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்

பொருநனு மினையன் கொண்டியும் பெரிதென

வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர

வீண்டவ ரடுதலு மெல்லா னாண்டவர்

க0 மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

தந்தை தம்மூ ராங்கட்

டெண்கிணை கறங்கசசென் றுண்டட் டனனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வனைத் சந்துகனாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலை தளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பிய தோர் இளையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்த எழுந்திருந்து, ‘சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற் பொருவானும் இளையன் கொள்ளையும்பெரிது’ என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கெனற கண்ணராய் நின்றவிடத்துநில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிதெலும் உடம்படானாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணிநராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களுரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரெனறதனை, “எவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” என்றாற்போலக் கொங்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை. (எஅ)

(எஃ.) மூதூர் வாயிற் பணிக்கய மண்ணி

மன்ற வேம்பி னெண்குழை மலைந்து

தென்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்த்த

டு வம்ப மள்ளரோ புலரே

யெஞ்சவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

தீணையும் துறையும் அஃஃ.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தனது பழையநகரிவாயிற்கட் குளிர்த்த பொய்கையின்கண்ணே
மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளினைச்சூழித் தெளிந்த ஓசையை
யுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமித்தோடுநடந்து வெய்ய போனா
யுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே;
பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணி
யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எக்)

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி னாழ ராங்கண்

மைந்துடை மலலன் மதவலி முருக்கி

யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்

வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

டு நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்

போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம

பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல

விருதலை யொசிய வெற்றிக்

களம்புரு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.

தீணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநீக்கிள்ளி முக்காவனுட்டு ஆழர்மல்லனைப்
பொருது அட்டிநின்றனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ன்.—இனிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆழாரிடத்து வலியையுடைய
மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து
ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தையிலக்கி முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து
மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிட
மும் முறியமோதி அக்கனத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றுகொன்றநிலை
யை, கண்டால் உவப்பினும் உவவானாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும்
போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய்
தானை விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

‘பணைமுயலும் யானைபோல பொருதலை யொசிய வெற்றி’ என்று பாட
மோதி, அம்மல்லன்றற்குறியினும் பிற்குறியினும் ஒருதலைமுறியமோத்யென்று
உணர்ப்பாருமுனர். தில் - விழைவின் கண்வந்தது. (அ0)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடனினும் பெரிதவன் களிநே
காப்பெய லுருமின் முழங்கலா னுவே
யார்கொ லனியர் தாமே யார்நாஞ்ச்
செரியத் தொடுத்த கண்ணிக்

நு கவிகை மள்ளன் கைப்பட்ட டோரே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்துமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவிந் தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்.—எ - று.

(அச)

(அஉ.) *சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்

பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்

கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது

போழ்தூண் டீசியின் விரைந்தன்று மாதோ

நு லூர்கொள வந்த பொருநறெ

டார்புனை தெரிய நெடுந்தகை போரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு உதவப்போக வும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினாளாக அவள் மெய்நோவிற்கு உதவப் போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலமகன்கையதாகிய வானாச்செலுத்தும் ஊசியினும் விரைந் தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றெடுக்கப்பட்ட கண்ணியை யுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுந்தகைபோர், 'பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெ னப் பெண்ணீற்றறறென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விரைந்தன்றெனக் கூட்டுக.

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டிசெக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வா ளாது கூறினாறியினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினாம்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனோடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினுள் ஒருகணத்துள்ளே பல்வேந்தனா ஒருங்குவேற்றகு வினாகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நீச்சி னுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௨௦ - ம் குத்திரவுணர்].

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்பாற்றற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுணர்ப்பாருமுளர். (அஉ)

(அரு.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்

ரெடிகழித் திடுதல்பான் யாயஞ் சுவலே

*யடுதோண் முயங்க லவைநா னுவலே

யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று

ரு மொருபாற் படாஅ தாகி

யிருபாற் பட்டவிம் மைய லாரே.

தீணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாயிகள் துமகன் கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற தாடி யினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு எனதுவனை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாவை அஞ்சுவேன்; அவன்பகையைக்கொல்லுந்தோனைத்தழுவுதற்கு அவையின்க ணுள்ளானாணுவேன்; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும், யாயே யாதல் அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்ப டட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையலார் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

‘ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மைய லார்’ என்பதற்கு அச்சமும் நாணுமுண்டாய்வருந்தும் என்கூற்றிலும்நில்லாது என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டநினைவாத யாய்கூற்றிலும்நில்லாது இருவர்கூற்றிலும்நின்று மயங்குகின்றவ்வு ரொனினுமமையும். (அரு)

(அரு.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே

யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே

போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே

கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க

ரு ணேமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்

சுமணர் வெருஉந் துறையன் னன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவன், தன்னாடிழந்தவறுமையாற் புற்கைறுகார்த்தா னயினும் பகைவராஞ்சுத்தக்க பெரியதோனையுடையன்; யாம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும் பலகாலங்காணப்பெறினும் மெய்யுறப்பெறாமையின் வருத்திப்

* அடுதொறுமுயங்கலென்றும் பூடம்.

† மகன் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தையுடையோமாயினேம்; போனாயேற்று எந்தலைவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவரின் கட் போர்செய்தற் கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலிபேசி இன்பமூற்றுப்போந்தவீரர்க்கு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன்.—எ - று.

என்னை புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருத்தோளனும்; யாம் ஆவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமை யால் பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுதிகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனாயும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாரு முளர்.

உமணர் வெருடும் துறையன்னனென்றதனற்பயன் : வருத்துங்கூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும் நினைவிற்குக்குக. (அசு)

(அரு.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு

மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு

மாடா டென்ப வொருசா ரோரே

யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே

நு நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே

யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்

முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று

யான்கண் டன்னவ னுடா குதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன் றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப் பட்ட நல்லவர்க்கையுந் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஒடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தை யுடைய பனையைப்பொருத்திநின்று, எனதுவனையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவளது ஆதரவுதோற்றிநின்றது. நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றதாஊம் ஆடன்றென்றதாஊம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். (1)

(அக.) சிற்றி னற்றாண் பற்றி நின்மகன்

யாண்மிள னோவென வினவுதி யென்மகன்

யாண்மிள னாயினு மறியே னோரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லனை போல
நின்ன வயிறோ விதுவே
தோன்றுவன் மூதோ போர்க்களத் தானே.

நீனை - வாகை; துறை - ஏறண்புலல்.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ன்.—சிறிய இல்லின்கண் கல்லதுணைப்பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத்
துளையென்று கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்தானாயினும் அறிவேன்;
புலிகிடந்துபோன கண்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறோ இஃது; அவன்
செருக்களத்தின்கண்ணேதோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்செ
ன்றுகாண்.—எ - று.

‘நன்றவயிறோவிது’ என்றருத்த: புலிசேர்ந்துபோகிய அனைபோல அவ
னுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஒருமென்பதூஉம், மா
தோவென்பதூஉம் - அசைச்சொல். (அசு)

(அள.) *களம்புக லோம்புமின் நெவ்வீர் போரெதிர்த்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைக
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிவகள் வலித்த காலன் னோனே.

நீனை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

†அத்யமாந்நேடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றியின், பகைவர், போரின்
கண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுள்ளன்; ஒருநான் எட்டுத்தேரைச்
செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர் தேர்க்காலையொப்
பன்.—எ - று.

போரெதிர்த்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - வினாவும்
கிண்மையுமாகக்கொள்க. (அள)

(அஅ.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோக்குதிந
லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
கதிர்விடு துண்பு ணம்பகட்டு மார்பின்

* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்
றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணை
யியல், உக - ம் சூத்திரவுகை].

† அதிகமான் நெடுமான்வஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௫ விழவுமேம் பட்ட நற்போர்

முழவுத்தோ ளென்னைபைக் காணு வுக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டு யாம் அவனோடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற துண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார் பினையும் கனவேன்விழுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போ லுந்தோளிணையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் ; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணுவதற்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஒம்புமினெனக் கூட்டுக. (அஅ)

(அக.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட்டல்குன்

மடவர லுண்கண் வானுதல் விறவி

பொருநரு முளரோதும் மகன்றலை நாட்டென

வினவ லாடுப் பொருபடை வேந்தே

௫ யெறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன

சிறுவன் மள்ளாரு முளரே யதான்று

பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை

வள்ளிபொரு தெண்கண் கேட்டி

னதுபோ ரென்னு மென்னைபு முளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய துதலினையுமுடைய விறவி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ தும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எமமுடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குக்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர் ; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்றுமகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன் எ - று.

‘தென்கண்’ என்றது, அதன்கண் ஓசையை. போரென்றது, போர்ப்பறையை. (அக)

(கூ0.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த

ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்

மறப்புவி புடவின் மான்கண முளவோ
மருளின விசம்பின் மாகிரத் தீண்டிய

௫ விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி
னச்சொடு தாக்கிய பாருந் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய
வரிமணன் னெமலக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ

க0 வெழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் வண்கை மழவர் பெரும
விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தப்பூ இலேதழைத்த
குளவியுடனேநாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புவிசீறின் எதிரிற்கவலல
மானினமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த
இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்துமிதுகியாற் பார் அச்சு
மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்டுஞ் சித்த பண்டத்தையுடைய
சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பாக்க
வும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போ
தற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கண்ணையாரத்தை
யொக்கும் முழந்தாளிலேபொருந்திய பெரியகையாகிய தப்பாத வண்மையைச்
செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினைது மண
னைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற்
புகின்.—எ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ? இல்லையன்றேயெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; தடக்கையையுடைய பெருமவெணக்கூட்டி, வண்
கையை மழவரொடுகூட்டியுணர்ப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதப்பகட்டுன்பதூஉம் பாடம்.(கூ0)

(கூக.) வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொன்னார்
களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை
யார்கனி நறவி னதியர் கோமான்
போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி

௫ பால்புரை பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி
நீல மணியிடற் றொருவன் போல
மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
பெருமலை விடரகத் திருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *நெல்லித் தீங்கனி குறியா

க0 தாத னின்னகத் தடக்கிச்

சாத னீங்க டவெமக்கித் தனையே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

.அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ள்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வாணியெடுத்துப் பகைவர் களத்தின் கட்டட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாணைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலை யையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை நுதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலை பெறுவாயாக; பெரும், நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றுகருதாது அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—
எ - று.

‘நீல மணிமிடற் றெருவன் போல’ என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும், நீ நீலமணிமிடற்றெருவன் போல மன்னுகவெனக்கூட்டி வின்னமுடிவுசெய்க.

‘பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி’ என்பதற்குப் பிறைதான் நுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (கக)

(கூஉ.) யாதோடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா

பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்

சுருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை

யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வெண்ணார்

நு கடிமதி லரண்மல கடந்த

நெடுமா னஞ்சிரி யருளன் மாறே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாதோசைபோல இசையால் இன்பமும்செய்யா, காலத்தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பிள்ளைகளுடைய இனஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

“* மால்வகைக், கழிப்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவவினை தீங்கனி யெனவைக் கீந்த, வரவுச்சின்ன கனலு மொளிகிகழ் நெடுவே, லரவக் கடற்றூனை யதிகனும்” என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் [அடி - கூக - க0க].

† எமக்கீத்தோயேயென்றும் பாடம்.

யன, பகைவரது காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண்பலவற்றையும்வென்ற
நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ -று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என்
வாய்ச்சொல்லும் அனைவெனக்கூட்டுக.

பாமென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை -
விகாரத்தால் தொக்கது. (கூஉ)

(கூஉ.) திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்

சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்

தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்

டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்

௫ நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்

காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா

ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்

திறம்புரி *பசம்புற் பரப்பினர் கிடப்பி

மறங்கங் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த

க௦ நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென

வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ

வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்

தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததைய தூறிநீ

கரு பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவர் பொருது புண்பட்டுநின்றேனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசும் இழுமென்னும் ஓசையை
யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போனாவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்
னோடு எதிர்த்துவந்தோர், நினைது தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச்
சிதறிக் கெட்டுப்போகவிடாமெருவிய பெருமையிலாத அரசரது நோயின்பக்கத்
தான் இறந்த உடம்பையிணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற்
படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அந்தைவிரும்பிய கோட்பாட்
டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தனர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய
பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோ

* தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற் போழப்படுதல் அரசருலத்தினர்க்கு இயல்
பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டானுமுணர்க; உக - வது சிறைவிடு
காதை: “கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச், செற்ற தெவ்வர் தேயந்தம
தாக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்த, செருப்புகன் மன்னர் செல்
வுழிச் செல்கென, மூத்து விளித லிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடை பெயராத
நாணுத்தக வுடைத்தென.”

டாக நல்லபூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வானோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதத்தினையுடைய தலைமை பொருந்திய ஆணை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப்போறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எ-று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையநூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்கோ டெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடிண்மன்னர்விளிந்த யாக்கைதழீஇ நீள்கழன்மன்னர் செல்வுழிச்செல்கென வாள்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்கோ டெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனாலும், வாள்போழ்த்தடக்கலுமுய்ந்தன ரென்றதனாலும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வாளாற் பட்டித் தறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்த்து ஆடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமமையும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வாள்போழ்த் தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்கோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வாள்போழ்த்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தொலைந்தா ரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்த்தடக்குமீழிவையும் உய்ந்தனரென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (கூக)

(கூசு.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்ணோடு கழாஅவி
னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
முன்னருங் கடாஅம் போல

நு விண்ணாய் பெருமநி னென்னு தோர்க்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனதுவெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் கார்ணமாக நீளையுடையதுறைக்கட்ப்படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணைதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னதாம்? அதுபோலப் பெரும, நிற்பகைவர்க்கு இன்னம்.—எ - று.

கழாஅவினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினுமமையும். (கூசு)

(கூரு.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர னேன்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுறுதி சிதைந்து

நு கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று

முண்டாயிற் பதங்கொடுத்த

தில்லாயி னுடனுண்ணு

மில்லோ ரொக்கற் றலைவ

னண்ணலெங் ஞோமான் வைந்துதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வான்மங்கலம்.

‘அவன்தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சேன்ற ஓனவைக்கு அவன்படைக் கலக்கோட்டில்காட்ட அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச்சூட்டப்பட்டு உடலிடற் திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன ; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்குதுனியுமுரி க்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிவிடத்தனவாயின, எந்நாளும் ; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூட வுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய துனியையுடைய வேல்.—எ - று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன ; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினு மமையும். ‘சிறைத்து குற்றில்’ என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர ; வைதுதிவேலாகிய அவை கொற்றறைக் குற்றிவிடத்தன வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக வின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கூடு)

(கூகூ.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யினையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூபபோ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி

நூ நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றென்றே
விழவின் றாழினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன்போதுட்டெழீனியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இனையோனுக்குப் பகை இரண்டுகோன்றின ; அவற்றின், பூப்போலும் வடிவினை யுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோன்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகளினா

நெஞ்சுபிணித்ததனால் அவர்துணிகுருதலின் உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவார்க்கும் தப்பாமற் செம்மரியாட்டுத்தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங் குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை முகந்துண்ணுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—எ - று.

பசந்து துணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெவனசசமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வீனையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புந்குறியவாறு, ஓகாரம் - அசைநிலை. (கசு)

(க௭.) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவா
நூடன்றவர்காப் புடைமதிவழித்தவி
நூறு மூழ்கி யுருவிழந் தனவே
வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்

நூறுங்களி னுடுகைத்தலிற்
சுரைதழீஇய விருங்காமொடு
மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
களிறே, எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
குறூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்

கடு பரூஉப்பினிய தொடிகழிந்தனவே
மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
களனுழந் தசையு மறுக்குளம் பினவே
அவன்றானும், நிலந்திகாக்குந் கடற்றானைப்

கடு பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
உடு கிறுக்கல் வேண்டுந் தினையே மறுப்பி
னெல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுந் தேறி ராயின் மெல்லியந்,
கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
குறந்தொடி மகளிர் தோள்விட

உடு லிறும்பு தன்றஃ தறிந்தாடுமினே,

தீனையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—போரைச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தவாங்கடாம், பணைத்தவரது காவலையுடைய அரணையழித்தலால் அவர்தசையின் கண்ணே உறக்குளித்துக் கதுவாய்போய் வடிவிலுந்தன; அவன்வேல்கள்தாம், குறும் பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பணைகவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சரையோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தாற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பணைகவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புகிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஒடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன்றானும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னினியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்த செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள்ளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் துங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுகிராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடராயின், அதற்கு உடம்படுவான்ல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், துமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கனியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரதுதோனைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்யமின்.—ஏ - று.

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து: அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறும்பு - சிற்றரன். கடற்றானையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய அவன்றானுமென்க. (கௌ)

(கூஅ.) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்

பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினி

னினக்களிறு செலக்கண்டவர்

மதிர்கதவ மெழுச்செல்லவும்

நு பிணைமுங்கக் களனுழககிச்

செலவசைஇய மறுககுளம்பினி

னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்

கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்

மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்

க0 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்

தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்

வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்ததின்

மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புண்படு குருதி யம்பெர் கிக்கவும்
 கரு நீரே, ஐயவி புனைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
 வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்துங்
 கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றா
 ரிரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பனைந்
 திறங்குகதி ரலம்வரு கழனிப்
 ௨௦ பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; தீணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்ற வளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்த்துகுறைந்த துனையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் சமது மதில்வாயிற்கதவங்களும் கணையமாங்களும் புதிதாக விடுதற்குப் பழையன போக்கவும், புட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்லகுதினாபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைத்தவேல முன்னர் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நிற்பகைவரது மார்பின்கண்ணெறிந்த வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கடுகைக் காம்புடனே கைநீட்டைச்செறிக்கவும், வான் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக் கொள்ளவும், நீதான் வெண்சிறுகடுகைக் காவலாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவரிரங்கக் கெடுவதுகொல்லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்கதிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக் கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—௭ - று.

• செல்லவென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தினையெண்ணும் வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தினையாகலிற் போற்றாநாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக் கூட்டுக.

கொல்லும், ஒவும் - அசைநிலை.

(க௮)

(க௯.) அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
 மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
 நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
 தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
 ௫ வீகையங் கழற்கா விரும்பனம் புடையற்
 பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா நெடுவே

லெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின றெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
க0 சென்றமர் கடந்துநின் னூற்ற றேற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலார் நூறிநி
னரனடு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவுள் கோவலாரேறிநீதானை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருந்துவித்தும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்துதந்தும் கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழையநிலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோனாயொப்பப் பொன்றாச்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காலினையும் நாடோறும் புதிய ஈரம்புலராத புலையையுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய ஏழிலாஞ்சினையும் நாடுதலையுடைய ஒருநாளும்நீங்காத அரசவரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போனாவிரும்பி ஒலிக்கும் ஒசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலாரை அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிச்சின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளே.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினான்; பிறராற்பாடப்படுதலிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றேற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளே இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல். மூவரொடுமுரணியென்றும், முரணுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூவார்கா - வானோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்ததோர்கா. இவனுக்குப் புனந்தார்கூறியது, *சேரமாத்ரு உறவாதலின். எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்காடுங்கூடி ஒருநாடாய் அவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோடுகூடிநின்ற நன்மையும் தீமையுமாராய்தலெனினுமமையும். ()

(க00.) கையது வேலே காலன புணைகழன்

மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புன்

வட்கர் போகிய வளரினம் போந்தை
 ஈச்சிக் கொண்ட ஓசுவெண் டோட்டு
 ௫ வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு ழிணாஇச்
 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
 வரிவயம் பொருத வயக்களிது போல
 வின்னுமா ருதுசினனே யன்றோ
 வுய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
 க0 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
 சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கையின்கண்ணது, வேலே; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல்;
 உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுண்; பகை
 வர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இனைய பணையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக்
 கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருத்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியி
 னது பெரியம்லளையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு
 பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமும்நீங்காது,
 சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகை
 வரை வெகுண்டொபார்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையா
 வாயின.—எ - று.

காலனபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தோ
 றும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலளையும் வேங்கையொடுவிணாஇச் சூடிச் செறுவார்நோக்கிய
 கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பானு; ஆதலால், அன்றோ! இவனுடற்றியோர் உய்ந்
 தனரல்லரெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகிநின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமை
 யும். (க00)

(க0க.) ஓநாட் செல்லல் மிருநாட் செல்லல்,
 பலநாள் பசின்று பலரொடு செல்லினுந்
 தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாநோ
 வணிபூ ணணிந்த யானை யியுறே
 ௫ ரதியமான் பரிசில் பெறாஉங் கால
 நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
 தோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
 கையகத் ததுவது பொய்யா காத்தே

யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்

க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—யாம் ஒருகாட்செல்லேம் இரண்டொட்செல்லேம் பலகாளும்பயின்று பலரோகெட்டச்செல்லினும் முதற்சென்றகான்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயாணையையும் இயன்றதேறாயுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலே நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யாணை தனதுகொம்பினதிகடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது; அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தான் வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விருப்பினனென முன்னேகட்டிக, கோட்டிடைவைத்தகவளம் போலவென்றதற்கு, யாணை வாயிற்கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்தாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உணர்ப்பினுமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உணர்ப்பினுமையும்.(க0க)

(க0உ.) எருதே யினைய துகமுண ராவே, பி...

சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே,

யவலிழியினு மிசையேறினு

மவண தறியுநர் யாடுந லுமணா

நு கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன

விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய், தய...

ணைணிறை மதியத் தனையையிருள்

யாவண தோதின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெழுனியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எருதுகள் இனையதாம் துகம்பூண்டிலைதியா; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும் மெட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யார்தானென்றுநினைந்து உப்புவாணிகர் அச்சுமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய், நீ திங்களாகிய நான்நிறைந்தமகியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழ்மவர்க்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது.—எ - று.

திங்கள்காணிறைமகியத்தனையுடையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாரும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றிழி

வுடையவழி அச்சமுறிந்துழிச் சேமவச்சீ உதவினாற்போல ன் காக்கின்றகாட்டிற்கு ஒரிடையூறு உற்றால் அதுகீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'ஏந்தே யினைய நுக முண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதவகுறித்து உமணர் சேமவச்சையாத்தற்குக் காரணமாய்நின்றது. (க02.)

(க0௩.) ஒருதலைப் பதலை தூங்கு வொருதலைத் தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக், கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச் சுரன்முத விருந்த சில்வனே விறவி

௫ 'செல்வையாயிற் சேனோ னல்லன், முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை மலைசூழ் மஞ்சின் மழகனி றணியும் பகைப்புலத் தோனே பல்வே வஞ்சி பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை

க0 மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப

*வலத்தற் காலே யாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றானே.

தீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாதுகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறவி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணெனல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முகில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பல்வேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றான்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்குவி; பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து; பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையதைவின், நீ வேண்டியவெல்லார்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேனோனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்ற உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு.(க0௪)

(க05) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுவது தும்மை

யூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்

தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு

மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன ஈவென்னே
 ௫ துண்பல் கரும் நினையாந்
 துணையெனன் திகழிற் பெறலரி தாடெ.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நீங்கள் பாதுகாயின், மறவீர், துமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலனவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவிழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறை வனது துண்ணிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இனையெனன்று மதியா திருப்பின் துங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது — எ - று.

மறவீர், துமக்குச் சாற்றதும்; என்னை இனையென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுகின்றவனக்கூட்டுக.

மீர்ப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (க௦ச)

(க0௫.) சேயிழை பெறுகுவைவாணுதல் விறலி

தடவுவாய்க் கலித்த மாபிதழ்க் குவளை
 வண்டுபடு புதுமலர்த் தன்சிதா கலாவப்
 பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி

௫ கொள்ளுநு வியன்புலத் துழைக்காலாக
 மால்புடை நெடுவகை கோடுதோ நிழிதரு

நீரினு மினிய சாயற்

பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய துதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சூனியின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தி னது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்த்துளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பார்த்தநிலத்திடை நீர் ஒடுகலாக ஒடக் கண்ணேணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரி னும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செலின்.— எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, “கொடுக்கி லாதானைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரில” என்ற மூசந்தரீழர்த்தியாயனார் திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தன்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாழினும் உழைநாலாகக் கோடு தோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றிசின்றன.

(க0௫)

(க0௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்லு குவியினர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னு வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
௫ கடவன் பாரி கைவண் மையே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள்.—நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன குடும்புவாத லால் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னு; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியகுணங் களையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

‘குவியினர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்’ என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு பெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியவொன்பதற்கு வறுமையுற்றொன்ற முணாப்பர். (க0௬)

(க0௭.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டண் டிலகுபுரப் பதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொரு வனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒரு வனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபூர்த்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (க0௭)

* வேண்டேமென்னுவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௩௫ - ம் சூத்திரத்தில் “கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்” என்பதிற் கொடுப்போரை ஏத்தி யதற்கும், உவமவியலில், “உவமத்தன்மையும்” என்னும் ௩௬ - ம் சூத்திரத்திற் கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சிஞ்சிக்கியார்.

(௧௦௮.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கண்டக் கொள்ளி

யார மாதலி னம்புகை யயலது

சாரல வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

பறம்பு பாடின ராவே யறம்பூண்டு

டு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்

வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாத லால் அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண் வேங்கையின் பூங் கொம்பின்கட் பாக்கும் பறம்பு, பாவொர்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவ்ருடைய தாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுளாய் அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௧௦௮)

(௧௦௯.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண் டூரசின் மூவிரு முற்றினு

முழுவ ருழாதன நான்குபய னுடைததே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்வினை யும்மே

டு இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே

நான்கே, அணிரிற வோரி பாய்தலின் மீதுநிறு

திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே

வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து

௧௦ மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றரலன்

பானறி குவனது கொளரு மாறே

௧௧ சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி

வினாயொலி கூந்தலும் விறையர் பின்வர

வாடினார் பாடினார செவினே

நாடுங் குன்று மொருங்கே யும்மே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட மூர னினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் குழிநீனும்; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன

நான்குவினாயுடையது; அவற்றன், மூதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்லினையும்; இரண்டாவது, இனிய கூனையையுடைய பீலவினதுபழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்விருக்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஒர்பாய்தலான் அதன்மேற் *பவரழிந்து கணத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மீனின் கட் கூளை; அவ்விடத்து மார்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையிராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையையுடையிராயினும் உங்கன்முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர்; துமது வாள்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: வடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய தும்விறவியர்பின்வர ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் துமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ -று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஒரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்கொழில் இடத்துமேல் ஏறியின்றது. நான்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்லினையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருதியது: நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, கூனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தானையென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமூதலாயின இயற்றலும். விறவியரென்றது, அவர் உரிமைமகனிரை. (ககஊ)

(கக௦.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி

யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே

முந்தா றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு

முந்தா றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்

டு யாமும் பாரியு முளமே

*குன்று முண்டுநீர் பாடினார் செவினே.

தீணயும் துறையும் அவை.

முவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தானா அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிர்பின்றுகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுதிருத்திருக்கூடிப் பொருதிராயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது; முந்தாறு ஊனையுடைத்து, குளிர்த்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்தாறுரும் பரிசிலர்பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், துமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு.—எ -று.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது தமக்
குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கக௦)

(ககக.) அளிதோ தானோ பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினன் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல்
வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணை
யுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினனாய்வரின்.—எ - று.

பாடினனாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மை
யால் மயக்கி வென்றகோடல் அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா,
நிற்பதைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்

நு குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ன்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய
நிலாவின் கண் எம்முடைய தந்தையையுமுடையேம்; எம்முடைய மலையையும் பிறர்
கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின் கண் வென்றறைந்த முர
சினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய
தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்
சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இதழ்ச்
சிக்குறிப்பாய்வின்றது. (ககஉ)

(ககங்.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான் முனாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கியும் பெருவளம் பழுனி னேயு
நட்டனை(மன்னே) முன்னேயினியே

நு பாரி மாயந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேநீ தொழுதுநிற் பழிச்சிசு
சேறும் வாழியோடுபரும்பெயர்ப் பறம்பே!

கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைப் பார்ப்பார்ப்புக்கீக்கொண்டுபோவான் பறம்புவிடுத்த
கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—மதுவிறந்தசாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும்
அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவி ய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்
றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச்செய்தாய்,
முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணை
யுடையோமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய
பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவளையையணிந்த முன்
கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை
நினைந்து.—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்பனை, முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவ
ரைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆனக்கொழும்
துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவையெனினுமமையும். (கக௭)

(கக௭.) ஈண்டிசின் ரோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் ரோர்க்குந் தோன்று(மன்ற)
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
நு வாரகம் பொழுது முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

இ - ன்.—இவ்விடத்துநின்றோர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின்
ரோர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளத்தினது
கோதுபோல மதப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்
றும் வார்த்த மதுச்சேரொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பை
யுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன்குன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணதார்க்கும்
செலிப்புலனுகத்தோன்றும், அவனுனையகாலத்து; இப்பொழுது பிறமலைபோலக்
கட்புலனுகத்தோன்றும்ளவாயிற்றெனக் கையற்றக்கூறியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(கக௭.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்
வாத்து வுக்க தேக்கட் டேழில்

கல்லலைத் தொழுது (மன்னே) பலவேல்

ரு நிண்ணல் யானே வேந்தர்க்கு

கின்ன னாகிய விகிரியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கன்றிரம்ப வாக்கவேண்டிவடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்று தேறல் கல்லைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும் அவனுனானின் உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழியில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககக.) திரீர்ப் பெருங்குணடு சுனைப்பூத்த குவளைக்

கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்குல்,

லேந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்

புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்

பஞ்சி முன்றிற், சிற்றி லாங்கட் ண்

பிணா நாறிய சனாயிவா மருங்கில்

... னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண

ருப்போ யொழுக்க யெண்ணுபுமாதோ

நோகோ யானே தேய்கமா காலை

க0 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்

பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாயந் துகளவுங்

கலையுங் கொள்ளா வாகிப் பலவுங்

கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்,

யாண ருறு வியன்மலை யுற்றே

கரு யண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை

பெரிய நறவிற், கூர்வேற் பாரிய

தருமை யறியார், போரெதிர்த்து வந்த

வலம்படு தானே வேந்தர்

பொலம்படைக் கவிமா வெண்ணு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இனியனையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்த்த புறவித்தொழித்த முழிப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையசையும்ல்குலை

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்த்த கண்ணினையும் இனியமுறையையுமுடையமகளிர் புல்மொய்த்த கவலையையுடையவாகிய முன்னால்நெருங்கிய வேலீயையும் பஞ்சுபாரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பீர்க்குமுனைத்த சுரை படர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவார்; நோவேன், யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்த ஆடவும் பயின்ற பேரிய மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவியுளவுழ் அம்முசுக்கலையும் துகர்ந்துவெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு காலமன்றாகவும் மாங்கன்பலவும் காயும்பழமுமுதலாயினவற்றை வினைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வராயின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவீனையும் கூரியவேலீயையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றவந்த வென்றப்பட்ட சேனையை யுடைய அரசரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ் செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ -று.

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை. நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர் இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போயொழுகையை எண்ணுவார் இதற்கு நோவேன்யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

அற்றையென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிரிதோர்தொடராக்கி உணர்ப்பினுமமையும். (ககக)

(கக௭.) ^{சுரை}மைமீன் புகையினுந், தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யின்ற வுமர்க

௫ ணமா நெடுநிரா நன்பு லாரக்
கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்
பாகிலை முல்லை முகைக்கு

க௦ மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும் எல்லாத்கிசையினும் புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் விளைவு மிகப் புதலிடத்துப் பூமலர மனையிடத்துக் குழுவியையின்ற மேவியகண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரா நல்லபுல்லமேயக் கோல் செவ்விதாகவின் அமைந்தோர் பலராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இனையவெருகினது

கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுனைக்கும் தன்னிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - று.

பல்கெயன்பதனைப் பல்கவெனத்திரிக்க.

கசியையர்த்தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பரியாப் பன்பலத்தகவெனக்கூட்டுக.

ஃவழதனாற்போந்தது : புன்புலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயல்பிழைப்பரியாமை, கோல்செம்மையினான் உள்தாயதன்றே; அவ்வாறு கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (ககவ)

(கிகழி.) அழையும பொறையு மணந்த தலைய

வெண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்

தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கேள்வது மாகோ

கூர்வேற் குணவஇய மொயம்பிற்

நு றேர்வண் பாரிதண் ஃபறம்பு நாடே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாறையும் சிறுகுளங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத் துப்பிறைபோலும் வளைந்த கரைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோனையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியதுகுளிர்த்த பறம்புகாடு.—எ-று

நாடுகுளங்கேள்வதென இடத்துநிசம்பொருளின்ஈறழில் இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (ககஅ)

(ககக.) கார்ப்பெய நலையு காண்பின் காலைக்,

களிற்றுமுக வரியிற் நெறுழுவீ பூப்பச்

செம்பும் நீயலி னின்னளைப் புளித்து

மென்றினை பாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ

நு நிழலி னீளிடைத் தனிமாம் போலப்

பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து

பிரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னுடே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கார்காலத்தமழை பெய்துமாரிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் ஈயலை இனி யமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிக்கறியையுடைத்து; மெல்லிய தீனையா

* “சுரும்புண, நறவீ யுறைக்கு நாக செவெழிச், சிறவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் கல்லிய, பிறங்குவென் னருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்பது சிறபாணாற்றுப்படை [அடி 4௮௪ - ௪௯].

சிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடுக்கொல்லோ! நிழலில்லாத
கெடிய வழிக்கணின் தனிமரத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசின்மிகுத்தும்
இரவலர்க்குவழங்கும் வண்மையையுடைபவனதுநடு.—எ - று.

பூப்பவன்னும் வினையெச்சம் இன்னனைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொழுது
ந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னனைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்கீகால்லோ
வெனக்கூட்டுக.

தெறுமென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றுணாப்பாருமுளர். (1)

(கஉ௦.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கீழ்த்த பெரும்பாட் றாத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது, வித்திப்
பலவி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விச்

நு களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகெட்ட
கருந்தாள் போகி யொருங்குநீர் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாவிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்

க௦ தீனிகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவனாக்
கொழுங்கொடி விளர்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்

கரு பெருந்தோ டீரலம் பூசன் மேவா
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
கீடுகெழை நரலுஞ் சேர் கிழைப புலவர்
பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவ

உ௦ ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேளய் பெருவிற னாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்
துக் கார்காலத்துமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி
கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பல்கிளையையுடைய
செவ்வியின்கட் கிளையை அடியினின்றும் கிளைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி
மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடைகையொப்ப ஒங்கிக் கரிய தண்டிண்டு

எல்லாம் ஒருங்கு சூல்விரிந்து கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்
துச் சீரிதாகவினைந்த புதியவாகையறுக்கத் திணையையரிய என்னினக்காய்கறப்ப
அவனாயினது கொழுவிய கெழுயின்ன்கண் வென்னக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக
நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்
பட்ட சிறியமணியின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே
கடலெதிர்ப்பு அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோனையுடைய மனை
யான் கலம்புகதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு;
இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத்
தண்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய,
புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும்
வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுகாணிப் பின்செல்லாது கண்டிநின்ற போ
னாவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். கந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்ச
ங்கள் வினைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவா
வென்பதினாகின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடி
ந்தன. பகர்த்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு
மேவாவென இயையும்.

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து;
அது கந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மை
யை உன்னும் முகிர்த்தவெனினுமனையும். (கஉ௦)

(கஉக.) *ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப

பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது

மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற

நு லதுநற் கறிந்தனை யாயிற்

பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காந்தி.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவினைநினைந்து காணுதிசை
யினுமுன்ன பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல் அரிது; கொடுத்
தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடையதலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்
றாக அறிந்தாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்த
தலைத் தவிரவாயாக.—எ - று.

(கஉக)

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற
விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினுரீக்கனியர் [தொல், பொரு, புறத்
திணையியல், கா - ம் குத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅது டுநுந் ஞக்கார்
 கழல்புனை திருந்தடிச் காரின் னைடே
 யழல்புறந் தருஉ மந்தணர் ரதுநீ
 வியாத் திருவிங் விறல்கெழு தானே
 டு மூவரு ளொருவன் துப்பா கியரென
 வேத்தினர் தருஉங் கூழே நுங்குடி
 வாழ்த்தினர் வருஉ மிரவல் ரதுவே
 வடமீன் புளாயுங் கற்பின் மடமொழி
 யரிவை தோளா வல்லதை
 க0 நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளாதற்குப் பகைவர் மேற் கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நுமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றசொல்ல ஒன்றுடையயல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும்; இதற்குக்காரணமென்னை.—எ - று.

ஏத்தினர்தருஉமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சனா. மூவருள் யானொருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினர்தருஉமென்று உணர்ப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளாவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடையயாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

(கஉ௩.) நாட்கள் னுண்டு நான்மகிழ் மகிழின்
 யார்க்கு மெளிகே தேர் தல்லே
 தொலையா நல்விசை விளங்கு மலையன்
 மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
 பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
 பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நாட்காலையே மதுவையுண்டு கானோலக்கத்தாமிழ்ச்சியைமகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கொடாத கல்ல புகழ்வினங்குமலையன் மது தகர்ந்த மகிழாது வழங்கியு பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயன்பொருந்திய முன்றூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதுளியினும் பல.—எ - று.

இதற்குத்த: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉக)

(கஉச.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்

பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்

வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெடுகொளப்

பாடான் நிரங்கு மருவிப்

நீ பீடுகெழு மலையற் பாடியோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நல்லாளன்றாகப்போகிப் புன்றியித்தம் இடையேறின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லினும் வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட ஒசைநிறைந்த ஒலிக்கும் அருவியை யுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோண்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுணாப்பாருமுளர். (கஉச)

(கஉரு.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன,

நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

பருஉக்கண மண்டையொ டீழ்மாறு பெயர

வுணகு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே

நு நள்ளா தார்மிடல் சாய்த்தவல் லாள

நின்மகி ழிருக்கையே

யுழுத நோன்பக டுழிதின் றுங்கு

நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே

குன்றத் தன்ன களிற் பெயரக்

க0 கடந்தட்டு வென்றேனு நிற்கு றும்பே

வெலீஇயோ னிவனென

கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு

வினாந்து வந்து சமரந் தாங்கிய

வலவேன் மலைய னல்கு னாயி

கடு னல்லமர் கடத்த லெளிதும் ன்மக்கெனத்

தோற்றோன் ருனு நிற்கு றும்மே

தொலைஇயோ னிவனென

வொருநீ யாயினோ பெரும்பெருமழைக்

கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்

உ0 திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசுவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிநம்போறையும் சோழன் இராசதயம் வேட்ட பெருநற்கீளியும் பொருதவழிச் சோழந்தத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

இ-ன்.—பருத்திறுக்கும்பெண்டாட்டியது சுகிரந்த பஞ்சபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவியதழகனைப் பெரிய உட லிடத்தையுடைய கள்வார்த்தமண்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்போமாக, எம்முடைய தலைவ, நின்னைக்காண்பேன்வந்தேன்; பகைவ ரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினது மகிழ்ச்சியை யுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத்தின்றூற்போல நினது தாளாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண் ணுங்கள்ளு, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும்யானைபட எகிரின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிவனென நின்னையே மகிழ்ந்துசொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக் கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலைய னல்லனாயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம் மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நின்னையே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனாயினாய், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேனையொப்பாய், நின்னை கட்பாசவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்னநிணமென இயையும். நிலக்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிக் கப்பட்டது; எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவுழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்றாக்கென்றார். 'காண்குவந்தேன்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்கு மென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உண்ப்படுத்திநின் றமையின், பன்மையொருமை வருவமைதியாய்நின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந் தது.

பெரும, தோழன், வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்; தோற் றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், நின்மகிழிருக்கைக்கண்ணே உன்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்றாக்கு நீ உண்ணுகறவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

* துப்பாகிய ஒருவரும் மலையனை வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை' என்பதற்கு எரியாத பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயங்குகொழுங்குறையெனினுமமையும், பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கண்ணையுடைய உடவிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (கஉரு)

(கஉரு) ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு

பாணர் சென்னி பொலியத் தைது

வாடாத் தா்மரை சூட்டிய விழுச்சி

சோடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக

ரு வல்லேயல்லே மாயினும் வல்லே

நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்குல்

றுயின்மடிந் தன்ன தூக்கிரு ளிறும்பிற்

பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந்!

தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய

க0 நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்

புலனழக் கற்ற வந்த னுள்ள

னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்

பரந்திசை நிற்கப் பாடின னைதற்கொண்டு

சினமிரு தானை வானவன் குடகடற்

கரு பொலந்தரு நாவா *யோட்டிய வவ்வழிப்

பிறர்கலஞ் செல்கலா தனையேழ்த்தை

யின்மை தூர்ப்ப விசைதர வந்துநின்

வண்மையிற் றெடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்

றாவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப

உ0 வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்று

நண்ணத் தெவ்வர்த் தாங்கும்

பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிற்புறறு.

மலையமாந்திருமுடிக்காரியை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொண்ணைக்கொண்டு பாணரதுலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபினுள் ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விவாய நின்னிடத்துப் புகழைச்சொல்லுவேமாயின், இராப்பொழுதுதான் திரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

அருவியையுமுடைய முன்னூர்க்குவேந்தே, அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின் சுற்றத்துடனேபெருக நிலத்தின்மேல். மிக்க மாந்தரொல்லாரினும் அறிவித்தன் மாசற்ற அந்தணானாகிய கயிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பார்த்து புகழ்நிற்ப்பாடினான்; அதனைக்கொண்டு இனமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொண்ணைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையதாயினாயும் எமது மிடிதூக்க நிற்புகழ்கொடுவாவந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லத் தொடுத்தனம், யாங்கன்; முட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு போர்க்களத்தின்கட்பப் பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிறுவெட்டிப் பெரிதும் பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—௭ - று.

உரவோன்மருக, பொருக, நாடுகிழுவோய், நின்வயிர்க்கிளக்குவமாயின், அந்தணான் கிளையொடும்பொலிய இசைநிற்ப்பாடினான்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதூரத்தலால் இசைதரவந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி விண்ணுமிழவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, இந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்கவெனினுமையும். வண்மையிற்றொடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைப்புண்டனமெனினுமையும். (௧௨௭)

(௧௨௭.) *களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழப்

பாடின பணுவற் பாண ருய்த்தெனக்,

களிறில் வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்

கான மஞ்ஞை கனானெடு சேப்ப

ந லீகை யரிய விழையணி மகளிரொடு

சாயின் நென்ப வாஅய் கோயில்

சுவைக்கினி தாகிய சூய்யுடை யடிசில்

பிறாக்கி வின்றித் தம்வயி றருத்தி

யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய

க0 முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

திணை - அநு; துறை - கடைநிலை.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ன்.—களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யானைக் கொண்டுபாடும் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டபோனாக ளாக, களிறுகள் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுயின்றிக் கொடுத்தற்

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்த்து ஏனைச்செல்வரைப்பழித்தது' என்பர் நச்சி னுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையிலீல், கூடு - ம் சூத்திரவுரை].

சரிய மங்கலியருத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்தசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; துகர்தந்தினிதாசிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழநீங்கிய முரசுபோருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றான் கருத்து: செல்வர்க்கர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோன்றிருப்பினும் ஆங்கோயில் வறிதெனினும் அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆங்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்க்கர் இதினை யொவ்வாதென்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி,
யிரவலர் நாற்றிய விசிகுடு முழுவின்
பாடின நெண்கண் கணிசெத் தடிப்பி
ன்னன்ச் சேவன் மாறெழுந் தாலுங்
ரு கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி
லாடுமகள் குறுகி னல்லது
பிகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊர்ப்பொதுவின் கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாரும் மந்தி பரிசிலர்தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஒசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றாகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாரும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்த ஒலிக்கும் கழலவிடப் பட்ட வீரவனையையுடைய ஆயது முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆட்ச்செல்லு மகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசரணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று.

(கஉஅ)

(கஉக.) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருந்
திஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவ
ரு னாஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ண
விரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னான
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறியமனையின்கட்குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்சூழாயின்கண் வார்த்திருந்துமுதிர்ந்த மதுவைதுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசுனையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும்தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆனைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமீனையும்குக்குமாயின் அமையாததூரரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச்செய்யுமாயின் அம்மீன் றெகை அதனுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற் பிழையாதென இலையும், மன் - அசை.

(கஉக)

(கரு.) விளங்குமணிக் கொடும்பூணையுந் தன்னாடி

முகம்பிடி யொருகுல் பத்தி னும்மோ

நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்

கிள் முகங் கரவாது வந்துநீ யளித்த

(ரு) வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்

குடகட லோட்டிய ஞானதைத்

தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணையு ஆரத்தையுடைய ஆயே, நினதுகாட்டின்கண் இளையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஓட்டப்பட்டகாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து: படைக்கலமில்லாதாரா ஏதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்பாருமுளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(கரு)

(கரு.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்

வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டரன்

சூன்றம் பாடின கொல்லோ

களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முகிவினம் சென்றறங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சுரபுண்ணிப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டரனது

மலையையப்பாடினவோ? களிநுக்கை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு.—
எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும் அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை
மிகவுமுடையவென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனைப்பதம் ஓர்பெயர்.

(கநக)

(கநஉ முன்னுள்ள வோனைப் பின்னுள்ளி நேனே
யாழகென் னுள்ளம் போழகென் னாலே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நலும்புன் மேய்ந்த கவரி

டு குவளைப் பைஞ்சுனை பருகியயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வானோரே யிமயந்
தென்றிசை யாஅய் குடியின் றுயிற்
பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன் — யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன்,
யான்; அவ்வாறுநினைந்ததற்குற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்த்திப்போவதாக; அவனை
யன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப்
பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத்
தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுல்லையுமேய்ந்தகவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய
பசிய கூனையினீறாதுகர்ந்து அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்த்தமிழலின்
கண் தனது பிணையுடனேதங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும்
இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்க்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தை
யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—எ - று.

* ‘முன்னுள்ள வோனைப் பின்னுள்ளினேன்’ என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்கார
ணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியென
வும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை,
தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண்
ஆய்க்குடி தாங்கிறநிலையாயின், இவ்வுலகுபிறமும்; அசனல் இமயத்துக்குமுன்
னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க்; எனதுநாப்
போழ்க்; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமையும். (கநஉ)

(கநந) மெல்லியல் விற்றலி நீ நல்லிசை செவியிற்

கேட்பி எல்லது காண்பறி யலையே

* ‘இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறரிசை
யைக்கேட்டசெவி தூர்க்; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க்; நினைத்துப்
பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம்
வருவித்துக்கொள்க’ என்று மீதிலைப்பீட்டிப் பிரகிவிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாயின், மாண்டநின்

வினாவளர் கூந்தல் வனாவளி யுளர்

ரு கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர ளியலீ

மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

நீனை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறவி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வனரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துக் காற்றுவந்தைசப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாககூடத்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

‘வினாவளர் கூந்தல் வனாவளி யுளர்’ என்றது, ‘கொண்டைமேற்காற் றடிக்க’ என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. அதனாற் பயன்: பிறிதொன்றால் இடை யூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதலின், விறலியை அம்மாரி யைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாரும். யாழநின்னென்று பாட மோதுவாருமுளர். (கநக)

(கநசு.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு

மறவிலை வாணிக னுஅ யலலன்

பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென

வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே.

நீனை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட்செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்குதவுமென்கருதிப் பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறவ்கொள்ளும்வாணிகன் ஆயல்லன்; அமைந்தோர்பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறியெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுணாப்பாரு முளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென் பது பட்டன்றென விசாரமாகக்கொள்க. (கநசு)

(கநரு.) கொடுவரி வழங்குந் கோடுபர் நெடுவரை

யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறின் வருந்தித்

தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்

வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்

ரு பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்

விரிவில் பனுவல் புலம்பெரிந் திசைப்பப்

- படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியா
 மொல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
 புகழ்சால் சிறப்பினி வல்லிசை யுள்ளி
 ௧௦ வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
 மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
 கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
 மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
 களிது மன்றே மாவு மன்றே
 ௧௧ யொளிறுயடைப் புரவிய தேரு மன்றே
 பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
 | தமதெனத் தொடுக்குவ ராபி நெமதெனப
 பற்ற தேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
 டன்ன வாகநின் னாழிநின்னைக்
 ௨௦ காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்ட
 ருறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
 பொதுமிக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே;

கீணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப் பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுகடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விறவி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய கரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயிணைத்துக்கொண்ட புகழ்தற்கமைந்த தலைமையை யுடைய நினது கல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான்; எங்காளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைப்பொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையை யுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே, யாம்வேண்டியது : யானையும்ன்று; குதிரையு மன்று; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிப்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினுருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பாளின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத் தன்மைத்தாக, நின்னுடையவாழ்நாட்கள்; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண்டியமாத்திகையே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவரும் ஒப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

காடுகிழவோய், யான்வந்தது, களிற்றுமுதலாயினவேண்டியன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின்ஊழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக; அல்லனா உம்.

யானமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக்
குவராயினென இயைத்துரைப்பினுமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு
பெயருமாம். இனித் ததைமெல்லொதுங்கினெனவும், வடிநவில்பனுவலெனவும்,
ஒளிநடைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுள். வடிநவில் பனுவல் புலம்
பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைத்தோர் பெயர்
நதுவாசிக்கவென்றாற்பாருமுள். (கநடு)

(கநக.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப

விழைவலந்த பஃறுன்னத்

திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ

வீர்க்குழாத்தோ டுறைகூர்ந்த

டு பேளற்பகையென வென்றென்கோ

வுண்ணமையி னான்வாடித்

தெண்ணீரீற் கண்மல்கிக்

கசிவுற்றவென் பல்கிரையொடு

பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க0 வன்னதன்மையு மறிந்தியார்

நின்னதுதாவென நிலைதளர

மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்

குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்

பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

கரு ஆங், கெனைப்பகையு மறியுனா

யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி

வாயாரநின் னிசைநம்பிச்

சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி

யிவண்வந்த பெருநசையே

உ0 மெமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்

பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென

வனைத்துரைத்தனன் யானாக

நினக்கொத்தது நீராடி

நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்

உரு தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை

துண்பல மணவினு மேத்தி

யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—யாழ்ப்பத்தரினது புறத்தையோப்ப இழைஞ்ஞந்த பல னையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புனாகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேகிடக்கின்ற ஈரினது ஈரினோடு தங்குதல் மிக்க பேராகியபகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலகற்றத்தோடு பசினோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனதில்பையும் அறியாராய் நின்கைப்பொருளைத் தாயென்றுசொல்லி எம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மாங்கள்செறிந்த குளிர்த்மலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குறிய ஆறலை கள்வர் பார்த்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினால் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணேயேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம்மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நினக்குப்பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்த்தநீரோடும் வாய்த்தலைகையுடைய துறையூரின் கண் துறைமுன்னர் துண்ணிய பலமணலினும் பல நான்வாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீதந்தசெல்வத்தை.—எ - று.

பெரும, நீ நல்கியவனத்தை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசில்நல்கின விடுமதியெனக்கூட்டுக.

‘ஆயென்’ என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லவென்றும், ‘எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்’ என்பதற்கு எமக்கீவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், ‘பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப’ என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர்தமக்கேகொடுப்போராவெனவுமுணர்ப்பாருமுள். கசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும். பேற்பகையென வென்புழி, எனவும், ஆங்கெனப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. கண் தெண்ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கநசு)

(கந௭.) இரங்கு முரசி, னினஞ்சால் யானே,

முந்நீ ரேணி ஹில்கெழு மூவரை

யின்னு மோர்யான் வரவறி யேனே

நீயே, முன்யா னறியு மோனே! துவன்றிய

நு கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது

கழைக்கரும்பி னெலிக்குநீ

கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினும்

கண்ணன்ன மலர்பூக்குநீ

கருங்கால் வேங்கை மலரி னானும்

க0 பொன்னன்ன விசுமந்து பு,

மணியன்னநீர் கடற்படருள்

செவ்வரைப் பட்டை நாஞ்சிற் பொருந

சிவவெள் ளருவிப் பெருங்க னுடனை
நீவாழியநின் றந்தை

கரு தாய்வாழியநிற் பயந்திசி னேனே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசீற்றுறையும்.

நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒரு சிறைப்பெயரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குமராகிணையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தனா இன்னமும் யானொருவனே பாடெவரவையறியேன்; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியு மவன்; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரினமையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண் போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதானையுடைய வேங்கை மலரின் நாடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந், சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையநாட்டையுடையாய், நீவாழ்வா யாக; நினைப்பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்துமேல் ஏறின் றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்காயினுமென்றனும் கோடைக்கணையினுமென்றனானுமூகக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன; தன்பழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கரு)

(கரு.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
மானினங் கலித்த மீலபினை நொழிட
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
புள்ளி வந்த வள்ளியிர்ச் சீறியாழ்ச்
ரு சிதா அருமிக்கை முதாஅரிப் பாண
நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிடை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
வொலியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து

கரு மரணனி பெருங்குர லனைய னாதவி

லின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

திணை - அது; துறை - பாணிறுப்படை.

அவனை மருதனாநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மான்திரான்மிக்க மலை பின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நினைந்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற்.சிலகருகிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தை யுடைய; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசீற்கு

வாவென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண் மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரை யொப்பதைவின், நீ அவன்பாந் பரிசில்பெற்றவருதற்கண் நின்னைப் பழையபாண் னென்று அறிவார்யார்.—எ -று.

‘நின்னைவருதலறிந்தனார்’ என்பதற்குக்கருத்து: நின்னை அறிவாரும் அறி யாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனார்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை யென்றான். ‘மரணனிபெருங்குரலினையன்’ என்றது, கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (கநகூ)

(கநகூ.) சுவலழுந்தப் பலகாய

சில்லோதிப் பல்விளைஞரும்(மே)

யடிவருந்த நெடிதேறிய

கொடிமருங்குல் விறலியரும்(மே)

ந வாழ்தல் வேண்டிப்

பொய்கூறேன், மெய்கூறுவா!

லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக!

வயர்சி மையவுழா நாஞ்சிற் பொருந்!

மாயா வுள்ளமொடு பரிசி றுன்னிக்

க0 கனிபதம் பார்க்கும் காலே யன்றே

யீத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்

சாத லஞ்சாய் நீயே யாயிடை

யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநா

ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்

கரு வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

தனை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தோள் வடுப்படப் பலமுட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாயமயிரையுடைய பல இனையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினை யுடைய விறலியரும் என இவர் வாழ்தலிலும்பிப் பொய்சொல்லென்; ‘மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோணையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்ருவந்துபொருந்திப் பின்புநின்று நின் மனம்கெழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதுவரு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ -று.

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்துவிடுவாயாகவென்பதுகருத்து.()

(கசு௦.) *தடவுநிலைப்பலவி னஞ்சிற் பொருநன்

மடவன், மன்ற செந்நாப் புலவீர்!

வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த

படகின் கண்ணறை யாக யாஞ்சி

(ரு) வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்றிற்

வரிசை யறிதலிற் தன்னுந் தூக்கி

யிருங்கடறு வலோஇய குன்றத் தன்னதோர்

பெருங்குன்று நல்கி யோனே யுன்னதோர்

தேற்றா வீகையு முளதுகொல்,

க௦ போற்றா ரம்ம பெரியோதங் கடனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை † அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய் நாஞ்சின் மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எவ்வறுமையையார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரங்குழந்த மலைபோலவதொரு பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலான், ஒருவறகு ஒன்றினைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொ டையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கூட்டியுணாக்கப்பட்டது. (கசு௦)

(கசுக.) பாணன் குடிய பசும்பொற்றாமரை

மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்

கடும்பரி, நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ

யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தினிர்

(ரு) யாரீ ரோவென வினவ லானாக்

காரொ னென்கதற் கடும்பசி யிரவல!

வென்வே லண்ணற் காணு லுங்கே

நின்னிணும் புல்லியே மன்னே யினியே

யினனே மாயினே மன்னே யென்று

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரோத்தல்' என் னுத்திறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையியல் கூறு - ம் குத்திரவனா].

† ஒளவையாரென்றும் பிரகிபேதமுண்டு.

க0 *முடாஅ போரா வாருத ல்றிந்தும்
ப்டாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென்
மறுமைநோக் கின்றே வன்றே

கடு^{பிறர்} பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

தீணை - அது; துறை - பாணுற்றுப்படை; புலவரார்த்துப்படையுமாம்.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடியது.

இ - ன்.—‘பாணன்குடிய ஓட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிளங்கக் கடியகுதிகாணையப்பூண்ட நெடியதேறாப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்திர்போலச் சுரத்திடையிருந்திர்; நீர்யாவிர் பாணரோ’ என எம்மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இராவலனே, வென்றிலேயையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நினைவினும்வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம், எந்நாளும்; உடா போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படைத்தினை மயிலுக்குக்கெடுத்த எமமிறைவன், மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிகாயினையுமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றேவெனின், அன்று; பிறரது மிடியைக்கருகிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர்வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

‘நின்னினும்புல்லியேமன்’ என்பது, ‘பண்டுகாமன்’ என்பதுபோலநின்றது. ஒழிந்த மன் - அசைநிலை. (கசக)

(கசஉ.) அதுகுளத் துருத்து மகல்வயற் பொழிந்து

†முறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்

வரையா மரபின் மாரி போலக

கடாஅ யானைக் கழற்காற பேகன்

ரு கொடைமடம் படுத லல்லது

படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணேபெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே செரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும்பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைந்

* “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், காண மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற் லணங்கி னுவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேகனும்” என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி ௮௪ - ௮௭].

† உறுநிலத்துதவாதென்றும் பட்டம்.

தம் எவ்விடத்தும் வளையாதமரபினையுடைய மலைபோல மதமிக்க யானையினை யுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிறப்படைவந்து கலந்துபொரின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசாரு). மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பலி தூஉய்,

மாரி யானு மழைமேக் குயர்கெனக்

கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்

பெயல்கண் மாறிய வுலகையர் சாரற்

று புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போக

கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக

யார்கொ ளீளிய டானே நெருநற்

சுரனுழந்து வருந்திய லொக்கல் பசித்தெனக்

குணில்பாய் முரசு ளிரங்கு மருவி

க0 நளியிருளு சிலம்பிற் சீறா ராங்கண்

வாயிற் றேன்றி வாழ்த்தி நின் னு

நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னு

திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லான்

முலையக நனைப்ப விம்மிக்

கரு குழலினை வதுபோ லமுதனள் பெரிதே.

தினை - பெருந்தினை; துறை - குறுங்கல்; தாபதநிலையுமாம்.

அவ்வுல் நூங்கிக்கப்பட்ட கண்ணக்காரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்துகுழ்குவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலேபோவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாரிய உலகையராய் மலைச் சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட, சினத்தினுற்செய்யும் போனாயும் கைவண்மையாற்கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய வினாந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வருளத்தக்கான், யாரோதான்? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற் கண்ணைவந்துதோன்றி வாழ்த்துகின்ற நின்னையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அழுதான், மிகவும்.—எ - று.

மழைவேண்டுகாலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

மாக்கல் புனத்தினை அயிலூரட, பேசு, என்னெக்கல்பசித்தென வாயிற்றே
ன்றி வாழ்த்திநின்ற நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இளைவதுபோல அழுதான்;
அவ்வளிக்கத்தக்கான் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தருமென வினை
முடிக்க.

இது, நின்மலையிற்றுவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது
பெற்றித்காமவேண்டுமெனவு துகருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்ப
துகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயந்தோன்றநின்றது. மழையிகப்பெய்தலா
னென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேசுநூற்றாக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவளேடுகூட்டலுதவார், அருள்பண்
ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகுறினமையின், குறுங்கலியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் புண்புத்தொகை.

(கசுந)

(கசுசு.) அருளா யாதலோ கொடிதேயிருள்வரச்

சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணியாழநின்

காரெதிர் கானம் பாடினே மாக,

நீன்று நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்

நு கலுழந்துவா ரரிப்பளி பூணக நனைப்ப

வினைத லான ளாக வினையோய்!

கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென

யாந்தற் றெழுதனம் வினவக் காந்தண்

முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா

க0 யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி

யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்

வரு உமென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேசு

னெல்லென வொலிக்குந் தேரொடு

முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் *பரணி பாடியது.

இ - ன்.—அருள்பண்ணுயாதல் கொடிது; மாலெக்கர்லம்வந்தவனவிலே சிறிய
யாழை இரங்கற்பண்ணுகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி
நினது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநுநெய்தல்போ
ன்று பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூண
யுடைய மாப்பைநனைப்ப வருந்துதல் அமையாளாக, இனையோய், 'கிளைமையை
யுடையயோ ஏம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை
வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவன் காந்தன்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீ
ரைத்தடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்
பொழுது; ஏம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

* வன்பாணரென்றும் பிரதிபேசுமுண்டு.

மென்று பறரும் சொல்லுவவென்றுகூறினான்; வீனங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும்தேருடனே முல்லவேவியையுடைய நல்லூரின் கண்.—எ - று.

கிணையையோவென ஓகாரமும், என்றானென நூருசொல்லும் வருவித்துணாக் கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, இனையலானாக, யாம் தற்றெழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திலனயந்து நல்லூரின் கண் என்றும் வருஉ மென்பவென்றான்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரை தோன்றநின்றது. இனி, யாம் தற்றெழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவன் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிணையோமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின் கட்டென்று வருமென்றசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இனையோளும் ஆயத் தாரும் உறும் துன்புறவுதீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும், பொதுமகனொருத்தியென அவனை இழிக்கக்கூடியவாறு. (கசச)

(கசரு.) மட்டத்தகை மாமயில் ப்னிக்குமென் றருளிப்

படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்லீசைக்

கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக

பசித்தும் வாரேம், பாரமு மிலமே

ரு களங்கனி யன்ன கருகுகோட்டுச் சீறியாழ

நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி

யறஞ்செய் தீமோ, வருள்வெய் யோயென

விஃதியா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி

னினைமணி நெடுந்தே ரேறி

க0 யின்னா துறையி யரும்படர் களைமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால்நடுங்குமென்று அருஞ்செய்து படாம்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையும் மனஞ்செருக்கியகுதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல் லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யானை இசையின்பத்தவிரும்பியுறைவார் அவ் வீசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச்செய்வா யாக அருளைவிரும்புவோயென இது, நின்னால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின் கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேனாயேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன் னதாக உறைகின்றவன் பொறுத்தற்கரிய நினைவாறுண்டாகியனோயைத் தீர்ப்பா யாக.—எ - று.

பேக, தேரேறி இன்னதுறையி அரும்படர் களை; யானைப்பண்ணி யாம் இர ந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப்பட்டர்களைதலை. 'மடத்தகை மாமயில் பணிக்குமென்றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமுமின்றியும் அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னாலுயருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதெழுதிதல் தகாதென்பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுகிறது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நிற்பால் அருள்பெறுமையின் இன்னாதுகூட அரும்படரை நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டியுரைப்பிலுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பணிக்குமென்ற ஞ்சியென்பது உம் பாடம்.

(கசுரு)

(கசுக.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை

யவைபெறல் வேண்டே முடுபோர்ப் பே

சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணினின் வன்புல

நன்னாடு பாட வென்றை நயந்து

ரு பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினி

நல்கா மையி னைவரச சாஅ

யருந்துய நழுக்குநின் நிருந்திழை யரிவை

கலிமாழி கலாவங் கால்குவித் தன்ன

வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளிஇத்

க0 தண்கமழ் கோதை புனைய

வண்பரி நெடுந்தோ புண்கநின் மாவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—அத்தன்மையவாக; நின்னால்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலேவிரும்பேம்; கொல்லும்போனாயுடைய பேக, சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து நினது வலியநிலமாகிய நல்ல மலை நாட்டைப்பாட, என்னக்காதவித்துப்பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அருளாமையாற் கண்டாரிரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான்வருந்தும் உன்னுடைய திருந்திய அணியையுடைய அரிவைபது தழைத்த மயிலினதுபீலியைக் காலொன்றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகையைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்த்த மணங்கமழும் மாலைபைச்சூட வளவிய செலவையுடைய உயர்ந்ததோரை நின்குதிராகன் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடுப்பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாரும். (கசுக)

(கசுக.) *கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்,

சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்

கார்வா னின்னுறை தமிழன் கேளா லே

நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டிறையு

நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தன்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கருல வின்று பெயரின
என்றுமனம் பரிசி லாவியர் கோவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருநுன்றார் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கண்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரி
திற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப்
பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளரி வீழ்சின்ற
ஓசையைத் தமியளாகக்கேட்டு நெருந்நு ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த
அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமைநிறத்தினையு
முடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட .மைபோலும் கரியமயிலா
ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விலர்நெருங்கும் பரிசு
இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே.—
எ - று.

உறை - துளி ; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியிடுகாசையை. மன் - அசை.

சேரியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்களுலும்படி அவ
ன்பால் என்னெடும்வரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்ப்பூசதலோடு பேணுதலைத்தறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவர்
தது, புதுமலர்களுலவென்று இயைத்துரைப்பாருமனர். (கசுங்)

(கசுங்.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னோன்றா ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றோடு கொணர்ந்து
நெய் கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்
பி பிழைன் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யயா கூறிக் கிளத்தா
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசீற்றுறை.

*கண்ணர்க்கோப் + பெருநள்ளியை வண்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆவித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த
மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியாலா நச்சப்படும்
செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டு
வந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளி
த்துவிடுத்தலாற் பிறர்க்கீயும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவரு

* கண்டிற்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருநள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாத தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்வியநா.—எ - று.

பொய்கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்த்தாராகாமற் சிறுசெந்நா வென்றார். அருவியவென்றது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்நகைசுவளனேத்தி மன் னபாப்புழிச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுத; நின்னகை சுவளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரைப் பினுமமையும். (கச்சுஅ)

(கச்சு.) நள்ளி வாழியேர் நள்ளி நள்ளென் னூப

மாலை மருதம் பண்ணிக், காலைக்

கைவழி மருங்கிற செவ்வழி பண்ணி

வரவெமர் மறந்தன ராதுநீ

நு புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

திணை - அது; துறை - இயர்மோழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நள்ளி, வழுந்தவாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலைப்பொழு தின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வர லாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாகியிலுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஒம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவன்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யானைக் கைவழியென்றார்; ஆகு பெயரான். வரவவர் மறந்தனரென்பது உம் பாடம். (கச்சு)

(கரு0.) கூதிர்ப் பருந்தி விருஞ்சிற கன்ன

பாரிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்திக்

தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்

னையங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி

நு மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்

வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்

செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்

றொழுதன் னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ

யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை

க0 கானதர் மயங்கிய விளையர் வல்லே

தாம்வந்தெய்தா வளவை யொய்யெனத்

தான்னெலி தீயின் விராவினன் சுட்டுநின்

* வரலாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ் வழியுமென்பது.

னிரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி

1௫ நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்

*கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி

விடுத்த ரொடங்கினே னாக வல்லே

பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்

பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென

20 மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழார

மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டத்தன

னெந்நா டோவென நாமிஞ் சொல்லான்

யாரீ ரோவெனப் பெயருஞ் சொல்லான்

பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே

2௫ யிரும்புபுனைந் தியற்றப் பெரும்பெயர்க் தோட்டி

யமமலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்

பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்

†நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

தீனை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கடிகாக்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சிணையையுடையேனாய் பலாவடி யைப்பொருந்தி, தன்னையுரினையேனாய் வேற்று நாட்டின்கட்சென்ற எனது ஒய்ந்த செலவானுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து மானினது திரளைத்தொலைத்த ருருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய ஓர்வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளியரிணத்தையுடைய கொழுவிதழையைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இனையர்தாம் விளையவந்துபொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் வினாந்துசட்டு ரினது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்றத்தருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்ற சுடுகின்ற பசிதீர்த்ததாக, நல்லமரச்செறிவையுடைய நறிய குளிரிந்த மலைச்சாரங்கண் மலையுச்சியினின்றும்வீழ்ந்த அருவிரீனாக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விளையவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்கனையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்

* கன்முகையருவியென்றும் பாடம்.

† “கரவாது, நடடோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை வினக்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்” என்பது சிறுபாணற்றுப்படை [அடி ௧0௩ - ௧0௪].

செறிந்த முன்கைக்கணிந்த கடகததுடனே¹தந்தனன்; தும்முடையநாடு எந்நாடோ வென்றகேட்ப நாடும் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற் றிலன்; அவனாடும் பெயரும் ழிற்ர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை வகுத்தாற்போ ன்ற வெளியிறத்தையுடைய இனியநீளாயுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—எ - று.

பலவுமுதற்பொருத்தித் தொழுதனனெனவும், மலைகாக்கும் நள்ளியெனவு மியையும். அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிக்கேட்டிசெனனக்கூட்டுக.

நீங்கி - நீங்க.

(கரு0)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப

விண்டோய் சிமைய விறல்வனாக் கவாற்²

கிழவன் சேட்புலம் படரி நிழையணிந்து

புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்

ரு பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்

கண்ட ரக்கோ னாகலி னன்று

முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்

நன்னன் மருக னன்றியு நீயு

முயங்கற் கொத்தனை³(முன்னே)வயங்குமொழிப

க0 பாடுநர்க் கடைத்த கதவி⁴ னுடுமழை

யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுது

மணங்கமழ மால்வனா வரைந்தன ரெமரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டாக்கோவும் *இளவச்சிரக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பேருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டாக்கோவைப்புல்லி இளவச்சிரக்கோவைப் புல்லாராக, என்ன என்செயப் புல்லிராயினரோன அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவார்விரும்ப விசம்பைப்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவர் *நெடுந்தாரத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தாத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையு டைய கண்டாக்கோனாகலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைத்தேன் யான்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மாபிலுள்ளானாதலன்றியும் நீ யும் தழுவுதற்குப்பொருத்தியாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகில் தெய்வமமைந்த அராமலைக்கண்ணே சொரியும் துமது மணநாறும் உயர்ந்தமலையைப் பாடுதலைக்கீட்டுநர், எம்முன்னர்; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன்.—எ - று.

* இளவிச்சிக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆட்வரும் தம் தரத்தே களிறுகொடு
த்தல் போந்தது. 'கிழவன்' என்பது, 'ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது
போலப் பன்மைசுட்டிநின்றது. 'நன்னன்மருகனன்றியும்' என்றதற்கு 'பெண்
கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வென்னை' என்
றமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஒர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர். புதழென்றது,
பரிசினை. மன் - ஒழியிசைக்கணவந்தது. (கருக)

(கருஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி

பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்

புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்

கேழற் பன்றி வீழ வயல

௫ தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்

வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்

புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் தினைக்குங்

கொலைவன் யார்கொலோ? கொலைவன் மற்றிவன்

விலைவன் போலான், வெறுக்கைநன் குடையல்

க0 ஓரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்

சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ

னோரி கொல்லோ? வல்லன் கொல்லோ?

பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நிரு

மண்முழா வனமயின் பண்யாழ் நிறமின்

கரு கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமி

னெல்லரி தொடுமி! னாகுளி தொடுமின்

பதலை யொருகண் கையென வியக்குமின்

மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமிழென்

றிறைவ னாகலிற் சொல்லுபு குறுகி

20 மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பிக்

கோவெனப் பெயரிய காலே யாக்கது

தன்பெய ராகவி னுணிமுற்றியா

நாட்டிட னாட்டிடன் வருது மீங்கோர்

வேட்டுவ ரில்லை நின்னெப் போரென

2௫ வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்

ருனாயிர் செருத்த மானிணப் புழக்கோ

டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்

தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்

பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்

௩0 சரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமம

யோங்கிருங் கொல்லிப் பொருந்

னோம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

தீணை - அது; துறை - சீரிசில்விடை.

வல்லில்லியை வன்பாணர் பாடியது.

இ - ன்.—ஆணையைக் கொன்றவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறவித்துத் துன்பொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கலையையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழ்ச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்டிடக்கின்ற உடம்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்லில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு ஏத்தொழிலேயிகச் சென்றுறுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோ தான்? கொலைவன் மற்றவன், விலை ஏதுவாகத் கொன்றானுக்கொட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையவையிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லதோதான்? அவனாகத்தரும்; யான்பாடுவேன், விறவி, ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழாவின்கண்ணே மார்ச்சீனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணேநிறுத்துமின்; கண்டிறக்கப்பட்ட தும்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுக்கோள்; சல்வியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுக்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; நமதுபிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருக்கோனென்றுசொல்லி அணுகித் தலைவனதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றறையையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவையென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணிப் பின்னை யாங்கன் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றவருவேம், இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவரில்லே, கிண்ணை ஒப்போரென யாம்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலந்தரானாய் வேட்டையின்கண் தானெய்த மானினது நினைத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் செய்யை உருக்கி னாற்போன்ற மதுவைத்தத்து தண்ணுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொண்ணைப் பலமணித்திரளுடனேகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—எ - று.

புழலென்றது, ஆகுபெயரார் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றையிரென்றது, ஆகுபெயரார் களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடு வல்விறவியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுநினைவற்று. நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு. மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றறையை; அன்றி, இருபத்தொருநாற்பாற்றொடுக்கப்படும் பெரிய யாழெனினுமமையும. தம்மினென்றது, தம்மினெனக் குறைந்ததின்றது.

கொல்லிப்பொருநாகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலின்நாணி வேட்டதுமொழியவும்விடானாய் நல்கியோனெனக் கூட்டுக.

(கடுக.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னுஞ்
மிழையணி யானே யிரப்போர்க் கியுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்புழை முன்கை
யடுபோ ரானு வாத னேரி

டு மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது (முன்னெங் கண்ணுளங் கிடும்மே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானர்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானே யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
க0 பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

கீணை - அது ; துறை - இழைமொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முகில்குழந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண்
களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன்
னுற்செய்த அணியினையும் வளைந்தகடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல்
லும்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண்
டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம் ; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த
நீரின்கட்பூவாத மணிமிடைந்த குவளைப்பூவை வெள்ளிகாராற்றொடுக்கப்பட்ட
பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனெபெற்றன
ராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட
பலகருவியும் தொகுதிக்கொண்ட இனிய இயங்கொளவிப்ப ஆதெலுமாட்டாராயி
னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—எ - று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன
நின்றற்கேறின்று உயர்நினைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருளை
க்கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கிடும்பெனின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரி
யை. மன் - அசைநிலை.

ஒரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கிடும்புசென்றது ; சென்றபின்பை அக்
கடும்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினார் ; அதற்குக்காரணம்
பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தன்பூணென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கடுக)

(கடுச.) திசைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செவினு

மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்

சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ

லரச ருழைய ராகவும் புனாதபு டுந். ம. ம. ம.

டு வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவழிதனல்

யானும், பெற்ற தூதியும் பேறியா...தென்னே
 னுற்றனெ னுதலி னுள்ளிவந் தனனே
 யியென விரத்திலோ வரிதேநீயது
 நல்கினு நல்கா யாயினும் வெலபோ
 க0 ரொறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
 தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீய்சைத்
 தண்பல விழிதரு மருவின்
 கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

தீணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

கொண்கானங்கிழான மோககீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—திருவாயிலுக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோகினும்
 அறிவானாக்கானின் நீர்வேட்கையினத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பார், உல
 கத்துமக்கன்; அதுபோல வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றத்தீர்ந்த வள்ளியோனாகினை
 த்துச்செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் புயனாகக்கொ
 ண்டி பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறு
 மையுற்றேனாதலின்; நினைநினைத்துவந்தேன்; எனக்கு ஈயாயென்று இரத்தல்
 அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசவிடத்து ஏறியும் படைக்கலத்
 துக்குப்புறத்து அடியிடா ஆண்மையையும், துவினது தூயவிரியையொப்ப நெரு
 ன்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய தினது கொண்கா
 னத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புறாதபவென்றுபாடமோதிப் புறாதபப்பட்டுவரெனினுமையும்.

நீ அதுநல்கினும் நல்காயாயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; தினது
 ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி
 வினமுடிவுசெய்க.

(கருசு)

(கருரு.) வணர்கோட்டுச் சிறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
 யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
 கிளக்கும் பாண்கேளினி நயத்திற்
 பாழார் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பு

ரு வேர்தரு கடரி நெதிர்கொண்டா அங்
 கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்
 கொண்டெருங் கானத்துக் கிழவன்
 ண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

தீணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வணந்தகோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்தமருங்கிலேதழு
 விக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்றுசொல்லும்
 பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழாரின்

கண் *நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்துடையது வாலியபூ எழுகின்றனாயிற்றை
எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்குமன்கடை, விளங்கிய
புகழையுடைய கொண்பெருங்காணங்கிழானது குளிர்த்த தாரையுடைய மார்பத்
தை மலர்ந்துநோக்கின.—எ - று.

ஏந்தரு சுடரி நெதிர்கொண் டாங்கு' என்புழி, இன் - சாரியை; அது,
தோற்றம்பேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐகாரம் - விகாரத்தால் தொ
க்கதெனினுமமையும். நயத்திங்கிளக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகல
நோக்கிவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற
கருத்து: கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகவின், அகலநோக்கிவெ
வென்றதாகக்கொள்க. (கருரு)

(கருக.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்றிமென்று

மிரண்டநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கான

நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுடடித்

தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மென்றான்

நு நிறையருந் தானே வேந்தரைத்

திறைகொண்டு பெயாக்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

* தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய
மலைகள்; எந்நாளும் இரண்டுகண்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்காணமென்னு
மலை; அது, தன்பார் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு
முன்புகடனகொடுத்தோராலே வளைப்புண்ணப்பட்டிக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அது
வன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்
கும் தலைமையையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத்
தொடுத்துணக்கிடக்கினும்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறிட்
டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(கருக.)

(கருக.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்,

பிறர்கை யறவு தாழ்ந் தனாலும்,

படைப்பழி தாரா மைந்தின கைலும்,

வேந்துடை யவையத் தோங்கு பு நடத்தலும்,

நு நும்மோர்க்குத் தருவன வல்ல வெம்மோன்

சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்,

கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

* “நீன்சுடர் நெறியை நோக்கு நிராயிதழ் நெருஞ்சிப்பூ” என்றார் சிந்தா
மணியிலும்; கோவிந்தையாரிலம்பகம், ஙு - ம் செய்யுள்.

கடுஉ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்,

புன் முடிபு

னுமெழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்

க0 கட்சி காணக் கட்டி மா னல்லேறு

மடமா னுரு பிணையபி ரழைப்பின்

விடர்முழை யிரும்புவிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்

பெருங்க னுடனெம் மேறைக்குத் தருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோனைக் துறமகள் இளவேயினி பாடியது.

இ - ன்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தண்ணிப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும், பிற
ருடையமிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத
வலியையுடையனாதலும், அரசுடைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுநட
த்தலும் தும்மால் மதிக்கப்படுந்தலைவர்க்குத் தருவனவல்ல; எம்முடையதலைவன்,
வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காந்
தட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்றமுகி
லைத் தனது உயரத்தால் தடுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு
படுகின்றகாலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக்
காணாத காட்டின்கண் மானினதுகல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மாணுகிய இளம்
பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட்
கிடக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும்
பெரிய மலைநாடனாகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும்.—எ - று.

‘சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு’ என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும்
அமையும். தலைமயங்கியென்பதனுள் தலை - அசைநிலை. (கடுஎ)

(கடுஅ.) முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு

மரசுடன் பொருத வண்ண நெடுவகை

கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்

பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்

ரு கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்

காரி யூர்த்து பேரமர்க் கடந்த

மாரி யீகை மறப்போர் மலையினு

மூரா தேந்திய குதிகைக் கூர்வேற்

கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியு

க0 மீர்ந்தன் சிலம்பி னிருநேற்கு நளிமுழை

யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமையப்

பெருங்க னுடன் பேகனுந் திருந்துமொழி

மோசி பாடிய வாறு மார்வமுற்

றுள்ளி வருந ருலையுநனி தீரத்

ரு தள்ளா தீபுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நளனியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறநங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென வினாந்திவ
20 னுள்ளி வந்தனென் யானே! விசம்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று
முட்புற முதுகணி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையீடு உப் பயிநு
21 மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
விவண் விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் கும
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் டிகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசீலகடாநிலையுமாம்.

குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்த
ருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி
கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனாகியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய
கொல்லிமலையையாண்ட வலியவிலையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய
குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலாவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையு
யும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னு
மலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையு
முடைய எழினி அகியமானும், மிக்ககுளிர்த்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய
முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தகிரங்
கையையுடைய பெரியமலைநாடாகிய பேசனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மோசியென்னு
மபுலவன்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டித் தன்னை நினைந்துவருவாரு
டையவறுமை மிகவுரிங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினையு
டைய பகைவரைத்தரத்திய நன்னியும் எனச்சொல்லப்பட்ட ஈழவரும் இறந்த

* காரியென்பவன, இவனே; இவனை மலையமன்றிருமுடிக்காரியென்றாக் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்
னைக்குக் கலிக்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன்
பேசனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்
தேர் நல்கிய, பிறங்குவென் னருவி வீழஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங்
கறங்குமணி, வாஹைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க்
கீந்த, வழறிகழ்த் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழ
றிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிக்க, மாலமர் செல்வற் கமர்த்தனன் கொடுத்த, சாவந்
தாங்கிய சாந்துபுலர் தினிதோ, னார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைச், கமழ்ப்புஞ்
சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவனை தீங்கனி யெனவைக் கீந்த, வரவுச்சினன்

பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிறருங்கூடி இரத்தோரதுதன் பத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் வினாந்து இவ்விடத்தே பரி சின்பெறநினைந்துவந்தேன், ஞான்; வானகத்தின்கண்ணேபொருந்த மூங்கில்வள ரும்மலையின்கட் சரபுன்னையோடு ஒங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின் கண் ஆசைப்பட்டு முன்னேப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சபோலும் மயினாயுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிர்மென்னுமலைக்குத்தலைவ, உலகமுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரியையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல் — ஏ -று.

ஆசினியொடுங்கவியியவென, ஒடு - விரித்துணாக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு மென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாருமுளர். பாடிவருநரும் பிறருங்கூடி இரத்தோரற்றம் தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென்று உணாப்பாருமுளர்.

(கடுகூ.) வாழு நாளோ டியாண்டிபலவுண்மையிற்
றீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலப்புலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல் வெறுதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டியின்று

டு முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலைகள் பெரிதமிர்க்க
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைதத

க0 முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுட்டென்
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்றி

றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ள்மம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோனும்

கடு என்றும், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனலு மொளிகிழ் கெடுவே, லரவக்கடற் றுனை யதிகனுக் கரவாது, கட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவினங்கு தடக்கைத், துளியழை பொழியும் வளிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னன்னியு நளிசினே, நறம் போது கருவிய காகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னுடு கோடியர்க் கீர்த, காரிக் குணிகாக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குணிகா யோரியு மெனவாக், கெழு சமம் கடந்த வெழுவுறழ் தினிதோ, னெழுவர் பூண்ட லீகைச் செந்துகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் வினங்க, பொருதான் றுங்கிய வுரனுடை நோன்றான் ஒவியர் பெருமகன்" என்ற வன்னல் எழுவனாயும் சிறுபாணூற்றுப்படையிலுங்குறி யிருத்தல்காண்க [அடி 49 - 822].

யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினா
யீனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு

உ.௦ மீத்த நின்புகழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப,
வயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுந்
தவிர்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது

உ.௫ குன்றியுந் கொள்வல் கூர்வேற் குமண!
வதற்புட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்
வசையில் விழுத்தினைப் பிறந்த
விசைமேற் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

தினை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போ
கின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத்
துத் தான்பிடித்ததண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடி
யிட்டுநடந்து துலைவிரித்தாற்போலும் மயினாயுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற்
றத்திடத்திப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே
நினைவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுத
லால் உலர்ந்தமூலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுத
லாகவெழுந்த னோயினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத
இனையதரினாப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரா உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக்
காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகியவுணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று மாசோடு
கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணாக்கிய என்னை
விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர்
கூடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுமுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண்
ஐவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுச் கோடைமிகுதியான் ஈன்றலைப்
பொருந்தாத தினைக்கு இழுமெனும் அணுகாணவொலியுடனே மின்னும் இடிபு
முதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினை
புகழைவாழ்த்திப் பசிதினலாவருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ, மேம்
பட்டு எந்தியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாரித்தரும்பரி
சிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரியத் தந்து விடுவையாயிற்
சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய
வேலையுடைய குமணனே, அவ்விற்புறதற்கண்ணேபட அருளுதலேவேண்டிவேன்,
வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்
பட்ட அண்ணலே, நினைப்பாடியயான்.—எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான் கொல்களிறுபெறினும் தவிர்
ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவரொஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து

இன்புறவிடுதியாயிற் குன்றியுங்கொள்வேன்; அதற்பட அருளல்வேண்டுவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘வாழு கானோடி யாண்டபுல் வுண்மையின்’ என்பதற்கு, இன்பதுகார்த்தகழிந்த இன்மைநாளுடனே மூப்புலந்துதன்பமுற்ற யாண்டபுல்வுண்மையினென்னுமமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உணர்ப்பாருமுனர். ஆங்கு மென்னும் உம்மை - இசைநிறைவு.

(௧௫௬)

(௧௬௦.) உருகெழு ஞாயிற் றெண்கதிர் மிசைந்த

முளிபுற் கானல் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேறெடு துளிசொரிந் தாங்குப்,
பசிதினத் திரங்கியு கசிவுடை யாககை

நு யவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்

௧௦ கேடின ருகப் பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலன்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முகிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னலகுவன் பெரிதெனப்

௧௫ பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வள்ளினாந்
துள்ளந் தூர்ப்ப வந்தனெ னெள்ளந்
றில்லுணைத் துறத்தவி னினமறந் துறையும்
புல்லுனைக் குமிழிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெருஅகல

௨௦ கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்

௨௫ வினவ லானு ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
விடுத்தல் வேண்டிவ் லத்தை படுகினை
நீர்க்குழ் நிலவரை யுயிரநின்

௩௦ சீர்கெழு விழப்புகழே துதுகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒன்றிய சுடர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கல்லென ஒசையுண்டாக நடுக்கத்தைச்செய்யும் ஒசையையுடைய உருமேற்றடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தாற்போலப் பசிடின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணேமூழ்கும் பரிசுருளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடிலையாகப் பாடுவாரதுசுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்போரியும் எம்மோடுகூட்டிச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதுநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னுமலையிடத்தான்; நீ அவன்பாற் செல்லையாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக வினாந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்துநினையாது உறைகின்ற புல்லிய உணையிப்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறாமாய்க் கூழையும் சோற்றையுமேவெண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய அடிகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாதடி, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சமுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைநினைந்துவெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் துயரமுறுவோன் வளப்பகிகத் தொலையாதசெல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விராயப் பரிசில்தந்து விடுத்தலெவரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந்தினையையுடைய நீராற்சூழப்பட்டநிலவெலையிலேயோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—எ - று.

அத்தை - அசைநிலை. நன்கலமிரீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்டோனாநாட்டியவெனினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதூஉம், 'நிலவையுணர்' என்பதூஉம் பாடம். (கசு0)

(கசுக்.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண் டென்டுசெலற் கொண்கீழ் வேண்டுவயிற் குழிஇப் பெருமலை யன்ன தோன்றல, குன்முதிர புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து
ரு வளமழை மாறிய வென்றுழ்க் காலே
மன்பதை யெல்லாங் சென்றுணக் கங்கைக் கரைபொரு மலிரீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகவி
ளன்பிலா டவர்கொன் றுறு கவரச்

- க0 சென்றுதலை வருந் வல்ல வன்பின்னி
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்,
கிறற்றை நா ளோடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
*கண்பொறி போகிய கசிவோடு மரனழிந்
தருந்தாய் ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிறின்
கரு றுள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ணைப்பக
டொளிகிகழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
உ0 செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குரிகில்!
வின்மை தூர்ப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றெடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி!
வல்லினும், வல்லே னாயினும், வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
உரு நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல்
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல்
நாண்மூர சிறங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
ஈ0 றுணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றுணையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ன்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முக
ந்துகொண்டு வினாந்தசெலவையுடைய முகில்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு
பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதீர்ந்து உருமேறிடக்கும்
மின்முதலாகியதொகுதியுடனேகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்
தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்
டற்குக் கல்கையினது கலையைப்பொருள் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய
வாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையயாதலின், யாவரோடும்
உறவில்லாத ஆறலை கன்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய்
முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிராமேல் அன்பின்றி வலிய கலைகிடந்து
அசையிடம் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப்பிரிந்தவர்க்கு இற்றை
நாளோடுங்கூடி யாண்டுகழிகவெனச்சொல்லிக் கண்ணொளிரமுங்கிய இரக்கத்

* கண்பொறிமாரியவென்றும் பாடம்.

தடனே வல்கெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய துன்பமுறும் எனது பெரியவறமையுற
வோன் நினது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுத்தோறும் வியப்பப்
பணையையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்பெம்படி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்
பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலிவப்
பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாரியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற
இருந்து போதலைவிரும்பினேன்; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனதுவறமை பின்னே
நின்றதுதரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினதுகைவண்மையிலே சிலவற்றைத்தொடு
த்த என்னைக் காதுவித்துக்கேட்பாயாக; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும்
அறியேனாயினும் விரைய என் கல்வியனைவை ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாதுகிற
ந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, என்மாளும்; எனதுமிகுதியைக்
கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்வேன்; சாந்துபூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத்
தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர
ணத்தையுடையமகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசமுழங்கும் இட
னுடைத்தாய் எல்லையின்கண் நினதுதாணிழற்கண்வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை
மிகுப்ப வாளாந்தெய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினதுபடையையும்
நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - நு.

அருஞ்சரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றாக்கி, அவ்வருஞ்சரமிற்
தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுக்கூட்டுக. நின்வண்மையிற்றொடுத்த
வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும். புகல
மிகுப்பவென்னும் செய்வெனெச்சங்கன், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு
முடிந்தன.

துன்புறுவிறுளப் பகடேறிச் செல்ககைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர் புக
லத் தாணிழல்வாழ்நர் கண்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்தானையும் செல்வமும் ஏத்
துகமெனவுக்கூட்டுக.

(ககக)

(ககஉ.) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லே!

புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல!

ரிரவல ருண்மையுற காணினி யிரவலர்க்

கீவோ ருண்மையுள் காணினி நின னூர்க்

ரு கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த

நெடுநல் யானையெம் பரிசில்

கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்லிடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சேன்றிக் து வெளிமாந்துஞ்சுவான் தம்பியைப்
பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் துமணனைப்
பாடிக் துமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநன்று வெளிமானார்க் கடிமரத்து
யாத்துச்சேன்று அவர்சொல்லியது.

* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றச் சிறிதுதந்தவற்றுக்காட்டியவிடை'
என்பர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், ககஉ-ம் சூத்திரவுரை].

இ - ன்.—இரப்போர்க்கு ஈந்த பாற்காப்பாய் நீயுமல்ல; புரப்போர் இரப் போர்க்கு இல்லையுமல்ல; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப் போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; தின்னுடைய ஊரின் கட் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாங்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை மெதுபரிசில்; வினாந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்றருத்தது : முன்சிறிதகொடுப்பக் கொன்னாதமிகுதிதோன்றின்றது. இரவருண்மையுங்காணினியென்றருத்தது : இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல் என்னவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமித்தோன்றின்றது. *“நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்” என்பதனால், இது பெருகுதபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (ககூஉ)

(ககூகா.) நின்னயந்திறைநர்க்கு, நீயந் துறைநர்க்கும், மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும், கடும்பின் கடும்பசி தீர யாமுநின் னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
நு மின்னோக் கென்னு தென்னெடுஞ் சூழாது வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நீயு மெல்லோர்க்குங் கொடுமதிமனைகிழ வோயே பழந்துங்கு முதிரத்துக் கிழவன் றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்டுச் சொல்லியது.

இ - ன்.—நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாய் மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்டமகளிர்க்கும் பலருணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபரிசில்க நினக்கு கெடு காட்டடக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றருத்தாது என்னெடுகூடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதுரப்புடக் குடிவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றருத்தாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயினதாங்கும் முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடையகுமணன் நல்கியசெல்வத்தை.—எ - று.

மனைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதி யெனக்கூட்டுக.

நின்பன்மாண்கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமெனவியையும்; நின்றவகுணாப்பினுமமையும். நீயுமென்றம்மை, யானுங்கொடுப்பேன் நீயுங்கொடுவென எச்சவும் மையாய்நின்றது. (ககூக)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

(ககச.) ஆடுநனி மறந்த கோடுங் ரடுப்பி¹

னம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப் -

பாஅ வின்மையிற் றோலொடு திரிநகி

யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமூலை

டு சுவைத்தொ றமுஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி

நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்

மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ

நிற்படர்ந் தீகினே நற்போர்க் குமண!

வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்றிலைத்

க0 தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய

பண்ணமை நரம்பின் பசுசை நல்யாழ்

மண்ணூர் முழுவின் வயிரிய

ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

தண்ண - அது; துறை - பரிசீலிக்காநிலை.

தப்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்ததுமணைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அதிலே மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெவியும்பசியான்வருந்திப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனேகிரங் கித் துளைதூர்ந்த பொல்லாத வறியமுலையை வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற சனதுபின்னையதுமுகத்தைப்பார்த்து நீரானிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர் ந்தகண்ணையுடைய என்மனையது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தலருத்தந்தீர்த்தற் குரியாய் நீயெனநினைந்து நின்றபால்வந்தேன்; கல்லபோரையுடையகுமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின் இவ்வாறு வறுமையுற்றநின்றநிலைமைக்கண் வளைத்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக அடிக்கப்பட்ட பண்ணுத லமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட கல்லயாழையும் மார்ச்சனை. நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிகையைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிற ந்தோயாதலால்.—எ - று.

அதிலேமிகவுமறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றாராம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இந்நிலைத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலென்கூட்டுக. (ககச)

(ககரு.) *மண்ணு லுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்

தம்புகழ் நிறிஇது தாமாய்ந் தனரே!

துன்னருளு சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ

ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்,

டு ரொன்னம மாககளிற் றோடர்பறி யல்வரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையல் வண்புகழ்க்கொ டைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் ருத்திரவுரை].

தாடாழ படுமணி யிரட்டும் பூது
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயயின் றேன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே)

க0 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்

ஐழிழந் ததனினு நனியின் னுதென
வாடிந் தனனே தலையெனக் கியத
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
ஐழிமளி யுவகையொடு வருவ

கரு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துணை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டிக் காடுபற்றியிருந்த துமணனைக்கண்டு அவர் தன்வாள்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணந்தக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

*“வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழுறைந்தோர்க்
கீத்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.”

இ - ன்.—எப்பொருளும்கிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்கருகி னோர் தம்முடையபுகழைப் பூழியிடத்தேகிறத்தித் தாங்களிறந்தார்; நனுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைகிறத்தி உலகோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றாமாறியொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வென்றியின்றயானை யைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதி னையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரி சிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னுதென நினைந்து வானைத்தந்தான், தனதுதலையை என்ஞுத்தருவானாக; ஆங்குத்தருத்தருத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின். வென்றியிக்க உவகையான்வந் தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நிந்தமையனைக்கண்டு.—எ - று.

வருவலென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்றாரதலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னுதெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கிய வாள்த்தனனாதுதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்கண்டென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(ககக.) நன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை

முதுமுதல்வன் வாய்போகா

- தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
 னுழிணர்ந்த வொருமுதுதால்
 ௫ விகல்கண்டோர் மிகலசாய்மார்
 மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
 பொய்யோராத மெய்கொளீஇ
 மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
 வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
 ௦ வினைக்குவேண்டி நீபுண்ட
 புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
 ௧௫ சுலுப்புண்ணாண் மிசைப்பொலிய
 மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
 ௨௦ னறம்புகழ்ந்த வலைகுடிச
 ௩௦ சிறுதுதற்பே ரகலலகுற்
 சிலசொல்லிற் பலகூந்தனி ன்
 ௪௦ னிலைக்கொத்தநின் னுணைத்துணை வியர்
 தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
 காடென்றா நாடென்றாங்
 ௨௦ நிரேழி னிடமுட்டாது
 நீர்நாண நெய்வழங்கியு
 ௩௦ மெண்ணாணப் பலவேட்டிம்
 மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு
 மருங்கடிப் பெருங்காலை
 ௪௦ விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
 'என்றும், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
 பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
 பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
 தண்புனற் படப்பை யெம்மோ ராங்க
 ௫௦ னுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
 செல்வ ஷத்தை யானே செல்லாது
 மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
 கழைவள ரிமயம் போல
 நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.
- திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

கோணுட்டுப்*பூஞ்சாற்றார்ப் பார்ப்பார் கௌணியன்வின்னந்தாயனை
 ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

* பூஞ்சிறுநூலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பார்ப்பனவானையாவது,—

*“கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே

வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.”

இ - ன்.—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய நான்குபற்றையுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்குமாறு பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும் குறையினராகச் செய்துமுடித்த புகழ்மைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கூப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் புல்வாய்க்கலையினது உறுப்புத்தோல் நினதுதோளின்கண் இடப்பட்ட புணுநூன்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூல்புகழப்பட்ட ஈசாலகத்தைச்சூடி, சிறியதுதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெத்தென்றசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடையதுணைவியராகிய காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழினைக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டுள் ஏழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டுள் ஏழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நீநகாணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண்பொருமற் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினாப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்டநிலைமையை எந்நாளும்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறமுழங்கிற் பூப்பாந்த புதரீனையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்த்த புனற்பக்கத்தையுடைய மெழுகிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்னும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போகாது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவகைகையுடைத்தாய் மூங்கிலவளரும் இமயமலைபோல நிலபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ -று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோனாலும் எக்காலமும் அத்தியயமை பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; ‘வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த’ என்பதற்கு மெய்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், ‘பொய்யோராது’ என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், ‘மூவேழ்துறை’ என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கநூலென்றும், ‘ஈரோழின்’ என்பதற்குக் காட்டுள் ஏழுநாளும் நாட்டுள் ஏழுநாளுமென்றும், ‘கற்பின்வலைசூடி’ என்பதற்குக் கற்பினால்வலைசூடியென்றுமுறைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்தற்ற நினதிருந்தேத்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்;

* புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கூ.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதுதூவெனவும், கற்பையும் துதலையும் அல்குலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் விலைமுடித் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்லாதுநிலியரெனவுமியையும். மூவேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறு பட்ட அருத்தநூலென்பாருமுனர். விருந்தென்றது, அதிகிகளை; அன்றி, உறப் புத்தோல்முதலியவற்றார் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபாக்குமென்ப தூஉம் பாடம். தில் - விழைவின் கணவந்தது. (கசுகு)

(கசுகு.) நீயே, அமர்காணி, னமர்கடந்தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்திறறவின்
வாஅள் வாயத்த வடுவாழ் யாக்கைபொடு
கேள்விக் கினியை கட்டின் னாயே

நு அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தவி

னூற்றியா மெய்யாக்கையொடு

கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே

அதனா, ஸீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினியரு

ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்

க0 கழல்புனை திருந்தடிக்கடுமான் கிள்ளி

நின்னை வியககுமில் வுலகம

தென்னோபெரும வுரைத்திசு னெமங்கே.

தீணை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏறுதிநுக்கிள்ளியைக் கோலாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ன்.—நீதான், போரைக்காணின் அப்போராவென்று அப்பகைவரது படையைவிலக்கி எதிர்திறறலான் வாள்வாய்க்கத்தைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனால், இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாவையுள; வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குகி னாயையுமுடையகிள்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய்.—ஏ - று.

நீ கட்டின்னையெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்டினியரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றலின்றன. (கசுகு)

(கசுகு.) அருயி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்

கூயிவள ரடுக்குதது மலர்ந்த காந்தட

கொழுங்கிழங்கு 'மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுத புழி

(ரு) நன்னாள் வருபத் நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பரூஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவினை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நூலாகொ டம்பான்
மான்றடி புழுககிய புலவுநாறு குழிசி

க0 வான்கேழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கங்
கூதுளங் கவிரிய குளவி முன்றிற்
செழுநகோள் வாழை யகனிலைப் பருகரு
மூராக் குதினாக் கிழவ கூாவே

கரு னைறநாரத் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பிள் வில்லோர் பெரும
கைவள் றீகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெரிய வேத்திப்

உ0 பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு

மியா மன்னர் நாண

வியாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசீற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவா
கையுமாம்.

பிட்டங்கோற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைநாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அருவி ஒலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகுக்கொடி
வளரும் மலேச்சாரவினிடத்து மலர்ந்தகார்த்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிள
றித் தன்னினத்தோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழுலுழுதபுழுதிக்கண்ணே
நல்லகாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாக
வித்திய பரியதோகையையுடைய சிறியதினை முற்படவினைந்த புதுவருவாபாகிய
குதினா நல்லகாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மரையாவைக்கறந்த நூலா
கொண்ட இனியபாலை மாணறடிபுழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பாணியினது நின்
தோய்ந்த வெளியிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலையாகவார்த்
தேற்றிச் சந்தனவிறகான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவன்பெற்ற மலை
மல்லிகைகாறுமுற்றத்து வளவியகுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்
கண்ணே பலருடனேபருத்துண்ணும் ஊரப்படாத குதினாயென்னுமலைக்குத்தலைவ,
கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினை
யும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையான்வழங்
கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதினாயையுமுடையகொற்ற, உலகத்
தெல்லையுள் தமிழ்காடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழ்த்திப்

பாடுவரென்று சொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோடும்; கொடாதவேந்தர்நாணக் கொடாது பார்த்த நினைது வசையில்லாத வாலியபுகழை.—எ -று.

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்ப; அதனால், யானும் நின்றபற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமென்ப பரிசிறுறைக் கேற்கக் கூறியதாக்கு.

ஊராக்குதினா - மலைக்குவெளிப்படை. நறை - பச்சிலை.

(ககஅ)

(ககக.) நும்படை செல்லுங் காலை யவாபடை
யெடுத்தெறி தானே முன்னரை பெனாஅ
வவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
விலங்கு சிறைழி னின்றனை யெனாஅ
வரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யெனறம
பெரிதா லத்தையென் கடுமபின திடுமடை
யின்னே விடுமகி பரிசில் வென்வே
லினம்பல் கோசர் விளங்குபடை கண்டா
க0 நிகவின ரெறிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கமபம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வாழியவே.

தினை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பையாகலானும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நும்படையினது அணியைத்தாங்கவேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அதனைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெருமா, நினைக்காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எந்நாளும்; எனதுசுற்றத்தினது இடம்பை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய இனைய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலங்கற்பார் மாலுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்காகிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்குத்தொலையாத நினைது வென்றிவாழ்வதாக.—எ -று.

‘என’ என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எளிதாலத்தையென்று பாடமோது வாருமுளர்.

(ககக)

(கஎ0.) மனாபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறாந்
ரெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுமு துண்மார் நாப்ப னெல்லென்
நுழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

செய்யுள்

வலிதூரந்த சிலைக்கும் வன்கீட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடினையோ டிரட்டு
மலைசெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் றெவ்வி ரவனே

க௦ சிறுகண் பாணை வெண்கோடு ப்யந்த
வொளிதிகழ் முத்தம் விறவியர்க் கித்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவாக்
கரு கிரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லல்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொரு உ
முலைக்க லன்ன வல்லா ளன்னே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்மூலம்; தானைமறழமாம்.

அவனை உறையுரிமருத்துவந்தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்மூலையாவது,—

*“ இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லான் மையை நலமிசூத் தன்று.”

இ - ன்.—மனையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத்
தாய் அதனதுவிதையாகிய பரலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியை
யுடைய சிறிய ஊரின் கட்ட பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கலவி
யில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுறுதுண்பாருடையநடுவே ஓசையை
யுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவலியைகைசிவப்ப வலியான்
முடுக்கிக்கொட்டி வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் துடி புலிகட்கும்
நெடியமலையின்கட் பேரார்த்தையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியநாட்டை
யுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர்,
அவன்றான் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோடுதரப்பட்ட ஒளிவிள
ங்குமுத்தத்தை விறவியருக்குக்கொடுத்து நாளைப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும்
பத்தக்க கன்னாகிடதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லொழியையுடைய பாணர்
சுற்றத்தைதகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியன
யிருத்தலல்லது பகைவார்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய
கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்று மாறுபடும் உலையித்து
அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்னவல்லாள
தைலால், தெவ்வீர், அவனைக் குறுகலோம்புமினென்கூட்டுக.

வலிதூரந்தென்பதற்கு மாற்றாவலியைக்கெடுத்தெனினுமையும். நார்பிழிக்
கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமையும். (௧௭௦)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வரகைப்படலம், ௨௬.

- (ககக இன்று செலினுந் தருமே, சிறுவனா
நின்று செலினுந் தருமே பின்னு
முன்னே தந்தனெ னென்னுது தன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி
ரு யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்.
முன்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப
வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற
னினைமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினும்,
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு,
கரு மருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
யன்ன னாகவி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுறற்க தில்ல
வீவோ ரரிபலிவ் வுலகத்து
கரு வாழ்வோர் வாழுவவன் முள்வாழியவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—இன்றுபோகினும் தருவன்; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தரு
வன்; பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்னுது பயின்று நாடோறும்செலினும் பொ
ய்யானாகி யாம்வேண்டி னபடியே எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவோன்; தான்
விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை
முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய
சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிங்க நெல்லின்ருளை
யைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெ
ரியதகைமையையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றை
யுடையான்; அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண்
முள்ளுமுளப்பட நோவச் சென்று உருதொழியவேண்டும்; ஈவோரரிதாகிய இவ்
வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனதுதான்வாழ்வதாக.—எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக் களனொடுவேண்டினும், நெல்லின்
குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் கமக்கேயன்றிப் பிறர்க்
கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம்
வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறையுவப்ப அருந்தொ
ழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க; வாழ்
வோர் வாழ அவன்தான் வாழியவெனக்கூட்டிக.

‘வாழ்வோர்வாழ்வு’ என்றோதி, வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்முன்
வாழ்வென்றுணரப்பினுமமையும், தாண முயற்சியெனினுமமையும். , (ககக)

(கஎஉ.) ஏற்றுக் வலையே யாக்குக் கோறே,
கள்ளுங் குறைபுட் லோம்புகு வொள்ளிழைப்
பாவெல் விறலியர் கோதையும் புனைக டுக்க
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்ன தூஉம்
பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
னெளிதிகழ் திருந்துமணி நனியிரு ளநற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட
ராமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை

க0 மாவள் ளீகைக் கோதையு

மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

கீணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கள் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக்; கோற்றை ஆக்குக்; மதுவையும்நிறைய உண்
டாக்குக்; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறலியர், மாலையும்
சூடுக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்
கடவ உணவை ஆராய்த்து; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விட
த்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்தூரக்
கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன்
பொருதற்கரியபோனாவெல்லும்வேலும் அவன்நிலைவாழிய பெரிய வள்ளியகொ
டையையுடையகோதையும் அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொண்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அது
வேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா;
ஆதலால், ஏற்றுக்; ஆக்குக்; ஒம்புக; கோதையும்புனைக்; பிறவுஞ்செய்கவென
மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றருத்து: இவன்வென்றுதினறகொள்
வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, என்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது.
வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்
பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வ்ருவதநாடியென்றேகி,
ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்ற அதனைக் காவலென்பதனுள்முடிப்பின
மமையும்.

(கஎஉ)

(கஎ௩.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய!
பாணர் காண்கிவன் கடுப்பின திடுப்பின
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்த் தன்ன
ஒடுனெலி யரவந் தானுங் கேட்கும்
பொய்யா வெழிவி பெவ்விட நோக்கி,
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுதுண் னெறும்பின் சில்லொழுக் கேட்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீற்றுவிற் றியங்கு
மிருங்கினை சிறுஅர்க் காண்டுங் கண்டு
மற்று மம்மும் வினவுதற் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

சிறுகடிகழார்பண்ணைச் சோழன் குளமுற்றத்துநீஞ்சிய கிள்ளிவளவர் பாடியது.

இ - ள்.—யான் உயிர்வாழ்நாளையும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக ; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனைது சுற்றக்கின்வறுமையை. புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற ஊனாண்டாகிய ஆரவாரந்தானுக்கேட்கும் ; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய ஏறம்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுகூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம் ; கண்டிவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக்கேளாநின்றோம் ; தெளிய, பசிகோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ ? தூரிதோ ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைந்துநின்றது. தானென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவனாக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறியாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், ‘அரவமுங்கேட்கும் ; சிறுநாக்காண்டும் ; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும் ; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்’ என்னுநின்றான் ; இவன்கடம்பினது இடம்பையைப் பாணர் காண்க ; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்றபண்ணன்வாழியவென்று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றவருகின்றான் பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்னுநின்றானென ஒருசொல்வருவித்துணைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவ, அதனை உட்கொண்டு, ஊனாண்டியரவமுங்கேட்கும் ; இருங்கிளைச்சிறுர்க்காண்டும் ; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதமெனச் சாதிதொருமையாலுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது நாமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எமக்கென்று அவனானோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என்வறுமையும்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாழ்நாளும்பெற்றவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியவாறுகவுணப்பாருமுள். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியதாகவுணப்பாருமுள். என்கும் இவனென்றது. பரிசிலனை. ‘மற்றும்மற்றும்வினவுந்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுள். (

(களசு.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்,

சேணவிளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணு

திருள்கண் கெடுத்த பரிதி ஞாலத்

திடுமபைகொள் பருவா றீரக் கடுத்தி

ரு *லஞ்சன வண்ணன் றந்து நிறுத்தாங்.

கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலே

முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு

திரங்குபுன னெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி

மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்

க0 பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய

மையணி நெடுவரை யாங்க னெய்யெனச்

செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட

வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை

யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்

கரு மதிமுள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை

புதுமையி லிறுத்த புகழ்மேம படு

விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்

சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நுமமு

னின்செச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணிலு

உ0 ருயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாக

னாகொன் மருங்கின் மாதிர் துழவுங்

கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர

ந்தோன் றினையே நினைத்தா ரண்ணல்

கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

உரு மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கம்

கோடை நீடிய பைதறு காலே

யிருநில நெளிய வீண்டி

யுருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

தினை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

மலையமான்சோழியவேறுதித்திருக்கண்ணை மாறேக்கத்துநப்பசலையார்பா டியது.

இ - ன்.—பிறவைருத்தம் அச்சத்தினையுடைய அரசர் திரள்கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, சேய்மைக்கண்ணே விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற் றைக் காணுமையால் இருனானது உலகத்தாரதுகண்ணைமறைத்த வட்டமாகிய

* அஞ்சனவுருவனென்றும் பாடம்.

† திருக்கின்னியையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உலகத்தினது கோய்கொண்டதுன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடையகண்ணன் அந்தஞாயிற்றைக் கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறத்திறப்போலப் பகைவேந்தரொடுபொருது உடைந்துபோதலால் தம்பேந்தனையிழந்துமூலம் இன்னுமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசுகின்றதுமுழங்கும் செண்டுவெளியையுடையகோயிலுடனே களையைப்பொருது முழங்கும் நீராலே உடைந்து ஆழந்தோடுகின்ற மிக்க பெரியகாவிரியையுடைய வளவிய நல்லகாட்டினது துயரங்கெடப் பொய்யாதநாலினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முதிலணிந்த பெரியமலையிடுத்து விளையப் போனாவிரும்புமறவர் ஒடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்றதலைமையினையுடைய முன்னுரினம்மையுச்சியின்கண் பிறராகாண்டற்கரிய இடத்தின்கணிநுத்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கன்போலும் வெண்குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்மேம்படுக, வராமுழைஞ்சில்வாரும் புலியையெழுதப்பட்ட இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்டகண்ணியையும் பெரியபுகழினையுமுடைய தும்முன்னுகியதந்தை இவ்வுலகத்துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பழினை ஆண்டாசிய தெய்வலோகத்துப்போய் துகரவேண்டிப்போனானாதலின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ்சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண்வருத்தங்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ, மலையிடம்பொடியக் காடு தீமிக மிக்க நீரோலையையுடைய நீர்நிலைகள்மலவும் முளிய இவ்வாறு கோடைநீடப்பட்ட பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு திரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயின தொகுதியையுடைய மழை சொரிந்தாற்போல.—எ - று.

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை. வெளிமுற்றமொடு வெண்குடைகாட்டியென இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்புனென்றது மாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு அல்லவூதிர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுக, நனாத்தாரண்ணல், தும்முன் பெயர்ந்தனனாகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றின; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுணர் கணக்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணாத பருவமீர் அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பகலும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ளபருவமீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்டதோர்கதை. 'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால், சோழனோடுதொடர்புபட்டு அவனுக்குத்துப்பாதல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொண்மருங்கினென்ற பாடமோதுவாருமுள்.

(க௭௪)

(க௭௫.) எந்தை வாழியாத னுங்க,

வென்னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்கான் குவரே

நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலே

பென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது
 நு மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
 வின்பொரு நெடுங்குடைக் கொடியத்தே ரோரியர்
 தின்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
 வலக விடைகழி யறைவாய் நிலையு
 மலர்வாய் மண்டிலத் தனை நாளும்
 ௧௦ பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்களைக் கள்ளில் ஆத்தினாயனார் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லநினைப்பின், நினைதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநின்னைக் காணுநிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடியருடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது தின்னிய ஆர்குழந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பார்த்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவுபகலென்மூல் பலரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—எ - று.

என்னை, வாழி; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென்; ஆதலால், என்னெஞ்சத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கட்டி வினைமுடிக்க.

ஒரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதாரும், நாகருமென்பர். 'திகிரி திரிதரக்குறைத்த' என்றோதி, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஒரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறவிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக் கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர். (கஎரு)

(கஎசு.) ஒரையாயத் தொண்டொடி மகளிர்
 கேழு லுழுத விருஞ்சேறு களைப்பின்
 யாமையின் புலவு நாறு முட்டையைத்
 தேனா றும்பற் கீழ்க்கொடி பெறுஉ
 நு மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்
 பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா

ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலை
பாரி பறம்பிற பனிசகளைத் தெண்ணி
க0 ரோரு ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

* ஓம்மாநல்லியக்கோடனைப் புறந்தினைநன்னுநாள் பாடியது.

இ - ள்.—வினையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவனையுடையமகளிர் கேழற் பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளறின, அதன்கண்ணே ஆமையினைப்பட்ட புலானா றும்முட்டையைத் தேறும் ஆம்பலினதுகிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகையுடைய பெரிய த்மாவிலங்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன்; சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலையும் நல்லியக்கோடனைத் துனையாக நீயுடையயாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒருகுறையுடையயால்லை; வாழ்வாயாக; பாரியதுபறம் பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருரின்கண்ணேயுண்டாதலின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று நெகிழ்த்திருந்தாராயொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறுதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருநாளைக்கு இரங் கானின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந் தோறும்நினைந்து.—எ - று.

என்னஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ என்னகுறையையுடைய; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

‘இல்லோர்சொன்மலை’ என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைக்குமென்றும், ‘எற்புணர்ந்தபாலே’ என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவியையென்றும், ‘வழிநாட்கிரங்கும்’ என்பதற்கு இன்னும் இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுய்கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுள். (கஎஎ)

(கஎஎ.) ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்

வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிராங்கிப் பூசு பொருட்கு உதவிய
பாடியப் பெற்ற பொன்னணி யானை

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணுற்றுப்படைத்தலைவன்.

† “தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்னருள்ளும் ஒவியர் பெருமகன்” என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி ககக-கஉஉ].

தமரெனின் யாவரும் புகுப் வமரெனின்
 ௫ றிங்களு நுழைபுர வெந்திரப் படுபுழைக்
 கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
 குறும்பல் குறும்பிற் ததும்ப வைகிப்
 புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணுடவர்
 தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
 ௧0 மட்டநீர்நல்யாற்றெக்க ரேறிச்,
 கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
 பெரும்பெய ராதி பிணங்கிறிற் குடநாட்
 டெயினர் தந்த வெய்ம்மா நெறிதசைப்
 பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவென் னாமலை
 ௧௫ வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
 விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
 பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சூ லாதே.

நீணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழாந்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—வினங்கிய வாணையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலநான் நின்றலாந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் வளி திற்புகப்பெறுவர் போராயின் திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந் திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கண்ணை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டி ஓன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின் கண்ணேயிருந்து அக்கண்ணை நிரம்பவுண்டொலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினாலிடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இளியபுளிப்பையுடைய களப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பிற் களாமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுதுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின் கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரிப்பட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொடுவொப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்டதசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புகிய வெண்ணோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுவந்து சொரியப் பெரிய பனையோலையானியன்றகுடையிலேறுகரும் பெரிய புலர்ச்சியை யுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகரொவ்வாது.—எ - று.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறநீட்டத் ததும்ப வுண்டுவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற் கனி கொய்து உண்ணுமெனவியையும். பாடிப்பெற்றயானையும் பண்ணுந்திரங்கிப் பெற்றமையிற் பணங்குடையின்மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார். வெளிநு கண்போகப்பாடிபெண்க்கட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும்சீங்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

நோக்கி. 'கைமாறு நீட்டி நணிநணி'யிருந்த குறும்பல் குறும்பிற் ததும்பல் வண்டு வைகி' என்று பாடமோதுவாருமுள்.

(களள்)

(களவு.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொய் பணைமுனிந்து

காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்

மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ

ருண்ண ராயினுந் தன்னெடு குளுந்

ரு துண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த

னீண்டோ வின்சா யலனே வேண்டா

ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்

கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளாக கூறிய

நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள

ரஞ்சி நீங்குங் காலை

யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

தீண் - வாகை; துறை - வல்லாண்மூலம்.

*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கம்பத்தைவெறுத்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும்யானையோடு பந்தி யைவெறுத்துக் காற்றுப்போலும் இயல்பையுடையகுதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இடுமணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனேசார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரைவேண்டிக்கொள்ளும் பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய செருக்கான் ஊர்க்குள்ளேயிருந்துசொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போரின்கண்மறந்த சிறியபேரான்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து ஒடுங்கலத்து அவர்க்கு அரணாகத் தான் தன்வலயான் முந்துற்றநிற் பன்.—எ - று.

நெடுமொழிமொழிதலாற்பேரான்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு முடைமையின், சிறுபேரானரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதூஉம் பாடம். ()

(களவு.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென

மேலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை

மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்

விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த

ரு திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன் மறவுள்

படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்

வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்

வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் றேளத்

* பாண்டிக்குதினாச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

அ புறநானூறு மூலமும் உளாயும்.

தசை நுகம் பட்டா ஆ வரண்டகை யுள்ளத்துத்
க0 தோலா நல்லிசை நாலே கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே னாகற் கூறினர் பலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

*நாலேகிழவனாகை வடநெடுந்தந்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிற்பால்
ஏலாதுகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டமெலர்த்த
வல்லார்யாரென்று கேட்டலில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்
பட்டமூரசத்தோடு மண்பலவற்றையும்கொண்ட திருமகன்விரும்பிய நுண்ணிய
தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை
வேண்டியவிடத்து வாட்போனாயுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய
விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டிவன அவ்வரச
னிடத்து உதவித் தான்புண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தனராமற்செலுத்தும்பகடு
போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராது ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய ஊக்
கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலேகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்
கும் நல்ல போனாச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்
னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும்.

(களக)

(கஉ0.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே.

யில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே,

யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்

திரும்புசவைக கொண்ட விழுப்புணைய் தீர்ந்து,

ரு மருந்தகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி

வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதீர்ந்

திரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞரே,

னினைமை தீர வேண்டி நெமமொடு

நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல.

க0 யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்

முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்

கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்

திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணற்றுப்படையுமாம்.

ஈரத்தூர்கிழான் †தோயன்மாறனைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மது
கைக்குமரனார் பாடியது.

* இஃது எட்டுப்பிரதியில் நாலேகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்
மை விளங்கவில்லை.

† வடமருகெடுத்தனாரென்றும், வடமருகெடுத்தச்சனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள்.—காடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன் ; இங்ஙனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச் சொல்லிமறுக்கும் புன்மையுமுடையானல்லன் ; தன் அரசுக்குவந்துற்ற போரானமைந்த இடம்பகனைத் தான்பொறுத்து அந்தப்போரின் கட்டபடைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண்ணையனோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன்றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடிண்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈரந்தையென்னுமரின் கண்ணையிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவருயவன் ; நினதுவறுமையீங்கவேண்டுமெனவாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவரையுடைய இரவல, யாம் தன்னை யிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலியகையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன் ; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈரந்தையோன் ; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்கலைத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும் ; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டதலானும். (கஅ௦)

(கஅ௧.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க னெயிற்ப் பி காதன் மகனெழு
கான விரும்பிடிசு கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்
புலாஅலம்பிற் போரருங் கடிமினே
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ண
ஊண்ண வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைவின்

க௦ பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டின கொளற்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

வல்லாரீகிழான்பண்ணைச் சோனுடீழகையலாரீச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றத்தின்கண்ணேநிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்துவீழ்ந்த விளம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாரும் கரிய பிடியினதுகன்று வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்கூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டி னையுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவானையுடைய பண்ணன் ; நினது உண்ணப்பெறாத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டெனவாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக ; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

நினது பசிக்குப்பகையாகியபரிசிலை நினதுவறுமையைக்காட்டினாயாக் கொள்ளு
தற்கு.—எ - று.

‘அம்பிற்போரருங்கடிமீனை’ என்பதற்கு அம்பாற்பொருதற்கரிய கடிமினையெ
னினுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - முன்னிலைவளக்கும் அசை.

(கஅக)

(கஅஉ.) *உண்டா லம்மனில் வலக¹மிந்திர

ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்,

அஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்

டு புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி

னுலருடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்

ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்

தமக்கென முயலா நோன்றுட்

பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுளமாய்ந்த இளம்பெருவழி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகான், இவ்வுலகம்; இங்கிராக்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தா
னாதல் தவத்தானாதல் தமக்குவந்துகடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு
தனித்து உண்டலுமில்லர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தருந்தன்பத்திற்
குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமில்லர்; புகழ்கிடைக்கின்
தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனான் உலகமுழுதும்பெறி
னும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட
அத்தன்மையராகித் தமக்கென்றுமுயலாத வலியமுயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்
டெனமுயல்வார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித்துஞ்சலுமில்லரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலுநருண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும், அம்மவும் - அசை.

(கஅஉ)

(கஅரு.) †உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே |

பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளஞல்

புலி²சிறப்பின் பாலாற்றாபுமனக் திரியும்,

* இச்செய்யுளை, ‘வகைபடமுன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப்
பாடாண்பாட்டு’ என்பர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல்
உஎ - ம் குத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், ‘வேணான் ஓதலின் சிறப்புக்கூறியது’ என்பர் நச்சினுர்க்கினி
யர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உ௦ - ம் குத்திரவுரை].

டு மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு,
மூத்தோன் வருக வென்ன தவரு,
ளறிவுடை யோனா றரசஞ் செல்லும்,
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்

க0 மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

*தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படைநீத நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ - ன்.—தம்மாசிரியற்கு ஒருறுபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்குவந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெறுதுகற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்தால் தாயும் மனம்பெறுபடும்; ஒருகுடியின் கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னது அவருள் அறிவுடையோன்சென்றசெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்தின் ஒருவன்கற்பின் மேற்குலத்தனொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவனானான்.—எ - று. ()

(கஉசு.)†காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே

மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகு,

நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக் குணினோ

வாய்ப்புரு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு,

டு மறிவுடை வேந்த நெறியறிந்து கொளினே

தோழ யாத்து நாடுபெரிது நந்து

மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்

வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு

ய1 பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

க0 யானை புக்க புலம்போலத்

தானு முண்ண னுலகமுங் கெடுமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அறிவுடைநம்பியுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ன்.—காய்த்தநெல்லையறுத்துக் கவளமாகக்கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்தநிலத்திற்குகிறும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனதுவாயின்கட்புகுந்தநெல்லினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன் இறைகொள்ளுநெறியை அறிந்துகொள்ளின்

* தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறுஉவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறுஉவன்றென்றும் கூறுவர் நகீதினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தீணியியல் ௩௫ - ம் சூத்திரவுகை].

அவனாடு கோடிபொருளின ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேத் தன் அறிவால் மெல்லியனாகி ஈடோறும் தரமறியாத உறுதிகூறுது அவன்விரும்பு வதனையேதானுங்கூறும் ஆரவாரத்தையுடையசுற்றத்தோடுகூடி அன்புடெடக்கொ ண்ளும் பொருட்டொருதியைவிரும்பின் அந்தயானைபுக்குபலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெருள், உலகமுங்கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குழகட்டு வருத்தமிகவென்றாப்பாருமுளர். மெ ல்லியன்மேவனாகியென்றும் பாடம். (கஅசு)

(கஅரு.) கால்பார் கோத்து *ஞாலத் தியக்குங்

காவற் சரகா மிகைப்போன் மாணிந்

னாறின ருக் யாறினிது படுமே,

யுயத்த நேற்றா னாயின் வைகலும்

நு பகைக்குழன்ற பட்டு

மிகப்பி றீநோய் தலைதலைத் தருமே.

தினையும் துறையும் அவை.

தொண்டைமான் இளந்தீனாயர் பாட்டு.

இ - ள்.—உருளையையும் பாராயுங்கோத்து உலகின்கண்ணேசெலுத்தும் காட் புடையசகடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின ஊறுபாடி ல்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளி யமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயுமுந்தி மிகப் பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செயலுறுமாற்றைக் கூறினமையின், துவலாதுவற்சியென்னுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுகூறுவாரு முளர்; அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியறகையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணேசெலுத்தப்படும் காப்பாகியசகடம் தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின தனக்கு ஓரிடையுறுமின்றாகி நெறிமுறையையேடக்கும்; அத னைச்செலுத்துதல் தெளியானாயின் அச்சாகாடு நாளும் மறுதலையென்னும் செறிந்த அன்னவிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக் கேட்டினை மேன்மேலேதருமெனவும் பொருளுணாப்பர். இப்பொருட்டுப் பாரென் றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கஅரு)

(கஅசு.) நெல்லுமுயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே

மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்

அதனால், யானாயி ரென்ப தறிகை

வேன்மிகு தானே வேந்தற்குக் கடனே.

தினையும் துறையும் அவை.

†மோசிகரனார் பாடியது.

* ஞாலத்தியங்குமென்றும் பாடம்.

† மாதிமாதிரத்தனார்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பீரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனை, இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, யான உயிரென்பதனை அறிகை வேலான்றமிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து : உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅங்)

(கஅ௭.) ^{நாடேயாக} நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

• வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

நீணையும் துறையும் அவை
ஒளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்துகல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையயல்லை; வாழி.—எ - று.

தேயநிலனேயாயினும் நல்லோருறையின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறையின்தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல உலகத்தியற்றக்கூறிய வாறாயிற்று. ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅ௭)

(கஅ௮.) ^{படைப்புப்பல} படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ மென்னு
முடைப்பெருகு செல்வ ராயினு மிடைபபடக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொடடுங் கவ்வியுந் துழந்து
நு நெய்யுடை யடிசின் மெப்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களே யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம வாழு நாளே.

நீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியர் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ன்.—படைக்கப்படும்கெல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமையிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுக்குறாக நடந்துசென்று சிறியகையைநீட்டிக் கலத்தின்கட்கிடர் ததனைத் தளையிலேயிட்டும் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியுந் கையால் துழாவியும் கெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்சிதறியும் இங்ஙனம் அறிவை இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும்கெல்வம், தாம் உயிர்வாழ்நாளின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமையும். குறையென்பது, முடிக்கப்படும்கால் முடிக்கப்படும்கெல்வம். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத் தாம்வாழ்நாளும் இல்லையென்றகூறுவாருமுளர். (கஅ௮)

(கௌசு.) தெண்கடல் வளர்க்கும் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிறுற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் தஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா வொருவற்கு
நு முண்பன நாழி யுடுப்பன விரண்டே
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீத
றுய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ன்.—தெளிந்தநீரார்துழப்பட்டவுலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலானாய் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்லியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படுமொருநாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே துகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலை ஒருமாத்தினாயென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உணர்ப்பாருமுள். ()

(கௌசு.) விளைபதச் சீறிட நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டன மல்க வைக்கு
மெலிமுயன் றனைய ராகி யுடையதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரோ
நு டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கட் கேழ விடமபட வீழ்ந்தென
வன்றவ ணுண்ணு தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றொருத்த னல்லவம் படுகரும்
க0 புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத
துரனுடை யாளர் கேண்மையோ
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

திணையும் துறையும் அவை.

*சோழன் நல்லுந்தீரன் பாட்டு.

இ - ன்.—விளைந்தசெவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதி ராகிய உணவைக்கொண்டு முழையின்கண்ணேநிறையவைக்கும் எலிமுயன்றார்

* சோழன் நல்லுந்தானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடையசெல்வத்தைதகராத இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன்பொருந்தியநட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையை யுடையகேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணாதாகிப் பிறைநாட் பெரியமலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிறுகிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வவியையுடையோர்நட்போடு பொருந்தியநாட்கள் உளவாக.—எ -று.

சிறிடமென்றது, வினைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னாகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்நின்றன. ()

- (ககக.) யாண்டுபல வாக நராயில வாருதல்
யாங்கா கியரென வினவுநி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மககரு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னினையரும வேந்தனு
ரு மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் துடங்கிய கொள்கைச
சான்றோ பலர்யான் வாழு மூரே.

நீனையும் துறையும் அமை.

கோப்பெருந்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையானை, 'கேட்டுங்காலம் பலவாலோ? நனா நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

இ - ள்.—நுமக்குச்சேன்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நராயிலையாருதல் எப படியாயினரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களை யுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினார்; யான்கருகிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதனசெய்யாராய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவழிந்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டிமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான்.—எ -று.

'ஆன்றவிர்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவை முதலியவற்றிற்கெல்லும் அறிவவிர்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினுமமையும். 'யாவகாகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். (ககக)

- (ககஉ.) யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
நீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
ரு வினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டிளி தலைஇ யானது

கல்பொரு திரங்கீ மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோ லாருயிர்
க0 முறைவழிப் படுஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகவின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கணியாப் பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ன்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரினல்லது, பிறந்தாவாரா; கோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்தோன்றியநாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமில்லம்; ஒருவெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னதென் றிருத்தலுமில்லம்; மின்னுடனே மழை குளிர்த்தளரியைப் பெய்தலான் அமை யாது கல்லையிதை ஒலிக்கும் வனவிய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதவை போல அரியவுயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலேதெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவனாமதித்தலுமிலேம்; சிறியோ னைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமிலேம்.—எ - று

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க. ‘முனிவி னின்னா தென்றலு மிஷமே’ என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலை வெறுப்பான் இன்னதென்று இகழ்ந் திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (ககஉ)

(ககக.) அதனெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி

நொருவ னாட்டும் புல்வாய் போல

வோடி யுப்தலுங் கூடும

நொக்கல் வாழக்கை தட்டுமா காலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*ஓரேருழவர் பாட்டு.

இ - ன்.—தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின் கண் ஒருவனைக்கும்புல்வாய் எளிதின் ஒடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன் னெறிக்கண்ணெயொழுதிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தோடுகூடிவாழும் இல் வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாது காலேத் தனையாநிற்கும்; ஆதலான் உய் தல்கூடாது.—எ - று.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. மா - அசைநிலை.

(ககக)

(ககசு.) ஒரி னெய்தல் கறங்க வோரி

லீர்ந்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்

புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்

* ஒன்னுழவர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
 ௫ படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி ளான
 னின்னா தம்மவீவ் வுலக
 மினிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குகைநன்கணியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண் ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதல ரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப் பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்துதுளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைபடப் படைத்தான், நிச்சிதமாக அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன்; கொடிது, இவ்வுலகினதியற் கை; ஆதலான், இவ்வுலகினதுதன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க.—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னாமையை இனியவாகக் காண்கவென்றாப்பினுமமையும். (ககசு)

(ககரு.) *பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

கபன்முள் ளன்ன நனாமுதிர் திரைகவுட்

பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே

கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுந்திற லொருவன்

௫ பிணிக்குங் காலே யிரங்குவீர் மாதோ

நல்லது செயத லாற்றி ராயினு

மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா

னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு

நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா ரதுவே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நர்வேருஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பல அமைந்தகுணங்களைமுடையீர், பல அமைந்தகுணங்களைமுடையீர், கயலினது முட்போன்ற நனாமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும் பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய பல அமைந்தகுணங்களைமுடையீர், மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச் செய்யமாட்டாராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிசுரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வொன்றது ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணேசெலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

* இச்செய்யுள், 'வீடேதுவாகவன்றி வீடுபெற்றநெறிக்கட்செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உச - ம் குத்திரவுரை].

பலராகிய சான்றிரென்பது, பல்சான்றிரெனத்தொக்கது; *¹“ பல்ருட்டுவர்” என்பதுபோல. பலவாகிய ஸ்ரீணங்கனால் அமைந்திரெனினுமையும். பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றிரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு - விரைவின் கண்வந்தது (ககரு)

(ககரு.) ¹ ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு

மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு

மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே

யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ

நி² தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே

யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்

புகழ்குறை படுஉம் வாயி லத்தை

யனைத்தா வியரினி யிதுவே யெனைத்துந்

செய்த்துக்கா னாது கண்டன மதன

க0 நேயில ராகநின் புதல்வர் யாலும்

வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்

கல்குயின் றன்னவெ னல்கூ வளிமறை

நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதன்

மெல்லியுற் குறுமக ஞள்ளிச

கரு செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்காநிலை.

பாண்டியர் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில்திட்டித்தாளே ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விரைய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர் புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற்கெய்தசெய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக; இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யார்க்கண்டேம்; அத்திங்கிலால், நின்றினைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் வெயிலென்றுநினைந்து போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுக்காணையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது கல்குயின்மிகுதியான் வளிமறையாகியமனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய துதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக.—எ - று

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; கரு - ம் அடி.

¹ இப்பாட்டினை, கொடார்ப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீதி னார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கரு - ம் சூத்திரவுரை].

‘நோயிலராகநின்புதல்வர்’ என்பதனும், ‘சிறக்கநின்னான்’ என்பதனும் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னானெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமமையும். நல்குவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துறின்றது. ‘கல்குயின் நன்னவென் னல்கூர் வளிமறை’ என்பதற்குக் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எதை நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்தினாயாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுள்ளர்.

(கக௯)

(கக௯.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச்செ விவுளியொடு

கொடிதுடங்கு மிசைய தேரின ரெனாஅக்

கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு

மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரெனாஅ

ரு வுநமுரன் நன்ன வுட்குவரு முரசமொடு

செருமேம் படுஉம் வென்றிய ரெனாஅ

மண்கெழு தானை யெழுண்டூண் வேந்தர்

வெண்குடைச் செலவம் வியத்தலோ விலமே

யெம்மால் வியக்கப் படுஉ மோரே

க௦ யிடுமுட் படப்பை மறிமேய்ப் தொழிந்த

குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழங்கட் குற்றடகு

புன்புல வாகின் சொன்றியொடு பெறுஉஞ்

சீறார் மன்ன ராயினு மெமவயிற்

பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னாரே

கரு மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து

முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமையுள்ளே

நல்லறி வுடையோர் நல்குர

வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் பரிசினீட்டித்தானைக் கோலுட்டு எறிச்சிலார் மாலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியங்கினாற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியையுடைய குதினையொடு கொடிதுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையொடுமாறு பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழங்கினாற்போலும் அஞ்சத் தக்க முரசத்தோடு போரிண்மேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுங்குறி நிலத் தைப்பொருந்தின படைவினையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண் கொற்றக்குடைநிழற்றப்படுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; என்களால் மதிக்கப் படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறிதின்ன ஒழிந்து நின்ற குறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிற்கிணக்கப்

பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலத்திலினைந்த வரகினதுசோற்றுடனேபெறு
கின்ற நெறிய ஊரையுடைய (புலத்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையை
யறிந்துகடக்கும் குணத்தினையுடையோர்கான் ; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும்
செறிதும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினைவேம் ;
கல்லறிவியுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம்
உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(கக௭)

(கக௮.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல

வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்

௫ கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்

திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்

காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்

காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவபப

வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்

க0 வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னுதலின்

விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த

தண்டமிழ் விரைப்பகங் கொண்டி யாகப்

பணித்துக்கூட் டெண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற

னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ! ரென்று

௫ மொன்னூர் வாட வருங்கலந் தந்துறும்

பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்

மூன்றோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்

யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்

பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு

20 நீண்டியர் வானத் துறையினு நன்று

மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்

புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்

கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளந்

2௫ துளிரகைப் புள்ளினின் னளிரகைக் கிரங்குநின்

னடிநிழற் பழகிய வடியுறை

கடுமான் மாற மறவா தீமே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன்
பெரியசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையுமுடைய உன்னுடையமடவோன்பெறப்பட்ட பவழ்மணிபோன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர் பொலிகவென்றுவாழ்த்தித் திண்ணியதோயுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கனவின் கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ ஆலிலையின்கண்மேலியதிருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேலையுடையதலைவ, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்த்த தமிழ்நாடெல்லுமூழும் கொள்ளையாகக்கொண்டு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டெண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னுடையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து நம்முடைய பொன்னுடையநெடியநகரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோராப்போல்க, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டுநாளும்மிக்குச் செறித்ததிகாரையுடைய பெரியகடனரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்டமணலினும் நீண்டியர்த்தமழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனிதாகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாத்தூரிய நாட்டின்கண்ணே நாடோறும் துளியைநச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின்னுடைய வண்மைநகையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழகிய அடியின்வாழ்வேன்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடையமாறனே, நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமையும். 'ஆலமர் கடவு ளன்ன நின்' என்றதற்கு ஆலிநீழமர்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பெனன்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமையும். 'நின்றுண் றோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதாயிற்று. 'முன்றோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின்கண்ணி' எனவும், 'நீவொழியார்' எனவுநின்றவை - குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் திங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய துஉமாம். மறவாதிமேயென்றது, என்னவில நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி யென்பதாயிற்று. 'யாண்டுநாளும்பெருகி' என்பதற்கு நின்னானே திங்கனைய வாக; அத்திங்கன் யாண்டோரனையவாக; யாண்டே ஊழியனையவரம்பினவாக வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கககஅ)

(கககக.) கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழ
நெருந லுண்டன மென்னாது பின்னுஞ்
செலவா னுவே களிகொள் புள்ளின
மனையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்
நு புரவெதீர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ

ருடைமை யாகு மவருடைமை
யின்மை யாகு லவரின் மையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனா பார்டு.

இ - ன்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை
கென்னலுமுண்டேமென்னவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்தப்போதலையமையா, ஒவ்
பொருத்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத்
தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும்,
அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வான்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போ
ருடைய வறுமை.—எ - று.

வாயுயும், ஒவும், அசைநிலை.

(ககக)

(உ00.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்

கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்

செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி

மழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்

ரு கழைமிசைத் துஞ்சுங் கல்லக வெற்பு

நிணந்தின்னு செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்

களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானே

விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே

இவரே, பூதகலை யறாஅப புனைகொடி முல்லை

க0 நார்த்தமும் பிடுப்பப் பாடா தாயினுங்

கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த

பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்

யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தண லியே

வரிசையில் வணக்கும் வான்மேம் படுந்

கரு னினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்டறி சினப்போ

ரடங்கா மன்னரை யடக்கு

மடங்கா வினாடி னாடுகிழ வோயே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிறுமை.

பாரிமகளினா விச்சிக்கோலுறழ்க் கொண்டுகேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—குளிர்த்தமலையின்கணைக்கிய பசிய இலையையுடைய பலாவினது
பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது
மந்தியுடனெப்போலிந்து சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப்
படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாண்ட
வரையையுடையாய், நிணத்தைத்தின்றுகளித்த நெருப்புப்போலும் தலை
டைய நெடியவேலினையும் களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையை
யுடைய யானையினையும் விளங்கியமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்

தினையுமுண்டீய விச்சிக்கோவே, இவர்கடாம், பூவீவத் தனது தலையின் கண்மாறாத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறப் பாடாதாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்கவென்றசொல்லிக் கொடுத்த பார்துமேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர்; யான் பரிசிலன்; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன்; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வானான்மேம்படுபவன்; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக; சினத்தையுடையபோராலே பகைவேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க வினாதலையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - நு.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்களிகவார்ந்துண்டகடுவன் மந்தியொடுசிறந்து சேண்விளங்கிக் கழைமிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவரைவரைந்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுகென்பது தோற்றிநின்றது.

‘யானே பரிசிலன்’ என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான் தருதற்குரியேனென்பதூஉன்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாகவென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிறுறையாயிற்று. (உ00)

(உ0க.) இவர்யா ரென்குவை யாயி னிவரே

பூருட னிரவலாக் கருளித் தேருடன்

முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்விசைப்

படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமா

டு நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே

தந்தை தோழ னிவரென் மகளி

ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே

நீயே, வடபான் முனிவன் மடவினுட் டோன்றிச்

செம்புபுனைந் தியற்றிய சேனெடும் புரிசை

க0 யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு

நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த

வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ண

றாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே

யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னுற்றிய

கரு வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்

திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்

பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே

லுடலுந ருட்குந் தானைக்

உ0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளினை இருங்கோவேறுழைக்கொண்டுசேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—இவர் யாரென்றவிடவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவழங்கித் தேனீர் ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் புரவியோடும் கூட மூலங்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய பாணியையுமுடைய பறம்பிற்குத்தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின் தோழனானவன் இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஒமகுண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்து செய்தாலொத்த சேய்மையை யுடைத்தாகிய கெடியமதியையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய நார்ப்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேன்களுந் வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவர, தாரணிந்தபாணியினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை யுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வாளுக்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்குழ்தரப்பட்ட இவ்வுலகத்தின் கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவ, வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பனகவரஞ்சும் டுடையையுடைய கேடில்லாதநாட்டுக்குரியவனே.—எ - று.

உவராவீகை வேளிரொன்கூட்டுக. 'வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி' என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலை என்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேனே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல், கிழவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனானால், யான்தர இவரைக்கொண்மதியென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடையதந்தைதோழனானவனும் அந்தணனானவனும் யான்தர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (20க)

(20உ.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்

கட்சி காணுக் கடமா நல்லேறு

கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்

கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை

நு வென்றி நிலைய விழுப்புக மொன்றி

யிருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதுரக்

கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய

நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி

நுந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய

க0 வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ

னும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்

புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை

யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண

லெவ்வி தொல்குடிப் பீடஇயர் மற்றிவர்
கரு கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
தேற்றப் புன்சொ னேற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக
உஃ லிரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே.

நீணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளினாக்கோள்ளானாகக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—வெட்சியையுடையகாட்டிண்நடுவண் வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகவிடங்காணாத கடமாவினது நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணி மேலேகினம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விரையவோடும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருத்திச் சிற்றளையம் பேரளையமென இருகூற்றற்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருத்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை துங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினதுகேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுத்தற்குக்காரணம்: நினதுதாளால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி துந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, தும்மையொக்கும் அறிவீனையுடைய துங்குடியுளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடையகழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேனாயுடையதலைவ, இவர் எவ்விதையுடைய பழைய குடியிலேபெவார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அராமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியழூப் பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய காட்டையுடையோய்.—எ - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், காடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்பீடஇயர், இவர் பாரிமகளிரொன்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தனிமாலையெனினுமமையும். நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விதழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது, கெடுத்தற்குக்காரணம், கழாத்தலையை துமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவன்வசையாகப்பாடினா னென்றுசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'துந்தைதாயம்நிறைவுறவெய்கிய' என்பதுஉம், 'தும்போலநீ வின்' என்பதுஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இறும் புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: 'ஏதம்செய்யாததுஉம் ஏதம்செய்யுதபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமென்றகையான், இதவும் இகழ்ச்சிதோன்ற
கின்றது. (உ0உ)

(உ0௩.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளநு கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தமமென வெமமனோ ரிரப்பின்

௩ முன்னுங் கொண்டிரென துமமனோர் மறுத்த
வின்து தம்ம வியதே ரண்ண
செல்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரோ
யனையயு மல்லே நியே *யொள்ளு

௧0 ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழளுரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சேனியை ஊன்
பொதிபுகங்குடையார் பாடியது.

இ - ன்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதமாறினும்
முற்காலத்துவினைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழிபினும் எல்லாவுயிர்கட்கும்
உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில் தாருமென்று சொ
ல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டென்று தம்போல்
வார்ப்புத்தல் இன்னது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேனாயுடைய அண்ணலே,
இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவராற்பரிசில்நினை
ந்துவரப்பெவார்கொடாராயின் அவ்விரப்போரால் கச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்
பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி அவரெதிர்முகநோக்கமாட்
டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லே நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது
அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே தும்மு
டையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியோடுகடிய வன்மையை
யுடையோயாதலான் எம் இறைவா, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமை
யாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே
அளித்தவின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம். எம்மனோ
ரென்றது, பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க. ‘பொழிந்தென’ ‘விளைந்தென’ என்

* “ஒன்னு, ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும்
வள்ளி யோய்” என்பது, உழிஞைத்திணைக்குரியதுரைகளுள், ‘கொன்னார் தே
வ் குறித்த கொற்றம்’ என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினுக்
கீனியி [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௧௨ - ம் குத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாகி, மாறிலும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப்
பிணுமையும். (உ௦௯)

(உ௦௯.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் மதனெதி
ரீயே நென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் மதனெதிர்
கொள்ளே நென்ற லதனி னுயர்ந்தன்று
நு தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்தினாப் பெருங்கட
லுண்ணு ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
சேரெடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்
க0 புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
புள்ளிச் செனறோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வல்லிலோரியைக் கழைத்தியானையார் பாடியது.

இ - ன்.—இழிந்தோன்கூற்றால் ஈயெனச்சொல்லிவிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வி
யென்றதனெதிர் ஈயெனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விவிரத்தலினுமிழிந்தது; ஒரு
வன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுகத்தானுணர்ந்து இதனைக்கொள்வா
யாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன்
அவ்வாறுகொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கொடை
யினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும் தினையுடைய பெரியகடல்
நீராயுண்ணாவார், தண்ணீராவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்
ணக் கலங்கிச் சேற்றோடுகடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரை
யுடைய தாழ்த்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்
பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புன்றியித்தத்தையும் புறப்பட்டருகுத்தத்
தையும் பழித்தல்லது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவரீத்தில
ராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால் நீ எனக்கு இன்னையாயினும் வெறேன், வாழ்
வாயாக, ஒரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல் யாவ
ர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும் வண்மையையுடையோய், நின்னே.—
வ - று.

ஒரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தல்லது உள்ளிச்சென்
றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நினைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் ஈன்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிபுபெற்றுக்
கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலெனென்பதாஉம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயே
னென்றாற்போலப் பரிசினீட்டித்தலால் உள்ள இழிபுபெற்றுக் கொள்ளெனக்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதா உம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈயே
 நென்னுமிழிபினும் கொண்டினனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து
 செய்வென்பதாகுபினாராம். 'பெருங்கட லுண்ண ராகுப நீர்வேட்டோர்' என்
 பதனால் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பார்செல்லேனென்பதும், 'உண்
 ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகவின் நின்பால்வந்தே
 நென்பதும் கொள்ளப்படும். (உ0ச)

(உ0௫.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்

பெட்டின் நீதல் யாம்வேண்டலமே

விறற்சினந் தணிந்த வினாபரிப் புரவி

யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்

௫ தாளுளந் தபுத்த வாண்மிரு தானே

வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந்

சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய

மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்

நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக

௧0 வார்கலி யாணர்த் தரீஇயகால் வீழ்த்துக்

கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்பு

நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரோ

டொளிமுருந் பேந்திய செம்மந்

களிநின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே.

கீணையும் துறையும் அவை.

கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசினீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனூர்பாடியது.

இ - ன்.—நிறைந்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுத
 லின்றி ஈதலை யாங்கன் விரும்பேம்; வென்றியானுளதாகிய சினந்தீர்த்த வினாந்த
 செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச்செல்
 லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய கிளர்
 ந்த உன்னத்தைக்கெடுத்த வாட்போரினமிக்க படையினையுடைய வெள்ளியழுவை
 யுடைத்தாகிய மூலவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியன
 வும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய 'மானினதுதிரட்சியைத்
 தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கராயையும் வலியவிலையுமுடைய
 வேட்டுவ, நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப்
 பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடைய
 முகில் நீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடியெயர்ந்ததலைமையை
 யுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலரதுசற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரெனவியையும். செல்சார்வாகித்
 தாளுளந்தபுத்த பொருநவெனவியையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமூல்
 லையை. புழைகெடவிலங்கிய நாயெனவியையும். மூவராயினுமென்ற உம்மை -
 சிறப்பும்புடி. புழைகெடவிலங்கியென்பதா உம் பாடம்.

கோடைப்பொருக, வேட்டுவ, பெட்டின்றிதல் ழாம்வேண்டமம்; பரிசிலர்கடு
ம்பு களின்றுபெயரல; நீ கோயிலையாகுவெனக்கூட்டுக.

யான்களிறின்புபெயரானின்றேனென்பதுகருத்தாகவின், கோயிலையாகவே
ன்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ௦௫)

(உ௦௬.) *வாயி லோயே வாயி லோயே

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முன்னியது முடிக்கு முரணுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

௫ பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே

கடுமான் றேன்ற நெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ ளென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்

௧௦ காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை

மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறுஅர்

மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே

யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான்நேமொனஞ்சிபரிசினீட்டித்தானே ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதுசெவியிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைந்தபரிசிலை வினைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலானவாரும் இவ்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், வினாந்தருகிறாயையுடைய குரிசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ? அதுகிடக்க, எந்தரமறியான்கொல்லோ? அறிவுமபுகழுமுடையோர் இறந்தாராகவறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே; ஆகலாற் காவினேம்; கலங்கனை; கட்டினேம், ஠முட்டுக்கனை; மரத்தைத்துணிக்குத்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத் தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடுத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருகிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட்போறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலப்பை - யாழாமாம். உன்னத்தையுடைய பரிசிலரெனினுமமையும். மழு வென்றது, வாய்ச்சியை; தறிகையுமாம். காட்டகமென்றாரேனும் கருதியது அதன் கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறுரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுத்திசைக்குக் காவேம், சோற்றிற்குக் காட்டுன்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (உ௦௬)

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை அன்றென்பர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூறு - ம் குத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டேவைக்கும்பையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உ௦௭.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ

பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி

யருகிற் கண்டு மறியார் போல

வகனகு வாரா முகனழி பரிசி

௫ முனி லாளர் வேளா ரல்லர்

வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே

பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

மீனி முன்பி னுளி போல

வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென

௧௦ நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி

வாயா வன்கனிக் குலம்வரு வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமாந்துஞ்சியபின் அவள்தம்பி இளவேளிமானைப்பரிசில்கோடுவேன அவன்சிறிதுகோடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ஷ.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவேமாக; யார்தாம், கண்ணற்பருகுவதுபோலும் விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மருகே கண்ணவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தரப்பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரல்லர்; இங்ஙனம்வருவீராகவென்று எதிர்கோடல்வேண்டும் தரமுடையோர்க்குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளினிற்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்க்கும்தெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேகின்றதிரங்கி உள்ளுறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுகெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமரலும் - அலமரலுபோல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந் தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிந் தடங்காதென முற்றாக்கி உணர்ப்பாருமுனர். (உ௦௭)

(உ௦௮.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய

வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென

நின்ற வென்னயந் தருளி யிதுகொண்

டங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை

௫ யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்

காண தீத்த விப்பொருட் கியானோர்

வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்

தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

தினையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியுழைச்சேன்ற பெருஞ்சித்திரனாக்கானது இது
நொண்டிசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ன்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொ
ண்டேனாய் போதற்கெனச்சொல்லிநின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளை
க்கொண்டு இவ்வாறுபோக தானெனச்சொல்ல என்னை எப்பரிசறிந்தான், பனைவ
ரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான்
ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனைல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையனவாயினும்
நன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடு
த்துவிடின்.—எ - று.

ஈங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையளவாயினுமினிதெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதுவும்
கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம். ‘அவர்துணை
யளவு’ எனத் தம்மை உலகின்மேலிட்டுக்கூறினார். (உருக)

(உருக.) பொய்கை நானா போரிற் சேக்கு

நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப
லகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்

ரு படுகிறா யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை ஷிடாகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்

க0 பெறுது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைநுவல் பரிசிலேன்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
வியா யாயினு மிரங்குவே னல்லே
ளேயிலை யாகுமதி பெரும நம்முட்

* கரு குறுநணி காண்குவ தாக நாளு
நறும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
பெருவரை யன்ன மார்பிற்
செருவெஞ் சேஎய்நின் மகிழிருக் கையே.

திணை - அது ; துறை - ஈரிசில்கடாஅநிலை.

மூவன்பரிசிலநீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்கைக்கண்மேய்நதநானா போரின் கண்ணேயுறங்கும் கெய்தலை யுடைய அழகியவயற்கண் கெல்லையறுக்குமுழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் கெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திராயின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்களை யுடைய கல்லகாட்டுக்கு வேந்தே, பலபழத்தையுரச்சித் தாம்வாழ்த்துகிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்துமாற்றிற்காகவருந்திப் பழம் பெருதேமீளும் புள்ளினத்தையொப்ப நினது நச்சப்படுத்தன்மைகொடுவரவந்து நின்புகழைக்கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனும் மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை ஈத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல் லேன் ; அதுநிற்க, கோயின்றியிருப்பாயாக ; பெருமா, நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அனுமையைக் காண்பதாக, நாடொறும் நறிய பலவாகிய தழைத்தமயினாயும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபுரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரி னெருவர் புணர்த்தருக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய், நினதுமகிழ்ச்சியையுடைய நானோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குறு நணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக் கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்து.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேஎய், நின் இசைதவவ்பரிசிலேன் வறுவியேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லைன் ; பெரும, கோயிலையாகுமதி ; நம்முட் குறுநணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக ; பிறர்காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

கோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் கோயுறுவை, அஃதுதொழிக வென்பதாம். இனி, நினமகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக்காணுங் காட்சி உளதாகவென்றதாம். இதனை காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுநணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையானென்றுமார்பினுமமையும். (1)

(உக0.) மன்பதை காக்குநின் புராமை நோக்கா

தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு

நுமம் னோருமற் றினைய ராயி

னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ

ரு செயிர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி

யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெம்வயி

னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதன

லறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்

பிறனா யினன்கொ ளிற்றியரென் னுயிரென .

க௦ துவல்வுறு சிறுமையன் பலபுலன் துறையு
மிடுக்கன் மனையோ டரிய விறநிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குரிசி லுதுககா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ
ரருங்கடி முனையரண் போலப்
கடு பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசினீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றார்
கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராது காதல்
கண்மாரிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி தும்போல்வார்யாவரும் இதற்கொ
த்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிற
வாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்க்கற்பினையுடையளாய் எம்மைவிரும்பியகாதலி
இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையாளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாதிருத்தல்
அரிது; அதனால், அறமில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயர்கொளத்துணிய இற
ந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றநோயை
யுடையாளாய் பாபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்
பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்
னையையுடையநெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெகுண்டாரது அணுகு
தற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரண்ப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது
வறமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குரிசிலே, தும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; எங்காதலி
உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடக்கண்
தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேவிடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர்முனையரண்போலக் கை
யற்ற என்புலம்புமுந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினாமுடிஅ
செய்க.

‘உதுக்கான்’ என்றது, அச்செலவை. என்வறமை என்னை விட்டுநீங்கப்போ
தலையொழியப் புலம்பைமுந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்
கூறியவதனால், ‘வாழியர்குரிசில்’ என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வெங்
காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨௧௦)

(௨௧௧.) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே

றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய

நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்

சூன்றுது வெறியு மரவம் போல

௫ முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்

றகபடக் கடக்கு முனாசா ரோன்றனின்

னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்

வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

- கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறின்
 ௧௦ னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னுட்
 கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
 பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
 நாணு யாயினு நாணக் கூறியெ
 னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
 ௧௫ பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
 னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
 செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
 வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
 யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
 ௨௦ பாஅ வின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
 முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு
 மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழை
 யின் கணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய
 நிலவகலத்தைநின்றபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழ்ச் சிறுமலைதாவவெறியும்
 ஒசைபோல வீரமுரசு கிளர்ந்தொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட
 எதிரின்றுகொல்லும் புகழ்மைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்
 ந்து பரிசில் நல்குவனியெனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையு
 டைய பரிசிலேனாகியயான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடு
 மையைச்சொல்லவும் நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட்
 பரிசில்கையிலேபுகுந்ததுபோலக்காட்டிப் பிறறைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற
 நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணாயினும் நீநாணச்
 சொல்லி எனது தண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து
 நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழையேற்றுக்கொண்ட
 நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்;
 நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்த
 லால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற்
 பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலெவறுத்த பிள்ளையுடனே மனைபிண்கண்ணே வறு
 மையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய துலையுடையானே நினைந்து.—எ -று.

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்குற, நின்னுள்ளியதுசெய்தா
 யாதலான் வருத்தக்கூறி எத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின்மனைக்கண்ணே
 புதல்வனொடு தொலைத்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி
 வினைமுடிவுசெய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே எத்திப் பழிச்சிச் செல்வவென்றமையான்,
 அவை குறிப்புமொழி. வரைப்பின்மனையென இயையும். 'வள்ளிய னாதலின்

வணங்குவ னிவனென்' என்று பாடமாயின், வண்ணையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்த்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியென்க. 'வள்ளியையாகலின் வணங்குவனிலனெனக் கொன்னாமாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவணங்குவேனெனநின்றவணங்க அதுபாராது நின்றபாற்பரிசில்பெறாத மாந்தர் தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகாங்கெட முடிதல் புறநடையாற்கொள்க; தூவவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடையின் நிலையென்றமாம். 'இல்லெலிமடிந்ததொல்கவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்கவரென்றனாப் பினுமமையும். நின்னைக்கொடுமைகூறவென்றுணாப்பினுமமையும். (உகச)

(உகஉ.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமார்க் கரித்த வினையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
நு வைகுதொழின் மடியு மடியா விழுவின்
யாணர் நன்னாட் டென்றும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழிஇ
க0 வாயார் பெருநகை வைகலு ஃகக்கே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிதிராந்தையார் பாடியது.

இ - ன்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமார்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைநீர அக்களமர் உண்டு ஆரண்மீனாகிய கொழுவியருட்னை அழகியகதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய நல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றரசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையுரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புனாயில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனெடுகடி மெய்ம்மையாரந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறுமகிழ்ந்து.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறையூர்.

நுங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கெழிஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ.)

* மகிழ்ந்தென்றும் பாடம்.

(உகந்.) மண்டம ரட்டி மீதனுடை லீரானுள்
வெண்குடை விளக்கும் விதல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்

ரு ரென்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல
ரமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினைபுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் ரேன்றல்
பரந்துபடு நல்விசை யெய்தி மற்றுநீ

க௦ யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவாக்குரித் தன்றே
அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த

கரு வெண்ணில் காட்சி யினையோர் கோற்பி
னின் பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெடு சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுந ருவப்பப் பழியெடு சுவையே
அதனால், ஒழிகதி லத்தையின் மறனே வல்வினார்
௨௦ தெழுமதி வாழ்கதின் னுள்ளமழிந் தோர்க்
கேம மாகுநின் ருணிமுன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமா னன்றே வானோ
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு வ்ருந்தெதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்மக்கண்மேற்சென்றுனப் புல்லாற்றார் *எயிற்றியனார் பாடியது.

இ - ன்.—மடுத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுயற்
சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தைநிழற்செய்து புகழால்வின்
கும் வென்றியையுடையவேந்தே, கிளர்ந்தனையுடைய கடலாற்றமுட்பட்ட இப்
பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இரு
வரையும்கருகிற் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய
சேரபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னோடுபகையாய்
வேறபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம்; நினைபுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை
யையாகிய பகைவனல்லே; பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையதலைவ, நீ பர
ந்துபட்ட நல்புகழை இவ்வலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப்
பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; ஆதலால் அப்பெற்றித்தாதலு

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புகழுவிரும்புவோய், நிலபெற்ற வவியோடு நினைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு ஏழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவை யுடையநின்புதல்வந்தோற்பின் நினைபெரியசெலவத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க் குக் கொடுப்பை; போனாவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நினையிகழும் பகைவருவப்ப பழியை உலகத்தேறித்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு டையமறன்; கடிதின்வினாந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல் வினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் வினாந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்று - அசை. தில் - விழுவின்னகண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட் டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு வினாந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும்சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. எஞ்சதல் - இவற்குப்பின்னும்நிற்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருநிற்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி 'அதன லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியே யுரித்து; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின் றாணிழலெனமுற்றாக்கி மயங்காதுதெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு முணாப்பாருமுள். 'மாவெங்காட்சியோடு மாறெதிர்ந்தெழுந்தவர்' என்று பாட மோதுவாருமுள். (உகக)

(உகச.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை பெனவே

யைய மறஅர் கசாடண்டு காட்சி

நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே

யானே வேட்டுவ னுனையும் பெறுமே

௫ குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே

அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசினோர்க்குச்

செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற

றெய்யா வுலகத்து துகர்ச்சியுங் கூடுந்

தொய்யா வுலகத்து துகர்ச்சி யில்லெனின்

க0 மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடு

மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்

கோடியர்ந் தன்ன தமமிசை நட்டுத்

தீதில் யாக்கையோடு மாய்தறவத் தலையே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவன்வடக்கிந்தான் சொற்றது.

இ - ன்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;

யானவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன்; குறம்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறுது வறியகையினனாயும் வருவன்; அதனால் உயர்ந்தவிரும்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்லினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் துகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரொன்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஒங்குநாற் போன்ற தமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வகையில்லாத உடம்பொடுகடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்லினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு துகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுணரப்பினுமமையும். 'காட்சியொடுநீங்காடுஞ்சத்த' என்பதூஉம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகரு.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க
குதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேலை வெண்பூ வெண்டயிர் கொளிஇ
யாய்மக ளட்ட வமபுளி மிதவை

ரு உவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டெள்ளும்
பிசிரோ னென்பவெ னுயிரோம் புகளே
செல்வக் கால நிலப்பினு
மல்லற் கால நிலல்லன் மன்னே,

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருநீசோழன், பிசிராந்தையார்வாராரொருநாள்நோக்கி அவர்வரு வாரென்று சொல்லியது.

இ - ன்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதழைத்த வேனையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளின்கூழையும் அவரைகொய்வார் சிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின் கட் பொதியின்மலையையுடையபாண்டியனது நல்லகாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரொன்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிராப் பாதுகாப்போனை; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்துநிற்பினும் யாம் இன்னொமையுறுங்காலத்து ஆண்டுநிலலான்.—எ - று.

மன் - அசைநிலை.

(உகரு)

(உகசு.) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதும்

† காண்ட வில்லா தியாண்டுபல கழிய

* கூட்டுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† காண்டலியாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட பொழுக்கெலன்
ரு றையங் கொள்ளன்மி னூறி வாள்
ரிகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
க0 காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
யின்னதோர் காலை நிலல்ல
னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான்பிசிராந்தையார்க்கு இடனொழிக்கவேன்றது.

இ - ன்.—‘நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமனவல்லது, சிறிதுபொழுதும்கான் டல்கூடாது; பல்லியாண்டிசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையை யுடையோராயினும் அரிதே தலவா அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுதல்’ என் றகருகி ஐயப்படாதொழியின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என் றும் இகழ்ச்சியிலனும் இனியருணங்கனையுடையன்; பிணித்தாட்பினையுடையன்; புகழழியவருஉம் பொய்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெய ரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்துயரமுறுங்காலத்து ஆண்டுநிலான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

‘அதற்பட’ என்பதற்கு அவ்விறந்துபாட்டிலேபடவென்றும், ‘இகழ்வின்’ என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றமுறைப்பினுமாயும். பேதைச் சோழனென்றது, தான்நன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகக)

(உக௭.) நினக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினே டங்கிது துணித
லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி

ரு யிசைமா பாக நட்புக் கந்தாக
வினையதோர் காலை யிங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
க0 அதனால், தன்கோ வியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

யன்றோனை யிழந்தனில் வுலக

மென்னு வதுகொ ளளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிருந்தானுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையானாக்கண்டு பொத்தியார் பாடியது.

இ - ன்.—கருதங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்தினையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னுக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்ற துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கையிக்குது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இசும்பையுறுங்கொல்லோ! *இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றமாம். (உகஎ)

(உகஅ.) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய

மாமலை பயந்த காமரு மணியு

மிடைபடச் சேய வாசினுந் தொடைபுணர்ந்

தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலே

டு யொருவழித் தோன்றியாங் கென்றுஞ் சான்றோர்

சான்றோர் பால ராப

சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

திணையும் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தானாக் கண்டகண்ணகனார் பாடியது.

இ - ன்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலன்களைச்செய்யுங்காலத்து ஓரிடத்துத்தோன்றிறுப்போல எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழவினப்புகழுங்கருத்தாகவின், அவர்க்கேற்ற உலமங்குறினார். சாலாதார்த்தம் ஏற்றவுலமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றியாங்கென இலையும். (உகஅ)

* 'கோர்ப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிரீங்கும் உரிமைத்தாயுட்பிணப்பயக்கும்' என்பது, திருக்குறள் எக - ம் அதிகாரம் ஈட்டி, டு - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையானாக் கண்டகத்தத்தனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழலி

முழுஉ வள்ளுர முணக்கு மள்ள

புலவுதி மாதோ நீயே

பலரா லத்தைநின் குயியிருந் தோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுங்கத்துப்புதநாதனார் பாடியது.

இ - ன்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மாரிழற்கணிருந்து உடம் பாகிய முழுத்தசையை:பவாட்டிமவீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுகொள்ளாமையோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுணாப்பினுமமையும். ‘உள்ளாற்றுக் கவலை’ என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இட்மென்றமாம்; கவர்த்த வழிக்குள்ளென்றாப்பாருமுளர். அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயிரீத்த உள்ள மிகுதியான மள்ளவென்றார். (உகக)

(உஉ௦.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த

பெருங்களி நிழந்த பைதற் பாக

னதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை

வெளில்பாழாகக் கண்டுகலுந்ந் தாங்குக்

நு கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்

தேர்வண் கிள்ளி போகிய

பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக்கேன்று மீண்டுலந்து உறையூர்க்குடபொத்தியாழ் அழுது பாடியது.

இ - ன்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபாதுகாத்த பெரியகளி ற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானேசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தை யுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேநிற்கப் பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னானியன்றமாலைய யுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் செணடுவெளி. அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம். இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்னமையால், போகியென்றார். (உஉ௦)

(உஉக.)*பாடுநர்க் கீத்த பல்புக முன்னே

யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அடாதுவந்த மண்ண்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், உச - ம் குத்திரவுரை].

யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
 திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
 ௫ மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
 துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
 லணைய நென்னு தத்தக் கோணை
 நிணயாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
 பைத லொக்கற் றழிஇ யதனை
 ௧௦ வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
 நனந்தலை யுலக மரந்தை நூங்கக்
 கெடுவி னல்லிசை சூழி
 நடுக லாயினன் புரவல நெனவே.

நிணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழ்நிணையுமுடையன்; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதி நூற்குத்தக ஆராய்ந்துகடத்திய செங்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்ட தின்னியகட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன்; வலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுபோயிற்று. அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுளையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்ப மிகக் கேடில்லாத கல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூழி நடப்பட்டகல்லாயினான் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் - ஈதலாலுனதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது; அதனால், புரவலன் கல்லாயினானென ஒக்கல்தழிஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி வினமுடிசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொகை. கேடென்பது, கெடுவேனக் குறைந்துநின்றது. (உஉ௧)

(உஉ௨.) அமுலவீர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
 நிழலினும் போகாரின் வெய்யோள் பயந்த
 புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
 வென்னிவ நெழுத்த வன்பி லாள

௫ வெண்ணு திருக்குவை யல்லை

‘ வென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயரித்துக்கொண்டு பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

இ - ள்.—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபாணத்தாற்சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்பத்தக்கமனைவிபெறப்பட்ட புகழ்மைத்தபின்னையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, நின்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லே; புகழ்விரும்புவோய், நீ எனக்குக்குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாட்டுசெய்யுமெனியெனினுமமையும். (}

(உஉ௩.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்

தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி

நிலைபெறு நமிக லாகியக் கண்ணு

மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ

நு டுன்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்

தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செலினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை ணடக்கிருந்தபொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறமையையினைத்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவனாந்த சிறிய இடத்தின்கணிந்து உயிரீத்தலின்நிலைபெறாடப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—எ - று.

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது.

(உஉ௩)

(உஉ௪.) அருப்பம் பேணு தமர்கடந் ததூஉந்

துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் ரெனெச்சி

யிரும்பா ரெணக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉ

மறமறக் கண்ட ரெறிமா ணவையத்து

நு முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த

தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு

பரிதி யுருவிற்ப ல்ப்படைப் புரிசை

யெருவை துகர்ச்சி யூப ரெடுத்தூண்

வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ

கடு மறிந்தோன் மவுற்¹ வறிவுடை யாள
 னிறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலக
 மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்
 பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
 பசித்த வாயத்துப் பயனினா தருமார்

கடு பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
 கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
 மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைத் தனரே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ன்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததவும் துணையாய்க்கடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சேரதுகர்ந்ததொலைத்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததவும் அறத்தைத்தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றகாட்டப் பலரானும்புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவியுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்குழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய பூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றாலையபயிளையறிந்திச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் தஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிரீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேளிர்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவானாற் கோவலராவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவையழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்தது உமெனவியையும். எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவியை.

அறிவுடையானறிந்தான்; மகளிரும் இழைகளைத்தனர்; இவ்வேளியழந்தவுலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எருவைதவற்செயன்று பாடமோதுவாருமுளர். 'ஆயத்துப்பயனினா' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இனாமெனினுமமையும். (உஉச)

(உஉரு.) தலையோர் நுங்கின் ரிஞ்சேறு மிசைய

விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்

கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரோடு சுடிகிழங்கு நுகர

நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ

ரு வேந்துட் டழித்த வேந்துவேற் றானையொ

டாற்ற லென்பதன் ஷேற்றங் கேளினிக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென

க0 விண்ணிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்

தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகுட டேய்ப்ப

வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி

ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்

காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனியின்கணுளதாகிய நங்கி
னை இனிய செறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்வீக்கனியை
துகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை
துகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச்சூழ்ந்து
மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்டவேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியெ
ன்றசொல்லப்பட்ட வினைவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நில
மாகிய பாழ்ப்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ண
தாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி
இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்க
ணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தேதூங்கப்பட்ட வல
த்திலேபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது
வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்து
படாது நோமளவினேனாயினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொ
ளீஇய வலம்புரி இன்றுவென்றிதுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும்
யானோவெனனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினை. வென்றிதுவலாவென்றும், காலைத்தோன்
றினவென்றும் பாடமோதவாருமுனர். (உஉரு)

(உஉக.) செற்றன் ருயினுஞ் செயிர்த்தன் ருயினு

முற்றன் ருயினு முய்வின்று மாதோ

பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி

யிரந்தன் ருகல் வேண்டும் பொலந்தார்

ரு மண்டமர் கடக்குந் தானைத்

திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துளழற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார்

பாடியது.

இ - ன்.—தன்மனத்தின் னீன கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்ற வெருண்டதாயினும் உற்றுநின்ற கையோடுமெய்தீண்டிவருத்திற்குரியனும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாவொரைப்போலத் தோன்றின்று கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும்; பொன்னுனியன்றமாலையினையும் மண்டியபோரின் கண் எதிரின்றுவெல்லும் படையினையும் தின்னியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்டகூற்று.—எ - று.

பொலந்தார்வளவனெனவியையும்.

கூற்றிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனுண்மையிருதியினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு. (உஉ௬)

(உஉ௭.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்

விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை

யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத

லொளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்

டு குருதியங் குருஉப்புனற் பொருகனத் தொழிய

காளு மானான் கடந்தட் டென்றுநின்

வாடுபசி யருத்திய பழிதி ராற்ற

னின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்புண்

வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி

க0 யினையோற் கொண்டனை யாயி

னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—மிகவும் அறிவுடையயல்லை; கரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினான் மேல் வினைந்து பயன்படுமவிதையைக் குத்தியுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னமூங்காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போராவல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய நாடோறும் அமையானாய் எதிரின்றுகொன்று நாடோறும் நினதுமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வளையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னை யொத்த பொன்னுனியற்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும் வண்டுகன்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின், இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—எ-று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கயம் - கியாயமுமாம்.

- (உஉ௨.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யிருடிணிந் தன்ன குருஉத்திரட் பருஉப்புக்கை
யகலிரு விசம்பி னுன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
- ரு யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்விசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசம்பிவார்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
- க௦ கொடிநாடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தின னாதவி
னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல் வேட்டனை யாயி நெனையதூஉ
மிருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
- கரு மண்ணா வனைத லொல்லுமோ ரினக்கே.
- நீனை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
- அவனை *ஐயுர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது:—

†“ விழுமல் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயல் கின்று.”

இ - ன்.—அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே,
* இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துகின்றபோன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க
புக்கை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்டுசென்றுதங்கும் சூனையையுடைய அகலிய
இடத்தினையுடைய பழையவூரின் கட் கலம்வனையும் வேட்கோவே, இரங்கத்தகுணவ
நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பரப்பிய மிக்க பெரியசேனை
யினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும் பரந்தசுடரி
னையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண்பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணேவினங்
கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் துடங்காநின்ற
யானையினையுடைய மிகப்பெரியவனவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை
யடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றாழியை
வனைதலை நீவிரும்பினாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய
மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு.—ஏ - று.

அடுக்கு - வினாவின்கணவந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தினனாதலால், அன்னோற்கவித்
கும் தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலந்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

* உறைபூர்முடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிப்போதுவியற்படலம், கங.

உகஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

லொல்லுமோ? ஒல்லாமையிற்¹ யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக்கூட்டி வின்முடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉக.)*ஆடிய லழற்குட்டத்

தாரிரு ளளாயிரவின்

முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்

கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்

ரு பங்குனி யுய ரழுவத்துத்

தலைநாண்மீ னிலைதிரிய

நிலைநாண்மீ னதனெதிரேர்தாத்

தொன்னுண்மீன் றுறைபடியப்

பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு

க0 தளக்கர்த்திணை விளக்காகக்,

கணையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி

யொருமீன் விழுந்தன்றால் விசும்பி னானே

அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிராவலர்

பறையிசை யருவி நன்னாட்டிப் பொருந

கரு னேயில னாயி னன்றமற் றில்லென

வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப

வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே

மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்

திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துறளவுங்

உ0 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துறவவுங்

காலியற் கலிமாக கதியின்றி வைகவு

மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி

னெண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்

தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோர்

உரு பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னைசைவர்க்

களந்துகொடை யறிபா வீகை

மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

* இப்பாட்டு, பாடாண்டிலைவனது நான்மீனை வீழ்மீன் கலிந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூக - ம் சூத்திரவரை].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநா ளிற்றுஞ்சுமென அஞ்சி, அவன்துஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின்முதற்காலின்கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதியரவின்கண் முடப்பிண்போலும்வடிவையுடைய அனாட நாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பதினாந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே ஞானிந்த அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியநக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாமுக் கீழ்த்தகையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது கடலாற்குழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்கா நின்ற தீப்பரக்கக் காற்றாற்பிதிர்ந்துகிளர்ந்து ஒருமின்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்லமைநாட்டுக்குவேந்தாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சுத் துடனே மடிந்தவுன்னம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஞானாள் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடையயானை கையை நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாரார்பிணிக்கப்பட்டமுரசும் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணிந்து உலறவுங் காற்றுப்போலுமியல்பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவனையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலம்போலும்மாயோன்.—எ - று.

மன்னும், தில்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க, நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருதிசைக் கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குக்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னொமையிற் கைவைத்தறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகுறப்பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாய் மறந்தனனே இல்லையோ யாம் மறவாநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

“அஞ்சினமெழுநான்வந்தன்றின்றென” என்பது உம் பாடம். (உஉக)

(உரு௦.) கன்றம ராயங் கானத் தல்கவும்

வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவுங்

* ‘கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்ற வழி, அரசனென்பதோர்சாகியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழகோக்கினையுடையானென்பதோர்வடவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்’ என்பது, திருக்குறள், கூசு - ம் அதிகாரம், மெய்யுணர்தல், ஐ - ம்பாட்டு, பரிமேலழகநூல்.

களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்

விலங்குபகை கடந்த கலங்காச் செங்கோல்

௫ வைவகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்

பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சோ

வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்

தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யிணையக்

கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு

௧௦ நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி

நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்

வாழ்தவின் வருஉம் வயல்வள னறியான்

வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்

கொருவ னொருயி ருண்ண யாயி

௧௫ னேரார் பல்லுயிர் பருகி

யார்குவை மன்னோவவ னமரடு களத்தே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

அத்யமானதாகரீபொருதுவீழ்ந்த எழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—கண்ணைமேவிய ஆனிரை மேய்த்தகாட்டிடத்தே பிறிதொன்றால் ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் கடத்தலால் வெம்மையுற்றகாலினையுடையவழி போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தேதங்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்நின்றதுக்கும்பகையைத்தூர்த நிலங்கலங்காத செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய வெழினி பொருது போர்க்களத்தின் கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணாதகுழலியையொப்பத் தன் னைமேவியகினை இடந்தோறுமிடந்தோறும் வருந்த மிக்கபகிவருத்திய கலக்கமுற்ற துன்பமிக்க நெஞ்சமொடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத் தினும் மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதுவாகவரும் வயலிடத்துவினையும் வருவாயையறியாணய்த் தனர்த்தகுடியையுடைய உழவன் விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனதுபெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலையிற் பகைவருடைய பலவயிரையும் பருகிநிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல்லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும் அவ்வாறுகூறுதல், “அகலிரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் நெழுதரும் பல்கதிர்ப் பருகி” என்றும்போல ஓரணிகுறித்துநின்றது.

எழினி களஞ்சோ ஒருவனொருயிருண்ணாயின், அவன் அமரடுகளத்துப் பல்லுயிரும் பருகியார்குவை; அதுகழிந்தேயெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

கடும்பகிசலங்கியவென்றும் பாடம்.

(உ௧௦)

(உ௧௧.) எழிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன

கரிபுற விற்கி னீம வெள்ளமுற்

குறுகினுங் குறுகுக் குறுகாது சேர்ந்ந
விசும்புற நீளினு நீள்க பசங்கதிர்த்
டு திங்க ளன்ன வெண்குடை
யொண்ணாயி நன்னோன் புகழ்மா யலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*அத்யமானோமானஞ்சீயை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—வெட்டிச்சுட்டகொல்லெரிவத்துக் குறுவறால் தறிக்கப்பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவீறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் வரி கின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்றணுகினும் அணுகுக், அவ்வாறணு காதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஒங்கினுமோங்குக், குளிர்த்தசுடையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனதுபுகழ் மாயா.—எ - று.

ஈமமென்பது, பிணஞ்சுதெற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, ஈமவொள்ளுழல் இவனுடல்சிறையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக்; அன்றிச் சிதையும்படி சென்றநீளினு நீள்க; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். வரிபுனக்குறவனென்று பாடமோது வாருமுளர். (உருக)

(உருஉ.) இல்லா கியரோ காலை மாலே
யல்லா கியர்யான் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ
டு கோமியர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

†தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக்; யான் உயிர்வாழுகானும் எனக்கு ஓர்பயன்படாமையின் அவையல்லவாக; சுடப் பட்டகல்லின்கட் பீலியைச்சூட்டி நாராலிக்கப்பட்டதேறலைச் சிறியகலத்தானு குப்பவும் அதனைக்கொள்வனோ கொள்ளானோ, சிகரமோங்கிய உயர்த்தமலைபொருந் திய நாடுமுழுவதங்கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்.—எ - று.

நாடுடன்கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க. (உருஉ)

(உருரு.) பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ
பாவடி யானைப் பரிசிலர்க் கருகாச்
சீர்கெழு நோன்ற ளாகுதைகட் டோன்றிய

* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தீணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்புனை திகிரியிற் பெய்யா கியரோ
 ௫ விரும்பா ணைக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
 போரடு தானே யெவ்வி மார்பி
 னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
 வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வேள்னெருக்கிலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்யாகுக ; பொய்யாகுக ; பார்த அடியினையுடையயானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக ; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குமுதல்வன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்லைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

திகிரியென்றது, திகிரிதைத்ததென்றுபிறத்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடுக்கு - விளைவின்கண்வந்தது. பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.

இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெணக்கூட்டுக.

(௨௩௯)

(௨௩௯.) நோகோ யானே தேய்கமா காலை

பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்

தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த

வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ

௫ லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்

பலரோ ணென்டன் மரீஇ யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காவக்கடவனோ யான் ; எனதுவாழ்க்கடவ மிக்கநான் மாய்வதாக ; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினமெழுகித் தன்னமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டனன்கொல்லோ? உலகத்தாரயாவரும் புறம்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுகூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(௨௪௦.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே

சிறுசோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

௫ பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லீ
மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேணுழை வழியெல்லாங்
தானிற்கு மன்னே

௧௦ நரந்த நாறுந் தன்கையாற்

புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர

௧௫ வஞ்சொணுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்

சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருநிதத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுள்ள கொல்லோ
வினிப்பா டெரு மில்லைப் பாடுநர்க்
கொன்றி குநரு மில்லைப்

௨௦ பணித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்

சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றியாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன் ; அதுகழிந்தது ! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யா முண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்புகுவான் ; அதுகழிந்தது ! சோறு எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! என்போடுகூடிய ஊன்மடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன் ; அதீகழிந்தது ! அம் போடுவேல்தைத்து உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றிற்பன் ; அதுகழிந்ததே ! தாண்டகதவிப்பார்க்கு மாலைகுட்டுதலான் கரத்தப்பூநாறும் தன்னு டையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலாக்காறும் எம்முடையதலையைத்தடவு வன் ; அதுகழிந்ததே ! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண் டையின்கண் துணையுருவி இரப்பவர்கையுளும்தைத்தருவித் தன்னாற்பாக்கப் படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழகியசொல்லை ஆராயும் துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண்தைத்தவேல். எமக்குப் பற்றுகிய எம் மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ ? இனிப் பாடுவாருமில்லை ; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை ; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையி னது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறரார்துடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்தபோழிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்நிறத்த உருவியழிவில் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணர்முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்மைத்தென்றாராகக்கொண்க. மன் - கழிவின் கண்வந்தது. (உருரு)

(உருசு.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்

சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாரு

மலைகெழு நாட மாவண் பாரி

கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெம்

ரு புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே

பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா

தொருங்கு வால்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி

யினைபை யாதவி னினக்கு மற்றியான்

மேயினே னன்மை யானே யாயினு

க0 மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை

யிடையில் காட்சி நின்னே

டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

நீணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளினைப் பார்ப்பார்ப்பிடுத்து வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—மூசுக்கலைகிழித்துண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாளைக்கு இட்டுவைத்துண்ணு முணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினை யுடைய சுட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னேடு கூடப்போதுதற்கு இயை யாது நீ ஈண்டுத்தவிற்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடைய யாதவின், நினக்கு யான் பொருந்தினென்ல்லாமையான். இங்ஙனம்பொருந்திற் றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னேடு கூடிவாழ்தலை உயர்த்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

உலந்தயாண்டென்றபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்ற - அசைநிலை.

(உருஎ.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்

பாடி நின்ற பசிராட் கண்ணே

கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்

பொய்த்த லறியா வராவோன் செவிறுதல்

ரு வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்றென

நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக

வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்

களியர் தாமே யார்க வென்னு
வறனில் கூற்றந் திறனின்று துணிய

க0 ஆழி னுருப்ப வெருக்கிய மகவிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
களளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் வட்டலை சென்றுமாய்ந் தனனே

க௫ யாங்கது நோயின் றுக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதினாக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நளியுடைப் பரிசிற் தருக

உ0 மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச்சேன்றிக்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமாள்சிந்துகொடுப்பக்
கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ன்.—செய்க்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையனுதிப்
பாடியின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொ
ழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து யார்கண்ணும்பொய்கூறுத
லறியாத அறிவையுடையோனதுசெவியிடத்து நல்லோர்வதைத்த கேள்வியாகிய
பயிர் நன்றாகவினைந்ததெனநினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பய
னில்லையாக அடப்பட்டபானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளி
க்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறமில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்றாகி
அவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய முறையான் வெய்தாக மார்பின்கண் அறைந்து
கொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற
முதியவாக்கினையுடைய சுற்றத்தோடுகூடிய பரிசிலிரங்கக் கள்ளியோங்கிய களர்
நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்கூட்டின்கண் வெளியவேலையுடையவீரன்போய் இற
ந்துபட்டான்; கூற்றம் சோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலிபார்
த்துவீழ்த்த களிருகிய இளைதப்பின் தனக்கு இளையாதற்குப்போதாத எவ்வையப்
பார்த்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்க தினையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய ஆற்றுநீர்
போல விரையப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொடுவருவேமாக, எழுத்
திராய்கெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டிக்கொண்டு.—எ - று.

நகைபழுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்தணிய விட்டலைமாய்ந்தனனெனவும்,
மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவீந்திதறவெனவும், துணிபுமுந்துறுத்து நெஞ்சமே
எழுவெனவுங்கூட்டிக.

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்றோன்றல். ‘ஆங்கதுநோயின்றாக’ என்
றது, இளவெளிமாண் சிறிதுகொடுப்ப அதனை இகழ்த்துகறியதென்பாருமுளர்.
‘புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பி, நெலிபார்த் தொற்றா தாகும்’ என்

பதாம் - இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் கிறுமைகோக்கின்றது. 'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி, விதியைவெறுப்ப எருக்கியமகளிரென்றாப்பினு மமையும். (உ௬௭)

(உ௬௮.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேள யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
௫ காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
றொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசுங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
௧௦ வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
வெந்தை யாகுத லதற்பட லறியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னு குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதி
௧௫ னாளு நுற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
கண்ணி லுமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் தினாயரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசெவந்த கழுகின்சேவலுய் பொருவலென்னும்புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் கடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காழுற வான்; அவனுடைய வணக்கழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரதுசுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்டமுரசங்களும் கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழ ந்தவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் அவ்விறந்துபாட்டிலேபெதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னதயாழுதுவர்கொல் லோ எண்ணையடைந்தசுற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்கவி ழுந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்படைக் கண் ணில்லாதமன்னு கடலின்கண் அழுந்தினுற்போல எல்லையுளந்தறியப்படாத தினா

யரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசீழிபுண்கட்பட்டுச் சுழலுமதனில் இறந்துபடுதலேனன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே,—எ - று.

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவற்று. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. வெருவா வழங்குமென இயையும். 'முரசும் கண்கிழிந்தன' 'யானையும் மருப்பிழந்தன' என்றகருத்து : அவற்றால்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவை பயனிழந்தனவென்பதாம்.

(உ௩௮)

(உ௩௯.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்

கடிகாவிற்ப் பூசுருடினன்

றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்

செற்றோரை வழிதபுத்தன

௫ னட்டோரை யுயர்புகுறினன்

வலியரென வழிமொழியலன்

மெலியரென மீக்கூறலன்

பிறரைத்தா னிரப்பறியுல

' னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்

௧௦ வேந்துடையவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்

வருபடையெதிர்தாங்கினன்

பெயர்ப்படை புறங்கண்டனன்

கடும்பரிய மாக்கடவீன

னெடுத்தெருவிற்ப் தோர்வழங்கின

௧௫ நோக்கியல களிதூர்ந்தனன்

நீஞ்செறி தசம்புதொலைச்சினன்

பாணுவப்பப் பசிதூத்தனன்

மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்

செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலி

௨௦ னிடுக வொன்றோ சடுக வொன்றோ

படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

தினையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெஞ்செழியனைப் பேரேயின்றுவலார் பாடியது.

இ - ன்.—இனையமகளிரது வளையணிந்ததோனெழுங்கினன் ; காவலையுடைய இளமர்காக்களிற் பூவைச்சூடினான் ; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினான் ; பகைத்தோரைக் கிளையொடுக்கெடுத்தான் ; ஈட்டோரை மிகுத்துக்கூறினான் ; இவர் நம்மில்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான் ; இவர் நம்மில் எளிய ரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான் ; பிறரைத் தான் ஒன்றியெனச் சொல்லி இரந்தறியான் ; ஆழ்ந்துகின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான் ; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்தபுகழை வெளிப்படுத்தினன் ; தன்மேல்வரும்படையைத் தன் எல்லையுட்புகழ்மல் வகிந்

உஉஅ. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நின்ற தடுத்தான்; புறக்கொடுத்தப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடை கண்டு அதன்பின் செல்லாதுநின்றான்; வினாந்தசெலவையுடையகுதிரையைத் தன்மனத்தினும் வினாய்ச்செலுத்தினான்; கெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவிய க்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலை வித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலையின் மயக்குதலையுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலையிற் பிழையாதபடி மயக்கந்திரக்கூறினான்; அப்படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது தலையை வானான் அறுத்துப்போகடினும்போகக்கே; அன்றிச் சுடினும்சுடுக; பட்ட படி படுக.—எ - று.

‘கட்டோரையுர்புகுறினன்’ என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். ‘மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்’ என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்குடையசொற்கள் தன்னிடைப்புருதாமல் விடுத்தானென்றும், பொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புருதாமல் விடுத்தானென்று முறைப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உகக)

(உச௦.) ஆடுநடைப் புரவியுந் களிற்றுந் தேரும்

வாடா யாணர் நாடு மூரும்

பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்

கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரோடு

நு கால னென்னுந் கண்ணிலி யுய்ப்ப

மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்

பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை

சுட்டுக் குவியெனச செத்தோரப் பயிருந்

களளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி

க0 யொள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது

புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது

கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்

வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்

நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

இ - ன் — களத்திற்கேற்பாட்கும் அசைந்தளடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையனாகும் ஊர்களும் பாடுவார் க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குலியையும் குறியகைவளைகையுமுடைய உரிமைமகளிரோடுகாலனென்று சொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக்கொண்டு பொந்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேரடைகை சுட்டுக்குவியென்று செத்தானை அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை

யுடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டின் ஒருபுடையிழைதங்கி ஒள்ளியதிச்சட உடம்பு மாய்ந்துவிட்டது; பொலிவழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போ னாக்காணாது ஆரவாரிக்குக்கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய் யுணங்கியபசியையுடையராய்ப் பிறருடையகாட்டின்கண் தலைப்படும் போக்கை யுடையராயினர் இப்பொழுது; இஃதோர்நிலை இருந்தவாறென்னை.—எ - று.

‘மேலோ ருலக மெய்தின் னெனவே’ எனவும், ‘ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந் தனனென’ எனவும் பாடமோதுவாருமுளர். (உச௦)

(உச௧.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா

ரண்டிசான் வருஉ மென்ன வொண்டொடி

வசசிரத் தடககை நெடியோன் கோயிலுட்

போர்ப்புறு முரசங் கறங்க

நு வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசம்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் ஏண்சீசேரி மூடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேனா இரவலர்க்கீத்த ருளிரந்தமாலையையுடைய ஆய் வருகிருனென்று ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இத்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத் தின்கண் ஓசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்கின்றது. (உச௧)

(உச௨.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்

நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்

பாணன் சூடான் பாடினி யணியா

ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த

நு வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் துடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையவீரர் சூடார், வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், பாணி ச்சி சூடான், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடுதோன்ற யாவார்க்கும் வெளிப்பட்டவீர னா எதிரின்றுகொன்றுவென்ற வலியவெலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாய்நீயும் பூக்கக்கடவையோ! அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண்.—எ - று.

அவனையிழந்த கொடியேறையாழ்கின்ற யானையன்றி நீயும் கொடியை யாய்ப் பூக்கின்றயோவென எச்சவும்மையாய்கின்றது.

என்றது, பூச்சூடி நுகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உச௨)

(உச௩.) இனிநினைந் தி-^{*}ஊமாகின்று தினிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரோடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழிஇத் *தூங்குவழித் தூங்கி
டு மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டியர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
†நீர்நணிப் படிசோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் தினாயகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துமிமெனப் பாய்ந்து
௧௦ குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா வீளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் ணேறி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

நிணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் பாடியது.

. இ - ன்.—இப்பொழுதினைந்து இரக்கமாகாநின்றது; செறிந்தமணவிடத்
துச்செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்டபூவைப் பறித்துச்சூழக் குளி
ர்த்தபொய்கையின்கண்வினையாடும் மகளிரோடுகைகோத்து அவர்தழுவினவிடத்தே
தழுவி யணசந்து ஒளித்துச்செய்யுமல்து அறியாத வஞ்சனையிவ்வாத இள
மைந்தருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகளையுடைய மருகினது துறையிலேவந்து உறத்
தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப்படிந்த கொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் களையிடத்து
நிற்போர்வியப்பத் தினாயிடத்துத் திவலையெழு ஆழத்தானெடிய நீரையுடையமடு
வின்கண் துமின்றொவிப்பக்குதித்து மூழ்கி மணலொகந்துகாட்டிய கல்வியில்
லாத இளமை இரக்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ; பூண்
செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையுன்றித் தளர்ந்த இரும்பு இடையே
நெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரியமுதுமையையுடையேமாகிய எவ்க
ளுக்கு.—ஏ - று

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரக்கத்தக்கதெனக்
கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று. 'மறை
யெனவறியா' என்ற பாடமோதுவாருமுளர்.

(உச௩)

(உச௪.) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றூதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா.
விரவன் மாக்களு

* தங்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

† நீர்க்கணிப்படிந்தவென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—

..... முசுக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர்
..... சாதலென்பது இன்னுதாதலிற் பெரும்பிறதாயின்றோவென்றான்.

தானுறுகின்றதுன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உசச)

(உசரு.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே

யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்

களளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்ளிடைப் பொத்திய ஸ்னேஹிதே மீதம்

ரு தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி

ஞாங்கர் மாய்ந்தனன் மடந்தை

யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துநீஞ்சியமாக்கோதை தன் பெருங்கோப்பெ
ண்ணு துஞ்சியகாலேச் சொல்லியபாடீடு.

இ - ன்.—எப்படிப்பெரிதாயினும் யானுற்றநோயினது எல்லை எவ்வளவாயி
ற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால். கள்ளிவள
ரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெள்ளிடையின்மூட்டிய தீயைவினைக்கும் சிறியவர்கை
யுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப்
பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினான், மடவான்; அவன்மாயவும் இன்னமும் உயிரிரு
ந்துவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்றோ.—எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின் நோயை இசுழ்ந்துகூறிய
வாறு. 'பாலைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தி
யென்றுரைப்பாருமுளர். உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்
லாமைமெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி இன்னும்வாழ்வலெனவியையும். சேர்த்தவெனத் திரிப்பினு
மறையும். 'ஞாங்கர்மாய்ந்தனன்' என்பதற்கு எண்ணீத்து முன்னே இறந்தா
ளென்றமாம். (உசரு)

(உசரு.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்

பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே

யணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட

ரு காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா

*தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்

வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட

வேளை வெந்தை வல்சு யாகப்

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
 ௧௦ முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
 பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டம
 துமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
 பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்புற
 வள்ளித முவிழ்ந்த தாமரை
 ௧௫ நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது,—

“விழுமக் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
 கொழுநன் வீயக் குழைந்துயக் கின்று.”

இ - ன்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்தலைவனோடிற்றப் நீபோ
 வென்றுகூறுது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை
 யுடைய பலசான்றவிரே, அணிவினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வனைந்த வெள்
 ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற கல்ல வெள்ளிய நறிய
 கெய்தின்டாமல் இலை இடையேயுயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச்
 சோற்றத்திரளுடனே வெள்ளிய என்னாத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப்
 பட்ட வேளையிலாவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைக
 ளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால்
 வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட
 கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எம
 க்கு எம்முடையபெரியதோனையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகை
 யிலீலயாகவளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கை
 யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; துமக்கு அரிதாகுகவெனக்
 கூட்டுக. (உசசு)

(உசஎ.) யானே தந்த முளிமர விறகிற்

கானவர் பொத்திய நெுவிதி விளக்கத்து

மடமான் பெருநிறை வைகுதுயி லெடுப்பி

மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிளி

௫ னீர்வார் கூந்த விரும்புறந் தாழப்

பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடி நோக்கித்

தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்

முழவுகண் டியிலாக் கடியுடை விபனகர்ச்

சிறுநனி தமிய ளாயினி

க0 மின்னுயிர் *நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வானைக்கண்டு மதுரைப்போலவாயார் சொல்லியது.

இ - ன்.—யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர்மூட்டப் பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவினக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமானாகிய பெரியினரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திதூர்க்கும் அணங் குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்தா நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்திலீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையனாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழுவின் துகண் மார்ச்சுணையுலராதகாவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்தனரும் தன் இளமைபுறங்கொடு த்து.—எ - று.

.....யானவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல்

அம்ம - அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசுஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப

லீனைய மாகத் தழையா யினவே

இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்

தின்ற வைக லுண்ணு

ரு மல்விப் படும புல்லா யினவே.

தீணை - அது; துறை - தாபதலை.

.....† எக்கூர்மாசாத்தனார் பாடியது.

தாபதலையாவது,—

‡ “குருத்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருத்தடங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று.”

* இ - ன்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இனியே மாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தை யுடையதலைவன் இறந்தாரை உண்ணுங்காலையறி இன்னதை வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடுத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—எ - று.

தாயின்புறங்காலத்தும் துன்புறங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலினோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

நெல்லலவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு.

(உசுஅ)

(உசுக.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்பக்

கணைக்கோட்டு வானை மீநீர்ப் பிறழ

* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருளினவெண்பாமலை, சிறப்பின்பொதுவியற்படலம், ச.

வெரிப்பூம் பழின் நெரித்துடன் வலைஞ
ரரிக்குட ரரியின் யாமை மினிரப்
டு பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலோ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கபன் முகக்கு
மகனாட் டண்ணல் புகவே நெருநைப்
பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
க0 யடங்கிய கற்பி னுய்துதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வரிநீ
ருடு சுளகிற் சிறிட நீக்கி
யழுத லானாக் கண்ணன்
மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே.

தீனையும் துறையும் அவை.

.....தும்பிகோகீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கதிற்றுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரல்மீன் சேற்றின்கீழேசெரு
கத் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடையவானமீன் நீர்மேலேபிறழ் எரி
போலுநிறத்தழுவையுடைய பொய்கைகளைநெருங்கி உடனே வலைஞரானவா, ஒலி
நரம்பால் ஒசையையுடையகிணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப் பினையினது
துகும்பையொத்த சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும்வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை
முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்றாட்டையுடையகுரிகிலது உணவு நெருநிலைநா
ளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருகிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது
கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணையடங்கியகற்பினையும் சிறியதுதலினையுமுடைய
மடந்தை உயர்ந்தநிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றுபுக அவனு
க்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத்திடைத்து அழுத
லமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழகின்றநீராலே சாணாகத்தைக்கொ
ண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது.—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுணாக்க. மன் - கழிவின்கண்
வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமையினை இரங்கியவாறு.

(உசக)

(உரு0.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசி

விரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்

கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணலும் பந்தர்க்

கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி

டு யல்லி யுணவின் மனைவியோ முனிபே

புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்

வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டு

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ன்.—தாளிப்போசைமிக்க கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணேதகைத்தவாயிலினையும் தன்னுற்புரக்கப்படுவோர்கண்ணினாமாற்றிய குளிர்த்த நரிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயினைக்குறைத்துக் குறியவனையைக்கினைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே, வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—எ - று.

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங்குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புல்லென்றினையெனக்கூட்டுக.

முனித்தலை - குடியித்தலையெனினுமமையும்.

(உரு0)

(உருக.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்

பாவையன்ன குறுந்தொடி மகளி

ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிருங்

கழைக்க நெடுவரை யருவி யாழ்க்

நு கான யானை தந்த விறகிற்

கடுந்தெற்றச் செந்தி வேட்டுப்

புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

திணை - வாகை; துறை - தாபதவாகை.

.....மாற்பித்தியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவழிவினையுடைய சிறியவனையணிந்தமகளிருடைய அணி கலங்களை அவைகிற்குநிலையினின்றும்கழலும்வகை ஆதராஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரையாழ்க் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிறகால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தியைவேட்டு முதுகின் கண்ணேதாழ்த்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடிவேட்டுப் புலர்த்துவோனென இளையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தமன்னற்கண்டேம், அவன், இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தானின்றோனென அவனைக்கண்டு வியந்துகூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை. கானயானைதந்தவிறகென்றது, இவன்தவமிசூதியான் அதுவும் எவ்வுச்சய்தல்.

(உருக)

(உருஉ.) கறங்குவெள் ஸ்ருவி யேற்றவி னிறம்பெயர்ந்து

தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ

டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே

யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்ஞ்ஞ்

டு சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிகளை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடிநின்ற செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனானான் முன்பு.—எ - று.

இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது.

(உருஉ)

(உருரு.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே

வல்லார் கண்ணி யினையர் தினைப்ப

*நகராஅலென வந்த மாறே யெழாநெற்

பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்

டு வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்

கனையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.....† துன்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—

‡ “காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த

பூங்கொடி யரிவை புலம்புணாத் தன்று.”

இ - ன்.—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனாகின்றேன்; என்னுடையதிறத்து வருத் தக்கொன்னாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னோடுகூடி வினையாடப்போந்த இனையோர் வினையாடாநிற்ப அவரோடு நுகுகின் றிலேனென்றகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல் எழாத பசியமூங்கில் புட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையல்லாதவறியகையைத் தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும், இற ந்தபாடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றவருந்தம் அவலத்தை. கூறு நின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டவருப்பினுற் கூறுவான்போன்று மயக்கிக் கூறியவாறு.

(உருரு)

* நகரானவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்போருளவேண்பாமாலை, சிறப்பிற்போதுவியற்படலம், க.

(உருச.) இனையரு முதியரும் வேறுபுலம் பீடர்
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோசசிக் கினையு
ரு எின்ன னாயின னினையோ நென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு

க0 மானுது புகழு மன்னை

யாங்கா குவன்கொ லளிய டானே.

தினையும் துறையும் அவை.

..... கயமனார் பாடியது.

இ - ன்.—இனையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான்
எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதீமார்பம் நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திட
மேம்படவீழ்த்த இனையோய், வெளுத்தவனையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே
வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினான் இனையென்று யான் சொல்ல
நின் இறந்துபாடுகடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளி
யாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கன்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து,
என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று காடோறும் அமைபாது
புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவன்கொல்! அவன் இரங்கத்தக்கவன்தான்.—
எ - று.

வளனும்கெம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ்சென்றனு
ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றூற்போல இவனும்தன் சுற்றத்தாரும் பிறரும் காட்டாரும்
துகரும்படி நின்றமைதோன்றிநின்றது. 'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்கு
வன்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றே அவன் வருத்த
முறுவன்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல்.
மற்ற - அசைநிலை. (உருச)

(உருரு.) ஐயோ ஷெனின்யான் புலியஞ் சுவலே

†யனைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே

னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை

யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே

ரு நிகாவனே முன்கை பற்றி

வகாநிழற் சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.

தினையும் துறையும் அவை.

..... வன்பாணர் பாடியது.

* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—ஐயோவென்று ஆரற்றவேளாயின் அவ்வனாவழியேவந்த நின் உடம் பாயினும் யான்காணப்பெறும் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றுநினைப்பின் நினை அகலிய மார்க்கை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசுவந்துதாக்கிய அறமில்லாதகற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக.—எ - று.

கடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல் லான் அசைக்கப்பட்டுநின்றது. (உருரு)

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய

சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு

சூரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி

நு வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி

யகலி தாக வனைமோ

நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

.....

இ - ன்.—கலம்வணையும் வேட்கோவே, கலம்வணையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல் செருநிலநாளாற் பலசரமும் தன்னோடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யானும் அவனோடேகூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத் துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின் கட் கலம்வணையும்வேட்கோவே.—எ - று.

‘எமக்கும்’ என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறியின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு - வினாவின் கண்வந்தது.

(உருசு)

(உருஎ.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கா

லவ்வயிற் றசன்ற மார்பிற் பைங்கட்

ருசசி னிரைத்த குருஉமயிர் மோலாய்

செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ

நு டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி

ஹார்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணைநக்

காடுகொண் டன்று மிலனே காலைப்

புல்ஸா ரினகிரை செல்புற நோக்கிக்

கையிற் சுட்டிப் பைபென வெண்ணிச்

க0 சிலையின் மாற்றி யோனே யவைவதா
மிகப்பல வாயினு மென்னு மெனேத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

திணை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.....

உண்டாட்டாவது,—

*“தொட்டியிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்துங்கின்று.”

இ - ன்.—..... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரந்த
மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சிற்புல் நிராத்தாற்போன்ற நிறம்பொருந்திய
மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்துமுன்னேதாழ்ந்த கதப்பினையுமுடைய
னாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கானான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரி
தும்நீங்கினதுமில்ன்; தனக்கு அரணைனக்கருதிக்க காட்டைக் கொண்டதுமில்ன்;
இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாரது இனமாகியநிராபோகின்ற இடத்தைப்பாற்
த்துத் தன்கையாற்றுகிறது மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலைமாற்றி
வில்லாலேகொடுபோந்தனன்; அந்நிராதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன்
படும் எத்தன்மைத்தும், பாஸ்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய
முகத்தோன்றாதபாணையக்காண்டலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடை
யும் மத்தினுலையையக் கேளாதபடி பிறருக்குநேராகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினான்,
அவனுக்கு.—எ - து.

பகைவர் மேல்சுடக்கவொட்டாது எதிரினின்றவிலக்குதலின், ‘செருப்பி
டைச் சிறுபர லன்னன்’ எனப்பட்டது. ‘அன்ன’ என்று பாடமோதி, செருப்பி
டைச் சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஓசையையுடைய காலென்றாய்ப்பாருமுளர்.
யார்கொலென்றது, அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கண்வந்தது. ‘ஊர்பெரி
திகந்தன்றுமில்னே’ என்பது, நிராகோட்கடுமை.

, சிறுபரலன்னன் கவுளஞ்சிய அளியனானவன்ருன் யார்கொல்லோ? தேரின்
வில்லோடு ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமில்னாய்க் கடுகைக்கொண்டதுமில்னாய் கோ
க்கி எண்ணி மாற்றினான்; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோறாயி
னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னுமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துணாப்பினுமமையும்.

(உருஎ)

(உருஅ.) முட்காற் காரா முதுபழ னேயப்பத்

தெறிப்ப னினேந்த தீங்கந் தார

நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு

பச்சுன் றின்று பைந்நினம் பெருத்த

டு வெச்சி லீரங்கை விற்புறந் திமிரிப்

புலம்புக் கன்னே புல்லணற் காளை
யொருமுறை யுண்ண வளவைப் பெருநிலா
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குக்
தொடுத்த லோம்புமதி முதுகட் சாடி

ச0 யாத்தாக் கழுமிய துகளன்

காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... உலோச்சுனரீ பாடியது.

இ - ன்.—முட்டாளையுடைய காராயினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்ற வினைத் தினிய கத்தாரமென்னும்பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்துநிறத்தினநினாயைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வித்தசையைத்தின்று செவ்வி நினமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகையை வில்வினதுபுறத்தேதியிர்ந்து வேற்றுநாட்டின்கட்புக்கானே, புல்லியதாடியையுடையகாளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனினாயை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிற்பக் கொடுத்தருகுவன்; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுத்தேப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை; ஆவைக்கொண்டவரக் கலந்தனாளியையுடையனாய் அம்மதுவை விரும்புவோன் விடாய்த்தலுமுண்டாம்.—எ - று.

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவெனத்திரிக்கப்பட்டது. இதுக்குக் கள்விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம். தீங்கட்டாரமென்றேதிக் கன்னாகிய இனியபண்டமெனினுமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனாக வின், நின்னை வெகுளவுக்கூடுமென்பாரமுனர். இவனநினாகொள்ளச் செல்கின் மமைகண்டார் கள்விலையாட்டிக்குக்கறியது. (உருஅ)

(உருக.) ஏறுடைப் பெருநிலா பெயர்தரப் பெயரா

திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகார் திருந்த

வல்லின் மறவ ரொடுக்கக் காணாய்

செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள

ரு முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்

தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்

புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.

நீணை - கரந்தை; துறை - சேருமலைதல்; பின்னைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

.....கோடைபாடியபெரும்பூதனரீ பாடியது.

செருமலைதலாவது,—

*“வெட்சியானாக் கண்ணுற்றவனைஇ
யுட்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று.”

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

இ - ன்.—தாங்கொள்ளப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவார்க்குறித்து அந்நினையோடு தாம்போகாது தழையால்மூடிய பெரியகாட்டின்கண் தலைகரந்திருந்த வலியவிலையுடையமறவரத் ஒடுங்கியநிலையைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம் மெய்யின்கணெறிய புமைகளையொப்பத் தாவித்துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற ஒள்ளிய வாளினையும் வீரக்கழவினையுமுடையோம்.—
எ - று.

புனைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம் சிறப்பதாக வெனக்கூட்டுக.

செல்லலென்றது, அவரைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பதாம். (உருக)

- (உசு0.) வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ஞளருங் கூந்த னோக்கிக் களர
ரு கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலை கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவினை வநுஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே
புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
க0 தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதன் மையவே
முன்னூர்ப் பூசலிற் றேன்றித் தன் னூர்
நெடுநிலை தழீஇய மீளி யாளர்
விடுகணை நீத்தந் துடிபுனை யாக
கரு வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையாகம் புலமப வளைஇய பாம்பின்
லைபெயிற றுய்ந்த மதியின மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையோடு வந்த வுரைய னாக
உ0 யுரிகளை பரவ மானத தானே
யரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
காரச சிற்றியாற் றருங்கரைக் *காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய டிலங்கு போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
உரு யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி பெயரே

மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி

யிடமபிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப

படஞ்செய் பந்தர்க கன்மிசை யதுவே.

தீணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமாம்.

..... வடமேதங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி வேறு பட்டு இரங்கற்பணனாகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புதொடையி னது தீங்கைநினைந்து நடுங்குகெருசத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவனவின் நிமித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிணப்பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள கள்ளி மாத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பரிதங்கிய வயிறறையுடையையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லோ வென்று எதிர்வருவாராப்பார்த்துக் கேட்டுவருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்பட்டநிலைமை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட வினையிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அன்னையின்றி உயிர்வாழ்த்தப்பொருட்கு இரக்கக்கடவோவெனறெழுந்திருந்து வருத்தங்கொள்வா யாயினும் இரண்முக நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அஃனுமையையுடைய உள் முன்னாகச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிகக் கிரியையக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரா எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன துடியே புணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்டகிரியை மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்லினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்னையுடைய பல்வாகிய ஆனிரையுடனாவந்த சொல்லையுடையனாய்த் தொழுகித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும தேருலகதகினை கட்டுபோயினுன்; அவனதுடம்பு, காட்டுட் சிற்றியாற்றினது அரியாராயிடத்துக் கூலுற நின்று நடுக்கத்தோடுசாய்த்த விலங்கினையொப்ப அம்பாநசலித்து அங்விட த்துவீழ்ந்தது; உயர்ந்தகீர்த்தி மிசவுந்தோன்றிய மறவனபெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ் நட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டம்மட்டெனினுமையு ம். 'மனையோள்கூந்தனோக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் மயி னானோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரந்தபரி சைப்பாடியெனவுமுணாப்பாருளுள். (உசஉ)

(உசக.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்

வண்டுபடு நறவிற தண்டா மண்டையொடு

வளையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் முற்றம்

வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற றாகக்

டு கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணை

வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்

'மையல் யானை வயாவுயிர்த் தன்ன

நெய்யுலை சொரிந்த மையு னேயு

புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க னூர்ப்

க0 பயந்தனை மன்னுன் முன்னே யினியே

பலலாத் தழீஇய கல்லா வவ்வி

லுழைக்குரற் கூங்க யழைப்ப வாட்டி

நாகுமுலை யன்ன நறம்பூங் கரந்தை

விரகறி யாளா மரபிற் குட்ட

கரு நிரையிலிட் டந்து நடுக லாகிய

வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிச்

கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய

கழிகல மகடுஉப் போலப்

புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

நீனாயும் நுறையும் அவை.

..... ஆவூர்மூலங்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—அந்தோ ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு கன்படியும் மதுவினா ஒழியாதமண்டையுடனே யாவர்க்கும் வளாயாமல்வழுவரும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றினோ டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைததாககண்டேன், நிச்சயமாக ; என்கண்மணி சோர்ந்துவிழ்வனவாக ; உலகத்தைக்காக்கும்வேந்தருடைய செல்வமிக்கதிருநக ரின்கண் மத்தான் மயங்கியயானை உயங்குதலான் நெட்டியிடுக்குகொண்டாற் போன்ற நெய்காய்கின்ற உலையின்கண்சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசையையுடைய பொரியலைப் புதுமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கினகண்களினையவன் டாக்கினும், முன்பு ; அதுகழிந்தது ; இப்பொழுது பல ஆணினாயைக்கைக்கொ ண்ட கற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குரலையிகவுடைய கூகை தன் இனத்தையழைக்கும்படி அலைத்த நாகினதுமூலைபோன்ற நறியபூவை யுடையகரந்தையை அறிவுடையோர்கூட்டுமுறைமையிலேகுட்ட நிரையை இவ் ஓரின்கண்மீட்டித்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மட்டையாகியதலையுடனே கைம்மைநோ ன்புமிசக் கலக்கமுற்ற* ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து.—எ - று.

*அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. ‘அம்பியினற்றாக’ என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்தது. கண் - அசை.

. எந்தைபேரில்லே, செதுக்கணூர்ப்பயந்தனைமுன் ; இனி மகடுஉப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியற்றாகக்கண்டேன், கண்ட என் கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடையகறியை ; இஃது ஓர்கிசைச் சொல். ‘செதுக்கணூர்’ என்பதற்குச் செதுகின் குடர்நிறையவென்றுமாம் ; கைம் மிஞ்சுவென்றுமாம். (உசுந)

(உசஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
 பாசவ லிட்ட புன்காற் பந்தர்ப்
 புனறநு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
 னென்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
 நு நினாயொடு வருஉ மென்னைக்
 குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.
 திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.

..... மதுரைப்பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*“ உரவெய்யோ னினந்தழிஇ
 வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.”

இ - ன்.—மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும்
 படுமின்; பசிய தழையாலேவையப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின்கண்நீர்
 கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புமின்; பகைவரது
 தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோதுகிற தனதுபடைக்குப்பின்னேநின்று
 நினாயுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நினாகொண்டுவரு
 வோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னிலும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவுந்தொடு
 மின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசஉ)

(உசஉ.)†பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருக
 னிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
 ரொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
 வண்டுமேம் படுஉயிவ் வறநிலை யாரே
 நு பல்லாத் திரணினா பெயர்தரப் பெயர்தந்து
 கல்லா வினையர் நீங்க நீங்கான்
 வில்லுமிழ் கடுங்கனை முழுகக்
 கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.
 திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

இ - ன்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோஸத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத்
 தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப்

* புறப்போருளிவெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கட.

† இதுமுதலிய மூன்ற்பாட்டுக்களின் உரையும், உசச-ம் பாட்டும் அதனுநா
 யும் மீதிலைப்பட்டி. அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்களுவிட்டுப் பிரதியில்முட்டு
 மிருத்தன.

போதலைப்பரிசிரிப்பாயாக; த தெ...:..... வண்டுகள் மேம்பட்டுவாரும், இக் கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்டநிரை மீண்டு தன்னோடுபோதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிக்தோடத் தான்போகானாய் வில் லமிழப்பட்ட லிராந்த அம்புருளிப்பக் கரையைக்கொல்லும் புனலின்கண அணை போல எதிரின்றுவிலக்கியவனதுகல்லை.—எ - று.

புனற்சிறையின்விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஒம்பு; தொழவே அவ்வறிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரியமாகியவண்டுமேம்படுத்தலைக்கூறினான். வண்டென்பது, மறவருளொருசாதியென்பாருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தமேலேறின்றது. (உசடு)

(உசடு.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி

மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ

டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயாபொறித

தினிரட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு

நு கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய

நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியா

தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... *உறையூர் இளம்பொன்வானிகாரர் பாடியது.

இ - ன்.—பருக்கைகளையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலெக்கிறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகியமயிலினது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்பொழுதுநட்டார், கல்லையும்; கன்றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டிவந்து மறவரையோட்டினோக்கிய நெடுந்தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம்.—எ - று.

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமோ அறியாதுவருமோவென ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலேயன்றிக் கல்லும் கட்டனரென உம்மை எஞ்சிநின்றது (உசடு)

(உசடு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர பறந்தலை

யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிரை நறுவீப்

போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்

பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்

நு கல்லா யினையே கடுமான் றேன்றல்

வானேறு புளையுநின் றுணிமூல் வாழ்க்கைப்

பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்

கடும்பகட் டியானே வேந்த

ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.

திணையும் துறையும் அகுவ:

..... முகையலூர்ச் சிறுகநீதும்பியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஊராமிகவுங்கடந்த ரூரம்புரிமமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் பனை யோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து (உசகரு)

(உசகசு.) *பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்

கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்

புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்

கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை

ரு நாகிள வலையொடு பகன்மணம் புகூஉ

நீர்திகழ் சமுனி நாடுகெழு பெருவிறல்

வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி

சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ

சூசா கென்னும் பூசல் போல

க0 வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய

விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பண்ணேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றுர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களிப்பாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துன்பொருந்திய தானையுடைய ஆம்பலி னது அகவிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தேமணங் கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியை யுடையோய், ஆகாயத்தைப்பொருந்தும் நெடியகுடையினையும் வலியகுடினாயினே யுமுடைய சென்னி, அறிவானமைந்தோர் தொர்க்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தினனெருவன் யானுற்ற துன்பத்திருத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றாக வேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விரையத்தீர்க்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப் பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டவைத்து அவர்க்கு விருந் தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இவ்வாழ்க்கையையுடைய ஐம் பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றா னாயபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமைமை.—எ - று.

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

* இப்புாட்டு, புறநீராட்டிலுங் காணப்பட்டது.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன்பூசலை அவர் வியாயக்கனைந்தாற்போல எனது நல்கூர்மையை வல்லேகனெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

நந்து வனையொடு பகன்மணம் புகூஉமென்றகருத்து : அவை தம்செருக்கினால் சாகியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறியதனால், அவன் செயல் மிகுதிகூறியவாறு. ‘நாகினர் தவனையொடு பகன்மணம் புகூஉம்’ என்று பாடமோதி, நந்தினேற்றை நாகினந்தவனையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகூஉமென்றுரைப்பினுமையும். ‘ஆசாகு’ என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழியென்பாருமுளர். பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம். ‘பொறிப்புணருடம்பிற் றோன்றி’ என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவுமாத்திரையேதோயன்றித் தோன்றியபயன் கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெடநின்ற நல்கூர்மையென்றும், ‘விரந்துகண் டொளிக்கும்’ என்பதற்கு வறுமைகண்டு வந்தவிரந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாறவெனத்திரிக்கப்பட்டது.

(உசஎ)

*(உசஎ.).....

*(உசஅ.).....

(உசக.)†குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்

பயிலா தல்கியகாழ் மாலை

மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்

புத்தகற கொண்ட புலிககண் வெப்ப

ரு ரொன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்ன

புலலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்

பிழிமகிழ வல்சி வேண்ட மற்றிது

கொள்ளா னென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்

கரந்தை நீடிய வறிநதுமாறு செருவிற்

க0 பல்லா னினநிரா தநிஇய வில்லோர்க்

கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்

தடிந்துமாறு பெயர்ததவிக் கருங்கை வாளே.

கீளை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஒளவையார்.

(உசக)

(உஎ0.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி

விரங்கு முரசி னினஞ்சால யானே

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

நிலந்தவ வருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
நு நறுவினா துறந்த நாற நனாத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை துவலு மரிகுரற் றண்ணுமை.
யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
க0 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுவி மாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.

கழாத்தலையார்.

(௨௪0)

(௨௪௧.) நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் குவவுத்தழை
மெல்லிழை மகளி னாதக லல்கும்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மிளியே
நு வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
தெற்றுவாய்ப் பட்ட தெரிய லூரன்
செத்துப் பருந்துண் வெப்பயாங் கண்டன
மறம்புகண் மைந்தன் மலைந்த மாறே.

திணை - நொச்சி; துறை - செருவிடைவிழ்தல்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௨௪௧)

(௨௪௨.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுரு சிறந்த
காத னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
நு தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தளி
னார்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மோசிசாத்தனார்.

(௨௪௨)

- (உஎ௩.) மாவா! ராதே மாவா ராதே
யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செவ்வ னூரு மாவா ராதே
ரு யிருபேர் யாற்ற வொருபெருந் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
வுலந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.

திணை - தும்பை; துறை - துதிநாமறம்.

எருமைவெளியனார்.

(உஎ௩)

- (உஎ௪.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருந் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே
தன்னுந் துரக்குவன் போலு மொன்னல
ரு ரெஃகுடை வலத்தர், மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே.

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சுனார்.

(உஎ௪)

- (உஎ௫.) கோட்டங் கண்ணியுந் கொடுந்தினை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொததன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணினிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
ரு வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவனென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முனசமந் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒருஉத்தனார்.

(உஎ௫)

- (உஎ௬.) நறுவினா துறந்தநீரவெண் கூந்த
லிங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின காதலஞ் சிறுஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
ரு படைக்குநோ யெல்லாந் தானா யினனே.

திணை - அது; துறை - தானநிலை.

மதுரைப்புகளினாகனார்.

(உஎ௬)

(உஎஎ.) ன்ன
வானனைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிமெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
டு கொன்கழை துயல்வரும் வெதிர
.....த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

பூங்கனாத்திரையார்.

(உஎஎ)

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
டு முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினை இக்
கொண்ட வானொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள சிதைத்துவே ருதிய
படுமகன் கிடக்கை காணாஉ
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையும் துறையும் அவை.

காக்கைபாடியனியார் *நச்சென்னையார்.

(உஎஅ)

(உஎக.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ மிணிவே
முதின மகளி ராத நகுமே
மேனா ஞற்றசெரு விற்கிவ டன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனளே
டு நெருந லுற்றசெரு விற்கிவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலங்கி யாண்டிப்பட்டனளே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துட இப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
க0 யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

திணை - வாகை; துறை - ழுதின்துல்லே.

ஒக்கூர்மச்சாத்தியார்.

(உஎக)

(உஅ0.) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கு

நெடுநகர் வரைப்பின் வீளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
நி மஞ்சவரு குராஅற் குரலுந் தூற்று
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறவி
யென்னு குவிற்கொ ளளியிர் றுமக்கு
க0 மிவனுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுநா முடித்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல

கரு வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாறேகீகத்துநப்பசலையார்.

(உஅ0)

(உஅக.)* (க) தீங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ) மனைச்செரீஇ
(ஈ) வாங்குமருப் பியாமொடு பல்லியய கறங்கப்
(ச) பையப் பெயர்த்து (ரு) மைவிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லாதி
ரு யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
(ஈ) காக்க வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுத்தகை புண்ணே.

திணை - [காஞ்சி]; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிசல்கிழார்.

(உஅக)

க. தீங்கனியிரமொடு.	ஈ. வாங்குமருப்பு.	ஈ. காக்கமவம்மோ.
தீங்கனியிரவொடு.	ச. கையப்பெயர்த்து.	
உ. மனைச்செரீஇய.	ரு. மைவிழுதிழுகி.	

(உஅஉ.) எஃகுளங் கழிய வீருசில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டிள னெவென வினவுதி யாயிற்

.....

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இயைபிலிசைக்குறிக்குட்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அளவப்பாட்டின்மீழே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புகள், பிரதிபேதங்களி லுள்ள பாடபேதங்களைனக்கொன்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தா^௨ரகல
 மருங்கட னிறுமார் (க)வயவ ரெறிய
 வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே
 மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ)கழியத்

 யலகை (க)போகிச் சிதைந்துவே ருகிய
 பலகையல்லது களத்தொழி யாதே
 சேண்விளங்கு நல்விசை நிநீஇ
 நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை -

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ.

(௨௮௨)

வாயறெறிய,

உ. கழறிய.

க. பொறகச.

(௨௮௩.) *ஒன்செங் குரலித் தண்கயம் கலங்கிக், (க)களைநீரகாயநாளினா
 பெறாஉம் பெளவவுறையனவா..... விமயக்கி
 மாறுகொளமுதலையொடுமுமாறுபெயரு, மழிம்பிலண்டாகாற
 கையுமென்றும் வலம்புரிகொசரவைககளத்தானு மனறுளென
 பதுகெட..... ானெபாங்கற
 கதிராகுமுருட்டினவேனிததினக னுயிர்புறப்படாவளவைத
 தெறுவா தெற்றிப்பாவைதிணிமணலயரு மென்றேண்மகளிர்
 நனறுபபண்டபாகிலைக், கமழ்பூந்தும்பை
 நுதலசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு.

அணநெடுங்க.....யார்.

(௨௮௩)

களையுனானெ.....விமயக்கி மாறுகொளமுதலையொடுமுமா நீர்
 காய்நாளினாபெறாஉமயெளவவுறையனவா..... ானெபாங்கறகதிர்
 பெயரும்ழிம்பிலண்டாகாறகையுமென்றும்வலம்புரிகொசரவைக்களத்தானுமனறு
 ளென்பதுகெட.....ஆமுருட்டினவேனிதத்தின்கனையிறுபுறப்படாவளவை.

(௨௮௪.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
 வேந்துவிடு விழுத்தா தாங்காங் கிசைப்ப
 நூலரி மாலை (க)ஆடிக் காலிற்
 மரியன் வந்த மூதி லாள
 னு னருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
 வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (௨)மிறையாகத்

* இப்பாட்டு, பொருள்விளங்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்
 பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

(௩)திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்

(ச)தனக்கிரிந் தானைப் பெயாபுற றகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார்.

(௨௮௪)

க. குட்டி. உ. பிறையாக. ஈ. திருந்த. ச. தனக்கிருந்தானை.

(௨௮௫.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே

துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்

வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்

பாணன் கையது தோலே காண்வரக்

௫ கடுந்தெற்று மூடையின்

வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்

வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு

நெடுநகர் வந்தென விடுகணை யொசித்த

(க)மூரிவெண்டோள்

௧௦ சேறுபடு குருதிச் செம்மலுக் கோலு

(உ)மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக

நினம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே

அதுகண்டு, (௩)பரந்தோ ரெலலாம் புகழ்த் தலைபணிந்

திறைஞ்சி யோனே குரிகில் பிறங்குகதி

௧௫ ரலமருங் சுழனித் தண்ணடை யொழிய

(ச)விலம்பா டொக்கற் றலைவற்கோ

கரமபைச் சீறார் நல்கின னெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மூலை-

அரிசில்கிழார்.

(௨௮௫)

க. மூரிவெண்டோள். உ. மாறுபடுநெடு. ஈ. பார்த்தோர். ச. வலம்பாடு.

(௨௮௬.) வெள்ளைவேள் யாட்டுச் செச்சை போலத்

தன்னோ ரன்ன விளைய நிருப்பப்

பலர்மீது நீட்டிய மண்டை (க)யென் சிறுவனைக்

கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்

௫ தாவெள் ளறுவை (உ)போர்ப்பித் திலதே.

திணை - தும்பை; துறை - வேந்தியல்.

ஓளவையார்.

(௨௮௬)

க. எண்.

உ. போர்ப்பித்திலவே.

போர்ப்பித்திலனே.

(உஅஎ.) துடியெறி யும்புலைய

வெறிகோல்கொள்ளு மிழிசின

கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்

வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்

ரு பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை

யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமதித் தூன்றினு

மோடல் செல்லாப் பிடுடை யாளர்

நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை

நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் (க)புரனூர்

க0 தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே

மாசின் மகளிர் (உ)மன்ற னன்று

முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்

வம்ப வேந்தன் றானே

பிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

திணை - காந்தை ; துறை - நீண்மொழி.

சாத்தீதையார்.

(உஅஎ)

க. பிறழந்.

உ. மண்ணன்று.

(உஅஅ.) மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பி

னண்ண னல்லே றிரண்டிடன் மடுத்து

வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த

திண்பிணி முரசு மிடைப்புலத் திரங்க

ரு வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெறுவா

நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்

(க)தருகுகை மன்ற

குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்

முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - ழிதீன்மூலலை.

கழாத்தலையார்.

(உஅஅ)

க. தருகுகை.

(உஅக.) ஈரச் செவ்வியு.....

.....களென

நல்லெருது நோக்கி வீறு.....

வேறல் லாயு முழுவன் போலப்

ரு பாடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருரு

மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
 தனக்குமுகந் தேந்திய ப.....
னு மதுவுமன் றிசினே
 கேட்டியோ வாழி பாண பரகதைப்
 பூக்கோ ளின்மென் றிரையு
 மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை -; துறை -மூலல்.

கழாத்தலையார்.

(உஅக)

(உக௦.) இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
 ரினக்களிற் றியானே யியறேர்க் குரிசி
 னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
 யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
 று னமெத்தெறி குறட்டி னின்றமாய்ந் தனனே
 மறப்புக்ந் நிறைந்த னைந்தினே னிவனு
 முறைப்புழி யோலை போல
 மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலையுடைத்தல்.

ஒளவையார்.

(உக௦)

(உக௧.) சிறுஅர் தடியர் பாடுவன் மகாஅர்
 தாவென் ளறுவை மாயோற் குறுகி
 (க)யிரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
 விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிசுவெ
 று னெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
 கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத்தன்றலை
 மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
 யொருகாழ் மாலை தான்மலைத் தனனே.

திணை - கரந்தை; துறை - வேந்தியல்.

செங்கழைத்துப்பராணர்.

(உக௧)

க. இரும்பூட்டூசல்.

(உக௨.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ண.....
 தனக்குமுறை வளாவ விலக்கி
 வாய்வாள் பற்றி நின்றன னென்று
 சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாள
 று ரீண்டே போல வேண்டுவ னாயி

னென்முறை வீருக வென்னுன் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டி நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சிபூர் நன்னுகனார்.

(௨௬௨)

(௨௬௩.) (க)நிறப்புடகொலணையானெமெலொன

குறுமபறகெறியுமொவறறணனுமை

நாணுடைமாககடகிரங்குமாயி

(உ)னெமபிறுமபேரெழிவிழிநதுவிலையெனப்

ரு பிறர்மனை புருவர் கொல்லோ

வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நொச்சிநியமங்கிழார்.

(௨௬௪)

க. நிறப்புடகொலணையெலொனதுவமபறகெறியு.

உ. நெமபிறும.

(௨௬௫.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்

(க)கண்கூடியாத்த கடன்மருள் பாசறைக்

குமரிப்படை (உ)தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்

தமர்பிற (ஈ)ரறியா வமர்மயங் கழுவத்

ரு திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு

ணைமுறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்

போர்மலை (ச)தொருசிறை நிற்ப யாவரு

மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்

(ரு)நிலாதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

(௨௬௬)

க. கண்கூடியுத்த.

ஈ. அறியாதவர்.

ரு. நிலாகாழ்மாலையெங்

உ. தழீஇக்.

ச. ஒருதிறநிற்ப.

கேள்வனை.

(௨௬௭.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கடடூர் நாப்பண்

வேந்துவாய் மடித்து வேறலைப் (க)பெயரித்

(உ)தோடுகைத் தெழுதருந் (ஈ)தூர்தெறி ஞாட்பின்

வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலக்கி

ரு யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே ருகிய

சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

புறநானூறு மூலமும் உளையும்.

உருள

வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஒளவையார்.

(உகரு)

க. பெயர்த்.

உ. தொழுகைத்.

ங. தூர்ந்தெறி.

(உகசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கைய ராயவி புகைப்பவு
மெல்லா மனையுங் கல்லென் றனவே
வேந்துடன் நெறிவான் கொல்லோ
ரு நெடிதுவந் தன்றா நெடுந்தகை தேரே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறண்புல்லே.

வெள்ளைமாளர்.

(உகசு)

(உக௭.) பெருநீர் மேவந் தண்ணடை யெருமை
யிருமருப் புறமு நெடுமா (க)னெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலனைக்
கன்றுடை மரையா துஞ்சுரு சீதூர்க்
ரு கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (உ)நாரரி
(ங)நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளினுந்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே (ச)வைந்துதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
கடு மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

(உக௭)

க. நெற்றின்.

உ. நாரி.

ங. நிறைமுதிர்.

ச. வைந்துணை.

(உக௮.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே
தேற லுண்ணு மன்னே நன்று
மின்னுன் மன்ற வேந்தே யினியே
நேரா ராரெயின் முற்றி வாய்மடித்
ரு ரநீமுந் தெனவே.

திணை - காந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆலியார்.

(உக௮)

* ஆனியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(௨௬௬.) பருத்தி வேலிச் சீறார் மண்ணை

(க)னுழுத்த நுண்ட வோய்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம போழ
நெய்ம்மிதி யருந்திய கொய்சவ லெருத்திற்

நு றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணக்குடை முருகன் கோட்டத்துக்

(உ)கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந துரின் றவ்வே.

திணை - நோகீசி; துறை - துதிநாமறம்.

பொன்முடியார்.

(௨௬௬)

க. உழுதநுண்ட.

உ. கலங்கொடா.

(௩௦௦.) தொறாஅ தொறாஅ வென்றி தோலொடு

துறுகன் மறையினு முய்குவை போலா

.....யே

கற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன

நு பேரு ரட்ட கள்ளிற்

(க)கோரிற் கோரிற் தோருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார்.

(௩௦௦)

க. கோரிற்கோயிற்.

(௩௦௧.) பல்சான் றிரே பல்சான் றிரே

குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய

வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்

கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றிரே

நு முரசுமுழங்கு (க)தானேறு மரசு மோம்புமி

னெளிதேந்து மருப்பினுங் களிதும் போற்றுமி

னெனையாட் (உ)டங்குதும் போரே யனைநா

ளெறியா (ங)ரெறிதல் யாவண (ச)தெறிந்தோ

ரெதீர்சென் நெறிதலுஞ் (ரு)செல்லா னதனா

க0 லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே

பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா

ணிள்ளளப் பன்ன நில்வாக் குறுநெறி

வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி

யெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென

கரு வேந்தார் யானைக் கல்ல

தேந்துவன் (சு)போலான்ற னிலங்கிலே வேலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்மூலங்கிழார்.

(௩௦௧)

டானையு.

க. அறிதல்.

டு.

தானு.

ச. அறிந்தோன்.

கூ. போலானி.

(௩௦௨.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்

(க)தாவு புதளு மாவே பூவே

விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட

நரந்தப பலகாழ்க் கோதை (உ)சுற்றிய

டு வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்

கைவார் நரம்பின் பாணாக் கோக்கிய

நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறார்

நோக்கினர்ச செகுக்குங் காளை (ங)பூக்கி

(ச)வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்

க௦ விண்ணிவர் விசும்பின் மீனூந்

தண்பெய லுறையு முறையாற் றுவே.

தீணை - அது; துறை - துதிநாமறம்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௩௦௨)

க. தாவுபுதளு.

உ. சுற்றியைதமை.

கூ. ஊக்கு.

ச. வேலினிட்ட.

(௩௦௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது போற்றுகுளமபு கடைபூ

வுள்ள மொழிகுரு கொட்பின் மான்மே

லெள்ளநாச செகுக்குங் காளை கூர்த்த

வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப

டு வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை

யுணாசால் சிறப்பின் (க)வேந்தர் முன்னர்க்

கராபொரு முன்னீர்த் (உ)தினாயிற் போழ்ந்தவர்

கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப

விலங்குமூர்ப் பியாளை யெறிந்த வெற்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

எருமைவெளியனார்.

(௩௦௩)

க. வேத்தன்.

உ. திழவி.

(௩௦௪.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை சூடி

நடுங்கு (க)பனிக் களைஇயா நாரரி பருகி

வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி

பண்ணற்கு விளைதி நீயே நெருநை

டு யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு

நானைச் செங்குல் னமரெனக் கூறிப்
(உ)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (கூ)பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த

க0 னிலங்கிரும பாசறை நடுங்கின்

றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார்.

(கூ0௮)

க. பனிக்கசாஅய்.

உ. புன்மையிற.

கூ. பன்மாண்.

(கூ0௯.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (க)மருங்கு

லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா

னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்

சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே

நு யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி

மாண்வினை யானையு மணி(உ)களைத் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

மதுனாவேனாகான்.

(கூ0௯)

க. மருங்கின்.

உ. களைத்தனனே.

(கூ0௯.) களிறுபொரக் கலங்கு (க)கழன்முள் வேலி

யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறா

ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை

நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது

— நு விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யெண்ணையு

மொ..... வேந்தனொடு

நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

திணை - அது; துறை - ழுதினமுல்லை.

அள்ளர்நன்முல்லையார்.

(கூ0௯)

க. கன்முன்வேலி.

(கூ0௯.) ஆசா கெத்தை யார.....

களிறொடு பட்டோன் வம்பலன் போலத்

தோன்று முதுககாண் வெரினில் வரியணில்

வாலத் தன்ன காண லுகின்

நு கழன்முரு முதுவிய ரி.....

.....ல்லுமயா(க)துமணர்

யாருயி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வன்பக டேய்ப்பதத் (உ)தெறுவர்
(ஈ)பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வடுகளத்
க0 தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புணாமை யோனே.

திணை - தும்பை; துறை -

(ஈ0௭)

க. மன்ற.

உ. தெறுவாப.

ஈ. பெருயிர்க்கொ.

(ஈ0௮.) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பசுசை மிஞ்ிறுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறார் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
ஈ வேந்தார் யானே யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் நெறிந்த வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
புளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திரம் பெருவிற
லோச்சினன் னுரந்த காலே மற்றவன்
க0 புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடித் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - ழுதினீழல்லை.

கோவூர்கிழார்.

(ஈ0௮)

(ஈ0௯.) இரும்புமுகஞ் சிதைய நூறி யொன்னு
ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிகே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
ஈ மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
யுளனென வரூஉ மோரொளி
வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

திணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு.

மதுரையினங்கண்ணக்கொள்கிறார்.

(ஈ0௯)

(ஈ10.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணு னாகவிற்
செறாஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
மியவொடு மனனே யினியே
புகர்நிறங் கொண்ட களிற் டடானுன்
ஈ முன்னுள் வீழ்ந்த வுரவோர் மகனே

யுன்னில னென்னும் புண்ணென் றம்பு
மாணா யன்ன குடுமித்
தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(கக0)

- (ககக.) சளர்ப்படு கூவற் றேண்டி நாளும்
புலைத்தி கழிஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு மறுதிள் மாசுண விருந்து
பலாகுறை செப்த மலர்தா சண்ணத்
ரு கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சாலபுடை யோனே.

திணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஒளவையார்.

(ககக)

- (ககஉ.) நன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னுக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொலலற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ரு யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிதெறிந்து பெயாதல காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - முதிர்முல்லை.

பொன்முடியார்.

(ககஉ)

- (ககங.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சித்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
ரு வுப்போய் சாகாட் மெணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே
யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிசுழார்.

(ககக)

- (ககச.) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வெண்வே னெடுத்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுலவிடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறார்க்

நு குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து .

(க)நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்

சிறையுந் தானேதன் னிறைவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஐயூர்முடவனார்.

(ககச)

க. நிறையறிந்து.

(ககரு.) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்

கடவர் மீது மிரப்போர்க கீயு

மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி

யில்விறைச் செரீஇய நெடுவிகோல் போலத்

நு தோன்றா திருக்கவும் வலலன் மற்.....

..... கனையெரி போலத்

தோன்றவும் வல்லன்றான் தோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார்.

(ககரு)

(ககசு.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திச்

காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி

னுட்செருக் (க)கனந்தர்த் துஞ்சு வேனே

யவனெம் மிறைவன் யாமவன பாணர்

நு நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்த

னிரும்புடைப் பழுவாள் வைத்தன னின்றிக்

கருங்கோட்டுச சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்

டவதி லாள நென்னாது நீயும்

வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்

க0 கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச

(உ)சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக

சிறுகண் யானே வேந்துவிழு முறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கள்ளிற்கடையத்தன் வேண்ணுநனார்.

(ககசு)

க. களந்தர்த்துஞ்சு.

உ. செறுவர்சிவந்து.

செறுவர்சிவந்து.

(ககஎ.) வெ..... நுது

முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்

கதஞ்ண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்

யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

௫ வேட்கை மீளப்... ..

.....கு மெமக்கும்

பிரர்க்கும் யார்க்கு மீயந்துயிலெறபினனெ.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேம்பற்றூர்க் துமரனார்.

(கக௭)

(கக௮.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற் குணங்.....

மயிலஞ்சாயன் மாஅ யோளொடு

பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரோ

மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்

௫ பாணர் (க)கரம்பிசை நீரொடு வயமான

குரகை பீலியி னிளமை(உ)மூத்த குடம்பைப்

பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யாரந்துதன்

புன்புறப் பெடையொடு வதியும்

யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றுர்கிழார்.

(கக௮)

க. கரம்பிண்கிரொடு.

உ. மூத்த.

(கக௯.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க)ரோண்டிப்

செங்கட் சின்னீர் பெய்த சிறின்

முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி

(உ)யாங்கஃ டெனடென வறிதுமா சினறு

௫ படலை முன்றிற் சிறுதினே யுணங்கல்

புறவு மீதலு மறவு முண்கெனப்

பெய்தற் கெல்லின் று பொழுதே யதனான்

முயல்சட்ட வாயினுந் தருகு வேம்(க)புகுந்

திங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண

க௦ கொடுங்கோட் டாமா னடுக்குதலைக் குழவி

புன்றலைச் சிறுஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்

சீறார் மன்ன நெருநை ஞாங்கர்

வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்

பாடினி மாலே யணிய

க௧ வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

(கக௯)

(௩௨௦.) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் களைதுயின் மடிந்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்

௫ திர்தொழிற் றனிக்கலை திளைத்துவினை யாட
வின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ நெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவது

மில்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து
க௦ மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்கி
கானக் கோழியொ டதல்கவர்ந் துண்டென
வார நெருப்பி னார னறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவன் னார
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்

௧௫ தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று
மருகா தியும் வண்மை
புனாசா னொடுந்தகை யோம்பு மூரே.

தினையும் துறையும் அவை.

வீனாவெளியனார்.

(௩௨௦)

(௩௨௧.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் (க)சேவன்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்
களகிடை. புணங்கற் செவ்வி கொண்டென
வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன

௫ குடநதையொ செவிய கொட்டெலி யாட்டக
கலியார் வரகின் பிறங்குபீ ரொளிக்கும்
வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று
தின்பழம் பசீஇனனே பாண
வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்

க௦ செருவெங் குரிசி லோம்பு மூரே.

தினையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்.

(௩௨௧)

க. செலவன்.

(௩௨௨.) (க)உழு.....ன
கவைமூட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்

௩௪

புதுவர கரிகாற் கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்

ருமுடைய
முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்
பெருஞ்சுவல் வானை பிறழு மாங்கட்
பணை.....

க0யாவேலோ.....ரே.

நீணையும் துறையும் அறவு.

ஆவூர்கிழார்.

(௩௨௨)

க. வழு.

ஓழு.

(௩௨௩) புலிப்பாற் பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா.....க்
குள்ளியது சுரக்கு மேம்பா வீகை

ரு வெள்வே லாவ மாயி னொள்வாட்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழி யாவேலொனனா.....

.....

.....டர்கிழார்.

(௩௨௩)

(௩௨௪) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணைக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளுன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய (க)வேட்டுவர் விழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வாண்மு

ரு னாக துண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர்வல்வீற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலத் தழிஇய வங்குடிச் சீறார்க்
குமிழுண் வெள்ளை (௨)பகுவாய் பெயர்த்த

க0 வெண்காழ் (௩)தாய் (௪)வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுநீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நானுடை நெடுத்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அலத்தார்கிழார்.

(௩௨௪)

க. வேட்டுவன். உ. மறுகுவாய். க. காய. ச. வன்காழ்ப்பந்தர்.
மறுவாய்.

(௩௨௫.) களிநுநீ றாடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந்துசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுதீளைத் திட்ட கலுழ்கண் னூறன்

டு முறையி னுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை
முளவுமா தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவ
ருடும்புழு தறுத்த (க)வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சீறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமாரா
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நாற்ற

க0 மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத
திலந்தலை யிரத்தி யலங்குபடு நீழற்
கயந்தலைச் சிறுஅர் கணைவினை யாடு

(உ)மருமுனை யிருக்கை யதுவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்

கரு தாங்கா விகை நெடுந்தகை யூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணொசாத்தனார்.

(௩௨௫)

க. கொடுங்காழ். உ. அருமினை.

(௩௨௬.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகி
னிநுட்பகை வெரீஇய நாகிளம பேடை
யுயிராடுந் குற்றுப் புலாவிடடு யாற்றச
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந் ளெழுந்த

டு பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
கதிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றணியு
மருமுனை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறுஅர் சேட்புலம் படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தா னூடும்பின்

க0 வீழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனு
முருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பொருஞ்சமந்

தண்ணல் யானை யணிந்த

கரு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

*தங்கூல் பூட்கோவலனார்.

(௩௨௬)

(௩௨௭.) எருது காலுறு தினைஞர் கொன்ற

(க)சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த ஈடவர்க்குக் கொடுத்த மிசசில்
பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலி

ரு நெக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
(உ)வரகுகட னிரக்கு நெடுத்தகை
யரசுவரிற் றுங்கும் வல்லா என்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

(௩௨௭)

க. சில்வினை.

உ. வரகுகடனீர்க்கு.

(௩௨௮.)டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருந்த

புன்புலச் சீறார் நெல்வினை யாதே
வரகுந் திணையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்களுக் கீயத் தொலைந்தன

ருடமைந் தனனே
யன்ன னையினும் பாண நன்றும்
வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட.....
களவுப் புணியன்ன வினை.....

.....வா டின்குறை

க0 கொய்குர லரிசியொடு நெப்பெய் தட்டுத்
துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின்.....

.....சுவன்மாதோ

தாளிமுத னீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை

கரு முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்
சீறார் மன்னனைப் பாடினை செவினே.

திணையும் துறையும் அவை.

(௩௨௮)

(௩௨௯.) இல்லடி கள்ளின் சில்குடிச் சீறார்ப்

புடைநடு கல்லி னுட்பலி யூட்டி

* தங்கூல் தாட்கோவலனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

- (க) நன்னீ ராட்டி நெய்நீரைக் கொளிஇ
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
டு மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க னோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுத்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகளினவேட்டாரீ.

(கஉக)

க. நன்னராட்டி.

- (கஉ௦.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதவி
னேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்களிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதேர் வென்றும்
டு பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறார்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயனாரீ.

(கக௦)

- (ககக.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறார் மதவளி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலேச் சிறுதீ னெலியுங்
டு கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னு
(க) னீனெடும் (உ) பந்த ஞண்முறை யூட்டி
மிற்பொலி மகடேப் போலச் சிற்சில
க௦ வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதிறிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துகுக்கும்
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
தூவவும் வல்லனவன் றாவுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகூத்தனாரீ.

(ககக)

- (௩௩௨.) நிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
(க)நீரும்புற (உ)நீறு மாடிக் (௩)கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூணாக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
நு மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
யின்குர (ச)லிகும்பை (நு)யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் (சு)செல்லுமாங்
கிருங்கடற றுணை வேந்தர்
க0 பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

விரியூர்நகிகனார்.

(௩௩௨)

க. இரும்புக.	௩. கலத்திடை.	நு. யாழெடுத்தியம்ப
உ. நீரு.	ச. இரும்பை.	சு. செல்லுங்கண்ணுறின்.

- (௩௩௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுய
லுன்றர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்
நு தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரி
னுண்டென வுணரா வுயவிற் றுயினுந்
தங்கினிர் சென்மோ புலவீர் நன்றுஞ்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் தீணையு முள்ளவை யெல்லா
க0 மிரவன் மாக்க னுணக்கொளத் தீர்த்தெனக்
குறித்துமா நெதிர்ப்பை பெறுஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்தீனை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிதுபுறப் பட்டன்றோ விலளொ தன்னார்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு.....
கநுஉமெபுசெய்
பாணி நெடுந்தேர் வலவ ரோடு
வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு
முண்பது மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(௩௩௩)

(௩௩௪.)பழனக்கண்பினன்ன
தூமயோக் குறுந்தா னெடுஞ்செங்கு குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றத தார்ப்பிற்
படபபொடுங்குமமே.....பின்பு.....

௫வாரேமனையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு
மூனெனைய ரவமொடு கைதூ வானே
யுயர்மருப் பியானைப் புகாமுகத் தணிந்த
பொலம்.....ப

௧௦ பரிசில் பரிசிலர்க் கிய
வரவுவேற் காளையுங் கைதூ வானே.

தினையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூந்தனார்.

(௩௩௪)

(௩௩௫.) அடலருந்து.....

.....குருந்தே மூலையென்
நிர்நான் கல்லது பூவு மில்லை
கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே

௫ சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகள ரவனையொடு
இந்நான் கல்லது.....
துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
நிர்நான் கல்லது குடியு மில்லை
யொன்னுத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

௧௦ யொளிறேந்து மருப்பிற் களிமெறிந்து வீழ்ந்தே

நெல்லுருத்துப் பரவுக் கடவுளா மிலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

மாங்குடிசுழார்.

(௩௩௫)

(௩௩௬.) வேட்ட வேந்தனும் பெருஞ்சினத் தினனே

கடவன சுழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யா
னொளிறுமுகத் தேந்திய வீக்குதொடி மருப்பிற்
களிறு கடிமாஞ் சேரா சேர்ந்த

௫ வொளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த் தனரே
யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க
வன்னோ பெரும்பே துற்றன் நிலலம்
அருங்கடி மூதா ரறனின் மன்ற

தானே விறன்மலை.....

க0 வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்த் திருந்தவிப் பண்பி னுயே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாங்காஞ்சி.

பரணர்.

(௩௩௬)

(௩௩௭.) ஆர்கவி யினனே சோனாட் டண்ணல்
கவிகை மணனாள் செல்ல ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றாஅர்
வாரொ கமலா.....

௫ வீத லானா விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை சிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென

க0 வகிலார் நறம்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வானுத வினியே
யற்றன் றாகவிற் றெற்றெனப் போற்றித்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொழங்க

க௫ கடுங்கண் யானே காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய நெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு யிற்றாற் றெற்றென

௨0 யாரா சுவர்கொ ருமே நேரிழை
யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை நெழுக்கு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௩௮)

(௩௩௯.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
௫ பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியனே கருஞ்சினே

வேம்பு மாறும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீசுவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
க0 பிணங்குத்திர்க் கழனி நாப்ப னேழுந்
(க)றுணங்குகல னுழியிற் றேன்று
மொரெயின் மன்ன னெருமட மகளே.

நீணையும் துறையும் உவை.

தன் னூர்கிழார்மகனார்.

(நாநா)

க. உணங்குகாரழி.

(நாநா.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
மடலை மாணிழ ளைசலிடக் கோவல
மததை முலலைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
நு நெடுநீர்ப் பரப்பின் வாணையொ நிகளுந்து
தொடலை யல்குற் றெடித்தோண் மகனார்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறாஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற.....
க0லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
மாம நுழப்பது மமரிய ளாசி
முறஞ்செவி யானை வேந்தர்
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

(நாநா)

(நாநா.) அணித்தழை துடங்க வோடி (க)மணிப்பொழிக்
(உ)குரலங் குன்றி கொள்ளு மினையோள்
மாமகள்
.....லென வினவுதி கேணி
நு வெடுப்பவெ
.....மைந்தர் தந்தை
யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை
கார்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

நாநா

நீணையும் துறையும் அவை.

அ.....

(௩௬௦)

க. பணிப்பொறி.

உ. கூரலக்குன்றி.

(௩௬௧.)டாஅ நேந்துகோட்

டம்பூந் தொடலை யணிந்ததழை யல்குற்

செம்பொறிச் சிலம்பி னிளையோ டந்தை

யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கடவு

ரு னரைமணி குசிரா.....

.....கணத் தன்ன கடும்கட் சுற்றமொடு

மாற்ற மாறான் மறலிய சினத்தன்

பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே

விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...மெல்லியற்

க௦ சுணங்கணி வனமுலைண்

மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றோ

வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி

விணிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு

வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்

கரு படைதொட் டனனே குரிசி லாயிடைக்

களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்

பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ

மென்புனல் வைப்பினித் தண்பனை யூரே.

நீணையும் துறையும் அவை,

பரணர்.

(௩௬௧)

(௩௬௨) கானக் காக்கைக் கவிசிற தேய்க்கு

மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக

ளேனோர் மகள்கொ விவளென விதுப்புற்

றென்னொடு வினவும் வென்வே னெடுந்தகை

ரு திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே

பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா கா தே

பைங்காற் கொக்கின் பருவாய்ப் பிள்ளை

மென்சேற் றடைகளை மேய்ந்துண் டதற்பி

னா லின்ற வையவி முட்டை

க௦ கூர்ந லிறவின் பிள்ளையொடு பெறுஉந்

தண்பனைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்

பெறுமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்

பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி றெருகா

வாட்கை வைகலு முழக்கு
கரு மாட்சி யிலரிவ டன்னை மாரே.
திணையும் துறையும் அவை,
அரிசில்கிழார்.

(கசஉ)

(ஈசாநா.) மீனெடுத்துநெற்குவைஇ
மிசையம்பின மனைமறுக்குந்து
(க)மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்சும்மையகஞ்ந்து
ரு கலத்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் ககாசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றூரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கியும்
புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
க0 முழங்கடன் முழவின முசுநி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புளைய ரல்லோர் வரையல எவளெனத்
தந்தையுங் கொடாது னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
கரு வருங்கின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்
திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுந லாரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர்.

(கசக)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(ஈசாசு.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
செயிவளை மகளி ரோப்பலிற் (க)பறந்தெழுந்து
(உ)துறைநனி மருதத் திதுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ
ரு புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
விரண்டினு ளொன்றா காமையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுடி யாரங் கண்ணி
கணிமேவநதவளல்குலவவரியே.

திணையும் துறையும் அவை.
..... அடைநெடுங்கல்லியார்:

(கசச)

- (௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கினகாஅ
தேரோ டத்துகள் கெழுமின தெருவு
(க)மாமறுகளின் மயக்குற்றன, வழி
கலக்கழாஅளிற், றுறை, கலக்குற்றன
௫ தெறன்மறவ ரிறைகூதளிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளியு
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி*
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
௧௦ கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
௧௫ கழிப்பினிப் பலகையர் (உ)கனுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவே
(௩)வின்ன மறவர்த தாயினு மன்னோ
வென்னு வதுகொ றுனே
௨௦ (ச)பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லுரே,
நீணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர்.

(௩௪௫)

௧. மாவழங்கலின்.	௩. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.
௨. சதுவாய்.	௪. பன்னெல்வேலி.

- (௩௪௬.) பிற.....ளபாலென மடுத்தவி
னீன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
கல்வி யென்னும் வலலான சிறுஅ
னோல்வ.....து குடியே
௫ யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யுமிவ னலனே,
நீணையும் துறையும் அவை.
அண்டர்மகன்துறுவழி.

(௩௪௬)

- (௩௪௭.) உண்போனறாநறுங்களளினிடச்சில
நாவிடைப் பஃரோ கொலச சிவந்த

வொளிறொளவாடக்குழைந்தபைந்தும்பை
யெறிந்திலை முரிந்த கதுவா.....

(௫) மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை
குண்டிரீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருங் கூந்தல் வருமு மணநாறு
மார்பின்மறப்போராலேசெபப
வென்னு வதுகொ ருனே சேந்த

௧௦ சினேநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
விளங்குனாய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வோர்துளங் கினநம் முருண் மரனே.

நீணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௪௭)

(௩௪௮.) வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கணனாக கொண்ட தீந்தே னிரியக்
கள்ளரிக் குங்குயஞ் சிறுமீன் சேவும்
பாண்சேரி வாய்மொழிக் தழும்பனூ ரன்ன

(௫) குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே
யினு ளாயின ளாயி னுனது
நிழறொறு நெமிந்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்துதல் யானை பிணிப்ப
வருதன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

நீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௮)

(௩௪௯.) நுதிவேல் கொண்டு துதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யவனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்

(௫) றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுநீப போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த ஓர்க்கே.

நீணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதவிளநாகுறி.

(௩௪௯)

(௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சுதைந்த வீஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

யாங்கா வதுகொ றுளே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
௫ கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
பொருந்தா தமருவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
௧௦ டொடிபிறழ் முன்னை யினையோ
ளணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுனையோலைக்கடைக்கண்ணம்புதூந்தாராயத்தொர்.

(௩௫௦)

(௩௫௧.) படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேளு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றுளே
௫ வென்றெறி வேந்த ரென்றும.....
வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்னு வதுகொ றுளே தெண்ணிர்ப்
பொய்கை மேயந்த செவ்வரி நானா
௧௦ தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினே முனையிற்
காமர்நாஞ்சி.....
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லாரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுபாப்படைமங்கமன்னியார்.

(௩௫௧)

(௩௫௨.) தேளங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வி.....கற்குந்து
அவல்வகுத்த பசங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
௫ ஆம்பல் வள்ளித் தொழக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புனல்வள.....
.....நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேளி
௧௦ புறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலங்
கொடுப்பவங் கொடாஅ னெ.....

.....ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு துண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுஞ்
கடு சிறுகோ லுனையும் புரவிடு.....
.....யமரே.

தினையும் துறையும் அவை.
பரணர்.

(கடுஉ)

(கடுங்.) ஆசில் சும்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணிந்த வல்கு
லீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமிமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்
ரு தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவ லாறு வெல்போ ரண்ணல
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன.....நிலைப்பல ரேர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
கடு வல்வி லினையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
.....
.....யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கடு கதுவாய் போகிய துதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

தினையும் துறையும் அவை.

காவிட்ப்பூம்பட்டி னத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

(கடுக)

(கடுசு.) அரசு தலைவரினு மடங்க லாறு
நிராகா மெஃக நீரின் மூழ்கப்
புனாயோர் சேந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொயகைக்
•ரு• கயலார் நாரை யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை மொய்யு
மூர்கனி னரிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தேந்திய வனைந்தேந் தினமுலை
விங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
கடு மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே,

தீனையும் துறையும் அவை.

பாணர்.

(௩௫௪)

(௩௫௫.) மதிலு ஞாயி லின்றே சிடங்கு
நீ இ ரின்மையிற் கன் றுமேயந் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே

.....

.....

(௩௫௬)

(௩௫௭.) பனிபழுதிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது துஞ்சந் திருநகர் வளாப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுகி

௫ யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிலண்மையான்
வாழ்கவெனப் பெயாபெற்றோர்

௧0 பிறர்க்குலமம் தானல்லது
தனக்குலமம் பிறரில்லென
வதுகிணந்து மதிமழுங்கி
யாகுகுநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்மச செல்கிணைஞனை

௧௫ நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்தமணியுக் கட றுபயந்தபொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்டவுடையுஞ் சேறுபட்டதசம்புங்
கனவிற்கண்டாங்கு வருந்தாதுகிற்ப

௨0 நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
காதல ரமுகண்ணீ

சென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப

௨௫ வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டிலகத்து

ம.....

தன்புறந் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கதையங்கண்ணனார்.

(௩௫௮)

புறநானூறு மூலம்.

உஅக

- (கரு௭.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் துயர்த்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டிக டிணையே
டு வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி.....

.....ணை
புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வெளவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்த் துக்கரை கொளலே.

திணை - அது; துறை -பெருங்காட்சியுமாம்.

பிரமணர்.

(கரு௭)

- (கரு௮.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
டு கைவிட் டனரே காதல ரதனால்
விட்டோரை (க)விடாஅ டிருவே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.

திணை - அது; துறை - மனையறம் துறவறம்.

வான்மீகையார்.

(கரு௮)

க. விடாஅதுதிரு.

- (கரு௯.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
பேள மகளிர் பிணந்தழுதப் பற்றி
டு விளரூன் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
யிம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
கடு வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து
நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய மாமயங்கிட
கரு விழைகிளர் நெடுந்தே நிரவலர்க் கருகாது

கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்மிநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அந்துவன்கீரணக்காவட்டனார்.

(௩௫௬)

(௩௬௦.) பெரிதாராற் சிறுசினத்தர்
சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
துண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையா
கலுழ்நனையாற் றண்டேறலர்

௫ கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்
தாமுவந்து தழுஉமொழியர்
பயனுறுப்பப் பலர்க்காறறி
யேம மாக விநநில மாண்டோர்
சிலரே பெரும கேளினி நாணும்

௧௦ பலரே தகையல் தறியா தோரே
யன்றோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனா
னிச்சமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசி
னச்சவர் கையி னிரப்ப லோம்புமுறி

௫ யஞ்சுவரப், பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத்
களளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
புல்லகத் திட்ட சில்லழிழ வல்சி
புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்

௨.௦ டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்

பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

தந்துமாரணச் சங்கவருணரேன்னும் நாகரியிப்பாடியது.

(௩௬௦)

(௩௬௧.) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக்
கூற்ற, நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரோடு சிதறிப் பெருநத்தைத்,
தாயினன்று பலர்க்கீதுத், தெருணடைய மாகளிற்றெடுதன்,
றாள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருணடை.....
.....ன்றதன், றுள்சேருநர்க் கினிதித்தும், புரிமாலையர்
பாடினர்க்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரோடு, கலந்தனையு
நீளிருக்கையாற், பொறையொ,.....மாளோக்கின்

வில்லென விலங்கியபுருவதுவலலென்னநகிலஞ்சுமுள்
 ளெயிற்றுமகளிரலகுறுங்காவசைமெல்லெ... ..ங்கலத்தேந்தி
 யமிழ்தெனமடுப்பமாந்தியிகழ்வின, ளில்லாவுலகத்து.....
மைநீசொல்லவேண்டாமுந்தறிந்த.....

.....ஹீ.

(நகுக)

(நகுகஉ.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
 மதியுற ழார மார்பிற் புரளப்
 பவிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
 பொழிலகம் பரந்த பெ.....

டுசூம விசய வெண்கொடி
 யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டானைக்
 கூற்றத் தன்ன மாற்றநு முன்பி
 னைக்குறற் காண்பி னந்த னாளிர்
 நான்மறைக் குறி.....யி

க௦ னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
 மருடர்ந்து மயக்கொரீஇக்
 கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
 வாயிருந்த வடைநல்கிச்
 சோறுகொடுத்து மிகப்பெரிதும்

கரு வீறுசான.....நன்றுஞ்
 சிறுவெள் ளென்பி னெடுவெண் களரின்
 வாய்வன் கூக்கை கூகையொடு கூடிப்
 பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
 காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ

* உ௦ டில்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல
 விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
 யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(நகுகஉ)

(நகுகஉ.) இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
 முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
 தாமே யாண்ட வேமங் காவல
 நிடுதினா மணவினும் பலரே சுடுபினாக்

டு காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
 நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாரிந் தனரே

அதனால், நீயும் கேண்மதி யத்தை வியா
துடம்பொடு நின்ற வயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
௧௦ கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று
௧௫ நிலங்கல னாக விவங்குபவி மிசையு
மின்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்நீர் முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் ஹந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

.....ஐயாதிச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(௧௬௬௩)

(௧௬௬௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் சேர்த்திக்
௫ காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கீந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும
௧௦ நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
கூகை கோழி யானாத்
தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௧௬௬௪)

(௧௬௬௫.) மயங்கிருங் கருவிய விசம்பு (௧)முகனாக
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
(௨)வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் (௩)வயங்குமணி யாத்துப்
௫ பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
பொருநர்க் காணச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலைநலப் பெண்டிறிற் ப்லர்மீக் கூற

(ச)வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மா

௧௦ ணிலமக ளழுத காஞ்சியு

முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னேரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மார்க்கண்டேயனார்.

(௧௬௫)

௧. முகனக. ௨. வழியிடை. ௩. வயிரமணியாரத்தப். ௪. உளனெனவாழிய.

(௩௬௬.) விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசு

.....ருங்கி னொருமொழித் தாக

வரவெறி யுருமி னுரறுபு சிலைப்ப

வொருதா மாகிய பெருமை யோருந்

௫ தம்புகழ்ந் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனால், அறவோன் மகனே ம.....

..... உரைப்பக்

நின்னுற்றம் பிறரறியாது

௧௦ பிறர்கூறிய மொழிதெரியா

ஞாயிற் றெல்லே யாள்வினைக் குதவி

யிரவி னெல்லே வருவது நாடி

யுை.....

உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றுங்குச்

௧௫ செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுணி யளேஇ

யங்கட் டேற லாய்கலத் துகுப்பக்

கெடலருந் திருவ.....

மடைவேண்டினர்க் கிடையருகா

தவிழ்வேண்டினர்க் கிடையருளி

௨௦ விடைஹீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப

நீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகனாக்

காவுதோறும்.....

மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

தீனையும் துறையும் அவை.

தநமபுத்திரனைக் கோதமனார்.

(௧௬௬)

(௩௬௭.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்

தமவே யாயினுந் தம.....

வேற்றே ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு

மேற்ற பார்ப்பார்க் கீங்கை நிறையப்

நு பூவும் பொன்னும் புனல்பட்டச் சொரிந்த
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி தேறல்.....மகிழ்ந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாறு வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வனாந்த வைகல்

க0 வாழச் செய்த நல்வினை யல்ல
தாமுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்

கரு யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மென
வியங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பெரலிகுநர் நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் காண்பேர்தந்த உக்கிரப்பெரு
வழுதியும், சோழன் இராசத்யமவேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தானா ஓா
வையார்.

(கூசுஎ)

(கூசுஅ.) கனிநு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணையிடத் தொலைந்தன
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே

நு கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி னெல்கி
நெடும்பீ டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே .
மெய்சிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்

க0 குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
யிரப்போ ரிங்கு...னென வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழுவ
கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்

கரு நெடாரித் தெண்கண் டெளிப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி மிடைந்த
நினைவுறு மார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்கள்வழி.

சேரமான் துடக்கோநேடுஞ்சேரலாதன் சோழன்வேற்புறடக்கைப்பெருநய்கின்றியோடு போர்ப்புறத்துப்போருவிழந்தாரங்கழந்தன்னதாக உயிப்போகாது கிடந்தினைக் கழாத்தலையார்.

(௩௬௮)

(௩௬௯.) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்

கருங்கை யானை கொண்மு வாக

நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த

வாண்மின் என வயங்குகடிப் படைந்த

௫ குருதிப் பல்லிய முரசமுழக் காக

வரசராப் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின்

வெவ்விசைப் புரவி வீசவளி யாக

விசைப்புறு வலவில் வீங்குநா ணுகைத்த

கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை

௧௦ யிரச் செறுவிற நெரே ராக

விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டின்

செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற்

பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொடு வித்தி

விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்

௧௫ பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்

கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்

பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்

பாடுநர்க் கிருந்த பிடுடை யாள

தேய்வை வெண்காழ் புனையும் விசியினி

௨௦ வேய்வை காணா விருத்திற் போர்வை

யரிக்குரற் தடாரி யுருப்ப வொற்றிப்

பாடி வந்திசின் பெரும பாடான்

நெழிவி. தோயு மிமிழிசை யருவிப்

பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன

௨௫ வோடை துதல வொல்குத லறியாத்

துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த

வேழ முகவை நல்குமதி

தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏரீக்கள உருவகழமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கேழுதட்டுவனைப் பரணர்.

(௩௭௦)

(௩௭௦.)ளி

நாரும் போழுஞ் செய்துண் டோராங்குப்

- பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
௫ வேருழந் துலறி மருங்குடெ.....கொழிய
வத்தக் குடிஞை துடிமரு டங்குர
லுமுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறி.....
௧௦ வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
வினோந்தகுர லரிந்துகால் குவித்து
௧௫பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகனி ருக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
னகன்கட் டடாரி தெளிப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
௨௦ யிருப்புமுகஞ் செலித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வனாமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெல்கம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குடரடைச்சி
௨௫ யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செநுப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபுகங்
தடையார். (௧௭௦)

- (௧௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவற் காணாது
மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வையிப்
போதவி மூலரி நாரிற் றெடுத்தத்
தயங்கிரும பித்தை பொலியச் சூடிப்
௫ பறையொடு தகைத்த கலப்பையேன் முரவுவா
யாடுறு குழிசி பாடின்று தூக்கி
மன்ற வேம்பி னெண்பூ வுறைப்பந்
'குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே

- னரிசி யின்மையி னுரிடை நீந்திக்
 ௧0 கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்பி
 விருக்கே ய.....னி யன்பின்று தலைஇ
 யிராசரும் பார்க்கு முரைசால் பாசறை
 வில்லே ருழவரின் னல்லிசை யுள்ளிக்
 குறைத்தலைப் பிணனெதிர்ப்போர் பழித்தி
 ௧௫ யானே யெருத்தின் வாண்மட லோசசி
 யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
 மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
 யகன்க ணகிர வாகுவி தொடரலீற்
 பணைமரு ணெமிந்தாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்
 ௨0 புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
 களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றமுத்தி
 விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
 குடர்த்தலை மாலே துயல்வரச் சூழி (யுணத்தின)
 வாணப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
 ௨௫ வயங்குபன் மீனிணும் வாழியர் பல்வென
 வருகெழு பேளம்மக ளயரக்
 குருதித்துந ளாடிய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (௧௭௭)

- (௧௭௭.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி
 யேத்தி வந்த தெல்லா முழுத்த
 விலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்
 கணைத்துளி பொழிந்த கண்குடு பாசறைப்
 ௫ பொருந்தாத் தெவ்வ ரரிந்ததலை யடுப்பிற்
 கூவின விறகி னுக்குவரி துடங்க
 லான மண்டை வன்னியந் துடுப்பி
 னின வெண்மா னிடந்துழந் தட்ட
 மாமறி பிண்டம் வாலுவ னேந்த
 ௧௫ வதுவை விழவிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்
 வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சால்கெனப்
 புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்
 னிலவுத்திக ழார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்காவேள்வி.

அவனை மாங்குழிகிழார்.

(௧௭௭)

(௩௭௩.) உருமிசை முரசு முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மு வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கலைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
௩ யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டையு ழுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தாணைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்றவேந்தே
.....தண்ட மாப்பொறி

௧0 மடக்கண் மயிலியன் மறவி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைசுழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம பேரொ

.....யணிப் புரவி வாழ்கெனச்
௧௩ சென்னிழ லினமையி னன்னிழற் சேர
துண்புண் மார்பிற் புன்றலேச சிறுஅ
ரம்பழி பொழுதிற் றம்முக்கங் காணு
.....ற் றெக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீந்துகு பறந்தலை

௨0 மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடியு
புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேரசு
சென்றோன் மன்ற சொடு.....
.....ண்ணறிநர் கண்டுகண் ணலேப்ப
வஞ்சி முறறம் வயக்கள னாக

௨௩ வஞ்சா மறவ ராட்போர பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி

• பொலிக வத்தைநின் பனைதனற.....ளம்
விளங்குதினை வேந்தா களந்தொழுவூ சென்று
புகர்முக முகவை பொலிகென தோசுதித்

௩0 தொண்ட ரொன்ப பெரியோர் யானு
மயகண் மாக்கினை யதிர வொற்ற
.....லெனாயினுங் காதலி னேத்தி
நின்றோர் பிறரிவ ணின்மையின்
மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற பெரும
௩௩ பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குத்
தாவின் றதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணநரி திரிதரு மாங்க'ணிணனருந்து
செஞ்செவி யெருவை குழிஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏரீக்கள உருவகமுமாம்.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரெறித்தானைக் கோ
பூர்கிழார். (க௭/௩)

(க௭௪.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி ரவியத்
தண்பளி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

௫ மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக கான்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம பாடப்
புலிப்பற் றுலிப் புன்றலைச் சிறுஅர்

௧௦ மான்கண் மகளிர்க கான்தே ரகனறுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுழிர் சாந்தம
புகர்முக வேர்த்து மருப்பொடு மூன்று
மிருங்கேழ வயப்புலி வரியதட் குவைஇ

௧௫ விருந்திறை நல்கு நாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மைபு முடைபையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (க௭௪)

(க௭௫) அலங்குத்திர் சுமந்த கலங்கற் குழி
கிலைதளர்வு தொலைந்த வெலாகுநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யாவாய மாமட

௫ னாரும் போருங் கிணையொடு சுருக்கி
யேரின் வாழநர் குடிமுறை புகாஅ
ஆழிரந் துண்ணு முயவல வாழவைப்
புரவெதிர்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தாங்கு மறாஅ யாண

- க0 ரவனா யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கி யானு
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாப்
கரு புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலைய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்னு வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்
உ0 பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின மன்னனாப் பாடன்மா ரெமரே.

கிணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(௩௭௫)

- (௩௭௬.) விசம்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசங்கதிர் பழுதிய சிவந்துவாங் கந்திச்
சிறுநனி யிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்
சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்
ரு பாண ராரு மளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் கணையிரு ளகற்ற
பண்டறி வாரா வருவோ டென்னரைத்
க0 தொன்றுபடி துளையொடு பருவிழை போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
(க)நின்ற முரங்கை மிக்கு நன்று
மரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுருபு
கரு நிரயத் தன்னவென் வறன்களைத் தன்றே
யிரவி னானே யித்தோ னெந்தை
யன்றை ஞான்றினே டின்றி னுங்கு
மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படி புணையி
னுளத்தி னளக்கு னிரந்த கையே
உ0 னிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
ஒருநாள், இரவலர் வனாயா வள்ளியோர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் நெடுமொழி பியற்றிக்

தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மாள்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னுகரூர்.

(க௭௬)

க. நின்றமூரம்.

நின்றமூரத்தைக்கீக்கி.

(க௭௭.) பொற்கோட்டி
யானையரியக்கவர்பரிக் (க)கச்சைநன்மான் (உ)வடிமணிவாங்கு
சினைநற்றேர்க்குழவின (ங)கதழிசைவனதனிவுவா ளினவாழ்
நரார்வமொமனறிடநதடலொலிகொண்டகாணையடலயொய
குருசினீமன்னியநெடிதே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசதயம் வேட்டபெருநங்கிளியை உலோச்சாரூர். (க௭௮)

க. கச்சமை.

உ. வடிமணியாங்குருள்.

ங. கதழ்பரி..... மண்டிக்கடலொலிகோசமா.

(க௭௮.) தென்பரதவர் மிடல்சாய

வடவடுகர் வாளோட்டிய

தொடையமை கண்ணித திருந்துவேற் றடக்கைக்

கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி

௫ னன்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்

புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்

பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே

னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொறழி

யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட

க௭ வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல

மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை

தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்

டிலம்பா முழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்

விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்

௮௫. செவித்தொடர் மரபின விசற்செறிக் குநரு

மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரு

மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநருங்

கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை

வலித்தகை யரக்கன் வெளவிய ஞான்றை

௨௦ நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின்

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்போவிந் தாஅங்
கறாஅ வருகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதிபசுங்
தடையார். (௩௭௮)

(௩௭௯.) யானே பெறுகவன் றுணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை துவற
னெல்லரி தொழுவர் கூரவாண் மழுங்கிற்
பின்னை மறத்தோ டிரிபக் கல்செத்

நு தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சு
நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா னேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொறி.....

க0 வல்ல னெந்தை பசுதீர்த் தல்லெனக
கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கெட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
.....கனென் யானே தாயி

நு லாவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
வருமழை மங்குவின மறுகுடன் மறைக்குங்
குறும்ப.....நெதொடகழி நீண்மதி லூரே.

திணை - அது; துறை - பரிசீலிற்றுறை.

ஓய் மானீவல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னுகளிர்.

(௩௭௯)

(௩௮0) தென்பவ வத்து முத்துப் பூண்டு
வடகுன்ற.....
.....ங்கடற் றுனை
யின்னிசை விறல்வென்றித்

நு தென்னவர் வயமறவன்
மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

- வெறுபெ.....த்துந்து .
 தீஞ்சனைப் பலவி னஞ்சிற் பொருநன்
 ௧௦ றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
 னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்
 வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
த்தாரப் பின்னையஞ் சிறுஅ
 ரன்ன னாகன் மாறே யிநநில
 ௧௧ மிலம்படு காலே யாயினும்
 புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கறும்பே.
 திணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.
 நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(௬௮௦)

- (௬௮௧) ஊனுமுறு முனையி னினிதெனப்
 பாலிற் பெயதவும் பாகிற் கொண்டவும்
 மளவுபு கலந்து மெல்லியது பருகி
 வீருந்துறுத் தூற்றி யிருந்தனெ மாகச்
 ௧௨ சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாடடென
 யாந்தன் னறியுன மாகத் தான்பெரி
 தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
 துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
 பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
 ௧௩ பெயலபெய் தன்ன செல்வத் தாங்க
 னையா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
 சிதராஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
 புதுனுஈர் வலந்த தெண்க னெற்றி
 விரல்விசை தவிர்க்கு மாலைப் பாணியி
 ௧௪ னிலம்பா டகற்றல யாவது புலம்பொடு
 தெருமர லுயக்கமுந் (௧)திர்க்குவோ மதன
 விரு(உ)நிலங் கூலம் பாறக் (௩)கோடை
 வருமழை (௪)முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
 சேயை யாயினு மிவனை யாயினு
 ௨௦ மிதற்கொண் டறிகை வாழியோ கிணைவ
 சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றானே யெந்தை
 யொலிவென் னாருவி வேங்கட நாட.
 னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு
 மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

௨௫ திருங்கோளீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கரும்ப னூர்கீழான நள்ளுகுறீ.

(௩௮௧)

க. தீர்க்குவோனதனால்.

க. கொண்டவருமழை.

உ. நிலங்கடலம்

ச. முழக்கிடைக்.

(௩௮௨) கடற்படை யடற்கொண்டி

மண்டுற்ற மறனோன்றாட்

டண்சோழ நாட்டுப்பொருந

எலங்குளை யணியிவுளி

௫ நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்

பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டே

மவற்பா துமவன் றுள்வாழியவென

நெய்குய்ய ஓனனின்ற

பலசோற்றா னின்சுவைய

௧௦ நல்குரவினாபசிததுன்பவெனபரிள

முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறுஅரும்

யானுமே மணியங் கேழணி யுத்திக

கட்கேள்விக் கவைநாவிற்

முாநிறத்த வராஅப்போல

௧௫ வறனொர் இ வயங்குவாய்ப்ப

விடுமதி யத்தை கடுமான் றோன்ற

வினதே, முந்நீ ருடுத்திவ் விபனுவ கறிய

வெனதே கிடைக்கா முன்னவென் றெண்கண் மாக்கிணைக்

கண்ணகத் தியாத்த துண்ணரிச் சிறுகோ

௨௦ லெந்தொறு நுடங்கி யாக்குறின் பகைஞர்

கேட்டொறு நடுங்க வேந்து

வென்ற தோழிநர் வேத்தவை யானே.

தீணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலூர்கீழார்.

(௩௮௨)

(௩௮௩) ஒண்பொழிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து

தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

துண்கோற் சிறுகிணை சிவம்ப வொற்றி

நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்

௫ தண்புகழேத்தினெ ஓனபுலந்

புறநானூறு மூலம்.

உசுன

தருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கும்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாம்பற்
தேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்

க0 பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சாம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூங் கலிங்க முடி இ றுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு றுசுப்பி னவ்வாங் குந்திக்
கறபுடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல

கரு வெற்பெயர்ந்த கோக்கி.....

.....கறகொண்
(உ)டளித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி வேலோ
குறுமுலைக கலமரும் பாலார் வெண்மறி

20 நரைமுக ஆகமொடு கஞ்சென.....

..... (ங)கன்றுபல கெழீஇய
கான்கெழு நாடன் கடுந்தேர் வியனென
வொருவனை யுடைபேன் மன்னே யானே
யருனெவன் பரிகோ வெள்ளியது நிறையே.

தினையும் துறையும் அவை

மாறேக்கத்து *நப்பசலையார்.

(ஙஅங)

க. காம்பின, உ. டழிளிததுப, ங. தன்றுபல.

(ஙஅச.) மென்பாலா னுடனணைஇ
வஞ்சிக்கோட் டிறங்குநானா
வாடைக்கருமபின் பூவருந்து
வன்(க)பாலாற் கருங்கால்வரகின்

ரு

வங்கட 'குறுமுயல் வெருவ வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக குந்து
விழவின் றுயினு முழவர் மணடை
யிருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து

'க0'துணையேம் பெரும
நெல்லென்னும் பொன்னென்னுங்
கன்னற்கொண்ட நறவென்னு
.....மன்னு வைபவலவும்

* கப்பாலையாரொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யான்றண்டவு (உ)மூன்றண்டா
கரு நிணம்பெருத்த கொழுஞ்.....

.....

நீர்நாண நெய்வழங்கிப்

புரந்தோ நெனதை யாமலநதொலை.....

யன்னோனே யுடையேமெனபவற.....

உ௦ கிபாண்டு நிற்க வெள்ளி மாண்ட

வுண்டநன்கலம் பெய்துதுடக்கவுந்

தின்றனப்ப (கூ)லூன்றோண்டவும்

வந்த வைக லல்லது

சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழாணப் புறத்தீணைநன்னுகநர்.

(கூ௮௪)

க. பாலாற்கு.

உ. மதுன்றண்டா.

கூ. லூன்றோனறண்டவு.

(கூ௮௫.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்

புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்

தனவடத தொன்றினு மிலனே பிறன்கடை

யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி

ரு வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை

நீலத்தின் சிதார்களைந்து

வெளிது உடுபென் பசிகளைந் தோனே

காவிரி கனையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை

நெவ்வினே கழனி யம்பர் கிழவோ

க௦ னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய

வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட

வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

தீணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடநர்.

(கூ௮௬)

(கூ௮௭.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்

படுமாரித் துளிபேர்ல

நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்

சூடு கிழித்து வாளை மிசையவு

ரு மூன்கொண்ட வெண்மண்டை

யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்

வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை

யீத்தோ நெந்தை யிசைதன தாக

க0 வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்

பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பின

புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்

வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்னு

கடலேகரந்த கலனெண்ணுவோர்

கரு கானற் புன்னைச் சினைநிலைக் குந்து

கழிபே, சிறுவெள் ளுப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்

பெருங்கன்னாட் மெண்ணெய்க்குந்து

அன்னநன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே

பொராஅப் பொருநரேம்

உ0 குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுந்

குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும

வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்

தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்

யாண்டு நிற்க வென்றியாம்

உரு வேண்டிய துணர்ந்தோன் றுள்வாழியவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்துழற்றத்துக்குச்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோலூர்கிழார். (௩௮௬)

(௩௮௭.) வள்ளுகிர வயலாமை

வெள்ளக கெண்டனன வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்

தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று

மாறுகொண்டோர் மதிவிடறி

ரு நீறூடிய நறுங்கவுள

பூம்பொறிப் பணையெருத்தின்

வேறுவேறு பரந்தியங்கி

வேந்துடைமினே யயல்பரக்கு

மேந்துகோட் டிரும்பினர்த்தடக்கைத்

க0 திருந்துதொழிற் பலபகடு

பகைப்புல மன்னா பணிதிறை தந்துதின்

னசைப்பல வாழ்நர் நல்குர வகற்றி

மிகப்பொலியாதசெவடிசுயரத்தை

யென்றியாணிசபபினனினனறென்றி

ரு பலபிறன வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ

மிருவவினாகனறிருந்துகழம்

சேவடி குறுகல் வேண்டி.

வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினே

னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்

௨௦ றன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்

குன்றகழ் களிநென்கோ

ரொ.....ாவென்கோ

மன்றுநிறையு நிராயென்கோ

மனைக்களமரொடு களமென்கோ

௨௫ ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி

னல்கி யோனே நசைசா ரேன்ற

லாழி.....

பூழியாபெருமடியானேச்

செருமிகு நோன்றாட் செல்வக் கழங்கோ

௩௦ வாழி யாத நென்னாத் தெவ்வ

ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவார் மாதோ

நெடிதே, நி.....வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்

கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்

பல்லூர் சுற்றிய கழனி

௩௫ யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் துண்டு
கட்பாலியாதன். (௩௮௭)

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய வினாவயற

பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை

யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்

.....பொருந்தித்

௫ தன்னிலை யறியுந் தாக வங்கிலை

மிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய

கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்ற

னாமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புலவாடைவி

.....பெயர்க்கும்பண்ணாககெட்டொராமக்கிரொன

௧௦ வினைப்பக டேத்து மேனி தினைத்தொடர்

நாடொறும் பாடே னாயினே தாக

நாணா, மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்

பிணிமுர சிரங்கும் பிடுகெழு தானே

யண்ணல் யானை வழுக்கண்

௧௫ மாறி வியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுதடி கிழான்பண்ணனை மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

(௩௮௯.) நீர் துங்கின் கண்வலிப்பக்

கானவேம்பின் காய்திரங்கக்

கயங்களியுங் கோடையாயினு

மேலா வெண்பொன் போகுறு காலே

௫ யெம்மு முள்ளுமோ பிள்ளையம் பொருந

வென்றீத் தனனே யிசைசா நெடுந்தகை

யின்றுசென் நெய்தும் வழியனு மல்லன்

செவினே காணு வழியனு மல்லன்

புன்றலை மடப்பிடி யிளையக் கன்றுதந்து

௧௦ குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்

கல்விழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்

செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய

தை னுங்கன் போல நீயும்

பசித்த வெரக்கற் பழங்கண் வீட

௧௫ வீறுசா னன்கல நல்குமதி பெரும

வைதக லல்குள் மகளிர்

நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்களைக் கள்ளிலாத்திரையனார்.

(௩௮௯)

(௩௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு

மறவை நெஞ்சத் தாயி வாள்

ரரும்பலர் செருநதிநெடுங் கான்மலர் கமழு

மன்னமுற்றத், தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்

௫ கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்

மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்

னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்

பாடி நின்ற பன்னு ளன்றியுஞ்

சென்ற ஞானறைச் சென்றுபட நிரலின்

௧௦ வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற

புன்றலைப் பொருந னனியன் றுனெனத்

தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

முதலீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைர்
ததிரும் வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
கரு மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
மயிர்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்

௨௦ கடுங்கண் வேங்கை வீகண் டன்ன
படுதரு செந்நெற் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றானே யுண்டுறை
மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
கண்டாற் கொண்டுமனை திருந்தடி வாழ்த்தி

௨௫ வரனறி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானே வேந்த
ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அத்யமானேடுமானஞ்சியை ஓளவையார்.

(௩௬௦)

(௩௬௧.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய விண்டோய் பிறங்கண்
முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கீழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றதிருந்தா

௫ முரிபரந்துபட கெண்டி. யரிய லார
கெ.....ய லார்தைய றுண்டினி துவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
விற்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி.

௧௦ நன.....
வினவலின் முன்னும் வந்தோன் மருங்கி
னின்னுமன் னாகவிற் பொருந் னிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந் ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசி.....

௧௫பெருங்கழி துழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியம் புதராஞ் சேக்குந்
தந்தை, தந்தபுன யானின செழநகர் வரைப்பி
னெஞ்சமர் காத னின்னெய் யோளொ
டின்றுமி.....ஞ்சா

௨௦ றுளிபத னறிந்து பெநழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

பொறையாற்றுகிழாணைக் கல்லாடனார்.

(௩௧௧)

(௩௧௨.) மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான்
கொடும்பூ னெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசிலை நிலவின் பனிபடு விடியற்

பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை

௫ யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ

வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்த

நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டிரத்

தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி.

௧௦ வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்

வைக லுழுவ வாழிய பெரிதெனச்

சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே

பூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி

வேர்புனா சிதாஅர் நீக்கி நேர்க்கா

௧௫ துண்ணூற் கலிங்க முடிஇ யுண்ணெனத்

தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்

கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தனைஇ

பூண்முறை யீத்த வன்றியுங் கோண்முறை

விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்

௨௦ தரும்பெற லமிழ்த மன்ன

கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

திணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான்மகர். பொதுட்டெழினியை ஓளவையார்.

(௩௧௨)

(௩௧௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதலிற்
குடிமுறை பாடி பெயர்யென வருந்தி
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்

௫ கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வணாவோர் யாரென
வுள்ளிய வுள்ளமொ டிலைசை துணையா
கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி

௧௦ யிங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி விடுகிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைகிறைத் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நானு

௧௫ வீன்ற வரவி னாருக் கடுக்குமென்
றொன்றுபடு சிதா ஆர் துவர நீக்கிப்
போதுவிரி பசன்றைப் புதுமல ரன்ன
வகன்றுமடி கலிங்க முடிஇச செல்வமும்
கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசின்

௨௦ மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யாமெக ளல்கு லொப்ப வாடிக்
கோடை யாயினுங் கோடி.....
காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்

௨௫ பிடுகெழு நோனாருள் பாடுகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துழைந்ததுஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (௧௧௧௩)

(௧௧௧௪.) சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
னெலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழுவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு

௫ முள்ள மோமபுமி னுயர்மொழிப் புலவீர
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடியிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக

௧௦ வகமலி யுவகைவொ டனுக்கல் வேண்டிக்
கொன்றுசினக் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி

யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்

௧௫ பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்

துன்னரும் பரிசு நருமென

வென் றுஞ் செலவேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையின்வெல்லாம் பாடாண்டினை.

சோழியவேறுதிநுக்குட்டுவனைக் கோனுட்டு எறிச்சுவர்மாடலன்மதுரைக்
தமரனார். (௩௧௬)

(௩௧௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்

பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்

கழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைப்

பல்லுவியற் பழஞ்சோற்றுப்

௫ புகவருத்திப் புதற்றளவின்

கூச்சூடி.....

.....அரிபலாருந்து

மனைக்கோழிப் பைம்பயிரினனே

கரனற்கோழிக் கவர்குரலொடு

௧௦ நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து

வேயன்ன மென்றோளான்

மயிலன்ன மென்சாயலாற்

கிளிகடியினனே

யகலள்ளற் புள்ளூரீஇயந்து

௧௫ யாங்கப், பலநல்ல புலனணியுஞ்

சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்

சிறுகண் யாளைப் பெறலருந் தித்தன்

செ.....உறந்தைக்குணாறு

நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்

௨௦ தபபெயாச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும

முன்ன ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்

கந்நனி செ.....மாலைத்

தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்

றிக்குரல்.....கி னரிக்குரற் றடாரியொ

௨௫ டாக்குறின்ற வெற்கண்மி

கிறிதுநிலலான் பெரிதுங்குற

னருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி

யெனவுரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்

பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிலனை

௩௦ யென்போற் போற்றென ரோனே யதற்கண்

டவன்மறவலேனோ பிறருள்ளலேனோ
யகன்ஞாலம் பெரிதுவெம்பினு
மிகவானு ளெரிதோன்றினுங்
குளமீனெடுந் தாட்புரையினும்
௩௫ பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிர்
பசுங்கட் கருணைச சூட்டொடு மாந்தி
வினாவெனறோ வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழகவன் றுளே.

தீனையும் துறையும் அனை.

சோழனுட்பே பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைக்கீரர். (௩௬௫)

(௩௬௬.) கிழநீரான் மீன்வழங்குந்து
மநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய வினாகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்

௫ துண்டிரீர்கூறு மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசா
நீந்தேற னறவுமகிழ்ந்து
திங்குரவைக் கொலைத்தாங்குந்து

௧௦ வுள்ளிலோர்க்கு வளையாகுவன
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன
கழுமியவேளே
வளநீர் வாட்டாற் நெழினி யாதன
கிணையெம்பெரும, கொழுந்தடிய சூடென்கோ

௧௫ வளநனையின் மட்டென்கோ
குறுமுயலி ளரிணம்பெய்தந்
துறுநெய்ய சோறென்கோ
திறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ

௨௦ வனனையபலபல.....

..... நுதலிய

விரும்பெரொக்க ஶீருஞ்செஞ்சிய
வழித்துவப்ப வீததோனெந்தை
யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே

௨௫ டிரிவானத்து மீனாப்பண்

விரிகதிர வெண்டிங்கனின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்விசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நினைசா னன்கல னல்கி

௩௦ யுணாசெலச சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.
தீணையும் துறையும் ஷவை.

வாட்டாற்றேழ்நியாதனை மாங்குழகிறார்.

(௩௧௬)

(௩௧௭.) வெள்ளியு மிருவிசம் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்கினைக் குடம்பைக் குற்றேறற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் ரொளியே பாடெழுந்

௩ திரங்குஞ்சன் முரசுமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
யெஃகிரு ளாகற்று மேம்ப பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்

௩௧ தெண்கண் மாக்கிணை தெளிப்ப வெற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த சூய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கல னிறைந்த மணனாறு தேறல்

௩௨ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து
வேணி லன்னவென் வெப்பு நீங்க
வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்
செறுவிற் பூத்த சேய்திழ்த் தாமரை

௨௦ யறுதொழி லநதனை ஏறம்புரிந் தெடுத்த
நியொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதுரைப் பெருங்கட விறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதிரக் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினு

௨௧ மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாறறலவன்
றிருந்துகழ னோன்றாட் டண்ணிழ லேமே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.

சோழன் துளமுற்றத்துத்துஞ்சியக்கள்ளிவளவனை எருக்காட்டுத்தாயங்கண்ண

(௩௬௮.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
வகைமா ணல்விற.....
பொறிமயிர் வாரணம பொழுதறிந் தியம்பப்
பொய்கைப் பூழுகை மலரப் பாணர்

௩ கைவல் சிறியாழ் கடனறிந் தியக்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ.....
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்

௧௦ புலியின மடிந்த சுல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதார்
மதியத் தன்ன வென்.....றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்

௧௩ தள்ளா நிலையை யாகிய ரொமக்கென
வென்வா வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னதைத்
தும்புபுடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னதைப்
புகைவிந் தன்ன பொங்கு துநிலுடனு

௨௦ யழல்கான் தன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருணைக்
கொககுசிர் நியிர லொக்க லார

௨௩ வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளர்வரு மழாஅற ழாரமொடு
புரையோன் மேனிப் பூத்தசல.....
முனாசெலவருளியோனே
.....யருவிப் பாயற் கோவே.

திணை - அது; குறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருந்தாமனார்.

(௩௬௮)

(௩௬௯.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
றொமொ ணுலக்கைப் பளுஉக்கும் தரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளிஇ நீழ்
லோங்குளனை மாவின றிவகனி நறும்புளி
௩ மேரட்டரு வராஅற் கோட்டுமின் கொழுங்குறை

செலுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு வினாஇ

- மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவளிழ்ப் புழுக்கல்
௧௦களற் படுநர் களியட வைகிற்
பழஞ்சோ றயிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந்துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே
௧௫ நெடுங்கழைத் தூண்டி விடுமீ நெடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட பாஅற் புளியங்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே நென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
௨௦ மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
நிப்படர்ந் திறந்து வண்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போவை
௨௫ யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
௩௦ வானறு விட்டன னத்தைய விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வருவப் பன்னினா
பூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென் விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர்சிமையத தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.

தாமாந்தோன்றிக்கோனை ஐயுர்முடவனார்.

(௩௧௧)

- (௪௦௦.) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கள்
மூவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்

௫ கடைத்தோன்றிய கடைக்கீங்குலார்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
ஊலகு காக்கு முயர்.....க்
கேட்டோ னெந்தையென் றெண்கிணைக் குரவே
கேட்டதற் கொண்மும் வேட்கைதண் டாது

௧௦ தொன்றுபடு சிதா றருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் லீறு.....
.....லவன
கலிங்க மழித்ததோட் டொன்னரை நோக்கி
நாரரித்த நறவுமகிழ்ந்து

௫ போதறியேன் பதிப்பழகவுந்
தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்

௨௦ திருங்கழி யிழிதரு கலிவங்கந்
தெறுநீர்ப் பாப்பின் யாறற சித்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூ
ருறைவின் யாண.....கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சொழன் நலங்கீள்ளியைக் கோவூர்கிழார்.

(௪௦௦)

புறநானூறு முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
அகன்றலைவை,	௩௩௩	ஆசாடுகந்தை,	௩௦௭
அஞ்சுவருமரபின்,	௨௧௧	ஆசில்கம்மி,	௩௩௩
அடலருந்து,	௩௩௩	ஆடியவழற்குட்டத்,	௨௨௯
அடிபுனைதொடு,	௩௩	ஆடுநடைப் புரவி,	௨௪௦
அடுநையாயினும்,	௩௩	ஆநிநனிமறந்த,	௧௬௪
அடுமகண்முகந்த,	௩௩௯	ஆர்குலியினே,	௩௩௭
அணங்குடைநெடு,	௩௨	ஆர்ட்டு முகடலினும்,	௩௧
அணங்குடையவுணர்,	௧௭௪	ஆந்தாழந்த,	௩௯
அணித்தழை,	௩௪௦	ஆவுமானியந்தா,	௯
அத்தநண்ணிய,	௩௩௩	ஆன்முலையறுத்த,	௩௪
அதனெறிந்தன்ன,	௧௬௩	ஆனவிகையடுபோர்,	௪௨
அந்தோவெந்தை,	௨௬௧	ஆனிநங்கலித்த,	௧௩௩
அமரர்ப்பேணியு,	௬௯	இம்மைச்செய்தது,	௧௩௪
அரசுதலைவரி,	௩௩௪	இமிழ்கடல்வளைஇய,	௧௯
அரிமயிர்த்தி,	௧௧	இரங்குமுரசின்,	௧௩௭
அருப்பமடேணை,	௨௨௪	இரவலர்புரவலை,	௧௬௨
அருவிதாழந்த,	௧௬௩	இருங்கடலுடுத்த,	௩௬௩
அருவியார்க்கும்,	௧௬௩	இருப்புமுகஞ்செறித்த,	௩௬௯
அருளாயாகலோ,	௧௪௪	இரும்புனைவெண்டோடு,	௪௩
அலங்குகதிர்,	௩௭௩	இரும்பிடித்தொழுதி,	௪௪
அலர்பூந்துமடை,	௯௬	இரும்புமுகஞ்சுதைய,	௩௦௯
அழல்புரந்தவடர்,	௨௯	இருமுந்நீர்க்குட்டமு,	௨௦
அழலவிர்வயங்கி,	௨௨௨	இலலகைகள்,	௩௨௯
அளிதோதானேபாரி,	௧௦௯	இல்லாகியரோ,	௨௩௨
அளிதோதானேபேரிருங்,	௧௧௧	இவ்வே, பீலியணிந்து,	௬௩
அளியதாமே,	௨௪௩	இவரயாரென்குவை,	௨௦௧
அற்றைத்திங்கள்,	௧௧௨	இவற்கீத்துணமிதி,	௨௯௦
அறவைநெஞ்சத்,	௩௬௦	இவனியாரென்குவை,	௧௩
அறுகுளத்துகுத்து,	௧௪௨	இழையணிப்பொலிந்த,	௩௯
அறையும்பொறையும்,	௧௧௩	இளையருமுதியரு,	௨௩௪
அன்னச்சேவலன்ன,	௬௭	இளையோர்குடார்,	௨௪௨
அன்னவரகரின்,	௧௪௪	இன்கடுங்குள்ளின்,	௩௦

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
இன்றுசெலினார்,	க௭க	ஒண்டொறிச்சேவல்,	௩௮௩
இனிநினைந்தோர்க்கு,	௨௪௩	ஒருசாரருவியார்ப்பட,	௧௨௫
சண்டுநின்றோர்க்குந்,	௧௧௪	ஒருதலை, தலை,	௧௦௩
செயனவிரத்த,	௨௦௪	ஒருதிசையொருவனை,	௩௨௧
சரச்செவ்வி,	௨௮௯	ஒருநாட்டுசெல்லல்,	௧௦௧
சன்றுபுறந்தரு,	௩௨௨	ஒருவனையொருவன்,	௭௬
உடம்புரித்தன்ன,	௬௮	ஒல்லுவதொல்லும்,	௧௯௬
உடையனாயி,	௩௧௫	ஒளிவாண்மன்னர்,	௧௭௭
உடைவகைகொட்டி,	௯௦	ஒன்றுநன்குடைய,	௧௫௬
உண்டாலம்ப,	௧௮௨	ஒன்றாயானை,	௧௨௬
உண்போன்றானு,	௩௪௭	ஒங்குமலை, டெருவி,	௫௫
உருகெழுநாயிற்றெண்ணு,	௧௬௦	ஒரினையதல்,	௧௯௪
உருமிசைமுரசு,	௩௭௩	ஒரையாயத்து,	௧௭௬
உவவுமதியுருவி,	௩	ஒவத்தன்ன,	௨௫௧
உள்ளாற்றுகவலை,	௨௧௯	கடந்தமொனை,	௧௧௦
உற்றுழியுதவியும்,	௧௮௩	கடல்கிளர்ந்தன்ன,	௨௬௫
ஊர்க்குறுமாக்கள்,	௯௪	கடல்கொளப்படாஅது,	௧௨௨
ஊர்நனியிறந்த,	௨௬௫	கடவுளாலத்து,	௧௯௯
ஊர்முதுவேலி,	௩௨௬	கடற்படையடற்,	௩௮௨
ஊனுழனுமிசை,	௩௮௩	கடுங்கண்ணகொல்,	௧௪
எஃகுளங்கழி,	௨௮௨	கடுந்தோர்குழித்த,	௧௫
எங்கேகாணிநுந்த,	௫௪	கடும்பினகெல்,	௩௨
எந்தைவாழி,	௧௭௫	கண்ணிகார்,	௧
எமக்கேகலங்க,	௨௯௮	கதிர்முந்தாரல்,	௨௪௯
எருதுகாலுறு,	௩௨௭	கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்,	௧௭௮
எருதேயியைய,	௧௦௨	கல்லறுத்தியற்றிய,	௩௩௧
எருதையன்ன,	௫	கலஞ்செய்,.....அச்சு,	௨௫௬
எழுவினிகெஞ்சு,	௨௦௭	கலஞ்செய்,.....இருடினிக்,	௨௨௮
எறிபுனக்குறவன்,	௨௩௧	கலையுணக்கழி,	௨௩௬
என்றிறத்தவலங்,	௨௫௩	கவிசெந்தாழி,	௨௩௮
என்னைகூரித்த,	௮௫	கவைக்கதிர்,	௨௧௫
என்னை, புற்கையுண்டும்,	௮௪	கழிந்ததுபொழிந்தென,	௨௦௩
என்னைமார்பிற,	௨௮௦	தள்ளின்வாழ்த்தி,	௩௨௬
எனைபட்டையானையும்,	௬௩	தளங்கனியன்ன,	௧௨௭
ஏட்டார்த்தைய,	௩௩௮	தளம்புகலோமபு,	௮௭
ஏற்றுக்கவலையே,	௧௭௨	தளர்ப்படு,	௩௧௧
ஏற்றுவலனுயரிய,	௫௬	தளிறிணைப்ப,	௩௪௫
ஏறுடைபெரு,	௨௫௬	தளிறுகடைஇய,	௭
ஐயோவெனின்,	௨௫௫	தளிறுநீறுடிய,	௩௨௫
ஒண்டெங்குரலி,	௨௮௩	தளிறுபொரக,	௩௦௬

பாட்டு முதற்குறிப்புக்காதி.

௩

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
ளிறுமுகந்து,	௩௬௮	சுவலமுந்த,	௩௩௯
றங்குமிசையருவிய,	௧௪௮	செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௩௦
றங்குவெள்ளருவி,	௨௫௨	செந்நெலுண்ட,	௩௪௪
ன்முழையருவி,	௧௪௭	செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
ன்மரையங்,	௨௩௦	செருப்பிடைச்,	௨௫௭
ாய்நெல்லறுத்து,	௧௮௪	செய்தன்றியினுள்,	௨௨௬
ார்ப்பெயறலையு,	௧௧௯	சேயிழைபெறுகுவை,	௪௦௫
ாரெதிருருமி,	௩௬௧	சேய்றுவளர்தாமரை,	௨௭
ால்பார்டேகாத்து,	௧௮௫	ஞாயிற்றன்ன,	௩௬௨
ாலனுங்காலம்,	௪௧	ஞாலமிசை,	௧௭௪
ானக்காக்கை,	௩௪௨	தடவுநிலைப்பலவின்,	௩௪௦
ானன்மேய்ந்து,	௩௭௪	தண்டுளிபல,	௩௬௧
ானுறைவாழ்க்கை,	௩௩	தமர்தற்றப்பின,	௧௫௭
ணைகணிகளைந்த,	௭௭	தலையோர்நுங்கின்,	௨௨௫
ழீநீரான்,	௩௬௬	திண்டேரிவலர்,	௨௪௧
தய்குரன்மலிந்த,	௨௫௦	திண்பிணிமுரசு,	௯௩
தயிலவாயன்ன,	௨௬௬	திரைபெருமுந்நீர்,	௧௫௪
தழவியிறப்பினு,	௭௪	திங்கனியியவெமொடு,	௨௮௩
தறத்திமாட்டிய,	௧௦௮	திநீர்ப்பெருங்குண்டு,	௧௧௬
தறியிறைக்குரம்பை,	௧௨௯	துடியெறியும்,	௨௮௭
தன்றுதலைணைந்,	௩௫௭	துங்குகையா,	௨௨
தன்றுமலையும்,	௨௦௮	துர்ந்தகிடங்கிற்,	௩௫௦
கூதிர்ப்பருந்தி,	௧௫௦	தென்கடல்வளாகம்,	௧௮௬
கெடுகசுந்தை,	௨௭௬	தென்குமரிவடபெரு,	௧௭
கேட்டன்மாத்திரை,	௨௧௬	தென்பரதவர்,	௩௭௮
கையதுகடனிறை,	௬௬	தென்பவவத்து,	௩௮௦
கையதுவேலே,	௧௦௦	தேளங்கொண்ட,	௩௫௨
கொடுங்குழை,	௩௦௪	தேளந்தீர்தொடை,	௭௦
கொடுவரிவழங்கு,	௧௩௫	தொடியுடைய,	௨௩௬
கொண்டைக்கூழை,	௬௧	தொறுஅதொறுஅ,	௩௦௦
கொய்யடகுவாட,	௩௧௮	நகுதக்கனரே,	௭௨
கோட்டங்கண்ணி,	௨௭௫	நஞ்சடைவாலெயிற்,	௩௭
கோதைமாப்பிற்,	௪௮	நரம்பெழுந்,	௨௭௮
சாறுதலைக்கொண்டென,	௮௨	நல்யாழாருளி,	௬௪
சிலையுலாநிமிர்ந்த,	௩௬௪	நல்லவுந்தீயவு,	௧௦௬
சிற்பினந்துண்,	௮௬	நள்ளிவாழியோ,	௧௪௬
சிறப்பில்சுகிதெ,	௨௮	நளிகடலிருங்,	௨௧௩
சிறப்புடைமரபிற்,	௩௧	நளியிருமுந்நீர்நாவாய்,	௬௬
சிறுஅர்துடி,	௨௧௧	நளியிருமுந்நீரேணி,	௩௫
சிறியகட்பெறினே,	௨௩௫	நறவுந்தொடுமி,	௨௬௨

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
ஹைதுறந்த,	௨௭௬	பருதிசூழந்த,	௩௫௮
நன்றாய்தநீணிமிர்,	௧௬௬	பல்சான்றீ.....கயம்முள்,	௧௯௫
நனிபேதையே,	௨௨௭	பல்சான்றீ.....சூமரி,	௩௦௧
நாகத்தன்ன,	௩௬௭	பல்சான்றீ.....செவ்வெகன,	௨௪௬
நாட்கள்ளுண்டு,	௧௨௩	பலர்க்குநிழலாகி,	௨௨௩
நாடனென்னோ,	௪௬	பன்மீனிமைக்கு,	௨௭௦
நாடாடெகான்றோ,	௧௮௭	பனிபழுனிய,	௩௫௬
நாளன்றுபேகி,	௧௨௪	பனிவரைநிவந்த,	௨௦௦
நீர்ப்பாதுகாடுக்குப்,	௧௮௦	பாசறையீறே,	௨௮௫
நிலம்பிறக்கடுவது,	௩௦௩	பாடுநர் கீத்த,	௨௨௧
நிலமிசைவாழ்நர்,	௪௩௩	பாணர்செவ்னி,	௨௪௪
நிறப்புடனோ,	௨௯௩	பாணர்நாமரை,	௧௨
நின்னயந்துறைநர்,	௨௬௩	பாணன்சூடிய,	௧௪௧
நினைக்குங்காலை,	௨௬௭	பாரிபாரி,	௧௦௭
நீடுவாழ்மன்றி,	௨௩௭	பார்க்கொண்டு,	௩௧௦
நீண்டொலியழுவம்,	௧௬௩	பாறுபடப்பறைந்த,	௩௫௯
நீயே, அமர்நாணின்,	௧௬௭	பிறர்வேல்போலா,	௩௩௨
நீயே, தண்புறங்காவிரி,	௫௮	புலவனாயிற்றீ,	௨௧
நீயே, பிறரோடபுற்ற,	௪௦	புலிப்பாற்பட்ட,	௩௨௩
நீயே, புறவினல்ல,	௪௬	புறவினல்ல,	௩௯
நீர்நுங்கன்,	௩௮௬	பூவற்படுவிற்,	௩௧௯
நீர்மகிற்சிறையு,	௫௩	பெரிதாராற்,	௩௬௦
நீர்வறையா,	௨௭௩	பெருங்குவிற்,	௨௬௩
நீருட்பட்ட,	௩௩௩	பெருஞ்சோறுபயந்த,	௨௨௦
நிலக்கச்சரை,	௨௭௪	பெருநீர்மேல,	௨௬௭
நுங்கோயாரென,	௨௧௨	பொய்யைநாரை,	௨௦௯
நுதிவேல்கொண்டு,	௩௪௯	பொய்யாகியறோ,	௨௩௩
நும்படைசெல்லுங்,	௧௬௬	பொரிப்புறப்,	௩௨௧
நெடுநீரநிறை,	௩௮௬	பொன்வார்த்தன்ன,	௩௦௮
நெல்லரியுமிருந்,	௨௪	பொன்னுந்துகிருந்,	௨௧௮
நெல்லுமுயிரன்றோ,	௧௮௬	போர்க்குனாஇ,	௯௭
நோகோயானே,	௨௩௪	போற்றுமின்மறவீர்,	௧௦௪
படுமணிமருந்,	௩௫௩	மட்டுவாய்திறப்பவு,	௧௧௩
படைப்புப்பலபடைந்து,	௧௮௮	மடங்கலிற்சினேஇ,	௭௧
பண்டும்பண்டும்,	௧௫௧	மடத்தகைமாமயின்,	௧௪௫
பதிமுதற்பழகா,	௩௬௩	மண்டுகொவரி,	௨௮௮
பயங்கெழுமாமழை,	௨௬௬	மண்டமரட்ட,	௨௧௩
பாலுடைமருந்,	௨௬௪	மண்டிணிந்தநில,	௨
பருத்திப்பெண்டின்,	௧௨௫	மண்முழாமறப்ப,	௬௫
பருத்திவேலிச்,	௨௬௯	மணிநுணர்ந்தன்ன,	௨௭௨

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
திநிலாக்காப்ப,	௩௬௮	யானேபெறுக,	௩௭௯
தியேர்வெண்குடை,	௩௬௨	யானேதந்த,	௨௪௭
திலுஞாயி,	௩௬௩	வடாஅதுபணிபடு,	௬
யங்கிருங்கருவி,	௩௬௪	வணங்குதொடை,	௭௮
நாபிரித் துண்ட,	௩௭௦	வணர்கோட்டு,	௩௬௩
லைவாந்கொள்கென,	௩௪௩	வயலுழவர்,	௩௬௩
ழைக்கணஞ்,	௩௩௩	வயலைக்கொடி,	௩௦௩
ழையணிசூன்றத்,	௩௬௩	வருகதில்வல்,	௨௮௪
ன்பதைகாக்கு,	௨௩௦	வருதார்தாங்கி,	௩௨
ன்றப்பலவின்,	௩௨௮	வடைபுறையு,	௩௮
ன்றவிளவின்,	௩௮௩	வல்லாராயினும்,	௩௭
ன்னுவுலகத்து,	௩௬௩	வலம்படுவாய்,	௩௩
னைக்குவிளக,	௩௬௪	வழிபடுவோரை,	௩௦
நகவிசும்பின்,	௪௦௦	வள்ளியோர்,	௪௭
நசுநவிசித்த,	௩௦	வள்ளுகரவய,	௩௮௭
நாவாராதே,	௨௭௩	வளர்த்தொடி,	௨௬௦
ன்றி உழவிசும்பி,	௨௩	வளிநடந்தன்ன,	௪௯௭
டுனெடுத்துநெற்,	௩௪௩	வாடாமலை,	௩௭௪
மட்காற்காரை,	௨௩௮	வாயிலோயே,	௨௦௬
மதிர்வாரிப்பி,	௩௩	வாழநாவோ,	௩௩௬
மநீர்நாப்பட்டிமீச்சுடர்,	௬௦	வாள, வலந்தர,	௪
மரகடிப்பிசுப்ப,	௩௬௮	விசிபிணித்தடா,	௩௭௨
மறங்குமுந்நீர்,	௩௮	விசும்புரித்த,	௩௭௬
மற்றியதிருவின்,	௨௦௩	வியன்புலம்,	௩௩௬
முன்றின்முஞ்ஞை,	௩௨௦	விழுக்கடிப்பதை,	௩௬௭
முன்னுள்ளுவோனை,	௩௩௨	விளங்குமணி,	௩௩௦
முனைத்தெவ்வர்,	௩௮௮	விளைபதச்சீறி,	௩௬௦
முத்தேநார்முத்தேநார்,	௭௩	விளைமாட்சிய,	௩௬
முதூர்வாயில்,	௭௬	வெட்சிக்கானத்,	௨௦௨
மெல்லவந்தெனல்ல,	௭௩	வெடிவெய்,	௩௦௨
மெல்லியல்விறவி,	௩௩௩	வெண்குடைமதி,	௨௬௪
மென்பாலா,	௩௮௪	வெண்ணெலரி,	௨௪௨
மம்மீன்புகையினும்,	௩௬௭	வெப்புள்வினைந்த,	௩௨௦
பாங்குப்பெரிதா,	௨௪௩	வெருக்குவிடை,	௩௨௪
பாண்டுபலவாக,	௩௬௩	வெள்ளிதென்புல,	௩௮௮
பாதுழே,	௩௬௨	வெள்ளிதோன்ற,	௩௮௩
பாவிராயினும்,	௮௮	வெள்ளியுமிருவிசும்,	௩௬௭
யாழ்ப்பத்தர்,	௩௩௩	வெள்ளைவெள,	௨௮௪
யாமொடுங்கொள்ளா,	௬௨	வெளிநினைகாழ்,	௨௩
யான்வாழநாளுந்,	௩௭௩	வேட்டவேந்தனும்,	௩௩௬

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேந்தி, வேந்துடைத்தானை, வேம்புசினை,	உகஉ நடநட உககூ	வேழம்விழ்த்த, வையங்காவலர்,	கருஉ அ

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உஎஎ, நடகஎ, நடஉஉ, நடஉஅ, நடநடச, நடசக, நடசக, நடஎஉ, நடஎஎ.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உகஎ, உகஅ.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமும்
பிரதிகளிற் கிடைக்கவில்லை.

திணை துறை விளக்கங்களின்

மு க வு ளா.

புறநானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுட்களின் ஒழுக்கத்தைப்பலப் படுத்தி அவ்வச்செய்யுட்களின்பின் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் னால்காப்பியப்புறத்திணையியலிற்கூறிய இலக்கணத்தோடு சிறுபான்மை க்திருப்பினும் பெரும்பாலும் ஒவ்வாமைபாலும், இவை புறப்பொருட் ன்னிருபடலத்தின்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளனவெனத்தோற்றினும் ப்பொழுது அந்நூல் அகப்படாமையின் அதிலிருந்தெடுத்து யாதொன் ம் எழுதக்கூடாமையாலும், அந்நூலின்வழித்தாகிய புறப்பொருள் வண்பாமாலையின் கருத்திற்கு இவை பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றமை றாலும் இத்திணைவிளக்கமும் பின்னுள்ள துறைவிளக்கமும் புறப்பொருள் வண்பாமாலையின்படியே எழுதப்பட்டன. சில அந்நூலிற்காணப்படா மையால், அவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதப்படவில்லை. அந்நூலின்படி ார்க்குமிடத்தும் புறநானூற்றில் ஒருதிணைக்குரியதுறை மற்றொருதிணை ிலும் ஒருதுறைக்குரியதிணை மற்றொன்றிலுமாக மாறிக் கையெழுத்து' ப ிரதிகளிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் மேற்கோள் இன்ன 'தன்று உண்மைவிளக்காமையால் அவற்றைத் திருத்தவில்லை.

தி வண வி ள க் க ம்.

ரந்தைத்திணை : — *உருக, உசு0, உசுக, உசுக, உசுச, உசுரு, உஎ0, உஅஎ, உக0, உகக, உகஅ. கரந் தைத்திணையாவது - பகைவர் கைப் பற்றிய பசுக்கூட்டங்களை மீட்டல்; 'மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்-தலை க்கொண்ட றிணாபெயர்த்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந் தைப்படலம், க.

காஞ்சித்திணை : — எக, எஉ, எக, க0க, கக0, ககக, உஅக, உகக, ககக, ககஎ, ககஎ, ககஅ. காஞ்சித்திணை யாவது - பகையரசன் போர்க்குவந் துவிட, ஓரசன் காஞ்சிப்பூவைச்சூ டித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல்;

'வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர வேந் தன் - காஞ்சி சூழக் கடிமனை கரு தின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, காஞ்சிப்படலம், க.

கைக்கிளைத்திணை : — அக, அச, அரு. கைக்கிளைத்திணையாவது - ஒருதலைக் காமம்; அஃது ஆண்பாற்கூற்றுக்கை க்கிளை பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை என இருவகைப்படும்.

தும்பைத்திணை : — சுஉ, சுக, அ(அஎ, அஅ, அக, சு0, உஎக, உஎச உஎரு, உஎசு, உஎஎ, உஎஅ, உஅக உஅச, உஅசு, உஅஅ, உசுச, உசுரு க00, க0க, க0உ, க0க, க0ச, க0எ க0க, கக0, ககக. தும்பைத்திணை

*இவ்வெண்களும் பின்னுள்ள எண்களும் புறநானூற்றுச்செய்யுட்குரிய எண் ளெனக்கொள்க.

துறை விளக்கம்.

ன்னின்றன்று?—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கக.

ஏரிக்களவுருவகம்:—ககசு, ககக.

ஏறணியுலை:—அசு, உசுசு. ஏறணியுலையாவது—எதிரில்லாதபடி ஆண்மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறாநின்ற குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; ‘மாறின்றி மனங்கனலு - மேறண்குடியெடுத்துரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாணகப்படலம், உஉ.

கடவுள்வாழ்த்து:—க. கடவுள்வாழ்த்தாவது - அயன்முதலிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; ‘காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு - மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாணப்படலம், ககடைநிலை:—கஉஎ, கஅஉ, கஅக, கஅச, ககக, ககஉ, ககக, ககச.

குடிநிலையுரைத்தல்:—உக௦. குடிநிலையுரைத்தலாவது - பழமையிலும் வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற குடியின்வாலாற்றைச்சொல்லுதல்; ‘மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையுமறனுங் - கொணடு பிறாறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், கச.

குடைமங்கலம்:—க௦. குடைமங்கலமாவது - அரசன்குடையைப்புகழ்ந்து சொல்லுதல்; ‘நாற்றிசையும் புகழ்பெருக - வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாணப்படலம், கச.

குதிராமறு:—உஎக, உகக, க௦உ, க௦க, க௦ச. குதிராமறுமாவது - ஒரு வீரனுடைய குதிரையின்மறத்தைக கூறுதல்; ‘எறிபடையா னிகலமருட் - செறிபடைமான்றிறங்கிள்தன்று.’—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், எ.

குறுங்கலி:—கசக, கசச, கசரு, கசசு, கசஎ. குறுங்கலியாவது - வேறுமகளினாலிரும்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடும்படி சொல்லுதல்; ‘நாற்றிநங் கூத்தன் மகளினா நயப்ப - வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, இருபாற்பெருத்தினை, கஅ.

கையறுநிலை:—கரு, ககஉ, ககக, கசச, கசரு, கசசு, கசஎ, கசஅ, கசக, கஉ௦, உகஎ, உகஅ, உகக, உஉ௦, உஉக, உஉஉ, உஉக, உஉச, உஉரு, உஉசு, உஉஎ, உக௦, உகக, உகஉ, உகக, உகச, உகரு, உகசு, உகஎ, உகஅ, உகக, உச௦, உசக, உசஉ, உசக, உச௦, உசக, உசக, உசசு, உசரு, உஎ௦. கையறுநிலையாவது - அரசனிறப்ப அவினைச்சோந்தோர் அவ்விறத்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கத்தனர்தல்; ‘செய்கழன்மன்னன் மாய்த்தெனச்சோந்தோர் - கையற வுரைத்துக் கைசோந்த் தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிறப்பொதுவியற்படலம், கச.

கொற்றவன்னை:—ச, எ, சக, கஅ. கொற்றவன்னையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைச்சொல்லி அவன் பகைவர் தேசங்கெடுத்தற்கு வருந்துதல்; ‘மன்னவன் புகழ்கிளர் - தொன்னார்காட்டி பிர்ங்கின்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், அ.

செருமலைதல்:—உருக. செருமலைதலாவது - வெட்சியாணாக்கிட்டி அவர் அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்தலை மேற்கொள்ளுதல்; ‘[வெட்சியார்-பசுக்களைக்கவர்ந்தோர்] வெட்சியாணாக்கண்ணுற்றுவினை - யுட்குவரத்தாக்கியுள்செருப்புரித்தன்று.’—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

செருவிடைவீழ்தல்:—உஎக, உஎஉ. செருவிடைவீழ்தலாவது - அகழியையும் காவற்காட்டையுங்காத்து இறந்த வீரருடைய வெற்றியைச்சொல்லுதல்; ‘ஆழ்ந்துபடுகிடங்கி னருமினிகாத்தி - வீழ்தவேலோர் விறன்மிகுத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், ச.

செவியறிவுறு:—உ, க, ரு, சு, கரு, ச௦, ருரு. செவியறிவுறுமாவது - மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய எண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல்; ‘மறந்திரிவில்லா மன்பெருஞ்சூழ்ச்சி - யறந்தெரிகோலார் கரியவுரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாணப்படலம், கக.

நலைத்தோற்றம் : — ௨௬௨. தலைத்தேர்
ற்றமாவது - ஒருவீரன் பகைவாபசுக்
களைக் கைக்கொண்டவருதலறிந்து உ
றவுமுறையார்மனமகிழ்தல்; 'உரவெ
ய்யோ னினந்தழிஇ-வரவுணர்ந்து நி
னைமகிழ்ந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெ
ண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௨.

நாபநிலை : — ௧௪௬, ௨௪௮, ௨௪௯,
௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨. தாபநிலையா
வது - கணவனிறப்ப மனைவி வைதத்
யமடைந்ததைச்சொல்லுதல்; 'சூருந்
தலர்க்கண்ணிக் கொழுநன்மாய்ந்தெ
னக் - கருந்தடங்கண்ணி கைம்மைகூ
றின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமா
லை, சிறப்பிற்பொதுவயற்படலம், ௪.

நானிலை : — ௨௪௬. தானிலையாவது -
இரண்டுசேனையும் தனது வீரத்தைத்
கொண்டாடும்படி ஒருவீரன் போர்க்
கனத்திற்சிறப்பெய்திற்றல்; 'இரு
படையு மறம்பழிச்சப் - பொருகனத்
துப்பொலிவெய்தின்று.' — புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்பட
லம், ௨௨.

நானைமறம் : — ௮௪, ௮௮, ௮௯, ௯௦,
௯௦௦, ௨௬௪, ௩௦௦, ௩௦௧. தானைமற
மாவது - போசெய்தற்கெதிர்த்த இரு
வகைச்சேனகளும் தம்முட்பொருது
மடியாதவண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகா
த்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொ
ல்லுதல்; 'தாம்படைத் தலைக்கொள்
ளாமை - யோம்படுத்த வயர்வுகூறின்து.'
— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,
தும்பைப்படலம், ௬. இஃது இன்
னும் இரண்டிவகைப்படும்: ௪, ௫

நுணைநாட்சி : — ௩௬, ௪௫, ௪௬, ௪௭,
௫௪, ௨௬௩.

தொகைநிலை : — ௬௨, ௬௩. தொகை
நிலையாவது - போர்க்களத்திலே எல்
லாரும் ஒருங்குமாய்ந்ததைச்சொல்லு
தல்; 'அழிவின்றுபுகழ்நீதி - யொ
ழிவின்றுகனத்தொழிந்தன்று.' — புறப்
பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்பட
லம், ௨௮.

நல்லிசைவஞ்சி : — ௨௩. நல்லிசைவஞ்
சியாவது - பகைவருடைய ஓட்டங்கள்
கெடும்படி சென்றுவிட்டவீரனுடைய
வெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஒன்றா
தார் முனைகெடவிடுத்த - வெண்வே
லாடவன் விற்றன்மிகுத்தன்று.' — புறப்

பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்பட
லம், ௨௫.

நீன்மொழி : — ௨௮௪.

நாழிநாட்டி : — ௩௦௬, ௩௧௦. நாழிநா
ட்டாவது - ஒரு வீரன் பகைவருடைய
சேனை கெடும்படி தன் மார்க்பைத்தி
றந்த வேலைப்பறித்து எறிதல்; 'களங்
கெழுமிய படையிரிய - வுளங்கழித்த
வேலெடுத்தோச்சின்று.' — புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்பட
லம், ௧௬.

நெடுமொழி : — ௨௬௮. நெடுமொழி
யாவது - சிறந்த அரசனுக்கு ஒரு
வீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத்
தான் உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மன்
மேம்பட்ட மகிக்குடையோற்குத் -
தன்மேம்பாடு தானெடுத்துரைத்தன்
று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
கரந்தைப்படலம், ௧௧.

பரிசில் கூடாநிலை : — ௧௧, ௧௦௧, ௧௩௬,
௧௩௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௪,
௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௬௬. பரிசில்
கடாநிலையாவது - 'பரிசிலரை நீங்கு
தலமையாது நெடிதுகொண்டொழு
கிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்
டோன் தன்கடும்பினது இடும்பைமு
தலியனகடறித் தான்குறித்த பொருண்
மையினைச்செலுத்திக் கடாவினநிலை'
என்பர் நச்சினர்க்கினியர்; இத்
னைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையி
யல், ௩௫-ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

பரிசில்விடை : — ௧௪௦, ௧௫௨, ௧௬௨,
௧௬௫. பரிசில்விடையாவது - அரசு
தன் தழைக்குறினோர்க்குப் பரி
சில்வழங்கி இன்பமிகும்படி அவர்
களுக்கு விடைகொடுத்தல்; 'வேந்த
னுண்மகிழுவெல்குழறைந்தோர்க் -
கிந்து பரிசில் வின்புற விடுத்தன்று.' —
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடா
னப்படலம், ௨௬.

பரிசிறுறை : — ௧௨௬, ௧௩௫, ௧௩௭,
௧௪௮, ௧௫௪, ௧௬௧, ௧௬௩, ௧௬௮,
௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪,
௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௩௧௬.
பரிசிறுறையாவது - அரசன்முன்
னை பரிசிலர் தாம் கருதியபேறு இது
வெனச் சொல்லுதல்; 'மன்னகங்
காவன் மன்னன் முன்னு - நென்

ணிய பரிசி விதவென வரைத்தன்
று.—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
பாடாண்படலம், ௫.

பழிச்சுதல் : — அக, அச, அரு.

பாடாண்பாட்டு : — உசு௦, உஅக, உஅச,
ககக. பாடாண்பாட்டாவது - ஒரு
வனுடைய ஒளி ஆற்றல் நகை அளி
என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லு
தல் ; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீ
கையு - மளிபு மென்றிவை யாய்ந்து
ரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண
பாமாலை, பாடாண்படலம், க.

பாணற்றுப்படை : — சுஅ, சுசு, எ௦,
ககஅ, கசக, கருரு, கஅ௦. பாணற்
றுப்படையாவது - மலைவழியிற பா
ணனை வழிப்படுத்துதல் ; 'சேனோங்
கிய வரையதறிற் - பாணனை யாற்றுப்
படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண
பாமாலை, பாடாண்படலம், உஅ.

பார்ப்பனவாகை : — கசுசு, க௦௫.
பார்ப்பனவாகையாவது - கேட்கக்க
டவன்கேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்த
ணனை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெ
ருக்குதல் ; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய்
தியானை - வேள்வியான விற்றமிகுத்
தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை, வாகைப்படலம், சு.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி : — உருக. பின்
ளைப்பெயர்ச்சியாவது - காரியென்
னும் புன் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு
அஞ்சாமற்போய்ப் போர்செய்த வீர
னுக்கு அரசன் தண்ணளிசெய்தல் ;
'போர்தாங்கிப் புன்விலங்கி யோனை
த்-தார் வேந்தன் றிலையளித்தன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்
தைப்படலம், க௨.

புலவராற்றுப்படை : — சஅ, சுசு,
கசக. புலவராற்றுப்படையாவது -
மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவாகளி
டத்து வழிப்படுத்துதல் ; 'இருக்கண
வானத் திமையோ ருழைப் - பெரும்
புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண
படலம், ச௨.

பூக்கோட்காஞ்சி : — உசுந.

பூவைநிலை : — அ, ருசு, ருசு, கசச.
பூவைநிலையாவது - திருமாவின் திரு
வருவோடு உவமித்துக்கூறும் காயாம்
பூவைப்புதல் ; 'சுறவை காவல

' னிறனோடு பொரிஇப்-புறவலர் பூவை
ப்புப்புசுழ்த்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ச.

பெருங்காஞ்சி : — கசுசு, கருசு, கருசு,
கசு௦, கசு௨, கசுசு, கசுசு, கசுசு, கசுசு.
பெருங்காஞ்சியாவது - நிலையா
மையைக் கருதிச்சொல்லுதல் ; 'மலை
யோங்கிய மாநிலத்து - நிலையாமை
நெறியுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவிய
ற்படலம், உ.

பெருஞ்சோற்று நிலை : — உசு௨. பெ
ருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பகைவரு
டைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழி
த்துத் தருவரென்று, மிக்கசோற்றை
வீராகொள்ளும்படி அரசன்கொடுத்
தல் ; 'திருந்தார் தெம்முனை தெறுகு
வரெனப் - பெருஞ்சோ றுடவர் பெ
'ருமுறை வகுத்தன்று.'—புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம்,
உக.

பேய்க்காஞ்சி : — உஅக. பேய்க்காஞ்
சியாவது - போர்க்களத்திலே பட்
டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்
துதல் ; 'பிணம்பிறங்கிய களத்து வீ
ழ்த்தார்க் - கணநகாற்ற வச்சுறியுயன்
று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
காஞ்சிப்படலம், க௭.

பொதுமொழிக்காஞ்சி : எரு.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி : — ரு, உசு,
க௨க, கஅ௨, கஅக, கஅச, கஅரு,
கஅசு, கஅ௭, கஅ௮, கஅசு, கசு௦,
கசுக, கசு௨, கசுக, கசுரு, உசச.
பொருண்மொழிக்காஞ்சியாவது - மு
னிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லு
தல் ; 'எரிந்திலங்குஞ் சடைமுடிமு
னிவர் - புரிந்து கண்ட பொருண்
மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெ
ண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியற்ப
டலம், க.

மகட்பாற்காஞ்சி : — கசுசு, கசு௭, கசு௮.
மகட்பாற்காஞ்சியாவது - நின்மகனைத்
தருகவென்னும் அரசனோடு மாறுபட்
டிந்நல் ; 'எந்திழையாட் டருகென்
னும்-வேந்தனோடு வேறுகின்றன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சி
ப்படலம், உச.

மகண்மறுத்தல் : — க௦சு, கச௦, கசக.
மகண்மறுத்தலாவது - ஒருவீரன் மன

ங்கோடற்குத் தம்மகனவேண்டச் சி
ற்றாண்களிலுன்னோர் மறுத்துச்சொ
ல்லுதல்; 'விம்முராணன் மகனவேண்
ட - இம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்
று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,
நொச்சிப்படலம், க.

மழபுலவஞ்சி: — எ, கசு, கக. மழபுல
வஞ்சியாவது - பணைவருடைய வேற்
றுப்புலத்தைக்கொள்ளையுட்டி அவர்
கள்வீடுகள்பாழ்படக் கவர்ந்ததொழி
லைச்சொல்லுதல்; 'கூடார்முனை கொ
ள்ளைசாற்றி - விடற்கவர்ந்த வினை
மொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெ
ண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், கடு.

மறக்களவழி: — கூசுஅ, கூசுக, கூசு0,
கூசுக, கூசுக. மறக்களவழியாவது -
அரசனை உடும்வேளாளனாக மிகுத்து
ச்சொல்லுதல்; 'முழுவதும் திணிதோ
ளானை - யுழவனாக வுணாமலிந்தன்று.'
— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வா
கைப்படலம், ரு.

மறக்களவேள்வி: — கூஎஉ. மறக்கள
வேள்வியாவது - பேய்மகள் வயிரூர
உண்ணும்படி வீரன் களவேள்விசெ
ய்தல்; 'அடுதிற் லணங்கார - விடுதி
றலான் களம்பேட்டன்று.' — புறப்
பொருள்வெண்பாமாலை, வாசைப்ப
டலம், சு. இது களவேள்வியென
வும் வழங்கும்.

மனைபாந்துறவம்: — கூடுஅ.

முதல்வஞ்சி: — கூஎ.

முதுபாலை. — உருக, உருச, உருடு,
உருசு. முதுபாலையாவது - காட்டில்
தன் கணவனையிழந்த மடந்தையினு
டைய தனிமையைச் சொல்லுதல்;
'காம்புயர்கடத்திடல் கணவனையிழ
ந்த - பூங்கொடிமட்டத்தை புலம்புரைத்
தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமா
லை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், க.

முதுமொழிக்காஞ்சி: — கஅ, உஎ, உஅ,
உக, எச. முதுமொழிக்காஞ்சியா
வது - அறிவுடையோர் குற்றம்நீக்கி
ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொ
ருளாகிய அறம்பொருளின் பத்தை அ
றியச்சொல்லுதல்; 'பலர்புகழ் புல
வர் பன்னினை தெரிபு-முலகியல் பொ
ருண்முடி புணரக்கூறின்று.' — புறப்
பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்
பொதுவியற்படலம், க.

முதிர்முல்லை: — உஎக, உஅஅ, கூ0சு,
கூ0அ, கூகஉ. முதிர்முல்லையாவது -
வீரர்கல்லாமல் அம்மறக்குடியிற் பி
றந்தமகளிர்க்கும் கோபமுண்டாதலை
மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'அடல்வேலா
டவர்க்கன்றியும்க்குடி - மடவரன் மக
ளர்க்கு மறமிகுத்தன்று.' — புறப்பொ
ருள்வெண்பாமாலை, வாசைப்படலம்,
உக.

வஞ்சினங்காஞ்சி: — எக, எஉ, எக. வஞ்
சினக்காஞ்சியாவது - அரசன் பகை
வரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வா
றுசெய்வேனெனச்சொல்லிய கூறுபா
ட்டைச்சொல்லுதல்; 'வெஞ்சின வே
ந்தன் வேற்றவாப்பணிப்ப - வெஞ்சின
ங்கூறிய வகைமொழிந்தன்று.' — புற
ப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்
படலம், கூ.

வல்லாண்முல்லை: — கஎ0, கஎஅ, கஎக,
கஅ0, கஅக, கூகக, கூகச, கூகடு,
கூகச, கூகஎ, கூகஅ, கூகக, கூஉ0,
கூஉக, கூஉஉ. வல்லாண்முல்லையா
வது - ஒருவீரனுடைய வீட்டையும்
ஊரையும் இயல்பிணையுஞ்சொல்லி அ
வனென்மைத்தன்மையை நன்மைபெ
ருகச்சொல்லுதல்; 'இல்லும் பதியு
மியல்புக்கூறி - வல்லாண்மையை நல
மிகுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்
பாமாலை, வாசைப்படலம், உக.

வாண்மங்கலம்: — கூடு. வாண்மங்கல
மாவது - அரசனுடைய வாண்புகழ்
தல்; 'கயக்கருந் கடற்றூனை - வயக்
களிற்றான் வாட்புகழ்ந்தன்று.' — புற
ப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்
படலம், கூடு.

வாழ்த்தியல்: — உ, சு, கக, கூக, கூடுஅ,
கூகச, கூஎடு, கூஎஎ, கூஅடு, கூஅசு,
கூஅக.

வாழ்த்து: — கஉஅ.

விறலியாற்றுப்படை: — கூசு, கூ0க, கூ0டு,
கூகக. விறலியாற்றுப்படையாவது -
அரசனுடைய கீர்த்தியைப்பாடும்பா
டினியை வழிப்படுத்தல்; 'திறல்வே
ந்தன் புகழ்பாடும் - விறலியை யாற்று
ப்படுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்
பாமாலை, பாடாண்படலம், கூக.

வேந்தியல்: — உஅசு, உகக.

துறையிறந்தபாட்டுக்கள்: — உசச,
உசடு, உசஎ, உசஅ, உஅஉ, உஅடு,

உஅக, ரு௦௭, ரு௨௩, ரு௨௪, ரு௨௫,
 ரு௨௬, ரு௨௭, ரு௨௮, ரு௨௯, ரு௩௦,
 ரு௩௧, ரு௩௨, ரு௩௩, ரு௩௪, ரு௩௫,
 ரு௩௬, ரு௩௭, ரு௩௮, ரு௩௯, ரு௪௦,

ரு௪௧, ரு௪௨, ரு௪௩, ரு௪௪, ரு௪௫,
 ரு௪௬, ரு௪௭, ரு௪௮, ரு௪௯, ரு௫௦,
 ரு௫௧, ரு௫௨, ரு௫௩, ரு௫௪, ரு௫௫,
 ரு௫௬, ரு௫௭, ரு௫௮, ரு௫௯.

துறைக்குறிப்பு.

[புறநானூற்றின் உரையைக்கொண்டே ஒருவாழிவிளங்கிய துறைகளும், அவற்றின் இலக்கணமும்.]

அரசவாதை :— அஃதாவது - அரசனது வெற்றியைக் கூறுதல்; 'பொறுத்தற்கரியபிழையைப்பொறுத்த குயவென்றியான் அரசவாதையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். ச.க.

ஆனந்தப்பையுரி :— அஃதாவது - ஒருவன் இறந்தபிறிதப்பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல்; 'சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின் ஆனந்தப்பையுளாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். உ.உ.அ.

இயன்மொழி :— அஃதாவது - இயல்பைக்கூறுதல்; 'தம்மையின் மென்மையது இயல்புக்கூறுவார் அரசன்மையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'இளைப்பைப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியுமாயிற்று' எனவும், 'பண்ணனது இயல்புகூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். க.சு, க.ரு, ச.க, க.ப.க.

உடனிருந்த :— அஃதாவது - உடனிருந்த பூவுவரைப்பாடுதல்; 'இஃதுவரசர் ஒருநாள் இருந்தாரைப் பாடினமையின் இஃது உடனிலையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். ரு.ப.

குறுங்கிளி :— அஃதாவது - ஒருவனால் தற்க்கப்பட்ட அவன்மனவியை அவனோடு கூடுவிக்கும்பொருட்டு, நீ இவன்பால் அருள்செய்தல் வேண்டுமென வேண்டிதல்; 'பேசனால் தற்க்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டலுறுவான் அருள்பண்ணவேண்டு

மென்று இரந்து கொண்டுகூறினமையின் குறுங்கலியாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். க.ச.க.

கையறுநிலை :— அஃதாவது - கழிந்து போன பெருநிலைக்குறித்து இரங்கிக்கூறுதல்; 'இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்றார் உணாகாரராதலின். உ.ச.க.

கொற்றவள்ளை :— அஃதாவது - அரசனதுபுகழையும், அவன் பகைவரது நாடுஅழிதற்கு இரங்குதலையுங் கூறுதல்; 'செஞ்ஞாயிற்றுக்கலியென்றதனையும் மன்னவன்புகழும் ஓவாதுகூஉகின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்றார் நாடழியிரங்கலுமாதலான் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும், 'இது பிரகசு'நிலை நாடு நல்ல இல்லவகுபவென்றவாயின் கொற்றவள்ளையும்' எனவும், 'காற்றோடே ரிசிகழ்ந்தன்ன செல்விற்செருமிகுவளவென மன்னவன்புகழும், நிற்றிலைஇயோர்நாடு பைதன்மாமக்கொடு பெருங்கலக் குற்றனதென ஒன்றார் நாடழியிரங்கியது மாதலால் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். ச, ஏ, ச.க.

செவியறிவுறா :— அஃதாவது - அரசன்செய்யவேண்டும் உலகக்காவன் முறைமையை அவனிடஞ் சொல்லி அவன்செவியிற்புகுத்தி அறிவித்தல்; 'காவல் குழுவிகொள்பவரினோம் பென்றமையார் செவியறிவுறாவு' எனவும், 'இஃது இவ்வாறுசெய்கவேன அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறாஉ

துறைக்குறிப்பு.

கூ

வும்' எனவும், 'காடுகெழுசெல்வத் துப்பீமிகெழுவேந்தே,பாரமோ ம்பிப் புறந்தருருவையாயின் நிண்ணடி புறந்தருகுவர் அடங்காதோ ரென்ற மையாற் செவியறிவுறா உவாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫, ௫௪, ௫௫.

துணைவந்தி :— அஃதாவது - பிறரை வெல்லவாவது கொல்லவாவது துணைந்து நிற்கின்றானெருவனைச் சில கூறிச் சந்திசெய்வித்தல் ; 'மேற்சொன்றோனைச் சந்துசெய்தமிட்டலின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இது சந்துசெய்வித்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இதுவும் இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'சந்துசெய்விக்கும் நிலைவாற்கூறினமையின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫௫௪, ௫௫௫, ௫௫௬, ௫௫௭.

பரிசில்காநிலை :— அஃதாவது - 'யாவரும்பரிசில்பெற்றார், யான்பெற்றிலேன்' எனத் தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைப் பரிசில்கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல் ; 'பாடினி இழைபெற்றான், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேன்' எனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௧௧.

பரிசில்விடை :— அஃதாவது - பரிசில் பெறவந்தவன் அதனைப்பெற்றாயினும் பெருமலாயினும் பரிசிலளிப்பவனைநோக்கிக் கூறும் விடை ; 'இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை' என்றார் உரைகாரராதலின். ௧௧௨.

பரிசிறுமை :— அஃதாவது - பரிசிலர் அரசன்முன்னே தாங்கருகிய பேற்றைச்சொல்லுதல் ; 'உலகத்துமகட்பேசியிடக் கொடுத்தையென்றித் தாமே இவரைக்கொள்வாயாகவேன்று இரங்குகுறினமையின் இது பரிசிற்றுறையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௨௦௦.

புலவாற்றுப்படை :— அஃதாவது - புலவனெருவன் இவ்வலனாய் வந்தானெருபுலவனைநோக்கித் தலைவனது

இயல்பையும் ஊரையுந் தன் தலைமைதோன்றக்கூறி அவ்விரவலனை அத்தலைவனிடத்தே செலுத்துதல் ; 'தலைவனதியல்பையும் ஊரையுந்கூறி முதுவாயிரவல் எம்முமுன்னெனத் தனதலைமைதோன்றக்கூறினமையால் இது புலவாற்றுப்படையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௪௮.

பூவநிலை :— அஃதாவது - மனிதனைத் தேவரோடு உவமித்துக்கூறுதல் ; 'இது தேவரோடு உவமித்தமையார் பூவைநிலையாயிற்று' எனவும், 'ஞாயிற்றோடும் திங்கடனோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫௫௪, ௫௫௬.

பொருண்மொழிக்காந்தி :— அஃதாவது - உயிருக்கு இம்மமறுமைகளில் உறுதிதருகிற பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல் ; 'அருளும் அன்புக்கிநீங்கா நிரயம் கொளபவரோ டொன்றாதென்றமையார் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இது நிலையானமகூறி இனிதொழுகென்றமையார் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫, ௨௪.

மழபுலவந்தி :— அஃதாவது - அரசனெருவன் பகைவர்நாட்டை எரியூட்டிக் கொள்ளுகொண்டே அழித்தனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல், 'ஊர்செவிளக்கத்தழுவிளக்கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'எமகன்னடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால் இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௭, ௧௬.

முதுமொழிக்காந்தி :— அஃதாவது - அறம் பொருள் இன்பம்என்னும் முப்பொருளினது உறுதிதருந் தன்மையைக் கூறுதல் ; 'நீர்நிலைபெருகத்தக்கவே அறமுதல்முன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையான் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமும் இன்மையின் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௧௮, ௭௪.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவனை வாழ்த்துதல் ; 'நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியலாதலவினங்க வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறும்போல

'மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்திய லுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாரராதலின். உ, ஈ, கூ, கஈ.

இவ்வினக்கணக்குறிப்பு அவைப்பாட்டின் விசேடவுரையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'கானக நாடனை' *ரு.
அகல - நீங்க, 'மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிருளாகல' உரு.
அகலம் - மார்பு, 'மலைப்பரு மகல மதியாள்' எஃ.
அகலும் - விரியும், 'விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சம்' ருரு.
அகழி - கிடங்கு, 'பாருடைத்த குண்டகழி' கசு.
அகற்ற - அகலச்செய்ய, 'களிறு சென்று கன்னகற்றவும்' உஃ.
அகன்ற - விசாலித்த, 'வில்லக்கன்ற வியன்மாப' கூ.
அகுதை - ஒருவன், 'சேர்கெழு நோன்ற ளகுதை' உஃக; 'மறப்போரகுதை' ருஃ.
அகைத்த - கிளைத்த, 'குப்பைக் கோகொய்கண் ணகைத்த' கருக.
அசும்பு - சேறு, 'வாரசும் பொழுது முன்றில்' கசச.
அசைஇ - இளைப்பாறி, 'கடம்பரி நெடுந் தேர்ப் பூட்டுவிட் டசைஇ' கசக.
தங்கி, 'குறும்பறை யசைஇ' ளஎ.
அசைசுஇய - வருந்திய, 'களனுழர் தசைசுஇய' கூஎ.
அஞ்சி - அதியமான் நெடுமானஞ்சி, 'ஆர் கவி நறவி னதியர் கோமான போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி' கூக; 'பல் வே லஞ்சி' கபக, 'கடுமான் றோன்ற நெடுமா னஞ்சி' உஃக.
அஞ்சுவரத் தரு - அஞ்சத்தருவன, 'அஞ்சுவரத் தரு புள்ளுக்குர வியம்பவும்' சக.
அஞ்சுவல் - அஞ்சவேன், 'யான் யாயஞ்சுவலே' அக.
அஞா - துன்பம், 'பேரஞர்க் கண்ணன் பெருங்காடு நோக்கி' உசஎ.
அட்ட - கொன்ற, 'ஆலங் காணத் தமர் கடந் தட்ட' உஃ.
அட்டு - குத்தி, 'வித்தட் டுண்டனை' உஉஎ. வென்று, 'அமிழ்த்தட்டு' கஃ.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னு ளடக்கி' க.
அடகு - இலை, 'படப்பைக் கொய்த வடகு' கசஃ; 'பாசடகு மிசைந்து' கருக.
அடங்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரோ' ருரு.
அடா - தகடு, 'அழல்புரந்த வடர்தாமரை' உஃ.
அடர்தல் - நெருங்குதல், 'அடர்புகர்ச் சிறுகண் யானை' ளு.
அடர்ந்த - கம்பியாகச்செய்த, 'ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து' உஃ.
அடார் - கல்லடார், 'பெருங்கல் லடாரும்' கஃ.
அடி - பாசம், 'வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்' கஃ.
அடிசில் - உணவு, 'கமழ்கும் யடிசில்' கஃ.
அடியுறை - அடியின்வாழ்வேன், 'நின் னைநிழற் பழநிய வடியுறை' ககஅ; 'ஒருவிதவணக்கமொழி, 'ஆந்தையடியுறை யெனினே' ளஎ.
அடுக்கம் - அனாமலை, 'அடுக்கத்துச் சிறு தலை நவ்' உ; 'அணங்குசா லடுக்கம்' கருக; 'மலைச்சாரல், 'கறிவள ரடுக்கத்து' கஃக; 'மலைப்பக்கம், 'மழையிசையறியா மால்வறையடுக்கத்து' உஃஃ.
அடுதல் - கொல்லுதல், 'கடந்தடு தானை' ஃ.
அடுரை - கொல்லுவாய், 'அடுரை யாயினும் விநரை யாயினும்' ருஃ.
அடை - இலை, 'புழறகா லாம்ப லகலடை நீழல்' உஃக.
அண்டிரன் - ஆயென்னும் வள்ளல், 'ஆயண்டிர னடுபோ ரண்ணல்' கஉஃ; 'வழைப்பூற் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்' ககக; 'தண்டா ரண்டிரன்' உசக; 'ஆயண்டிரன்' ருஎச.
அண்ணாந்து - தலையெடுத்து, 'நண்ணாநாண வண்ணாந் தேகி' சஎ.
அணங்கு - தெய்வம், 'அணங்குடை நெடுங்கோடு' ருஉ. வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பின்' கச;

*என்கள் புறநானூற்றுச் செய்யுட்குரியனவெனக்கொள்க.

‘அணங்கருங் கடுந்திற வெண்ணை’ எஃ.
 அணல் - தாடி, ‘மையணற் காளை’ அக;
 ‘புல்லணற் காளை’ உருஅ.
 அணிந்தன்று - அழகுசெய்தது, ‘அணியலு மணிந்தன்று’ க.
 அணியல் - அழகுசெய்தல், ‘அணியலு மணிந்தன்று’ க.
 அத்தம் - அருஞ்சுரம், ‘ஆளி லத்த மா கிய காடே’ உக.
 அதர் - வழி, ‘ஆனின்ன கலித்த வதர்’ ககஅ, ‘கானதர்மயங்கிய விளையர்’ கரு0.
 அதன் - தோல், ‘அதனெறிந் தன்ன நெ டிவெண் களரின்’ ககக.
 அந்தி - அந்திக்காலம், ‘அந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கும்’ உ. காலையந்தி மாலையந்தி, ‘காலையந்தியு மாலையந் தியும்’ கச.
 அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்த்த பூத பாண்டியனுடைய நண்பருனொருவன், ‘அந்துவஞ் சாத்தனும்’ எக.
 அம்பர் - ஒரூர், ‘நெல்லினை கழனி யம் பர் கிழுவோன் - நல்லரு வந்தை வாழியா’ கஅரு.
 அம்பு - பாணம், ‘எம்மம்புகழ விடுதும்’ க.
 அமரும் - விரும்பும், ‘வருவிருந் தமரும்’ சஉ.
 அமலை - சோற்றுத்திரளை, ‘ஊன்சோற் றமலை’ கக; ‘அமலைக் கொழுஞ்சோ டு’ கச; ‘பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பெருவென் னமலை’ கஎ.
 அமிழ்து - அமிர்தம், ‘அமிழ்தட்டி’ க0.
 அயர்வு - மனக்கவந்தி, ‘உலகுடன் பெ ரினுங் கொள்ளல ரயர்விலா’ கஅஉ.
 அயற - புன்வழலை, ‘அயறசோரு மிரு ஞ்சென்னிய’ உஉ.
 அயிரை - ஒருமின், ‘குமரியம் பெருந்து றையிரை மாந்தி’ கஎ.
 அயிரி - உணவு, ‘அயிரியு மின்றயின் றனனை’ எஎ.
 அரண் - அரணுகியஇடம், ‘தும்மரண் சேர்மின்’ க.
 அரி - ஐம்மை, ‘அரிமயிர்த்திரண்மூன் கை’ கக. கிணப்பறை, ‘அரிக்குட ரரியின்’ உசக. பருக்கை, ‘செறிய ரிச்சிலம்பு’ கக.

அரிநர் - அறப்பார், ‘அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையும்’ சஉ.
 அருப்பம் - அரண், ‘வீங்குசிறைவியல ருப்பம்’ கஎ; அரியஅரண், ‘அருப் பம்பேணு தமர்கடந்ததுஉம்’ உஉச.
 அருமை - செய்தற்கருமை, ‘அருங்கட னிறுக்கும்’ க.
 அருவந்தை - அம்பர்கிழான் அருவந்தை யென்போன்; இவன் கொடையாளி களுள் ஒருவன், ‘நெல்லினைகழனி யம்பர்கிழுவோ, னல்லருவந்தை வாழி யா’ கஅரு.
 அருள் - ஒன்றின் துயர்கண்டார் காரண மின்றித் தோன்முமிரக்கம், ‘அருளு மன்பும்’ ரு.
 அருளன்மாறு - அருளுதலால், ‘நெடுமா னைசிரீ யருளன்மாறே’ கஉ.
 அரையம், - இது சிற்றரையம் பேரரையமென்னும் துரண்டுகுற்றினைபடையதோர பெரியரீகரம், ‘நீடுலையனா யத்துக்கேடுக்கேளினி’ உ0உ.
 அல்கிப - தங்கிய, ‘அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்கலால்’ உஉ0.
 அல்குபிசைவு - இட்டுவைத்துண்ணுமு ணவு, ‘சிலைகெழு குறவர்க் கல்கு மி ரைவாரும்’ உக.
 அலங்குதல் - அசைதல், ‘அலங்குளைப்புர வி’ உ; ‘அலங்குசெந்நெற்கதிர்’ உஉ.
 அலத்தல் - வறுமையறுத்தல், ‘அலத்தற் காலையாயினும்’ க0க.
 அலைத்து - உருட்டி, ‘கல்லலைத்தொழு கும்’ ககரு.
 அவ் - அவை, ‘அவ்வேபகைவர்க்குத்தி க்கோடு நனிசிதைந்து கொற்றுறைக் குற்றில்’ கரு.
 அவ்வாய் - அழியாவாய், ‘கருங்கைக் கொல்லனாருச்செய்வாய்’ கச; மணி மரு ளவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வர்’ ககஅ.
 அவணது - அவ்விடத்தது, ‘அவணதுய ர்நிலையுலகத்து’ ரு0.
 அவல் - பள்ளம், ‘அவலியியினும்’ க0உ; ‘அவலா கொன்றோ’ கஅஎ. வினைநி லம், ‘பாசவற்படப்பை’ க.
 அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த, ‘அவற்றோரன்ன சினப்போர்வழுந்’ ரு.
 அவைப்பு - குற்றுதல், ‘வரகி னவைப் புறு வாக்கல்’ உகரு.

அழல் - செருப்பு, 'ஒள்ளுழம்புரந்ததாழை' கக.
 அழற்குட்டம் - கார்த்திகைகாள், 'ஆழயலழற்குட்டத்தி' உஉக.
 அழால் - அழுகை, 'அழாஅன்மறந்த புறலைச்சிறுஅர்' சக.
 அழி - இரக்கம், 'அழிவரப்பாடி வருநரும் பிறருங்கடி' கடுஅ; வைக்கோல், 'உழுதநோன்பகடழிதினரூங்கு' கஉடு.
 அழிந்த - இரங்கிய, 'அழிந்தநெஞ்சம்' உஉக.
 அழுங்க - அழிய, 'பிண்ணழுங்கக்களனுழக்கி' கூஅ.
 அழுங்கல் - இரக்கம், 'அதுசேர்ந்தல்சுய வழுங்கலாலை' உஉ௦.
 அழுந்த - இறுக, 'அழுந்தப்பற்றி' எஎ.
 அழுமம் - பரப்பு, 'நீரழுவநிவப்புக்குறித்தி' கச; 'நீண்டொலியழுமவகுறைபடமுகந்தி' கூகக.
 அள்ளலை - செறிந்தஇலை, 'அள்ளலைத்தாளி' உடுஉ.
 அன்றார் - ஒருர், கூ௦க.
 அளநது - எண்ணி, 'நீயளந்தறிதி' கூக; வரையறுத்து, 'அளநதறியினும்' உ௦.
 அளி - அருள், 'வலியுந்தெறலுமளியுமுடையோய்' உ.
 அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 'அளிதோதனே' டு; இரங்கத்தக்கது, 'அளிதோதனே பாரியதுபறம்பே' ககக.
 அளிய - இரங்கத்தக்கன, 'அளியதாமேசிறுவெள்ளாம்பல்' உசஅ.
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 'யார்கொலளியர்தாமே' டுஉ; இரங்கத்தக்கார், 'அளியரோவளியரவளியிழந்தோரே' டுக.
 அளியை - இரங்கத்தருவை, 'அளியைநீயே' உஉஅ.
 அளை - குகை, 'அளையகமுனைஇ' டுஉ; மோர், 'செம்புநீயலி னின்னைபபுளித்து' ககக.
 அற்றம் - துன்பம், 'இரந்தோரற்றந்திர்க்கென' கடுஅ.
 அற்று - ஒக்கும், 'புத்தேளுலகத்தற்றென' உஉ.
 அற - தெளிய, 'அறமறக்கண்ட' உஉச.
 அறல் - அரித்தொழுதுதல், 'மட்டறனல்யாற்று' கஎஎ.

அறவு - அறதல், 'நீரறவறியாக்கரகத்து' க.
 அறவை - அறத்தையுடையாய், 'அறவையாயினதெனத்திறத்தல்' சச.
 அறிதே-அறிதி - அறிவாய், 'வழிபடுவோரை வல்லறிதியே' க௦.
 அறிந்தியார் - அறியார், 'அன்னதன்மையுமறிந்தியார்' ககக.
 அறியலை - அறியாய், 'காண்பறியலை' ககக.
 அறியுமோன் - அறியுமவன், 'நீயே, முன்யாறியுமோனே' ககஎ.
 அறிவாரா - அறியவாரா, 'பொருளறிவாராவாயினும்' கூஉ.
 அறுபு - அற்று, 'மையன்மாலையாக்கையறுபினையு' கூஎ.
 அறுமார் - நீக்கவேண்டி, 'தீதுமருங்கறுமார்' கூக.
 அறை - பாறை, 'அறையும்பொறையும்' ககஅ.
 அறைநர் - அறுப்பவர், 'அறைநர் கரும்பிற்கொண்டதேனும்' சஉ.
 அன்பு - தன்னாற்புரக்கப்படுவார் மேல் உளதாகியகாதல், டு.
 அன்ன - ஒத்த, 'எருமையன்னகருங்கல்' டு.
 அனந்தல் - மந்தம், 'எடுத்தெறியனந்தற்பறை' கூஉ.
 அனையை - அத்தன்மையையுடையை, 'அனையையாகன்மாரே' உ௦; அத்தற்கேற்ற செய்கையையுடையை, 'அன்னதேற்றத்தனையையாகலின்' கடு.

ஆ

ஆ - பசு, 'ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களும்' க.
 ஆகம் - மார்பு, 'முலைபொலியாகமுருப்பறுறி' உடு.
 ஆகியா - ஆகவேண்டும், 'முவுருளொருவன்றுப்பாகியரென' கஉஉ.
 ஆகிலியர் - ஆகாதொழிக, 'நல்லதன்லனுந் தியதன் றீமையும், இல்லையென்போர்க்கினனாகிலியர்' உக.
 ஆகின்ற - ஆயிற்று, 'பெண்ணுருவொருகிறனாகின்ற' க.
 ஆகுப - ஆகுவன, 'இல்லவா குபவால்' எ.
 ஆகுளி - சிறுபறை, 'நல்யாழாருளி' கூக; 'ஆகுள்தொடுமின்' கடுஉ.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கினிதொழுது மதி' உச; போல, 'நெயினிற்றாக்கு' கரு.

ஆசினி - ஒருமரம்; ஈரப்பலாலுமாம், 'ஆசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று' கருஅ.

ஆசு - பற்று, 'ஆசா கெந்தை' உருரு; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல' உசுசு.

ஆட்டி - அலைத்தி, 'உழைக்குறற் கூகை யழைப்ப வாட்டி' உசுசு.

ஆட்டிம் - அலைக்கும், 'ஒருவனுட்டிம் புல்லாய்' ககக.

ஆடு - அடிதல், 'ஆடுகொள் வென்றி' சுச; வென்றி, 'ஆடுகொளக் குழை ந்த' உக.

ஆடுதிறை - ஒருர், உஉஎ.

ஆதனழிசி - ஒல்லையுர்த்த பூசப்பாண்டிய நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' எக.

ஆதனாங்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'எந்தை வாழி யாதனாங்க' கரு; 'கல்லிழி யருவிவேங்' கடங்கிழ வோன் செல்வழியெழாஅ நல்லேர் முதியனா தனாங்கன்' கஅக.

ஆதனோரி - ஓரியென்னும்வள்ளல், 'அடு போ ரானு வாதுனோரி' கருக.

ஆதி - மல்லிழிழான்காரியாதி, 'பெரும் பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்டி' கஎஎ.

ஆந்தை - ஒல்லையுர்த்த பூசப்பாண்டிய னுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவ னுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன் னெயி லாந்தையும்' எக.

ஆப்பி - சாணகம், 'மெழுகு மாப்பி' உசுசு.

ஆப - ஆவார், 'சான்றோர் சான்றோர் பால ராப' உகஅ.

ஆம்பி - காளாம்பி, 'ஆம்பி பூப்ப' கசுச.

ஆழர் - இது முக்காவனுட்டிள்ளது, 'இன்கடுங்கள்ளினாழராங்கண் மைம் துடைமல்லன்' அ0.

ஆய் - சிறுமை, 'ஆய்துதன் மடந்தை' உசுசு; துண்மை, 'ஆய்தொடி யரிவை' கஎஎ; மென்மை, 'ஆய் கரு ம்பு' உஉ; வள்ளல்களுள் ஒருவன், 'ஆய் கோயில்' கஉஎ; 'தென் றிசையாய் குடியின் றுயின்' ககஉ; 'தேர்வே னாயைக் காணிய சென

'மே' ககக; 'அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்' ககச; 'மலைகெழு நாட ன் மாவே ளாய்' ககரு; 'எனைப் பகையு மறியுநா, யெனக்கருதி' ககசு; 'திருத்தமொழி மோசி பா டிய வாயும்' கருஅ; 'பாடுநர்க் கரு காவா யண்டிரன்' உச0; 'பொய்யா லீகைக் கழறொடி யாய்' கரு.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலினார், 'தென்றிசையாய் குடியின் றுயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள் னது, ககஉ.

ஆர்த்தம் - நிறைக்கும், 'சேர்ந்தவர்கும் பார்த்தம்' உஉ.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் காணா' உச.

ஆர்ந்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ் சோ றார்ந்தபா ணர்க்கு' கசு.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செய்தி லின் னார்வலர் முகத்தே' கஉ.

ஆர்வற்று - ஆசைப்பட்டி, 'பலவினார் வுற்று' கருஅ.

ஆரணங்கு - ஆற்றுதற்கரிய வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மாப்பு' கசு.

ஆரம் - முத்தாரம், 'கழுஉலிவங் காரங் கவைஇய மாப்பே' கக; வண்டியின் ஆரம், 'அச்சடைச் சாகாட்டாரம்' உருசு.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய வடிவையுடையது, 'துண்ணாரல்' கஅ.

ஆல - ஆட, 'மயிலெழுந் தால' ககசு.

ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென் னும் பெயரையுடையதோரூர்; இப் பொழுது தலையாலங்காடென்று வழ ன்கப்படுகின்றது; இதில் நெடுஞ்செ ழியன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம் பெருவேளினாயும் பொருதுவென்ற னன், 'ஆலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட கால முன்ப' உக.

ஆலங்குடி - ஒருர், ககக.

ஆலத்தூர் - ஒருர், கசு, கசு, 'சுசு, உஉரு, கஉச.

ஆலம் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந் தாலும்' கஉஅ.

ஆலை - யானைக்கூடம், 'அதுசேர்ந் தல் கிய அழங்க லாலை' உஉ0.

ஆவம் - அம்பரத்தாணி, 'ஆவஞ்சேர ந்த புறத்தை' கசு.

ஆவியர்கோ - பேகனென்னும்வன்னல், 'அதமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே' கசஎ.

ஆவுதி - ஆகுதி, 'ஆவுதி யுருத்தியும்' கூக; யாகப்புனை, 'நெய்மலி யாவுதி' கடு.

ஆவூர் - ஓரூர், கூஅ, ச0, சச, ககக, கஎஎ, கஎஅ, ககக, உசக, கூ0க, கூஉஉ.

ஆற்றல் - வலி, 'ஓம்பா நீயு மாற்ற லெங்கோ' உஉ.

ஆற்றலை - வலியையுடையை, 'பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை' கூக; 'வேண்டியது வினைக்குமாற்றலை' கூஅ; 'அரசுதலை பணிக்கு மாற்றலை' சஉ.

ஆற்றார் - மாட்டார், 'ஆற்றா ராயினும்' உசு; வலியில்லார், 'தார்தாக்குதலு மாற்றார்' கூக.

ஆற்றுகிர் - உதவுகிர், 'ஒருவீரொருவீர் க்காற்றுகிர்' கூஅ.

ஆறு - வழி, 'அறத்தாறு துவலும் பூடகை' கூ.

ஆன் - பெற்றம், 'ஆனிந்பரக்கும் யானை' கூ.

ஆன்பொருளை - ஆன்பொருந்தமென்னுமாறு; இது கருநூர்க்கருகில் ஓடுவது, 'தண்பொருளைப் புணற்பாயும், விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' கக; 'தண்ணான்பொருளை வெண்மணல்' கூக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்கல்லென்பொருளை' கூஅஎ.

ஆன்று - அமைந்தேன், 'முயங்கலான்றி சின்யானை' கடுக.

ஆன - அமையாத, 'அமிழ்தட் டானாக் கமழ்கும் யடிசில்' கச; 'ஆன வீகை' சஉ.

ஆனது - அமையாது, 'ஆன, துருவும் புசுமுமாகி' கூ.

ஆனிலை - கோணோகம், 'மேல தானிலை யுலகத் தானும்' கூ.

இ

இகழ்பு - இகழ்ந்து, 'இகழ் பாடுவோ ரொருத்த மடங்க' ச0.

இகழூர் - மகியாதபகைவர், 'இகழூர் றிசையொடு மாய்' உக.

இகுத்த - சொரியப்பட்ட, 'இகுத்த கண்ணீர்' கசக.

இகுப்ப - அறைய, 'முரசுகழிப் பிகுப்பவும்' கடுஅ.

இசை - கீர்த்தி, 'இசைப்புற னாகீ யோம்பிய பொருளை' உக.

இட்டிய - சிறிய.

இடாஅ - குத்தி, 'எயிறுபடை யாகவெயிற்கத விடாஅ' கூ.

இடிபு - இட்டு, 'புலராப் பச்சிலையிடை யிடிபு தொடுத்த' கூக.

இடிம்பை - கோய், 'இடிம்பைகொள் பருவரல்' கசச.

இடை - இடம், 'கருங்கல் விடைதோறு' கூ; காலம், 'உடையோர் போல விடையின்று குறுகி' ஓச; வழி, 'நீரில்ல நீரினைய' கூ.

இடைக்காடு - ஓரூர், சஉ.

இடைக்குன்றார் - ஓரூர், எசு, எஎ, எஅ, எக.

இணர் - பூங்கொத்து, 'மெல்லிணர்க்கண்ணி' உச.

இதழ் - கண்ணிமை, 'நீரோடு சிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்' கசச.

இப்பி - சிப்பி, 'முதிர்வா சிப்பி' கூக.

இமயம் - இமயமலை, 'பொற்கோட்டி மயமும் பொகியமும் போன்றே' உ; 'வடாஅது பணிபடு செவ்வரை' கூ; 'வளையனத் தறியாப் பொன்படு செங்கோட்டிமயம்' கூக; 'வடதிசையதுவே வானோரே யிமயம்' கூஉ; 'மழையண் ணுப்ப நீடிய செவ்வரைக், கழைவள ரிமயம்' கசக; 'பொன்னுடை செங்கோட்டிமயத் தன்ன' கூகக.

இமியும் - ஒலிக்கும், 'புள்ளின மியிழும் புசுழ்சால் விளைவயல்' கடு.

இயககன் - ஒல்லையூர்த்தத் பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன், 'வெஞ்சின வியக்கனும்' எக.

இயம்ப - ஒலிப்ப, 'கடிமனை யியம்ப' கூக.

இயல் - இயல்பு, 'ஆனியந் பார்ப்பன மாக்களும்' கூ; தன்மை, 'தன்னியல் வழாஅது' உடு.

இயலி - கடந்து, 'களிற்றி னியலி' எக; 'கலவ மஞ்ஞையிற் காணவர வியலி' கூகக.

இயலுதல் - இயற்றதல், 'இயறேற்களவ' எ; செய்தல், 'பொன்னியற்புனை தோட்டி' கச.

இயற்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்' கூடு. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போல்' உ.

இரங்க - வருந்த, 'வேங்கைமார்பனிரங்க' உக.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'படுமணி யிரட்டும்.....யானை' எஉ.

இரத்தி - இலந்தைமரம், 'இரத்தி நீடியவகன்றலைமன்றம்' கூச.

இரவல் - இரத்தல், 'இரவன்மாக்கள்' உச.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமெண்ணய்' எ.

இரியல்போரும் - சாய்த்துக்கொடுக்கும், 'கறையடியானையிரியல்போக்கும்' கூரு.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடிகடையிரீஇய' கஅ; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' எச.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக்கை' கூ.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிலசொல்' உசக.

இரும்பிராந்தை - பிசிராந்தையாரென்னும் பல்வர், 'பெருங்கோக்கிள்ளி கேட்க வரும்பிராந்தை யடியுறை யெனினே' கூஎ.

இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், 'இருமருந்து வினைக்கு நன்னாடு' எ0.

இருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொழுதி' சச; பெருமை, 'அகலிருவிசம்பு' அ; 'இருவிலத்தன்ன' கூச.

இல்லாகியர் - இல்லையாடிக, 'இயைந்த கேண்மையில்லாகியர்' கூ0; இல்லாகியரோ கால மாலே' உகஉ.

இல்லி - துளை, 'இல்லிதூர்ந்த பொல்லாவறுமுலை' கூசச.

இலக்கம் - குறி, 'நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன' ச.

இலங்கை - வில்லியாதனார், 'நெல்ல மல் புறவி னிலங்கைகிழுவோன், வில்லியாதன்' கூஎக.

இலஞ்ச - மடு, 'கடுமுரண்முதலையெடு நீரிலஞ்சி' கூஎ.

இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' கூரு.

இலிற்றாதல் - சுரத்தல், 'குழவிக்கிலிற்றமுலை' கூஅ.

இவ் - இவை, 'இவ்வே, பீவியணிந்து' கூரு.

இவர்தல் - படர்தல், 'சுரைபிவர்தருங்கின்' ககச.

இவளி - குதிரை, 'அலங்குணைப்பரீஇயிவுளி' ச; 'வாஅய்ச்செலவிவுளி' ககஎ.

இழிசினன் - புலைமகன், 'கட்டினிணக்குமிழ்சினன்' அஉ.

இழித்தன்று - அவமித்தத்து, 'வியந்தன்று மிழிந்தன்றுமில்ன்' எஎ.

இழிபிறப்பானன் - புலையன், 'இழிபிறப்பானன் கருங்கைகிவப்ப' கஎ0.

இழுக்கி - தப்பி, 'மகிழ்க்கையிழுக்கி' எக.

இழுது - நெய், 'குழிசெவிழ்ந்திழுது மறப்ப' கூரு; நெய்யிழுது, 'இழுதினன்னவானிணக் கொழுங்குறை' உரு0.

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோசையை யுடைத்தாய்முழங்க, 'ஏமமுரசயிழுமெனமுழங்க' கூ.

இழை - ஆபரணம், 'சேயிழை கணவ' கூ; 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக; நூலிழை, 'இழைவலந்த பற்றுன்னம்' ககச.

இறங்குதல் - வளைதல், 'இறங்கு கதிரலம்வருகழனி' கூஅ.

இறத்தி - போகின்றாய், 'புறக்கொடுத்திறத்தி' அ.

இறத்த-கடந்த, 'புலவரை யிறந்த புகழ்' உக.

இறத்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறந்தன்றே' உகஎ.

இறியர் - கெடுவதாக, 'இறியரென்னுயிரென்' உக0.

இறக்கல் - திறைகொடுத்தல், 'இறக்கல் வேண்டித் திறையே' கூஎ.

இறக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட விறக்கும் வரம்பி றுணை' கக; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறக்கும்' கூ.

இறத்த - தங்கிய, 'குன்றத்திறத்த குரீஇயினம்' தைத்த, 'அம்புசென்றிறத்த' கக.

இறப்பு - சிறுகாடு, 'தூங்கிரு ளிறம்பு' கஉச.

இறை - உயர்ச்சி, 'ஏந்தகொடி யிறைப்புரிசை' கஎ; சந்தைபுடையமுன்னை,

‘வணங்கிறைப் பணைத்தோன்’ கூஉ; தங்குதல், ‘நர்க்குழாத்தோ டிறை கூர்ந்த’ கூகூ; வீட்டின் இறப்பு, ‘குறியிறைக் குரம்பை’ கூஉக.
இறைகொள்ளும் - தங்கும், ‘தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை’ க௭.
இறைஞ்சிய - தாழ்த்த, ‘குலையி றைஞ்சிய கோட்டாழை’ க௭.
இறைஞ்சுக - வணங்குக, ‘இறைஞ்சுக பெரும’ கூ.
இன்மை - வறுமை, ‘இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானை’ கூ.
இன்ன - துன்பம், ‘இன்ன வாகப் பிறர்மனை கொண்டு’ கூஉ.
இன்னீர் - இத்தன்மையை யுடையீர், ‘இன்னீ ராகவி னினியவு முளவோ’ ருஅ.
இன்னேம் - இத்தன்மையை யுடையேம், ‘இன்னே மாயினேம்’ கூசக.
இனம் - கூட்டம், ‘சுறவின் தத்தன் வா னோர்’ கூக; நிறை, ‘வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லின் பூட்டி’ கரு.
இனி - இப்பொழுது, ருஉ; கூகூ; ‘இனிநினைந் திரக்கமா கின்று’ உசக.
இனிய - இனியவைகள், ‘இனிய செய்தி’ கூஉ.
இனையு - வருந்திக்கூப்பிடம்கூப்பீரி, ‘வினையு நல்லி லினையு உக் கேட்பவும்’ சச.
இனையு - கெடுப்ப, ‘வினையு நல்லில் வெவ்வெரி யினையு’ உக.

ந

நகை - கொடை, ‘தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி’ கூ, பொன், ‘நகையங் கழற்கீல்’ கூஅ, வணமை, ‘ஓம்பா வீகை’ அ.
நகையரியவிழை - மங்கலியருத்திரம், ‘நகை யரிய, விழையணி மகளிர்’ கூஉ௭.
நண்டிய - திரண்ட, ‘நண்டிய மழையென மருளும் பட்டோல்’ க௭.
நண்டுசெல்ல - ஒங்கிச்செல்லுதல், ‘நண்டுசெல்லன் மரபின் ஞாயிறு’ உரு.
நண்டுதல் - செறிதல், ‘நண்டகன்கிடக்கை’ கூக; வினாதல், ‘நண்டுசெல்ல கொண்மு’ கூசக.

நத்த - வழங்கிய, ‘செந்நீர்ப்பசும்பொ ன்வயிரியர்க்கீத்த’ கூ.
நத்தின - கொடுத்தாய், ‘சாத்தின்கவெ மக்கீத்தினையே’ கூக.
நப - நவார், ‘பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப வென’ கூகூ.
நாமம் - பிணஞ்சுடுத்தற்கு அரிக்கும் விறக டுக்கு, ‘கரிபுறவிறகினிமவொன்னழ ல்’ உகக.
நாயும் - கொடுக்கும், ‘ஓம்பாடியுமாற்ற லெங்கோ’ உஉ.
நார்ப்பு - இழுத்தல், ‘நார்ப்புடைக்கராஅ த்தன்னவெனின்’ க௭ச.
நார்தூர் - ஒழுர், ‘இஹ நாரந்தையெ னவும் வழங்குர்’ கூஅ௦.
நாரந்தை - நார்தூர், ‘நாரந்தையோனே பாண்பசிப்பகைஞன்’ கூஅ௦.
நற்று - நனாதல், ‘பெண்ணீற்றுற்றென’ அஉ.
நான்மர் - பெறுவார், ‘நான்மரோவிலவு லகத்தானே’ எச.

உ

உகந்து-உயரப்பறந்து, ‘பல்கனிகைசஇ யல்குவிகம்புகந்து’ உ௦க.
உகை - தாவ, ‘வெள்ளுனைக் கவிமான் கவிஞளம்புகன்’ கரு.
உகுத்த - உதிர்த்த, ‘பழனமுஞ்ஞையு குத்தபீலி’ கூக.
உட்க - அஞ்ச, ‘உடலுநருட்கவீங்கி’ க௭.
உட்கு-அச்சம், ‘உட்குவரவிளங்கி’ ருஅ.
உட்கும் - அஞ்சம், ‘வாணுட்கும்வடி நீணமகில்’ கூஅ; ‘ஒன்றருட்குத் துன்னருங்கடுந்திறல்’ கூக.
உடலுதல் - பகைத்தல், ‘உடலுநுந்துப் பு’ உரு; உடல்சினம்’ எஉ.
உடலுநர் - மாறுபடுவோர், ‘உடலுநரு ட்க’ க௭.
உடற்றியோர் - சினப்பித்தவர், ‘ஓவா துகூஉநின்னுடற்றியோர்நாடே’ ச.
உடன்று - கோபித்து, ‘உடன்றுநோக் கின்ன’ க௭; ‘நீ, உடன்றுநோக்கும் வாய்’ கூஅ; உடன்றுமேல்வந்த வம் பமள்ளர்’ எ௭.
உடுத்த - குழப்பட்ட, ‘அருக்குறம்பு த்தகானப்பேரெயில்’ உக.
உண்கும் - உண்டேம், ‘உண்குமென்றை நிற்காண்குவந்திசின்’ கூஉரு.

உண்டி - உண்டவு, 'உண்டிகொடுத்தோருயிர்கொடுத்தோரே' கஅ.

உண்மார் - உண்போர், 'புலனுழுதுண்மார்' கசு; உண்ணவேண்டி, 'முந்துவினையாணர் காப்புதி துண்மார்' கசுஅ.

உண்மென - உண்ணுமினென்று, 'உண்மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத் தன்' கவுஅ.

உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண்மையும் பெருகலுண்மையும்' உஎ.

உணர்த்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலேனல் காப்போருணர்த்திய கூஉம்' உஅ.

உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தினுணர்ந்து' கூ.

உணவிற்பின்டம் - உடம்பு, 'உண்டிமுதற்றேயுணவிற்பின்டம்' கஅ.

உம்பல் - வழித்தோன்றினோன், 'உரவோரும்பல்' கஅ.

உமணர் - உப்புவிற்பார், 'உமணர்வெருஉந்துறை' அச.

உய்த்த - செலுத்திய, 'நேமியுய்த்த' கூ.

உய்தல் - பிழைத்தல், 'உண்ணாவறங்கடும்புய்தல்வேண்டி' கஅக.

உய்தி - நீங்குதல், 'செய்திகொன்றோர்க்குய்தியில்லென' கூச.

உய்ந்தன்ற - பிழைத்தது, 'சினததலுய்ந்தன்று' உரு.

உயர்ந்திடுனோர் - உயர்ந்தோர், 'உயர்ந்தவேட்டத்துயர்ந்திடுனோர்க்கு' உகச.

உயரிய - உயர்த்திய, 'ஏற்றவலனுயரிய.....மணியிடற்றோனும்' ரூச.

உயவல் - வருத்தம், 'உயவற்பாண' கூக.

உயவு - வருத்தம், 'உயவரிய' கூ.

உயவும் - வருத்தம், 'அடிகளிறுயவுங்கொடிக்கொன்பாசறை' கூக.

உயிர் - ஓசை, 'வள்ளுயிர்ச் சேறியாழ்' ககஅ.

உரவு - வலிமை, 'உரவுச்சினந்திருதிய' உரு.

உரவோர் - வலியோர், 'ஒருதாமாகிய - உரவோர்' கஅ.

உரறிய - முழங்கிய, 'கனையெரியுறியமருங்கும்' உக.

உரறதல் - ஒலித்தல், 'உருமுரறகருவியொடு' ககக.

உராய் - உலாவி, 'கதவெறியாச்சிவந்துராய்' ச.

உரீஇய - உரிஞ்சிய, 'கழலுரீஇய திருத்தடி' எ.

உரு - தன் ஆணையாற்பிறாஞ்சும் உட்குடைமை, 'உருவும் புகழுமாகி, கூ; 'உருகெழு ஞாயிறு, உரு; 'உருகெழு முரசம்' ரூ; வடிவு, 'பெண்ணுரு பொருகிற னுகின்ற' க; 'உவவுமதியருவி னோங்கல் வெண்குடை' கூ. உருப்ப - அழல், 'முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி' உரு.

உரும் - இடி, 'பெருமலை வீடாகத் தருமெறித் தாங்கு' கூஎ.

உரை - புகழ், 'உரைசெல முரசுவெளவி' உசு; 'உரைசாலந்துவஞ் சாத்தலும்' கக.

உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போர்க்குரை' கூஎ.

உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேடிரிதருமுலகத்து' உஎ.

உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வரலும் அலம்வரலபோல்வதோ ருரிச்சொல், 'வாயாவன்கனிக்குலம்வருவோரே' உ௦எ.

உலைவு - தரித்திரம், 'உயங்குபடர் வருத்தமு முலைவுநோக்கி' கரு௦.

உவல் - தழை, 'பாசவலிட்ட புன்கார்பந்தர்' உசஉ.

உவலை - தழை. 'பாசிலைத் தொடுத்தவுவலைக்கண்ணி' ரூச.

உவவு - உவாநான், 'உவவுமதி' கூ.

உவித்த - அவித்த, 'சாந்தவிறகி னுவித்தபுன்கம்' கசுஅ.

உழக்கி - கலககி, 'அரசுபடவமருழக்கி' உசு.

உழக்கும் - வருந்தம் 'அருந்துயருழக்குகின் திருத்திழையிரவை' கசசு.

உழினை - கொற்றான்; இது குடநாட்டார் வழக்கு, 'பொலங்குழையுழினை யொடு பொலியச்சுட்டி' ரூ௦.

உழுபடை - கலப்பை, 'உழுபடை - ஸ்ன்றசான்மருங்கி னீன்றதன்பயனே' கரு.

உழுவை - புலி, 'அனைச்செறி யுழுவையிரைக்குவந்தன்ன' எஅ; 'பேழ்வாயுழுவையை' கருஉ.

உள்ளம் - ஊக்கம்.

உள்ளாற்றுக்கவலை - ஆற்றிடைக்குறை, 'உள்ளாற்றுக் கவலை புள்ளி நீழல்' உகக.

உள்ளி - நினைந்து, 'ஒருநினை யொருவ்
னைபுள்ளி' கஉக.

உளர - அசைப்ப, 'விரைவளியுளர' ககக.

உளருங்கூந்தல் - விரித்துவருமயிர், உசு௦.

உளவாகியர் - உளவாகுக, 'இனையந்த
வைக லுளவாகியரோ' கக௦.

உளை - தலையாட்டம், 'அலங்குனைப் புர
வியைவரொடு சினைஇ' உ.

உளை - தலை, 'மிசையலங்குனைய பனை'
உஉ.

உளைய - வெறுப்ப, 'இளைய னிவனென
வுளையக்கூறி' எஉ.

உற்க - எரிந்துவீழ், 'திசையிரு நான்கு
முற்க முற்கவும்' சக.

உற்கம் - எரிகொள்ளி, சக. (உற்கை)

உறந்தை - உறையூர், 'அறங்கெழு சோ
ழ் குறந்தையவையத்து' கக; 'அற
ந்துஞ் சுறந்தைப்பொருகளை' ருஅ,
'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோ
னே' கக; 'மாவன் டித்த னுறந்தை
யன்ன வுரைசா னன்கலம்' கருஉ.

உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 'உறழ்மணியா
னுயர் மருப்பின்' உஉ.

உறூர்க் - உறூதொழிதல் வேண்டும்,
'உள்ளடி முள்ளுநோவ வுறூர்க்கில்'
கக.

உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவார்
தமக் குறுதி' கக.

உறுவர் - எதிர்த்தவர், 'துப்புறுவர் புறம்
பெற்றிசினே' கக.

உறை - நீர்த்துளி, 'உறைவேண்டு
பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே'
கரு; 'கார்வா னின்னுறை' கசுஎ;
'நீன்யெர் வாணத் துறையினும்'
கசுஅ.

உறையுள் - உறைதல், 'தாங்கா வுறை
யு ணல்லார்' உசு; 'உயர்நிலை யுலகத்
துறையு ளின்மை' ரு௦; 'உறையுண்
முனியுமவன் செல்லு மூரே' கக.

உறையூர் - ஓரூர்; இது சோழர்களு
டைய பழைய இராசதானி; இஃது
உறந்தையென்றும் கோழியென்றும்
வழங்கப்படும்; கக, உஎ, சரு, சஎ,
எஅ, கஎ௦, உ௦௨, கஉச, கஉரு, ககக.

உறையூர் ஏணிச்சேரி, கக

உறைவி - உறைகின்றவன், 'இன்னாது
றைவியரும்படர்களைமே' கசரு.

உன்னம் - உன்னமரம்' 'உன்ன மரத்த
துன்னருங் கவலை' க.

உள

ஊக்கம் - மேற்கோன், 'இடஞ்சிறி தென்
னு மூக்கர் தரப்ப' அ.

ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், 'உடலுறா
க்கார்' கஉஉ.

ஊக்கும் - மேற்கொள்ளும், 'வானீர்க்
கூக்கும்' கஎ.

ஊக்கோரை - முன்னுள்ளோர், 'நின்
ஊக்கோரை நினைப்பின்' கக.

ஊக்கு - முன், 'இன்றி ஊங்கோ கே
ளலம்' எசு; 'முழவுத்தோ ளென்னை
யைக் காணலுக்கே' அஅ; 'வென்
வே லண்ணற் காண லுக்கே - நின்
னினும் புல்லியேம்' கசக.

ஊசி - உசீசி - வடக்கு, 'ஊசிமுன்னாது'
உஉக.

ஊதியம் - பயன், 'பேதைமை யல்ல
தூதிய மில்லென' உஅ; 'பெற்ற
தூதியம்' கருச.

ஊம் - ஊமை; இஃது என்வகை எச்சத்
துளொன்ற, 'கூணுங் குறளு மூமுஞ்
செவிடும்' உஅ.

ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 'ஊர்தி வால்வெ
ள்ளேறே' க.

ஊர்பு - ஊர்ந்து, 'கடலூர் பெழுதரு
ஞாயிறு' ருக.

ஊரன் - மருதநிலமுடையோன், 'ஊர
னென்கோ' சக.

ஊழ் - முறைமை, 'ஊழிற்றுகளின் செ
ய்கை' உக; 'ஊழ்மாறுபெயர்'
கஉரு.

ஊழி - வாழ்நான், 'அன்ன வாக நின்
ஊழி' ககரு.

ஊறு - புண், 'ஊறறியா மெய்யாக்கை
யொடு' கசுஎ.

ஊன் - தசை, 'ஊன்சோற்றமலை'
கக.

ஊன்றம் - சென்றதற்கும், 'அகலிரு
விசம்பி னூன்றம்' உஉஅ.

எ

எஃகு - வேல், 'ஒளிநிலைய வெஃகே
ந்தி' உசு.

எக்கர் - மணற்குன்று, 'நல்யாற் றெக்க
ரேறி' கஎஎ.

எக்கூர் - ஓக்கூர் - ஓரூர், உசஅ.

எடுப்பி - எழுப்பி, 'வைகுதியி லெடு
ப்பி' உசஎ.

எண்ணலை - எண்ணத்தையுடையை, 'நீயே பேரெண்ணலையே' கருஅ.
 எண்மை - எளிமை, 'இக்குழிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமென' சாரு.
 எதிர்த்த - மாறுபட்ட, 'செய்வினைக்கெதிர்த்த தெவ்வர்' சு.
 எதிர்த்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதிர்த்து' ருசு; 'போரெதிர்த்தென்னை போர்க்களம் புதினே' அசு; மாறுபட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர்த்தெழுந்த' ருசு; 'போரெதிர்த்து' அசு.
 எந்திரம் - பொறி, 'திங்களுறுழையாவெந்திரப் படுபுழை' கஎஎ.
 எந்தை - எந்தலைவன், 'எந்தையொடுகிடந்தோரோம் புன்றலைப் புதல்வர்' கக.
 எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொருதலை கைம்முற்றல்' ருசு.
 எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், 'எம்மோன் குறவர் பெருமகன்' கருஎ.
 எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்' க௦.
 எய்ம்மான் - எய்ப்பன்றி, 'எயினர் தந்தவெய்ம்மா நெறிதகை' கஎஎ.
 எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'கிளத்த - வெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே' கசஅ.
 எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களுளொன்று, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எக; மதிலு, 'எயிற்கதவு' க; 'ஆரெயில்பலதந்து' சு.
 எயிற்றி - மறத்தி, 'கருங்க னெயிற்றி' கருக.
 எருக்கிய - அறைந்தகொண்ட, 'ஊழினுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' உகஎ.
 எருத்தம் - கழுத்தம், 'இகழ்பாடுவோரெருத்தமடங்க' ச௦.
 எருத்து - கழுத்து, 'எருத்து வவ்வியபுலிபோன்றன' ச.
 எருவை - தலைவெருத்து உடல் சிவந்திருக்கும்பருத்து; கழுகுமாம், 'விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப' சுச.
 எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லடிப் படுத்த' கஎ௦; விளக்கம், 'எல்லுப்படலிட்ட சுடுதி' கச.
 எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம், 'எல்லரி தொடுமின்' கருஉ.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மெண்ணுய்' எ.
 எவ்வி - ஒருவேன், 'மாவே எவ்வவி - புனலம் புதவின் மிழலை' உசு; இரும்பா னெருக்கற்றலைவன் பெரும்பூட்டோரடு தானே யெவ்வி' உகக.
 எழில் - உயர்ச்சி, 'பகட்டெழின்மார்பு' கக; பெருமை, 'அறுமருப் பெழிற்கலை' உக.
 எழிலிய - எழில்பெற்ற. 'அம்பகட்டெழிலிய செம்பொறியாகத்து' சுஅ.
 எழினி - ஒருவள்ளல், 'ஊரா தேந்தியகுதிரைக் கூர்வேற் கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியும்' கருஅ; 'வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட் பொய்யா வெழினி' உக௦; இவனை எழினி அதிகமாமென்றும் கூறுவர்.
 எழு - கணையமரம், 'காப்புடைய வெழுமுருக்கி' கசு; 'எழுவுறழ் திணிதோள்' கக.
 எள்ளிய - இகழ்த்த, 'உள்ள மெள்ளிய மடவோன்' எக.
 எறிச்சிலூர் - இது கோளுட்டுள்ள ஊர்களுளொன்று, ருசு, சுக, கசஎ.
 எறித்தல் - உறைத்தல், 'நாடுசெடி கமழ்புகை யெறித்த லானே' சு.
 எறிதல் - அடித்தல், 'எறிகோ லஞ்சாவரவி னன்ன' அக.
 எறித்த - அறைந்த, 'விளங்குபொன்னறை நலங்கிளர் பலகை' கரு; கடைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானைவான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோனிறை துலாம்' கக.
 எறிந்து - வெட்டி, 'எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவான்' கக.
 எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறியாச் சிவந்து' ச.
 எறுழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பு' எ.
 என்ருவை - என்று வினவுவாய், 'இவன்வா ரென்ருவையாயின்' கக.
 என்னுழ் - கோடை, 'வெண்கிடை - யென்னுழ் வாவெறல்' எரு; 'வளமுழை மாறிய வென்னுழ்க்காலே' கசக.
 என்னதூஉம் - சிறிதும், 'என்னதூஉங்கடிமரந் தடித லோம்பு' ருஎ.
 என்னை - என்னிறைவன், 'அனங்கருங்கடுந்திறலென்னை' எஅ; 'நினாயொ

உவருஉ மெண்ணெக்கு' உகஉ.
எனவ - என்னுடையன சிலவார்த்தை,
'எனவ கேண்மதி' கரு.

ஏ.

ஏணி - எல்லை, 'நளியிரு முநீ ரேணி
யாக' கரு; 'முநீ ரேணி' கரு.

ஏத்தி - வாழ்த்தி, 'முன்றுறை நுண்பல
மணலினு மேத்தி' கரு.

ஏத்துகம் - புகழ்மோம், 'ஏத்துகம் பல
வே' கரு.

ஏதின்மாக்கள் - அயலோர், 'ஏதின் மா
க்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது'
ருஅ.

ஏங்கிய - ஒங்கிய, 'நிலனெங்கிய விச
, ம்பு' உ.

ஏமம் - காவல், 'எல்லா வுயிர்க்கு மேம
மாகிய' க; 'ஏம முரசு மிழுமென
முழங்க' கரு.

ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, 'அருந்தே'மா
ந்த நெஞ்சம்' கரு.

ஏமாந்து - இன்புற்று, 'காமர் நெஞ்ச
மேமாந்த வுப்ப' கரு.

ஏமுற்று - இன்பமுற்று, 'ஏமுற்றுக் கழி
ந்த மன்னர்க்கு' அச.

ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 'அலவிப் பாவை யாடு
வனப் பேய்ப்ப' கரு.

ஏர்தல் - எழுதல், 'ஏர்தரு சுடரின்'
கரு.

ஏறு - இடபம், 'ஊர்ந்தி வால்வெள்ளே
றே' க; இடி, 'அதிர்குர லேறெடு
துளிசொரித் தாங்கு' கரு; ஏறிதல்,
'பருந்தி நேறு குறித்து' சரு.

ஏறை - ஏறைக்கோன், 'பெருங்க ணுட
னெம் மேறைக்குத் தகுமே' கரு.

ஏனல் - தீனை, 'ஏனல் காப்போர்' உஅ.

ஐ.

ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 'ஐயவி புகை
ப்பவும்' கரு.

ஐயர் - ஒருர், உக, ருக, உஉஅ, கரு.

ஐவனம் - மலைநெல், 'ஐவனம் வித்தி'
கரு.

ஓ.

ஓக்கல் - சுற்றம், 'இல்லோ ரொக்கற்
றலை' கரு.

ஓக்கலை - சுற்றத்தையுடையை, 'பெரு
ம்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை'
கரு.

ஓக்கூர் - ஒருர், உக.

ஓசிய - முறிய, 'இருதலை யோசிய வெ
ற்றி' அரு.

ஓடியா - இடையறாத, 'ஓடியா முறை
யின்' உக.

ஓடுக்கம் - ஓடுக்கியநிலை, 'உல்லின் மறவ
ரொடுக்கங் காணாய்' உரு.

ஓடுங்கா - மடியாத, 'ஓடுங்கா வுள்ள
த்து' அ.

ஓண்மை - விளக்கம், 'ஓண்மையில்' கரு.

ஓத்தி - ஒப்பை, 'யாங்கன மொத்தி
யோ' அ.

ஓதுக்கு - இயங்குதல், 'ஓதுக்கின் றிணி
மணற் புதுப்பும் பன்னி' கரு; நடை,
'தனகமெல் லொதுக்கின் வளைக்கை
விறலி' கரு.

ஓதுங்கி - நடந்து, 'கோல்கா லாகக்
குறுப்பல் லொதுங்கி' கரு.

ஓப்ப - தக, 'ஓப்ப நாடி' கரு.

ஓய்யென - விளைய, 'ஐயவிப் புகையுந்
தாங்கா தொய்யென' கரு.

ஓரா - தப்பாத, 'நிலைக்கொராஅ விலக்
கம்' ச.

ஓரீஇ - தப்பி, 'கூருகிர்ப் பருந்தி நே
று குறித்தொரீஇ, சரு; நீங்கி, 'சிறு
மனை வாழ்க்கையி னொரீஇ' உக;
'பெருநல் யாணரி னொரீஇ' ருஉ;
'தென்புலங் காவலி னொரீஇ' எக.

ஓருசார் - ஒருபக்கம், 'ஓருசா ரருவி
யார்ப்ப' கரு.

ஓல்கல்-தளர்தல், 'ஓல்க லுள்ள மொடு'
கரு.

ஓல்லாய் - உடம்படாய், 'பாசறையல்
லது நீயொல் லாயே' கரு.

ஓல்லான் - உடன்படான், 'ஈண்டவ
ரடுதலு மொல்லான்' எஅ.

ஓல்லையுர் - ஒருர்; இது பெருஞ்சாத்த
னுடையது, 'முல்லையும் பூத்தியோ
வவ னெல்லையுர் நாட்டே' உசஉ.

ஓலிக்குத்து - தழைக்கும், உம் - உந்தா
யிற்று, 'கழைக்கரும்பி னெலிக்குத்
து' கரு.

ஓலித்தல்-தழைத்தல், 'ஓலிகெடும் பீலி'
ரு.

ஓலிபு - தழைத்து, 'தோடொலிபு நங்கி'
கரு.

ஓலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய
கூந்தல், கரு.

ஓலியல் - தழைத்தல், 'ஓலியற் கண்ணி'
உக.

ஒலியங்கண்ணி - தளிர்மாலை, ௨௦௨.

ஒலியன்மாலை - வளையமாலை, 'ஒலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடி' எசு.

ஒழிய - சாக, 'ஈராம் பதினமரும் பொருதுகளைத் தொழிய' ௨.

ஒழுக் - நடக்க, 'வையங் காவலர் வழி மொழிந் தொழுக' அ.

ஒழுக்கை - வண்டி, 'உப்போ யொழுக்கை' ககசு.

ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைத் தொளித்தி' அ.

ஒளிர்வருஉம் - விளங்கும், 'கண்ணொளிர் வருஉங் கவின்கா பத்து' எ.

ஒளிதூதல் - விளங்குதல், 'ஒளிதூவான் மன்னர்' கஎ.

ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தனா நோன் வெளில் வருந்த வொற்றி' சசு.

ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பின்' உகஎ.

ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக வொறுத்தி' க௦.

ஒன்றாது - பொருந்தாது, 'நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது' டு.

ஒன்றுபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன்றுபட்டு வழிமொழிய' கஎ.

ஒன்னதோர் - பணைவர், 'இன்னைய் பெருமினென்ன தோர்க்கே' கசு.

ஒன்னார் - பணைவர், 'ஒன்னார் காடுகடு கமழ்புகை' சு.

ஒ.

ஒக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருநர்க் கோக்கிய வேலன்' சுசு.

ஒங்கல் - உயர்தல், 'ஒங்கல் வெண்குடை' ரு.

ஒச்சி - எடுத்த, 'மதனுடை முழவுத் தோ னோச்சி' டு௦.

ஒடை - யானை நெற்றிப்பட்டம், 'பொன்னோடைப் புகரணிதுதல்' ரு; 'ஒன்னார் யானை யோடைப்போன் கொண்டு' க௨சு; 'நோன்பக டொளித்தி மோடை பொலிய' ககசு.

ஒப்புநர் - ஒட்டிவோர், 'நெல்வினை கழனிப் படுபுன் னோப்புநர்' உசு.

ஒம்பா - பாதுகாவாத, 'ஒம்பா வீகை' அ.

ஒம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஒம்பா தீயுமாற்ற லெங்கோ' உஉ; 'ஒம்பாது கடந்தட்டு' ச௦.

ஒம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்' ச௦.

ஒய்தல் - செலுத்தல், 'உப்போ பொழுக்கை' ககசு.

ஒர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும், 'இரும்புலிப் புரர்ப்போத் தோர்க்கும்' கடுஎ.

ஒராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 'ஒராங்கு மலைந்தன பெருமின் களிமே' கசு.

ஒரி - ஒருவன்னல், 'கொல்லி யாண்ட வல்லி லோரியும்' கருஅ; இவனை வல்லிலோரியென்றுங்கூறுவர். தேன் முகிர்த்தாற்பார்க்கும் லீலநிறம்; முசுக் கலையுமாம், 'அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து - திணிநெடுங் குன்றத் தேன்சொரியும்மே' க௦க.

ஒரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள், விச்சாதாரும் நாகருமென்பர், 'விண்ணொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தே ரோரியர்' கஎடு.

ஒரை - மகளிர்விளையாட்டு, 'ஒரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்' கஎசு.

ஒவாது - ஒழியாது, 'ஒவாது கூடம்' ச.

க.

கங்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக், கனாபொரு மலிகீர் நிறைந்து தோன்றியாங்கு' ககசு.

கசடி-அழுக்கு, 'கசடெண்ட காட்சி' உகசு. கசிந்து - இனபுற்று, 'மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ்' கசு.

கசிபு - இரங்கி, 'கசிபு கைதொழாஅ' உசு௦.

கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போகிய கசிவோடி' கசுசு; வியர்ப்பு, 'கசிவுற்றவென் பங்கிளையொடி' ககசு; 'பசினினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை' கசு௦.

கஞல்-நெருங்க, 'புதுமலர் கஞல்' கசஎ. கட்கும் - களையும், 'ஆம்பலொடு கட்கும்' சுசு.

கட்சி - காடு, 'கட்சி மஞ்ஞையின்' சு௦; சேக்கை, 'கட்சி காணக் கடமா நல்லேறு' கடுஎ; புகலிடம், 'கட்சி காணக் கடமா நல்லேறு' ௨௦௨.

கடந்து - அழித்து, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கசு; எதிரின்முறித்து, 'ஒம்பாதுகடந்து' ச௦; எதிரின்றி,

‘ஆலங் காணத் தமர்கடந்து’ உரு; ‘களமபுகு மல்லற் கடந்து’ அரு; வஞ் சியாதெதிரின்று, ‘கடந்தடு தரணைச் சேர லாதனை’ அரு.
கடம்பு - ஒருமரம், ‘கார்குறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியல்’ உரு.
கடவன் - கடப்பாடாகவுடையன், ‘கட வன் பாரி கைவண் மையே’ கரு.
கடறு - சுரம், ‘இருங்கடறு வளைஇய குன்றம்’ கரு; மலைச்சாரல், ‘கடறு மணிகிளர்’ உரு.
கடன் - கிரியை, ‘அந்தி யந்தனை ரருங் கட னிறுக்கும்’ உரு; தென்புல வாழ் நாட் கருங்கட னிறுக்கும்’ கரு.
கடாம் - யானைமதம், ‘கமழ்கடாத்து... ..யானை’ கரு.
கடி-காவல், ‘கடியுடை வியனகர்’ கரு; விரைவு, ‘எம்மம்பு கடிவிடுத்தம்’ கரு; விளக்கம், ‘அருங்கடிப் பெருங்காலை’ கரு.
கடிந்து-போக்கி, ‘கொடிதுகடிந்து’ கரு.
கடிப்பு - முரசுகடிக்குவகுறுந்தடி, ‘முரசுகடிப் பிசுப்புவம்’ கரு.
கடுக்கும்-ஒக்கும், ‘அவிரைல் கடுக்கும்’ உரு.
கடுங்கண்ண - வன்கண்மையுடைய, ‘கடுங்கண்ண கொல்களிறுறல்’ கரு.
கடுங்கன்-அழன்றன், ‘இன்கடுங் கள்ளி னொழி’ அரு.
கடுப்ப - ஒப்ப, ‘உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தன்’ கரு.
கடும்பகல் - விளங்கியபகற்பொழுது.
கடும்பசி - மிக்கபசி, ‘கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு’ உரு.
கடும்பு - சுற்றம், ‘சேர்ந்தவர்கடும்பார்த் தும்’ உரு; ‘உடும்புரித்தன்னவென் பெருமருங்கிற்கும்கிண்’ கரு.
கடுமானகோதை - சேரமான்குட்டுவன் கோதை, ‘கவினைவண்மைக்கடுமான கோதை’ கரு.
கடுவளி - பெருங்காற்று, ‘கடுவளிடொ குப்ப வீண்டிய’ கரு.
கடைஇ - முடி, ‘கூழுஞ்சோறுங்க டைஇ’ கரு.
கடைஇய-செலுத்திய, ‘களிறுகடைஇய தான்’ கரு.
கண் - அசைநிலை, ‘மீன்கண் று’ கரு; கரும்பின்கண், ‘ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ’ கரு.

கண்ட - மனத்தான் ஆராய்ந்தறுதியிடப் பட்ட, ‘நீமெய்கண்ட தீமைகாணின்’ கரு.
கண்டன்று - கண்டது, ‘வாழக் கண்ட ன்று மிலமே’ கரு.
கண்டிகும் - கண்டேம், ‘மன்னற்கண்டி கும்’ உரு.
கண்டுகின் - கண்டேன், ‘இனிது கண் டுகிற் பெரும’ உரு.
கண்டிரக்கோன் - கண்டிரக்கோப்பெரு கள்ளி, ‘வண்புகழ்க் கண்டிரக்கோ னுதலின்’ கரு.
கண்டியின்று - கண்மறைந்து, ‘தூல்வி ரித்தன்ன கதுப்பினன் கண்டியின்று’ கரு.
கண்ணி - தலைமேற்குடப்படுமாலே, ‘கண் ணி கார்நறல் கொன்றை’ கரு; மாலே, ‘மெல்லினர்க்கண்ணி பிலைந்தமைந் தர்’ உரு.
கண்ணுறை - மேலீடு, ‘புதுகெல் வெ ண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக’ கரு; மேலேதுவுவது, ‘அடகின் கண்ணு றை யாக யாஞ்சில அரிசி வேண்டி னேமாக’ கரு.
கண்ணோடிய-இரங்கிய, ‘கூறுறுக் கண் ணோடிய வெருவரு பறத்தலை’ கரு.
கணிச்சி - ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென் றும் மழுவென்றுஞ்சொல்லுவர்; ‘மரு நதில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்து’ கரு; ‘மழுவாயுதம், ‘மாற்றருங் கணி ச்சி மணிமிடற் றோனும்’ கரு; ‘கணி ச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொரு வன்’ கரு.
கணை - அம்பு, ‘எக்கணை கிழித்த பகட் டெழின் மார்பின்’ கரு.
கதம் - சினம், ‘கதராய் வேட்டுவன்’ கரு.
கதழும் - ஓடும், ‘கடிய கதழு நெடுவ னைப் படப்பை’ உரு.
கதிர் - கிரணம், ‘பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே’ அரு; சுடர், ‘தன் கதிர் மதியம், ‘ஒண்கதிர் ஞாயிற்’ கரு.
கதூஉம் - கவரும், ‘பூக்கதூஉ மின் வாளை’ கரு; ‘சுடர்நிழற் கதூஉங் கடுமுரண் முதலை’ கரு.
கந்தம் - தூணம், ‘கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட்’ கரு.
கந்தாரம் - மது, ‘தெறிப்ப விளைந்த திங் கந்தாரம்’ உரு.

கந்து - கம்பம், 'கந்துமுனின் துயிர்க்கும் யானை' கஎஅ; 'களிறு - கந்து சேர்பு நிலைஇ வழங்க' உஉ; தறி, 'நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே' றுஎ; பறறுக்கோடு, 'மறங்கத் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த நீன்கழன் மறவர்' கூக; 'நட்புக் கந்தாக' உகஎ.

கபிலர் - சங்கப்புலவருளொருவர்; இவர் அந்தணர்; 'புலனழக் கற்ற வந்த னுள, னிரந்துசென் மாக்கட்கினியிட னின்றிப், பரங்கிசை நிற்கப் பாடினன்' கஉசு; 'பொய்யா நாவீற் கபிலன் பாடிய, மையணி நெடுவரை' கஎச.

கம்பலை - ஆமவாரம், 'அழுவிளிக்கம் பலை' எ.

கமழ - பாக்க, 'வியலிடங் கமழ விவ ணிசை யுடையோர்க்கு' றுஓ.

கயம் - நீர்நிறைந்தபள்ளம், 'கயத்திட்ட வித்து' கஎஎ.

கரக்கினும் - மறைக்கினும், 'தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்' க.

கரகம் - குண்டுகை, 'நீரற வறியாக் கரகத்து' க.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ள மொடு' ஈச.

கரம் - முதலை, 'நர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வெண்ணை' கஓச; முதலையுள் ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு கண்ணகழி' கூஎ.

கரிகால்வளவன் - ஒருசோழன், 'களி யியல் யானைக் கரிகரல் வளவ' கூசு.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' ஈச; முட்டை, 'பறவுக் கருவன்ன புண்புல வரகு' ஈச.

கரும்புளூர் - ஒளர், கூஅச.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' ஈ; 'கருங்கைக் கொல்லன்' உக.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்' கருக.

கருவூர் - இது சேரர்களுடைய இராச தானிகளுளொன்று; இது வஞ்சியே னவும் வழங்கும், கக, கக, கஉ, கூசு, எஅ, கசஅ, உகக.

கலக்குற்றன்று - கலக்கமுற்றது, 'பெருங்கலக் குற்றன்றால்' சக.

கலப்பை - முட்டெக்கன்; யாழாமம், 'காலினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை' உஓசு.

கலம் - ஆபரணம், 'செய்வுறு நன்கலம்' கூ; சூப்பி, 'யவனர் - நன்கலத் தந்த தண்கமழ் தேறல்' றுசு.

கலவம் - மயிற்பீலி, 'கலவ மஞ்ஞறு யிற் காண்வர வியலி' ககக.

கலாம் - போர், 'புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்' கூசு.

கலாவ - கலக்க, 'தன்சிறித் கலாவப் பெய்யினும்' கஓடு.

கலி - ஓசை, 'கலிகெழு கடவுள்' றுஉ; செருக்கு, 'வெள்ளுனைக் கலிமான்' கரு; 'கலிமான் வளவ' கூக, 'கதழ் பரிய கலிமாவும்' றுரு; தழைத்தல், 'கலிகொள் யாணா வெண்ணிப் பறந்தலை' கூசு.

கலிச்சம்மை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச் சம்மை வியலாங்கண்' உஉ.

கலித்த - செருக்கிய, 'கராஅங் கலித்த' கூஎ; தழைத்த, 'துவற் கலித்த தேம் பாய் புண்ணை' உச; மிக்க, 'மானி னங் கலித்த மலை' ககஅ.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்ந் துவா ரரிப்பளி' கசச.

கவ்வை - எள்ளினங்காய், 'கவ்வை கறு ப்ப' கஉஓ.

கவசம் - மெய்ப்புகு கருவி, 'புலிநிற்க் கவசம்' கக.

கவர்பு - கவர்த்து, 'அந்தண் காவிரி வந் துகவர் பூட்ட' ஈரு; கவர்த்து, 'வினை வயல் கவர்பூட்டி' கச.

கவலை - கவர்த்தவழி, 'துன்னருங் கவலை' ஈ.

கவான் - மனைப்பக்கம், 'விறல்வனாக் கவான்' கருக.

கலிகண்ணுக்கு - கையாற்கலிக்கப்பட்ட கண்ணுற்றித்தப்பார்க்கும்பார்வை, 'கலிகண் ணுக்கின்..... ஆடவர்' ஈ.

கலிகுளம்பு - கலிந்தகுளம்பு, 'வெள்ளு னைக்கலிமான் கலிகுளம்பு' கரு.

கலிகை - இடக்கலிந்தகை, 'கலிகை வண்மைக் - கடுமான் கொதை' றுச.

கலினிய - அழகுபெற்ற, 'ஆசினி கலினிய பலவின்' கருஅ.

கலினை - ஒளியையுடையாய், 'செஞ்ஞா யிற்றுக் கலினை' ச.

கவுன் - கன்னம், 'களிறுகவு எடுத்த வெறிகல்' ௩௦.

கவைஇய-அகத்திட்ட, 'ஆரங் கவைஇய மார்பே' ௧௯.

கவைமுன் - வேலமுன், 'கவைமுன்னிற் புழையடைப்பவும்' ௯௮.

கழங்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாமே' ௩௯.

கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்கனிவகுத்த' ௯௮; வீரகண்டை, 'தான் - களங்கொளக் கழல்பறைந்தன்' ௪.

கழனி - வயல், 'கழனி யுழவர்' ௧௩.

கழாத்தலை - கழாத்தலையாரென்னும் சங்கப்புலவர்; 'தும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன், புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை, ய்கழந்ததன் பயனே' ௨௦௨.

கழால் - கழுவுதல், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' ௯௪; களைதல், 'களைகால் கழாலின்' ௧௨௦.

கழி - கம்பு, 'தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்' ௯௮.

கழிப்பி - முடித்தது, 'மூவேழ்துறையு முறையுளி கழிப்பி' ௧௫௨.

கழிய - இறப்ப, 'மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழிய' ௭௮.

கழியும் - இறக்கும், 'ஆடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்து' ௨௬.

கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தரக் கழுமிய துகளன்' ௨௫௮.

கழுவாய் - போக்கும்வழி, 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென்' ௧௪.

கழுஉ - கழுவி, 'கழுஉவிளங் காரம்' ௧௯.

களம் - போர்க்களம், 'ஈனாம் பகின்மரும் பொருதுகளைத் தொழிய' ௨; யாகசாலை, 'பூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்' ௧௫.

களி - களர்நிலம், 'களளி போகிய களரியம் பறந்தலை' ௨௨௫.

களிறு - ஆண்பன்றி, 'களிறுமேல் கொள்ளவம்' ௪௧; யானை, 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்' ௯.

கறங்க - ஒலிப்ப, 'சிலைத்தார் முரசங் கறங்க' ௧௬.

கறி - மிளகுக்கொடி, 'கறிவள ரடுக்கத்து' ௧௬௮.

கறிக்கும் - தின்னும், 'மடப்பிணை.....

வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்' ௨௩.

கறுழ் - குதினாமுக்கருவி, 'மாவே,...

கறுழ்பொருத செவ்வாயான்' ௪.

கறை - கறுப்பு, 'கறைமிட றணியலு மணிந்தன்' ௧.

கறையடியானை - கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானை, ௩௮, ௧௩௫.

கன்மார் - கற்பார், 'இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்' ௧௬௯.

கனலி - சூரியன், 'அலங்குகதிக் கனலி நால்வயிற் றேன்றினும்' ௩௫; 'வெங்கதிக் கனலி துறவவும்' ௪௧.

கனை - மிகுதி, 'கனையெரி யுறிய மருங்கும்' ௨௩.

கா.

கா - சோலை, 'கடிமரந் துளங்கிய கா வம்' ௨௩; தோட்சுமை, ௧௦௩.

காண்கு - காண்பேன், 'காண்கு வந்தி சிற் பெரும' ௧௭; எந்தைதிற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

காண்பு - காட்சி, 'கார்ப்பெய ரலைஇய காண்பின காலை' ௧௧௯.

காப்பிணை - காவலையுடையை, 'விதப் புற வறியா வேமக் காப்பிணை' ௨௦.

காப்பு - காவல், 'காப்புடைய வெழு முருக்கி' ௧௪.

காமர் - அழகு, 'காமர் - வண்ண மா ர்பு' ௧.

காய்தல் - விடாய்த்தல், 'காய்தலு முண்டக் கன்வெய் யோனே' ௨௫௮.

காய - காவிய = சுமந்த, 'சுவலமுந்தப் பலகாய' ௧௩௯.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுநிலைஇய காய மும்' ௨௦, ௩௦.

கார் - காரகாலம், 'கண்ணி கார்நறங் கொன்றை' ௧.

காரியாறு - ஓராறு, ௪௭.

காரெனோக்கல் - புல்லென்றசுற்றம் 'காரெ னோக்கற் கடிம்பசி யிரவல்' ௧௪௧.

காரா - ஒருசெடி, 'முட்காற் காரா முதுபழன்' ௨௫௮.

காலம் - முடிவு, 'ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்' ௫௬.

காலமுன்ப - காலன்போலும் வலியை யுடையோய், 'கால முன்பிற் கண்டனென்' ௨௩.

காவல் - காக்கப்படுந்தேயம்; ஆகுபெயர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரினோம்புமிதி' னு.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 'வையங் காவலர்' அ.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தண் காவிரி வந்தகவர் பூட்ட' னு; 'மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி' சக; 'நீயே தண்புனற் காவிரிக் கிழவின்' னுஅ; 'புனிதநீர் குழவிக் கிலிற்றழலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிகீர்' சுஅ; 'பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந், தண்புனற் படப்பை' கசக; 'கரைபொருது, இரங்குபுனனெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி, மல்லன்னாட்டு' கசச; 'கோடையாயினுங் கோடி காவிரி புரக்குந் னாடு' னகக; 'முழங்குநீர்ப் படப்பைக் காவிரிக் கிழவன்' னகக.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைக்கண் இருந்ததோர் பழையநகரம், னு, னுஅ, கசக, னகரு.

காழ் - கம்பம், 'வெளிறி னோன்காழ்ப் பிணைநிலை முனைஇ' உக; காமபு, 'கண்டிர னோன்காழ் திருத்தி' னு; நாராசம், 'கயத்துவாழ் யாமை காழ் கோத் தன்ன' எ; முத்துவடம், 'மார்பிற் பூண்ட வயங்குகாழாரம்' கரு; விதை, 'அணிவ்விரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட - காழ்' உசக.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவும்' சக.

கான் - காடு, 'கானக நாடின்' னு.

காணப்பேர் - காணையார்கோயில்; இது பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பேரரண்; இதன்தலைவன் வேங்கைமார்பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக் கொண்டான் உக்கிரப் பெருவழுதி, 'அருங்குறும் புடித்த காணப் பேரையில், வேங்கை மார்பனிரங்கு' உக; னசக.

கானல் - கடற்கரை, 'சிலவுமணல் வியன்கானல்' கச; 'கானற் கழியுப்பு முகந்து' சு.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசம்புற் பரப்பினர் கிடப்பி' னக.

கிடை - கெட்டி, 'அறுகய மருங்கிற் கிறகோல் வெண்கிடை' எடு.

கிண்கிணி - சதங்கை, 'கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழு டொட்டு' எ.

கிணை - உடுக்கை, 'துண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை' எ; போர்ப்பறை, 'பாடிந் தெண்கிணை கறங்கு' எச; தெண்கிணை கறங்கச்சென்றாண்டட்டனை' எஅ.

கிணைமகன் - விநலி, 'கிணைமகட் கெளரிதாற் பாடினன் வரினே' ககக.

கிணைமகன் - கிணையென்னும்பறையை யுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைமகன்' னஅஅ.

கிணைவன் - கிணைமகன், 'கொள்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன்' னகச.

கிழவோன் - உரித்தார்த்தன்மையையுடையோன், 'விழுநீர் வெலி நாடுகிழவோனே' கக.

கிழித்த - தின்ற, 'குறுமுயற் கொழுஞ் சூடு கிழித்த வெளக்கலொடு' னச.

கிள்ளி - ஏனாதி திருக்கிள்ளி, 'கழல் புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி' கசக. சோழன்.

கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், 'உருகெழு பசும்பூட் கிள்ளி வளவன்' சக; 'கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி' எ.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு' க.

கிளைப்பின் - ஈனறின், 'கேழ ஓழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்' கசக.

கிளையை - கிளைமையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னெங் சேவெய் யோற்கென' கசச.

கி.

கீழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாணியும்' சஉ.

கீளவது - உடைவது, 'சிறுகுளங் கீளவது மாதோ' கசஅ.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னினைத்த குருஉமயிர் மோவாய்' உரு.

குட்டம் - ஆழம், 'இருமுந்நீர்க் குட்டமும்' உ; 'கெடுநீர்க் குட்டத்தித் துடுமெனப் பாய்ந்து' உசக.

குட்டுவன் - சோழியவேனாதி திருக்குட்
டுவன், 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்
வாட் குட்டுவன்' கசக.
குடக்கு - மேற்கு, 'வெண்டலைப் புண
ரிக் குடகடல்' உ; 'குடாஅது தொ
ன்றமுதிர் பௌவத்துக் குடக்கும்' சு.
குடகமலை - மேற்றிசையின்கண்ணதோர்
மலை, 'குடாஅது பொன்படு செடு
வரை' கசக.
குடர் - நரம்பு, 'அரிக்குட ரரியின் யா
மை மயிர' உசக.
குடவாயில் - ஓரூர், எசு, உசஉ.
குடவர் - குடநாட்டார், 'வரையா வீ
கைக் குடவர் கோவே' கள.
குடாது - மேற்கின்கண்ணது, 'குடாஅ
து தொன்றமுதிர் பௌவத்தின குட
க்கும்' சு.
குடினா - பேராந்தை, 'கடுந்துடி குடி
னையோ டிரட்டும்' கள௦.
குடிமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலையுது
குடிமிப்பெருவழுதி, 'குடிமிக் கோ
மாற் கண்டு நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்த
னம் வரற்கே' கசச.
குடிமித்து - முடியையுடைத்து, 'கொ
ண்ட குடிமித்திக் தண்பனை நாடே'
கஉ.
குடை - பனையோலையாற்செய்யப்படும்
ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பனங்
குடையின் மிசையும்' களவ.
குண்டு - ஆழம், 'குண்டகழி' கசச;
'குண்டுகினை' கசக.
குணக்கு - கிழக்கு.
குணாது - கிழக்கின்கண்ணது, 'குணாது
கனாபொரு தொடுகடற் குணக்கும்'
சு.
குணில் - முரசுடக்கும் குறந்தடி, 'குணி
ல்பாய் முரசி னீரங்கு மருவி' கசக.
குணா - ஒருமலை, 'ஊரா தேந்திய குண
னாக் கூர்வேற், கடவிளங் கண்ணிக்
கொடும்பு னெழினியும்' கருஅ; 'ஊ
ராக் குணினாக் கிழவ' கசஅ.
குப்பை - திரட்சி, 'குப்பை நெல்லின்
முத்தூறு தந்த' உச.
குமணன் - ஒருகொடையாளி, 'குன்றி
யுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண'
கருக; 'நட்டோர் கட்ட நல்லிசைக்
குமணன்' கச௦; 'திருந்துவேற் கும
ணன்' கசக; 'நிற்படர்க் கிசினே
நற்போர்க் குமண' கசச.

குமரி - கன்னியாறு, 'தெனாது தருகெ
ழு குமரி' சு; 'தென்குமரி' கள;
'குமரியம் பெருந்தறை யயிரை மா
ந்தி' சுள.
கும் - தாளிப்பு, 'கமழ்கும் யழசில்'
க௦; 'சுவைக்கிளி தாகிய கும்புடை
யழசில்' கஉ.
குரம்பை - சிறியமனை, 'குறியிறைக் கு
ரம்பை' கஉக.
குரல் - ஏழுநகர்பில் முதற்றானம், 'குர
ல்புணர்ச்சிர்க் கொணாவலபாண் மக
னும்' கக; கதிர், 'மரணினி பெரு
ங்குர லினையன்' கசஅ; தோகை,
'பருஉக்குரற் சிறுதினை' கசஅ.
குரவை - குரவைக்கூத்து, 'சினமாந்தர்
வெறிக்குரவை - யோத நீரிற் பெய
ர்பு பொங்க' உஉ.
குரிசில் - தலைவன், 'பரிசிலர்க் கருங்
கல நல்கவுங் குரிசில்' கச.
குரீஇ - குருவி, 'குன்றத் திறுத்த குரீஇயி
னம்' கச; 'துக்கணங் குரீஇத் தூங்
குட டேய்ப்ப' உஉரு.
குருமபை - பனைதாங்கு, 'இரும்பனையி
ன் குருமபைநீரும்' உச.
குருஉ - கனம், 'பசுமட் குருஉத்திரன்
போல்' கஉ.
குலவு - வளைவு, 'குலவுச்சினைப் பூக்கொ
ய்து' கக.
குலவு - திரட்சி, 'ஒங்குமணற் குலவுத்
தாழை' உச.
குலவை - செங்கழுநீர், 'நீர்தரு மகளிர்
குற்ற குலவையும்' சஉ; 'குண்டுகினை
ப் பூத்த குலவை' கசக. நீலம், 'தடவு
வாய்க் கலித்தமாயிதழ்க் குலவை' க௦ரு.
குலை - குவிவு, 'குலையிருங் கூந்தல்'
உரு.
குலையுய - திரண்ட, 'கூர்வேற் குலையு
ய மொய்ம்பின்' கசஅ.
குழவி - குழந்தை, 'தாயி றாவாக் குழ
வி போல்' ச.
குழவிகொன்பவர் - குழந்தையை வளர்
ப்போர், 'குழவி கொன்பவரி னோம்
புமிதி' ரு.
குழிசி - பாலை, 'இருங்கட் குழிசி கவி
ழந்திழுது மறப்ப' சுரு.
குழிஇ - திரண்டு, 'கொண்மூ வேண்டு
வயிற் குழிஇ' கசக.
குழை - தளிர், 'பொலங்குழை யுழி
வை' ரு௦.

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 'முளிபுற் காணத் குழைப்ப' கசு௦.

குளவி - மலைமல்லிகை, 'அடைமல்கு குளவி' க௦; 'கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றில்' கசுஅ.

குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' சஉ.

குற்றதல் - குறுதல், 'குற்றாறு வலக்கை' உஉ.

குறித்த - கருதி, 'நீரழுவ நிவப்புக் குறித்த' கசு.

குறியெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'செடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி' கசுந.

குறிகி - அணுகி, 'இடையின்ற குறிகி' ருச.

குறங்கோழியூர் - ஓரூர், கள, உ௦, உஉ.

குறநணி - அணிமை, 'நம்முட - குறநணி காண்குவ தாக' உ௦க.

குறம்பறை - பேடை, 'உயர்நிலை மாடத்துக் குறம்பறை யசைஇ' சுள.

குறம்பு - அரண், 'குறம்பல் குறம்பிற் றதும்பவைகி' கள; குறம்பர், 'குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்' சுள. சிற்றாண், 'குறூஉக்களிற்றுக் குறம்புடைத்தலின்' கள.

குறமகள் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறமக னுள்ளிச் செல்வல்' கசுசு.

குறமாக்கள் - சிறுபிள்ளைகள், 'ஊர்த்துறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' கசு.

குறை - முடிக்கப்படும்பொருள், 'பயக் குறை யில்லைத்தாம் வாழு நானே' கசுஅ.

குன்றினும் - குறையினும், 'மாரி பொய்பினும் வாரி குன்றினும்' கரு.

குன்ற - சிறுமலை, 'குன்றமலை காடுநாடு' கள; 'குன்றதா வெறியு மரவம் போல்' உக; பக்கமலை, 'அம்மலை காக்கு மணிசெடுங் குன்றின்' கரு௦.

குன்றார் - ஓரூர், கசுஅ.

கூ.

கூஉம் - கூப்பிடும், 'ஓவாது கூஉகின் னுடற்றியோர் நாடே' ச; கூவும், 'சேவல்..... ஏனல் காப்போ ருணர் ததிய கூஉம்' உஅ.

கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையுந் கூகையுந் கூடி' உகஅ.

கூடல் - மதுரை, 'தமிழ்கெழு கூடற் றன்கோல் வேந்தே' ருஅ.

கூடலூர் - ஓரூர், உஉக.

கூடு - செற்கூடு, 'கூடுவியனகர்' கசுஅ.

கூதுளம் - கூதாளி, 'கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றில்' கசுஅ.

கூம்பு - பாய்மரம், 'கூம்பொடு மிசைப் பாய் களையாது' க௦.

கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' எடு.

கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறை படக் கூழடை வியனகர்' எ௦; பொருள், 'ஏத்தினர் தருஉங் கூழே' கஉஉ.

கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' அஅ; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' சுக.

கூளியர் - ஆறிலைகள்வர், 'குரங்கன்ன புன் குறங்கூளியர்' கசுசு; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்' உக.

கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், உச; யமன், 'மருந்தில்கூற்றத்து' க.

கூற்று - யமன், 'உயிருண்ணுங் கூற்றுப் போன்றன்' ச.

கெ.

கெடிறு - ஒருவகைமீன், 'குறூஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' கஅ.

கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடு வின்று.....அறநின்று நிலையிற்' கசு.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறப்பிற் கூற வழிக்கேட் டிசினே' கரு௦.

கேட்பல் - கேட்பேன், 'கேட்ப லெந்தே' உள.

கேழ் - நிறம், 'சேற்றவளர் தாமரை பயந்த வெண்கேழ் - தூற்றித் துலரின்' உள.

கேளலம் - கேட்டறியோம், 'இன்றி னூங்கோ கேளலம்' எசு.

கேளிர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந் தமரும்' சஉ.

கை - கோடாலியினை, 'கெடுங்கை நலியம்' கசு; செயல், 'மையன் மாலையாங் கையறு பிணைய' சுள.

கைம்முற்றல் - முடியா, 'கைம்முற்றல் நின் புகழே' ருந.

கைம்மை - கைம்மைசோன்பு, 'ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர்' உரு.

கையறவு - மிடிமை, 'பிறர்கை யறவு
தாளு ணுதலும்' கருவ.

கைவழி - யாழ், எப்பொழுதும் கைய
கத்திருந்தலால் இப்பெயர்பெற்றது;
'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி'
கசக.

கொ.

கொட்கும் - குழுவரும், 'காலுண வாகச்
சுடரொடு கொட்கும்' சக.

கொடி - ஒழுங்கு, 'ஆய் கரும்பின் கொ
டிக்கடரை' உஉ; 'மீன்கடு புகையின்
புலவுகாறு நெடுங்கொடி' நுஉ; துவ
சம், 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொ
டிவிசம்பு நிழற்றும்' க.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டி, 'நெடுந்தே
ர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றேன்'
எ.

கொடிது - தீத்தொழில், 'கொடிது ஊடி
ந்து கோறிருத்தி' கஎ.

கொடுத்தோய் - வழங்கினோய், 'பெரு
ஞ்சோற்று மிகுபதம் வளாயாது கொ
டுத்தோய்' உ.

கொடுமை - வளைவு, 'கொடுவிற் கூளி
யா' உக; 'கொடுங்கரைத் தெண்
ணீர்ச் சிறுகுளம்' கசஅ.

கொடுவரி - புலி, பண்புத்தொகைப்பு
றத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை, 'ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி
வழங்குங் கோடியர் நெடுவரை'
ககரு.

கொண்கானம் - ஒருமலை, கருசு, கருநு,
கருசு.

கொண்டல் - கீழ்காற்று, 'கொண்டன்
மாமழை' கசு.

கொண்டி - கொள்ளை, 'கொண்டியும்
பெரிதென' எஅ; 'தண்டமிழ் வரை
ப்பகல் கொண்டி யாக' கசஅ; திறை,
'கொண்டி வேண்டெ னாயிற் கொள்
கென' நுக.

கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன் -
கொண்கானங்கிழான், கருசு.

கொண்பெருங்கானம் - கொண்கானமெ
ன்னுமலை, 'தண்பல விழிதரு மருவிச்,
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக்
கெளிதே' கருசு; 'வினங்குபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்'
கருநு; 'இரண்டென் குடைத்தே கொ
ண்பெருங் கானம்' கருசு.

கொண்மார்-கொள்ளல்வேண்டி, 'ஒன்
படைக் கடுத்தார் முன்புதலைக் கொ
ண்மார்' கரு.

கொண்மென - கொண்மினெனச்சொ
ல்லி, 'கொண்மெனச் - சுரத்திடை
நல்கி யோனே' கருஉ.

கொய்து - பறித்தி, 'குலவுச்சீனைப் பூக்
கொய்து' கக.

கொல்லாது - கெடுக்காமல், 'பிறரொ
னக் குணங்கொல்லாது' நரு.

கொல்லி - ஒருமலை, 'ஒங்கு கொல்லி
யோ ரடுபொருந்' உஉ; 'ஒங்கிருங்
கொல்லிப் பொருநன்' கருஉ; 'பிறந்
குமிசைக் கொல்லி யாண்ட வல்லி
லோரியும்' கருஅ.

கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன்,
'கொலைவன் யார்கொலோ' கருஉ.

கொழுநன் - தலைவன்.

கொழுமீன் - கொழுவிவியமீன், 'கழனி
யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங் கொ
ழுமீன்' கக.

கொள்கை - விரதம், 'ஆன்ற கேள்வி
மடங்கிய கொள்கை' உசு.

கொள்ளார் - பகைவர், 'கொள்ளாரோ
ட்டிய நள்ளியும்' கருஅ.

கொளீஇ - கொளுத்தி, 'பூநாற்றத்த
புகைகொளீஇ' கசு; ஒங்குமலைப் பெ
ருவிற் பாம்பு காண் கொளீஇ'
நரு; பெய்து, 'புனற்குருதி யுலக்
கொளீஇ' உசு.

கொளை - பாட்டு, 'கொளைவல்பான்
மகனும்' கக.

கொற்றம் - வெற்றி, 'பாடுதறை முற்
றிய கொற்ற வேந்தே' உக.

கொற்றன் - பிட்டங்கொற்றன், 'கை
வள்ளிகைக் கடுமான் கொற்ற' கசஅ;
'திருந்துவேற் கொற்றன்' கஎக.

கொன்றோர் - சிதைத்தோர், 'ஒருவன்-
செய்தி கொன்றோர்க்கு' கசு.

கோ.

கோ - அரசன், 'ஆற்றலெங்கோ' உஉ.

கோடாது - வளையாமல், 'நமரொனக்
கோல்கோ டாது' நரு.

கோடியர் - கூத்தர், 'விழுவீற் கோடி
யர் நீர்மை போல' உக.

கோடு - கொம்பு, 'துதிமழுங்கிய வெண்
கோட்டான்' ச. சிகரம், 'பொற்
கோட் டிமயமும்' உ., பக்கம், 'கோ

தெரன் கொண்ம' கூடு. புடை,
'கோடுய ரடுப்பு' கசுச. யாழின்
ஒருறப்பு, 'கருங்கோட்டுச் சிறியாழ்'
கஉஎ; கசுடு.
கோடை - கடிய நெடுவேட்டவன்மலை,
'வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொரு
க' உடு.
கோதை - சேரமான் கோக்கோதை மா
ர்பன், 'கோதை மார்பிற் கோதை
யானும்' சஅ; 'யாங்கன மொழிகோ
வோங்குவாட் கோதையை' சக,
சேரன், 'மாவன் வீகைக் கோதையு
ம்' கஉஉ. மாலை, 'கோதை மார்பிற்
கோதை யானும்' சஅ.
கோயில் - அரண்மனை, கூசு.
கோல் - கோற்றொழில், 'வார்கோல்
.....குறுத்தொடி மகளிர்' கூசு.
கோவல் - கோவலார்.
கோவலார் - இது பெண்ணையாற்றின்
கரையின் கண்ணதோர் நகரம்; இத
ன் தலைவர் மலையமான் திருமுக்காரி
முதலியோர், இஃது ஒரு காலத்து
அதியமான் நெடுமானஞ்சியால் வெ
ல்லப்பட்டது; கோவலெனவும் வழ
ங்கும், 'முரண்மிகு கோவலார் நூறி
லின், அரண்டி திகிரி யேந்திய தோ
ளே' கூசு.
கோவூர் - ஒரூர், கூசு.
கோழி - உறையூர், 'கோழி - யுயர்நிலை
மாடத்து' கூசு; கோழி யோனே
கோப்பெருஞ் சோழன்' உகஉ.
கோள் - குலை, 'செழுங்கோள் வாழை'
கசுஅ.
கோளி - பூவாது காய்க்கு மரம், 'முழு
முத குறிலைந்த கோளி யாலத்து'
டுஅ.
கோண்டு - இது சோழநாட்டின் உள்
நாடுகளுளொன்று, ருசு.
கௌ.
கௌரியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக்
கௌரியர் மருக' கூ.
சா.
சாஅய் - மெலிந்து, 'நல்கா மையினைவ
ரச் சாஅய்' கசுசு.
சாகாடு - உருள், 'அச்சடைச் சாகாட்
டாரம்' உடுசு. சகடம்-வண்டி, 'ஆ
ரைச். சாகாட்டாழ்ச்சி போக்கும்'
க00; 'பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி

'சொலிய' க00; 'காவற் சாகாடுகை
ப்போன்' கஅடு; 'அச்சடைச் சாகா
ட் டாரம் பொருநதிய - நிறுவெண்
பல்லி' உடுசு.
சாத்தன் - ஒல்லையூர்கிழார்மகன் பெருஞ்
சாத்தன், 'வல்வேற சாத்தன் மாய்நத
பிண்ணை, முல்லையும் பூத்தியோவவ
ஞெல்லையூர் நாட்டே' உசஉ; பாண்
டியன் கீரஞ்சாத்தன், 'உண்மொன
விரக்கும் பெரும்பெயாச் சாத்தன்'
கஅஅ.
சாந்து - சந்தனம், 'பொலங்கழற்காற்
புலர்சாந்தின்' கூ.
சாபம் - வில், 'சாப நோன்றான்' கசு,
'குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம
பற்றி' எ00.
சாயலர் - இளைப்பையுடையா, 'உழை
யோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யல்
ரே' உசஉ.
சாயா - இளையாத, 'மருந்தில் கூற்றத்
தருந்தொழில் சாயா' கூ.
சாயின்ற - சாய்ந்தது, 'சாயின் நென்ப
வாஅய் கோயில்' கஉஎ.
சாவு - புகலிடம், 'உறுநர் செலசார்
வாகி' உ0டு.
சாறு - விழா, 'சாறுகொண்ட கனம்
போல்' உஉ; 'சாறுதலைக கொண்
டென' அஉ.
சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற வி
றல்வேந்தனும்' கசு.
சான்றோ-நற்குணங்களாலமைந்தோர்,
'சான்றோர் செய்த நன்றுண்ட டா
யின்' கூசு.

தி.

சிதடன் - குருடன், 'துஞ்சபுலி யீட
றிய சிதடன் போல' எக.
சிதடு - குருடி; இஃது எண்வகையெச்
சத்தன் ஒன்று, 'சிறப்பில் சிதடு முறு
ப்பில் பிண்டமும்' உஅ.
சிதர் - துளி, 'தன்சிதர் கலாவப் பெய்
யினும்' க00.
சிதலை - கறையான், 'துண்பல் சிதலை
யரிதுமுயன் நெடுத்த - செம்புற்று'
டுக.
சிதார் - சீரை, 'வேற்றிழை துழைந்த
வேர்நனை சிதார்' கூசு; உருகிப்ப்
பருக்கி னிருஞ்சிற கன்ன - பாறிய
சிதாரேன்' கடு0.

சுதைய - அற, 'புலிநிற்க கவசம் பூம் பொறி சுதைய' கக; சுதற, 'தன் னுன் பொருகை வெண்மணற் சுதைய' கக.

சுமை - மலையுச்சி, 'ஆடுகழை நரலுஞ் சேட்சுமை' கஉ௦.

சுலம்பு - மலை, 'குணில்பாய் முரசு னிரங்கு மருவி-நளியிருஞ் சுலம்பு' கசக.

சுலை - வில, 'சுலைத்தா ரகலம்' கக.

சுலைக்கும் - கொட்டும், 'வலிதாரந்து சுலைக்கும் வன்கட் கடுத்துடி' க௭௦.

சுலைத்து - ஒலித்து, 'சுலைத்தெழுந்து' எ.

சுவந்து - கோபித்து, 'கதவெறியாச் சுவந்துராஅய்' ச.

சுற்றளாயம் - அளையமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், உ௦௨.

சுறந்த - மிகுந்த, 'சுறந்த சீர்கெழுக்கொடியும்' க; 'சுறந்த - நான்மறை முனிவர்' க.

சுறந்தன்று - கனத்தது, 'சுறியோன் பெறினது சுறந்தன்று மன்னே' எரு.

சுறப்பு - செல்வம், 'தகைப்பெருஞ் சுறப்பிற் குடுமிக் கோமான்' கச; தலைமை, 'வியாச் சுறப்பின் வேன்வி முற்றி' கரு; 'உலாசால் சுறப்பிற் புகழ்சான் மாற' றுள; 'உலகமொடு நிலையுய பலர்புகழ் சுறப்பின்' எ௨.

சுறுகுடி - பண்ணை, 'கைவன் னீ கைப் பண்ணன் சுறுகுடி' எ௦.

சுறபதம் - தண்ணீர், 'கோளல் கேளிர் வேளான் சுறபதம்' எச.

சுறபேராளர் - சிறியபெரிய ஆண்மையையுடையோர், 'நெடுமொழி மறந்த சுறபேராளர்' க௭.

சுறை - அரண், 'நீர்மிகற் சுறையு மில்லை' று; காவல், 'வீங்குசுறை வியலருப்பம்' க௭; சுறகு, 'திருந்துசுறை வளைவாய்ப் பருந்து' க.

சுனைவின் - கொதித்தெழுமாயின், 'இருளு முன்னடோ ஞாயிறு சுனைவின்' க௦.

சுனை - மரக்கிளை, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' கக.

சுனைது - கோபித்து, 'அலங்குளைப் புரவியைவரொடு சுனைது' உ; 'மடங்கலிற் சுனைது' எக.

சுனைதுயோர் - சுனைப்பித்தோர், 'வளவநிற் சுனைதுயோர் நாடே' சக.

சீ.

சீக்கும் - தூக்கும், 'மந்தி சீக்கு மணல் குடை முன்றில்' உச௭.

சீர் - அளவு, 'விரிசீர்த் - தெரிசீரால்' க. தலைமை, 'விழுச்சீர் - ஓடாப் பூட்டை' கஉக; 'தன்ருரவைச் சீர்தூங்குந்து' உச. தாளம், 'பறைச்சீர்தூங்க' கூஉ. நன்மை, 'சீருடைய விழைபெற்றிசினே' கக. பெருமை, 'சீரகெழு கொடியு மவ்வே நென்ப' க.

சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 'அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை' கரு.

சீரை - துலாம், 'சீரை புக்க வளாயா வீகை யுரவோன்' சக.

சு.

சுட்டின் - குறிப்பின், 'தொன்னிலக் கிழமை சுட்டின்' கஉ.

சுடர் - ஒளி, 'தெறுசுடர் ஒண்ககிர் ஞாயிறு' க. சூரியன், 'சுடர் சுட்ட சுரத்தேறி' ககக.

சும்மை - ஆரவாரம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கன்' உ௨.

சுரம் - அரியவழி, 'நெடிய வென்னாது சுரம்பல கடந்து' ச௭.

சுருக்கி - கட்டி, 'நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி' கச.

சுருக்கினெம் - கட்டினெம், 'சுருக்கினெம் கலப்பை' உ௦க.

சுவல் - தேரன், 'சுவலமுந்தப் பலகாய்' ககக; 'சுவற்புண் ஞாண்மிசைப் பொலிய' ககக. மேட்டுநிலம், 'வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉ௦.

சுவைக்க - உண்ண, 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்' கஉ௭.

சுற்றம் - நினைவு, 'நகைப்புற னாகலின் சுற்றம்' உக.

சுறவு - ஒருமின், 'சுறவினத் தன்ன வா னோர்' கக.

சூ.

சூட்டிய - நடாத்திய, 'நீரக விருக்கையாழி சூட்டிய' கக. பரப்பிய, 'நிலவரை சூட்டிய நன்னெடுந் தானை' உ௨.

சூடி - சூட்டினைச்சி, 'சூழமுயற் கொழுஞ்சூடி' கச. செறச்சூடி, 'பீலி - சுழனி யுழவர். சூட்டொடு தொருக்கும்' கக.

ஞர் - ஞாயன்மா, 'ஞர்வை முருகன்' உக.

ஞர்ப்பு - வணந்தகடம், 'சுடர்விடுபசு ம்பூட்ட ஞர்ப்பமை முன்னை' கடுக.

ஞல் - கருப்பம், இனம்பிடி யொருருந் பத்தி னுமோ' கரு.

ஞழ்ச்சி - உசாவதல், 'போற்றார்ப் பொ றுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்' உ.

செ.

செக்கர் - செந்நிறம், 'செல்சுடர் ஞாயி ற்றுச் செக்கரிற் றேன்றி' கசு.

செக்கோலை - செக்கோலையுடைய, 'அறந்துஞ்சுஞ் செக்கோலையே' உ.

செத்தி - அறிந்தி, 'முழுவின் - பாடின றென்கண் கணிசெத்து' கஉஅ.

செதுக்கண் - ஒளிமழுங்கினகண், 'புது க்கண் மாக்கன் செதுக்க றூர' உசு.

செத்தில் - திருச்செத்தார், 'வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செத்தில், கெடுவே ணிலையு காமர் வியன்றுறை' கடு.

செம்பியன் - சோழன், 'சினங்கெழு தாணச் செம்பியன் மருக' கள.

செம்பியர் - சோழர், 'சேண்விட - சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்' உஉஅ.

செம்மல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத் தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்' சக;

தம்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத் தே' சள.

செம்மலை - தலைமையையுடையாய், 'எம க்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்' கசுசு.

செம்மற்று-தலைமையையுடையது, 'செ ம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை' கக.

செம்மீன் - அங்காரகன்; திருவாகினாயு மாம்; 'செம்மீ னிமைக்கு மாக விச ம்பின்' கஉ.

செம்மை - கேர்மை, 'செந்தொடை பிழையா வன்க ணடவர்' க.

செய் - செய்கை, 'பெருஞ்செய் யாட வர்' ககக.

செய்தி - செய்கை, 'குடிப்பொரு ளன் றுதுஞ் செய்தி' சடு. செய்க்கன்றி, 'செய்தி கொன்றோர்க் ஞய்தி யில் லென' கசு.

செய்வை, 'இனிய செ ய்திநின் னார்வலர் முகத்தே' கஉ.

செய்திமோ - செய்வாயாக, 'அறஞ்செய் திமோ வருஞ் செய் யோய்' கசடு.

செய்மே - செய்வாயாக, 'வேட்டத செய்ம்மே' சசு.

செயற்கை - தொழில்; 'இயற்கை யல் லன செயற்கையிற் றேன்றினும்'

செயிர் - குற்றம், 'செயிர்நீர் கற்பிற் சேயிழை' க.

செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 'செற் றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்' உஉசு.

செரீஇ - செருகி, 'மிசையலன் குணைய பணைப்போழ் செரீஇ' உஉ.

செரு - சண்டை, 'செருமிகு சேளய்' கசு.

செருக்கிய - களித்த, 'நிணந்தின்று செ ருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்' உஉ.

செல்ல - பாக்க, 'உணாசெல் முரசு வேளவி' உசு.

செல்லாமோ - போவேமல்லாமோ, 'செல்லா மோதில் சில்வனை விநலி' கசு.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் - சேர மாணிக்கம்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், 'செருமிகு கோன்றாட் செல்வக் கடுங்கோ, வாழி யாத னென்றாத் தெவ்வார்' கஅஎ.

செல்வை - செல்வமுடையாய், 'செல் வை யாயிற் செல்வை யாகுவை' எ.

செல்ல - செல்லுதல், 'விநகுசெல்லி மண்டிலம்' அ.

செல்லு - வீதி, 'செஞ்ஞா யிற்றுச் செல் வும்' கஉ.

செலியர் - தணிக, 'செலிய ரத்தைநின் வெகுளி' க.

செலியர் - போவதாக, 'படாஅச் செலி யர்நின் பகைவர் நாளை' உசு.

செவ்வழி - இசங்கற்பன், 'சேரியாழ் செவ்வழி பண்ணி' கசசு, கசஎ. மா லைப்பன், 'ஐகவழி மருங்கிற் செவ் வழி பண்ணி' கசக.

செவ்வானம் - செக்கர்வானம்; 'செவ் வா னத்து வணப்புப் போன்றன' ச.

செவ்வியோர் - கடுவுநிலைமையையுடை யோர், 'செவ்வியோர்க் களித்தலும்' உக.

செவ்செஞ்சேவல் - கழுநின் சேவல், 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த செவ்செஞ் சேவலும்' உகஅ.

செழியன் - பாண்டியன்; 'வென்வேற் செழிய' கக; 'சிறைததலுயர் தன்றோ நின்வேற் செழிய' உரு.

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, 'செற்றன்றுயினுஞ் செயிர்த்தன்றுயினும்' உஉசு.

செற்றும் - சென்றுசெறியும், 'ஆழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்' கருஉ.

செறல் - வெகுட்சி, 'செறறேக்கின் களிறு' கரு.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய், 'அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகி' கூ௦.

செறு - வயல், 'மலங்குமிளிர் செறுவில்' சுக; 'நூறுசெறு வாயினும்' கஅச.

செறுக்கும் - அடைக்கும், 'மீனிற் செறுக்கும்' எ.

செறுத்த - அடக்கிய, 'செறுத்த செய்யுள்' ரு௩.

செறுவர் - பணைவர், 'செறுவர் நோக்கியகண்' க௦௦.

சென்மே - செல்வாயாக, 'தேர்வே ளாயைக் காணியு சென்மே' க௩௩.

சென்னி - சோழன், உ௦௩. தலை, 'இறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த, நான்மறை முனிவ ரேந்துகையெதிரே' சு.

சே.

சேக்கும் - உறங்கும், 'கயலார் நாணா போரிற் சேக்கும்' உச; 'பொய்கை காணா போரிற் சேக்கும்' உ௦௬.

சேக்கை - கடடில், 'நூரைமுகத் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை' ரு௦.

சேண் - கெடுத்தாரம், 'சேண்வினங்கும் புதழ்' க௦; 'சேண்வினங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு' கஎச. 'நெடுநான், 'திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி' உ.

சேட்சென்னி - சோழன் நலங்கிள்ளியின்பெயர், 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி' உஎ; 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி - கேட்குவன் கொல்லென்' உஉரு.

சேப்ப - தங்க, 'கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப' கஉஎ.

சேய்-முருகக்கடவுள், 'செருமிகுசேய்' கச.

சேர்ப்பன் - நெய்தனிலமுடையவன், 'பாடிமிழ் பணிக்கடற் சேர்ப்பனென்கோ' சக.

சேர்ப்பு-கடற்கரை, 'பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புன்னொருங் கெழுமே' சக. சேர்பு - பொருந்தி, 'மழகளிறு கந்து சேர்பு நிலைஇவழங்க' உஉ.

சேர்மின் - அடையும், 'நும்மாண்சேர்மின்' கூ.

சேறு - செறிவு, 'தலையோர் னுங்கின் தீஞ்சேறு மிசைய' உஉரு.

சேறும் - செல்லுதல், 'சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே' கக௩.

சோ.

சொலிய - கனையவேண்டி, 'புறவி னல்ல சொலிய' கக; 'பண்டைச் சாகாட்டாழ்ச்சி சொலிய' க௦

சொன்றி - சோறு, 'புண்புல வாகின் சொன்றியொடு பெறுஉம்' கக௭.

சோ.

சோரும் - வடியும், 'அயறசோரு மிருஞ் சென்னிய' உஉ.

ஞ.

ஞமலி-நாய், 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' எச.

ஞமன் - சமன், யமன், 'தெரிகோன் ஞமன்னபோல' சு.

ஞா.

ஞாண் - நான், 'சாப நோன்ஞாண்' கச; 'ஒங்குமலைப் பெருவிற்பாம்பு ஞாண் கொளீஇ' ருரு.

ஞாயில் - மதிர்கூட்டு, 'மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயில்' உச.

ஞாயிறு - சூரியன், 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு' உ; 'செஞ்ஞாயிறுக் கவினை' ச; 'ஒள்கதிர், ஞாயிறு' சு.

ஞான்ற - வீழ்ந்த, 'பட்டமாரி ஞான்ற ஞாயிறு' அஉ.

ஞியிறு - தேனீ, 'வரிஞியி னூர்க்கும் வாய்புகு கடாய்' க௩.

ஞெ.

ஞெமல-பரக்க, 'வரிமணன் ஞெமல' க௦.

ஞெலிதல் - கடைதல், 'தான்ஞெலி தீயின் வினாவின் சுட்டு' கரு௦.

ஞெலிதி - கடைத்துகொள்ளப்பட்டி, 'காணவர் பொத்திய ஞெலிதி வினக்கத்து' உசஎ.

ஞென்னல் - தெரு, 'கடுத்தோர் கழித்த ஞென்னல்' கரு.

த.

தகடு - புறவிதழ், 'மாத் தகட் டொன் லீ தாய துறுகல்' ௨௦௨.

தகடீர் - ஒருர், ௩௦.

தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணிழற் பிணையோடு வகியும்' ௧௩௨.

தகவு - தகுதி, 'காணுத்தக வுடைத்தே' ௩௬.

தகுதி - தக்கசெய்கை, 'தகுதி கேளினி மிகுதி யான்' ௧௮.

தகை - அழகு, 'தகைமாண் வழுதி' ௩௬. கூறுபாடு, 'வான்றுடைக்குந் தகைய போல்' ௩௮. தகுதி, 'தகைமாண் குமிழி' ௬.

தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கினை' ௭௦.

தகைத்தல் - சுற்றதல், 'தகைத்தார்' ௬௬.

தங்கால் - திருத்தங்காலென்னுமோரார், ௩௨௬.

தகம்பு - குடம், 'துண்புண ராயமொடு தகம்புடன் னொலிச்சி' ௨௨௪. மிடா, 'தயிர்கொடு வந்த தகம்பு' ௩௬.

தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்' ௭௩. எளியேன், 'யானோ தஞ்சம்' ௩௪.

தட்கும் - தனையாநிற்கும், 'ஒக்கல் வாழ் க்கை தட்குமா காலே' ௧௧௩.

தட்டை - கிளிகடி. கருவி, 'புனவர் தட் டை புடைப்பின்' ௪௧.

தட்டோர் - தடைப்படச்செய்தோர், 'தட் டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே' [தன்- பகுதி]. ௧௮.

தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' ௧௨௪.

தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை' ௧௪.

தடவரல் - வணவு, 'தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்' ௧௩௩.

தடவு - ஒழுக்கம், 'வடபான் முனி வன் தடவினுட் டோன்றி' ௨௦௧. சூனை, 'தடவுவாய்க் கலித்த மாயித ழுக் குவண்' ௧௦௩. பெருமை, 'தடவு நினைப்பலவு' ௧௪௦; 'தடவுச்சினைப் பல்பழம்' ௧௧௬.

தடி - ஊன்றடி, 'என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே' ௨௩௩. தசை, 'புலவுநாற்றத்த பைந் தடி' ௧௪.

தடியும் - வெட்டும், 'கடிமரத் தடியு மோசை' ௩௬.

தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுந் தணி திநி' ௧௦.

தண்டா - தணியாத, 'தண்டா வீகை' ௬.

தண்மை - குளிர்ச்சி, 'தன்பொருளைப் புணற்பாயும்' ௧௧; 'மென்மை, 'தண் குரவை' ௨௪.

தண்ணுமை - முழவு, 'விசியுறு தண்ணு மை' ௮௬.

தணிதி - தணியை, 'தண்டமுந் தணிதி' ௧௦.

ததும்ப - நிரம்ப, 'ததும்ப வைகி' ௧௭௭. மிகவொலிப்ப, 'நர்த்தண் முழவின் பாணி ததும்ப' ௧௬௪.

ததைய - சிதற, 'அருஞ்சமத் ததைய தூறி' ௬௬; 'அருஞ்சமத் ததையத் தாகி' ௧௨௬.

தந்து - கொண்டு, 'ஆரையில் பலதந்து' ௬.

தப்பிய - பிழைத்த, 'பார்ப்பார்த் தப் பிய கொடுமை யோர்க்கும்' ௩௬.

தபுதி - அழிவு, 'புறவின் மபுகியஞ்சி' ௪௩.

தம்மென - தாருமென, 'இன்னுந் தம் மென வெம்மனோ ரிரப்பின்' ௨௦௬.

தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 'தமர்தற் றப்பி னாதுநோன் மல்லும்' ௧௩௭.

தமித்து - தணித்து, 'நூறுசெறு வாயி னுந் தமித்துபுக் குணினே' ௧௮௪.

தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆரகலியாணர்த் தரீஇயகால் வீழ்த்து' ௨௦௩.

தருஉந்து - தரும், 'எல்வனை மகளிர் தலை க்கை தருஉந்து' ௨௪.

தருஉம் - தரும், 'பொருபடை தருஉங் கொற்றமும்' ௩௩.

தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையரும் பிடர்த்தலை யிருந்து' ௩.

தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வளர்த்தலைஇய தீபும்' ௨; 'பெய்துமாரிய, 'கார்ப்பெ ய நலைஇய' ௧௧௬.

தலைக்கை - முதற்றை, 'தலைக்கை தருஉ ந்து' ௨௪.

தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தேகொண் ட, 'நிலந்தலைக் கொண்ட.....ஈரை ம் பதினமரும்' ௨.

தலைக்கொண்டென - தொடங்கிற்றாக, 'சாறுதலைக் கொண்டென' ௮௨.

அ.ரு ம் ப த அ.க ர் ரா தி.

௩௫

தலைப்பாடு - நேர்படுதல், 'தலைப்பாட்
ன்றவனீகை' எஃ.

தலைப்போகன்மையின் - முடிவு போகா
ன்மையின், 'தலைப்போ கன்மையின்
சிறுவழி மடங்கி' உஉ௩.

தலைமயங்கிய - கைகலந்த, 'தமிழ்தலை
மயங்கிய தலையாலங் காணத்து' கக.
யாலங்கானம் - தலையாலங் காடெ
ன்னுமார், 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலை
யாலங் காணத்து' கக; இதன் வரலா
ற்றை, 'ஆலங்கானம்' என்பதற் கா
ண்க.

தவல் - இறந்துபடுதல், 'அவல மறுசுழி
மழுகலிற் நவலே நன்று' உ௩அ.

தவழ - பாக்க, 'எரிதவழ' ௩அ.

தவிரா - ஒழியாத, 'தவிரா வீகை, ௩.

தழி - தழுவ, 'நோய்ப்பால் விளரிந்த
யாக்கை தழி' ௩௩. அணைத்துக்
கொண்டு, 'ஒருபுடைத் தழி' ௩௩௫.

தழிபு - அணைத்துக்கொண்ட, 'சிறும
றி தழிபு தெருநடை மடப்பிணை'
உ௩.

தழும்பணார் - ஒரார், 'பாண்டேரி வாய்
மொழித் தழும்பணா ரன்ன' ௩௪அ.

தழை - மகளிரணியும் ஒருவகையுடை;
இதுமலராலும் தளிராலும் செய்யப்
படுவது, கக௬, உ௪அ.

தள்ளாதோர் - தனியாதவர், 'தள்ளா
தோரிவட்டள்ளா தோரே' கஅ.

தளம்பு - சேறுகுத்தி, 'மலங்குமிளிர்
சேறுவிற் நளம்புதழித் திட்ட பழை
வாணை' ௬௧.

தா.

தா - வலி, 'தாவி னன்பொன்' ௧௫உ.

தாக்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமந்தையைத்
தாக்கி' ௧௨௬.

தாக்க - பிடிக்க, 'முன்புதார்த்து சமந்
தாக்கவும்' ௧௪.

தாங்கி - தடுத்தி, 'வருதார் தாங்கி' ௬உ.

தாங்கிய - தடுத்தி, 'எழுஉத் தாங்கிய
கதவு' ௬௭.

தாயம் - உரிமை, 'மலர் தாயத்து' ௧௭;
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்'
௭௩.

தார் - மாலை, 'வண்ண மார்பிற் றூருங்
கொண்தை' ௧; 'சிலைத்தார் மார்ப்'
௧௦; 'சிலைத்தா ரகலம்' ௬௧. முன்பு

டை, 'ஒண்படைக் கடுத்தார் முன்பு
தலைக் கொண்மார்' ௧௫; 'வருதார்
தாங்கி' ௬உ.

தாரம் - பலபண்டம், 'கடற்பலி றூரத்
தாநிகழுவோயே' ௩௦.

தாலம் - உண்கலம், 'பெருத்தோடால
ம் பூசன் மேவார்' ௧௨௦.

தாவி - ஐம்படைத்தாலி; இஃது இள
மைப்பருவத்திற் கழுத்திலணியும் ஒரு
'வகை அணி, 'தாவி தனைத்தன்று மில
னை' ௭௭

தாழை - தெங்கு, 'குலையிறைஞ்சிய
கோட்டாழை' ௧௭.

தாள - முயற்சி, 'தாளிற் றந்து' ௧அ;
மதனுடை நோன்றான்' ௭௫; 'தாளிற்
கொள்ளல்' ௧௦௧.

தாளை - சேனை, 'நிலவரை குட்டிய நீ
னெடுந் தாளை' உஉஅ.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 'மீன்றிகழ் வி
சம்பு' ௨௫.

திங்கள் - சந்திரன், 'பன்மீ னுப்பட் டி
வகன் போலவும்' ௧௩. மாதம், 'திங்
கன் வலித்த காலன் னோனே' ௮௭.
திணிந்த - செறிந்த, 'மண்டிணிந்த நில
னும்' ௨.

திணை - குடி, 'ஆடுகுடி மூத்த விழுத்தி
ணைச் சிறந்த - வாளின் வாழ்நர்' உ௪;
'வேற்றமை யில்லா விழுத்திணைப்
பிறந்து' உ௭; விழுத்திணைப் பிறந்த -
விசைமேற் தோளநல்' ௭௫௧.

தித்தன் - ஒரு சோழன், 'போரநுந் தித்
தன் காண்கதில்' ௮௦; 'மாவண்டித்
தன் வெண்ணெல் வேலியுற்றதைய
ன்ன' ௩௫௨; 'சிறுநண் யானைப் பெ
றலநுந் தித்தன்' ௩௬௫.

திமிரி - திமிர்ந்து, 'எச்சி வீரங்கை வீற்
புறந் திமிரி' ௨௫அ.

திலில் - மீன்படகு, 'திண்டியில் வன்ப
ரதவர்' உ௪; 'முந்நீர் நாப்பட் டியிற்
சுடர் போல' ௬௦.

திரங்கி - உலர்ந்து, 'ஒளிதவான் மன்
ன ரொண்சுடர் தெடுகர் - வெளிறு
கண் போகப் பன்னாட்டிரங்கி' ௧௭௭.
திரங்கிய - உலர்ந்த, 'பசிதின் திரங்
கிய கசெவடை யாக்கை' ௧௬௦.

திரியினும் - வேறுபடினும், 'நால்வேத
நெறிதிரியினும்' ௨. .

திரியீர் - வேறுபட்டிர், 'உடனிலை திரியீ ராயின்' றுஅ.

திருகி - முறுகி, 'விசம்புதிப் பிறப்பத் திருகி' கூக.

திருகிய - முறுகிய, 'சின்னத்திருகிய' உரு.

திருத்தி - செவ்விதாக்கி, 'கொடிது க டிந்து கோறிருத்தி' கக.

திருவில் - இந்திராவில், 'திருவி லல்லது கொலையி லறியார்' உரு.

திரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலந்திரைக் குங் கடற்றூனை' கூக.

தில்லை - ஓருமரம், 'தில்லை யன்ன புல் லென் சடையோன்' உருஉ.

தினைப்ப - வினையாடாநிற்க, 'இனையர் தினைப்ப' உருக.

திறத்தல் - திறத்தல் செய்வாயாக, 'அ ருவையாயி னினதெனத் திறத்தல்'

திறம் - கூறுபாடு, 'நிற்றிறஞ் சிறக்க' கூ. பக்கம், 'பெண்ணுரு வொருதிற னாகின்ற' க.

திறல் - வலி, 'துன்னருந் திறல்' கூ; 'துன்னருங் கடுந்திறல்' கூக.

திறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'திற வோர் - காட்சியிற் றெளிந்தனம்' ககஉ.

தின்மென - தின்மினென, 'இரும்பே டொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி ன்' கரு0.

திஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் திஞ்சாறும்' உச.

திஞ்சனை - இனியசுனை, 'திஞ்சனைப் பல் வின் பழமுழ்க் கும்மே' க0க.

திட்டி - கோதி, 'கூந்த திட்டி' கூஉ.

திது - குற்றம், 'திதுமருங் கறுமார்' கூக.

திரீர் - இனியஇளநீர், 'குலவுத்தாழைத் திரீரோடு' உச.

திமை - கொடுமை, 'நீமெய் கண்ட திமை காணின்' க0.

திர்தல் - அறதல், 'செய்திரீர் கற்பு' கூ.

திரந்தன் - திரந்தது, 'புணாதிர்த் தன் மது' சஉ.

து.

துகிர் - பவழம், 'பொன்னுந் துகிரு முத்தம்' உசஅ.

துஞ்சாய் - மடியாய், 'துஞ்சாய் மாறே' உஉ.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புவிதுஞ்சு விய ன்புலம்' றுச.

துஞ்சும் - தகரும், 'அறந்துஞ்சுஞ் செ ன்கோலையே' உ0. தூங்கும், 'முத்தி விளக்கிற் றஞ்சும்' உ.

துடைக்கும் - தடவும், 'வான்றுடைக் குந் தகையபோல்' கூஅ.

துணி - துண்டம், 'வெளிற்றப் பனர் துணி' கரு.

துணியல் - தடி, 'பழன வானைப் பருஉ க்கட்டெணியல்' கூக.

துணிவு - தெளிவு, 'துன்னல் போகிய துணிவி னேனென' உக; 'துணிவி லோமே' உகச.

துப்பு - வலி, 'துப்புறுவர்' கக; 'கடு மான் கோதை துப்பெதிர்த் தெழு க்' றுச.

துமித்து - துணிந்து, 'தூம்புடைத் தட க்கை வாயொடு துமித்து' கக.

துமிய - துணிய, 'அணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய' உகக.

துய்-பஞ்சு, 'துய்த்தலை மந்தியை' கருஅ.

துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'துயின்ம டிந் தன்ன' கஉச.

துரந்து - செலுத்தி, 'முன்பு துரந்து' கச.

துரப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கத் துரப்ப' அ.

துவ்வான் - உண்ணான், 'துவ்வா ளாகிய வெவ்வெய் யோளும்' கருக.

துவராபதி - இது பழையவேளிர்சளின் ககரம்; இருங்கோவேளுடையது;

துவரையெனவும் வழங்கும். 'உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, காற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளி ருந் வேனே' உ0க; இது துவரா

ஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழ க்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனார்...

துவராபதியோர்த் துநிலங்கடந்த செ டுமுடியண்ணல்வழிக்கண் அரசர்பதி

னெண்மரையும் பதினெண்குடி வே ளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளையு

ங்கொண்டுபோந்து காடுகெடுத்து கா டாக்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பலாயிர

வுரையிலும், 'மலையமாதவன் நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நா

பதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண் வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும்'

என அகத்திணையியல் கூஉ - ம் குந் திரவுரையிலும் நச்சினூக்கினியர்எழு

தியிருத்தல்காண்க.

துவரை - துவராபதி, உருக.

துவை - உணவின்விசேடம், 'ஊன்று

வை - கறிசோறுண்டு' கசு; 'அட்

டான் ருதைக் கொழுந்துவை யுன்

சோறு' கசு.

துவைத்து - ஒலித்து, 'துவைத்தம்பிற்

றுன்தோன்றுவ' சு.

துழந்த - துழாவிய, 'துடுப்பிற் துழந்த'

உசு.

துழந்து - துழாவி, 'இட்டுத் தொட்டுத்

கெளவியுந் துழந்து' கஅஅ.

துழவும் - சூழ்வரும், 'மாகிந் துழவுந்

கவலை நெஞ்சத்து' கசு.

துளங்கல்செல்லாது - தளராது, 'தொ

ல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செ

ல்லாது' றுஅ.

துளங்கிய - நிலைகலங்கிய, 'கழமரத் து

ளங்கிய காவும்' உசு.

துளங்கின - தளர்ந்தன, 'குடைதுளங்கி

னவே' சுஉ.

துளங்குதல் - அசைதல், 'துளங்கியலா

ற் பணியெருத்தின' கரு.

துறுகல் - பொற்றைக்கல், 'மாத்தகட்

டொள்வீ தாய துறுகல்' உருஉ.

துறையூர் - ஓளூர், 'தண்புனல் வாயிற்

துறையூர் முன்றுறை, துண்பல மண

லினும்' கசு.

துணை - தையல், 'இழைவலந்த பல்

றுன்னத்து' கசு.

துன்னல் - அணுகுதல், 'துன்னல் போ

கிய' உசு.

துா.

துஉய் - தூவி, 'உயர்பலி தூஉய்' கசு.

துங்க - ஆட, 'பறைச்சீர் தூங்க' சுஉ.

துங்குதல் - செறிதல், 'தூங்கிரு ள்று

ம்பில்' கஉ.

துங்குந்து - ஆடும், 'தன்ருரவைச்சீர்

துங்குந்து' உசு.

தும்பு - துனை, 'தும்புடைத் தடக்கை'

கசு.

துவல் - துவலை, 'துவற் கலித்த தேம்

பாய் புனை' உசு.

துவாத - உண்ணாத, 'துவாத் குழவி

போல்' சு.

தெ.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் து

லாக்கோல், 'தெரிகோன் றுமன்ன

போல்' சு.

தெரியல் - மாலு, 'பாசிலுத் தெரியல்'

உசு; 'பொலனைத் தெரியல்' உசு;

'ஆர்புனைதெரியல்' அஉ.

தெவ்வர் - பகைவர், 'செய்வினைக் கெதி

ர்ந்த தெவ்வர்' சு.

தெவ்வீர் - பகைவீர், 'கனம்புகலோம்

புமின்றெவ்வீர்' அள.

தெவிட்டும் - அசையிடும், 'வன்கலை தெ

விட்டும்' கசு.

தெற்றி - திண்ணை, 'இலங்குவனை ம்க

ளீர் தெற்றி யாடும்' றுசு; வேதிகை,

'குறந்தொடி மகளிர் - பொலஞ்செ

ய் கழங்கிற் தெற்றி யாடும்' கசு.

தெறல் - அழித்தல், 'வலியுந் தெறலு

மளியு முடையோய்' உ; வெம்மை,

'செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறல்லலது' உரு.

தெறிக்கும் - துள்ளும், 'தாவுபு தெறிக்

கு மாண்மேல்' உருசு.

தெறித்தல் - துள்ளல், 'தெறிநடை மட

ப்பினை' உசு.

தெறிப்ப - முற்ற, 'தெறிப்ப வினைந்

தீங்கத் தாரம்' உருஅ.

தெறுகதிர் - சுடுகின்றகதிர், 'தெறுகதிர்

க் கனவி' சசு.

தெறுதல் - சுதெல், 'தெறுசுட - ரொண்

கதிர் ஞாயிறு' கரு. தண்டஞ்செய்தல்,

'கொடியோர்த் தெறுதலும்' உசு.

தெறுவர - வெகுட்சிதோன்ற, 'தெறு

வர விருபாற் படுக்குறின் வாய்வான்'

ரு.

தெறுழ் - காட்டிலுள்ள தோர்கொடி;

புளிமாவென்றமுறைப்பர், 'தெறுழ்

வீ பூப்ப' கசு.

தென்புலவாழ்கர் - தென்றிசைக்கண்வா

ழ்வோர் - பிதிரர், 'தென்புல வாழ்க

ர்க் கருங்கட னிறுக்கும் - பொன்போ

ற் புதல்வர்' சு.

தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்மலை,

'தென்னம் பொருப்ப னன்னாடு' கசு.

தெனாஅது - தெற்கின்கண்ணது, 'தெ

னாஅ தருகெழு குமரி' சு.

தே.

தேம் - தேயம், 'தெவ்வர் தேவத்து' சு.

தேன், 'தேம்பாய் புனை' உசு.

தேர்க்கால் - ருயவன் கலம்வனையுந் திதி

ரி; தேர்க்கால்போன்றிருத்தலின் இப்

பெயர்பெற்றது, 'வேட்கோச் சிறுஅந்

தேர்க்கால் வைத்த - ஸசமன்' கஉ.

தேற்றாய் - தெனியாய், 'தேற்றாய் பெரும பொய்யே' ளுக.

தேறலை - தெனியாய், 'பிறர்ப்பழி கூறுவோர் மொழிதேறலையே' க௦.

தை.

தைதி - செய்து, 'பாணர் சென்னி பொலியத் தைதி' க௨௬.

தைதிய - செய்துபுணந்த, 'கழறைய வல்லானை' ச௦. புணந்துசெய்த, 'வல்லோன் தைதிய' ஈ௩.

தைவருதல் - தடவியருதல், 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ.

தொ.

தொகுக்கும் - திரட்டும், 'தொகுக்கும் கொழுமீன்' க௩.

தொட்டு - செறித்து, 'கழறெட்டு' எ௪. தோண்டி, 'மெய்தீர் புண்டொட்டு' க௨௨.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு ருமலியின்' எ௪.

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்த ண்டி' உ௪௩. வளை, 'ஒண்டொடி மகளிர்' உ௪; 'தொடிகழித் திடுதல்' அ௩. வீரவளை, 'தொடித்தோன்' உ௬.

தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'தமெனைத் தொடுக்குவ ராயின்' க௩௩.

தொடுதல் - தோண்டதல், 'தொடுகடல்' க௬.

தொடுமின் - பிழியின், 'கழவுந் தொடுமின்' உ௬௨.

தொடை - சந்து, 'தொடைப் பொலிந்த வலிகெழு கோன்றான்' எ௮; தொடுத்தல், 'செந்தொடை பிழையாவன் கண்டவா' ஈ; யாழ்நரம்பு, 'தேவந்தீர்தொடைச் சீரியாழ்' எ௦.

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள தொரு நகரம், சேரருடையது, 'தண்டொண்டியோ ரடுபொருந்' க௪; 'கண்ணாறும்மே கானலத் தொண்டி' ச௮.

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன், 'தொலைஇயோ னிவனென்' க௨௩. - தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட்

டொலைச்சிய மமையா' உ௬. 'தகம்புடன் றொலைச்சி' உ௨௪.

தொலைச்சிய - தொலைத்த, 'மாண்டுகண் தொலைச்சிய' க௩௦.

தொழில் - செயல், 'பிறிதுதொழி லறியா வாசலின்' எ௪.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொழுதி' ச௪.

தொழுவர் - உழவர், 'செல்லரி தொழுவர்' உ௦௬.

தொன்ற - பழைமை, 'தொன்றிசை' உ௧௪.

தோ.

தோட்டி - அஞ்சும், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' க௪. ஒருமலை, இது கண்டிரக்கோப்பெரு ள்ளியுடையது, 'இரும்புபுணந்தியற்றாப் பெரும் பெயர்த் தோட்டி' க௩௦.

தோடு - இடம், 'பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை' உ௨. இலை, 'தோடொலிபுநந்தி' க௨௦. தொகுதி, 'தோடுகொண் முரசு' உ௩௮.

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிசைப்பரந்தோண்டாது' க௦.

தேய்தல் - பொருந்துதல், 'தாடோய்தடக்கை' க௪.

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத்தம்பிற் றுனைதோன்று' ச. பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பரப்பி' க௬; 'தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்' க௪. யாண, 'தோல்பெயரிய வெறுழமுன்பின்' எ.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்த வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல்' க௬.

தோன்றல் - தலைவன், 'புகழ்சா றோன்றல்' உ௧

ந.

நக்க - சுடுக, 'எரிய நக்க' று௪.

நகர் - கோயில், 'முக்கட் செல்வர் நகர்' க௬, 'ஒளிறுவான் மன்ன ரொண்கடர் கெடுகா' நகரம், 'கெடுகார் வினைபுனை நல்லில்' உ௩.

நகாஅல் - நகுநின்றிலென், 'நகாஅலென வந்த மாறே' உ௩௩.

நகுத்தகண் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுத்தகண் ரோ நாடுமீக் கூறுநர்' எ௨.

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' உ௧௨.

நசை - ஆசை, 'நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய' க௩.

நசைவர் - விரும்பிவந்தோர், 'நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது' க௪௦.

நசைவேட்கை - நச்சியவிருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவர்' க௬.

மெக்கு - மெக்கம், 'மெக்கின்றி நிலீய்
ரோ' உ.

நதிக்க - தலையசைத்துக்கொண்டாட,
'சேரியாழ் நயம்புரிந் துறையுநர் மெக்
கப் பண்ணி' கசடு.

நண்ணார் - பகைவர், 'நண்ணார் நான
நாடொறுத் தலைச்சென்று' உக.

நணி - அணிமை, 'திரைபொரு முந்நீர்
க் கரைநணிச் செலினும்' கடுசு.

நம்பி - விரும்பி, 'வாயாரநின் னிசைந
ம்பி' ககசு.

நயந்து - மகிழ்ந்து, 'நயந்தளித்தல்' கடுக.
விரும்பி, 'நலனயத் தென்றும் வருஉ
ம்' கசசு.

நயம் - இன்பம், 'நயம்புரிந் துறையுநர்'
கசடு.

நயவ - நியாயத்தை யுடையன, 'நல்ல
போலவு நயவ போலவும்' நுஅ.

நயன் - நரம், 'நயனில் கூற்றம்' உஉஎ.
நரந்தம் - நரந்தப்பு, 'நரந்த நோறுத் தன்
கையால்' உகடு.

நரலுதல் - மூங்கிலிழைத்தொலித்தல்,
'ஆடுகழை நரலும்' கஉ0.

நல் - வறுமை; நல்குரவென்பது நல்லெ
னக் குறைந்து நின்றது; 'கல்குயின்
றன்னவெ னல்கூர் வளிமறை' ககசு.

நல்க - அளிக்க, 'பரிசிலர்க் கருங்கல
நல்கவும்' கசு.

நல்கி - கொடுத்து, 'பரிசின் மாக்கட்டு
வரிசையி னல்கி' சு.

நல்கினும் - உவப்பினும், 'நல்கினு நல்
கா னுயினும்' அ0.

நல்லவர் - பெண்டிர், 'நல்லவர்க் கார
ணந் காகிய மாற்பு' கசு.

நல்லியக்கோடன் - ஒய்மா நல்லியக்கோ
டன், 'பெருமா விவந்கைத் தலைவன்
சேரியா - நில்லோர் சொன்மலை நல்லி
யக் கோடனை' ககசு.

நவ்வி - மாங்குட்டி, 'சிறுதலை நவ்வி' உ.
நவியம் - கோடாலி, 'வடிநவி னவியம்
பாய்தலின்' உக; 'நெடுங்கை நவியம்
பாய்தலின்' கசு.

நவியம்பாய்தல் - வெட்டுதல், உக; கசு.
நவிலுதல் - பயிலுதல், 'மறைநவி லந்த
ணர்' க.

நள்ளி - கண்டரக்கோப் பெருநள்ளி;
இவன் ஒருவன் னல், 'பிறங்குமலை நள்
ளி' கசஅ; 'நளிமலை நாட னள்ளியவ
னெனவே' கடு0; 'ஆர்வமுந் - றுள்ளி

வருந ருலைவுநனி திரத்' - தன்னா தியுக்
தகைசொல் வன்மைக் கொள்ளா ரோ
ட்டிய நன்னியும்' கடுஅ.

நன்னென்மலை - நன்னென்னும் ஒசை
யையுடையமலை, 'நன்னென் மலை
மருதம் பண்ணி' கசக.

நளி - குளிர்ச்சி, 'மரம்பிறங்கிய நளிச்
சிலம்பு' ககசு. செறிவு, 'நளியிரு முக்
நீர்' சுசு. பெருமை, 'நளிகடல்' உசு.

நளிய-செறிவையுடைய, 'நன்மர னளிய
நறுத்தண் சாரல்' கடு0.

நற்கு - நன்கு, 'அதுநற் கறிந்தனை யா
யின்' கடு; 'அதுநற்கறிந்தனையாயின்'
கஉக.

நறம்புல் - ஒருவகைப்புல், 'நரந்தை நற
ம்புன் மேய்ந்த கவரி' ககஉ.

நறமை - நன்மை, 'பொலனறுந் தெரி
யல்' உசு.

நறை - நறைக்கொடி, 'நறைநார்த் தொ
டுத்த வேங்கையத் கண்ணி' கசஅ.

நன்று - பெரிது, 'நன்று மெல்லிய பெ
ரும' கசு; 'நன்று கொய்தா லம்ம'
எடு. நல்லினை, 'சான்றோர் செய்த
நன்றுண் டாயின்' கசு.

நன்னன் - ஒருசிறுநாசன், 'பொலந்தேர்
நன்னன் மருகன்' கடுக.

நனந்தலை - அகன்றலிடம், 'நனந்தலை
நல்லெயில்' கடு; 'நனந்தலைப் பேரூர்'
ருஎ; 'கழைபயி னனந்தலைக் கறிவள
ரடுக்கம்' கசஅ.

நா.

நாகன் - நாலிநொண்ணாகன், 'நிருந்து
வே னாகன்' ககக.

நாஞ்சில் - கலப்பை, 'நாஞ்சி லொப்ப
நிலமிசைப் புரன்' கசு; நாஞ்சின்மலை,
'செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொ
ருந்' ககஎ; 'உயர்சமிய வுறாஅ நாஞ்
சிற் பொருந்' ககசு; 'தடவுநிலைப்
பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்' கச0;
'திஞ்சனைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருந்'
கஅ0.

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 'அறம்புரித் தன்ன
செங்கோ னாட்டத்து' கடு; 'நாற்ற
நாட்டத் தறுகாற் பறவை' எ0.

நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 'ஆடு
கனங் கடுக்கு மகநாட்டையே' உஅ.

நாடல் - ஆராய்தல், 'நாடல் சான்றமை
ந்தினோய்' கடு.

காடன்குறிஞ்சிநிலமுடையோன், 'காட
னென்கோ லூரென்கோ' சக.

காடனை - காட்டையுடையாய், 'காணக
காடனை நீயோ' டு; 'பெருங்க னாட
னை' ககக.

காடி - ஆராய்ந்து, 'ஒப்ப காடி' க0.

காப்பண் - நடு, 'பண்மீ னாப்பட் டிங்
கண் போலவும்' கக; 'முந்நீர் காப்பட்
டிமிற்சுடர் போல்' கூ0.

காம் - அச்சம், 'நாம் நல்லமர் செய்ய'
கக.

காய் - குதாடுகருவி, 'நாயிடக் குழிந்த -
வல்லி னல்லகம்' டுஉ.

கார் - பன்னாட, 'கார்பிழிக் கொண்ட
வெங்கன்' கக0; 'காரரி' உஉஉ.

காலிகழுவன் - காலிகழுவனாகன், 'தோ
லா நல்லிசை காலை கிழுவன் - பருந்து
பசி தீர்க்கு நற்போர்த் - திருந்துவே
னாகன்' ககக.

காவாய் - மரக்கலம், 'முந்நீர் வழங்கு
காவாய்' கக.

கான் - காலை, 'காண்மகிழிருக்கை' உக.

கானவை - காளோலக்கம், 'செம்ம னா
வை யண்ணந்து புகுதல்' டுச.

காற்றம் - மணம், 'காற்ற காட்டத் தறு
காற் பறவை' எ0.

நி.

கியிர்தல் - மிகைத்தல், 'கியிர்பரிய மா
தாங்கவும்' கச.

கிரயங்கொன்பவர் - நரகத்தைத் தமக்கு
இடமாகக்கொன்பவர், 'கிரயங் கொ
ன்பவரோ டொன்றது' டு.

கிரயம் - நரகம், டு.

கிணக்கும் - கட்டும், 'கட்டி னிணக்கு
மிழிசினன்' அஉ.

கிலவு - நிலைத்தல், 'கிலவுக்கடல் வரை
ப்பு' க.

கிலியர் - கிற்பாயாக, 'நடுக்கின்றி கிலி
யரோ வத்தை' உ.

கிலியர் - நிலைபெறவுடியாக, 'கிலிய ரத்
தை நீ கிலமிசை யானே' ககக.

கிலை - கிற்தல், 'பண்ணிலை முனை' உக.

கிலைய - கிலைபெற்ற, 'வறிது கிலையு
காயமும்' உ0; 'செந்தில் - கெடுவே
ணிலையு காமர் வியன்றறை' டுடு;

'வறிது கிலையு காயமும்' க0.

கிலையு - கிற்பதாக, 'கின்று கிலையு
கின்று னுண்மீன்' உச.

கிலையுழிந்து - கிலைகலங்கி, 'கவியம்பாய்
தலினிலையுழிந்து' கக.

கிலந்து - ஒங்கி, 'மாக்கட னிவந்தெழுத
ரும்' ச; 'உருகெழு மதிய னிவந்து
சேண் வினங்க' கக.

கிலப்பு - ஒங்குதல், 'கீர்நிலை கிலப்பு' கூ;
'கீரழுவ கிலப்பு' கச.

கிழற்ற - கிழலைச்செய்ய, 'வெண்குடை -
மண்ணை கிழற்ற' க.

கிழற்றிய - கிழலைச்செய்த, 'வெண்குடை
கிழற்றிய' கஅக.

கிழற்றும் - கிழலைச்செய்யும், 'கொடிவி
சும்பு கிழற்றும்' கூ; 'கீமிகின் - மன்
னுயிர் கிழற்று கிழறு. மில்லை' டுக.

கிற்பின்-கின்றால், 'முந்தை கிற்பின்' க0.

கிறீஇ - கிறுத்தி, 'தம்புகழ் கிறீஇ' கஅ.

கினை - கின்னாடையனசிலகாரியம், 'கி
னைவ கூறுவல்' கடு.

நீ.

கீர்-தன்மை, 'செந்தீர்ப் பசும்பொன்' கூ.
கீர்த்து - தன்மையையுடையது, 'இது
கீர்த்தோ கினக்கை' சக.

நு.

துணங்கு - துண்மை, 'துணங்கு செந்நா
வணங்க வேத்தி' உகக.

துணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' கக.

துதல் - சென்னி, 'குடுமி கனைத்த துதல்'
என. யானைமத்தகம், 'புகரணிதுதல்'
க; 'பூதுதல் யானை' கஉ.

துதி-துனி, 'துதிமுருங்கிய வெண்கோடு'
ச; 'துதிமுக மழுங்க' கக.

தும்மோரன்ன-தும்மைப்போலும், 'தும்
மோ ரன்ன வேந்தர்' சடு; 'தும்மோ
ரன்ன செம்மலு முடைத்தே' சஎ.

துவல் - சொல்ல, 'நகை துவல்' உச.

துவலும் - சொல்லும், 'அறத்தாறு துவ
லும்' கூ.

துழைக்கல்லா - துழையாத, 'கதிர்துழை'
கல்லா மரம்பயில் கடிமினை' உக.

துனை - துனி, 'கூர்துனை வேல்' சஉ.

நா.

நாறி-அறைந்தகொண்டு, 'முலைப்பாலி
யாக முருப்ப நாறி' உடு; வெட்டி,
'அருஞ்சமர் ததைய நாறி' கக.

நெ.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பகின்றபான்
டியன், 'முந்நீர் விழவி நெடியோன்'
க.

நெடுமாவளவன் - சோழன்குளமுற்றத்ததுஞ்செய்கின்றிவளவன், 'கொடிதுடங்கு யானை நெடுமாவளவன்' உஉஅ.
நெடுமானஞ்சி - அதியமானநெடுமானஞ்சி, 'நெடுமானஞ்சி நீ யருளன் மாறே' கூஉ; 'கடுமான் றேன்ற நெடுமானஞ்சி' உ0க.

நெடுமொழி - வஞ்சினம், 'நெடுமொழி மன்னர்' நுச. வீரமேம்பட்டவார்த்தை, 'நெடுமொழி மறந்த சிறபேராளர்' களஅ.

நெடுவேளாதன் - ஒரு சிற்றரசன், 'நெடுவேளாதன் போந்தை யன்ன' கூகஅ.
நெய்தல் - சாங்காட்டிப்பறை, 'ஒரி நெய்தல் கறங்க' ககச.

நெய்தலங்கானல் - இஃது இளஞ்சேட்சென்னியூர், 'நெய்தலங் கான நெடியோய்' க0; இது நெய்தலங்காலையெனவும் வழங்கும்.

நெய்யமிதி - நெய்யால்மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளம், 'நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்யமிதி பெறாஅ' சச.

நெருநை - நேற்று, 'நெருநைப் பகலிடங்கண்ணி' உசக.

நெளிமருங்கு - குழிந்த இடம், 'நிலநெளி மருங்கின்' கஅ.

நெளிய - வருந்த, 'பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்தி' ககஅ.

நெறி - ஒழுக்கம், 'நாஅல்வேத நெறி திரியினும்' உ; முடக்கம், 'நெறி கொள் வரிக்குடர்' கக0.

நே.

நே - நரம், 'நேள நெஞ்சின்' கூ.
நேமி - சக்கரம், 'நேமி யுய்த்த' கூ.

நை.

நைத்தல் - அழித்தல், 'நாடு நைத்தலின்' கூ.

நைவர - இரங்க, 'நல்கா மையி னைவரச் சாஅய்' ககச.

நொ.

நொதமலாளர் - குறளைகூறுவார், 'நொதம லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது' கூடு.

நோ.

நோக்கின்ற - நோக்கியது, 'மறுமை நோக் கின்றோ வன்றே' கசக.

நோகு - நோவேன், 'நோகோ யானே' ககச, உகச.

நோன் - வலி, 'சாப நோன்றான்' கச; 'மதனுடை நோன்றான்' எடு.

நோன்றல் - பொறுத்தல், 'தமர்த்தம் பி னதுநோன் தல்லும்' கடுஎ.

ப.

பஹ்ளி - வடிம்பலம்பரிசிற பாண்டிய னுலுண்டாக்கப்பட்டதோராறு, 'முந்நீர் விழவி நெடியோன, நன்னீர்ப் பஹ்ளி' கூ

பகடு - ஏர், 'பகடு புறத்தருநர் பார மோம்பி' கூடு கடா, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கூ0 பரப்பு, 'பகட்டெழின் மார்பின்' கக; 'ஆரத் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பின்' கடுஉ. வலி, 'ககிர்விடு துண்பு ணம்பகட்டு மார்பின்' அஅ; 'அலர்பூந் தும்பையம்பகட்டு மார்பின்' கூச.

பகல் - சூரியன், 'பகலிருளினும்' உ. நடுநிலைமை, 'படுவ துண்டு பகலாற்றி' கள பகற்பொழுது, 'பகல்விளங் குதியால்' அ. பகுத்தல், 'நெருநைப் பகலிடங் கண்ணி' உசக.

பகழி - அம்பு, 'விழுத்தொடைப் பகழி' கடுஉ.

பகன்றை-பகன்றைப்பூ, 'பனித்துறைப் பகன்றை' உகடு.

பச்சுன் - செவ்வித்தகை, 'பச்சுன் றின் து' உடுஅ

பச்சை - தோல், 'பச்சை நல்யாழ்' ககச.

பசிலை - பொன்னிறம், 'பாழார் நெருஞ்சிப் பசிலை வான்பூ' கடுடு.

பசும்பொன் - ஒட்டற்றப்பொன், 'பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை' கசக. பஞ்சவர் - பாண்டியர், செருமாண் பஞ்சவ ரேறே' நுஅ.

பஞ்சி - பஞ்சு, 'பஞ்சி முன்றிற் சிறநில்' ககச.

பஞிலம் - தொகுதி, 'பன்னு நடுக்கிய வேறுபடு பஞிலம்' கூஉ.

பட்டமறு - பட்டபடியால், 'பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே' கூக.

பட்டன்று - பட்டது, 'மைத்துபட்டன் றே' கக; 'ஆங்குப் பட்டன் தவன் கைவண் மையே' ககச.

பட்டென - பட்டதாக, 'அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டென' உக.

பட - மொய்ப்ப, 'வண்டெட மலர்ந்த' உச.

படப்பை - பக்கம், 'பாசவற் படப்பை' சு; 'பெரும்புனற் படப்பை' சுஅ; 'தண்புனற் படப்பை' சுசு. மனைப் பக்கம், 'வனைக்கை விறலியர் படப் பைக் கொய்த வடகு' சுசு.

படர் - நினைவாலுண்டாகிய கோய், 'அரும்படர் கனைமே' சுசுரு.

படர்தி - போகின்றாய், 'அன்றோற் படர்தி யாயின்' சுஅ.

படர்ந்து - நினைத்து, 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து' சுஎ; 'காறிருக் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே' சுசு.

படாஅ - பட்டு, 'படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் மீனே' உச.

படியினை - படிவித்தனை, 'காப்புடைய கயம்படியினை' சுரு.

படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக் குந் தியோடு' உச.

படுத்த - வீழ்த்த, 'எறிந்துகனம் படுத்த வேந்துவான்' சுசு.

படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத் திரீஇய'

படுதல் - விளித்தல், 'படுமணி யிரட்டும்' உஉ.

படுபு - தோன்றாதல், 'படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்' சுச.

படுமலை - ஒருவகைப்பாலப்பன், 'படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்' சுசுரு.

படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' சு; 'ஒண்படைக் கடுந்தார்' சுரு. குதினைக்கலம், 'பொலம்படைக் கலிமா' சுசு; 'ஒளிற்படைப் புரவிய தேரும்' சுசுரு. கொளுத்து, 'திண்படை கலங்கிச் சிதைதலுயர் தன்றோ நின் வேல்' உரு.

படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 'உடம்பு முயிரும் படைத்திசினோரே' சுஅ.

படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும நின் வரம்பில் படைப்பே' உஉ.

படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும் முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் போர் செய்தற்குச்செல்லாதல், 'படைமடம் படாஅன்பிறர் படைமயக் குறினே' சுசஉ.

பண்டை - முன், 'பண்டையிற் பெரிதே' சுச.

பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புனைதேர் பண்ணவும்' உஉ.

பண்ணன் - சிறுகுடி கிழான்பண்ணன், 'கைவன் வீகைப் பண்ணன் சிறுகுடி' எசு; 'யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' சுஎ. வல்லார்கிழான்பண்ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' சுஅசு.

பணி - எவல், 'வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்' சுஎ.

பணியியர் - தாழ்ச், 'பணியிய ரத்தை நின் குடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே' சு.

பிணை - குதினைப்பந்தி, 'பிணைமுனிந்து - காலியற் புரவியாலு மாங்கன' சுஎஅ. பெருமை, 'பிணையெருத்தின்' சுரு; 'பாவடிப் பிணைத்தான்' உஉ. மருதநிலம், 'பெருந்தண்பிணை பாழாக' சுசு. யாணைக்கடம், 'பிணைநிலை முனைஇக் - களிற்புடற் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்' உச.

பதத்தை - செவ்வியையுடையாய், 'இன் சொலெண் பதத்தை யாகுமதி' சுச.

பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிகு பதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ; 'கொன்பத மொழிய' உச. கால், 'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' சு. காலம், 'எறிபதத்தான்' சு. செவ்வி, சுச; 'கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட் பதமாக' உஉ; 'பதனன்று புக்கு' உஉச. தார், 'பென்முருந் தம்பதங் கொடுக்கும்' சுருசு.

பதலை - ஒருகணமாக்கிணையென்னும் பறை, 'சலயா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி' சுச; 'ஒருதலைப் பதலை தூங்க' சுசு, 'பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்' சுருஉ.

பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புலிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' சு. திட்டை, 'பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி' உசசு.

பயந்த - பூத்த, 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - நூற்றித ழுலர்' உஎ.

பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மாரிலம்' ருஅ. பயம்பு - குழி, 'மாய்பயம்பின் பொறை போற்றுது' சுஎ.

பயன் - பிரயோசனம், 'பயன்கிழைவப்பின்' எ.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஒசைக்குறிப்பு, 'கடமாலைலேறு மடமா னுகுபிணை பயிராழப்பின்' கடுஎ.

பயிரும் - அழைக்கும், 'கடுவன் - றய்த்தலை மந்தியைக் கையிலேப் பயிரும்' கடுஅ.

பயிலுதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடிமினை' உக.

பயிற்றி - பலகாற்குறி, 'வேண்டுமொழி பயிற்றி' கூச.

பரக்கும் - பரவும், 'ஆனிற்பரக்கும் யானைய முன்பிற - காணகம்' டு.

பரணன் - ஒருபுலவர், 'பரணன் பாடினன் மற்கொல்' கூ௦.

பரதவர் - துணையர், 'திண்டியில் வன்பரதவர்' உச.

பரம் - பாரம், 'மிசைப்பரத் தோண்டாது' கூ௦.

பரல் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடை மருங்கில்' உசுச.

பரி - கதி, 'அலங்குளைப் பரிஇயிவுளி' ச. குதிரைநடை, 'கதழ்பரிய கலிமாவும்' டுடு. 'செலவு, 'நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்' கச; 'வண்பரி நெடுந்தேர்' கசுச.

பரிக்கும் - தாங்கும், 'மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றான்' எடு.

பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர், 'பரிசிலர்க் கருங்கல் நல்கவும்' கசு.

பரிசின்மாக்கன் - பரிசிலர், 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' கூ.

பரிதல் - ஒடுதல், 'பொலம்பைந்தார்டெடப்பரிதலின்' கூஎ.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்து' கசுச.

பரிந்து - துணிந்து, 'கால்பரிந்துருள்' உஉக.

பரிப்பு - இயக்கம், 'அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்' கூ௦.

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டா' கஎஉ.

பரிவு - அன்பு, 'பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்' கசுச; இரக்கம், 'பற்று மாக்களிற் பரிவுருந்துறுத்து'. பருத்திப்பெண்டு - பருத்திதூற்கும் பெண்டு, 'பருத்திப் பெண்டின் பனுவலன்ன' கஉடு.

பல்லியாடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, 'பல்லியாடிய பல்வினைச் செவ்வீ' கஉ௦.

பலகை - கேடகம், 'இலங்குபொன் னெறிந்த நல்கினர் பலகை' கடு.

பவர் - கொடி, 'உழினைப் பவரொடு மிடைந்து' எசு.

பழனம் - பொய்கை, 'பழன வானை' கூக. வயல், 'பழன மஞ்ஞை யுருத்தபீலி' கக.

பழி - குற்றம், 'பிறப்பழி கூறவோர்' கூ. வகை, 'பழிநீ ராற்றல்' கஉஎ.

பழிச்சி - வாழ்த்தி, 'நிற்பழிச்சிச்சேறும்' ககக.

பழிதாரா - பழிக்கப்படாத, 'படைப் பழி தாரா மைந்தின னாது' கடுஎ.

பழுமரம் - பழுத்தமரம், 'யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்த் தன்ன' ககக.

பழுனி - முதிர்ந்து, 'பெருவளம் பழுனி' ககக.

பள்ளி - சாலை, 'திணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி' கூக.

பற்றலிலியர் - பற்றுதொழிக, கூ.

பறந்தலை - பாசறை, 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை' கூச.

பாழ், 'பூனை நீடிய வெருவரு பறந்தலை' உக. பாழப்பட்டவிடம், 'களிளி போகிய களியம் பறந்தலை' உஉடு.

பாழிடமாயிபுறங்காடு, 'களியம் பறந்தலை' உச௦. போர்க்கணம், 'கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை' கக; 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை' கடு; கலிகொன் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' கூசு.

பறம்பு - ஒருமலை; இது பாரியென்னும் வள்ளலுடையது, 'பறம்பு பாடின ரதுவே' க௦அ; 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு' க௦க; 'உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொன்ற கரிதே' க௦; 'சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே' ககக; 'பறம்பிற கோமான் பாரியும்' கடுஅ; 'பாரி பறம்பிற பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்' கஎச; 'பாரி பறம்பிற பனிச்சுனை போல்' கூகஎ. பறம்புநாடு, பாரியென்பவனுடைய நாடு, 'முந்தா றுர்த்தே தன் பறம்பு கண்ணோடு' க௦; 'தேர்வன் பாரி தன் பறம்பு நாடு' க௦அ.

பறைத்தன - நீங்கின, 'கன்கொளக் கழல்பறைத்தன' ச. .

பனங்குடை - பனியோலையாற்செய்யப் படுமுண்கலம், 'இரும்பனங் குடையின் மிசையும்' கௌ.

பனிக்கும் - கடுங்கும், 'அரசு தலைபனிக்கு மாற்றலை' சஉ; 'மடத்தகை மாயில் பனிக்குமென் றருளி' கசரு.

பனிச்சை - கழன்மணியினதுகனியாற் கூறுபடுத்தச் சுருட்டப்பட்டகூந்தல், 'கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிச் குறுந்தொடி மகளிர்' கௌ.

பனுவல்-இசைப்பாட்டு, 'வாரிசுவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்ப' ககரு. கேவ்வி, 'செவிமுதல் வித்திய பனுவல்' உகௌ. சுகிர்த்தபஞ்சு, 'பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன' கஉரு. பாட்டு, 'பாடின பனுவற் பாணர்' கஉௌ. பனைப்போழ் - பனந்தோடு, 'மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரிஇ' உஉ.

பா.

பா - பாப்பு, 'பாவடி' கரு; எஉ.

பாசவல் - செவ்வியவல், 'பாசவன் மொக்கி' ககரு.

பாசறை - பாடிவீடு, 'பாசறையல்லதாநீயொல் லாயே' கக; 'இடங்கெடவீண்டிய வியங்கட் பாசறை' சுஉ.

பாசிப்பிராசி - கிழக்கு, 'பாசிச் செல்லாது' உஉக.

பாடிற்று - கூறிற்று, 'அறம்பா டிற்றே' கசு.

பாடினி - பாணிச்சி, 'பாடினி யணியான்' உசஉ; விறவி, 'இழைபெற்ற பாடினிக்கு' கக.

பாடி - ஒலி, 'பாடிழிற் பனிக்கடல்' சக. செவ்வி, 'பெரும்பாட் டிரத்து' கஉ௦ முறைமை, 'பாடநிக் தொழுகும் பணி னோ' ககௌ.

பாடுகம் - பாடுவேம், 'பாடுகம் வம்மினோ' கஉ.

பாடுகர் - புலவர், 'புணர் பாடுகர் பரிசிலர்' ககரு.

பாண்டியன்மறவன் - நால்கிழவன்காண், 'திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன்மறவன்' கௌ.

பாண்டில் - கிண்ணி, 'கழற்பாண்டில்' கௌ.

பாணி-ஒசை, 'நந்தன் முழவின் பாணிததும்ப' கசு. தாளம், 'படுகிளையின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்' உ௦க.

பாழுநூர்-இது சோநாட்டுள்ள தோளர்; உ௦க.

பாய்தல் - பரவுதல், 'தேம்பாய் புன்னை' உச.

பாயுத்த - பாயும், 'தென்கடற் றிரையிசைப்பாயுத்து' உச.

பார் - முரம்புநிலம், 'ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை' உசரு; வண்டிப் பார், 'தால்பார் கோத்து' கஅரு; வலியநிலம், 'பாருடைத்த குண்டகழி' கசு.

பார்வல் - பார்த்தல், 'பார்வலிருக்கை'

பாரம் - பரிக்கப்படுஞ்சுற்றம், 'பாரமுயிலமே' கசரு.

பாரி - ஒருவன்னல், 'பாரிவேன்பாற்பாழினை செவினே' கரு; 'கடவன் பாரிகைவண் மையே' கசு; 'பாரி பாரியென்றுபல வேத்தி' கௌ; பாரியும் பரிசில நிரப்பின் வாரே நென்னுன்' கஅ; 'பாரியது பறம்பே' கரு; 'யாழும் பாரியு முளமே' கக; 'பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று' கக; 'பாரிய தருமை யறியார்' கக; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்' கரு; 'கைவண் பாரி' உ௦உ; 'மலைகெழு மாவண் பாரி' உகசு.

பாரிமகளிர், பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரிமகளிர்' உ௦; 'நெடுமாப் பாரி மகளிர்' உ௦க; 'கைவண் பாரி மகளி ரென்ற' உ௦உ.

பால் - பக்கம், 'பாளின்று' உஉ. விதி, 'பாறா வந்த பழவிறற் றாயம்' எரு; 'வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' கௌ.

பாவை - கண்மணிப்பாவை, 'புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர்' உகரு.

பாறிய - துணியாகிய, 'பாறிய சிதாரேன்' கரு.

பி.

பிசர் - இது பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோளர், 'இரும்பிசி ராந்தை யடிபுறை யெனினே' கௌ; 'தென்னம் பொருப் பன்ன னாட்டின்னும், பிசிரோனென்ப வெணுயிரோம்புகனே' உகரு.

பிசிராந்தை - ஒருபுலவர், 'இரும்பிசிராந்தை யடிபுறை' கௌ.

பிட்டன் - பிட்டங்கொற்றன், 'மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டன்' கௌ;

‘வன்புல நாடன் வயமான் பிட்டன்’ கஉ.
பிடர் - கழுத்து, ‘யானையிரும் பிடர்த் தலை யிருந்து’ கூ.
பிடலூர் - சோழநாட்டிலுள்ள தோளூர், ‘நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடலூர்’ கூரு.
பிடி - கைநீட்டு=கைப்பிடி, ‘தோல்க ழியொடு பிடிசெறிப்பவும்’ கூஅ.
பின்டம் - எண்வகை யெச்சத்துளொன் று; மண்போலப் பிறப்பது, ‘உறுப் பில் பின்டமும்’ உஅ.
பிணி - கட்டு, ‘பிணியறு முரசம்’ உரு. நோய், ‘பெண்டிரும் பிணியுடைய ரும்’ கூ.
பிணிக்கொண்ட - கட்டுதலைச்செய்த, ‘க யிறுபிணிக் கொண்ட’ கூ.
பிணிமுகம் - மயில, முருகக் கடவுள் ஏறும்யானையென்றுமாம், ‘பிணிமுக லூர்கி யொன்செய் யோனும்’ ருசு.
பிணை - பெண்மான், ‘பெருங்கண் மாப் பிணை’ உ.
பிழையாத - தவறாத, ‘செந்தொடை பி ழையா வன்க ண்டவா’ கூ.
பிற்றைநிலை - வழிபாட்டுநிலை, ‘பிற்றை நிலை முனியாது கற்ற னன்றே’ கூஅகூ.
பிறக்கு - பிறப்பேன், ‘மாறியான் பிறக் கே’ எக. பின், ‘நைசபிறக் கொழிய’ கூரு.
பிறங்கிய - செறிந்த, ‘மரம் பிறங்கிய நளிச்சிலம்பில்’ கூகூ.
பிறங்குதல் - உயர்தல், ‘பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை’ கூகூ. மிகுதல், ‘பி றங்குநீர்ச்சேர்ப்பினும்’ சகூ.
பிறர் - பகைவர், ‘பிற ரகன்றலை நாடே’ எ; ‘பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்’ ச-௦. வேற்றரசர், ‘பிறர்மண் கொண் டு’ கஉ.
பின்றை - பின்பு, ‘பாண்முற் றொழிந்த பின்றை’ உகூ.

பீ.

பீடு - பெருமை, ‘பீடுடைய வெறழ் முன்பின்’ கஎ; ‘பீடுகெழு வேந்தே’ கூரு; ‘பீடுஞ் செம்மலு மறியார்’ எகூ. வலி, ‘வேந்தபீ டழுத்த வேந்துவே ற் றுணை’ உஉரு.
பீரை - பீர்க்கு, ‘பீரை நாரிய சுரையி வர் மருங்கின்’ ககசு.

பீலி - மயிலின்றோகை, ‘மஞ்ஞை யுரு த்த பீலி’ ககூ.
பீன் - குல், ‘கருந்தான் போகி யொருங் குபின் விரிந்து’ கஉ௦.

பு.

புக்கில் - புகலிடம், ‘துகளு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கில்’ உஉக.
புகர் - யானைமத்தகத்துப்புள்ளி, ‘புகர ணிதுதல்’ கூ.
புகர்க்கலை - புள்ளிமாண்கலை, ‘புழற் றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி’ கருஉ.
புகல - விரும்ப, ‘கிளைபுகலத் தலைக்கடி யாங்கு’ கஎ.
புகலுதல் - விரும்புதல், ‘கெஞ்சுடைய புகனமறவரும்’ ருரு.
புகலும் - விரும்பும், ‘போரெணிற் புக லும் புனைகழன் மறவா’ கூக.
புகவு - உணவு, ‘அகநாட் டண்ணல் பு கவே’ உசகூ.
புகழ்-கீர்த்தி, ‘சேண்விளங் கும்புகழ்’ க௦. புகழ்மேம்படுதல் - புகழை மேம்படுத்து மவன், ச-அ.
புகார் - ஆற்றுமுகம், ‘புகார்ப் புகுந்த பெருங்கலம்’ கூ௦.
புடைபெயர்தல் - கீழ்மேலாதல், ‘நிலம் புடை பெயர்வ தாயினும்’ கூசு.
புடையல் - மாலை, ‘இரும்பனம்புடைய ல்’ கூகூ.
புணர்தல் - பொருந்துதல், ‘குரல்புணர் ழீர்க் கொனைவல்பாண் மகளும்’ கக.
புணரி - அலை, ‘வெண்டலைப்புணரி’ உ; கூக.
புணரியோர் - கூட்டினவர்கள், ‘நீரு நி லனும் புணரியோர்’ கஅ.
புத்தேன் - தெய்வம், ‘புத்தே னுலகத் தற்று’ உஉ.
புதல்வர் - பிள்ளைகள், ‘பொன்போற் புதல்வா’ கூ; ‘புன்றலைப் புதல்வா’ க-அ.
புதவு - கதவு, ‘புனலம் புதலின்’ உசு.
புதுவது - புதிது, ‘புதுவதோ வன்றே’ சஉ; ‘தொலைதலும் புதுவ தன்று’ எகூ.
புயத்து - பிடுங்கி, ‘புயத்தெறி கரும்பின்’ உஅ.
புரந்த - உண்டாக்கப்பட்ட, ‘ஒள்ளழற் புரந்த தாமரை’ கக; ‘அழல்புரந்த வட்டதாமரை’ உகூ.

புரவண - பாதுகாப்பாய், 'இரவலர் புரவண நீயு மல்லே' ககஉ.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குணப் புரவி' உ.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குக் கோலே னாகு' எடு; வினாநிலம், 'புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினும்' உசு0.

புரி - முறுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' ககரு.

புரிசை - மதில், 'ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை' கஎ; 'பல்படைப் புரிசை' உஉச.

புரிதல் - ஆராய்தல், அறம்புரித் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து' கரு.

புரிந்து - விரும்பி, 'நயம்புரித் துறையுநர்' கசரு.

புரை - குறறம், 'புரையி னற்பனுவல்' கரு; 'புரைநீர் தன்றது புதுவதோ, வன்றே' சஉ.

புரைமை - உயர்ச்சி, 'நீயுநர் தறிநிதின் புரைமை' கசு; 'மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்காது' உக0.

புல்லாற்றார் - ஓஞர், உகக.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், எஅ.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, உருஉ.

புல்லென்றனை - பொலிவழிந்தாய், 'புல்லென்றனையால் வளங்கெழு திருக்கர்' உ0க.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புக்குசா னேன்றல்' உக. இடம், 'புலங்கெட விறக்கும் வரம்பி னுனை' கசு. திசை, 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' க.

புலம்பு-தனிமை, 'புலம்புகொண் டொறையு' கசஎ.

புலர்தல் - உலர்தல், 'புலர்சாந்தின்' க.

புலவர் - அறிவுடையோர்' கஉ.

புலவு - புலால், 'புலவுநாற்றத்த பைந்தடி' கச.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' உகக.

புலன் - அறிவு, 'புலனழகு கற்ற வந்த னுளன்' கஉசு.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாலுழுதுண்ணுங்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சி' சசு.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேன், 'ஒலியற் கண்ணிப்புலிகடி மாஅல்' உ0க;

உ0உ: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்முருக்கையில், புலியொன்ற அவரைக்கொல்லவா, அவர் இவனை நோக்கி (ஹாய்ஸுளா) இப்புவியைக் கொல்லென்று கட்டினாயிடு, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்ற பழையசிலாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறுவர். இதன்விரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலைத்தி - புலைகள், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல்' உருக.

புழல் - துளை, 'புழற்றலைப் புகர்க்கலையுருட்டி' கருஉ.

புழுக்கு - இறைச்சி, 'யாமைப் புழுக்கின்' உகஉ.

புழை - காட்டுவாயில், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' கஅ.

புற்றை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உணவு, 'நெடுநீர்ப் புறகை நீத்தனம் வரந்தே' கசச.

புறக்கொடுத்து - முதுகிட்டு, 'புறக்கொடுத்தித்த' அ.

புறங்காப்ப - பாதுகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப' சஉ.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்கு' உஅ.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆவஞ்சேர்ந்த புறத்தை' கச.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' கரு.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும், 'அழல்புறந்தரு உமந்தண ரதுவே' கஉஉ.

புறப்புண் - மார்பில்லைத்துருவினபுண், 'புறப்புண் னுணி' கரு.

புறம் - புறக்கொடை, 'துப்புறவர் புறம்பெற்றிதின்' கக.

புன்கண் - வறுமை, 'புன்கணஞ்சி' சசு.

புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கத் தேனெடு மயக்கி' கச; 'சாந்தவிறகினுவித்த புன்கம்' கசஅ.

புனல் - நீர், 'தன்புனல் பரந்த பூசல்' எ; 'தன்பொருளைப் புனற்பாயும்' கக.

புனைதல் - அலங்கரித்தல், 'புனைதேர்பண்ணவும்' கஉ. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' கச. செய்தல், 'வரிமணற் புனைபாவைக்கு' கக.

பூ.

பூ - புகர், 'பூதத - லாடியல் யானை' கரு. பொலிவு, 'பூநிறக் கவசம்' கரு. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கரு. யானைநெற்றிப்பட்டம், 'பூதத லியானை யொடு' கரு. பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கநின் வேலே' உரு.

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, கரு. பூசல் - ஆரவாரம், 'மெய்மறந்து பட்டவரையப் பூசல்' உரு; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல்' உரு. ஒசை, 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' எ. பூஞ்சாற்றார் - இதுசோழநாட்டிள்ளதோரு' கரு.

பூட்டை - மேற்கோள், 'அறத்தாறு நுவலும் பூட்டை' கரு; 'பூட்டை யில்லோன் யாக்கை போல்' கரு.

பூட்டு - பிணிப்பு, 'கடம்பரி நெடுந்தோர் பூட்டுவிட்டு' கரு.

பூவாவடு - கரு. 'பூவாவடுசெயுந்தருகு' கரு.

பூழி - புழுதி, 'பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்தி' கரு; 'கடுங்கட் கேழு லுழுது பூழி' கரு.

பெ.

பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, 'பெட்டாங் கீயும் பெருவனம் பழுனி' கரு.

பெட்டி - பேணுதல், 'பெட்டின் நீதல் யாவேண்டலமே' உரு.

பெண்-மனைவி, 'பெண்ணீர் துற்றென்' அரு.

பெண்டிர் - மகளிர், 'பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும்' கரு.

பெண்ணை - பனை, 'செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்' கரு.

ஒர் ஆறு, 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே' கரு.

பெய்மார் - வாக்கவேண்டி, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கரு.

பெயர்க - பெயர்வானாக, 'கோயில் னைகிப் பெயாகதி லம்ம' கரு.

பெயர்த்தும் - பின்னும், 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்-வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்' உ.

பெயர்தல் - பிறத்தல், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' கரு.

பெயர்பு - கிளர்ந்து, 'பெயர்பு பொங்க' உரு.

பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்கொடை, 'வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்த' கரு.

பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்டும், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' கரு.

பெயரிய - பெயர்கூறிய, 'கோவெனப் பெயரிய காலை' கரு. பெயர்த்த, 'தோல்பெயரிய வெறுழமுன்பின்' எ. பெயல் - மழை, 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' கரு; 'காப்பெயற் கலித்த' கரு.

பெருங்காடு - பறங்காடு, 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டமம்' உரு.

பெருங்குன்றார் - ஒருர், கரு, உரு, கரு.

பெருங்கோக்கிள்ளி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க' கரு.

பெரும்பிறிது - இறந்துபடுதல், 'பேழ் வாயுமுனையைப் பெரும்பிறி தறீஇ' கரு.

பெரும்பேத - இறந்துபாடு, 'வெந்திற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப' உரு.

பெருமிதத்தை - செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும், 'நினைதனை விலைப் பெருமிதத் தையே' கரு.

பெருமிதம் - மிக்கமனச்செருக்கு, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கரு.

பெருவங்கியம் - ஒருவகைவாத்தியம்; இது யானையின் துக்கைபோலும் வடிவையுடையது, 'கண்விடு தூம் பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்' கரு.

பெற்றிசின் - பெற்றான், 'சீருடைய விழைபெற் றிசினே' கரு. பெற்றான், 'வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே' கரு.

பெறலருங்குறாத்து - பெறாதற்கரிது, 'அளிதோ தானேயது பெறலருங்குறாத்தே' கரு.

பே.

பேகன் - வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன்; இவன் ஒருவுள்ளல், 'கடாஅ

யானைக் கவிமான் பேகன்' கசக,
'கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்'
கசஉ; 'கைவன் வீகைக் கமொன்
பேக' கசக; 'வயங்குபுகழ்ப் பேகன்'
கசச; 'கடாஅ யானைக் கவிமான்
பேக' கசரு, 'அடுபோர்ப் பேக'
கசக; 'பெருங்க னுடன் பேகனுய்'
கருஅ.

பேணி - பாதுகாத்து, 'பேணித், தென்
புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' க.
பேர் - தோற்றப்பொலிவு, 'பேருடைய
வீழுக்கழஞ்சின்' கக.
பேரையம் - இஃது அரையமென்னும்
நகரத்தின் ஒருபாகம், உருஉ.
பேழ்வாய் - பெரியவாய், 'பேழ்வா
யுருவை' கக; கருஉ.
பேறு - பெற்றபொருள், 'பேறியா தெ
ன்னேன்' கருச.

பை-

பைஞ்ஞிணம் - செவ்வியையுடையநிண்
ம், 'பைஞ்ஞிணம் பெருந்த பசுவென்
ளமலை' கௌ.
பைதல் - துன்பம், 'எவ்வங் கரக்கும்
பைதன் மாக்களொடு' சக.
பைதறுகாலை - பசுமையற்றகாலம், 'கோ
டை நீடிய பைதறு காலை' கௌ.
பைந்தடி - செவ்வித்தசை, 'புலவுநாற்
றத்த பைந்தடி' கச.
பையாப்பு - துன்பம், உஉக.
பையென்றை - ஒளிமழுங்கின, 'பாடுநர்
கமெயும் பையென் றனவே' உகஅ.
பையென - மெல்ல, 'பையென, வெ
ன்னை வினவுதி யாயின்' ககக.

பொ.

பொருவல் - ஒருபறவை, 'செவீசெஞ்
சேவலும் பொருவலும்' உகஅ.
பொங்க - மேன்மேறகிளா, 'நெய்மலி
யாவுதி பொங்க' கரு.
பொடிந்த - வெறுத்த, 'பொடிந்தநின்
செவ்வி காட்டென' கசு.
பொத்திய - மூட்டிய, 'கானவர் பொத்
திய ரெவீதி விளக்கத்து' உசௌ.
பொத்து - புறா, 'பொத்தி னண்பிற்
பொத்தியொடு கெழீஇ' உகஉ.
பொதி - பட்டை, 'பைக்கழை பொதி
கனைத் தன்ன விளர்ப்பின்' உருக.
பொதியம் - பொதியின்மலை, 'பொதிய
மும் போன்றே' உ; 'தென்னம் பொ

'ருப்பன்' கக; 'கழறொடி யாஅய்
மழைதவழ் பொதியில்' கஉஅ; 'தென்
மை பொருப்பன்' உகரு.

பொதியில் - அம்பலம், 'பலிகன் மாறிய
பாழ்படு பொதியில்' ருஉ.

பொது - மன்று, 'பொதுவிற் றாங்கும்
வீசியுறு தண்ணுமை' அக.

பொதுச்சொல் - பூமி பிறவேந்தருக்கும்
பொதுவென்னுமவார்த்தை, 'போகம்
வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ
ன்' அ.

பொதுமொழி - உறுதியில்லாதவார்த்தை,
'நொதும லாளா பொதுமொழி கொ
ள்ளாது' கரு. சிறப்பில்லாதமொழி,
'எதின் மாக்கன் பொதுமொழி கொ
ள்ளாது' ருஅ.

பொர - மாறுபட, 'கண்பொர விளங்கு
நின் விண்பொரு வியனகுடை' கரு.

பொருத - பொரப்பட்ட, 'கழற்பொரு
த செவ்வாயான்' ச.

பொருதல் - முட்டெல், 'வின்பொருபு
கழ் விறல்வஞ்சி' கக.

பொருது - சண்டைசெய்து, 'ஈளாம்
பதிமையும் பொருதுகளைத் தொழிய'
உ.

பொருந்தி - அடைந்து, 'வந்தடி பொ
ருந்தி' கௌ.

பொருந்தில் - ஒருர், ருக

பொருநா - சண்டைசெய்வார், 'பொ
ருநர்க் - கிருநிலத் தன்ன நோன்மை'
கச. பகைவர், 'அருகரை யுருமிற்
பொருகரைப் பெறு' ருஅ.

பொருநன் - அரசன், 'அறந்துஞ் சுறந்
தைப் பொருநனை யிவனே' ருஅ;
'மன்பதை புரக்கு நன்னுட்டுப் பொ
ருநன்' சஅ. பொருவான், 'பொரு
நனு மினையன்' எஅ. வீரன், 'எம்
முன முனனொரு பொருநன்' அௌ.

பொருநை - ஆனபொருநதமென்னும்
ஆறு; இது கருவூக்குச்சமிபத்திலோ
வேது, 'தண்பொருநைப் புனற்பா
யும், வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி'
கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குக், கல்
லென பொருநைமணலினும்' கஅௌ.

பொலம் - பொன், 'பொலம்பூந் தம்
பை' உ; 'பொலங்குழை யுழினை'
ருௌ.

பொலிந்த - சிறந்த, 'தாழ்சடைப் பொ
லிந்த வுருந்தவைத் தோக்கே' க.

பொழிந்த - பொழிந்தேன், 'கழிந்தது பொழிந்தென வாண்கண் மாறினும்' உரு.

பொறி - இலக்கணம், 'பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்' கசு. இலாஞ்சனை, 'கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி' ரு. அ. எந்திரம், 'இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய, பெருங்கல் லடாகும்' கசு. ஒளி, 'கண்பொறி போகிய' கசு. கொளுத்து, 'புலிறிக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய' கசு.

பொறுத்தல்-தாங்குதல், 'கொழுநிறு நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத்த தாகு' ரு. அ. பொறை - சிறுகுவடு, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலைய' கசு. அ.

பொறையன் - சேரன், 'கனங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய' ரு.

பொறையாறு - ஓர், கசு.

பொன் - இரும்பு, 'பொன்னியற் புனைதோட்டி' கசு, 'விளங்குபொன் நெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கரு; 'பொன்புனை திகிரி' உசு.

போ.

போகம் - நுகரும் இன்பம், 'போகம் வேண்டி' அ.

போகிய - ஒழிந்த, 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தா மாப' கரு ஒங்கிய, 'கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை' உசு.

போந்தை - பனை, 'முழாவவைப் போந்தை' அரு.

போழ் - வார், 'போழ்துண் டி' அஉ.

போழ்க - பிளக்கப்படுவதாக, 'போழ்கென் னாவே' கசு.

போற்றார் - பகைவர், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலும்' உ.

போன்ம் - போலும், 'போன்மென விரும்பி' கசு.

போன்றன - ஒத்தன, 'இலக்கம் போன்றன' ச.

போன்று - ஒத்து, 'இமயமும் பொதியமும் போன்றே' உ.

பொள.

பெளவம் - கடல், 'தொன்றுமுதிர் பெளவம்' ச; 'இமிழ்திணைப் பெளவம்' அ. அ.

ம.

மகளிர் - பெண்டிர், 'மகளிர் மலைத்த லல்லது' கரு.

மகிழ்சிறந்து - உண்டு, 'தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' உசு.

மகிழ்ந்து - உண்டு, 'வாங்கமைப் பழனிய தேறன் மகிழ்ந்து' கசு.

மங்குல் - இருட்சி, 'மங்குன் மாப்புகை' கரு.

மங்கையர் - மகளிர், 'வாலிழை மடமங்கையர்' கசு.

மஞ்ஞை - மயில், 'பழன் மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி' கசு; 'மஞ்ஞை - யொலி நெடும் பீலி' ரு.

மட்டு - மது, 'வெப்படைய மட்டுண்டு' உசு. மதுவைக்கும்சாடி, 'மட்டுவாய் திரப்பவும்' கசு.

மடங்க - இறைஞ்சு, 'இசுப்பாடுவோ ரெருத்த மடங்க' சரு.

மடம் - பேதைமை, 'வாலிழை மடமங்கையர்' கசு. மென்மை, 'தெறிநடை மடப்பிணை' உசு; 'மடத்தைக் மாமயில்' கசு; 'மடப்பிடி' கரு.

மடல் - பனங்கருக்கு, 'ஒழிமடல் விறகிற் கழியின் சுட்டு' உசு.

மடவர் - யாதும் அறிவிலாதார், 'மடவர் மெல்லிய செல்லினும்' கசு.

மடவரல் - மடப்பம், 'மடவர லுண் கண் வானுதல் விறவி' அசு.

மடவோன் - அறிவிலாதோன், 'உள்ள மெள்ளிய மடவோன்' எசு.

மடிவிலை - சோம்புதலையுடையாயல்லை, 'ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி' உசு.

மடுப்ப - ஊட்ட, 'ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' ருசு.

மடை - ஆணி, 'மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே' கசு. கொளுத்து, 'மடை செறி முன்கைக் கடகய' கரு.

மண - அணு, 'மண்டிணிந்த நிலனும்' உ.

மண்டி - மடுத்த, 'துதிமுக மழுங்க மண்டி' கசு. மிக்குச்சென்று, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

மண்டிய - அடர்த்திச்செய்த, 'அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்' கசு.

மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம் சந்திரமண்டிலம், 'யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெவன் மண்டிலம்' அ. பார்வட்டம், 'பரிப்புச் சூழ்த்த மண்டிலமும்' கரு.

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஈற்கும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென' க0க; 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' க0ந; 'பருஉக்கண் மண்டையொடு' க0உ; 'ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை' க0க.

மண்ணி - முழுதி, 'பணிக்கய மண்ணி' க0க.

மண்ணினை-மண்ணையுடைய, 'பகைவருணனா வரும் மண்ணினையே' உ0.

மண்ணுதல் - ஒப்பமிடுதல், 'மண்ணுறு மணி' க0ச.

மணந்த-சேர்ந்த, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலை' க0அ.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிசெடும் பீலி யொ ன்பொறி மணித்தார்' ந0.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைந்துடை மல் லன் மதவலி முருக்கி' அ0.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரி க்கு மதனுடை நோன்றான்' எ0. மிகு தி, 'மண்டம ரட்ட மதனுடை நோ ன்றான்' உ0க. வலி, 'மதனுடை முழ வத்தோ னோச்சி' ந0.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' க0.

மதுகை - வலி, 'மதுகை யின் றி' எ0.

மதுகை - பாண்டியர்களின் நகரம், ந0.

மம்மர் - மயக்கம், 'மம்மர் நெஞ்சத் தெ ம்ம னோர்க்கு' ந0.

மயக்கி - கலந்த, 'பாற்பெய் புன்கக் தேனெடு மயக்கி' க0ச.

மயங்கிய - கலந்த, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் காணத்து' க0.

மரபு - தன்மை, 'தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய' க0ச. முறை மை, 'சுண்டிசெலன் மரபிற் றன்னி யல் வழாது' உ0; 'உறுமுறை மர பின்' க0அ. மேம்பாடு, 'இசைமர பாக' உ0க.

மரீஇய - மருவிய, 'பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்' க0ச.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே' க0.

மருக - மரபினுள்ளாய், 'ஒடாப் பூட்டகை யுரவோன் மருக' க0ச.

மருகனை - மரபினுள்ளாய், 'பலவும் விடு த்தோன் மருகனை' ச0ச.

மருங்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' க; 'கனையெரி யுறிய மருங்கு கோ க்கி' உ0க.

மருங்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருங்குலை' உ0.

மருட்டை - வியப்பு, 'நிலைக்குங் காலை மருட்டை யுடைத்தே' உ0க.

மருண்டு - பயந்து, 'புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றமருண்டு நோக்கி' ச0ச.

மருதம் - காலிப்பண், 'மாலை மருதம் பண்ணி' க0ச.

மருந்து - பரிசாரம், 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில்' க; 'மருந்தில் கணி ச்சி' ச0உ.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மரு ப்புப்போன்றன' ச. யாழ்க்கோடு, 'நல் லிசை யாழ்மருப்பு' உ0ச.

மருள் - எண்வகையெச்சத்துளொன்று; அது அறிவின்றிமயக்கியிருப்பது, 'மா வு மருளும்' உ0. ஒப்பு, 'எரிமரு ளவிசடை' ந0ச; 'மதிமருள் வெண் குடை' க0ச.

மருள் - வியப்பு, 'தான்படு செல்வங் கா ண்டொறு மருள்' க0ச.

மரை - தாமரை, 'மரையிலே போலமா ய்ந் திசினோர் பலரே' உ0.

மல்லல் - வளம், 'மல்லன் மூதூர்' ச0அ.

மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமிளிர் செறு' க0க.

மலர்தல் - பரத்தல், 'மலர்தா யத்து' க0.

மலைக்குநர் - மாறுபடுவோர், 'சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனின்' க0க.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப்' க0.

மலைத்தனை-பொருதாய், 'மலைத்தனை யெ ன்பது காணுத்தக வுடைத்தே' க0ச.

மலைய - குட, 'பாணர் தாமரை மலைய வும்' க0.

மலையன் - ஒருவள்ளல், 'காரி யூர்ந்து பேரமர்ந் கடந்த, மாரி யீகை மறப் போர் மலையனும்' க0அ; இவன், மலையமான் திருமுடிக்காரியென்றும் சொ லப்படுவான்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைந்துமீ ர்த மழகளிறு' உ0.

மழலை - இனஞ்சொல், 'புதல்வர்தம மழ லை' க0உ.

மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெரும' க0.

அரும்பத அகராதி.

க

மழித்தலை - மட்டையாகியதலை, 'கொய்
ம்மழித்தலையொடு கைம்மையுறக் கல
ங்கிய' உகக.

மழுங்க - தேய, 'துதிமுக மழுங்க' கக.
மழுங்கிய - தேய்த்த, 'துதிமழுங்கிய வெ
ண்கோடு' ச.

மன்ன - வீர, 'முழுஉ வன்னர முணக்கு
மன்ன' உகக.

மன்னர் - வீரர், 'மன்னர், மலைத்தல் போ
கிய சிலைத்தார் மார்ப' கர; 'உடன்று
மேல் வந்த வம்ப மன்னரை' எள.

மறம் - ஆண்மை, 'மறத்தகை மைந்த
ரொடு' கக. வீரம், 'மறத்திற் கொ
ல்களிறு' க; 'மறம்பாடிய பாடினி'
கக.

மறவி - கூற்றம், 'மறவியன்ன களிற்று
மிசை யோனே' கக.

மறவை - மறத்தையுடையாய், 'மறவை
யாயிற் போரொடு திறத்தல்' சச.

மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு' உகரு.
மறுத்த - மறுத்தற்கு ஏதுவாகிய, 'மாம
றுத்த மலர்மார்பின்' எ.

மறை - வேதம், 'மறைநவி லந்தனர்'
க; 'நான்மறை முனிவர்' ச.

மறைக்கொண்ட - மறைத்தற்குக்கொ
ண்ட, 'வெயின்மறைக் கொண்ட வு
ருகெழு சிறப்பின் - மாலை வெண்கு
டை' கர.

மறைக்கொண்டன்றோ - மறைத்தற்குக்
கொண்டதோ, 'வெண்குடை - வெ
யின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே'
கரு.

மன் - நிலபெறு, 'மன்னுயிர்ப்பன்மை
யும்' கக. மிகவும், 'சிறந்தன்று மன்
னே' எரு.

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, 'மன்பதை
காக்குநின்புரலும்' உகர.

மன்ற - தெளிவாக, 'நோற்றோர் மன்ற
நின்பகைவர்' உச; 'வல்லை மன்ற
நீயந் தளித்தல்' ரு. நிச்சயமாக,
'சிறுவரை - சென்றுநின் ரோர்க்குந்
தொன்று மன்ற' கச.

மன்றம் - பொதியில் = பொதுவிடம், 'இ
ரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றம்' கச;
'மன்றப் பலவின்' கஉஅ. செண்டு
வெளி, 'பேரிசை மூதுர் மன்றக்
கண்டே' உஉ.

மன்னுக - நிலபெறுவாயாக, 'மன்னுக
பெருமநீ நிலமிசை யானே' ச.

மா.

மா - என்வகையெச்சத்து நொன்று;
அது விலங்குவடிவாகப் பிரப்பது,
'மாவு மருளு முளப்ப' உஅ. ஒரு
மாவெண், 'மானிற வில்லதும் பன்
னாட் காகும்' கஅச. கருமை, 'மா
க்கடல்' ச; 'மாக்கழி மலர்ந்த நெய்
தல்' சஅ. குதிரை, 'மாவே, எறிப
தத்தா னிடங்காட்ட' ச; 'நிமிர்பரிய
மாதாங்கவும்' கச. திருமகன், 'மாம
றுத்த மலர்மார்பின்' எ. மாமைநிற
ம், 'அம்மா வரிவை' கசஎ.

மாகம் - ஆகாயம், 'மாக விசும்பு' கரு.
மாங்குடி - ஒரு, உச.

மாங்குடிமருதன் - மாங்குடி மருதனார்;
இவர் சங்கப்புவவருள் ஒருவர்; பத்து
ப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி நூலாசிரி
யர் இவரே, 'ஒங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்
த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் றலை
ரை, வுலகமொடு நிலையு பலர்புகழ்
சிறப்பிற், புலவர்பா டாது வரைக
வென் னிலவரை' உஉ.

மாட்சி - கண்மை, 'வினைமாட்சிய வி
ரைபுரவி' கச.

மாட்டிய - கொளுத்திய, 'பொறியறிந்
து மாட்டிய' கக.

மாதிரம் - கிசை, 'மாதிரத் தேட்டிய' கர.
மாமறுத்தமலர்மார்பு - திருமகன் பிறர்
மார்பை மறுத்தற்கேதுவாகிய பரந்த
மார்பு, எ.

மாய்ந்திசினோர் - மாய்த்தோர், 'மாய்ந்
திசினோர் பலரே' உஎ.

மாய்த்தென - மாய், 'தொல்லோர் மாய்
ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது' ருஅ.

மாயா - மறவாத், 'மாயா வுள்ளமொடு'
ககக.

மாரி - மழை, 'மாரி பொய்ப்பினும் வர
ரி குன்றினும்' கரு.

மாப்பு - கண்ணை, 'மாப்புடை
கெடுவரை' கரு.

மாவன் - ஒல்லையூர்த்தத் பூதப்பாண்டிய
னுடைய நண்பருளொருவன்; இவ
னுடைய ஊர் மையலென்பது, 'பொ
ய்யா யாணர் மையற் கோமான், மாவ
னும்' எச.

மாவிலக்கை - ஓய்மாநல்லியக் கோட
னார், 'இருமென வொலிக்கும் புன
லம் புதவிற், பெருமநீ விலக்கைத்

102

அ ரு ம் பு த அ க ரா தி.

தலைவன் சீறியா, பூரில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை, யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' ககசு.
மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற' ருடு; 'கடுமான் மாற மறவா திமே' ககஅ.
மாறு - இறந்துபாடி, 'நகாலென வந்த மாறே' உருக. ஏதுப்பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், 'அனையை யாகன் மாறே' ச. பரிசு=விதம், 'வினங்கக் கேட்ட மாறுகொல்' ரு0.
மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இதுமாறோகமெனவும் வழங்கும், ஈங், ஈக, உகசு, உஅ0.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளு மிச்சில்' உக.
மிசை-மேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ' கஅங். மேல், 'மறவியன்ன களிற்றுமிசையோனே' கக.
மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' உகசு.
மிஞிறு - தேனீ, 'மிஞிறர்க்குங் கழங்கடாம்' உஉ.
மிடறு - கழுத்து, 'கறைமிடறு' க.
மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' உகரு.
மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தா' உச.
மிலைந்த - சூடி, 'உழினைப் பவரொடு மிலைந்து' எங்.
மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினுடையது; கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரிவுக்கு ஒர்பெயர்; 'ஓம்பா வீணை மாவே னெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை யொடு' உச.
மிளிர் தல் - பிறழ்தல், 'மலங்குமிளிர் செறு' கக; 'இருநில மிளிர்க்கிசு னாக்' ககக.
மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படை மிளிர்ந்திட்ட யாமையும்' சஉ.
மிளிர் - பிறழ், 'கொழுங்கிழங்கு மிளிர் க்கிண்டி' ககஅ.
மிளை - காவற்காடு, 'ககிர்துழை கல்லாமரம்பயில் கடிமிளை' உக; 'போரருங் கடிமிளை' கஅக.

மீ.

மீக்கூற்றம் - புசுழ், 'பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே' ககரு.

மீமிசை - மேல், 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடி' கக.
மீளி - மறம், 'மீளி முன்பினுள்' உ0ங்.
மீன் - கட்சத்திரம், 'பன்மீ னாப்பட்டிங்கன் போலவும்' கக.

மு.

முக்காவனாடி - ஓர்நாடு, அ0.
முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' கக.
முகம் - இடம், 'இனிய செத்தினின் னூர் வலர் முகத்தே' கஉ.
முகிழ்த்தல் - அரும்புதல்.
முக்கையலூர் - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோளூர், கஅக, உகரு.
முசுறி - ஓளூர், 'முழங்கடன் முழவின் முசுறியன்னை' ககக.
முட்டி - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய' ககசு.
முடியர்-முடிப்பானாக, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' ககக.
முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கொதை யொண்டொடி மகளிர்' உச.
முணங்குமிர்தல்-மூரிமிர்தல், 'முணங்குமிர்த வயமான' ருஉ.
முணங்குமிர்த்து-மூரிமிர்த்து, 'அணங்கருங் கடுத்தி லென்னை முணங்குமிர்த்து' எங்.
முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' சக.
முத்தாற்றக்கூற்றம் - இது பழையவேளிர்களுடையது, 'பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பை நெல்லின் முத்தாறு தந்த' உச. இது முத்தார்க்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.
முதல் - இடம், 'சுர்முதல் சேர்ந்த சில வளை விறலி' சு0.
முதற்று - முதலாகவுடையது, 'அற நெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' கக.
முதாரி - முதுமை, 'முதாரிப் பாண' ககஅ.
முதிர்-முதிர்ந்து, 'சூன்முதிர்' ககசு.
முகிரம் - ஓர்மலை, 'அகிரா யாணர் முகிரத்துக் கிழவ, விவண்விளங்கு சிறப்பினியறேர்க் குமண' கருஅ; 'நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முகிரத் தோனே'

கசு0; 'பழந்துங்கு முகிர்த்துக் கீழ் வன், நிருந்துவேற் குமணன்'. கசு௩.
முநீர் - கடல்; ஆற்றாரும் ஊற்றாரும் மழைநீருமுடையதென்பதுபொருள், 'முநீர் விழவி னெடியோன்' க; 'முநீர் வழங்கு நாவாய்' க௩.
முந்துறுத்து - முன்னிட்டிக்கொண்டு, 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்து' உ௯.
முந்தை - முன்னே, 'முந்தை நிற்பின்' க0.
முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங் கினே னல்லனோ யானே' க௯.
முயங்கியூர் - ஓரூர், உ.
முரண் - மாறுபாடு, 'கடுமுரண் முதலை' க௩. வலி, 'முரணுடை யுன்னம்' உ0௬.
முரணிய - மாறுபட்ட, 'தீமுரணிய நீ ரும்' உ.
முருக்கி - கெடுத்து, 'தோள்வலி முருக்கி' க௮; 'மதவலி முருக்கி' அ0.
முறித்து, 'காப்புடைய வெழுமுருக்கி' க௮.
முருகு - தெய்வம், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி' உ௫௯.
முழவு - தன்னுணமை, 'மண்கலை முழவின்' க௫. மத்தளம், 'விசிகுடி முழவின்' க௮௮.
முழுநெறி - புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பு, 'கூம்பலிழ் முழுநெறி' க௬௬.
முள்ளூர் - ஓரூர், க௮௮.
முள்ளூர்மலை - மலையமான் திருமுடிக்காரியின்மலை, 'பயன்கெழு முள்ளூர் மீயிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' க௮௬; 'பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந்' க௮௬; 'எள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீயிசை' க௮௮.
முனிதல் - உலர்ந்தல், 'முனிபுற்காணங்குழைப்ப' க௬0.
முற்றி-முடித்து, 'வேள்வி முற்றி' க௫.
முற்றிய - முடித்த, 'பாடுதறை முற்றிம கொற்ற வேந்தே' உ௧.
முற்றுக - குழுவதாக, 'பாண்முற்றுக நின் னான்மகிழ்நுக்கை' உ௬.
முறை - அடைவு, 'முறைமுறை - யாடுநர் கழியுமில் வுலகத்து' உ௬. ஊழ், 'ஆரூயர் - முறைவழிப் படுஉ மென்பது' க௬௨. நீதி, 'முறைவேண்டு பொழுதில்' க௫.

முன்ப - வலியையுடையோய், 'செருச் செய் முன்ப' க௬.
முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு துரந்து' க௮. வலி, 'முன்பிற் - கானக நாடனை' ௫; 'கந்தார முன்பு தலைக்கொண்மார்' க௫; 'மீளி முன்பி னாள்' உ0௭.
முன்றுறை - துறைமுன்னர், 'முன்றுறை துண்பல மணலினும்' க௬௬.
முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முகத்தி னுணர்ந்து' க௬.
முன்னா - முன்னேறிந்பை, 'தானை முன்னா யெனா' க௬௬.
முன்னீர்-நிலத்திற்குமுன்னாகியகீர், 'முன்னீர் விழவி னெடியோன்' க௬.
முன்னூர் - ஊர்முன், 'முன்னூர்ப் பழனிய கோளியா லத்து' உ௫௮.
முனித்தலை - குடமித்தலை, 'முனித்தலைப் புதல்வர்' உ௫0.
முனிவர் - அந்தணர், 'நான்மறை முனிவர்' க௬.
முனிவிலை - வெறுப்பில்லாய், 'முனிவிலை.....நடத்திக்' முனிவ - வெறுப்பு, 'முனிவிலர்' க௮௮.
முனைஇ-வெறுத்து, 'புனைநிலை முனைஇ' உ௬, 'அனையகமுனைஇ' ௫௮.
முனையின் - வெறுப்பின்; 'செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையின்' உ௮.

மு.

முதாளர் - முதியோர்; 'நனாமுதாளர்' ௫௮.
முதிற்பெண்டிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'முதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணி' க௬.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்மறந்து பட்ட வனாயாப் பூசல்' உ௫.
மெய்புகருவி - கவசம், க௬.
மெய்மறந்து - அறிவுமையுந், 'மெய்ம் மறந்து பட்ட வனாயாப் பூசல்' உ௫.
மெல்லிய-மென்மையையுடையன, 'மெல்லிய பெரும தாமே' க௮.
மெல்லியர் - அற்பகுணங்கையுடையர், வறுமையுற்றோர்; 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' க0௬.
மென்புலம் - மருதமும்செய்தலும், 'மென்புலவைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந்' ச௮.

மே.

மேந்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல், 'இசைமேந் தோன்றல்' கருக.
மேந்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசை மேந் தோன்றிய வண்மை' கருஅ
மேவலை - விரும்புதலுடையை, 'கொள் ளை மேவலை' எ.

மை.

மை - இருட்சி, 'மைபடுமருங்குல்' ரு0.
செம்மறியாடு, 'மையூன் மொசித்த வெரக்கலொடு' கூசு.
மைந்து - மறம், 'மைந்துபட்டன்றே' கக. வலி, 'நாடல் சான்ற மைந்தி னோய்' கரு; 'மைந்துடைக் கழை தின் யானை' எக.
மைம்மீன் - சனிமீன், 'மைம்மீன் புகை யினும்' ககவ.
மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரூர்; இது மாவனென்பவ னுடையது, 'பொய்யா யாணர் மையற் கோமான், மாவனும்' எக.
மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடை வீழ்ப்பவும்' ககக. செம்மறிக் கிடாய், 'மைவிடை வீழ்ப்ப' கூக.

மொ.

மொசித்த - தின்ற, 'மையூன் மொசித்த' கூசு.
மொய்ப்ப - நெருங்க, 'வாளோர் மொ ய்ப்ப' கக.
மொழி - வார்த்தை, 'பிறர்பழி கூறு வோர் மொழிதே நலையே' க0.
மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்றொ ண்று மொழிவல்' ரு.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறையூர் எணிச்சேரி முடமோசியாரென்றும் சொல்லப்படுவார், 'திருந்துமொழி, மோசி பாடிய வாயும்' கருஅ.
மோவாய் - தாடி, 'குச்சி னிணைத்த குருஉமயிர் மோவாய்' உருஎ.

யா.

யா - யாவை, 'யாபல கொல்லோ பெ ரும்' கரு.
யாங்கனம் - ஏவ்வாறு, 'யாங்கன மொ த்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்கு வாட் கோழையை' சக.

யாணர் - புதவருவாய், 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந்' உ.

யாணர்த்து - புதவருவாயை யுடைத்து, 'பெருவிறல் யாணர்த் தாகி' சஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த நண்பின்' உகக.

யாமங்கொள்பவர் - இடையாமத்து ஊர் காப்பவர், 'யாமங் கொள்பவர் சுடர் நிழற் கதூஉம்' கூசு.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்துத், தனி மகன் வழங்காப் பணிமலர்க் காவின்' கூக.

யாமை - ஆமை, 'படைமிளிர்த் திட்ட யாமையும்' சஉ; 'அரிக்குட ரரியின் யாமை மிளிர' உசக.

யாய்-தாய், 'முதிர்வின் ளியாயும்' கருக.
யாவனது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள், யாவன தோநின் ளிழல்வாழ் வோர் க்கே' க0உ.

யாவது-எவ்வனமாவது, 'அமர்மிக லீயா வது' கூஉ.

யாவிர் - எப்பெற்றிப்பட்டார், 'யாவி ரா யினும்' அஅ.

யான்கண்டனையர் - யான்கருதியவதனை யேகருதுவர், 'யான்கண் டனையரென் னினையரும்' ககக.

யூ.

யூபம் - யாகத்தான், 'யூப நட்ட வியன் களம் பலகொல்' கரு; 'யூப கெடுந் துண் வேத வேள்வ' உஉச.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' க0.
வஞ்சி - கருவூர், 'வின்பொருபுகழ் விற ல்வஞ்சி' கக; 'பூனா வஞ்சியுத் தரு குவ னென்றோ' கூஉ; 'வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்' கூக; 'வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக்' கூஎக; 'வஞ்சிப் புற மதி லைக்குங், கல்லென் பொருளை' கூஅஎ. பகைமேற்செலவு, 'பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு' கரு.

வட்கர் - குற்றம், 'வட்கர் போகிய வள ரினம் போந்தை' க00.

வட்கார் - பகைவர், க00.

வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரிந்த வட்டி' கூக.

வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்து' சஉ.

வடமலை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர் குவை யாயின்' கூஎ.

வடமீன் - அருத்தி, 'வடமீன் புரையுங் கற்பின்' கஉஉ.

வடாஅது - வடக்கின் கண்ணது, 'வடாஅது பணிபடு நெடுவரை' கூ.

வடி - திருத்தம், 'வானுட்டும் வடிநீண் மதில்' கஅ. வடித்தல், 'வடிநவி னவியம்' உக.

வடிந்த - அழகுபெற்ற, 'வடிவின்று வடிந்த யாக்கையுன்' கஅ௦.

வடியா - திருந்தாது, 'வடியா நாவின்' சஎ.

வடி - தழும்பு, 'சாபநோன் ஞாண் வடுக்கொள வழுங்கவும்' கச.

வண்ணம் - அழகியநிறம், 'வண்ணமா ர்பு' க. நிறமுடையகலவை, 'வண்ண நீலிய' கூஉ.

வணர் - வளைவு, 'வணர்கோட்டுச்' சீறியாழ்' கருடு.

வந்தனம் - வந்தேம், 'எய்தவந் தனம் யாம்' க௦.

வந்திசின் - வந்தேன், 'காண்கு வந்தி சிற் பெரும' கஎ. 'எந்தைநிற் காண் குவந் திசினே' கஉரு.

வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' கஅ௦.

வம்பலர் - வழிபோவார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்' உக௦.

வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யானே' கூஎ.

, நிலையின்மை, 'எள்ளி வந்த வம்ப மள்ள' எஅ; 'வம்ப மன்னரோ பலரே' எக.

புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' கூ.

வம்மின் - வாரீர், 'பாடுகம் வம்மினே பரிசின் மாக்கள்' கூஉ.

வயம் - வலி, 'வயவேந்தன்' கக; 'வய மான் றோன்றல்' சச.

வயமான் - புலி, 'முணங்குநிமிர் வய மான்' றுஉ.

வயவர் - வீரர், 'திருநறி வயவரொடு' உ௦.

வயவு - வேட்கைநோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுனி னல்லது, பகைவருண்ண வருமண் ணினையே' உ௦.

வயிரியர் - கூத்தர், 'பசும்பொன் வயிரியர்' கீத்த' கூ; 'வயிரிய, நின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே' ககச.

வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்று மேல் வந்த வம்ப மள்ளா' எஎ.

வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி றானே' கக,

வரால் - ஒருமீன், இது பெருந்தவடிவ முடையது, 'துண்ணாற் பருவரால்' கஅ.

வரி - எழுத்து, 'வல்லோன் றைஇய, வரி வனப புற்ற வல்லிப் பாவை' கூ. ஒரு வகைப்பொருள், 'வரிவலிப் பணுவல்' ககரு. வண்டல், 'வரிமணற் புனை பாவைக்கு' கக.

வரிசை - சிறப்பு, 'ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்பு' றுக. தம்மைப் புரப்போரால் வருஞ்சிறப்பு, 'இவரிசைக்கு வருந்துயிப் பரிசில் வாழ்க்கை' சஎ. தரம், 'வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்ற மொடு' கஅச; 'வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே' உ௦எ. மேம்பாடு, 'வரிசைக்கு வருந்துயிப் பரிசில் வாழ்க்கைப், பரிசிலர்க்கு' உ௦ச.

வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல்' க௦௦.

வருதி - வருவை, 'மாறி வருதி' அ.

வருநர் - விருந்தினர், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' க௦.

வருவல் - வந்தேன்; காலமயக்கம், 'கண்டனென் வருவல்' உக.

வரை - எல்லை, 'புலவரை யிறந்த புகழ் சா றோன்றல்' உக; 'சிறுவரை சென்றுநின் றோர்க்கும்' ககச. மலை, 'பணிபடு நெடுவரை' கூ.

வரைதி - கூறுபடுப்பை, 'பொழுதென வரைதி' அ.

வரைப்பு - எல்லை, 'நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம்' கூ.

வரையா - அளவில்லாத, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' உரு. மிகுதி குறைபடாமல் வழங்கும், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' க௦.

வரையாவிகை - எப்பொருளையும் எல்லார்க்கும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்ணமை, 'வரையா விகைக் குடவர்கோ வே' கஎ.

வல் - குதாடுகருவி, 'வல்லி னல்லகம்' றுஉ. வல்ல, 'கொளைவல் பாண்மகன்' கக. விளைவு, 'வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே' க௦; 'வல்லே நின்வயிற் கிளக்குவ மாயின்' கஉச.

வல்சி - உணவு, 'துழந்த வல்சியின்' உக. வளைகதிர், 'வல்சி கொண்டனை மல்கவைக்கு, மெலிமுயன் றினையர்' கக௦.

வல்லாங்கு - சதுரப்பாடி, 'வல்லாங்கு வாழ்தம்' கசு. வல்லபடி, 'வல்லாங்குப் பாடி' சௌ.
வல்லார் - ஒருர், 'வலாஅ ரோனே வாய் வாட் பண்ணன்' கசு. வல்லமையிலாதவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லு ராயினும்' உள; னுள.
வல்லார்கண்ணி - சுற்றப்பட்டகண்ணி, உருஉ.
வல்லாள - வலியவாண்மையையுடையோய், 'கள்ளா தார்மிடல் சாத்த வல்லாள' கஉரு.
வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையையுடைய, 'அடிபொலியக் கழறைய வல்லாளனை' சௌ.
வல்லினும் - அறிவேறையினும், 'வல்லினும் வல்லே னையினும்' கசு.
வல்லுநர்-வல்லமையையுடையவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும், ஆங்குது, வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப' உச; உள; னுள.
வல்லேம் - வல்லமையிலேம், 'வல்லே மல்லே மாயினும்' கஉசு.
வல்லை - வல்லமையுடையாய், 'அருள வல்லையாகுமதி' உள; 'வல்லைமனற நீசயந் தளித்தல்' னுசு.
வலக்கும் - குழும், 'வயலுழை மருதின் வாங்குசின் வலக்கும்' னுஉ.
வலந்த - குழந்த, 'இழைவலந்த பஃறுன்னத்தி' கசு.
வலம் - வலி, 'தாள்வலம் வாழ்த்த' உச. வெற்றி, 'வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன்' ச; 'எழுவர் நல்லவன் கடந்தோய்' கசு; 'ஏற்றவல னுயரிய' னுசு; 'வலம்படு வாய்வான்' கசு.
வலவன் - தேர்ப்பாகன், 'வலவனேவா வான லுர்' உள.
வலித்த - கருகிச்செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், றிக்கன் வலித்த காலன் னேனே' அள.
வலியுறுக்கும் - இறுக்கப்பிடிக்கும், 'வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரோடு' கசு.
வலை - யாகபத்தினிகள் தெற்றியிலணிந்துகொள்ளுவது; இதனைச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்ந்த வலைசூடி' கசு.
வழங்க - அசைய, 'மழகளிறு, கந்து சேர்பு நிலை வழங்க' உஉ. செலுத்த, 'சாப கோன்றாண் வடுக்கொள வழங்கவும்' கசு.

வழங்கும் - இயங்கும், 'முநீர் வழங்கும் நாவாய்' கசு.
வழாஅது-பிழையாமல், 'சுண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅது' உரு.
வழி - வழிபாடு, 'வலியரென வழிமொழியலன்' உசு.
வழிகாள் - பின்வருநாள், 'வழிகாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்' கசு.
வழிபடுவோர் - வழிபட்டுகடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தேயே' கசு.
வழிமொழிந்த-வழிபாடுசொல்லி, 'லையங் காவலர் வழிமொழித் தொழுக' அ.
வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்று பட்டு வழிமொழிய' கள.
வழு - பாதகம், 'வழுஉய் மருங்கிற் கழுவாயு முள்' கசு.
வழுதி - பாண்டியன், 'கருங்கை யொன் வந்த பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'சினப்போர் வழுதி' னுசு; 'தாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி' னுசு.
வழை - சுரபுனை, 'வழையொடு நீடி' கருஅ.
வன்பு - வார், 'மாசற விசித்த வார்புறு வன்பின்' னு.
வள்ளி - வளை, 'ஆம்பல் வள்ளித் தொழிக்கை மகளிர்' கசு.
வள்ளியோர் - வண்மையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற போகி' சௌ.
வள்ளரம் - தசை, 'முழுஉ வள்ளர முணக்கு மள்ள' உசு.
வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப்பின்' எசு.
வளவன் - சோழன், 'இயறேர் வளவ' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கசு; 'திண்டேர் வளவந் கொண்ட கூற்றே' உஉ.
வளி - காற்று, 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ; 'வளிவழங்கு திசையும்' உ; 'வளியின் வலியு மில்லை' னுசு.
வளைஇ-குழந்து, 'முழுதவம் வளைஇ' கசு; 'வையகமுழுதுடன் வளைஇ' கசு.
வளைஇய - குழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை' கசு.
வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது' கசு. வறகடம், 'பெருவறம் கூர்ந்த வேளிற் காலை' உஉ.

வறல் - சுள்ளி, 'வெண்கிடை யென்றாழ் வாடுவறல் போல்' எடு.

வன்கண்மை - தறுகண்மை, 'வன்க ணுடவர்' கூ.

வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லைபுலம், 'வன்புலக் கேளிர்க்கு' சஉ.

வனப்பு - அழகு, 'செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன்' ச.

வா.

வாக்க - வடிக்க, 'வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்' ககரு.

வாக்கல் - வடிக்கப்பட்டசோறு, 'கவைக்கதிர் வாகி னவைப்புறு வாக்கல்' உகரு.

வாட்டாறு - ஒரூர், 'வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்' கூகசு.

வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசில னல்லென்' உ௦அ.

வாய் - இடம், 'வாய்கா வாது, பரந்து பட்ட வியன்பாசறை' உஉ. தாவி, 'வாய்ச்செல்லிவுளியொடு' ககௌ. மெய்யம்மை, 'முதுமுதல்வன் வாய்போகாது' ககசு.

வாய்வான் - தப்பாதவான், 'வலம்படு வாய்வா னேந்தி' கக; வாய்த்தவான், 'வாய்வான் வேந்தே' உசு.

வாயில் - வழி, 'புகழ்குறை படுஉம் வாயில்' ககசு.

வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' கூஎ.

வார்பு - வார்தல், 'வார்புறு வன்பு' ரு௦.

வாரணம் - கோழி, 'காண வாரண மீ ணுங் காடு' ருஉ.

வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' கரு.

வால் - தூய்மை, 'வால்வெள் னேறு' க. 'வாலிழை மடமங்கையா' கக.

வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' கூ.

வாலியோன் - பலராமன், 'வலியொத் தியே வாலி யோனை' ருசு.

வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், கூ.

வாழ்நர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' கூ. 'வானின் வாழ்நர்' உசு.

'நிலமிசை வாழ்நர்' சகூ.

வாழிய-வாழ்வானை, 'எங்கோவாழிய' கூ.

வான் - ஒளி, 'வாண்முகத் தெதிரே' கூ.

வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வான்கதிர் திருமணி' கரு௦.

வானம் - மழை, 'வான காண வளையாது சென்றோர்க், காண தீயும்' அசு.

வானவரம்பன் - சேரன், 'வான வரம்பனை நீயோ' உ.

வானவன் - சேரன், 'சினமிகு தானை வானவன்' கஉசு.

வானவூர்தி - விமானம், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' உஎ.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற விசித்த வார்புறு வளபின்' ரு௦.

விசிப்ப - விம்ம, 'விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி' கூக.

விசம்பு - ஆகாயம், 'விசம்புதைவரு வளியும்' உ; 'அகலிரு விசாபி னானும்' அ; 'கொல்களிற்ற மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்' கூ.

விசைப்பு - துள்ள, 'நறுநெய்க் கடலை விசைப்பு' கஉ௦.

விடர் - குகை, 'பெருமலை விடரகத்து' கூஎ; மலைப்பின்பு, 'அருவிடர்ச் சிறு நெறி' ககரு.

விடுத்தேன் - விடைகொண்டேன், 'விடுத்தேன் வாழிய குரிகில்' உக௦.

விடுதம் - செலுத்தக்கடவேம், 'எம்மம்பு கடிவிடுதம்' கூ.

விடுறை - ஒழிவாய், 'அடுறை யாயினும் விடுறை யாயினும்' கூசு.

விடை - ஆட்டுவிடை, 'விடையும் வீழ்மின்' உசுஉ.

வின் - ஆகாயம், 'வின்பொருபுகழ்' கக.

வித்தி - விதைத்து, 'வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி' உ௦சு.

விதிர்த்து - சிதறி, 'நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து' கஅஅ.

விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 'என்போற் பெருவிதிர்ப் புறக்' உருரு.

விதப்பு - நடுக்கம், 'விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

விதப்புற - விதப்புற வறியாவேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்பு புறக்' ருகூ.

வியத்தன்று - மதித்தது, 'வியத்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே' என்.
 வியல் - அகலம், 'கலிச்சம்மை வியலாங்கன்' உஉ.
 வியன்புலம் - அகன்றநிலம், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே' ஞச.
 விரகு - அறிவு, 'விரகறி யாளர்' உசுச.
 விரிச்சியூர் - ஓரூர், உகஉ.
 விரித்து-பரப்பி, 'பல்கதிர் விரித்தே' அ.
 விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசோ' சு.
 விரியூர் - ஓரூர், கூகஉ.
 வினாஇ - கலந்து, 'பண்மணிக் குவை யொடும் வினாஇக் கொண்மென' கருஉ; விரவி, 'வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு வினாஇ' க௦௦.
 வினாவின்ன - வினாந்து, 'வினாவின்ன சுட்டு' கரு௦.
 வில்லியாதன் - ஒரு கொடையாளி, 'கெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழ வோன், வில்லியாதன்' கூசுச.
 விலங்கு - குறுக்கு, 'விலங்ககன்ற வியன்மார்ப' கூ.
 விலங்குதல் - எதிரின்றுதடுத்தல், 'வில்லங்கு சிறையின்' கசுசு; 'விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்' உக௦.
 விழவு - திருவிழா, 'முந்நீர் விழவி நெய்யோன்' கூ.
 விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கழஞ்சு' கசு.
 விழுப்புண் - சிறத்தபுண், 'எஃகுறு விழுப்புண் பல' உகக.
 விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 'விழுமியம் பெரியம் யாமே' எஅ.
 விழுமியோர் - பெரியோர், 'வேலீண்டு தானே விழுமியோர தொலைய' சசு.
 வினக்கம் - ஒளி, 'ஊர்கடு வினக்கத்து' எ; 'சுடுதி விளக்கம்' கசு.
 வினக்கு - தீபம், 'முத்தி விளக்கிற் றஞ்சும்' உ.
 விளங்கில - ஓரூர், 'விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற' ஞக.
 விளங்குதி - விளங்குவாய், 'பகல்விளங்குதியால்' அ.
 விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 'விளங்கு பொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கரு.
 விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொடி விளர்க்காய்' கஉ௦.
 விளரி - இரங்கற்பண், 'விளரி யுறநருந் தீந்தொடை ழிணையா' உசு௦.

வினைந்த - முதிர்ந்த, 'வெப்புள் வினைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉ௦.
 வினைந்து - வினைந்தேன், 'தொல்லது வினைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்' உ௦க.
 விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' கசு; 'இன்னவிறலு முளகொ ணமக்கென' கசு; 'விறற்புகழ் மாண்ட புரவி' சுசு.
 வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவின்' க௦. போர், 'செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சு; 'வினைக்கும்வினை யின் திப் படையொழிந் தனவே' சுசு.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகமழ் நெடுஞ்சினை' கூசு.
 வீங்குதல் - மிகுதல், 'வீங்குசெவன் மண்டிலம்' அ.
 வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனும்' உக.
 வீயா - கெடாத, 'வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி' கரு.
 வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ் நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்கு' ஞஅ.
 வீழ்தல் - வீறம்புதல், 'திருவீழ் றுண்பூண்' கசுசு.
 வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக, 'பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தென' உஅ.
 வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீற்றுவீர் நியங்கும்' கசுசு.

வெ.

வெகுளி - சினம், 'செலிய ரத்தெதிரின் வெகுளி' சு.
 வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்' கூக.
 வெண்ணி - கரிகார்பெருவளத்தான் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றவூர், 'கலிகொள்யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுசு.
 வெதிர் - மூங்கில், 'சிறியில வெதிரி நெல்வினை யும்மே' க௦க.
 வெந்தை - வெந்த வேவை, 'வேளை வெந்தை' உசசு.
 வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கசு.
 வெப்புள் - வெம்மை, 'வெப்புள் வினைந்த வேங்கை' கஉ௦.
 வெம்மை - விருப்பம், 'வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ்சேய்' உஉ; 'புட்கொடி விறல்வெய்யோனும்' ஞசு.
 வெய்யோன் - விரும்புவோன், ஞசு.

வெருவரு - அஞ்சத்தக்க, 'வெருவரு பறந்தலை' கக.

வெலீஇயோன்-வெல்வித்தோன், 'வெலீஇயோ னிவனென்' கஉரு.

வெள்ளி - வெண்மை, 'வெள்ளி நோன் படை' சக; வெள்ளியின் = சுக்கிரன், 'இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்' கூரு.

வெள்ளில் - விளாமரம், 'மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்' கஅக.

வெள்ளென்-யாவார்க்கும்தெரிய, 'உள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென்' உ௦௭.

வெள்ளைக்குடி - ஒரூர், கூரு.

வெளில - யானைகட்டுங்கம்பம், 'திருந்தொ நோன்வெளில் வருந்தவொற்றி' சச; 'களிறில வாகிய புல்லொ நெடுவெளில்' கஉ௭.

வெளிறு - இளமை, 'வெளிற்றுப்பனந்துணி' கூரு. வெண்மை, 'வெளிறி னேன்காழ்' உக.

வெறி - வெறியாட்டு, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரை' உஉ.

வெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல வெறுக்கை' கசக.

வெறுத்த - மிக்க, 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குகழ்க் கபிலன்' றுக.

வெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி' உச௦.

வெண் - வென்றி, 'வெண்வேற் செழிய' கக; 'வெண்வே லண்ணற் காண வுங்கே' கசக; 'வெண்வே - விளம்பல் கோசர்' கசக.

வென்று - வியவாமல், 'வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய' சு.

வே.

வேங்கடம் - ஒருமலை, 'ஒலிவெள்ளருவி வேங்கட நாடன்' கூக; 'வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட, வேங்கல் வானத்து' கூரு; 'கல்லிழியருவி வேங்கடங் கிழவோன்' கூக; 'வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம்' கூக.

வேட்கை - விருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர்' கூ; 'குருதி வேட்கையுருகெழு முரசம்' று௦.

வேட்கோச்சிறுஅர் - குயக்குலத்தினை யோர், 'வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்

கால் வைத்த - பசுமண்' கூஉ.

வேட்டம்-விருப்பம், 'உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்கு' உகச; வேட்கை, 'நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி' கூக.

வேட்டு - விரும்பி, 'வயவறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது' உ௦.

வேட்டுவன் - வேடன், 'கதராய் வேட்டுவன்' கூக. வேட்டைக்காரன், 'சொல்லலை வேட்டுவ னாயின்' உருஉ.

வேண்டி - விரும்பி, 'போகம் வேண்டி' அ.

வேந்தன் - அரசன், 'புறம்பெற்ற வய வேந்தன்' கக.

வேந்து - அரசன், 'கொற்ற வேந்தே' உக.

வேம்பற்றார் - ஒரூர், கூக௭.

வேனாண்மை - உபகாரம், 'வேனாண் சிறுபதம்' எச.

வேளிர்-குறுநிலமன்னர், 'தொன்முதிர் வேளிர்' உச.

வேளை - ஒருசெடி, 'வேளை வெண்பூ' உகரு.

வேற்றுப்புலம் - பகையிடம், 'வேற்றுப்புலத் திறுத்து' கூக.

வை.

வைகம் - வைவோம், 'வைகம் வம்மோ' உஉக.

வைகல் - நான், 'வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்' உக.

வைகுறுவிடியல் - வைகுறுதலுற்றவிடியற்காலம், 'வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே' உகக.

வைப்பு - இடம், 'வித்திவா னோக்கும் புன்புலம், கண்ணகன் வைப்பிற் றாயினும்' கஅ. ஊர், 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருக்' உ; 'பயன்றி கழ் வைப்பிற் பிற ரகன்றலை நாடு' எ; 'மென்புல வைப்பி னன்னாடு' சஉ; யாண ருறுவைப்பிற் - காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடு' கூக.

வையம் - உலகம், 'வையம் காவலர்' அ.

வையை - ஒருநதி, 'மலிபுகழ், வையை குழிந்த வளங்கெழு வரைப்பின்' எக.

வொள.

வொளவிய - கவ்விய, 'எருத்து வொளவிய புலி' ச.

புறநானூற்று உரையிற்கண்ட இலக்கணக்குறிப்பகராதி.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :—
உ, ரு, ஈ, கக, கஉ, கஅ, கக, உசு,
உரு, உசு, உசு, கரு, கரு, கரு, சௌ,
சக, ரு, கரு, அசு, கசு, கஅ, கக,
கௌ, கக, கசு, கசு, கஅ, கஉ, கரு,
கசு, கசு, கசு, கரு, கரு, கரு, கரு,
கரு, கஅ, கசு, கசு, கசு, உசு,
உசு, உசு, உசு, உசு, உசு, உசு,
உசு, உசு, உசு.
அடுக்கு இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற வரு
தல் :—ரு.
அடுக்கு வினாவின் கண்வருதல் :—கரு,
உசு, உசு, உசு.
அணிகருதிநிற்பல் (அணிதோன்றநிற்
றல்) :—கசு, கசு.
அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்வரு
தல் :—சசு.
அவ்வுழிச்சாரியை :—கசு, கரு.
ஆகுபெயர் :—ரு. கௌ, கசு, கரு,
உசு.
ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் :—கசு,
கசு.
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—அரு, கக, கரு,
உசு, உசு, உசு.
இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—உசு.
இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :—
கசு.
இசைநிறையும்மை :—கரு.
இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழில் இடத்
துமேல் ஏறிநிற்பல் :—உ, எ, உசு,
கௌ, கக, கசு, கசு, கசு, உசு.
இடவழுவமைதி :—சசு.
இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழி :—உசு.
இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை :—
கசு.
இழித்துக்கூறல் :—கசு.
இழிவுசிறப்பும்மை :—கசு, கௌ.
இறப்பு இழிந்த ஆண்பதவியை அன்றெ
ன்றல் :—கசு.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்
றல் :—கசு.
எச்சவும்மை :—கசு, சஅ, கசு, கசு,
உசு.
எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணிக்கண்வ
ருவதோ ரிடைச்சொல்) :—கசு, கசு,
கசு, கசு, கசு, உசு.
எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :—சசு.
ஐகாமம் முன்னிலைவிளக்கிநிற்பல் :—உ,
ரு, சௌ.
ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—கஅரு.
ஒசொன்னீர்மைப்பாடு :—உசு, கரு.
ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்பல்
(பன்மை சுட்டிநிற்பல்) :—சசு, எஅ,
கரு.
கடைக்குறை :—கௌ, கசு, கசு.
கருவி கருத்தாவாய்நிற்பல் :—உசு.
காரணக்குறி இடுகுறிமாத்தினாயாய் நிற்
றல் :—ரு.
காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தா
னாய் நிற்பல், க.
காலமயக்கம் :—உசு, கசு, கசு.
குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்
ன்றல்) :—கசு, கசு, உசு, உசு,
உசு, உசு.
குறுகிநிற்பல் (குறைந்துநிற்பல் = விகா
ரம்) :—கௌ, கரு, கசு.
கூட்டியுரைத்தல் :—கசு.
கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—கசு,
உசு.
சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகு
திக்கண் வருதல் :—கரு.
சிறப்பும்மை :—கசு, கசு, அசு, கௌ,
கௌ, உசு.
சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசை
க்கப்பட்டுநிற்பல் :—உரு.
சினையினை முதல்வினையொடு முடிதல்
(முதல்வினையொள்ளல்) :—க, உசு,
உசு, கசு, உசு.

செய்யுண்ணோக்கிவிரித்தல் :—௩௩௩.

சொல்வருவித்தல் :—௩, ௮, ௧௦, ௧௪, ௧௭, ௨௨, ௪௪, ௧௬௦.

தம்மைப் பிறர்போலக்கூறுதல் :—௩௪.

தலைப்பெயலுவமையணி :—௩௦.

தற்குறிப்பேற்றவணி :—௨௪௧.

தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல் :—௩௨.

திசைச்சொல் :—௨௩௧.

தில்லென்பது விழைவின் கண் வருதல் :—௧௩, ௮௦, ௧௬௬, ௧௭௧, ௨௧௩, ௨௪௬.

தொகுத்தல் (வியாரத்தால்தொகுத்தல்) :—௩௩, ௬௧, ௭௨, ௧௩௩.

நிரனிறை :—௧௧.

துவலாதுவற்சியென்னும் அலங்காரம் :—௧௮௩.

படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்வருதல் :—௧௭௨.

பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை :—௧௨௦, ௧௩௩.

பண்பொட்டு :—௬.

பழித்ததுபோலப்புகழ்தல் (புகழ்ந்தவாறு) :—௧௨, ௧௩, ௧௭.

பன்மை யொருமை வருவமைதி :—௧௨௩.

பிறவினைதன்வினையாய்கிற்தல் :—௩௩.

பெயரெச்சத்தின் உம் உந்தாதல் :—௨௪, ௧௩௭.

பெயரெச்சமுடிபு :—௧௬, ௨௪, ௧௩௭, ௨௦௧, ௨௨௧.

பொருள் பன்மையாயிருப்பினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல் :—௬௩.

மன் ஆக்கத்தின்கண்வருதல் :—௭௩.

மன் ஒழியிசைக்கண்வருதல் :—௧௩௧.

மன் கழிவின்கண்வருதல் :—௩௩, ௧௧௩, ௧௧௩, ௧௨௩, ௧௩௩, ௨௩௦, ௨௩௩, ௨௩௮, ௨௬௧.

மாறிகூட்டுதல் :—௩, ௬, ௧௮, ௩௭, ௪௭, ௧௨௩.

மாறியுணர்த்தல் :—௩௬.

மாறென்னுமிடைச்சொல் ஏதுப்பொருள்பட்டுவருதல் :—௪, ௨௦, ௨௨, ௧௨, ௧௩.

முதற்கேற்றஅடையடுத்தஆகுபெயர் :—௧௦௬.

முற்றுவினைக்குறிப்பு :—௬.

முன்மொழிநிலையல் :—௨௩௪.

முன்னிலைப்பெயரும் படர்க்கைப்பெயரும் விராய்வந்து முன்னிலைவினையால் முடித்தல் :—௧.

முன்னிலையசைச்சொல் (முன்னிலைவினக்கும் அசை) :—௪௦, ௪௮, ௧௮௧.

மெலிந்துநிற்றல் (விகாரம்) :—௨௧, ௭௭ யார்கொலென்பது வியப்பின்கட் குறிப்பாய்வருதல் :—௭௭, ௨௩௭.

வலித்துநிற்றல் (விகாரம்) :—௩.

வன்மையுனாதோன்றநிற்றல் :—௧௪௩.

விகாரம் :—௬௩, ௧௩௪, ௧௪௬, ௨௧௧.

வியங்கோட் பொருளவாய் நிற்றல் :—௧௧௦.

வியப்பின்கட்டுறிப்பு :—௭௭, ௨௩௭.

வியப்பின்கணவரும் இடைச்சொல் :—௧௦௧.

வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்றுவருதல் :—௩௩.

வினைக்குறிப்பு முற்று :—௬௮.

வினைத்தொகை :—௨௨௧.

வினைமே னின்றதோர் முற்றுச்சொல் (வேண்டாவென்பது) :—௧௭௨.

வினையெச்சக்குறிப்பு :—௧௦.

வினையெச்சத்திரிபு :—௬, ௨௧, ௩௩, ௩௩, ௬௬, ௧௨௦, ௧௨௪, ௧௨௩, ௧௩௦, ௧௩௨, ௨௩௮, ௨௬௬.

வினையெச்சமுடிபு :—௮, ௧௬, ௨௨, ௩௩, ௩௩, ௩௮, ௨௦௩, ௨௧௨, ௨௩௦.

வினையெச்சமுற்று :—௩௩.

வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று :—௪௪.

வெளிப்படல் :—௧௭, ௩௨, ௧௬௮.

வேற்றுமையுருபுமயக்கம் :—௧௨௬.

வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையால் முடியாது பன்மைபற்றி ஒரு வினையால் முடித்தல் :—௧௪.

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புறநானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயரகராதி:—

- க. இலக்கணவிளக்கவுரை.
- உ. கலித்தொகை நச்சினுர்க்கினியருரை.
- ரு. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை.
- சு. ,, அநுப்பதவுரை.
- ரு. சீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியருரை.
- க. திருக்குறள் பர்மேலழகருரை.
- எ. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.
- அ. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனாவையாருரை.
- க. ,, நச்சினுர்க்கினியருரை.
- க0. நன்னூல் விருத்தியுரை.
- கக. பத்துப்பாட்டு நச்சினுர்க்கினியருரை.
- கஉ. புறத்திரட்டு.
- கரு. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இங்கேகாட்டப்பட்ட நூல்களுள், புறத்திரட்டென்பதில் பல நூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையில்லை.

இலக்கணவிளக்கவுரை.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௬.	“வாழ்தல் வேண்டியவன் வரைந்த வைகல்”	...	...	௬௬௭.
௫௦.	“கழிந்தது பொழிந்தென கரப்பினும்”	...	...	௨௦௬.
௫௪.	“நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்”	...	...	௨௨௭.
௭௫.	“மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்”	...	...	௧௬௬.
௭.	“சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்”	...	...	...
௬௧.	“நாளன்று போகி மொழியினும்”	...	...	௧௨௪.
௬௫.	“எழுஉத்தாங்கிய குறும்புடைத்தலின்”	...	...	௬௭.
௧௦௨.	“கறையிட நணியலு மணிந்தன் தக்கறை”	...	...	௧.
௧௨௬.	“புலம்புக் கண்ணே புல்லணற் காளை”	...	...	௨௫௮.
௧௬௬.	“வாய்ப்பு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்”	...	...	௧௮௪.
௧௬௬.	“அணில்வரிக் கொடுங்காய் வான்போழ்த் திட்ட”	...	...	௨௪௬.
...	“நீன்கழன் மறவர் செல்வுழிச் மாதோ”	...	...	௬௬.
௧௬௮.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	...	...	௨௪௬.
௧௭௦.	“அலங்குளைப் புரவி யைவரோடு சினைஇ”	...	...	௨.
௨௦௦.	“தூங்குகையா மருப்பின்”	...	...	௨௨.
௨௦௭.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன் சேர்மின்”	...	...	௬.
௨௧௨.	“விளங்குமணிக் கொடும்பூ னும்மோ”	...	...	௧௬௦.
௨௬௨.	“பீடின்று பெருகிய மா ரெமரே”	...	...	௬௭௫.
௨௬௭.	“நோகோ யானே”	...	...	௨௬௪.
௨௬௬.	“அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராசு”	...	...	௨௭.
...	“யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய”	...	...	௧௭௬.
...	“மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே”	...	...	௬.
...	“நடுக்கின் நிவியரோ வத்தை”	...	...	௨.
...	“நீவா ழியர்நின் றந்தை, தாய்வா ழியர்”	...	...	௧௬௭.
...	“வாழ்தல் வேண்டியவன் வரைந்த வைகல்”	...	...	௬௬௭.
...	“பிடின்று பெருகிய ரெமரே”	...	...	௬௭௫.
௨௪௬.	“அன்னதன்மையு மறிந்தியர்”	...	...	௧௬௬.
௨௪௪.	“திரையிசைப் பாயுந்து”	...	...	௨௪.
...	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குத்து”	...	...	௬௬௫.
௨௪௬.	“படுமகன் கிடக்கை துவந் தனனே”	...	...	௨௭௮.
...	“நாளன்று போகி”	...	...	௧௨௪.
௨௪௭.	“ஐவரோடு சினைஇ, நிலந்தலைக் கொண்ட”	...	...	௨.
௨௪௮.	“கண்டியின்று முன்றிற் யாயும்”	...	...	௧௫௬.
௨௫௦.	“நிலமிசைப் புரளுந் கையவெய் துயிர்ந்த”	...	...	௪௪.
...	“நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சி”	...	...	௧௧௬.

நுத்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௩௨௦.	“மாமறுத்த மலர்மாற்பு”	...	...	...	...	௭.
௩௨௮.	“நெல்லியு மிருந்தொழுவர்”	...	...	...	...	௨௪.
௩௭௦.	“ஒள்வான், கறையடி யானைக் ... வேலோ னுரே”	...	...	...	...	௩௨௩.
௩௭௨.	“இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே”	...	...	...	...	௧௩.
௪௪௩.	(முற்றம்) “வயலைக் கொடியின் ... களைத் தனவே”	...	...	...	...	௩௦௫.
௪௦௨.	“ஆவு மாலியற் ... பூட்டைக மறத்தின்”	...	...	...	...	௧.
௬௧௭.	(முற்றம்) “ஏற்றவல னுயரிய வெரி.....முளவோ றினக்கே”	...	...	...	...	௫௬.
௬௩௬.	“மாரி யன்ன வண்மை சென்மே”	...	...	...	...	௧௩௩.
”	“சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப”	...	...	...	...	௧௩.
”	“ஒவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின்”	...	...	...	...	௨௫௧.
”	“சேற்றவளர் தாமரைவீற்றிருந் தோரை”	...	...	...	...	௨௭.
௬௪௧.	(முற்றம்) “சாறுதலைக் கொண்.....தகை போரே”	...	...	...	...	௮௨.
”	“சாங்கா முன்ன திரங்குகண்.....தானு யினனே”	...	...	...	...	௨௭௭.
௬௪௨.	“விண்பொருபுகழ் வீநீல்வஞ்சி”	...	...	...	...	௧௧.
”	“மாரி யன்ன வண்மை”	...	...	...	...	௧௩௩.
௬௪௫.	(முற்றம்) “பாரிபாரி யென்றுபலபுரப் பதுவே”	...	...	...	...	௧௦௭.
௭௩௪.	(முற்றம்) “சிறியகட் பெறினே முயிர் தவப் பலவே”	...	...	...	...	௨௩௫.
௭௫௧.	“மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி”	...	...	...	...	௩௪௫.
”	“கலங்கழாஅவிற் றுறை, கலக்குற்றன”	...	...	...	...	”

கலித்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலித்தொகைப்
பாட்டினெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧.	“இனிநினைந் திரக்க மாகின்ற”	...	...	...	...	௨௪௩.
௫௦.	“ஊன்சோற் றமலை பாண்கடெம் பருத்தும்”	...	...	...	...	௩௩.
௧௦௧.	“வளிவழக் கறுத்த வங்கம்”	...	...	...	...	௩௪௮.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்கு நல்லாரூரை.

பங்கம்.	வரி.	பதிகம்.	புறப்பாட்டின் எண்.
கஅ.	உச.	“வரிசைக்கு வருத்தம்”	௪௭.
		மனையறம்படுத்தகாதை.	
௪௭.	கசு.	“தீரீர்ப் பெருங்..... முழுநெறி”	ககசு.
௪௯.	கக.	“அப்பிறை, மேத்தவும் படுமே”	க.
		அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.	
கக௭.	உசு.	“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்”	கஅக.
		இந்திரவீழ்வுரேடுத்தகாதை.	
கஉஅ.	கக.	“மீனெடுத்த நெற்குவைஇ”	௬௪௬.
க௬க.	௭.	“பகடுபுறத் தருநர் யாயின்”	௬௫.
க௬சு.	கக.	“மழையென மருளும் பட்டுறால்”	க௭.
கசுரு.	கஅ.	“வலியொத்த வாலியோனை”	௬௬.
		கடலாகுகாதை.	
க௭௪.	௬.	“முந்தா நாப்பட் விசம்பின்”	௬௦.
		நாகோண்காதை.	
உச௦.	உச.	“மைம்மீன் புனையினும் யோடினும்”	கக௭.
		காகோண்காதை.	
உ௭௬.	கக.	“இவணியை யுடையோர்க் மாறுகொல்”	௬௧.
		அடைக்கலக்காதை.	
௬௫௭.	௪.	“கண்பொர விளங்கு பதுவே”	௬௫.
௬௬௪.	௬.	“களிதுமேற் கொள்ளவும்.....காணு”	௪௯.
		கோலைக்களக்காதை.	
௬அ௦.	உ௬.	“பூவற் பநிவற் கூவற் றோண்டிய”	௬௬௬.
௬அஉ.	உசு.	“கோளியாலத்து”	௬௮.
,	உ௬.	“அணில்வரிக்க் கொடுங்காய்”	உ௪௬.
௬அ௬.	௬௫.	“ஊர்தி வால்வெள் ளேறே”	க.
௬௬௬.	க௦.	“இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”	கஅஉ.
		துன்பமாலே.	
௪௨௦.	உசு.	“வெள்ளெட் சாந்தொடு புளி.....வதியும்”	௨௪௬.

பிரயோகவினாக்கம்,
சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை.

௬௭

பக்கம். வரி.

**புறப்பாட்டின்
எண்.**

க0. நாகோண்காதை.

௩௭. ௩௩. “புகர்முக முகவை” ௩௭௧.

௨௩. கட்டுளாகாதை.

௩௩. ௨௧. “நளியரு முநீ ரேணியாக” ௩௫.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினூர்க்கினியருரை.

**இலம்பகம்
கவித்தோகை.**

**புறப்பாட்டின்
எண்.**

நாமகளிலம்பகம்.

௧௭௨. “வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்” ௩௭௭.
௨௨௮. “தேற்றாய் பெருமநின் பொய்யே” ௩௯.
௨௫௪. “மகளிர் மலைத்த சிலைத்தார் மார்பு” ௧௮.
௨௬௪. “மன்னையின் முகவை” ௩௭௭.
௩௬௭. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ௧௬௯.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௪௩. “நாமுறத் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை” ௩௭௩.
௬௫. “சான்றோ னுக்குத றந்தைக்குக் கடனே” ௩௧௨.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

௨௭௮. “தேற்றாய் பெரும” ௩௯.
௨௮௧. “நகுதக் கனரே” ௭௨.
௨௯௪. “பசுமட் குருஉத்திரன்” ௩௨௨.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௧௦௭. “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சுமமே” ௨0.

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௪௨. “என்றிறத் தவலங் கொள்ளல்” ௨௫௯.

சுகமாலையாரிலம்பகம்.

௩௦௯. “கொற்றறைக் குற்றில” ௪௩.

இலம்பகம்
கவித்தோகை.

புறப்பாட்டின்
எண்.

விமலையாரிலம்பகம்.

அஅ. “கொடிக்கடரை” ௨௨.

சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.

எ. “தட்டுமா காலே” ககக.

மண்மகளிலம்பகம்.

சக. “வென்றதன் பச்சை முரசம்” ௨௮-௮.

க௨௦. “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” க௮௮.

௨௦௯. “அணியலு மணிந்தன்று”

முத்தியிலம்பகம்.

௨௭௮. “வளிவழக் கறுத்த வங்கம்” க௮௮.

கக௨. “களிறுகவு ளடுத்த துப்பினை” க௮.

க௮௯. “புலைய னைவப் புன்மே ஸமர்ந்துண்டு” க௮௮.

க௮௯. “இழிபி நப்பினோ ளியப் பெற்று” க௮௮.

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உரைப்பாயிரம். [உரைநடை] “ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தல்” ... ௧௦.

அறன்வலியுறுத்தல். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு

மறத்து வழிப்படுந் தோற்றம் போல” கக.

குறள் எண்.

கக. “தூங்கு கையா னோக்கு நடைய” ௨௨.

௭௪. [உரைநடை] “இட்டுந் தொட்டுந் கௌவியுந் துழந்து
நெட்புடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்ந்தும்” ... ௧௮௮.

௭௨. “தன்னகம் புக்க யுரவோன்” ௪௬.

௧௧௦. [உரைநடை] “ஆன்முலை யறுத்த வறணி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்” க௮.

௨௦௭. “வீயா - துடம்பொடு நின்ற வயிரு மில்லை” க௮௮.

௨௬௧. “உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்” ௧௮.

௨௬௨. [உரைநடை] “உணாயும்பாட்டுமுடையோர்” ௨௭.

குறள் எண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
உகசு. “புலவர் பாடும் முடித்து”	உஎ.
கஅசு. “மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	ருரு.
ககரு. [உரைநடை] “பிறைநிலை முனியாது கற்ற நன்றே”	கஅக.
ருசகசு. “மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	ருரு.
சுகஉ. “பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே”	கஅஅ.
எஅஅ. “போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்”	கக.
,, “புட்பகைக் - கேவா னாகலிற் புடைப்ப”	கஅ.
எஅரு. “இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி”	ருஅ.
அகக. [உரைநடை] “காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது வேலிண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய வேண்டிடத் தடேஉம் வெல்போர் வேந்தே”	சக.
கசஅ. “கழுவாயு முன”	கச.
கஎ௦. [உரைநடை] “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின் வலவ னேவா வான வுந்தி வெய்துப்”	உஎ.
கஅக. “பெருங்கடற் - காழி யினையன் மாதோ”	கக௦.
க௦உக. “உறைப்புழி யோலை போல மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே” (உறைப்பெயல்)	உக௦.
க௦கச. “ஊன்றுசான் மருங்கி னின்றதன் பயனே”	ருரு.
க௦க௦. “அரிமயிர்த் திரண்முன்னை”	கக.
கககக. “கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திதா யாடையும்”	உஎரு.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.

தி - கோ, பா. எண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
சரு. “தேற்றப் புன்சொ னேற்றிசின்”	உ௦உ.
சுக. “புனவர் தட்டை புடைப்பிமுமே”	சக.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்.

சேனாவையாருரை.

தந்திர வேண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
கசு. “பொன்னுந் துகிரு முத்து மணியும்”	உகஅ.
கஅ. “செஞ்ஞாயிற்று.....வேண்டினும்”	கஅ.
உசு. “கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத்கடி”	உகஅ.
உக. “பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த”	ருரு.
சக. “நெடுநல் யானையுந் தேரும்.....யாம்”	எஉ.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சக.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பண.....சேர்மின்”	...	...	க.
சௌ.	“ஊன்றுவை கறிசோறு..... லல்லது”...	...	...	கச.
ருக.	“கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுதாயினும்”	...	...	ருரு.
,”	“பாணன் பறையன்குழியு மில்லை”	...	...	ருருரு.
உ௦௭.	“பீடின்று பெருகியரெமரே”	...	...	ருருரு.
உஉ௦.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே”...	...	...	கவுரு.
,”	“வடாது”, “தெனாது”	...	...	க.
உகக.	“நெல்லரியு மிருந்.....மிழலை”	...	...	உச.
உரு௦.	“அனையை யாகன் மாறே”	...	...	ச.
உருஉ.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே”	...	...	உருரு.
உருஅ.	“மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்”	...	...	கசக.
உசக.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”...	...	...	எக.
உசக.	“எல்வனை”	...	...	உச.
உ௭உ.	“அளிதோ தானையது பெறலருங் குறாத்தே”	...	...	ரு.
உ௭க.	“தான்பிற வரிசைதூக்கி”...	...	...	கச௦.
உகஉ.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	...	...	ருருரு.
உகக.	“ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	...	...	உகக.
ககக.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	...	...	உ௦.
கஉ௦.	“வலிதுஞ்ச தடக்கை வாய்வாட் குட்டிவன்”	...	...	ருகச.
,”	“நளிமலை நாடன்”	...	...	கரு௦.
ககஅ.	“அமரர்ப் பேணியுதியும்”	...	...	கக.
கச௦.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி”	...	...	சௌ.
கச௭.	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்”	...	...	ருக.
கசக.	“கம்பலை மூதூர்”	...	...	ருச.
கருக.	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	...	...	உ௭.
கருக. } கரு௭.	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	...	...	கக.
,”	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	...	...	கருஅ.
கருஅ.	“கழுமரந் தடியு மோசை.....யியம்ப”	...	...	கக.
கருக.	“செய்திரங் காலினை”	...	...	க௦.
கக௦.	“ஓக்க லொற்குஞ் சொலிய”	...	...	கஉ௭.
க௭க.	“வயவுறு மகளிர்”	...	...	உ௦.
கஅஉ.	“செல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே”	...	...	கருரு.
கஅக.	“தவப்பல”	...	...	உருரு.
ககக.	“பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே”	...	...	கஅஅ.
கக௭.	“பெறலருங் குறாத்து”	...	...	ரு.
சகச.	“என்போற் பெரு.....கூற்றே”	...	...	உருரு.
,”	“தும்மனோரும்ற் றி.....மாதோ”	...	...	உக௦.
சகக.	“அசனெப் படுவதுயத்தை”	...	...	கரு.

தொல்காப்பியம், நச்சினூர்க்கினியருரை.

க.—எழுத்ததிகாரம்.

சூத்திர வெண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
ககக. “எயிறுபடை யாக.....தருந்தொழில் சாயா”	க.
ககரு. “நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி”	கரு.
கருஎ. “மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்”	ககக.
” “சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்”	”
” “புலம்புக் கணனே புல்லணற் காணை”	உருஅ.
உருஎ. “நாளன்று போகி”	கஉச.
உருக. “எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர் குழுஉக்களிற்றுக் குழும்புடைத்தலின்”	கஎ.
ககஉ. “புலம்புக் கணனே”	உருஅ.
சஅக. “பயங்கெழு மாமழை”	உருக.
சஅஎ. “தடவுநிலை”	கசஉ.
” “காரெனின் கானம் பாடினே மாக”	கசக.

உ.—சொல்லதிகாரம்.

சூத்திர வெண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
க. “சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்”, “மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்”	ககக.
கஅ. “செஞ்ஞாயிற்றுவெயில்வேண்டினும்”	கஅ.
உரு. “கவிசெந் தாழிக்.....கூகையுங் கூடி”	உருஅ.
உரு. “பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த”	ருரு.
கசக. “மன்னுக் பெரும நிலமிசை யானே”	க.
” “மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்”	கசரு.
சரு. “ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்”	க.
சஎ. “ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது”	கச.
ருக. “கடுஞ்சினத்தமாண்ட தாயினும்”	ருரு.
ருஎ. “ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த”	உசஉ.
கஎ. “கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்”	ககஎ.
ககஉ. “கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று”	க.
ககக. “வாயி லோயே வாயி லோயே”	உசக.
” “விளங்குமணிக் கொடும்பூ னும்”	ககஉ.
” “பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே”	உசஉ.

**புறப்பாட்டி.ன்
எண்.**

ககக.	“ஆவு மானியத் பேணி”	...	...	...	...	க.
ககடு.	“நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலே”	...	...	...	...	டு.
உ0டு.	“கழிந்தது பொழிந்தென கரப்பினும்”	...	...	...	...	உ0க.
உ0ச.	“காண்கு வந்திசிற்பெரும”	...	...	...	...	கக.
”	“நோகோ யானே”	...	...	...	...	உகச.
உ0க.	“பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரொமரே”	...	...	...	...	ககடு.
உகக.	“தாலி களைந்தன்று மிலனே”	...	...	...	...	க.
”	“வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே”	...	...	...	...	”
உஉஉ.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே”	...	...	...	...	ககக.
உஉஅ.	“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ”	...	...	...	...	கஅக.
உக0.	“நாளன்று போகி”	...	...	...	...	கஉச.
”	“துன்னிப், பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணரா”	...	...	...	...	ககடு.
உகக.	“கண்டியின்று, முன்றிற் யாயும்”	...	...	...	...	கடுக.
உகடு.	“பசந்த மேனி..... வெய் யோளும்”	...	...	...	...	”
”	“நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்”	...	...	...	...	உச.
உகச.	“அன்னதன்மையு மறிந்தியார்”	...	...	...	...	ககச.
உடுஉ.	“அனையை யாகன் மாறே”	...	...	...	...	ச, உ0.
உடுச.	“புதுமலர்கோவே”	...	...	...	...	கசக.
”	“சிறியகட் பெறினே பெயக்கீயு மன்னே”	...	...	...	...	உகடு.
உடுடு.	“வருகதில்தமியன் வந்த”	...	...	...	...	உஅச.
உடுக.	“மண்டிணிந்தவளியும்”	...	...	...	...	உ
உச0.	“நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து”	...	...	...	...	உசக.
உசஅ.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”	...	...	...	...	க.
உகச.	“அளிதோகுரைத்தே”	...	...	...	...	டு.
உகக.	“ஊனு மூனு முனையின்”	...	...	...	...	கஅக.
உஅக.	“தான்பிற, வரிசைதுக்கி”	...	...	...	...	கச0.
”	“நடைதர வந்தோர் நடைபிறக் கொழிய”	...	...	...	...	கடு.
உஅஉ.	“காரொதிர் கானம் பாடினே மாக”	...	...	...	...	கசச.
”	“இளைத லானா ளாக”	...	...	...	...	”
”	“அருளா யாதலோ கொடிதே”	...	...	...	...	”
”	“தன்பெய ராகவி னுணி”	...	...	...	...	கடுஉ.
”	“அனையை யாகன் மாறே”	...	...	...	...	ச, உ0.
உஅச.	“அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்	...	...	...	...	உகக.
”	“அன்னே, வென்றா வதுகொ றுனே”	...	...	...	...	கசடு.
உகச.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	...	...	...	...	ககடு.
உகடு.	“உண்டி.....செல்வ லத்தை யானே”	...	...	...	...	கசச.
உகக.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே”	...	...	...	...	ககக.
க0க.	“நயாது வீயு முயிர்தவப் பல்வே”	...	...	...	...	உகடு.
க0க.	“வனன்வலியில்லாகி யரோ”	...	...	...	...	கக0.

சூத்திர
வேண்.

புரப்பாட்டின்
எண்.

௩௧௬.	“விதப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	...	...	...	20.
௩௨0.	“தளிமலை நாட னெனவே”	...	...	...	௧௫0.
”	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்”	...	...	...	௩௧௬.
௩௩௮.	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்”	...	...	...	௧௧.
௩௪0.	“வள்ளியோர்ப் படர் யானும்”	...	...	...	௧௫௪.
”	“பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி”	...	...	...	௧௫௧.
௩௪௭.	“வெறுத்த கேள்வி கபிலன்”	...	...	...	௫௩.
௩௫௩.	“வேற்றமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	...	...	...	௨௭.
௩௫௭.	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	...	...	...	௧௧.
௩௫௮.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	...	...	...	௧௫௮.
”	“கடிமரந் தடியு யிடம்ப”	...	...	...	௩௬.
௩௫௯.	“செய்திரங் காவிரைச் சேண்விளங் கும்புகழ்”	...	...	...	௧0.
”	“இனிரினைந் திரக்க மாகின்று”	...	...	...	௨௪௩.
௩௬0.	“ஒக்க லொற்குஞ் சொலியத் தன்னார்”	...	...	...	௩௨௭.
௩௬௪.	“வியன்றானை விறல்வேந்தே”	...	...	...	௩௮.
௩௭௫.	“புனிறுதிர் குழலிக் கிவிறறுமுலை போல”	...	...	...	௬௮.
௩௮௩.	“கடிமரந் தடியு மோசை”	...	...	...	௩௬.
”	“கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்”	...	...	...	௧௫.
”	“அம்புதுஞ்சங் கடியரணல்”	...	...	...	௨0.
௩௯௨.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே”	...	...	...	௨௩௫.
௪0௧.	“பொன்னோடைப் சாயா”	...	...	...	௩.
௪௧0.	“நும்ம னோருமற் வலர் மாதோ”	...	...	...	௨௧0.
௪௧௨.	“சேழற் பன்றி”	...	...	...	௧௫௨.
”	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	...	...	...	௧௧.
”	“பொன்னோடைப் யானை”	...	...	...	௩.
௪௧௩.	“பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்”	...	...	...	௩௨௪.
”	“மன்ற வேம்பி மலைந்து”	...	...	...	௭௧.
௪௧௪.	“என்போற் புறக”	...	...	...	௮௩.
”	“நும்ம னோரு யின்”	...	...	...	௨௧0.
௪௧௫.	“வென்வே லண்ணற் காணு வுங்கே”	...	...	...	௧௪௧.
”	“நெல்லரி தொழுவர் கின்”	...	...	...	௩௭௧.
௪௪௩.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே”	...	...	...	௨௪௧.
௪௪௫.	“ஈயென விரத்தலோ வரிதே நீயது”	...	...	...	௧௫௪.
”	“சிறியகட் மன்னே”	...	...	...	௨௩௫.
”	“இவற்கித் துண்மதி கள்ளே”	...	...	...	௨௯0.
௪௪௬.	“நின்னது தாவென மென்கோ”	...	...	...	௧௩௬.
௪௫௫.	“கண்ணி னேறே”	...	...	...	௧.
”	“ஈரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்”	...	...	...	௧௮0.
”	“இழிபி ரப்பினோ லீயப் மிசையும்”	...	...	...	௩௬௩.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சுருடு.	“நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய”	...	...	...	கக.
சுடுவ.	“வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந்”	...	...	...	உ௦க.
”	“தூங்குந்துபாயுந்து”	...	...	...	உச.
சுசுந.	“இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே”	...	...	...	கந.
”	“முரசு முழங்கு.....பெரும”	...	...	...	நடு.

௩.—பொருளதிகாரம்.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உசு.	“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்”	...	...	ந௦டு.
ந௦.	“நெடுங்கை [இருங்கோ] வேண்மாபிடவூர்”	...	...	நகடு.
”	“பகடுபுரத் தருநர் பார மோம்பி.....யாயின்”	...	...	நடு.
டுசு.	(முற்றம்) “முட்காற் காணாவெய் யோனே”	...	...	உடுஅ.
டுடு.	“முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	...	...	கடுஅ.
டுவ.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களு.....மறத்தின்”	...	...	க.
டுஅ.	” “நறவுந் தொடுமின்சாயலரே”	...	...	உசுஉ.
சு௦.	“எற்றுவல னுயரியமுளவோ நினக்கே”	...	...	டுசு.
”	” “பொன்வார்புறக்கொடுத் தணவே”	...	...	ந௦அ.
”	” “கள்ளின் வாழ்த்திக்.....முறவே”	...	...	நகசு.
”	” “வெருக்குவிடை யன்னதுணையே”	...	...	நஉச.
”	” “ஏறுடைப் பெருநிணாலோயே”	...	...	உடுக.
”	” “வளரத் தொடி.....மிசை யதுவே”	...	...	உசு௦.
”	” “பெருங்களிற் றடி.....மகன்”	...	...	உசுந.
”	” “அத்த ணீணியபொருளே”	...	...	நகந.
”	” “பெருநீர் மேவற்மோர்க்கே”	...	...	உசுஎ.
”	” “கெடுக சிந்தை கடி திவ டுணிவே”	...	...	உஎக.
”	” “அந்தோ வெந்தை”	...	...	உசுக.
”	” “ஊர்நனி யிறந்தசெலவே”	...	...	உசுடு.
”	” “இல்லடு கள்ளிமூரே”	...	...	நஉக.
”	” “பெருங்களிற் றடியில்”	...	...	உசுந.
”	” “பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை”	...	...	உசுச.
சுந.	” “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்”	...	...	நக.
”	” “வினைமாட்சியரூணே”	...	...	கசு.
”	” “களிறுக்கடைஇயதாட்கையால்”	...	...	எ.
”	” “சிறுஅர் துடியர்.....மலைத் தனனே”	...	...	உகக.
”	” “துடியெறியும் புலைய.....வரவே”	...	...	உஅஎ.
”	” “பல்சான் நீரே.....வேலே”	...	...	ந௦க.

தூதர்
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

கூகூ.	(முற்றம்)	“வேந்துடைத் தானை.....யோனே”		16/100
”		“வருகதில் வல்லே”		24/100
”	”	“வெள்ளைவெள் யாட்டு.....திலதே”		24/100
”		“நீயே, புறவி னல்லல்வும்”		10/100
”		“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து”		10/100
கூசூ.		“பிணங்குகதிர்மன்னன்”		10/100
கூஎ.		“கழிந்தது பொழிந்தென”		20/100
”		“ஆளு வீணை யடுபோ”		10/100
”	”	“அடுகை யாயினுதக வுடைத்தே”		10/100
”	”	“வயலக் கொடியிகளைத் தனவே”		10/100
”	”	“அளிதோ தானே... யும்மே”		10/100
”	”	“வருகதில்நகுமே”		24/100
கூஅ.	”	“மணிதுணர்நினதே”		24/100
”	”	“பிறர்வேல்னாதே”		10/100
”		“மதியேர் வெண்குடை”		10/100
எக.		“நெடுவேல்மோர்க்கே”		20/100
எஉ.	”	“வெண்குடை மதி.....பிறரே”		20/100
”	”	“நறுவினா.....தானாயினே”		24/100
”	”	“கோட்டங்வருமே”		24/100
”	”	“மாவா ராதே.....மாவே”		24/100
”	”	“பருத்தி வேலிச்றவ்வே”		20/100
”		“நிலம்பிறக் கிடுவது போல்”		10/100
”		“நிரப்பாது கொடுக்கும்”		10/100
”	”	“இவற்றித்.....வேலே”		20/100
”	”	“நீலக் கச்சை.....கொண்டனனே”		24/100
”	”	“வருதார் தாங்.....புகழே”		10/100
எடு.	”	“நன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை.....யானே”		10/100
”		“நளிகட விருங்குட்டத்து”		20/100
”	”	“கடுங்கண்ண கொல்களிறுறன்”		10/100
”	”	“உற்றழி யுதவியுபடுமே”		20/100
”	”	“ஒவத் தன்னவோனே”		20/100
”	”	“இன்கடுங் கள்ளி.....நிலையே”		10/100
எகூ.	[உணர் நடை]	“சுருவேண்மானிடந்தழந்தட்ட”		10/100
”	(முற்றம்)	“இருப்புமுகஞ்.....யோயே”		10/100
”		“நளிகட விருங்குட்டத்து”		20/100
”		“களிற்றுக்கோட்டன்.....கிழ வோயே”		10/100
”		“இரும்புமுகஞ் சிதைய.....ணதுவே”		10/100
”	”	“இவ்வே, பீலி யணிந்து”		10/100
”		“எருது காணுது நிஎன்னே”		10/100
”	”			10/100

சுந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௬.	“களம்புக லோம்புமின்”	௮௪.
”	(முற்றம்) “பருகி குழந்தடோரே” ..	௬௫௮.
”	” “மன்னு வுலகத்தகண்டே” ..	௧௬௫.
”	” “படைப்புப் பலபடை..... நாளே” ..	௧௮௮.
௪௮.	” “மயங்கிருங் னேரே” ..	௬௬௫.
௪௯.	” “பல்சான் றீரே..... ததுவே” ..	௧௬௫.
”	” “இருங்கட லுடுத்த”	௬௬௬.
”	” “இனியினந் திரக்க மா.....மக்கே” ..	௨௪௬.
”	” “சிறியகட் பெறினே.....தானிற்கு மன்னே” ..	௨௬௫.
”	” “பாடுநர்க் கீத்தனெனவே” ..	௨௨௧.
”	” “செற்றன் றுயினும்”	௨௨௨.
”	” “மெல்ல வந்தேரே” ..	௪௬.
”	” “நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூழநர்” ...	௪௨.
”	” “மடங்கலிற் சினைஇ”	௪௧.
”	” “நீங்கனி யிரவ.....புண்ணே” ..	௨௮௧.
”	” “துதிவேல்ர்க்கே” ..	௬௪௬.
”	” “கனிற்னைப்பக் கலங்கினகா..... லாரே” ..	௬௪௫.
”	” “மீனாண் கொக்கி” (இப்பாடல் புறநானூற்றில் அதப்பட்டிலது.)	
”	” “கதிர்துக் காரற் கீழ்ச்சேற்ற”	௨௪௬.
”	” “குழவி யிறப்பினுதானே” ..	௪௪.
”	” “இனையரு முதிய.....ளிய டானே” ..	௨௫௪.
”	” “யாங்குப்பெரி தாய்..... பண்பே” ..	௨௪௫.
”	” “அளிய தாமேபுல்லா யினவே” ..	௨௪௮.
”	” “பல்சான் றீரே... ..ரற்றே”	௨௪௬.
”	” “நரம்பெழுந் துல..... தனனே” ..	௨௪௮.
”	” “சுன்றுபுந் தருதல்”	௬௧௨.
”	” “களரி பரந்துபறி யாதே” ..	௬௫௬.
௮௧.	” “செயிந்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்” ..	௬.
௮௨.	” “வரைபுணையுதெனவே” ..	௬௮.
”	” “உண்டா லம்மலிவ்யானே” ..	௧௮௨.
”	” “நிலமிசை வாழநர்”	௪௬.
௮௬.	” “அடிபுனை தொடு.....மைபுலாரே” ..	௮௬.
௮௯.	” “ஆவஞ் சேர்ந்தவழங்கவுய்” ..	௧௪.
”	” “வெயின்மறைக்லெனவே” ..	௬௦.
”	” “நீயேயலங்குணைப்மாதோ” ..	௪.
”	” “மன்னர், மலைத்தல்மார்ப்” ..	௧௦.
௮௯.	” “வல்லா ராயினும்.....னும்” ...	௫௪.
”	” “காலனாங் காலை”	௪௧.

தந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

கூ0.	(முற்றம்)	“தடவநிலைப்கடனே” ..		கச0.
”	”	“பாரிபாரிபுரப் பதுவே” ..		க0௭.
”	”	“ஒல்லுவ தொல்லுகானே” ..		க௯௬.
”	”	“களங்கனி யன்னலாதே” ..		க2௭.
”	”	“மாசற விசித்தசெயலே” ..		௫0.
”	”	“முரசுகடிப்வேலே” ..		க௫௮.
”	”	“இன்று செவினுந்ழியவே” ..		க௭௧.
”	”	“இம்மைச்வண் மையே” ..		க௬௪.
”	”	“வாயி லோயேசோறே” ..		௨0௬.
”	”	“எருமை யன்னகுரைத்தே” ..		௫.
”	”	“காய்நெல்கெடுமே” ..		க௮௫.
”	”	“வடாஅது பணியானே” ..		௬.
”	”	“அருளா யாதரானே” ..		க௪௮.
”	”	“கன்முணு யருவி” ..		க௪௭.
கூ௧	”	“பாணன குடியவண் மையே” ..		க௪௧.
”	”	“சிலைபுலா நிமிர்ந்தட்டே” ..		௬௯௮.
”	”	“சேயிழை பெறுகுவைசெவினே” ..		க0௫.
”	”	“மெல்லியல்செவியிற்” ..		க௬௬.
”	”	“ஞாயிறு சுமந்தவளவ” ..		௬௫.
”	”	“கவிந்தோ ருழித்தநல்லெயில்” ..		க௫.
”	”	“வீயாச சிறப்பின்நட்ட” ..		க௫.
”	”	“ஆங்கனி மறதோயே” ..		க௬௪.
”	”	“மதியேர் வெண்குடைகடையே” ..		௬௯௨.
”	”	“நல்யா ழாருளிவரறகே” ..		௬௪.
”	”	“ஊனு மூனுமகனே” ..		௬௮௧.
”	”	“குன்றமலைவீழினே” ..		௨0௮.
”	”	“தென்பரதவர்றலையே” ..		௬௭௮.
”	”	“ஒருகிசை யொருமாட்டே” ..		க2௧.
”	”	“இரவலர் புரவலையானே” ..		௬௯௨.
”	”	“நெழும் வீழ்த்தபகழி” ..		௬௫௨.
”	”	“நின்னாந்வளனே” ..		௬௬௬.
”	”	“புதுப்புள்வரினும் பழம்புட்போகினும்” ..		௨0.
”	[உணர்நடை]	“கெல்லரிபு ிருந்தொழுவா” ..		௨௪.
”	”	“ஆடிய லழற்யோனே” ..		௨௨௬.
”	(முற்றம்)	“இருமுந்நீர்சும்மே” ..		௨0.
”	”	“மண்டிணிக்தன்றே” ..		௨.
”	”	“காலனுங் காலம்” ..		௪௧.
”	”	“என்னைக் கூரிஃயானும்” ..		௮௫.
௨௪௬.	”	“என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய” ..		௨௮0.
”	”	“” ..		௫0

தூதிர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உ௪௪.	“வரை புறாயு மழகளிற் றின்மிசை”	...	...	௩௮.
”	“வெறுத்த கேள்விகபிலன்”	...	...	௩௯.
உ௩௨.	“நகுதக் கனரே.....கூறநர்”	...	...	௪௨.
உ௩௯.	“மெழுது மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	...	...	உ௪௬.
”	“ஐயோ வெனின் யான் பலியஞ் சுவல்”	...	...	உ௩௩.
”	“இல்வழங்குமுன்னே”	...	...	உ௩௨.
”	“இல்லி தூர்ந்தருமண”	...	...	௪௬.
”	“இன்ன விறலுபறந்தலை”	...	...	௪௬.
உ௩௪.	“தொடித்தலைவெமக்கே”	...	...	உ௪௬.
”	“வலியரெனமீச்சுறலன்”	...	...	உ௩௬.
உ௩௩.	“எருமை யன்னபெரும”	...	...	௩.
”	“கிண்கிணிகழி மெட்டி”	...	...	௪௪.
உ௩௪.	“தன்னகம் புக்க... ..மருக”	...	...	௪௬.
”	“பல்லிருங் கூந்தன்வெண் ழரே”	...	...	௪௬.
உ௩௮.	“மண்டமர்க் குடைந்தனகிளைஇ”	...	...	உ௪௮.
”	“வரியயம் பொருதமாளுது கினனே”	...	...	௪௦௦.
”	“உறுதுப் பஞ்சாவேந்தரை”	...	...	௪௨.
”	“கெருப்புச்சின்ந் தணி.....குறை”	...	...	௪௨௩.
உ௪௦.	“உறையுன் முனியுமவன் செல்லு மூரே”	...	...	௪௬.
உ௪௬.	“மாரி யன்னசெனமே”	...	...	௪௬௬.
”	”	...	...	”
உ௪௬.	“ஓவத் தன்ன.....வரைப்பின்”	...	...	உ௩௬.
உ௮௬.	“வரைபுறாயு மழகளிற்றின்மிசை”	...	...	௩௮.
உ௮௮.	“மாரி யன்ன வண்மை”	...	...	௪௬௬.
உ௮௬.	“விண் பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி”	...	...	௪௬.
உ௬௪.	“கூற்றுவெகுண்கிளையே”	...	...	௪௨.
உ௬௩.	(முற்றம்) “சாறுதலைக்கொபோரே”	...	...	௮௨.
”	“உழுத நோன்பக டழிகின் ழுங்கு”	...	...	௪௨௩.
”	“மருந்துகொண மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி”	...	...	௪௮௦.
௬௦௬.	“வன்புலக் கேளீர்க்குபொருந்”	...	...	௪௨.
௬௦௪.	“நையங் காவலர்.....கதிர் விரித்தே”	...	...	௮.
”	“உளர்க்குறு மாக்கள்.....வெமக்கே”	...	...	௬௪.
௬௦௬.	“பாரிபாரி யென்று.....புலவர்”	...	...	௪௦௪.
௬௧௨.	“பேரு ரட்ட கன்.....னின்னே”	...	...	௬௦௦.
௬௨௬.	“ஒங்குமலைப் பெருவிற்கொளீஇ”	...	...	௩௩.
”	“உவவுமதி யுருவி னோக்கல் வெண்குடை”	...	...	௬.
”	“நிலவுமணல் வியன்கானல்”	...	...	௪௪.
௬௬௮.	“அகல்வயன்கானல்”	...	...	”
”	“மண்டிணிந்தவிசம்பும்”	...	...	௨.

நூல்திரை
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

ககஅ.	“மண்டிணிந்த நீரும்”	...	...	உ.
ககஉ.	“இமிழ்கடல் காணத்த”	...	...	கக.
ககரு.	“வான்வலந்தர போன்றை”	...	...	ச.
”	“களிதே, போன்றை”	...	...	”
ககஉ.	“உவவு மதியருவி குடை”	...	...	க.
கக௦.	“பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்”	...	...	உ.
ககக.	“சிறைசேற் றுனு மன்னே”	...	...	உகரு.
ககஎ. } ககஏ. }	“நீரற வறியா தோற்கே”	...	...	க.
”	“கரந்த நாறுந் மன்னே”	...	...	உகரு.
”	“பெரியகட் பெறினே”	...	...	”
”	“உப்பிலாஅ வவிப் நோக்காது”	...	...	கக/க.
”	“உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்”	...	...	”
ககக.	“மாக்கட எரிவந்தெழு நாடே”	...	...	ச.
”	“அனையை யாகண் மாறே”	...	...	”
”	“இழைபெற்ற பெற்றிசினே”	...	...	கக.
ககரு.	“நரந்த நாறுந் மன்னே”	...	...	உகரு.
ச௦௦.	“கோதை மார்பிற் யானும்”	...	...	சஅ.
ச௦உ.	“உவவமதி நிழற்ற”	...	...	க.
சஉச. (முற்றம்)	“இருங்கட லுடுத்த ஹந்தே”	...	...	கக/க.
சஉக.	“வடாது வடக்கும்”	...	...	க.
சகஅ.	“இன்முள னாய் கடப்பே”	...	...	ருக.
சஉ௦.	“அறவை யாய் னி காலே”	...	...	சச.
சகக.	“என்னை, புற்கையுண்டும்பெருந்தோளன்னே”	...	...	அச.
ருஉஎ.	“பெரியகட் பெறினே”	...	...	உகக.
ருகக.	“மாவா ராதே மாவா ராதே”	...	...	உகக.
உகஅ.	“முன்னே செய்ந் ஹந்தே”	...	...	கக/க.
ருச௦.	“சுறியகட் பெறினே”	...	...	உகக.
ருகக.	“காவல், குழவி னோம்புகி”	...	...	ரு.
சகஅ. } சகக. }	“நாகின வரை புகடும்”	...	...	உகக.
சகஉ.	“கான வாரண மீ யோரே”	...	...	ருஉ.
• ௨ •	“வெருக்குவிடை கயந்தலை”	...	...	கஉச.
சகஅ.	“அடுகாண் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய”	...	...	உச.
சகஉ.	“இரும்பினை வெ னல்லன்”	...	...	சரு.
	“பனைதூகும் பன்ன வராலோடு”	...	...	உசக.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧௫௫.	“சிறியிலை வெதிரி னெல்வினை யும்மே”	...	...	...	௧௦௫.
௧௭௬.	(முற்றும்) “நானன்று போகி.....பாடி யோரே”	...	...	...	௧௨௪.
௧௮௬.	“கறைமிட நணியலு மணிந்தன் தக்கரை”	...	...	...	௧
௨௨௬.	“வாள்போழ்த் திட்ட”	...	...	...	௨௪௪.
”	“நீள்கழல் மறவர்”	...	...	...	௨௪௬.
௨௪௪.	“துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்”	...	...	...	௨௪௪.
௨௪௬.	“அலங்குழைப் புரவி..... நிலந்தலைக் கொண்ட”	...	...	...	௨
”	“பல்சான் நீரே.....பல்சான் நீரே”	...	...	...	௧௪௫.
”	“அறனே மற்றிது..... ஆர்வலர் முகத்தே”	...	...	...	௧௨.
௨௬௭.	“தூங்குகையா மருப்பின”	...	...	...	௨௨௨.
௩௦௨.	“உறைப்புழி யோலை போல”	...	...	...	௨௪௫.
௩௦௭.	“வாயி லோயே”	...	...	...	௨௦௩.
௩௦௯.	“பல்சான் நீரே”	...	...	...	௧௬௫.
௩௨௬.	“மாற்றருத் துப்பின் மாற்றோ பாசறையுள்ள”	...	...	...	௩௦௩.
௩௨௭.	“பெரிய வேதகிணுஞ் ரெமரெ”	...	...	...	௩௬௫.
௩௩௮.	“மன்னிய பெருமகீ நிலமிசை யானே”	...	...	...	௪௪.
௩௪௬.	“நெல்லரியுமிருந்தொழுவர் றினா மிசைப்பாயுந்து”	...	...	...	௨௨.
௩௪௬.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	...	...	...	௩௬௫.
௩௪௪.	“ஐவரொடு சினைது கொண்ட”	...	...	...	௨.
”	“புலராப் பச்சிலை யிடையிடு தொடுத்த”	...	...	...	௩௪.
”	“படுமகன் கிடக்கை துவந் தனளே”	...	...	...	௨௭௫.
௩௫௬.	“முகந்தனர் கொடுப்ப”	...	...	...	௩௪௬.
”	“நிலமிசைப் புரளுந் துயிர்த்து”	...	...	...	௪௪.
”	“நீர்வார் கண்ணேந் பழிச்சி”	...	...	...	௧௧௩.
௩௫௬.	“பெருஞ்சோற்று மிகுபதம்தோய்”	...	...	...	௨.
”	“படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளை”	...	...	...	௧௬௪.
௩௫௫.	“நானன்று போகிப் கொள”	...	...	...	௧௨௪.
௩௬௦.	“அலங்குழைப் புரவிசினைது”	...	...	...	௨.
௩௭௮.	“நசைதர வந்தோர் பெரும”	...	...	...	௧௫.
”	“துடியன் பாணன்குடியு மில்லை”	...	...	...	௩௫௫.
௩௯௦.	“மாமறுத்த மலர்மாடி”	...	...	...	௭.
௪௦௧.	“பொற்கோட் டிமயமும் போன்றே”	...	...	...	௨.
”	“வேளிற் கோங்கின்டன்ன”	...	...	...	௩௨௬.
”	“செஞ்ஞாயிற்று ணிலவு..... வேண்டினும்”	...	...	...	௩௮.
௪௦௬.	“கவிசெந் தாழிக்கூடி”	...	...	...	௨௩௮.
௪௧௦.	“துஞ்சாக் கண்ண தரசே”	...	...	...	௩௬.

சூத்திர
வெண்.

புறப்பாட்டினர்
எனார்.

சுஉ௦.	“வருகதில்”	...	...	...	...	...	2-௮௮
சுஉ௧.	“கெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமென்ப பாய்ந்து”	...	...	...	...	...	2-௮௯
சுஉ௨.	“சிறியகட் பெறினே..... மன்னே”	...	...	...	...	...	2-௯௦
சுஉ௩.	“அது பெறலறுங் குறாத்தே”	...	...	...	...	...	௨
சு௩௩.	“நனிபே தையே..... கூற்றா”	...	...	...	...	...	2-௨௭
சு௩௪.	“எம்மம்பு கடிவிடுத மின்”	...	...	...	...	...	௩
சு௩௮.	“ஒருவன், செய்கன்றி கொன்..... டின்னே”	...	...	...	...	...	௩௮
சு௩௯.	“முழங்கு முந்நீர் வனினு”	...	...	...	...	...	௪௩
”	“இமிழ்கடல் வனைஇய.... சிடக்கை	...	...	...	...	...	௪௩௯
”	“சிலைத்தார் முரசன் கறங்க”	...	...	...	...	...	௪௪௦

பத்துப்பாட்டு ⑥

நச்சினர்க்கியநா.

பக்கம். வி.

အပြုအမူကို ရှေ့
ငြိမ်းစေ

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

உக. கரு. “நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நீரமருன்” .. சந.
கடு. கடு. “நின், கூர்நல் லம்பிற்..... கூளியர்” உந.

உ.—பொருநராற்றுப்படை.

① கூ. ௨௬. “தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேழல்” கூ. ௨.

நு.—சிறுபாணாற்றுப்படை.

கூக. கூ., “மகளிர் மலைத்த.....சிலைத்தார் மார்பு” ... க().

சு.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

கக(), கக. “இலசெவீத் தாகிய கேள்வி நொந்து” கூட.

சா.—மதுரைக்காஞ்சி.

கக0. கூ. “தென்பரதவர் மிடல்சாய - வடவடுகர் வாளோட்டிய” கூவு.

கூ.—பட்டினப்பாலை.

நகடு. உசு. “கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக் -
குடிபுழி தூற்றுக் கோலே னாகு” எஉ.

புறத்திரட்டு.

புறப்பாட்டின்
எண்.

(முற்றம்.)

“கண்ணி கார்நறங் தோற்கே”	...	...	க.
“செய்குவங் கொல்.....தலையே”	...	...	உகச.
“யாண்டுபல வா.....வாமுமூரே”	...	...	ககக.
“படைப்புப் பலப.....நாளே”	...	...	கஅஅ.
“ஆன்முலை யறத்த வறனி... .. பலவே”	...	...	கச.
“தென்கடல் வளாகம்	...	...	கஅக.
“பருதி சூழ்ந்தவிப்	...	...	கஅஅ.
“கறங்குவென்	...	...	உருஉ.
“இனிநினைந் திரக்.....வெமக்கே”	...	...	உசக.
“மயங்கிருங் கருவிய.....னோரே”	...	...	ககக.
“ஒரி நெய்தல்	...	...	ககச.
“யாது மூரே யாவருங்	...	...	ககஉ.
“நெல்லு முயிரன்றே	...	...	கஅச.
“கால்பார் கோத்து.....தருமே”	...	...	கஅரு.
“மூத்தோர் மூத்தோர்.....திருவே”	...	...	எரு.
“உற்றழி யுதவியும்.....படுமே”	...	...	கஅக.
“பல்சான் நீ.....கயன்முள்	...	...	ககரு.
“எருமை யன்ன	...	...	ரு.
“சேற்றுவளர் தாமரை	...	...	உஎ.
“ஒருகிசை யொருவனை	...	...	கஉக.
“நீயே, பிறரோம் புற்ற.....வோயே”	...	...	ச௦.
“இருமுந்நீர்	...	...	உ௦.
“காய்கெல் லறத்து	...	...	கஅச.
“விளைபதச் சீறி.....சியரோ”	...	...	கக௦.
“இவ்வே, பீலி யணி.....வேலே”	...	...	கரு.
“இரும்புனை வெண்.....விகலே”	...	...	சரு.
“வயலைக் கொடி.....களைந்தனவே”	...	...	கருரு.
“இரும்பிழத் தொழுதி.....காணுங் காலே”	...	...	சச.
“அடுகை யாயினு.....தக வுடைத்தே”	...	...	ககச.
“பலர்க்குநிழ.....செவீனே”	...	...	உஉக.
“பொன்னுந் துகிரு	...	...	உகஅ.
“நாடா கொன்றோ.....நிலனே”	...	...	கஅஎ.
“உண்டா லம்ம.....ருண்மை யானே”	...	...	கஅஉ.
“ஆடுகளி மறந்த.....தோயே”	...	...	ககச.
“பயங்கெழு மா.....கூர் மையே”	...	...	உகச.

பிரயோக விளக்கம்.

யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

அந்

[பாடபேதங்கள் மிக அதிகமாகவுள்ளன]

குத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

[தனையோத்து.]

ந. “திரியாச் சுற்றமொடு..... விளங்கு” ௨.

[அடியோத்து.]

எ. (முழுதும்) “இருங்கடற் றூனையொடு.....தறந்தே” ... ௩௪௩.

[செய்யுளியலோத்து.]

சுப. (முழுதும்) “சிறியகட் பெறினே... .. தவப் பலவே” .. ௨௬௫.
,, ,, “தொடியுடையதலையே” ௨௬௬.

[ஒழியியலோத்து.]

க. “மாலழங்கலின் மயங்குற்றன, வழி” ௩௪௫.
,, “கலங்கழாஅலிற் றுறை கலக்காணாதே” ௩
,, “வடாஅதுகீழும்” ௩௪.
உ. “சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே” ௨௬௫.

பிழைத்திருத்தம்.

புறநானூறு.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௩	வருவதை	வருவாது
௪	௪	கக வருகுவர் ; அவர்	வருகுவர் ; அங்ஙனம் வருவது அவர்
௬	௬	ச வருவது	வருவர் ; அது
௭	௭	கஉ கழனிங்கிய அவை	கழனிங்கியவை
௪	௪	உரு நீயோ	நீயோ
௬	௬	கரு மன்னுக	மன்னிய
௧௩	௧௩	க பொருளை	பொருளை
௪	௪	உ௦ யையமுடைய	யையமுடைய
௧௮	௧௮	கச அமைந்த	அமைத்த
௧௯	௧௯	க௦ ஒன்றா	ஒன்றா
௪	௪	உ௦ மண்கலைமுழ	மண்கலைமுழ
௪	௪	க பொய்	போய்
௪	௪	உ௬ பல்பரிசை	பல்பரிசை
௪	௪	க௮ கொளி	கோளி
௨௪	௨௪	க வேளி	வேளி
௨௩	௨௩	க௭ கேட்பாயாக; இப்பொழுது,	கேட்பாயாக, இப்பொழுது ;
௨௭	௨௭	க௦ னோடியென	னோடியவென
௩௧	௩௧	உ௧ நிலைவழங்க	நிலைவழங்க
௩௩	௩௩	க௩ தான்	தான்,
௪	௪	க௦ வேற்	வேல்
௩௬	௩௬	கஉ ஆதலான்,	ஆதலான் ;
௪௧	௪௧	க௬ ஆங்கு - அசை	ஆங்க - அசை.
௪௩	௪௩	உ௪ வாரீர் ; பரிசின்மாக்கன்,	வாரீர்பரிசின்மாக்கன்
௪௩	௪௩	ச செம்மறி	செம்மறி
௩௧	௩௧	உ௩ நிலவு	ணிலவு
௩௬	௩௬	கஉ மிளர்	மிளர்
௪௦	௪௦	௩௩ படர்ந்து	படர்ந்து
௪௪	௪௪	க௦ மோச	மோச
௪	௪	க௧	௪
௬௩	௬௩	௧௭ கொடாராயின்	கொடாமையின்
௬௬	௬௬	௧ புகையிற்	புகையின்
௬௬	௬௬	௧௧ மாண்ட	மாண்ட
௪	௪	௨௩ வந்திப்	வந்திகைப்
௭௨	௭௨	௩ பிறர்	நீயே, பிறர்
௪	௪	௬ செகுப்ப	செகுக்க
௭௪	௭௪	௩௩ ஒருவீர்	ஒருவீர்
௭௬	௭௬	௩௩ வந்திகை	வந்திகை

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
அ.உ.	உ.௦	உயாந்த	உயாந்த
அ.ரு.	௩.௫	பாணன்	பண்ணன்
அ.சு.	௧௧	புடைப	புடைய
அ.	௩௩	பிரிக	பிரிசு
அ.எ.	௨.௦	புழை	புகழை
அ.அ.	௩௬	சுற்றமுதலாயினாரென	சுற்றமுதலாயினார்
உ.௦	௨.௪	மின்மையின்	மில்லையென்று கூறினமையின்
௩.௩	௩.௨	முமொன	முமொன்
௧.௦.௧	௨.௭	மல	பல
௧.௦.௨	௨.௮	அவர்வாளாற்	அவர் வாளாற்
௧.௦.௪	௩	கங்குலையிழுமிருந்து	கங்கும் துணியும்முமிருந்து
௧.௧.௦	௨.௮	டெழு	டெரி
௧.௧.௨	௩	தாடெ	தாட்டெ
௧.௧.௪	௩.௪	காஞ்சி	கொஞ்சி
௧.௧.௫	௧.௦	பரிசை	பரிசை.
அ.	௨.௨	காணையென்	காணென்
௧.௧.௩	௨.௫	வாகி	வாக
௧.௧.௬	௨.௧	மையின்	மையும்மீன்
௧.௨.௪	௧.௪	சைப்பிறந்த	சைப்பரந்த
அ.	௨.௦	பிறா	பிற
௧.௨.௬	௩	ஆணத்தொகை	ஆணத்தொகைபோல
அ.	௧.௦	மணிக்கொடும் புணையின்	மணிக்கொடும் புணையின்னுட்
		னாட்	
௧.௩.௨	௩.௪	தன்மையவாக	தன்மையவாக
௧.௩.௫	௨	நீவாழியின் நந்தை	நீவாழியர் நின்றந்தை
அ.	௧.௭	கோடைக்கட்கா	கோடைக்கட்கா
௧.௩.௬	௧.௧	கும்காலை	கும்காலை
௧.௩.௮	௧.௫	னெம், எந்நாளும்;	னெம்; எந்நாளும்
௧.௪.௦	௧.௨	யாத	யாக
௧.௪.௩	௨.௪	வச்சிர	விச்சி
அ.	௨.௫	அ.	அ.
௧.௪.௦	௧.௦	மோச	மோசி
அ.	௧.௭	தாமரையினும்	தாராயாயினும்.
௧.௪.௪	௭	லலுவா	வருவா
அ.	௧.௫	பலப்புலந்து	பலப்புலந்து
௧.௫.௮	௧.௭	சாந்தருந்து	சாந்தருந்திப்
அ.	௩.௫	கரியசுரத்	கரிய அச்சுரத்
௧.௬.௦	௧.௩	மன்	பன்
௧.௬.௪	௨.௬	சேறவிற்பின	சேறவிற் குறைந்தபின
௧.௬.௫	௩	யமானல்	யமானல்
௧.௬.௧	௨.௬	அறிவுடை	பாண்டியன் அறிவுடை
௧.௬.௫	௩.௦	யாங்	யாங்
௧.௬.௭	௩.௦	தான், நிச்சிதமாக	தான் நிச்சிதமாக,
௧.௬.௯	௩	செலிவு	செலவிவு
௧.௬.௨	௧.௭	வேல்	வேற்
௧.௬.௫	௩.௨	தளிர்	தளிர்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௬௫	௩௪	கெடுத்த	கெடுத்த
௧௬௬	௨௫	ரெதிர்ப்புக	ரெதிர்ப்புக
௧௬௭	௬	னுயர்	னுயர்
”	௨௮	முழுத்த	முழுத்த
௨௦௩	௧௩	யளாய்	யளாய்
௨௦௪	௧௮	யேறு	யேறு,
”	௩௪	லென், காண்	லென்கிய காண்
௨௦௭	”	வப்ப	வப்ப
”	௩௪	தம்	தம்
௨௦௮	௧௬	யிர்கொ	யிர்கொ
”	௨௬	குத்து	குற்று
௨௧௦	௧௭	அரசு	அரசு
௨௧௧	௩௫	இறந்தென்.....போகியென்	இறந்தவென்.....போகியவென்
௨௧௨	௨௧	யறிந்தநிச்சயமாக	நிச்சயமாகவறிந்த
௨௧௩	௨௫	கிய ஒருகி	கிய நிரண்டனுள் ஒருகி
”	௨௭	பட்டவெ	பட்டவெ
௨௨௧	௩௩	யானை	யானை
௨௨௨	௧௭	வழிமக	வழிவான்மக
௨௨௩	௩௭	மன்னை	மன்னை
௨௨௪	௨௪	தனன்	தனன், ஆங்குச்
௨௨௫	௩௧	பாடுதோன்ற	பாடு
”	”	வெளிப்பட்ட	வெளிப்பட
௨௩௦	௨௪	துமென்	துமென்
௨௩௩	௭	தூர்க்கும்	தூர்க்கும்
”	௨௨	எக்	ஒக்
௨௩௪	௧௪	சேர்கோ	சேர்கோ
௨௩௫	௧௧	குச்சிற்	குச்சுப்
௨௪௦	௨௫	தலைகரந்	தலைக்கரந்
௨௪௧	௩	தலைக	தலைக்க
*௨௪௭	௧௦	தோயன்றி	தோன்றி
௨௪௯	௩௨	பெண்டின	பெண்டின்
௨௫௮	௧௨	லா	லாய்
”	௧௩	யே	தெருகெல்லென்யோறித்தோன்றம்பி
”	௧௪	கற்பெய்	யகற்பெய்
௨௬௬	௧௭	வான்	வான்
”	௧௯	யாவேலொன்னா.....	ப் பறியா வேலோ னாரே,
௨௭௧	௨௪	வினல்லது	கல்லே பரவி னல்லது
௨௭௨	௫	பி னாயே.	பி னாயே.
௨௭௩	௬	ணங்குகலன	ணங்குன
௨௮௦	௩௧	காதல	நெஞ்சமர்காதல
”	௩௪	ம.....	மன்பதைத் கெல்லாந்தானாய்த்
௨௮௧	௨௦	மிகை	மிகை
௨௮௨	௨௮	மாரண	மாரண

* ௨௪௮ - முதல் ௨௮௦ - இறுதியாகவுள்ள பக்கங்களின் தலைப்பிலுள்ள ‘புற நானுறுமூலமுமாயும்’ என்பதைப் புறநானுறுமூலமெனத் திருத்திக்கொள்க.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உகக	க	தரு	தரு
உகஉ	உஅ	குடுருபு	குடுதருபு
௩௦௩	க௩	கோழிக்க	கோழிக்
௩௧௦	உக	கின்ளி	கின்ளி

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

உ ௨க மினை முனை

துறை விளக்கம்.

க	க.அ	படுத்தின்	படுத்தன்
௩	க௩	ருமுறை	றுமுறை
௪	௩	விம்மு	வெம்மு
௫	௫	இம்ம	அம்ம

துறைக்குறிப்பு

அ	௨௦	இயல்புங்க	இயல்புக்
௩	௩௩	இன்மையின்	இல்லையென்று கூறினமையின்

அரும்பதவகராதி.

கரு	௫	காண்	காண்
௨௦	௫	ன்வா	ன்யா
௨௨	௨௩	பவரோ	பவரோ
௨௪	௩௫	தே	தை
௩	௫	வல் ஏ	வலே
௩௦	௨௧	முக்கா	முடிக்கா
௩௨	௩	இளம்	இளம்
௩௩	௧௩	பண்பல	புன்பல
௩	௫	கழி	குழி
௩௩	௧௫	மழு	மறு
௩	௨௧	தெரு	தெறி
௩௩	௩௩	கின்றது.	கின்றதென்பர்.
௫	௨௧	மொக்கி	முக்கி

இராசாங்கத்துச் சிலாசாதனபரிசோதகநாள் ஒருவராகிய

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. வெங்கையாவர்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

அதியமான், அதிகமான், அதிகைமான், அதிகர், அதியர் : இவ்வெந்தும், சேரவம்சத்தைச்சேர்ந்த ஓராசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட்பலபேயரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓராசன் புகழ்ச்சோழநாயனருடன் யுத்தஞ்செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறியலாம். சித்தூணாச்சார்ந்த போலுருக்கடுத்த திருமலை என்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டால், அதிகைமான் அதிகன் அல்லது வடமொழியில் உட்கு : என்று கூறப்பட்டுள்ள கோளதேசத்தாசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராஜராஜனென்று மற்றொருபெயருண்டென்பதும் இவன்வம்சத்தில் எழினி அல்லது வடமொழியில் யவந்தா என்ற ஓராசனிருந்தானென்பதும் இராஜராஜனுடைய குமாரனான விடுகாதழகியபெருமான் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட ஊனா ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத்தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது. நெடுஞ்சுடையன் என்று பெயர் பெற்ற பாண்டிய அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் வட்டெழுத்துத் தாம்பிரப் பட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிறைராசனைக் காவிரி வடகரையிலிருக்கும் ஆயிரவேலி அயிரூர் புகழியூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து சயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகால்வளவன் : இப்பெயர் வடமொழியில் கரிகாலா என்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. கரிகாலா என்பது, யானை அல்லது யானைச்சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும். கால்கறுத்திருந்ததனால், இவன் கரிகால்வளவனென்று பெயர்பெற்றனென்று சிலர்கூறுவர். [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில் கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர்; முதல்வன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன்; இரண்டாவ்கரிகாலன், சிறுபிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன்; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்த ராஜராஜசோழனுடைய தலமயன். பொருநராற்றுப்படையில், “தாய்வயிற் றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து” என்று கரிகால்வளவனை ழுடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார்; இதேவிஷயம், பெரிய புராணத்தில் கோச்சேங்கட்சோழநாயனார்புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சோழன்சேங்கனன், கோச்சேங்கட்சோழன் : அறுபத்துமூன்று காயன்மார்களில் ஒருவன்; நன்னிலம் அட்பர் முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிவாலயங்கள், இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கனவழிக்கவிதைபொய்கையுரைசெய்யவுதியன்
கால்வழித்தனையெவட்டியரசிட்டவன்”

என்று கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. திருமங்கைமன்னன் பாடிய பெரியநிருமொழியில் ஆரம்பத்தில் ஆளுந்திருமொழியில் கெங்குனன் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

*தொண்டைமான்: ஒருசோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலாகூறுவர். சோழர் பல்லவர் களைச் சயித்து அவர்களுடையநாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழ ராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டுகொண்டெவந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன். தஞ்சாவூரில் சாமந்தநாராயணவிண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம் என்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக்கிராமத்தில் வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிபட்டர்கள் நூற்றாறுபேர்க்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார்நாயனார்சகோதரருக்கு அநாயக்கோழமஹாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர்கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார்நாயனார்சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது, முற்காலத்திற் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின்பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொருபெயருண்டு.

நடீனன்: இப்பெயரையுடைய சிற்றரசனொருவன், மலைபடுகடாம் என்ற பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன். இவன் ஆண்ட பல்துயர்முகோட்டம் என்றநாடு பட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு ‘ஜில்லா’க்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

வெண்ணி: வெண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படுகின்றது. பெருங்கைமங்கலம், புவனார் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

மீழல்கூற்றம்: இக்கூற்றம், தஞ்சாவூர்ப்பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துஞ்சுவார், தண்டலை என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

முத்தூற்றுக்கூற்றம்: இது திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது; கயலூர் என்ற ஊர் இதைச்சேர்ந்தது.

பொதியின்மலை: இம்மலை போதல என்றும் போதலக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அலலோகத்தேகவரன் என்ற டௌத்தரூனி இம்மலையின்மீது இருந்ததாகச்சொல்வதுண்டு.

* தொண்டைமானென்பதற்குப்பொருள், பெருநீர்ப்பாணத்துப்படையுரையிற் காண்க.

அரசில்: இது சோழநாட்டின் எதிகளுள் ஒன்றன்பெயர். இந்நாதிக்கும் காவிரிக்கும் கடுவிலிருந்தநாட்டுக்கு முற்காலத்தில் உய்யக்கொண்டார் வளநாடு என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது.

குதினாமலை: தென்கன்னட 'ஜில்லா'யில் குதினாமுக்குமலையென்ற ஒருமலையுண்டு.

கானப்பேர்: பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேர் என்ற ஊர் ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றில் பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்த திருக்கானப்பேரீக்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாண்டி என்ற ஊர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாகு என்பவனுடைய சேனாதிபதியின் கைவசத்திற் சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

தகடீர்: இது மைஸூர் இராச்சியத்திலுள்ளது; விடுகாதழகியபெருமாள் என்ற சோனால் ஆளப்பட்டது.

அம்பர்: (அம்பல்) பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அம்பர் என்ற ஊர் அடிக்கடி சொல்லப்படுகின்றது.

ஆழர்: மகாபலிபுரம், ஆழர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த ஆழர்நாட்டிலிருந்ததாக அவ்விடத்துக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெரியவருகிறது.

ஆலங்குடி: இப்பெயரையுடைய ஊரொன்று, சோழநாட்டிலிருக்கின்றது. பழைய கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூரென்பெயர், இரும்புளை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆலூர்: பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு; நீத்தவிறைவனாநாட்டின் உட்பிரிவான ஆலூர்க்கூற்றம், தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. விளத்தூர், இரும்புதல் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

எயில்: காஞ்சீகரம், எயில்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கல்வெட்டுக்களினால் வெளிப்படுகின்றது. தென் ஆர்க்காடு 'ஜில்லா' திண்டிவனம் 'தாலுகா'யில் எயில் என்ற கிராமம் ஒன்றுண்டு.

தபால் ஸுபரிண்டெண்ட்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய
வி சே ட க் கு றி ப் பு.

‘துஞ்சிய’ என்பதற்குப் பொருள்.

- க. காரியாற்றத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.
- உ. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை.
- ங. சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்.
- ச. சோழன் இலவங்கிகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி.
- ஞ. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.
- ட. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்.
- எ. சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.
- அ. பாண்டியன் இலவங்கிகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்.
- ஐ. பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழுதி.
- கௌ. பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன்.
- கக. பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி.

மேற்கூறியதொடர்களிலுள்ள ‘துஞ்சிய’ என்னுஞ்சொல்லின்பொருள் இறந்த வெண்பதே; சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டமுடிவில் ‘அரசுகட்டிவிறந்துஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்’ என்று இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருத்தொண்டத்தொகையில் “கருவூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்” என்று எடுத்தொதியதுங்காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்படுத்தி மாற்றரசனைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித்திருந்தால் அதனைவிளக்குந் தொடர்ச்சொற்களைச்சேர்த்து, ‘பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் கானப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி’ என்றும் அவர்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலேகூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ்வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்தார்களென்று தோற்றுகின்றது. *

* இப்படியே, அரசர்கள் இறந்தகாலத்தை அவர்கள்பெயர்க்கு விசேடணமாக்கிக்கூறுதல், கொழிக்கோட்டு ஸாழத்தி அரசரின் பரம்பலாவழக்கம்; திருவனந்த புரத்தரசரின் பரம்பலாவழக்கமு மிதுவே.

பிரகடனபத்திரம்.

ரூபா: அண.

புறநானூறு மூலமும் உரையுள்	0	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௬
பத்துப்பாட்டு நச்சினுக்கினியருநா	௩	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௬
சீவகசிந்தாமணி நச்சினுக்கினியருநா	௬	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௮
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருநா, அநுப்பதவுநா	௫	௮
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௭
மதுரைக்காஞ்சி நச்சினுக்கினியருநா	௧	0
திருப்பேருந்துறைப்புராணம்	௧	0
இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனி தபாற்கூலி ...	0	௨
நெடுநல்வாடை நச்சினுக்கினியருநா	0	௬
கச்சி ஆனந்தநத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது	0	௨
திருமயிலைத்திரிபந்தாதி	0	௧
தியாகராஜசெட்டியாரவர்களுடைய பிரபந்தத்திரட்டு	0	௨
இலந்தைநகர்த் தண்டபாணி ஸ்துதி	0	௧

மேலெல்வாடை முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே தபாற்கூலி அரை அண.

இப்புத்தகங்களை அடியிற்சொல்லப்படுபவர்களிடத்தும் என்னிடத்தும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னப்பட்டணத்தரச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி புக்ஸெல்லர்,
ஸ்ரீநிவாஸ, வரதாசாரியார்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்,
முத்துச்சிதம்பரம்பிள்ளை.

சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்,
அ. சிவராமசெட்டியார்.

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை,
சண்முகம்பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம் ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்
அ. குமாரசாமிப்பிள்ளை.

இங்ஙனம்

கும்பகோணம்

காலேஜ்

வே. சாமிநாதையன்.

